

مهمله که تی پښه مبه ران

به رگی یه که م

دیدکی نوییه له قورئان و سوننه ت و خوښندنه وه یه کی
واقعیه یانه میژووه له ژبانی پښه مبه ران

ماکوان که ریم

منتدی اقر الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

بۆدابه‌زاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود کتایه‌ای مَحْتَلَف مەراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

مه مله كه تي پيغهمبه ران

به رگي يه كه م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مهمله که تی پیغه مبه ران

به رگی یه که م

دیدیکی نوییه له قورئان و سوننه ت

و خوئنده وه یه کی واقعیهانی میژووه له ژبانی پیغه مبه ران

نووسین: ماکوان که ریم

پیداچوونه وه و نووسینه وه ی: باران ئاریایی

پیداچوونه وه ی: پ. ی. د. جعفر گوانی

کتیبخانه حاجی قادری کوئی

به پرتوه بهری گشتی: موحه ممه د خضر نه حممه د 07824671394 – 07504671394

به پرتوه بهری هونه ری: موسته فا موحه ممه د کوردی 07509998182

فهیسه بوک: کتیبخانه حاجی قادری کوئی / M.Ktebxana

نیسته گرام: کتیبخانه حاجی قادری کوئی / M.Ktebxana

لقی یه که م: به ران بهر ده رگای قه لا – بازاری پوشنبیری

لقی دووه م: چوارپانی شیخ مه حمود – به ران بهر مزگه وتی مه حمود عه لاف

نیمیل: mdmaktaba@gmail.com

نخشته سازی ناوه وه: موسته فا موحه ممه د کوردی

نخشته سازی بهرگ: بهر وه نه ججاپ

چایی یه که م: ۲۰۲۵

تیراز: ۱۰۰۰

نرخ: ۲۰۰۰۰

له به پرتوه به رایه تیی گشتیی کتیبخانه گشتیه کان/ هه ریمی کوردستان .

ژماره ی سپاردنی (۱۲۰۰) ی سالی (۲۰۲۴) ی پښ دراوه.

مهمله که تی پیغه مبه ران

به رگی یه که م

دیدیکی نوییه له قورئان و سوننهت و

خویندنه وه یه کی واقعیانه ی میژووه

له ژيانی پیغه مبه ران

نووسین:

ماکوان که ریم

چاپی یه که م:

۲۰۲۵

کاتیڤ سهری سروشتی ده ورو به رت ده که یت، ده توانیت
سه رسورپهینه ره کانی په روه ردگار بدؤزیته وه.

ده توانیت له هیژی دروستکه ر ټیږگه یت و به م شیوه یه
باوه پتی پی زیاد بکه یت.

ئه وه نده سه رسورپهینه ر له م سروو شته دا هه یه که ئه گه ر
هه موو ژیا ن ت به دوا یان دا بگه رییت هیشتا ناتوانیت
هه موویان بدؤزیته وه!

هه موو ئه مانه شوینه واری بوونی خالقت نیشان ده دهن...

تېيىنى بۇ خوينەرانى كىتېبى مەملەكەتتىڭ پىنچەمبەران:

جەنابى پ.ى.د. جەعفەر گوانى تەنھا بە كىتېبى يەكەمى مەملەكەتتىڭ
پىنچەمبەرستاندا چوۋەتەۋە، چونكە جەنابىيان شارهزا و پسپۇرن لە بۋارى دەستپىكى
خەلق و دروستبۋونى ئادەم و حەۋا و...ھەرۋەھا، بۇيە جەنابىيان ئەركيان كىشا و بە
كىتېبى يەكەمدا كە زياتر لەۋ باسانەدا خۇي دەبىننەتەۋە چۈۋنەۋە و سودمان
ۋەرگرت لە بۇچون و سەرنجەكانى، خۋاي گەۋرە پاداشتى خىريان باتەۋە.

ماكوان كەرىم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پېشەكى

بەناوى خاى بەخشندەى مېھرەبان

كاتىك بۇ يەكەمجار ئاشنايەتيم لەگەل كىتپەكانى تايبەت بە جياوازى ئايىنەكان پەيداكرد، ھەستى بەراوردكارى لەناخم دروست بوو، ئەمەش دەرەنجامىكى ئاسايە كاتىك چەند تېروانىنى جياواز بۇ شتىكى ھاوبەش دەخوئىيەو، ھەر لەویدا ئەوەشم بۇ دەرگەوت كە لە چەندەھا بابەت بەشتىكى مسولمانان قوربانان بە ئايىنەكەيان داو لەرېگەى پشەستىيان بە سەرچاوى دىكەو، بۇ نموونە پرسى تاوانباركردى ھەوا بە خواردنى بەرى دارەكەى بەھەشت و ئىنجا فریودانى ئادەم، بەمەش ژن تاوانبارى يەكەمە، كە بەداخەو لە وتارى مزگەوت و لە كۆپو مەجلىسەكان و ناو كىتپەكانىش وەكو شتىكى سەلمىندراو پىشكەش دەرگا، لە كاتىكدا ئەمە پىچەوانەى دەقى راشكاوانەى قورئانى پىرۆز، سەرچاوەكەى بۇ كىتپى پىرۆز دەگەرپىتەو. بۇيەش دەلیم ئىسلامەكە كراوئە قوربانى، چونكە بە پشەستى بە زانىارىيەكى كىتپى موقەدەسو ئىنجا داپۆشىنى بە بەرگى ئىسلامى، واىكردوو ژنان و ئافرەتان دژى ئايىن و ئيمان بوەستەو، بە پاساوى ئەوەى ئايىن ژن دەكاتە تاوانبارو پىسى دەكات و مۆرى پلەدووى لەنىوچاوانى دەدا.

بابەتى چۆنىيەتى دروستبوونى يەكەم مروڤ يەكەكە لەو بابەتانەى بىنەوبەردەى زۆرى لەسەرە، پىشتر ئەو بۇ خوئەرى ئىمە ھىچ گىرڤتىكى تىدا نەبوو، چونكە بە بەرڤراوانى ئاگادارى پىشكەوتنە زانستىيەكان نەبووین تا پىتويست بە بەراوردكارى بكات لەنىوان دۆزىنەو زانستىيەكان و دەقەكانى قورئانى پىرۆز، ھەرۋەھا ھەندىك بەسەرھاتىش وەكو پرسىكى ئەفسانەى لەگەل زىدەپروىيەكان دەپۆشتىن و چاۋئەبلەق خەندەمان دەرگە، يان لە ئاست گەرەبىيەكەى واقمان وڤ دەما، بەبى قولبۈونەو لە راستى و ناراستى، بۆنمۈنە ھەر لە مندالىيەو ھەموو پەمەزانان مامۇستاي مزگەوت باسى عوجى كۆرى عەنەقى بۇ دەخوئىندىنەو، وەكو ئەوەى سالى پىشتر نەبىستراپىت، بە تامەزروىيەو گۆپى لى دەگىرايەو، كە درېزىيەكەى (۳۳۳۳) بوو، ئىنجا كۆمەلە كارىكيان دەدايە پالى، وەك ئەوەى بە دەستىكى شاخى دەرەدەھىتا وەكو بەرد دەپھاوئىشت، دەيان خورافىياتى دىكە، بەبى ئەوەى كەس پرسىارى ئەوەى بۇ دروست بىيىت، كە چۆن لەگەل ھەقىقەت و واقعى مروڤ دەگونجىندىرت.

پشتی هاتنه ناو دونهیای خویندنه وه به راوردکاری ده رکهوت ئەم قسانه وه هاوشیوه کانی هیچ په یوه ندیان به سه رچاوه په سه نه کانی ئیسلامه وه نییه، به شی هه ره زۆریان بۆ کتییی پیرۆزی کریستان و جووه کان ده گه پینه وه، یان بۆ (ئیسپائیلیات) زانیاری دیان و جووه کان ده گه پینه وه، ئەوانه ی مسوڵمان بوونه، یان مسوڵمانان له وانیان وه رگرتووه، له هه موو باریکه وه بابه ته که هیچ بنه مایه کی ئیسلامی نییه، که چی مسوڵمانان باجی ده دن، نه خاسمه که له گه ل لقه کانی زانست تیکده گیرۆ و گرفتی کۆمه لایه تی و به که مزانی نیشی لێ دێته ئاراوه، دوا جار خوشبه ختانه مسوڵمانان قۆلی پاکسازیان لێ هه لمالی.

یه کیکێ دیکه بابه تی سه ره هه لدان و دروستبوونی مروّفه، ئەمه پێشتر زۆر به ساده یی تیده په یری، به لām دوا ی ده رکه وتنی تیۆری جوړاو جوړو بۆ بوونه وه ی توژینه وه ی جیاواز، قسه ی نوێ هاتۆته به رباس، به تایبه تی ئەو میژووه ی بۆ ده ستپیکێ ژیان و هاتنه بوونی یه که مین مروّف ده ستنیشانکراوه، ئیستا زانا و بیریارانی مسوڵمان له ناوه خوێان چه ند راو سه رنجیکێ جیاوازیان هه یه، هه موویان ئەوه په تده که نه وه، که مروّف به ره مه ی پیکه وت بیت، یان ده ره نجامی په ره سه ندنیکێ کوێرانه ی بێ ئامانج و به بێ بوونی هیچ دیزاین و نه خشه سازیکێ پێشوه خته بیت. دواتر را جیاوازه کان ده رباره ی دروستکردنی تایبه ت و په ره سه ندنی ئاراسته کراون، ئەوه ی جیکه ی هه لوه سه ته و سه رنجن ده قی ئایه ته کانی قورئانی پیرۆزه ده رفه تی لیکدانه وه ی هه ردوو لایه که ی تیدایه، له یه که م هه نگا ویشدا مسوڵمانان و فیکری ئیسلامی له ژێر هه ژموونی ئیسپائیلیات و لیکدانه وه کانی کتییی پیرۆز پزگاریان ده بیت، که له به ره وه ی زۆر به زه قی به ریه که وه تی له گه ل پێشکه وته زانستییه کان هه یه، خه لکیکێ زۆر تووشی ئیلحاد و بێ باوه یری بوونه، هیچ نه بیت سه ره گردانی ژیا نی گرتوونه، به لām مسوڵمانان بۆ هه موو ئەوانه کیشه و ئاریشه یه کیان نییه، به تایبه تی پرس ی په ره سه ندنی ئاراسته کراو و بوونی جوړی دیکه ی مروّف له پیش ئیمه وه، ئەمانه به سانای ی له ده قه کانی قورئان جیگایان ده کرێته وه، بۆیه که ده بنه راستیه کی سه لمێندر اوی بێ گومان، زانایانی مسوڵمان به ئاسانی ده توانن تیکه ه لکێشی دروست بکه ن. په نگه ئەمه بۆ که سێکی ئاسایی نامۆ و هه نگا ویکێ سه یر بیته به رچاو، به لām بۆ ئەو مسوڵمانانه ی له بواری زانسته وه ئیش ده که ن و پۆژانه ئاگاداری دۆزینه وه زانستییه کان و ده شزانن چ کاریگه ری نه یرینی به سه ر ئیمانی خه لک ده بیته وه، بۆیه به جد دی ئیش ده که ن بۆ ئەوه ی لیکدانه وه یه کی تایبه تی نه بیته مایه ی لادان و له خسته چوونی گه نجان ی خوینده وار به پاساوی دژایه تی نیوان ئایین و زانست، خو ئەگه ر ئەمه بۆ کتییی پیرۆز ئاسایی بیت، ئەوه بۆ قورئان جیکه ی نابیته وه.

برای به پزیمان مامۆستا ماکوان که ریم، له ده ره نجامی هه ول ی به رده وامی بۆ به ره پهرچدانه وه ی ئیلحاد و گفتوگۆی مولحیده کان، هه روه ها ئاشنا بوونی به که سانیک ی زۆری

کریستیان، ئەوانەى هیچ باوەریان بە دینەکیان نەماوە، پەنجەى خستۆتە سەر یەکیەک لە هۆکارە سەرەکییەکانى ئەو لادانە، کە خۆى لە بەریەکەوتن و نەگونجانی ئێوان زانست و لێکدانەوهکانى کتیبى پیرۆز دەبینیتەوه، بۆیە وهکو هەولێکی پیشووخە لە دەرگای نوێو هاتۆتە ژووڕهوهو تیشک دەخاتە سەر لێکدانەوه جیاوازهکان بۆ ئەو دەقانهى پیشتر تەفسیری دیکەیان هەبوو، ئەو سەرنجانهى مامۆستا ماکوان لێره باسیان دەکات، پیشتریش بەشیکى زانایانى مسوڵمان باسیان کردوو، کە هەندیکیان ئیستاش لە ژياندان، هەروەها لە ناو کوردانیش بەشیکى ئەو قسانە گەنگەشەکراون، بەلام نووسەر لەو کتیبەدا راشکاوانەترو فرەلایەنترە. بۆیە لەوانەى بەشیکى ئەو سەرنجانه بۆ خوێنەرى کورد نوێ و تا ئاستیک نامۆش بن، بەلام ئامانجەکەى نووسەر پوونە، کە هەولێک بۆ پێکەوههەلکردنى لێکدانەوه زانستى و ئاینیهکان، کە دنیام ئەم نووسینه و کۆمەڵە نووسینیکى پیشتر وێکرا دەبنە سەرەتایەک بۆ دەربازکردنى خوێندەوهى ئیسلامى لەژێر هەژموونى ئیسپانیلیات و خوێندەوهى سادەو لاوهکی، بەرهو لێکدانەوهى جددى و بەراوردکاری بوێرانەى قوولێ زانستى و زمانەوانى، دواجار لەو بەراوردکارییهدا زیاتر لە راستیهکان نزیک دەبینەوه، هەروەها لەبرى پێکدادانى نەرینى بێ ئامانج، زیاتر لە پێگایەکیشمان لەبەردەمدا دەکرێتەوه بۆ تێگەشتن لە قورئان و بەرپەرچدانەوهى فیکره دژە دینەکان.

پ.ی.د. جه عفر گوانی
کۆلیژی زانستە ئیسلامیهکان
زانکۆی سەلاحەددین
٢٠٢٤/١٠/١٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پېشەكى كاروانەكە..

كاتىك ئەم كىتە دەخوئىتەو، واتا دەچىتەو، ناو پرۆزەى (إقرا) ھەست دەكەيت لەناو شەمەندەفەرئىكى بە ناو سەردەم و زەمەن و شاخ و دۆل و دەشت و بىابان و تونىل دا پرېگا دەبرىت، دەچىتەو ناو پرۆزەى ھەستانەو كە (إقرا)ە، دەبىتە ھۆكارى تەمەن درىزىت ئەم كىتە، بەرەكەتئىكى زۆر و زەبەند و گەورە دەخاتە ناو تەمەنت، چونكە فېرى ئەزمونى ھەزاران سالى باشتىن مرقەكان دەبىت، لەگەل كاروان و مەوكىيى پېغەمبەران دەپۆيت و وىستگە بە وىستگە شەمەندەفەرى ژيان دەتوہستىت، لە ھەموو مەملەكەتلكدا وانەيەكى ژيانت فېر دەكات.

ھەر لەم پرۆزەيەدا فېر دەبىت يەكتاپەرستى چىيە؟ فېر دەبىت بۆچى دەژى بۆچىش دەمرىت؟

لەگەل كەژاوى مەملەكەتەكانى پېغەمبەران پى دەكەيت، فېرى سىاسەت دەكەن، سىاسەتى ئىسلام طەلەب فېر دەبىت لە نزمەو، پۆحى سىاسى و ھىز و پروو بە پرووونەو لە ئىبراھىم-ھوہ فېر دەبىت، لە يوسف فېرى دامەزراندنى جۆرى ھۆكەمەتى ئىسلامى دەبىت، لە ھەزەرەتى موسا فېرى ئۆپۆزىيۆن بوون دەبىت...ھتد، بەلام كۆمەلئىك لە پىرشنكى نوور تىپەر دەكەيت كە باشتىن مرقۆزى سەر زەمىن لەوان باشتى نىيە، بەلام ئادەم، نوح، عاد، ئىبراھىم، ئىسماعىل، ئىسحاق، يەعقوب، يوسف، موسا، عيسا و محمد سەلامى خوا لە ھەموويان بىت رەد دەبىت، ژيانت پر دەبىت لە نوور، چونكە كلتورى ئەوان وەردەگرىت، كاروانئىكى بى وىنەيە، بەراستى ھاوشىوہى نىيە، لە سايە و سىبەرى ژيانى پېغەمبەرستان فېر دەبىت كە ھەموو يەك ئومەتن

﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾ (الأنبياء)

واته: به دنیایی هەر ئوممه تی ئیسلام ئوممه تی ئیوهیه و یه ئوممه تن و دینه که شتان یه ک دینه، به تاه و تنها یه ک خوایه کیشان هه یه که منم بۆیه به تاه و تنها عیاده تی من بکه ن و عیاده تی جگه له من مه که ن ﴿١٤﴾

فیر ده بیت له ژانیان هیچ شتیک به هه ره مه کی و سوتفه نه بووه، به لکو: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ ﴿١٥﴾ القمر واته: بینگومان ئیمه هه موو شتیکمان به ئەندازه و نه خشی دیاریکرا و دروستکردووہ ﴿١٦﴾

به لکو ده قیق تریش:

﴿وَخَلَقَ كُلُّ شَيْءٍ فَقْدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ ﴿١٧﴾ الفرقان واته: هه موو شتیک دروست کردووہ له م بوونه و هره حکمه تی خویشی ته قدیری هه موو شتیک کردووہ و ئەندازه ی بۆ داناوه و کاتی بۆ دیاری کردووہ ﴿١٨﴾

له ئەشکه و تیکی بچووک که ئەوه نده ته نگه به ره یه جیگای که سیک ی به باشی تیدا نایته وه، به شاخیک پووته له وه که پره له تاویره به رد، وشه یه ک هات، تنها وشه یه ک، ئەو وشه یه خیرا له و ئەشکه و ته وه گۆرا بۆ گه و ره ترین شارستانییه ت و ژیار وشه ی (اقرا) بوو.

له پښگای خاوه ن و وشه که وه که په روه ردگاری به رز و پیرۆزمانه فیر بووین، ئەم کاروانه نه جیب و که ریمه ی پیغه مهران بناسین له زۆر بۆنه و یاده و هری و بگره قه یران و کیشه پرو به پرووی جیاواز و ململانی به هیز و دیسان دهنکی وشه ی (اقرا) وه کو دهنک دانه وه و ئیکۆ دیته وه به ر گوتمان بخوینه وه و فیر بین، که سه رده مه کان له یه ک ده چن ئەزموونه کان وه کو یه کن، قه یرانه کان هه مان قه یرانن ناو و جیگا و گۆرانکاری به سه ردا هاتوو، (بۆشی باوک و کوپ)، جه نگیزخان-ه (جو بایدن) یش هۆلاکو یه، ئەگه ر بازنه که گه و ره تر بکه ین، ده بینین فیره ونن، هه ره میان به خوینی سه ری موسولمانان دروستکردووہ.

به رده وام وشه که ده و تریته وه (اقرا) به لām کئ دیت به دهم بانگه وازه که وه، هه ر که س هات خو ی سه رکه و تووی دونیا و قیامه ته.

ژانی پیغه مهران به ته واهو ته تی فیر ده کات، ئەوه ی به چاک دهنانی له رابردوودا هه له بووه به پیچه وانه شه وه ﴿فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ ﴿١٩﴾ النساء

واته: لهوانه یه ټیوه شتیکتان له لا ناخوښ بیټ، به لآم خوی گه وره خیریکی زوری تی کردبی
ټیوه نازانن لهوانه یه منالی باشی ببی بویه نارام بگرن له سهریان ۵۹

ژایانی پیغهمبه رانم نه نویسه تا له شهوانی بی کاره پای و نه بونی شه حن له موبایه له که ت،
کات به سهر بردن بیخوینته وه، نویسه تا شوړشیک دروست بیته وه له هه موو یواره کاند،
شوړشی فیکری بیر و باوهړ، شوړشی سیاسی و سهر بازی، بو هه لسانه وه مان نویسه، بو رامانم
نه نویسه، به لکو بو کارپیکردن نویسه، بو ټو ره و نه دم نویسه که دیت، بو ټو جیلای
که سهر له نوی یه کتابه رستی و جیهاد و قه لآم و خویندنه وه کارکردن وه کو یه که ته ماشا ده که ن
و ژیان و شارسټانیهٔ دروست ده که نه وه.

کلیلی زانینی ژایانی هه موو پیغهمبه ران (بخوینه) به (اقرا) سهره تاکه ی له ټه شکه و ټیکه وه
بوو، پیتان باشه بگه پینه وه بو ټه شکه و ت که پیشر پیغهمبه ری نازیزمان ﷺ هینا وینیه ته
ده ره وه له تاریکی و جه هل و خورافات.

هه موو ژایانی پیغهمبه ران بزانت، به لآم نه زانی چو ن گه ردوون دروست بووه هه ر کویر
بویت، بگره کویری باشته له نه زانی و دروست بوونی گه ردوون، که واته هیچ شاره زا نایت له
ژایانی پیغهمبه ران ټه گه ر سوړاغیکی دروست بوونی مه خلوق نه که یت له لایان خالقیه وه که
(الله) یه.

ټه م دیدو پروونیه له دروست بوونی گه ردوون له لایه ن خالقیه وه، دنیا بینی و جیهان بینیت
پیده به خشیټ، مه بده ټت دا ده مه زریټ، دید فراوانی و ټایدلوژیای ټیسلام زیاتر چه سپاو
ده کات، ټه م پرسه له سهره تایي ټه م کتیه دا ده خوینته وه له کوټای ژایانی پیغهمبه ردا دید
پروونیه کی فراوانت پیشکه ش ده کات، دیسانه وه ده تخاته وه ناو پرؤزه گرنگه که که (اقرا) سهر
له نوی دارپژه ی بیرو باوهړ و فیکری ده بیټ، پیش ټه وه ی له خوټه وه ره تی بکه یته وه یان له
خوټه وه قبولی بکه یت، چونکه زورجار جیلی سهرده م له بهر خاتری ریشی بانگخوازیک یان
سیمای یان ناوی که سه له فییه یان سو فییه یان مو عته زیله هه لېژاردن ده کات، بیري چوټه که
پیوه ریکی هه یه، یان خاوه نی پرؤزه ی (اقرا) ه، قورټان و سونهټ دید پروونیت پی ده به خشن،
نه ک فلان و فیسار.

بخوینه که ژایانی هه موو پیغهمبه رانه له م کتیه دا سهره تایه کی نوییه بو که سایه تی تو، به
چاوکی پر له شه و قه وه بو ټیکه یشتن له جیهان ټیکي نوی که له رابردوودا هاو شیوه ی که م بووه.

له گه ل ئهم کتیبه دا ده ژیت به دهروونیکي ئارام له خوشترین چرکه ساته کانی ژيان، له هه ر ویتستگه یه کدا له م مهمله که ته دا دهستی خوی پهروه ردگار ده بینیت به پروداوه کانه وه، هه ست به بوونی ده که یت له نزیکت که جاری وا هه یه له وهسته ش زیاتر دروست ده بیت لات که له ره گی په نا گویت نزیکه.

ئه گهر خووت ون کردووه به دوی خووتا ده گهر بیت ئه و تپه ره به م کاروانه موباره که دا تا خووت و خودی نه فست بدوزیته وه، مه گهر ئه و خواجه نییه که هاواری لئ بکه یت خیرا دیت به هاناته وه؟

(أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ ﴿٣٦﴾ النمل)

واته: کئ هه یه وه لامي لیقه و ماو بداته وه کاتیک که ده پاریته وه و هانا بو خوی گهره ئه بات جگه له خوی گهره؟ کئ هه یه خراپه تان له سه ره لگرت و لایدات؟ ﴿٣٦﴾

هه ر زاتی به رزیه تی ئه یدوزیته وه له ریگای ئهم مهمله که تانه وه که چاودیر و ئاگاداره به سه رته وه،

(وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ. وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٣٧﴾) الأنعام واته: خوی گهره بالادهسته به سه ره بهنده کانیدا و هه موویان ملکه چ و بیده سه لاتن له ئاستیدا خوی گهره زور دانایه و زانیاریه کی وردی هه یه ﴿٣٧﴾

هه رچی ده نویسن هه رچی ده خوینینه وه بو ئه وه یه که به باشتین شیوه خوا بناسین، ده ی ژیا نی پیغه مبه ران خوی پهروه ردگارت به جوانترین شیوه پی ده ناسیتیت.

وشه ی (إقرا) که دابه زی هه موو بونیادی شارستانیته بوون که توخمی گرنگی ئه و شارستانیته و ژیا ره ژیا نی پیغه مبه رانه، سیمای ته وه کول و پشت به ستن بوو به خوی موته عال، ته وه ی خوا بییه ویت ده بیت بیت، (فَعَالَ لِمَا يُرِيدُ ﴿٣٨﴾) البروج هه ر که س پشتی پی به ستیت خوی گهره ده رگای خیری بو ده کاته وه ئه وه ش له ژیا نی پیغه مبه رانه وه فیر ده بین: (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٣٩﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغٌ أَمْرُهُ ﴿٤٠﴾ الطلاق)

واته: ههر که سێک ته قوای خوای گه وره بکات به وهی که سنووری خوای گه وره نه به زینتی و تاوان و سه ریچی نه کات و شایهت دابنیت ته وه خوای گه وره دهرووی خیری لێ نه کاته وه لهو کیشه یه ی که که و ته ناوی و رزگاری نه کات، له ناخوشیه کانی دونیاو قیامهت رزگاری ده کات، یاخود که وته ناو ههر شوبهه و گومانیک له دیندا خوای گه وره دهرووی لێ نه کاته وه و رزگاری نه کات، یاخود له سه ره مه رگدا له ناخوشیه کانی سه ره مه رگ رزگاری نه کات ﴿١﴾ ههر که سێک سنووری خوا نه به زینتی و گه پاندنه وهی له سه ر سوننهت بێ خوای گه وره رزق و پۆزی ته دات به شتوازیک که به خه یالیدا نه ها تووه، به لām که سێک که ته قوای خوای گه وره نه کات یان گه پاندنه وهی له سه ر سوننهت نه بوو له سه ر بیدعه بوو نه و کاته ته سکی و ته نگی له سه ر نه و که سانه یه که سه ریچی نه حکامه کانی خوای گه وره نه کهن و ته قوای خوای گه وره ناکهن، ههر که سێک کاره کانی به خوای گه وره بسپیژی و ته وه کول بکاته سه ر خوای گه وره و متمانه ی به خوای گه وره بیت ته وه خوای گه وره ی به سه به وهی که کاره کانی بۆ جیه جی بکات به دلنایای خوای گه وره کاری خۆی ته با ته سه رو جیه جی ده کات و هیچ که سێک ناتوانی رێگری له خوای گه وره بکات، یان خوای گه وره بێ ده سه لات بکات ﴿٢﴾

ته وهی خوای ناسی ده زانیت خوای به سه، ئیتر له هیچ ناترسیت، ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾^ط وَ يُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ﴿٣﴾ الزمر

واته: ئایا خوای گه وره به س نییه بۆ نه و به ندانه ی که ده یه رستن و ته وه کول نه کهنه سه ری؟
واته: به دلنایای خوای گه وره یان به سه و پتویستیان به که سی تر نییه، به لām کافران له گومرایی و نه زانی و نه فامیاندا هه ره شهت لیده کهن و ده ترسین به و خویانه ی که هه یانه ﴿٤﴾

ژیانی پێغه مبه ران ته وله ویهت و هه یمه نه تی به سه ر هه موو پرسه کانی تری دیندا هه یه، هه ره وه کو چۆن (اقرا) ده سه لات و له پیش دانانه له به رانه ر هه موو ته حکامه کاند.

مروّف به سروشتی زۆر چه زی به وه رگرتنی دینی خوا به، مروّف کائینیکی دینداره به فیه رته ی مه یلی هه یه بۆ پیاده کردنی شه ریعه تی خه وای مو ته عال چۆن نه و مه یل و فیه رته ته تۆخ ده بیت ته وه له هه ناویدا، بێ گومان به ژیا نی پێغه مبه ران و خویندنه وهی له سه ر نه و پرسه، ئیتر له جاهیل بوون و عه جول بوون و کافر بوون و مو شریک بوو، رزگاری ده بیت ده روا ت بۆ قو ناغی به رز بوونه وهی ئی مان و پاکی پۆح و ئاسووده ی دل ده روون، ت کاو مه نزلگه ی خۆی له م مه له کو تانه ی خوای گه وره دا یاری بکات.

که واته خوشک برایانی ئیماندارم له م ئه شکهو تی تاریکی و جه هاله تی سه رده مه وه دهستان ده گرم له و په وشه تاریکه ی که تیدا ده ژین، له و ژماره بيشوماره ی که هه مانه و ناومان موسولمانه، له و شکسته یه ک له دوای یه کانه ی توشمان هاتووه، ئاماده تان ده که م بۆ ده رچوون له و ئه شکهو ته، به ره و دیدیکی نوێ به سه ره تایه کی نوێ له پرۆژه ی بخوینه له ژایانی پیغه مبه ران.

ئه م کتیبه لایه قه پیشکەشی بکه م به کاک عمر علی حمه لاو که دهستی خیری به سه رمه وه زۆر زۆره، خوا ی گه وه به ره که ت بخاته ته مه نی و پاداشتی خیری باته وه، پیشکەشه به و په وهنده ی که ده بێ بیت.

ماکوان که ریم ۲۰۲۴/۰۸/۲۰

زیندانی ئیوله شمۆ/نه رویج

پېشەكى باس

كاتىك ئەو ھەموو بېياۋەپەم لە ئەوروپا بىنى كەوا ھەموو ئايىنىك رەد دەكەنەۋە و زۆر بە كەمى گىرنگى بە خواى پەرۋەردگار دەدەن، پىم وابوو ھۆكارەكەى دەگەرپتەۋە بۆ بەھىزى سىستەمەى عەلمانى و لىبرالى و سىستەمەكانى تىرى جىھان بەگشتى، بەلام لەراستىدا كاتىك كە زىندانى كرام و خەلكى نەروىجىم لە نىزىكەۋە ناسى بېياۋەپى تەۋاۋ بوون، ولاتانى سەكەندەناڧيا بە گشتى زۆر بېدىنن و ھىچ ئەرزىش بۆ ئايىنى باو و باپىرانىان داناننن لە كاتىكدا پىناسى خۆيان و شارستانىيەتيانە.

سەرنجى ئەۋەمدا كاتىك بەھەر ھۆكارىك دەخىرنە زىندان يەكسەر پەلامارى كەنىسەى زىندان دەدەن و داۋا دەكەن كەوا (پرسىت) يان پىۋاى ئايىنى كلىسا لەگەليان دابنىشىت و دەست بىكەن بە پارانەۋە و نوڧىزى تايىبەت بە خۆيان.

پوژىك لەگەل دوو زىندانى نەروىجى ھاۋپىم كەۋتىنە گىفتوگۆ لەسەر بەھىزى و بارى دەرۋونى لە زىندان دا، ھاۋپىكەم ناۋى (سقىن) بوو وتى: سەرنجىم داۋە ئىۋەى موسلمان زۆر لە ئىمەى نەروىجى بەھىزىترن لە پروۋى دەرۋونىيەۋە و زىاتىر بەرگە دەگىرن.

(ئادريان) ھاۋپىى دوۋەمم وتى: ھۆكارەكەى دەگەرپتەۋە بۆ ئەو پەيۋەندىيە بەھىزەى ھەيانە لەگەل خواكەيان، بۆيە تۋانا دەرۋونىيەكەيان لە ئىسلامەۋە ۋەردەگىرن.

منىش وىم باشە خۆ زۆرىك لە موسلمانەكانى ئىرە ھەر بەناۋ موسلمانن، زۆربەيان دەرمان فروش و خراپەكار و تاۋانبارن، زۆربەيان ھەر نوڧىزى ناكەن.

سقىن: راستە، بەلام لەگەل ئەۋەشدا ئىمانيان بەھىزە.

ماكۋان: ئەى ئىۋە بۆ ئىمانتان بەھىزى نىيە؟ ھۆكار چىيە؟

سقىن: ھۆكارەكەى دەگەرپتەۋە بۆ خورافاتى زۆر لەناۋ ئايىنى مەسىحى و كىتبەكانى ۋەكو تەۋرات و ئىنجىل، ئەگەر ھەلەيەكى بچۈۈك لە تەۋرات و ئىنجىل بىدۆزىنەۋە كەۋاتە ھەموو كىتبەكە ھەلەيە، چۈنكە ناپىت و نەشپاۋە خوا ھەلە بىكات، كە ھەلە دۆزرايەۋە كەۋاتە ئەو كىتبە پەيۋەندى بە خواۋە نىيە!

تۆ ده لئی چی ماکوان؟

ماکوان: وته کهت زۆر راسته، خوا ناییت هه له بکات ۱۰۰٪ له گهلت دام.

سقهین: ئه ی پیت چۆنه که له تهورات و ئینجیل دا هه له ی زانستی، میژووی، دهق و دنیا به که هه له ی تریش هه یه، جا له بهر ئه وه خه لکی ئه م و لاتانه ی سکه نده نافیا به گشتی هه زیان به ئاین نییه، به لام لیره دا زانست جیگای گرتۆته وه و خه لک ئاینی لا بیبایه خه و گرنگی پێ نادات.

ماکوان: ئه ی بۆ زۆربه تان که دینه زیندان ده چن بۆ کلێسا؟

ئادریان: له بهر ئه وه ی هیچ چله پوش و په تیک نییه له ناو زیندان ده ستی پتیه بگرین، ناچار بۆ ماوه یه ک تا حوکم ده درێن یان ئازاد ده بین ده بینه دیندار، به لام له ناخه وه باوه رمان نییه، درۆ له گه ل خۆمان و کلێساش ده کهین، مه گه ر وانیه سقهین؟

سقهین: من ئیماندارم؛ وه ک تۆ نیم ئادریان، زۆربه مان واین، له گه ل ئه وه ی که من بروام به عیسا هه یه، به لام هیچ بروام به ئینجیل و تهورات نییه!

ماکوان: هوکاره که ی چییه؟

سقهین: هوکاره که ی دروستبوونی ئه م گهردوونه یه، زۆر میتۆلۆجی و خه یال باسی ده کات، هوکاری ژیا نی پیغه مبه رانه، که زۆر خورافی و ناواقعی و دووره له راستیه وه.

ماکوان: وه کو چی؟

سقهین: وه کو ئاده م و حه و، ئیبراهیم و سه ربهرینی ئیسحاق، نووح و که شتییه که ی یاخود دروستبوونی ژیا ن و دروستی بوونی ژیا ر و شارستانییه تییه کان، تهورات و ئینجیل زۆر لاوازن، ئیتر نازانم بۆ قورئان.

ماکوان: که واته هوکاری سه ره کی بیئاینیتان ده گه ریته وه بۆ ئه م خالانه ی باستان کرد؟

سقهین و ئادریان پیکه وه وتیان: به دنیاییه وه!

ماکوان: ئەمجاره ئەگەر پرسیسه که^(۱) هات من بانگ بکەن با قسه ی له گەڵ بەکەم بزانم ئەو
پای چیه له سەر ئەوهی خەڵکی لەم دەقەرەدا بیاوه ره.

له گەڵ ئەوان جیا بوومه وه چاوه پروانی جه نابی پریست بووم، ماوه یه کی پێ چوو هات، که
بینیم پیاویکی به پێز و زۆر له خۆ بووردوو بوو، پرسیارم لێکرد زۆر به راشکاوانه وه لامي دامه وه
به کورت و پوختی وتی: وه لامي پرسیارى گهنج و ماموستا و خەڵکی خۆینده وارمان پێ نییه،
ئەوهی نه خوینده واره و هیچ نازانیت مه سیحیه.

وته که ی زۆر کاریگه ری هه بوو له سهرم له پاشاندا وتم: ئەى ئەوه نییه زۆر به ی زانایانی فیزیا
و زانسته کانی تری ئە کادیماکان مه سیحی و یه هوودین؟ شتی زۆر جوان له سەر باوه پ بوون به
خوا ده درکیتن.

پریست: راسته خۆت وتت بیروباوه پ به خوا، به لām له پرووی ئینجیل و تهوراته وه قسه یه ک
ناکەن ته نه باوه پ به خوا، له باره ی ئاینه وه ئە گه رچی ئاشکرای ناکەن به لām خویان نادەن له
نوسراوه کانی تهورات و ئینجیل مه گه ر زۆر به که می، ئە گه ر به نمونه باسی بکەین یان پشتی
پێ ببه ستن.

سو پاسم کرد بۆ وه لāmە کانی و گه رامه وه بۆ ژووره که م، بیر کرد نه وه یه کی قول دایگرتم وه کو
فیلمیکی سینه مای قسه ی زۆریک له لاهه کانی کورد و نوخه کان و ئەوانه ی خویان به پابه ند
بوو به ئاینه وه ده زانن، پرسیار گه لێکی یه کجار زۆریان له میشکدایه و ئەوه ی که بۆمان
گوازاراوه ته وه له سه رچاوه میژوویه کان و پاشان ته فسیره کانی قورئان و فهرمووده کانی
پێغه مبه ری خوا ﷺ زۆر سه رنجیان له سه ری هه یه، به لām ناوێرن باسی بکەن له کۆمه لگادا
و بیدرکیتن، سه رچاوه ی ئیسلامیه کان بخه نه ژێر پشکنین و راستی و دروستی.

ده مزانی ئەم بیده نگى و کپ کرد نه وه یه هه روا نامییتته وه، پۆژیک دیت ده نگ به رز بیته وه
به رانه ر به وه هه موو خورافیات و چیرۆکی به ر ئاگردانانه ی که خزێراوه ته ناو باسی ژیان و
رووداوی پێغه مبه ران - سه لامی خوا یان لیبیت- و کاریگه ری نه رینی لیده که ویتته وه.

هه رچه نده من له گەڵ پرسار کردن و پشکنین و لیکۆلینه وه و لئورد بوونه وه له هه موو
بواره کاندانام، به لām له شتیک ده ترسم که کاته که ی گونجاو نه بیت و زاناو خە لکی تایبه ته مند
نه بیت له و بواره نه ی که ده نگى تیدا به رز ده بیته وه، ده نا یه قینم هه یه وه له سه رووی دنیاییه وه
ده لیم ئایینی ئیسلام وه کو وه حى دووره له هه موو هه له و خێچ و خواریه ک، به لām کیشم

.....
(۱) - قه شه به زمانی نه رویج.

له گه ل ئهواندا بۆ دروست ده بێتهوه له هه موو بواره جیا جیا کاندایه تایبته زۆریک له بانگخواز و مامۆستایان به ناوی قوتابخانه ی جیاواز جیاواز تهفسیر و تهئویل بۆ باسه کان ده که ن و زۆر جار باس و تهفسیره کانیا ن په رچه کرداره، دووره له بواری زانستی پوخت سه له فی له داخی سۆفی ئه شعهری له داخی حه نه لی، جه همی له داخی موجه سیمه کان، موعته زیله له داخی ظاهریه کان... هتد.

سه رچاوه کاغان به کۆنی له لیکۆلینه وه و تهفسیری زانایان ماونه ته وه، له لایه ن زانایانی سه رده مه وه نو ی نه کراونه ته وه، ئه گه ر کرابێته وه هێرش زۆر کراوه ته سه ریا ن ئه وانه ی که هه میشه له په رچه کردار دان.

ئه وه ی که من مه به ستمه له نو یکردنه وه مه به ست له تهفسیر و فیکر و بواره کانی ده فی قورئانییه که یه که چه ندین تهفسیری جیاواز هه لده گریت، واته له سه ر ئاستی بیروباوه ری ئیسلامی و فیکری ئیسلامی زیاتر له چه ندین تهفسیر هه لده گریت.

به پشتیوانی خوای گه وه منیش ده ستم داوه ته ئه و پرۆژه سه خته و داوا ده که م له خوای گه وه پشت و په نام بیت و سه رکه وتووم بکات و نه تم پاک بکاته وه له به رخا تری خۆی بیت و دوور بێم له هه موو په رچه کردار و ده مارگیریه ک له هه مان کاتدا بێته تویشووی قیامه تم.

ئه و سه رچاوه ی پشتم پێ به ستوون هه مووی سه رچاوه ی ئیسلامی باوه رپێکراوه، به دوورم خستۆته وه له قسه وباس و ئیسرائیلیات و ته نانه ت ئه گه ر گومانم هه بوویت که نزیکه له ئیسرائیلیاته وه هه ول ی ته واوم داوه که ئاماژه ی پێ بکه م، سه رچاوه میژوو یه کانیش سێ کوچکه یه کم دروست کردووه لێ له جه نابی (محهمه دی کوپی ئه بی جه ریری طه به ری) میژوو هه کی به ناوی (تاریخ الأمم والملوک) هه روه ها جه نابی (ئینو ئه سیری جه زه ری) په رتوکه که ی که ناسراوه به (الکامل فی التاریخ)، کوچکه ی سیهم (البدایه والنهایه) ی جه نابی (ئین که ئیر).

ئه م سێ کوچکه یه میحوه ری سه ره کی بوون، به لām مانای وانیه کتیی میژوو ی ترم به کار نه هینابیت، زیاتر له ده یان په رتوکی تری میژوو ی تێدا به کار ها تووه.

هه روه ها هه ولām داوه که له هه ربوار ی کدا فه رمووده راست و دروسته کان کۆ بکه مه وه و هه موو لایه نه کانی باس بکه م و ناوی شیکاره کی بنووسم، به هه مان شیوه ناوی راڤه کارانی ئایه ته قورئانییه کانیش ئاماژه پێ ده م، چونکه ئه م باب ته زۆر هه ستیاره و زۆریک به بواری عه قیده ی ده زانیت، هه رچه نده لای من ناچیت به بواری بیروباوه ره وه، مه گه ر به گشتی نه بیت واته

بروا بوون بەخودی پێغه مبه‌ران، بەلام لیکۆلینه‌وه له ژيان و کەسایه‌تی و باسی زه‌مه‌ن و کات...هتد هه‌مووی ده‌چێته‌ خانه‌ی میژووه‌وه.

که‌واته‌ لیکۆلینه‌وه‌که‌مان لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی میژوویی پوخته‌ له‌سه‌ر سی بنه‌مای زانستی میژووی داده‌مه‌زێت، که‌ بریتییه‌ له‌ (گیرانه‌وه، پاشماوه‌ی دێرین، به‌لگه‌ی نووسراوی باوه‌رپێکراوی دێرین).

مهمله که تی یه که م: که رهسته و تویشوو بۆ لیکۆلینه وه

هه موو تیۆرو لیکۆلینه وه یه ک خاوه نی زه مینه ی تایبه تی خۆیه تی که پیکهاتوو له چه ندین زاراوه و بواری زمانه وانی و پاشان هاوکیشه چه قبه ستو کۆنکریتییه کان تا لیکۆلینه وه که ی له سه ر دامه زریت.

که رهسته ی ئه م کتیه له چه ندین مهمله که ت پیک دیت، هه ر مهمله که ته خاوه نی که رهسته و تویشوو خۆیه تی، بۆ نمونه کاتیک باسی به روار ده که یی ده بیت بزانیی که ی دامه زاراوه، یه کسه ر کویرانه به رۆژمیری ئیستا بیر لینه که ی نه وه، کاتیک باسی ده قه قورئانییه کان ده که یی که هه لگری چه ندین رافه ی جیاوازی، له م لیکۆلینه وه دا بۆمان گرنگ نییه، بگه رینه وه بۆ پشیننه مان، چونکه قسه له سه ر بیروباوه ر و عه قیده نا که یی که وترا (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) گوماغان نییه که هاوه لانی و شوینکه وتووای و زانایانی سه له ف له پشین بۆ هه موو باسه عه قیده ییه کان، به لām که ها ته سه ربواری زانستی نوێ وه کو باسه کانی گه ردوون و به گشتی و باسی جیۆلۆجی (زه ویناسی) و کۆسمۆلۆجی (گه ردوونناسی) و بایۆلۆجی (زینده زانی)... هتد گومانی تیدا نییه که له ئیبنو عه باس یان ئیبنو عومه ر... هتد ره زامه ندی خوا له هه موویان بیت نابنه به لگه و حوجه بۆ شیکاری و رافه ی ئایه ته کان که چه ندین رافه هه لده گرن.

یاخود وشه و زاراوه ی قورئانی له زمانی عه ره بییه وه ته ماشا ده که یی به پیوه ری سه ره کی قورئانی و فه رمووده ی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ.

جیاکاری له بواری به دیهاتن و بواری به ندایه تی و عبودیه تی ده قه کاندایه که یی، هه ندیک ده ق باسی به ندایه تییه، هه ندیکی تر باسی گه وره یی و عه زمه تی خوایه له دروستکراوه کاندایه.

بواری کۆمه لناسی و ژیار و شارستانییه تی و زانیی ها ته کایه ی زمان و نووسین له سه ر ژبانی پیغه مبه ران به گوێره ی قورئان و سوننه ت و پاشماوه ی دیرین و نووسینه باوه رپیکراوه کانی ئیسرا ئیلیات و مه جووس و هندو س و کۆنفۆشیۆس... هتد پشتیان پێ به ستین به و مه رجه ی له ژیر پشکنینی ته واوی یه ک بوونیان ده رچن که هیچ جیاوازییه کی نییه له گه ل وه حی دا.

جینگای پیغه مبهران دهست نیشان ده کهین به گویرهی نه طلهس و جوگرافای قورئانی (شوقی أبو خلیل) پاشان به له بهرچاو گرتنی هه موو بواره زانستییه نه کادیمییه کانی تری ژیان و مروّف و کۆمه لگه و گهردوون.

له سهروو هه موویانه وه ههردوو کتیبه نایابه کهی (دوکتۆر عه مر شهریف) (گهشتی عه قل و چۆن بوونه وهر هاته دی).

ههروه ها جیاوازی نێوان (الأنبياء و الرسل) بهوشه ی (هه والهنه ر) و اتا (الأنبياء) و (پیغه مبهران) و اتا (الرسل) باسمان کردووه.

ئه گهر وشهیه ک نه متوانیبت به کوردی بکه م وه کو خۆی نووسیومه ته وه بۆ نمونه وشه ی (الإنسان) و اتا مروّف، (بنی آدم) واته نه وه کانی ئاده م (البشر) وه کو خۆی نووسیومه ته وه به (به شه ر)، چونکه ئه مانه له زمانی کوردی هه مووی به واتای مروّف دیت، به لام له زمانی عه ره بیدا ماناکانی جیاوازن و هه ره یه که یان تایبه ته مندی خۆی هه یه و بنه ما ی لیكۆلینه وه که ی ئیمه ی له سه ر داده مه زریت. زیاتر له ناو باسه کاندا که ره سه ته و ئامراز و تویشوو ه کانی به دی ده که ین.

ئامانج له م کتیبه

ئامانج له م کتیبه به دنیاییه وه پاداشتی قیامه ته، خوای گه و ره لیم قبول بکات، پاشان راستکردنه وه ی چه مکانیک که خه لکانیکی زۆریان خستۆته گومان و ته نانه ت بیباوه ی، ئامانجی گرنگتر هه موو له وانه به واقعی نیساندانی پرووداوه کان و لابردنی ئه و ته موژه خورافیاتانه ی که ژیا نی پیغه مبه رانی لای زۆریک له خه لکی کردۆته چیرۆکی به رئاگردان.

ئه و ئامانجانه ی که به ر خوینه ر ده که ویت و خوینه ر سوودی لی وهرده گریت زۆرن، هه ندیک له وانه ده خه مه روو...

یه که م: دلدا نه وه و سه بووری هاتن بۆ ئه و که سه ی ژیا نی ئه م پیغه مبه رانه ده زانیت ده بیته نه زموو ن و پاگیرکردنیو ئارام به خشی پتی له کاتی نا په حه تی و نا هه مواری و ناسۆر و سویدا، خوای پهروه ردار ده فهرمویت: ﴿وَكَلَّا تَقْصُ عَلَيْنِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنَبِّئُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَرْعِطَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ هود

واته: له هه موو هه والی پیغه مبه رانت بۆ ئه گیرینه وه که خوای گه و ره چۆن سه ریخستوون و کافرا نی له ناو بردووه که به هۆیه وه دلت پتی جیگیرو دامه زرا و پر له دنیایی بیت، له م

سوره تەیشدا حەق و پەندو ئامۆزگاری و بەسەرھاتی ئوممەتانی تەرت بۆ ھاتوو، یادخستەنەوہیەکە بۆ باوەرداران.

دووہم: دڵنیایی و خۆپارگری لەسەر ژیاانی پێغەمبەرەکان، کە شارەزابوویت لە ژیاانیاندا ئەوہی بەسەرت دیت لە مردن و نەخۆشی و زیندان و دووری و ناسۆری و ئازارەکانی ئارامی لەسەر دەگریت و سارپێژی دەکەیت بە ژیاانی ئەم پێغەمبەرەکان، وەکو یەعقوب عَلَيْهِ السَّلَام کە خۆی گەورە بۆمان باس دەکات و دەفەرمویت: ﴿وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ یوسف

واتە: قەمیسەکە یوسف عَلَيْهِ السَّلَام یان ھێناو بەرخێکیان سەربری و خۆپێنکی درۆینەیان پیاوا کرد بەبێ ئەوہی کە قەمیسەکە درابێت و ھێچ شتێکی لێ ھاتبێت (ئەگەر گورگ بێخواردایە دەبوا یە قەمیسەکە ی بەدراپە)، یەعقوب عَلَيْهِ السَّلَام فەرمووی: بەلکو نەفسی خۆتان ئەم کارە ناخیرینە بۆ پازاندنەتەوہ و جوانی کردووە ئەوہتا قەمیسەکە ی نەدراوہ و ئەمە گورگ نەبخواردووە، بەلام غەیبیشی نەزانی کە بزانی لەناو بیرەکەدایە و دەری بکات (کە پێغەمبەرێکی خوا لە کاتیکی ئاوا غەیب نەزانی چۆن کەسانێکی ئەم سەردەمە بانگەشە زانیی غەیب دەکەن!)، فەرمووی: ئارام ئەگرم ئارامگرتنێکی جوان کە ھێچ گلەیی و گازاندەییەکی تیاوا نەبێ لە خۆی گەورە، وە داوا یارمەتی لە خۆی گەورە ئەکەم لەسەر ئەو وەسفەکی کە ئێوە کردووە کە دەلێن یوسف گورگ خواردوویەتی (کاتیکیش بوھتان بۆ عایشە ی دایکی باوەرداران کرا ئەم ئایەتە خۆندەوہ).

یاخود ئەیوب پێغەمبەر خۆی گەورە بۆمان باس دەکات و دەفەرمویت: ﴿*وَأُتِيَ بِإِذْنِ رَبِّهِ أَنْ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَنْتَ أَزْهَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ فَاَسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ﴾ الانبیاء

واتە: ئەیوب پێغەمبەر عَلَيْهِ السَّلَام کاتیک لە خۆی گەورە پاراپاوە کە من تووشی نەخۆشیەکی سەخت بوومە (کە ئەوتریت ھەوت ساڵ یان ھەژدە ساڵ نەخۆش بوو) ھەر تۆ خوا یە ھەموو بەرپەحم و سۆزەکان بەرپەحم و سۆزو میھرەبانتری.

چەندین غوونە ی تری ژیاانیان.

سییەم: لاسایی کردنەوہی پێغەمبەرەکان و بە پێشەنگ دانانیان و پەنگدانەوہی کارەکانیان لە ژیااناندا وەکو غوونە ی ھەزەرەتی یوسف کە ئارامگر بوو لەبەرانبەر جوانی و ناسکی لاشە ی

وروژینه‌ری خیزانی وه‌زیری میسر، خوای گه‌وره بۆمان باسده‌کات و ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَتْ
فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاَسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيَكُنَّ
وَلَايَكُونَا مِنَ الصَّٰغِرِيْنَ﴾ (یوسف)

واته: ئافره‌ته‌که وتی: ئا ئه‌مه ئه‌و کوره‌یه که ئیوه لۆمه‌تان کردم له‌سه‌ری دانی پێدا ده‌نی‌ت
که من داوام لێ کرد که بێت له‌گه‌لمدا کاری خراپه بکات، به‌لام ئه‌و خۆی پاراست وه کاری
خراپه له‌گه‌لمدا نه‌کرد (ئه‌مه شایه‌تیدانه بۆ پاکیتی یوسف له‌لایه‌ن ئافره‌ته‌که‌وه) دووباره داوای
ئه‌وه‌ی لێ ئه‌که‌م ئه‌گهر ئه‌نجامی نه‌دات له‌گه‌لمدا، ئه‌بێ بیخه‌مه سجنه‌وه ئه‌بێ زه‌لیل و ریسوا
ببێ له‌ناو سجندا.

یاخود باوکان به‌تایبه‌ت که چاو له پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم عَٰلَیْهِ السَّلَام بکه‌ن که هه‌موو جوړیک
له‌ناپه‌هه‌تی چه‌شتوو له (ماندوو بوون، له‌ نیگه‌رانی، ده‌راوکی، بیزار بوون، له‌ ئاره‌ق کردنه‌وه
و بیتاقه‌تی، له‌ ئه‌بله‌ق بوون و سه‌رسورمان).

چواره‌م: به‌داوای پاداشته‌وه نه‌بین له‌ خه‌لکی و له‌خوای گه‌وره داوا بکه‌ین که هاوکارمان
بیت و پاداشتمان بداته‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهِدْنَهُمْ أَفْتَدِيهِمْ قُلْ
لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (الأنعام)

واته: ئا ئه‌مانه‌ن که خوای گه‌وره هیدایه‌تی داوان، ئه‌ی محه‌مه‌د صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ تۆش شوینی
هیدایه‌تی ئه‌وان بکه‌وه، شوینی پیغه‌مبه‌رانی پێش خۆت بکه‌وه. ئه‌ی محه‌مه‌د صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ پێیان
بلێ: من داوای ئه‌جرو پاداشت و پاره له‌ ئیوه ناکه‌م له‌سه‌ر ئیمان هێنان و هیدایه‌ت، به‌لکو ئه‌م
قورئانه ته‌نها یادخستنه‌وه‌یه‌که بۆ هه‌موو جیهان به‌ قورئان یادتان ئه‌خه‌مه‌وه.

پێنجه‌م: په‌ند وه‌رگرتن له‌ ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ران و له‌ پرو‌داوه‌کانی ژیا‌نیان و به‌هێزکردنی
ئه‌زموونی خۆمان به‌ پرو‌داوه‌کانی ژیا‌نیان و به‌هێزکردنی که‌سایه‌تی خۆمان به‌ چا‌ولێکردن له
هه‌لسووکه‌تیان، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولَٰئِی الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا
يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِیْقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِیْلَ كُلِّ شَیْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُونَ﴾ (یوسف)

واته: به‌ دنیایی چیرۆک و به‌سه‌رهاتی پیغه‌مبه‌ران له‌گه‌ل ئوممه‌تانیا‌ن، یان ئه‌م چیرۆکه‌ی
یوسف له‌گه‌ل برا‌کانی و باوکیدا په‌ندو عیبه‌ت و ئاموژگاری تیا‌یه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که خا‌وه‌ن
عه‌قلێکی سه‌لیمن و تیده‌گه‌ن ئه‌م قورئانه قسه‌یه‌ک نییه هه‌لبه‌سترا‌بی، به‌لکو به‌پرا‌ستدانه‌ری

کتیبه ناسمانییه کانی پیش خویتی له تهورات و ئینجیل و زه بوور، درێژهی هه موو شتیکی تیا به و شه ریه تی به درێژی تیا دا باسکراوه، هیدایهت و ره حمه ته بو که ساتیک که ئیمان بینن، والله أعلم.

شه شه م: دامه زراوه یی له بیروباوه ر و نه که پرانه وه و پاشگه زبوونه وه له ژیا نی پیغه مبه ران، نه و ئیمتیا زانه ی هه یه که مرو ف وه کو شاخ راوه ستاو ده کات و بیروباوه ری به هیز ده کات و به باوه ری ساغ و سه لامهت، مرو ف نه نجامی زور باش به ده ست ده هینیت له دنیا و قیامهت دا، خوا ی گه وه ده فه رمو یت: ﴿وَذَا الثَّوْرِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُصْحِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾ الأنبياء

واته: خوا ی گه وه یونس پیغه مبه ر عَیْیَاسَک بو لای خه لکی نه ینه وا نارد له زه وی موس ل، نه میش بانگه وازی کردن به لام وه لامیان نه دایه وه، کاتیک که له قه ومه که ی توو ره بوو به جی هیشتن، هه ره شه ی لی کردن پاش سی پوژی تر خوا ی گه وه سزاتان ده دات، نه وانیش دواتر د ل نیا بوون راست ده کات ده رچوون بو بیابان و ئیمانیان هیناو له خوا پارانه وه خوا یش سزای نه دان، یونس عَیْیَاسَک گومانی وابوو که سزای ناده ی ن، یان له ناو سکی نه هه نگه که جیگای ته سک ناکه ی ن، دوا ی نه وه ی که سواری که شتییه ک بوو ترسان له وه ی نقوم بی ت، سی جار تیرو پشکیان کرد یه کیکیان زیاد بوو فری بده نه ناو ده ریا وه، هه ر سی جاره که یونس عَیْیَاسَک ده رچوو، بو یه خو ی هه ل دایه ناو ده ریا که وه و نه میش له ناو تاریکی له خوا ی گه وه پارایه وه نه ی په روو ده رگا ر ه ی چ په رستراویک به حه ق نه شایه نی په رستن بی جگه له زاتی پیروزی تو تاک و ته نها و بی شه ریکی پاک و مونه ززه یی بو تو به راستی من له سته مکاران بووم و سته مم کرد کاتیک که قه ومه که ی خو مم به جی هیشت لیم خو شبه ﴿١٩﴾ ئیمه ش وه لاممان دایه وه و لی خو شبووین له و ته نگ ی و غه م و خه فه ته پرگا رمان کرد، به م شیوازه ش باوه رداران پرگا ر نه که ی ن نه که ر بو لای ئیمه بگه رینه وه و روو له ئیمه بکه ن ﴿٢٠﴾

حه وه ته م: فیری چو نییه تی بانگه وازت ده کات که به چ شیوه یه ک له واقیعه کاندایانگه واز بکه یت، له روودا وه کاندایه بیته نه زموون بو ت که چو ن بانگه واز بکه یت و له کویدا نه رم و نیانی به کار ده هینیت و له کو ی دا ره ق و چه سپاو ده بیت و ه ی چ گو رانکاری نا کریت و له روودا و کات و شوینه کان دا چو نییه تی بانگه وازی پیغه مبه ران هه ل ده بری ریت.

هه‌شته‌م: به خوئندنه‌وه‌ی ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ران با‌شر له قورئان تیده‌گه‌یت و وه‌ری ده‌گریت و کاری پێ ده‌که‌یت، ئه‌و کات قورئان ده‌بیته‌ گه‌نجینه‌ی دڵ و ده‌روونت که مرو‌ف له قورئان گه‌یشته، دلنیا ده‌بیته‌وه له ژیا‌ن و له سی‌کته‌ره‌کانی و به‌واتای خه‌می رزق و پو‌زی نییه و پاشان ترسی له گومرا و زالمایش نییه و هه‌میشه ئاسووده و ئارامه و دووره له دله‌ راوکی.

نۆیه‌م: رێک‌خستنه‌وه‌ی ناو ماله‌کا‌مان، چاک‌کردنی ناو خێزانه‌کا‌مان به‌ پرووداو و ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ران، ده‌بیته‌ باوک منداله‌کانی وه‌ک ئی‌براهیم په‌روه‌رده‌ بکات، که له‌ دوا‌ی خو‌ی ئی‌سحاق و یه‌عقوب بوونه پیغه‌مبه‌ر، وه‌کو بنه‌ماله‌ی (آل عمران) که هه‌ولیا‌ن بو‌ پزگاری بو‌و له‌ژێر ده‌ستی طاغوت و بێ باوه‌رانی پو‌م و فیل‌بازی جووله‌که وه‌کو داوود که سوله‌یما‌نی کرده جێنشینی خو‌ی...هتد.

ده‌یه‌م و کو‌تایی: ئاما‌نج‌م له‌م کتێبه‌دا په‌روه‌رده‌کردنی خو‌دی تو‌یه که خوئنه‌ریت، جا له‌ هه‌ر چین و تو‌یژیک‌ی ئه‌م کتێبه‌ خو‌ت به‌ خاوه‌نی بزانه و له‌به‌ر خاتری خوا‌ی په‌روه‌ردگار بگه‌یه‌نه به‌خه‌لکی تر، پیاوان بو‌ خێزانه‌کانیا‌ن بخوئنه‌وه یا‌ن به‌ پێچه‌وانه‌وه ئافره‌ته‌کان هه‌ول‌بده‌ن با‌سی بکه‌ن له‌ دانیشتن و مه‌جلیسه‌کان دا بی‌گێرنه‌وه، بو‌ ئه‌وه‌ی خو‌ت به‌هێ‌تر بیت له‌ پرو‌ی ئینسانیه‌وه، پاشان سوود به‌ خه‌لکی تر بگه‌یه‌نه.

که‌واته ده‌توانیت ئاما‌نجی زیاتری لێ هه‌لب‌گۆزیت، به‌لام من به‌وه‌نده کو‌تاییم پێهێ‌نا، بو‌ ئه‌وه‌ی تو‌ی خوئنه‌ر ماندوو نه‌که‌م، جا با هه‌له‌سته‌یه‌ک بکه‌ین و جاریک‌ی تر با‌سه‌که رێک بخه‌ینه‌وه و ئی‌داری و رێک‌خه‌ر بین و به‌ سیسته‌م بین، ئاما‌نجه‌کان دیاری بکه‌ین.

١. دلنیا‌یی و یه‌قین و خاوه‌ن خو‌را‌گری‌مان فێ‌رده‌کات.

٢. دل‌دانه‌وه و سه‌بووری ئه‌داته‌وه بو‌ ده‌روو‌مان.

٣. لاسای‌کردنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران و به‌ پێشه‌نگ دانا‌یا‌ن.

٤. به‌دوا‌ی پا‌داشته‌وه بین له‌ خوا‌ی گه‌وره و چاوه‌پێ‌ی پا‌داشته‌ نه‌بین له‌ مرو‌ف.

٥. په‌ند وه‌رگرتن له‌ ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ران، به‌هێ‌زکردنی ئه‌زموونی ژیا‌ن و که‌سایه‌تی‌مان.

٦. دامه‌زراوی له‌ بیروباوه‌پماندا و خو‌را‌گر بین.

٧. فێ‌ربوونی چۆنیه‌تی بانگه‌واز کردن له‌ پیغه‌مبه‌رانه‌وه.

۸. باشتەر تیگەیشتمانیان لە قورئان بەھۆکاری ژبانی پێغەمبەران.

۹. رێکخستنهوهی ناو مالی خویمان و کەسووکەر و دراوسێ.

۱۰. خۆت بیر نەچیتەوه و کارکردن بە ژبانی پێغەمبەران و پەنگدانهوهی لە ژبانی خۆت دا.

هەرچەندە ئامانجی گەورەتر هەبە کە دەبوو باسی بکەم، بەلام هێشتمەوه کە لە ئەنجامی ئەو ئامانجانە بۆمان دروست بێت، ئەویش گەرانهوه و هێنانەدی حوکمی خۆی پەرورەدگارە کە ئامانجی هەموو ئامانجەکانە.

پەوانەوهی تەمومژەکان لەسەردەمی وجودی پێغەمبەران

بوونی پێغەمبەران لەسەر زەویدا حەقیقەتی پەهایە، چونکە زنجیری پەیوەندیە لە نێوانی خۆی کردگاری بوون و مەرۆف بەگشتی، هەرۆه کو پێشتر ئاماژەم پێداوه، ئەگەر ژبان و وردەکاری ژبانی پێغەمبەران دەچیتە خانە میژوووه، بەلام پەیمەکیان هەر لە خانە عەقیدە و بیروباوەردا دەمیپیتەوه، چونکە پەیوەندی بە خۆی پەرورەدگارەوه هەبە، پەیمەکیان چۆنیەتی ناسینی خۆی مۆتەعال و داواکاری خۆی مۆتەعالە لە فرمان و ئەرکی سەرشارنی مەرۆفەکان بەرانبەر بە زاتی پەرورەدگار و لەهەمانکاتدا بەرانبەر بە مەرۆف و ژینگەو دەورووبەری.

ئەوانە کە میژوونووس و هەرۆهە پاشماوهی دێرین و نووسراو و دیکۆمیتە دێرینەکان هەموو باسی پێغەمبەران و وجودی پێغەمبەرانیان کردووه، غوونە نووسراوەکی گلگامیش کە ناسراوە بە داستان گلگامیش (ملحمة جلجامش) باسی نووح و لافاوەکی نووحی لە نووسراوەکاندا کردووه، هەرۆهە لە نووسراوە (هیرۆگلیفییەکان) ی فیرعەونەکاندا باسی ئادەم و حەوا کراوە وەکو میژوو یاداشت کراوە.

تەنانەت لای یۆنانیە کۆنەکان و فارسەکان کە لە نووسراوەکانی (مەجووسەکان) وەریان گرتووه ئەوانیش یاداشتی پێغەمبەرانیان کردووه لەسەر نووسراوی بەردو تیسقان و دیواری ئەشکەوتەکان بەناوی (جیومرث) یان (جیومرس).

مرۆف به سرووشتی چهزی به خواناسی و به ندایه تی ههیه، خوای گه وره ئه م فیطره ته ی له ناخی مرۆف دا پرواندوو، ههر بۆ ئه م مه به سته یه پیغه مبه رانی په وانه کردوو و تا په یوه ندی نیوان مرۆف به خوای موته عاله وه ریکبخت و ناویشانی راستی خوا به خه لکی رابگه یه نن، له لایه کی تره وه گومانی ئه وه هه یه له سه ر پیغه مبه ران بۆچی هه موو پیغه مبه ران له رۆژه لاتی ناڤینه وه هاتوون و هه موو له و ناوچه نه ی زه ویدا بلبوو نه ته وه که له هیندستانه وه ده ست پیده کات تاکو میسر و سوودان، له نیوانیاندا عیراق و ئیرانی ئیستا و شام به گشتی.

پاستی و دروستی وه لایمی ئه م گومانه له پرسیاره که دایه، چونکه ئه وانه ی که ژایانی پیغه مبه ران به ئه فسانه ده زانن، هه لبه ت له ژیارناس و کۆمه لئاسه کان و میژوو ناسان، ههر به م پرسیاره وه لایمی خۆیان ئه ده نه وه، چونکه له نیوانی پرووباری سه یحون و جه یحون له هیندستان و دیجله و فورات له ولاتانی میژوپۆتامیا و پرووباری نیل له میسر، جیگای ده ستپیککی شارستانییه ت بووه له هه موو جیهاندا و خه لکی له ده وری ئه و پرووباراندا کۆبونه ته وه.

میژووی ئه م شارستانییه تانه ده گه رپته وه بۆ نزیک هه شت هه زار سال به ر له ئیستا، واتا سه ره تای ده ستپیککی کۆمه لگا و فه رمانداری و کشتوکال و پیکه وه ژیان و گۆرینه وه ی پیداو یستی مرۆفه کان و ئالوگۆر کردنیان، ده گه رپته وه بۆ هه شت هه زار سال، ئه م میژوو و تا راده یه ک کۆ ده نگی له سه ر دروست بووه هه موو ئه کادیمیا و زانکۆکانی جیهان و ده زگاکانی لیکۆلینه وه ی زانستی له بواره کانی (ئارکۆلۆژیا) شوینه وارناسیدا هه موو هاوران.

هاتنی پیغه مبه رانیشت بۆ ئه و ناوچه یه، هه روا هه ره مه کی نییه، هوکاره که ی ده گه رپته وه بۆ بوونی مرۆفی یه کجار زۆر له و ناوچه نه دا و ریکخستنی ژایانیان به ژیار و شارستانییه ته وه.

ههروه ها هاتنی میژووی پیغه مبه رانیشت تیپه ر ناکات له و میژوو له ئاده مه وه تا خاته م که محه مه ده ﷺ، نزیک هه شت هه زار سال ده کات تا ئه م سه رده مه.

گومانیککی تری ئه وانه ی که له بواری میژووی شوینه وارناسیدا له سه ر پیغه مبه ران دایانناوه، بریتیه له وه ی که پیغه مبه ران له دوا ی خۆیان شوینه واریان جینه هیشتوو و هیچ قه لا و قوله یه ک له دوا یاندا به جی نه ما.

له وه لایمدا بۆ ئه م گومانه ئه گه ر به اتایه و پیچه وانه ی به رجه سته بوایه، ئه و و جوو دی پیغه مبه ران نه ده بوو، به لکو پادشا و مه لیک ده بوون و به دوا ی سه ره رری ناوو ناوبانگ و مانه وه ده بوون له م دنیا و ژیا نه دا، ئه گه ر به چاوی واقعیه وه ته ماشای پیغه مبه ران بکه یین، کاری ئه وان گه یاندنی په یامه که یان بووه، نه ک دروستکردنی شکۆ و سه ره رری.

پيغه مبه ران وه كو هه موو كه سيكي ئاسايي و ساده ژيان و جياوازيان ئه وه بووه كه په ياميان بو هاتوو، يا خود ئه گهر له دواي خويان قه لا و مونومينت و نزرگيان جي بهيشتايه، ئه وكات گومان له راستگويان ده كرا.

كو تا گوماني گشتي له م به شه دا ئه وه به بو چي باسي كه م ترين پيغه مبه ر كراوه له كاتيكد له ماوه ي ئه وه هه شت هه زار ساله زياتر له (٢٥) پيغه مبه ر هاتوو، له كاتيكد له ئيسلامدا دان به وه دا نراوه له لايه ن پيغه مبه ر محمه د ﷺ كه له سه روو سه د هه زار پيغه مبه ر و جوو ديان هه بووه، بو ته نها (٢٥) يان ئه گهر زياتر ناگاته ٤٠ پيغه مبه ر كه باس كراييت و له قورئان و فه رموو ده دا.

له وه لامدا ده ليم؛ گومان له زوري پيغه مبه ران نيه، به لام ژياني هه موو پيغه مبه ران، ژياني هه ر جوړه له پيشه وه ران وه ربگري ن ده بينين نزيكه له يه كه وه، يا خود ژياني پادشا و مه ليكه كان ئه گهر ليكولينه وه له ژيانيان بكه ين، ده بينين زور له يه كه وه نزيكن و ليكچوون و هاوبه ش زوره له نيوانياندا.

هه روه ها ژياني پيغه مبه ران به گشتي له يه ك ده چن، بانگه واز و ده ربه ده ري و ناړه حه تي و ناسوره، هه روه ها په روه رده كردني خه لكی و بلاو كړدنه وه ي به كتاپه رستيه، هه ر به م هو كاره خواي گه وره ناوي ٢٤ پيغه مبه ري بردوو له قورئان دا بي جگه پيغه مبه ري ئيسلام محمه د ﷺ واتا به خودي پيغه مبه روه ٢٥ پيغه مبه رن (عليهم الصلاة والسلام).

ئه وانيش بري تين له: ئاده م، ئيدريس، نووح، هوود، صالح، ئيبراهيم، لوط، ئيسماعيل، ئيسحاق، يه عقووب، يوسف، شوعيب، ئه يووب، ذولكفل، موسا، هاروون، داوود، سوله يمان، ئيلياس، ئه ليه سع، يونس، زه كه ريا، يه حيا، عيسا و پيغه مبه ري نازدار محمه د (سه لامی خواي گه وره له هه موويان بيت)، جا له ناو ئه م پيغه مبه رانه دا ٥ پيغه مبه ري خاوه ن عه زم و هيزي تيدا هه لېژاردوه، خواي موته عال ناوي ناو ن به (اولو العزم) كه خاوه ن پايه و پيگه ي تاييه تن ئه وانيش (نووح، ئيبراهيم، موسا، عيسا و محمه د) ن، له ناو هه مووياندا پيشه واو ئيما ميكي هه لېژاردوو به ناوي محمه د ﷺ كه ئيما مي پيغه مبه رانه.

باسي ژياني ئه م ٢٥ پيغه مبه ره هه موو پيگه اته ي ژيان و ژيار و يه كتاپه رستي و بانگه واز و جهاد... هتد تيدا كو بو ته وه، ئه و نه ده ش بو خه لكی خاوه ن بيرو هو ش و عه قل به سه بير يان لي بكاته وه و له ژيانيان بكوليتته وه.

ئهم چهند گومانه سهره تاییه م لیره دا یاداشت کرد مانای وا نییه، ئیتر گومان نه ماوه، به لکو ئهم گومانانه گشتیه و بۆ چوونه ناو باس سهره تا پتویستمان پتی ده بیت، به لام یه شتا گومان که لیکتی زۆر ماون که له لاپه ره کانی داهاتوودا به جوانی و زانستیانه هه مووی ده ره و ئینه وه به پشتیوانی خوی گه وره.

لیره دا ده بیت ئه وهش پروون بکه یه وه که باس له چیرۆک و حیکایهت ناکه ین، وه کو خه لکانیکتی تر ناویان ناوه چیرۆکی ژبانی پیغه مبه ران، به لکو ئه مانه پروودای راسته قینه ن و پروویانداوه، دووره له چیرۆک و خه یال و فه نتازیا، له راستیدا نه شیاوترین وشه که به کار ده هینریت وشه ی (چیرۆکه) بۆ پیغه مبه ران.

ئه وه ی که باسی ده که ین وه حیه، هیچ کات وه حیی خوی ناچیتته خانه ی چیرۆک، خوی به ره وره دگار ده فه رمویت: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا أَلَكِنْتُ وَلَا أَلَيْسَ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ الشوری

واته: به م شیوازه ئیمه روحیکمان به وه حی بۆ ناردوویت، که مه به ست پتی قورئانه، به رۆح ناوی بردوووه له بهر ئه وه ی چۆن لاشه به بی رۆح ناژی مروفیش به بی قورئان ناژی، ئه ی محه مه د ﷺ تۆ پش ئه وه ی قورئانت بۆ بیت نه تده زانی قورئان چیه و چی تیدا به و ئیمان هتینان و درێزه ی ئیمان چیه، به لام ئه و قورئانه پیروژه مان کردوو به نوورو پرووناکیه که هیدایه تی ههر که سیکتی پ ئه ده ین له بهنده کانی خۆمان که ویستمان لی بیت و شایه نی هیدایه ت بی، تۆ ئه ی محه مه د ﷺ هیدایه تی خه لکی ئه ده یه ت و پینمایان ئه که یه ت بۆ رێگای راستی خوی گه وره.

که واته ژبانی پیغه مبه ران چیرۆک نییه، به لکو پروودا و میژوووه، له سه رو هه موو ئه مانه شه وه بیروباوه ره.

تاییه ته ندی پیغه مبه ران

پیغه مبه ران تاییه ته ندیان زۆره، سهره تا هیچکام له پیغه مبه ران نه یانزانیه ده بنه پیغه مبه ر، واتا پیغه مبه رایه تی هه لباردنی خوی موته عاله، له م باره وه خوی موته عاله ده فه رمویت: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ الحج

واته: خوای گه وره خووی له فریشته کان نیردراوی خووی هه لئه بژیژی وه کو (جبرائیل و میسرافیل و میکائیل و ملک الموت) له ناو خه لکیشدا پیغه مبه ران هه لئه بژیژی، مه لائیکه ته کان وه کو نیردراو بو لای پیغه مبه ران بو نه نجام دانی فه رمانی خوا، له ناو مرو فیشدا که ساتیک هه لئه بژیژی نه یانکات به پیغه مبه ری خووی، به دلنایی خوای گه وره زور بیسه رو بینایه.

هه روه ها له جیگه یه کی تر دا زیاتر پروونی ده کاته وه و ده فه رمویتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ آل عمران

واته: به دلنایی خوای گه وره ئاده م و نوح و ئالی ئیبراهیم خووی و نه وه کانی که پیغه مبه ر بوونه و ئالی عیمران که عیسا له وان بووه نه مانهی هه لئێژاردوو به سه ر هه موو جیهاندا.

که واته هیچ پیغه مبه ریک نه بووه به هوکاری زیره کی یا خود فه یله سوفی و بیرمه ندی بوو بیته پیغه مبه ر، به لکو هه لئێژاردی خوایی ته نها به س بووه و که خاوه نی عه قلی سه لیم بیت.

* پیغه مبه ران پیش هاتنیان هه موویان خه لکی خاوه ن په وشتی به رز و ئاکاری پر جوانی به های به نرخ بوون، چونکه له کاتی هاتنی وه حیدا بۆیان خاوه نی تاوانی زه ق و گه وره نه بوون تا له ناو خه لکیدان تانیهان لی بدریت و به چاویاندا بدریته وه، بگره له و په ری په وشتجوانی و ئاکاری به رزدا بوون، به لام مرو ف بوون وه کو هه موو مرو ف هکانی تری دنیا ژیاون، بگره هه له ی بچووکی مرو فیان هه بووه، به لام وه کو نه وه ی مه ی خوړ و زالم و داوین پیس.. هتد له م جوړه تاوانانه حاشا پیغه مبه ران به گشتی پاک و بیگه رد بوون، ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ﴾ (الانبیاء)

واته: کردیا ئمان به پیشه واو به رینمایی ئیمه هیدایه تی خه لکیان ئه دا، خه لکی شوینیان ئه که وتن، وه حیشمان بو ناردن که کرده وه ی چاک ئه نجام بدن. نوێزه کانتان بکه ن و زه کاتی مالتان بدن به راستی ئه وان به جوانترین شیواز عیباده تی ئیمه یان ئه کرد.

* پیغه مبه ران (الرسل) یان هه والهنه ران (الانبیاء) خاوه نی په یام بوون و مه رج بووه له سه ریا نه په یامه که بگه یه نن که ناسینی خواو پوژی قیامه ت و شه ریه ته، خوای گه وره ده فه رمویتی: ﴿يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ (النحل)

واته: خوی گه وره فریشته کان دانه به زیت به وه حی به فرمانی خوی گه وره، وه حی که ی ناونوه به روح له بهر نه وهی مروف پی نه زیت چو به روح نه زی، بو هر که سیک له بهنده کانی خوی که ویستی لی بیت وه حی دانه به زیت و نه یکتا به پیغه مبهر. که ناگاداری خه لکه که بکه نه وه که هیچ په رستراویک به حه ق نیبه شایه نی په رست بیت نیلا زاتی پیروزی الله نه بن، که واته نیوه به تاک و ته نها خوی گه وره به رستی و خو تان بپاریزن له وهی که شهریک بو خوا دانتین چوونکه پروو به پروی سزای خوی گه وره نه به نه وه.

هه روه ها مافی نه وه شیان نه بوو که بیرو باوه ری تری تیکه ل بکه ن و واجب بووه له سه ریان که وه کو خوی بیگه یه نن به بن گوپانکاری، خوی گه وره ده فرمو وی: ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتَنْتَبِرُ عَنْ عُزُرِنَا هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبْدِلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ یونس

واته: کاتیک نایه ته پروو و ناشکراکانی تیمه یان به سه ردا نه خویندریتته وه، نه وانه ی که به نومیدی گه یشتن نین به تیمو باوه ریان به زیندوو بوونه وه نیبه نه لین: نهی محمه د ﷺ قورئانیکی تر بیتنه جگه له مه یاخود بیگوپه نهی محمه د ﷺ بیان بل: من بوم نیبه له لایه ن خومه وه ده ستکاری بکه م و بیگوپم من ته نها شوین نه وه حییه نه که وم که له لایه ن خوی گه وره وه بوم دیت، من نه گه ر سه ریچی په روه ردگارم بکه م له سزای پروژیکی زور گه وره نه ترسیم که پروزی قیامه ته.

* ناکریت و ناشیت نازناوی تر له خو یان بنین وه کو چاکه خواز یان بیرمه ند و فه یله سوف... هتد. ناشکریت و جائیز نیبه خه لکی به م ناونوه بانگیان بکات، ریز بو پیغه مبهران نه وه یه که به پیغه مبهر ناوبرین.

* جیاوازی نیوان پیغه مبهر و هه والهنه ر (الرسول و النبی)

الرسول و اتا خاوه نی په یامه و ده بیت په یامه که ی بگه یه نیت و په یامه که تاییه تمه ند بو خوی که پیویسته بیگه یه نیت، به لام هه والهنه ر خوی خاوه ن په یام نیبه، به لام ده شیت په یامی پیغه مبهری تر بگه یه نیت وه کو پیغه مبه رانی به نی ئسرائیل که هه موو فرمانیان به (ته ورات) و (صوحف) کردوو که بو مووسا هاتوو، سه لامی خوا له هه موویان بیت.

* پیغه مبهران بو هه موو گه لانتیک پروشتوون، خوی گه وره له په یامی خوی ناگاداری کردونه ته وه، په یامی خوی پروونه و هر هه مان په یامه له ئاده مه وه تا خاتم محمه د

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كهواته خواي گهوره دادپهروهه و حوججهي لهسهه هه موو مروّفه كان كردووه و دهفه رموويت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ النحل

واته: به دلنیايي ئيمه بۆ هه موو کۆمه له خه لك و نه ته وه يه كه له شوينيك ژيا بيتن پيغه مبهريكمان بۆ ناردوون، ئيشي هه موو پيغه مبهه ران ئه وه بووه به خه لكه كه يان وتوو: ئه ي خه لكينه به تاك و ته نها خواي گهوره به رسته ن و شهريك بۆ خوا دامه نين، خو تان دوو ربخه نه وه له تاغو ته كان وه كو شه يتان و فالچيهه كان و ساحيره كان و بت و هه موو كه سيك كه به رسته ريت و پازي بيت به و په رسته نه، يان بانگه وازي خه لكی بكات بۆ په رسته ني خو، يان باوه پري به حوكمي خواي گهوره نه بيت و به كونه په رسته بزاني ت، يان حوكميكي تر به باشتر بزاني ت له حوكمي خوا، يان يه كساني بكات به حوكمي خوا، هه يان بووه خواي گهوره هيدا يه قى داو ن له سهه ده ستي پيغه مبهه ران، هه يشيان بووه گو مپايي به سهه رياندا جيهه جي بووه له بهر ئه وه ي شا يه ني هيدا يه ت نه بوونه، ده ي ئيوه به سهه ره وي دا بگه پرين و په ندو ئاموژگاري وه رگرن و بزائن سه ره نجامي ئوممه تاني پيشتر كه پيغه مبهه راني خوايان به درو زانيوه وه كو عا دو ئه موودو ئه وانه چيان به سه ره ها تووه و سه ره نجاميان چو ن بووه و خواي گهوره چو ن له ناوي بردوون.

* پيغه مبهه ران و هه والهي نه ران له پله و پا يه دا جيا وازن، به لام بۆ مروّف نيهه موحا ده له و شهه له سهه ره ئه وه بكات كه كامه يان باشه، ئه وه فه زل و ئه جر و پا داش ت و پله يه كه خواي گهوره داو نيه تي وه كو خو ي با سي ده كه ين وه كو پيغه مبهه ري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له پرسيا ريكي ئه بو زه پري غيفاري ئاراس ته ي پيغه مبهه ري كرد وتي: ژماره ي پيغه مبهه ران چه نده؟ پيغه مبهه ره فه رمووي: ۳۲۵ پيغه مبهه رن، پاشان ئه بو زه پري ئه ي ژماره ي هه والهي نه ران چه نده؟ فه رمووي ۱۲۰ هه زار به گشتي و ۳۱۵ له ناويا ندا پيغه مبهه ره^(۲).

هه روه ها له پله و پا يه ي پيغه مبهه ران ده فه رموويت: ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۱﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿۳۲﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِلْيَاسَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۳۳﴾ الأنعام

(۲) - عن أبي ذر قال: قلت: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَمْ الْأَنْبِيَاءُ؟ قَالَ: مِائَةٌ أَلْفٍ وَعِشْرُونَ أَلْفًا. قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَمْ الرُّسُلُ مِنْ ذَلِكَ؟ قَالَ: ثَلَاثٌ مِائَةٌ وَ خَمْسَةٌ عَشْرَ رُسُلًا أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ أَحْمَدُ فِي مُسْنَدِهِ.

واته: ئەمە ی که باسمان کرد حوججەو بە لگە یە ک بوو که دامان بە ئیبراهیم عَیْیَاسَک بە سەر قەومە که یداو بۆی باس کردن، ویستمان لئ یێت پلە ی هەر که سێک بەرز ئە کە ی نەو بە هیدایەت بۆ رێگای حەق هەروە کو پلە ی ئیبراهیممان عَیْیَاسَک بەرز کردەو بەروەردگاری تۆ بە پراستی زۆر کار بە جی و زانایە ١٢ ئیسحاقمان بە ئیبراهیم عَیْیَاسَک بە خشی کاتیک که خۆ ی و سارە ی خێزانی بێتو مێد بوون لە منداڵ، لە نەو ی ئیسحاقیش یە عقوقو بیشمان پێ ی بە خشی و کورە زای خۆ ی بینی هیدایە تی هەموویانمان دا پێش ئەمانیش هیدایە تی نوو حمان دا عَیْیَاسَک لە نەو ی ئەمانیش داود، سولەیمان، ئە یووب، یوسف، مووسا و هاروون هیدایە تی هەموومان داوان و هەموومان کردوون بە پیغه مبه‌ر بەم شێوازە پاداشتی چاکە کاران ئە دە ی نەو ١٣ هیدایە تی زە کە ریاو یە حیاو عیسا و ئیلیاسمان داو و کردوومان بە پیغه مبه‌ر، ئەمانە هەموویان لە پیاو چاکان و پیغه مبه‌رانی خوای گەورە بوون ١٤ ئیسماعیل و یە سە ع، که وتراو: خضرە، یا خود وتراو: هاوە لئ ئیلیاس بوو، یونس و لووطیش ئەمانە هەموومان هیدایەت داوان و کردوومان بە پیغه مبه‌ر هەموو ئەم پیغه مبه‌رانی فەزلمان داوان بە سەر هەموو جیهاندا بەو ی ئەمانە وە حیان بۆ هاتوو و کراوان بە پیغه مبه‌ر و لە خە لکی باشتەرن ١٥

پاشان جیاوازی کردنی ئیمە بۆ پیغه مبه‌ران دە چێتە بواریکی ترسناک و کوفرەو، خوای گەورە بویمان باس دە کات که بە نی ئیسرا ئیل چۆن بوون لە گە ل پیغه مبه‌راندا و دە فەر موو ی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ النساء

واته: بە دنیایی ئەو کەسانە ی که کوفر ئە کەن بە خوای گەورە و بە پیغه مبه‌رانی ئە یانە و ی جیاوازی بخە نە تێوان خواو پیغه مبه‌رانی بەو ی که ئە لێن: ئیمە ئیمانمان بە خوا هە یە، بە لām ئیمان بە پیغه مبه‌ران ناهێن، یا خود ئە لێن: ئیمە ئیمان بە هەند ئی لە پیغه مبه‌ران دێنین وە کوفریش بە هەند ئیکیان ئە کە ی، که جوولە کە ئیمانیا ن بە مووسا هێنا بوو کوفریا ن بە عیسا و محە مە د ﷺ کرد، گا ورە کان که ئیمانیا ن بە عیسا هێنا و کوفریا ن بە محە مە د ﷺ کرد ئە یانە و ی بە حیسابی خو یا ن رێگا و دینیکی مام ناوە ند بگر نە بەر.

بە لām پلە و پایە ی پیغه مبه‌ران جو را و جو رە، خوای گەورە دە فەر موو ی: ﴿تِلْكَ الْأَرْسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ

بُرُوجِ الْفُؤْدِسِّ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ أَخْتَلَفُوا
فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلُوا وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٩﴾ البقرة

واته: ئەم پێغه مبه رانه فه زلی هه ندیکیانمان داوه به سه ر هه ندیکیاندا له پله و پایه دا که
پێغه مبه ری خوا ﷺ باشتی نیانه، هه یانه قسه ی له گه ل خوای گه و ره کردوو ه وه کو مووسا
عَلَيْهِ السَّلَام، پله و پایه ی هه ندیکیانمان به رز کردو ته وه کو مه لێک به لگه ی پروون و ناشکراو مو عجیزه مان
به عیسا ی کو ری مه ری هم عَلَیْهِ السَّلَام به خشی، پشتیوانیمان کرد به (روح القدس) به جبریل، یان به و
پۆحه ی که خوای گه و ره کردیه به ری، ئە گه ر خوای گه و ره ویستی لێ بوایه (ویستی که و نی
قه ده ری نه ک ویستی شه رعی) خه لکی له دوای ناردنی پێغه مبه ران کوشتاری یه کتریان نه ته کرد،
به تاییه تی له دوای نه وه ی که به لگه ی پروون و ناشکرایان بو هات، به لām ئیختیلاف و جیاوازی
که و ته نێوانیان وه، هه یان بوو ئیمانی هێنا به پێغه مبه ران و شوێن پێغه مبه ران که و ت و هه یان
بوو کو فری کرد، ئە گه ر خوای گه و ره ویستی لێ بوایه ئە و ان کوشتاری یه کتریان نه ته کرد، به لām
خوای گه و ره ویستی له هه ر شتێک بێ ئه یکات که س نییه ویستی خوای گه و ره بگه ر نێتته وه.

هه و ره ها ده فه رمو ی: ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى
بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ (الإسراء)

واته: په و ره ر دگارت زاناتره به حا لێ ئە و که سانه ی که له ئاسمانه کان و زه ویدا هه ن کامیان
گوێزایه ل و کامیان سه ر پێچیکارن به د نیا یی ئیمه فه زلی هه ندیک پێغه مبه رانمان داوه به سه ر
هه ندیکێ تریان وه کو ئیبرا هیم و مووسا و عیسا و نووح و محمه د (سه لامی خوا له هه موویان
بیت) که گه و ره ترینیان پێغه مبه ری خوا به ﷺ زه بوو ریشمان به داوود پێغه مبه ر
به خشیوو ه.

به لām ئیماندار ده بیت ئیمانی به م شیوه یه بیت و جیاوازی نه کات له نێوانیاندا، خوای گه و ره
فیرمان ده کات له قورئان دا که به م شیوه یه بین، ﴿ءَامِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ
كُلٌّ ءَامِنٌ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَقِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ
رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ (البقرة)

واته: پێغه مبه ری خوا ﷺ و باوه رداران ئیمانیان به و قورئانه پیروژه هێناوه که له لایه ن
په و ره ر دگاره وه بو یان دابه زیه، به هه موو ئە و شتانه ی که له م قورئانه دا هه یه، هه موویان
ئیمانیان به خوای گه و ره و مه لائیکه ته کانی و کتیبه ئاسمانیه کانی و پێغه مبه رانی هێناوه، ئیمه

جیاوازی ناکهین له نیتوان هیچ پیغه مبهریک له پیغه مبهران و ئیمان به ههر هه موویان ئه هیتین باوهرداران و پیغه مبهرهکان فهرموویان: ئه ی پهروهردگار ئیمه به گوئی فهرمایشتی تۆمان بیست و لئی تیکه یشتین و گوپراهی لی تۆمان کردو وهلامان دایتهوه، ئه ی پهروهردگار تۆش لیمان خوشبه و مهصیرو سه رهنجام و گه رانهوه ی ئیمه ههر بو لای تویه.

ههروه ها خوی گه و ره ناوی نه بر دوون، زاتی پاکی ده فهرمویت: ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ النساء

واته: چه نده ها پیغه مبهری تر که له پیشتدا یان له پیش ئه م سووره ته دا چیرۆک و به سه رهاتیمان بو تو گپراهه ته وه ئه ی محهمه د ﷺ له قورئانی پیروژدا چه نده ها پیغه مبهرا نی تریش هه یه که چیرۆک و به سه رهاتیمان بو تو نه گپراهه ته وه، خوی گه و ره قسه ی له گه ل مووسا دا کردوو به دلنیا یی و به حه قیقه ت که ئه مه یش ریزی که بو مووسا ههر بویه پیی و تراوه: (کلیم الله).

له ناویشیاندا پینچ پیغه مبه ر ئولول عه زم هه یه که خوی گه و ره ده فهرمویت: ﴿فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَرْزِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ كَأَنَّهَمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَبَلَ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ الأحقاف

واته: ئه ی پیغه مبه ر ﷺ ئارام بگره ههروه کو چۆن پیغه مبهرا نی (ئولول عه زم) که خاوه نی عه زیمه ت و دامه زراوی بوونه ئارامیان گرتوو له به رامبه ر ئازاری قه ومه کانیان، په له ی سزا مه که سزایان بو دابه زیت رۆژیک که به چاوی خو یان سزای خوی گه و ره ده بین که له دنیا هه ره شه یان لی کرا بوو پیی، وه ک ئه وه وایه که له دنیا دا نه ژیا بیتن ته نها چه ند کاتیک له رۆژدا ئه م قورئانه ی که تو ئامۆزگاریانی پین ئه که ی را گه یاندنیکه تا عوزریان نه میتنی له قیامه ت هیچ که سیک له ناو ناچی ته نها ئه و که سانه نه بی که له گوپراهی لی خوی گه و ره ده رچوونه.

* هه موو پیغه مبه ران پیشه ننگن و ده بیت چاویان لی بکری ت و لاسایی بکری نه وه، ئه مه ش فهرمانی خوی گه و ره یه ده فهرمویت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنَّبُوءَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْنَاهُمْ أَفْتَدِي قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ الأنعام

واته: ئا ئەمانەن که کتاب و حوکم و بریارو زانیاری و پیغەمبەرایەتی و پەياممان پێ بەخشیوون، ئەگەر کافرانی قورەیشیش کوفر بکەن بە پیغەمبەری خوا ﷺ ئەو ئیمان ئەبەخشین بە کەسانێکی تر که موهاجیرو ئەنصارو صەحابە ی پیغەمبەری خوا ﷺ و شوێنکەوتوانیان تا پوژی قیامەت که ئەمانە کافر نین و ئیمانیا بە پیغەمبەری خوا ﷺ هیناوه ﴿٥٨﴾ ئا ئەمانەن که خوا ی گەورە هیدایەتی داو، ئە ی محەمەد ﷺ تۆش شوینی هیدایەتی ئەوان بکەو، شوینی پیغەمبەرائی پێش خۆت بکەو، ئە ی محەمەد ﷺ پێیان بڵێ: من داوای ئەجرو پاداشت و پارە لە ئێوە ناکەم لەسەر ئیمان هینان و هیدایەت، بەلکو ئەم قورئانە تەنھا یادخستەوێهە که بۆ هەموو جیهان بە قورئان یادتان ئەخەمەو ﴿٥٩﴾

یاخود دەفه رمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرًا﴾ (الأحزاب)

واته: بەدڵنیایی لە پیغەمبەری خوادا ﷺ بۆ ئێوە پێشەوا یەتییه کی زۆر جوان هەیه و پێشەوا و مامۆستای چاکی ئێوهیه و چاو لە پیغەمبەری خوا ﷺ کەن و شوینی بکەون، بەلام بۆ کەسێک که بە ئومیدی خواو پوژی دوایی و پاداشتی خوا ی گەورە هەبێت، زیکی خوا ی گەورە ی زۆر کردبێت.

هەر وهە لە کاتی نوێژدا داوا دەکەین لە خوا ی پەرورەدگار که بمانخاتە سەر ڕێگای راست و ڕێگای پیغەمبەران و چاکەخوازان و شەهیدان و راستگو یان، ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ (صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ) ﴿٥٧﴾ الفاتحة

واته: ئە ی پەرورەدگار هیدایەتەمان بدەو ڕێنماییمان بکە بۆ ڕێگای راست و بەردەوامیمان پێ ببەخشە لەسەر ڕێگای راست که ئیسلامه ﴿٥٨﴾ ڕێگای ئەو که سەنە ی کهوا نیعمەتی خۆت پێزانندوو بەسەر یاندا لە پیغەمبەران و راستگو یان و شەهیدان و پیاوچاکان که ئەوانە باشترین هاوێڵ، ئە ک ڕێگای ئەو که سەنە ی کهوا غەزەبێت لێیان گرتوو و لێیان توو پرەبووی که جوولە کەن، چونکە زانیاریان هەبوو بەلام کاریان پێ ناکرد، ئە ڕێگای ئەو که سەنە ی کهوا وێڵ و گومراو سەرگەردان بوون که گا ورە کەن، چونکە بە نەزانی و بێ زانیاری کاریان دەکرد واته: خوا یە ئەم دوایانەمان قەبوول بکە ﴿٥٩﴾

* هه‌موو پیغه‌مبه‌ران خاوه‌نی موعجیزه بوون، که سه‌رکه‌شان و لوتبه‌رزه‌کانی پښ سهرشور و زه‌لیل کردوو، ئه‌ویش کاریکه خوای په‌روه‌ردگار ئه‌نجامی ئه‌دات له‌سهر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، که له توانای مرقوف سهرده‌می خویدا نه‌بووه.

* له‌سهر هه‌موو ئیمانداریک واجبه که بروای به پیغه‌مبه‌ران هه‌بیت، خو به پیغه‌وانه‌وه ئه‌گهر بروای به یه‌کیک له پیغه‌مبه‌ران نه‌بوو که ناویان هاتوو له قورئان و سونه‌ت دا، ئه‌وه به دنیاییه‌وه کافر ده‌بیت و له‌خانه‌ی میژوو ده‌رده‌چیت، ده‌بیته بیروباوه‌پ و عه‌قیده، خوای موته‌عال فه‌رمانان پیده‌کات که بروایان پیبه‌یتین و ده‌فه‌رمویت: ﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ البقرة

واته: موسلمانان ئیوه بلین: ئیمه ئیمانان به‌خوای گه‌وره و به‌و قورئانه پیروژه هیناوه که بو ئیمه دابه‌زیوه. ئیمانان به‌و کتیه ئاسمانیانه هیناوه که بو ئیراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه‌عقوب و ئه‌سباطیش دابه‌زیوه ئه‌سباط، نه‌وه‌کانی یه‌عقوب بوونه ئه‌وه‌ی که بو موسا و عیسا دابه‌زیوه و هه‌رچی کتابی هه‌یه بو پیغه‌مبه‌ران هاتب لایه‌ن په‌روه‌ردگار ئیمه‌ی موسلمان باوه‌رمان به هه‌ر هه‌مووی هه‌یه جیاوازی ناخه‌ینه نیاوان هه‌ندیکیان باوه‌ر به‌هه‌ندیکی بیتین و باوه‌رمان به هه‌ندیکی نه‌بێ به‌لکو باوه‌رمان به هه‌ر هه‌مووی هه‌یه، ئیمه موسلمانین خو‌مان ته‌سلیمی خوای گه‌وره کردوو.

﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ البقرة

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و باوه‌رداران ئیمانان به‌و قورئانه پیروژه هیناوه که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه بو‌یان دابه‌زیوه، به هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که له‌م قورئانه‌دا هه‌یه هه‌موویان ئیمانان به خوای گه‌وره و مه‌لائیکه‌ته‌کانی و کتیه ئاسمانیه‌کانی و پیغه‌مبه‌رانی هیناوه، ئیمه جیاوازی ناکه‌ین له نیاوان هیچ پیغه‌مبه‌ریک له پیغه‌مبه‌ران و ئیمان به هه‌ر هه‌موویان ئه‌هینین باوه‌رداران و پیغه‌مبه‌ره‌کان فه‌رموویان: ئه‌ی په‌روه‌ردگار ئیمه به‌گو‌ی فه‌رمایشی تو‌مان بیست و لپی تیکه‌یشتین و گو‌ی‌پایه‌لی تو‌مان کردو وه‌لامان دایته‌وه، ئه‌ی په‌روه‌ردگار توش لی‌مان خوشبه و مه‌صیرو سه‌ره‌نجام و گه‌رانه‌وه‌ی ئیمه هه‌ر بو‌ لای تو‌یه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ النساء

واته: به دنیایی نهو که سانهی که کوفر نه کهن به خواهی گه وره به پیغه مبه رانی نه یانه وی جیاوازی بخه نه تیوان خواو پیغه مبه رانی به وهی که نه لَین: ئیمه ئیمانمان به خوا هه یه، به لام ئیمان به پیغه مبه ران ناهیتن، یاخود نه لَین: ئیمه ئیمان به هه ندی له پیغه مبه ران دینین و کوفریش به هه ندیکیان نه کهین، که جووله که ئیمانیان به مووسا هینابوو کوفریان به عیسا و محهمه د کرد ﷺ گاوره کان که ئیمانیان به عیسا هینا و کوفریان به محهمه د کرد ﷺ نه یانه وی به حیسابی خویمان پتگاو دینیکی مام ناوه ند بگرنه به ر ﷺ به راستی کافری راسته قینه و تهواو نه مانه ن بو کافرانیش له ناو ناگری دوزه خ سزایه کمان داناوه که ریسواو سه رشو پریان نه کهین ﷻ

* هه موو پیغه مبه ران مه عصومن واتا پاریزراون له لایه ن خوای په روه ردگاره وه، نهو پاراستنه ش بریتیه له تاوانی گه وره، وه کو زینا، مهی خواردنه وه، رپیا، نه پاراستنی حه قی دایک و باوک، وازهیتان له به ندایه تی، پیغه مبه ران دووربوون له هه موو هه له و تاوانیک، به لام هه له ی بچووکیان هه بووه وه کو هه له ی له پیش دانان، یاخود له بیرچوونه وه، نه مه ش بو نه وهی له مروف بوون دهرنه چن.

مه نه ه جی گپرا نه وهی سه ردی میژوو یی له م مهمله که تی پیغه مبه رانه دا

پتویسته نه وه بو خوئنه ر ئاشکرا بکهین لیره دا به گپرا نه وهی سه ردی میژوو یی باسه که ده ست پیناکه م، به لکو به شیوازی (ئوسلوبی) یه قینی و دلنیا بوون ده ست پیده که م به دارشته نه وهی باسه کان، چونکه راستی نه وه یه من ناتوانم له خو مه وه بنووسم، به لکو نه مه وه حیه و نه وه ندی بواری منی تیدا ده ست ده که ویت، چه ند باسیکی گرنه بکه م، نه ویش له نه نجامی خویندنه وه مه بو ده قه کانی قورئان و سوننه ت، به لام نه وهی که لیره دا له ده قه کانه وه وه رده گرم، بریتیه له خویندنه وه یه کی واقعی و گونجاندنی له گه ل واقعی سه رده م دا، ناساندنی بواره کانی کو مه ئناسی به مه نه ه جی ئین خه لدوون، پاشان باسی دید و تیروانیی ئابوو ری له سه ربه نه مای ئابوو ری ئیسلامی و فیه قی ئیسلامی به تاییه ت مالیک بن نه بی، پاشان هه موو ئوسلوبه نه کادیمییه شوینه وارناسی و خویندنه وه بو میژوو به قوتابخانه جیاوازه کانییه وه، هه ولئه ده م

برۆمه ناو ورده کاری، به لّام نهو ورده کاریانه ی که پّیداویستی ژیا نی مروّقایه تین، بۆ من گرنک نییه له م باسه دا بزّانم (هوودهوود) تیر بووه یاخود مّ، گرنک نییه بزّانم ژنه که ی نوح یان لووط ناوی چی بووه، به لّام بزّانم دایکی هه زه رته مووسا ناوی چیه، چونکه میحوه ری سه ره کییه و پۆلی گرنکی هه یه له رووداوه کاند، ههروه ها خوشکی هه زه رته مووسا...هتد. به م شپوه یه گرنکه حیوار و گفتوگۆکان وه کو قورئان باسی کردووه بنووسمه وه، نه گه رچی دووباره ش بیّت، به لّام هه رجاره و گۆشه نیگایه ک له رووداوه کاند نیشان نه دات.

له م نووسینه وه ی میژوو ده دا پینچ که رهسته ی سه ره کی بۆ من له م کتّیه دا کار ده کات.

یه که م: قورئان

دووهم: سونه ت (واتا فه رمووده کانی پیغه مبه ر ﷺ)

سپّیه م: میژوو

چواره م: واقع و په وشه که ی نهو ده مه و گونجاندنی له گه لّ واقعی ئیستادا

پینجه م: نه قلّ که بیجگه بواری ئیمان که نه قلّ پتوهر نییه، به لّام هه موو باسه میژوو ییه کان به گویره ی نه قلّی مروّقه کان و نه کادیمییه باوه پتیکراوه کان به دنیاییه وه تاوتی ده که ین، له به ر نه وه ی له م باسه دا وه کو وتم چیرۆک نییه سه ره تا و ناوه ند و کۆتایی پتیه ینم، نا؛ به لّکو لیکۆلینه وه یه، نه مانه تی قیامه تی و زانستی ده بیّت ون نه کات و له بواری خورافه و نه فسانه و فه نتازیا کارناکات، پاشان کار ناکات له سه ر بواری فیه ی و پافه ی ته فسیری قورئان و شیکاری فه رمووده ی پیغه مبه ر ﷺ . نه وه ی که له بواری عه قیده به دنیاییه وه له ئاستیدا ملمان تاله موویه که، نه وه ش که میژوو به ئاره زوو خۆمان و فراوانی نه قلّمان و فراوانی نه قلّی زانایان نه سپی خۆمانی تیدا تاو نه ده ین، سوپاسی نه و که سه ش ده که ین په خنه ی جدیمان لی ده گریت و هه له کاغان بۆ راست ده کاته وه، به لّام په خنه واتای نه وه یه که که موکوپری نه دۆزیته وه، زۆر خۆشحالمان ده که یت، به لّام راسته که چیه؟

که راستیه که ت پتوتین و هه له که ت راستکرده وه نه وکات به نه ژنوو وه وه ک ماکان له خزمه تا داده نیشیم، به لّام قسه ی بی به لّگه لای بواری نه کادیمییا و زانستی هیچ نه رزش (نرخ) ی نییه.

مه نه ه جمان له م ليكوئينه وه به نه و مه نه ه ج قورئانيه به كه فيرمان ده كات خوي گه و ره ده فهرمونيت: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ يوسف

واته: به دنيایي چيروك و به سه رهاتي پيغه مبه ران له گهل ئوممه تانيان، يان نه م چيروكه ي يوسف له گهل براكاني و باوكيدا په ندو عبرت و ناموزگاري تيا به بو نه و كه سانه ي كه خاوه ن عه قلتيكي سه ليمن و تيده گه ن نه م قورئانه قسه يه ك نيه هه لبه سترابي، به لكو به راستدانه ري كتي به ئاسمانيه كاني پيش خويه تي له ته ورات و ئينجيل و زه بوور دريژه ي هه موو شتيكي تيا به و شه ريعة تي به دريژي تيدا باسكراوه هيدا به ت و په حمه ته بو كه سانيك كه ئيمان بينن.

ميژوو چيه؟ به روار و رۆژميتر چين؟

ميژوو دروست نابيت نه گهر به روار نه بيت، به رواريش دروست نابيت نه گهر رۆژميتر نه بيت، به لگه ش بو نه م وته يه م نه وه يه:

كاتيك عومه ري كوري خه تاب نامه ي ده نووسي بو نه ميره كاني سوپا و جيگاكان به روار ي له سه ر نه بوو، بويه نه بو زه ري غيفاري نامه ي نووسي بو عومه ري كوري خه تاب كه نامه كانت زورن بويه جياناكري نه وه، بويه به روار ي له سه ر بنووسه، نه ويش بيري كرده وه كه به روار يكي ئيسلامي دامه زرينيت، كه بريتيه له رۆژميتر ي هيجري قه مه ري.

هه رچه نده پيشتر پيشناري به روار ي فارسي و رومي بو كرا، به لام به هيجيان پازي نه بوو، تا پازي بوو به سالي هيجري و مانگي عه ره بي كه پيشتر هه بوون سه ره تاي مانگي هيجري دامه زرا له مانگي موحه ره م، به م شيويه رۆژميتر و به روار له ئيسلامدا دامه زرا.

له رابردوو دا فارس له نيواني پادشاكاني و شاهه كاني به روار ي دامه زرانده بوو، رومي ش له سه ر بنه ماي پادشا و قه يسه ره كاني.

له لاي فارسه كان سال ۸ مانگ بوو، لاي رومه كان سال ۹ مانگ بوو، تا گريگوري له سالي ۱۵۰۰ ز. دا س مانگي تري زياد كرد به ناوي مارس و يه نايه ر و ئوگستين، به مه ش ناونا به رۆژميتر ي گريگوري كه هه موو جيهان له ئيستادا به كاري ده هينن، بيجه كه چهن د ولاتيكي تر كه خاوه ني رۆژميتر ي تايه تي خويه تي وه كو سعودي، خاوه ني رۆژميتر ي هيجري قه مه ري، ئيران و

نه فغانستان خاوه‌نی پوژمیری هیجری شه‌مسییه، چین خاوه‌نی پوژمیری تایبته به خو‌یه‌تی، هه‌ندیک ولاتی تر له ناسیا و نه‌فه‌ریقا...هتد.

پیش ئیسلام عه‌رب ساله‌کانی به‌پووداو ناو دهنه‌، وه‌کو سالی فیل، پیشتر جووله‌که له ناگره‌که‌ی ئیبراهیمه‌وه یان له سه‌رپرینی ئیسحاق، لای جووله‌که پینان وایه که ئیسحاق بووه که ویستراوه سه‌ر بپردریت نه‌ک ئیسماعیل سه‌لامی خوا له‌هه‌موویان بیت. لای فیرعه‌نه‌کان سالتیک به سن مانگ پیوه‌رکراوه، ئه‌ویش له که‌نعانی و هۆزی فه‌له‌سطینی و قوبروسییه‌کان وه‌رگیراوه، له‌ناو ئه‌که‌د و ئاشوور و بابلییه‌کانیشدا سال به خو‌شی پیوه‌ر کراوه، پوژ به سالتیک لیکدراوه‌ته‌وه، زوژیک له گو‌ره‌کۆنه‌کانی ئاشووری و بابلی و ئه‌که‌دیییه‌کان له‌سه‌ری نووسراوه که ۸ هه‌زار سال ژیاوه یان ۲ هه‌زار سال ژیاوه، هه‌ر هه‌مان سه‌رده‌م نووسراوه ۱ پوژ ژیاوه، زوژیک له پادشاکانیان نووسراوه که ۲ هه‌زار یاخود ۳ هه‌زار سال ئه‌مه‌ش ده‌لاله‌ته له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پوژمیریان مانگ بووه، یاخود هه‌فته‌ بووه، یاخود ده‌لین هه‌فته و مانگ و سال به‌دوای یه‌کدا به پوژ پیوه‌ر کراوه، به‌هه‌رحال که‌واته کاتیک باسی به‌روار ده‌که‌ین یان میژوو ده‌بیت بزانیان واقعی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ چۆن بووه، وه‌کو نووسراوی سه‌ر فیرعه‌نییه‌کان که ژماره‌ی ژیانیان دیار نییه، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌یان زانیوه، به‌لکو چاوه‌پروانی گه‌رانه‌وه‌ی بوون. هه‌موو ئه‌م باسانه‌ی که کردمان له شو‌ینه‌وار ناسییه‌وه به‌ده‌ست هاتووه، به‌لام ئیستا ئامیری پیشکه‌وتوو هه‌یه، که به (رادیوی کاربو‌نی) ناسراوه، بگره‌ جو‌ری به‌ه‌یتر هه‌یه له رادیوی کاربو‌نی که زو‌ر به‌ده‌قیقی راستی ژیا‌نی ملیاره‌ها سال ده‌ست نیشان ده‌کات.

ئه‌مه‌ش مانای وانیه که شتیکی خه‌یالی بیت، به‌لکو خوای په‌روه‌ردگار پوژمیری جیاوازی داناوه، که خودی زاتی پاکي پیداو‌یستی به پوژمیر و کات و جیگا‌و شو‌ین نییه و پاک و بیگه‌رده و هه‌موو موحتاجی ئه‌وین و ده‌سته‌نه‌خواری خوای په‌روه‌ردگارین، زو‌رجار بو‌ تتیگه‌یشتنی ئیمه‌ پروونی کردو‌ته‌وه بو‌ نمونه‌ پوژمیری قیامه‌ت بو‌ی پروون کردو‌ینه‌ته‌وه، ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ (١٧)

الحج

واته: ئه‌ی محمه‌د ﷺ کافران په‌له ئه‌که‌ن له داوای سزا کردن وه‌کو گالته پیکردن و سووکایه‌تی پێ کردن ده‌لین: بو‌ خوايه‌که‌ت سزایمان نادات، پینان رابگه‌یه‌نه که خوای گه‌وره به‌لینی خو‌ی ئه‌باته سه‌رو جیه‌جی ئه‌کات، به‌لام با کاتی دیاریکراوی خو‌ی بیت، پوژیکیش له‌لای خوای گه‌وره که پوژ قیامه‌ته وه‌کو هه‌زار سالی دونیا به‌سه‌ر کافران تی ئه‌په‌رێ له سه‌ختی و سه‌غله‌تی و ناخو‌شیدا.

کهواته پوژتیک له قیامت دا هزار ساله به گویره سالی هیجری قهمری، به لام پروون نییه لمان شه و ۶ پوژهی که زهوی و ناسمانی دروست کردوه، به کام پیوهری پوژمیرییه. شه هه زاتی الله دهزانیته، چونکه مادام باسی گهردوونه به پوژمیری سه زهوی لیکدهدریتهوه، چونکه شه و پوژ له شهستیرهیه که بو شهستیرهیه کی تر جیاوازه، بو موهونه له زوهره نزیکه تره له پوژ، زهوی ماوهی شه و پوژ ۲۴ کاتژمیره به لام نورانوس، نیپتون و پلوتو شهوو پوژتیک به شهش مانگ و سال دروست نابیت، شهی خودی پیوهری گهردوون به چی بیپوین که تهنه کومهلهی خور له چاو گهله شهستیرهی ناسمانی یه کهم یاخود (درب التبانة) به خالتیک هه ژمار ده کریت خودی گهله شهستیرهی درب التبانة که بریتییه له زیاد له ۱۵۰ ملیون کومهلهی خور له چاو گهله شهستیره کانی تری فراوانی ناسمان دا به خالتیکی زور بچووک هه ژمار ده کریت، کهواته پوژمیری ۶ پوژ خوی پهروهردگار به پوژ دنیای لیکبدریتهوه، خوی گهوره خوی دهزانیته و داواکارم که یتیمهی نه زان زیاتر شارهزا بکات به شهریهعت و مهخلوقاتی، کهواته زور گرنگه بزانی بهروار و میژوو و پوژمیر، په یوهندی ههیه به سه سه سهردهم، کات و شوین و شارسناییه ته کان، خوی موته عال که باسی یارانی شهشکه وتمان بو ده کات به دوو بهروار بوی باس کردوون، چونکه بهرواری یه کهم عه ره بی ناوچه که به کاریان هیناوه، بهرواری دووهم پوم به کاری هیناوه، ﴿وَلْيَتُوبُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَارْدَاذًا وَتَسْعًا﴾ (الكهف)

واته: له ناو شهشکه وته که یاندا سن سه د سالی هه تاوی مانه وه نو سالیس زیاتر.

کهواته کاتیک باسی ژبانی پیغه مبه ران ده کهین وه کو حه زه رتهی نووح سه لامی خوی لن بیت، ده بیت بزانی به کام پوژمیر پیوه رکراوه جیگا و شوین و سه رده مه که ی بزانی، یاخود ئیبراهیم سه لامی خوا له هه موویان بیت، مروف یتستا له کاملی دایه، خوی گه ورهش یاسای خوی یتکنادات و ده فهرمویت: ﴿سُنَّتِ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ (الأحزاب)

واته: شه مه سونه تهی خوی گه وره بووه له نوممه تانی پیشتیشدا به م شیوه یان لیکراوه، هه رگیز نابینی سونه تهی خوی گه وره گوړانی به سه ردا بیت و به رده واهه.

﴿اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿۳۶﴾ فاطر

واته: به هووی خو به گه وره زانیان له سه ر زه ویدا به هووی فیل و خه له تاندن و کرده وهی خراپیان که پیگری خه لکیان ده کرد له موسلمان بوون، به لام فروفیل و نه خشه و پیلانی خراپ تووشی

هیچ که سیک نابیت ته نها خاوه نه که ی خوی نه بی، ئایا چاوه ری چ شتیک نه که ن ته نها سوننه تی خوی گه وره نه بی له ناو ئوممه تانی پیشتی که ئه وانی چۆن له ناو برد ئیوه ش له ناو ئه بات نابینی سوننه تی خوی گه وره هیچ گۆرانیکی به سه ردا بی به هه مان شیوه گۆران به سه ر سوننه تی خوی گه وره نیات چۆن ئوممه تانی پیشتی له ناو بردووه ئیوه ش له ناو ئه بات. ﴿٣٦﴾

خوی پهره ردا یاسای خوی تیک نادات ژانی ئاده م و ژانی مروقی ئه م سه رده مه وه کو به ک^٣ DNA له ئیستادا باشتی و کاملتر کار ده کات تا سه رده می کۆن. بگره مروقی ئه مرو ناگاته ١٢٠ سال خۆ ئه گه ر بگات زۆر ماندوو شه که ته و لاشه ی لاواز ده بیت، ئه مه باسی مروقی ئاسایی ده که ی له موعجیزه به دهر، ئه گه ر بلتین نووح ته نها له سه رو هه زار سال ژیاوه ده بیت به لگه مان هه بیت که نووح به موعجیزه ئه وه نده ژیاوه، یان ئه گه ر مروقی له سه رده می نووح دا له سه رو هه زار ساله وه ژیاوه به گشتی، شتی وا له زانست دا نییه و زانست به و پیشکه و تنه ی خویه وه دان به شتی وادا نانیت، هه رچه نده ئیمه قورئان ناخه ی نه ژیر پیوه ری زانستی، به لکو ریک پیچه وانه که ی لای ئیمه به جیه، ئیمه ش وه کو ئه هلی ئیسلام و سوننه ت مه به ستمه، به لام خۆ زۆر ئاساییه بلتیت ژانی هه زره تی نووح به رۆژمیری سه رده می خوی هه ژمار کراوه، که واته ١٠٠٪ وه کو خوی موته عال ده ره مویت: ٩٥٠ سال ته نها پیغه مبه رایه تی کردووه، به لام ئه م ٩٥٠ ساله به کام رۆژمیر؟

لیره دا من نه هاتووم په نا به خوا ٩٥٠ ساله که به درۆ بخه مه وه، په نا به خوا جا ئه وه زۆریک له خه لکی جووری ته فسیره که ی ئاماده کردووه، به لکو لیکۆلینه وه له سه ر ئه و ٩٥٠ ساله ده که ی ن

(٣) میژوو به پیی فله سه فه ی قورئان کۆمه ل یاسای نه گۆری وه کو یاسا سروشتی یه کان دووباره ده بنه وه، له قورئانی پیروژدا هاتووه ﴿... فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنَ نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنَ نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا﴾ ﴿٣٧﴾ فاطر.

﴿سُنَّةٌ مِّن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدَ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا﴾ ﴿٣٨﴾ الإسراء.

له زانایانی خۆرئاوا (شبنگلر) پی ی وایه، شارستانییه کان و کۆمه لگا کان و ده وه ته کان وه کو مروقی له دایک بوون و گه شه و مردنیان هه یه، شارستانی خۆرئاواش به ره و ئاوا بوونه.

(تدهور الحضارة الغربية) ئه و بخوینیه وه، به درژی باسی ئه و یاسایانه ی کردووه.

لای زانا خۆرئاوایی یه کانی میژوو وه کو (گیبون) پیی وایه: میژوو به شتیکی زۆری توماری تاوانی مروقه کان و نه گبه تی و گه وحی یه کانی ئه وانه.

تا (نیچه /مردنی میژوو راده گه بن، به لام میژوونوسانی گه وره ی وه کو (تویتی و فیگۆرد شیرنگلر و ئین خلدون) پێیان وایه: میژوو کۆمه ل پره نسپ و یاسایه له دایک بوون و ته مه ن و مردنیان هه یه.

قورئانی پیروژیش میژوو به یاسایه کی نه گۆرو دووباره داده ن، بۆیه ئه و پرووداوه راسته قینانه ی گه لان و شارستانییه کانی رابردوو بۆ پیغه مبه ر (ص) ده گیرته وه.

(طبيعة المعرفة التاريخية وفلسفة التاريخ / د. محسن محمد حسين. سهیر بکه.

واتا ته ئویلی ده که یین بۆ ته حقیق که به رواره که پیش سوّمەر و ئەکەد و ئاشووریش بووه، پێوه ره که که ده شیت ۷۱ سأل بکات به رۆژمیری ئیستا، که له باسه کانی داهاتوودا زیاتر پروونی ده که ینه وه، به پشتیوانی خوا (والله أعلم).

گه رانه وه بۆ بنه رته

خوای په روه ردگار هه موو مه خلوقاتی به دهیته ناوه هه رچی له م بوونه دا هه یه خوای موته عال خاوه نیه تی، هه ر زاتی به رزی ئیداره ی ئەم گه ردوونه ده کات به ورد و درشتی چوارده وری هه موو مه خلوقاتیه وه، یان باشتەر بلیم ده سه لاتی ره ها و ته وای به سه ر هه موو به دهیته راوه کانیدا هه یه، هه یچی لی ناشاریته وه، ئاگاداره به سه ر هه موو شتیکه وه ناخه ویت و وه نه وزیش نادات و ماندوو نابیت، پێویستی به پشوودانیش نییه، خاوه نی سیفه تی کامل و ته واو ره هایه له هه یچ ناچیت و هه یچیش له زاتی به رزی ناچیت، نامریت و هه تا هه تایه و پیش زاتی به رزی هه یچ نه بووه، دوا ی زاتی به رزی بیجگه مه خلوقات که هه مووی له ناو ناچیت هه یچ خاویه کی تر نییه، زاتی پیرۆزی سه ره تا و کۆتاییه.

(خالق) واتا هه موو شتیکی زاتی به رزی به دهیته ناوه، (فاطر) بۆ داهیتانه، کاتی پێویستی به هه یچ شتیکی نییه (الباری) له نه بوون هه موو مه خلوقات دینیتته بوون پێویستی به هه یچ که ره سه ته و ماوه یه ک نییه، (بدیع) به جوانترین شیوه و باشتترین شیوه دروست کراوه کانی دیزاین ده کات...هتد.

که وتمان خوا ی گه وره له هه یچ ناچیت (لیس کمثله شی) که واته ئەسته مه به ملیۆنه ها قه له م و لاپه ره له وه سفیدا باس بکه یین، ئەوکات ناگاته دلۆپێک له وه سف پێناسه ی به رزی، ناتوانین درکی پێیکه یین باشتترین وته ئەوه یه له پاشاندا بلیین (سبحان الله، سبحان ربی العظیم، سبحان الله العظیم).

دوا ی دروست کراوه کانی بۆ په یوه ندی کردن به مڕۆقه وه، خوا ی گه وره کۆمه لێک مه خلوقاتی به دهیته ناوه به ناوی فریشته (الملائکه)، هه لبه ت یه کیکی له کاری ئەم مه خلوقه په یوه ندی کردنه به مڕۆقه وه، ده نا خوا ی گه وره ئیداره ی ئەم گه ردوونه ی پێ رێک خستوون. فریشته به شداره له گه ل مه خلوقاندا بۆ به رپۆه بردنی ئەم که وونه به فهرمانی خوا ی گه وره، خوا ی موته عال نه پێداویستی به فریشته یه نه به هه یچ مه خلوقیکی تر، به لām به شداری پێکردنی فریشته له به ندایه تی و ئیداره ی گه ردوون له ره حم و خۆشه ویستی خوا ی په روه ردگار به بۆ فریشته کان، جوړی کارکردنیا ن زۆره له خودی به ندایه تییه وه بیگره تا ئاگادار بوون به سه ر شاخ، ئاو، خاک،

﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ الشوری

واته: نزیکه ئاسمانه کان له ت و شق ئه بن له ترسی گه وره یی خوا دا، یا خود له قورسی و زوری ئه و مه لائیکه تانه ی که له سه رین، یا خود له بهر وته ی مو شریکان که ئه ئین: خوای گه وره مندالی بو خوی بریار داوه فریشته کانی ش ته سبیحات و عبادت و زیکرو همه دو سه ناو ستایشی خوای گه وره ئه که ن، داوای لیخو شبوون ئه که ن بو تاوانی ئه و خه لکه ی که له سه ر زهویه له باوه پداران و ده ئین: خوایه له باوه پداران خو شبه بزنان که به راستی خوای گه وره زور لیخو شبوو به به زه ییه.

﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ البقرة

واته: هه ر که سی ک دو ژمنی خوای گه وره و مه لائیکه ته کانی و پیغه مه رانی و جبریل و میکائیل بیت، ئه وه به دلنیا یی ئه و که سانه کافرن و خوای گه وره ش دو ژمنی کافرا نه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْأَجَارُ عَلَيْهِمُ مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ التحريم

واته: ئه ی باوه پداران خو تان و مآل و مندالتان بپاریزن له ئاگری که سوته مه نییه که ی خه لکی و به رده، یا خود به رده که مه به ست به تکه نه، خه لکی ش ئه چیه ئاگری دو زه خ و ئه و بتانه ی ش که ئیوه ئه تانه رستی و کردبو تانن به خوای خو تان همه مووی له دو زه خدا ئه بن به سوته مه نی بو ئیوه و ئاگری جه هه نه مه پی خو ش ئه کرێ و ئیوه ی پی ئه سوتینرێ، جا خو تان و مآل و مندالتان بپاریزن له و ئاگره به وه ی پهروه رده یه کی جوانیان بکه ن و فیره ئایینیان بکه ن و فه رمانیان پی بکه ن به چاکه و پێگرییان بکه ن له خراپه بو ئه وه ی نه چنه ناو ئه و ئاگره وه، ئه و ئاگری دو زه خه هه ندێک مه لائیکه قی له سه ره که (زه بانیه) ن خوای گه وره تابه ت بو ئه وه دروستی کردوون که سانیکی زور دل ره قن و زور سه خت و توندو ترسانکن هیه چه ره حم و به زه ییه که له دلیان دا نییه به رامبه ر به دو زه خییه کان، هه ر فه رماتی که خوای گه وره پێیان بکات ئه وان سه رپێچی فه رمانی خوای گه وره نا که ن، هه ر فه رماتیکیان پی بکرێ له لایه ن خوای گه وره ئه وان له کاتی خویدا راسته وخو جیه جیتی ئه که ن.

که واته پوخته ی باس ئه وه یه که په یوه ندی خوای پهروه دگار پێکخراوه به مرو فقه وه له رێگای فریشته وه بو گه یاندنی په یامه کانی خوا و ئاراسته کردنی بو هه موو مرو فقه کان ئه ویش ناسراوه به (وه حی) بو پیغه مه ران وه حی ده شیت بو که سانی تریش بیت، به لام وه حی که له رێگای

فریشته وه دابه زی بۆ پیغه مبه ران، ئه وه وه حی پیغه مبه رایه تییه، به لام وه حی ئاراسته ی بۆ مه ریه م دایکی عیسا سه لامی خویان لئ بیت یاخود دایکی مووسا، ئه م جوړه وه حییه په یوه ندی نییه به کاری پیغه مبه رانه وه، به لام ئاراسته ی خوی په روه دگاره، ده شیت خوی گه وړه وه حی بۆ گیانداران و بالنده ی به گشتی بنیتریت، وه کو خوی موته عال وه حی ئاراسته ی هه نگ کرد، که واته وه حییه کان پۆلین ده کریڼ به وه حی ئاراسته کان بۆ پیاوچاک و ئافره تانی خواناس، هه روه ها بۆ گیانداره کان که خزمه تی مروّف ده که ن به به ره مه کانیا ن.

په یامی په یامبه ران

پیغه مبه ران و هه والهنه ران به گشتی خاوه نی په یامن ده شیت له دوو توپی کتیبیکدا ئاراسته ی بکریت، یاخود وه کو هه والهنه ره کان کارو په یامی پیش خویان بکه ن.

خوی په روه ردگار له قورئاندا به کتیبه سه ره کییه کان باسی کردووه و ده فهرمویت: ﴿وَأَنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ﴾ الشعراء

واته: ئه م قورئانه له کتیبه کانی سه ره تایشه وه وه کو ته ورات و ئینجیل باسکراوه و موژده ی پیدراوه، یاخود له زه بووری داوود پیغه مبه ر عَزَّوَجَلَّ باسکراوه.

هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ له فهرمووده یه کدا له ئیمامی طه به ری له میژوووه که یدا باسی کردووه، هه روه ها ئیمامی ئه لسیوطی له کتیبی (الدر المنثور) دا هیناویه تی ده لئین: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: خوی په روه ردگار ۱۰۴ (صحوفی) ناردووه، ۵۰ صحوفیان بۆ (شیت)، پاشان بۆ چه زره تی ئیدریس ۳۰ صحوف هاتووه، هه روه ها بۆ چه زره تی ئیبراهیم ۱۰ صحوف هاتووه، هه روه ها پیش ته ورات ۱۰ صحوف بۆ چه زره تی مووسا دابه زیوووه، دوا ی ئه وه زه بور و ته ورات و ئینجیل و قورئان دابه زیوووه^(۴).

^(۴) ورد في حديث رواه ابن حبان في صحيحه (۱۵۳/۱)، وكذا رواه ابن مردويه وعبد بن حميد وابن عساکر كما ذكر ذلك السيوطي في الدر المنثور (۳۴۱/۶)، والقرطبي في التفسير، كلهم عن أبي ذر الغفاري رضي الله عنه أنه سأل النبي ﷺ كم كتابا أنزل الله؟ قال: مائة كتاب، وأربعة كتب، أنزل على آدم عشر صحائف، وأنزل على شيث خمسون صحيفة، وأنزل على إدريس ثلاثون صحيفة، وأنزل على إبراهيم عشر صحائف، وأنزل التوراة والإنجيل والزبور والفرقان. هه روه ها له قه ولتکی دیکه دا هاتووه مائه کتاب، وأربعة كتب، أنزل على شيث خمسون صحيفة، وأنزل على أخنوخ (إدريس) ثلاثون صحيفة، وأنزل على إبراهيم عشر صحائف، وأنزل على موسى قبل التوراة عشر صحائف، وأنزل التوراة والإنجيل والزبور والفرقان.

ئەگەر تەماشای ژمارەكان بکەين بۆ پىغەمبەرانى سەرەتايى كىتیبى زۆر ھاتوون، چونكە مرقۇايەتى پىويستى زياترى بە فىر بوون ھەبوو.

دەشيت ھەريەك لەو صحوفانە لە جىگاي خۇيدا ناوى تايبەتى ھەيىت، چونكە زۆربەى كىتیبەكان لە ھىندستان دابەزىوو، لە داھاتوودا لە ژيانى پىغەمبەرانى ناوبراودا بەوردى باسيان دەكەين، ھەروەھا صحوف بە واتاي كىتب دىت، چونكە بە قورئانیش دەوترىت (مصحف)، ھەموو ئەم پەيامانە لە پىگاي وەھىيەو دەيت بۆ پىغەمبەران، بنەماي پەيامەكە برىتيە لە يەكتاپەرستى و گەرانەو بۆلاي خواي پەرورەدگار لە پوژى قيامەت و لىپرسىنەو و پاشان ناردنى پىساو ياسا بۆ مرقۇفەكان، ناوانيان بە خەليفە لەسەر زەوى و ئاوەدانکردنەو زەوى و چۆنيەتى پىكەو ژيان و چۆنيەتى دروستبوونى زمان و نووسين و... ھتد. كە ھەموو لە پىگاي پىغەمبەرانەو ئەنجام دراو بە ئاراستەى وەھى لەلايەن خواي پەرورەدگارەو.

ياساي گەردوون (كن فيكون)

خواي پەرورەدگار ئەم گەردوونەى بە ياساو سيستەم پىكخستوو، زانايانى كيميا و فيزيا بەسوود وەرگرتن لە ياسا سروشتيەكان كە مەبەست لە سروشت واتا ژىنگەيە بەگشتى كە خواي مۆتەعال خالقىەتى، ھەموو ياساكانى سروشت جىگيرن و گۆرانكارىيان بەسەردا نايت، چۆنيەتى دروستبوونى دەگەرپتەو بۆ پەرورەدگار، جا ئەم ياسايانە لەچاوتروكانىكدا وەكو خواي مۆتەعال دەفەرموئىت: لە (كن فيكون)دا خەلقى كردوون، ياخود بە گوێرەى پەرەسەندن ھاتوون سەبارەت بە ياساكانەو دەشيت وايىت، چونكە ھەموو كات (كن فيكون) مەرج نىيە بە واتاي ببە و خىرا بىت، ھەروەكو شىخ ولىسلام دەفەرموئىت: ئەم باسە گفتوگۆى زۆرى مەنطقىيەكان و فەيلەسوفە ئىسلامىيەكانى لەسەر دروست بوو، لە ۷ جىگادا خواي گەورە باسى كن فيكون.

ی کردووه، شیخ ولئیسلا ده لئیت: به کارهیتانی وشه ی (کن فیکون)^(۵) که هاتووه له قورئان دا له چوارچیویه قهزاو قهدهر و ئیراده ی خوای گه وره یه له کهون دا^(۶).

گومان له وه دا نییه که وشه ی (کون فیکون) ی خوای موته عال دهست به جی ده بیئت، به لام خه لقی سه ره تاییه، بو نموونه کاتیک خوای گه وره باسی دروستبوونی عیسا ده کات و ده فهرمویت: وتمان ببه و بوو، نه وهش مانای خه لقی و ئیراده ی خوایه که له سه ره تادا بی هیچ دروستی کرد و خستییه ناو سکی خاتوو مهربه م، به لام وه کو هه موو ساوایه ک به ۹ مانگی له دایک بوو، که واته وشه ی (کن فیکون) خوای گه وره له خه لقی سه ره تایی و پاشان موعجیزات دا به کار ده هیتیت وه کو وشتره که ی صالح، یاخود ساردبوونه وه و سه لامه تی ئاگره که ی ئیبراهیم.

بو ئهم مه بهسته خوای گه وره هه رچی بویت ده یکات، به لام مانای وانیه ئهم گه ردوون و ژیان و مرووف و زینده وه رانه ی له (کن فیکون) دا دروست کرد بیئت، به لکو به گویره ی په ره سه ندنی ئاراسته کراوی خوایی به دیها توون^(۷)، له سه ره تادا (کن فیکون) ده شیت خوای موته عال به کاری هیتابیت، پاشان خوای گه وره یاسای گه ردوون تیک نادات ده فهرمویت: ﴿...فَلَن نَّجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن نَّجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا﴾ (۱۵) فاطر.

^(۵) له زانستی گه ردوونی و بایولوژیدا، گه ردوون و ژیان له هیکرا له نه بوونی په هاوه دروست بوون، به لام په یتا په یتا که شه یان کرد.

وشه ی (الکون - cosmic) له وشه ی (کان) هاتووه: (کن فیکون).

ئالان گوس (۱۹۷۹) ده ری خست گه ردوون له نه بوون په یدا بووه، به تیکرپایه ک عه قل قبولی ناکات، له ماوه ی که متر له تریلۆن چرکه په ک گه ردوون دهست به که شه ده کات و فراوان ده بی، به بری ژماره (۱۰) که (۷۸) سفری له پی شه وه بیئت.

(عن هذا الكون الفسيح) نیل دیغراس تایسون/ل: ۱۲۸.

^(۶) استعمالات التي وردت فيها هذه المادة إنما في سياق القضاء والإرادة الله الكونية/ مجموعة الفتاوى في

بحث كن فیکون

^(۷) به لام له قورئاندا گه ردوون به (۶) پوژ یان قوناغ بووه، چونکه (الأيام) هه م پوژ و هه م قوناغ

ده به خشیت،

زانای ئهمه ربکی (دوان.ت. کیش) ده لی: زانایانی په ره سه ندن پیتان وایه ژیان په یتا په یتا له یه ک خانه وه په ره ی سه ندووه، ئه و خانه ش له مادده ی نائوژگانی دروست بووه،

به لام یارانای تیوری دروست بوون (نظرية الخلق) بروایان وایه: تیمه و ته واوی شیوه کانی ژیان له یرگای فه رمانی کردگاره وه په یدا بوون.

نه وه یه مانای (کن فیکون) له زانستدا، به لام به قوناغ که شه یان کردووه: (وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَار) هل تعرض لغسيل الدماغ/ دوان.ت. کیش/ ت. اورخان محمد علی/ل: ۲۴.

واته:....نابینی سوننه تی خوای گه وره هیچ گۆرانیکی به سهردابیت، به هه مان شتیه گۆران به سهر سوننه تی خوای گه وره نایهت، چۆن ئوممه تانی پیشتری له ناو بردوووه ئیوهش له ناو ئه بات.

ته نانهت خوای پهروه ردگار مروؤی به قوناغ دروست کردوووه له باسی هه زهره تی ئاده م زیاتر پروونی ده کهینه وه.

نه گۆرانی یاساکانی خوای پهروه ردگار له په حم و که ره می خۆیه تی خۆ ئه گه ر گۆرانکاری به سهردا بهاتایه ئه وا ژیان جیگیر نه ده بوو، زوو ئه م گهردووونه له ناو ده چوو.

خوای پهروه ردگار له به دیهینه ری هه ر به دیهینه راویکی دروستی کردوووه و پاشان ئاراسته و چاودیری کردوه بۆ مانه وهی خۆی به هوکاری یاساکانی گهردوون به گشتی، ﴿...لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ^{۵۵} تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۵۱﴾﴾ الاعراف...

واته:....ئایا دروست کردن و فرمان ده رکردن هه ر بۆ خوای گه وره نییه؟ واته: چۆن له دروست کردندا کهس شه ریکی خوا نییه له فرمان ده رکردن و ئه حکامی شه ریه وه یاسادانانیشدا نابیت کهس شه ریکی خوای گه وره بئ، الله که پهروه ردگاری هه موو جیهانه خیره به ره که تی په کجار زۆرو فراوانه.

مهمله که تی دووهم:

پهروه ردگار بوونه وهری چۆن دروست کرد؟

ئهم باسه بهشی زۆری دهچیتته خانەی ئیمان و بیروباوه پرهوه، بهشیکێ توانای قسه کردن و تهفسیر کردنیمان نییه، بهلکو وهکو ئهوهی خوای گهوره فهرموویهتی پرومان پییهتی له ئیماندا جیگیربوو إن شاء الله.

وهکو باسی عهرش و پاشان کورسی و قهلهم و ئهوانهوهی که عهرشی لهسهره یاخود بهههشت و دۆزهخ...هتد.

پیش ئهوهی باسهکان بهناوێشان و مانشیت له مهمله که تی دووهم دا بکهینهوه پیمان باشه ئهوه به خوێنهری بهرپرز بلێین رۆچوون لهم پاساندا هیچ ئامانجیک نادات به دهستهوه، بیجگه لهوهی که خواهنه کهی تووشی وهسوهسه و دلهراوکی دهکات یان بهرهو گومرایی دهبات، چونکه هیچ مهخلوقیک زانیاری تهواوی لهسهر نییه، تهنها مهگهر ئهوهی خوای پهروه ردگار بۆی باسکردبیتین، بیجگه سوودی ئیمانی که دهبیت باوه پیمان پیتی ههبیت ۱۰۰٪، بهلام وهکو شتی تر هیچی لهسهر دانامه زریت بۆ مروقایهتی، تهنها لهباری پهنهانی دا ده میتیتتهوه و غهیبیه.

زانایانی میژووی ئهم ئیسلامه سهردی باسهکانیان هتیاوه بهم شیویه، منیش وهکو ئهوهی زانایان ریکیان خستوووه دایده نیتمهوه، بهلام بهههندیکی شیکارییهوه، ئهوهی که له باسی غهیبی و ئیمانی دهردهچیت، بهجیاوازتر له زانایانی پیشینی ئهم ئیسلامه دهینووسمهوه و زیاتر پشت به زانایانی سهردهم ده بهستم له باری زانستی کۆسمۆلۆجی و جیۆلۆجی و بایۆلۆجی (گهردوون ناسی، زهوی ناسی و زینده وهرناسی).

چوار مهخلوقی گهورهی پهنهانی ئاو، عهرش، کورسی، قهلهم

وهکو پیشتر ئاماژهمان پێدا قسه کردن لهسهری ئهنجامی نییه، چونکه من بهش به حالی خۆم له دای خۆینده وهی زۆرم بۆ ئهم به دوا داچوونه و ئهوان چوار مهخلوقه نهگه یستمه هیچ ئهنجامیک، له بهر ئهوهی بهلگهی تایبه ته قورئانی و فهرموودهکانی لهسهر دههیتمهوه، ههروهکو سهردی زانایانی پیشینمان. ههلبهت پیشین بهواتای سه لهف نا، بهلکو وهکو ئیبنو

که ثیر، ثین قهیم، ثینو تهیمیه، ثین حه جهر و جه لاله ثایینی نه لسیوطی، به گشتی زانایانی سهرده مه کانی ناوه راستی ئیسلامی.

خوای پهروه دگار له و باره ی ئاو و عهر شه وه له سوره تی هوود کۆی کردونه ته وه به شیوازیکی بیرو باوه ری ئیمان و یه کتاپه رستی و باوه ربوون به پۆژی قیامهت که عه زه مهت و گه وره یی ده سه لاتی زاتی به رزی تیدا نیشان ده دات و ده فه رموویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ هود

واته: خوای گه وره نه و خوا به یه که ئاسمانه کان و زه وی له ماوه ی شه ش پۆژدا دروست کرد پیش دروست کردنی ئاسمانه کان و زه وی، عهر شی خوای گه وره له سه ر ئاو بوو، تا تاقیتان بکاته وه بزانی کامتان باشتین کرده وه نه که ن، که باشتین کرده وه نه وه یه که له سه ر سوننه تی پیغه مبه ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ بیت و بیدعه نه بیت، ئیخلاص و دل سوژی تیابی و نه ت پاك بیت بو خواو بو ریات نه بیت، نه گه ر پئیان بلئیت ئیه له پاش مردن به دل نیایی زیندوو نه کرینه وه و لیپرسینه وه تان له که لدا ده کریت، به دل نیایی کافران و بیباوه ران نه ئین: نه مه ته نها سیحرو جادوو یه کی ئاشکرایه.

زانایان زۆربه یان رایان وایه که خوای گه وره یه که م جار قه له می دروست کردوه، هه ندیک تر ده فه رموون ئاوی دروست کردوه، به هه رحال فه رمووده راست و سه حیه که کان لیتره دا یاداشت ده که یین له و باره وه پیغه مبه ر ده فه رموویت: یه که م مه خلوقی خوا قه له مه، پاشان پیتی فه رموو بنووسه ئیر له و کاته وه که وته نووسینی هه موو کائینات تا پۆژی قیامهت^(۸).

هه ندیک له زانایان ده ئین ئاو له پیشدا دروست بووه، یه که م مه خلوق ئاوه خوای گه وره پیش عهرشیش دروستی کردوه، به به لگه ی نه و فه رمووده یه ی که ئین عه باس و ئین مه سعود له پیغه مبه ری خواوه ریوا به تیان کردوه و ده فه رموویت:

.....
(۸) إِنَّ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمُ، فَقَالَ لَهُ: اكْتُبْ، قَالَ: رَبِّ وَمَاذَا أَكْتُبُ؟ قَالَ: اكْتُبْ مَقَادِيرَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ/ صحیح/ أخرجه أبو داود (۴۷۰۰)، الترمذی (۳۳۱۹)، وأحمد (۲۲۷۰۵)

عه‌رشى خوا له‌سەر ئاو بوو، خواى گه‌وره هه‌یچی دروست نه‌کردوو ه پيش ئاو^(٩)، به‌لام فه‌رمووده که به‌رزکراوه‌ته‌وه بو پيغه‌مبه‌ر (مه‌رفوعه)^(١٠).

بو ساغ‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م دوو باسه‌ بوخارى بو‌مان ساغ ده‌کاته‌وه و ده‌فه‌رمووت: له‌ عيم‌رانی کو‌پرى حصين که خه‌لکى و‌لاتى يه‌مه‌ن هاته‌نه خزمه‌تى پيغه‌مبه‌ر ﷺ وتیان: هاتووین بو ئه‌وه‌ی فیری دین بین، لیت ده‌پرسین که يه‌که‌م دروست کراو چیه؟ پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رمووی: زاتى خوا هه‌بووه پيش زاتى ئه‌و هه‌یچ شتيک نه‌بووه، عه‌رشى له‌سەر ئاو بووه و پاشان له‌سەرى نوسيووه له‌سەر هه‌موو شتيک له‌م بوونه‌دا، پاشان گه‌ردوونى دروست کردوو^(١١).

که‌واته ده‌توانین ب‌لێن سهره‌تا ئاو پاشان عه‌رش دواى ئه‌و قه‌له‌م و کورسى، خو ئه‌گه‌ر له‌سەر ئه‌م چوار مه‌خلوقه‌ برۆین کامیان پيش کاميانه، هه‌یچ سوودیک به‌خواه‌نه‌کەى ناگه‌يه‌تیت و ته‌نها کات به‌فیرۆ دانه.

شیکارى بو چوار مه‌خلوقه‌که

خواى گه‌وره ئه‌م گه‌ردوونه و مه‌خلوقاتى به‌ جوانترین سیستم ریک خستوو، هه‌موو بو زانینى مرۆف و په‌ی پى بردنيه‌تى له‌ جوان ریکخستن و باشتري شيوه‌ی ديزاینی گه‌ردوون و مه‌خلوقات به‌گشتى.

(٩) عه‌رشى خوا گه‌ردوونى مه‌زنه. که کورسى و هه‌وت ئاسمانى له‌ناودايه: (قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ) المؤمنون. ﴿... وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ...﴾ البقرة. قورئانى پیرۆز ده‌فه‌رموی: (وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ) هود ۷. مه‌به‌ست له‌ بوونى عه‌رشى خواى له‌ سه‌ر ئاو چیه؟

ستيفن هوو‌کينگ ده‌لێ: (ماده‌ده قو‌ناغى سه‌ره‌تاى دروست بوون له‌ گه‌ردووندا له‌ قو‌ناغى سمتریدا زۆر له‌شله‌ی ئاو چوو، واته: له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه شله‌يه‌کى سمترى بووه و يه‌ک بووه نه‌ک وه‌کو کریستالى به‌فرکه‌ بو نيه‌ يان جياوازه) الکون في قشرة جوز/ ستيف هوکينگ/ل: ١٢٨.

(١٠) روى إسماعيل السدي، عن مرة الطيب عن ابن مسعود، و عن أبي مالك وأبي صالح عن ابن عباس، وعن مرة عن ناس من أصحاب النبي، في قوله: ثم استوى إلى السماء. قال: إن الله تعالى كان عرشه على الماء، ولم يخلق شيئا قبل الماء/ حديث مرفوع.

(١١) رواه البخاري عن عمران بن حصين رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دخلت على النبي ﷺ، وعقلت ناقتي بالباب، فأتاه ناس من بني تميم فقال: "اقبلوا البشرى يا بني تميم"، قالوا: قد بشرتنا فأعطنا - مرتين -، ثم دخل عليه ناس من أهل اليمن، فقال: "اقبلوا البشرى يا أهل اليمن، إذ لم يقبلها بنو تميم"، قالوا: قد قبلنا يا رسول الله، قالوا: جئناك نسألك عن هذا الأمر؟ قال: "كان الله ولم يكن شيء غيره، وكان عرشه على الماء، وكتب في الذكر كل شيء، وخلق السماوات والأرض."

خوای گهوره داوای لیگردوون که بگه‌رین به‌دوای دروستکراوه‌کانیدا و به‌هه‌مانشیه
فرمانه بۆ مروّقه‌کان بۆ موسلمانان به‌تابیه‌تی که ده‌فرمویت: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ العنکبوت

واته: پێیان بلێ: به‌سه‌ر زه‌ویدا بگه‌رین و ته‌ماشا بکه‌ن و بزائن سه‌ره‌تا خوای گه‌وره‌ چۆن
دروستکراوه‌کانی دروست کردووه، پاشان دووهم جاریش له‌ دوای مردن له‌ پڕۆزی قیامه‌ت
زیندووین ته‌کاته‌وه به‌ دلنیاپی خوای گه‌وره‌ تواناو ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا هه‌یه.

به‌هه‌رحال ده‌شیت قه‌له‌م ده‌زگابه‌کی تابیه‌ت بیت به‌ مه‌له‌فی هه‌موو مه‌خلوقاتی خوای
گه‌وره‌ که له‌ پلان و ئه‌رشیفه‌وه ده‌ست پێده‌کات، به‌فه‌رمانی خوای موته‌عال و هه‌روه‌ها عه‌رش
و ئاو، ده‌سه‌لاتی خوای موته‌عال ده‌رده‌خات به‌سه‌ر هه‌موو دروستکراوه‌کانیدا، وه‌کو زانراویشه
کورسی جیگای قاچی موباره‌کی خوای موته‌عاله‌ که گه‌وره‌ی و فراوانی ئه‌م مه‌خلوقاته‌ له‌
را‌ده‌به‌ده‌ره‌ و به‌خه‌یالیش وێنا ناکریت، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ش پێویستی به‌ هیچ نییه‌، به‌ل‌کو
هه‌موو پێویستمان به‌ زاتی به‌رزی خوای موته‌عال هه‌یه، له‌دوای ئه‌م دروستکراوانه‌ خوای گه‌وره‌
پیداویستی گه‌ردوونی هه‌تایه‌ بوون، تا گه‌ردوون و ئاسمان و ئه‌ستیره‌کان خوای گه‌وره‌
ده‌یانیه‌یتته‌ بوون.

سه‌ره‌تای دروستبوونی گه‌ردوون

سه‌ره‌تای دروستبوونی گه‌ردوون (الکون) له‌ پارچه‌یه‌ک ماده‌ی نازیندوو دروست بووه،
به‌لام زۆر ورد و بچووک که له‌ ئاستی فایرۆس یان به‌کتریا‌یه‌کی بچووک که به‌ میکرو‌سکۆپ
ده‌بینریت، خوای موته‌عال سه‌ره‌تا ئاسمانی بۆ فراوان کردووه، به‌شیوه‌یه‌کی تر بۆشایی بۆ
دروست کردووه به‌ده‌ستی موباره‌کی زاتی به‌رزی ده‌فرمویت: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا
لَمُوسِعُونَ﴾ الذاریات

واته: ئاسمانیشمان دروست کردووه به‌هه‌یزو توانا، تیمه‌ به‌رده‌وام فراوانی ته‌که‌ینه‌وه‌و توانای
فراوان کردنه‌وه‌مان هه‌یه‌و به‌رزمان کردۆته‌وه‌و به‌بێ کۆله‌که‌ رامانگرتووه‌.

ئه‌م کشانه‌ به‌فه‌رمانی خوایه‌ به‌رده‌وام له‌ کشاندا‌یه، پاشان خوای گه‌وره‌ ئه‌و ماده‌
نازیندوو‌ی له‌ (کن فیکون) یاخود به‌هۆکاری په‌ره‌سه‌ندن دروست کردووه، بۆمان گرنگ نییه‌
چونکه‌ سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌م لای تیمه‌ی ئیماندار خوای موته‌عاله‌ و سه‌رچاوه‌ی هه‌موو دا‌هه‌تزاو و
مه‌خلوقیک ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ زاتی پاکی موباره‌کی (الله).

پاشان له دواى فراوانى بۆشايى ناو ئاسمان که ده لئين ئاسمان بۆ ئيمه ئاسمانه، بته پته و شه که (سمأ) که ناو نراوه به (السماء) به هه رحال ده توانين بۆشايى ئاسمان تهو بۆشايه ش خواى گه و ره خه لقی کردوو لهو بۆشايه دا مادده نازيندوو که ی تير کردوو که له شيوه ی مادده ی رهق هه لاوساوه و پاشان په رشوبلاو بۆتهوه، له گه ليدا خواى موته عال ناوى دروست کردوو بۆ به ديهاتنى زينده وهران، خواى گه و ره ده فهرمويت: ﴿أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الانبيا

واته: ئايا كافران نابين و بير ناکه نه وه که ئاسمانه کان و زهوى له سه ره تادا يه ک پارچه يه ک بوون، پاشان خواى گه و ره ليکى جيا کردونه ته وه و واى له ئاسمان کردوو باران ببارينيت و واى له زهوى کردوو پرووه ک بپوينيت که پيشتر وا نه بوو، له ئاويش هه موو شتيکمان زيندوو کردوو دروست کردوو وه کو ئاژه له کان و پرووه که کان، ئاو هوکاري ژيانى هه موو زينده وه ريک هه ئه ئيتر بۆ ئيمان ناهين به خواى گه و ره.

جاري هه ره له باسى گه ردوونداين، گه و ره ترين ته قينه وه پروويداوه، دواى ته قينه وه که قوناغى تر ده ستى پيکرت که پييده و تريت دوو که ل له قورنان دا، له زانست دا پتي ده و تريت (سديم) که له هه موو زانسته نوپيه کانداه به (بيگ بان)^(١٣) ناسراوه.

قوناغى ره قى بۆ قوناغى دوو که ل خواى گه و ره ده فهرمويت: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ (فصلت

^(١٣) گه ردوونسان ئه لئين: به ره له (١٤,٥) مليار سال دروست بووه به ته قينه وه يه ک (بيگ بانگ) که تيره ی تهو گه رديله سه ره تايه يان کوانتوم به شتيک بووه له (١٠٠) مليون مليار مليار مليار ي سانتيمه تريک. ئالان گوس ده لئ: له ماوه ی که متر له تريلوئي چرکه يه ک گه ردوون ده ستى کردوو به کشان و مليار مليار هينده ی خو ی کشاوه، به زهمان و مه کان و وزه و مادده وه.

بپروانه (موجز تاريخ الكوت/ هاني رزق/ ل ٢٥٠)

ئيسا سنوورى گه ردوونى بپروا (٢٢ مليار سالى تيشكييه. يه ک سالى تيشكى نزيكه (١٠) تريلون كيلومه تره، (السماء/ د. زغلول النجار/ ل: ٣٦٢.

ئوپارين ده لئ: (ژيانى سه ره تايى له ئاودا دروست بوو)، علم الفلك/ ل ٤٢٣

له گه ردوونى بپروا زياتر له (٣٠٠) بليون مه جه ره و (٧٠) بليون نه ستيره هه يه.

(السماء/ د. زغلول النجار/ ل: ٣١٢)

واته: پاشان خوای گه وره ویستی ئاسمانه کانی بوو، یه کسه ره ههوت ئاسمانی دروست کردو ریکیخست، ئه و کاته ئاسمان دووکه ل بوو یان هه لمی ئاوی سه ره زهوی بوو^(۱۳) خوای گه وره به ئاسمان و زهوی فه رموو یان به گوپراهی لی خوتان یان به پی ناخو شپوونی خوتان فه رمانی من جی به جی بکه، ئه ی ئاسمان خو رو مانگ و ئه ستیره کان ده ربکه، ئه ی زهوی رووبارو ده ریاو کانیاو و به ره هم و پروه کت ده ربکه، وتیان: ئه ی پهروه ردگار هه ردوو کمان ملکه چ و گوپراهی لین بو فه رمانی تو.

ئایه ته که ریک باسی ریکخستنی گه ردوون ده کات دوا ی ته قینه وه گه وره که، سه ره تاش باسمان کرد وشه ی (السماء والأرض) به واتای گه ردوون دیت، هه موو به خو شی بیت یان به ناخو شی له ژیر فه رمان و رکیفی خوای پهروه ردگار دایه^{۱۴}.

^(۱۳) قورئانی پیرۆز ده فه رموی: ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ...﴾ فصلت. واته: کاتی خوا ویستی ئاسمان دروست بکات دوکه ل بوو. (الراغب) ده ل: (ای کالداخان) مفردات الراغب. واته: وه ک دووکه ل بوو. (د. دوگلاس بیرس) شاره زا له ئاژانسی ناساوه دوکه ل و سه دیمی گه ردوونی ده ل: (تۆزو خو لی گه ردوونی (سه دیم) له تۆزو خو لی ناو مال و خانووه کان ناچی، ئه و له ته نۆلکه ی ورد وه کو کاربۆن و سلیکۆن پیک دی له نیتوان ئه ستیره کاندای مه له ده کات، فه باره یان زۆر له دوکه لی جگه ره ده چیت* (الکون بین القرآن والعلم/م. محمد عصام قصاب/ ل: ۲۸۵).

گریسی موریسون ده ل: (سه ره تای دروست بوونی زهوی زۆربه ی ئوقیانووسه کان وه کوو هه ور له ئاسمان بوون، پووناکی نهیده توانی بگاته زهوی. کاتی هه ور نه ماو زهوی سارد بووه سوپی زهوی بووه هوی دروست بوونی شه و پۆژ. له ناو ئاودا کیشوهره کان دروست بوون، به رگه هه و دروست بوو، به ر له گیانداران پروه ک پهیدا بوون. وه ژایانی گیاندارانی زهوی سه ره تا له ناو ئاودا دروست بوو). العلم يدعو للايمان/کریسی موریسون/ل: ۲۹۹-۲۰۰ سه ی ر بکه.

هه موو ئه و به لگه زانستی یانه ی له قورئاندا باسکراون، وه کو له و نموونه ئایه تانه ی سه ره وه دا ده یانخو پییه وه.

^(۱۴) گه ردوونناسان ده ل: به ر له (۱۴.۵) ملیار سال دروست بووه به ته قینه وه یه ک (بیگ بانگ) که تیره ی ئه و گه ردیله سه ره تابه یان کوانتۆم به شیک بووه له (۱۰۰) ملیۆن ملیار ملیار میلیاری سانتیمه تریک. ئالان گوس ده ل: له ماوه ی که متر له تریلۆنی چرکه یه گه ردوون دهستی کردووه به کشان و ملیار ملیار هینده ی خو ی کشاوه، به زه مه کان و مه کان و وزه و مادده وه. بپروانه (موجز تاریخ الکون/ هانی رزق/ل: ۲۵). ئیستا سنووری گه ردوونی بپروا (۲۲ ملیار سالی تیشکی یه، یه ک سالی تیشکی نزیکه (۱۰) تریلۆن کیلۆمه تره. (السماء/د. زغلول النجار/ل: ۳۱۲)

ئۆپارین ده ل: (ژایانی سه ره تایی له ئاودا دروست بوو) علم الفلك / : ۴۲۳. له گه ردوونی بپروا زیاتر له (۲۰۰) ملیۆن مه جه ره و (۷۰) ملیۆن تریلون ئه ستیره هه یه. (السماء/د. زغلول النجار/ل: ۳۱۲).

پاشان باسی دامه زرانندن و به دیهینانی یاساکانی سروشتمان بۆ دهکات له چه ند ئایه تیکیدا وه کو غموونه ی سوره ته کانی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ﴾ إبراهيم واته: الله ئهو خواجه یه که ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوو، له ئاسمانیشه وه بارانی دابه زاندوو، جوړه ها پرزق و پوزی له بهروبووم بۆ ئیوه ده رکردوو له ناخی زهوی که شتییه کانیشی ژیربار کردوو له بهرژه وهیندی ئیوه دا له ناو ده ریادا برۆن به فه رمانی خوای گه وره، پووباره کانیشی ژیربار کردوو که ئیوه ئه توان له ناویدا برۆن و سوودی لی بینن.

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرْءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ الحج

واته: ئایا نابینی هه رچی له سه ر زهوی هه یه له ئاژه ل و دارو پووبارو گیاندارو بیگیان خوای گه وره هه مووی بۆ ئیوه ژیربار کردوو خستویه تییه ژیر ده ستانه وه تا سوودی لی بینن ئهو که شتیانه ش له ناو ده ریادا به فه رمانی خوای گه وره ئه پرون، ئاسمانی پاگرتوو نایه لیت به ربیته وه و بکه وئ به سه ر زه ویدا، ئیلا مه گه ر به ئیزنی خوای گه وره، به دنیایی خوای گه وره سه باره ت به خه لکی زۆر به ره حم و سۆزو به زه یی و میهره بانه که ئه م شتانه ی بۆ دروستکردوون و ژیرباری کردوو خستویه تییه ژیر ده ستیان.

﴿* اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ الحائیه

واته: خوای گه وره ئهو خواجه یه که ئهو ده ریایانه ی بۆ ئیوه ژیربار کردوو تا که شتی تیا دا بیت و پروات به فه رمان و ئیزنی خوای گه وره تا ئیوه ش به دوای فه زلی خوای گه وره دا بکه رین له بازرگانی و کاسبی، به لکو شوکرانه بژیری ئه م نیعمه تانه ی خوای گه وره بکه ن.

﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ الحائیه

واته: هه رچی له ئاسمانه کان و زهویه کاندای هه یه خوای گه وره هه مووی بۆ ئیوه ژیربار کردوو له خزمه تی ئیوه دایه وه کو خوړو مانگ و ئه ستیره کان و باو باران و شاخ و ده ریاو دانه ویله و پوو ه، هه مووی ته نها له لایه ن خوای گه وره وه یه و شه ریکی نیه، به دنیایی هه موو

ئه م شتانه به لگه و نیشانه له سهر تواناو دهسه لات و تاك و تنهایی خوای گه وره بۆ كه سانیك كه بیر بكه نه وه.

ئه گهر جوان ورد بینه وه له م ئایه تانه ی ئاماژهن بۆ یاساكانی سروشت و گهر دوون به گشتی، به دنیاییه وه هه لقولای ئه مپۆ فه رمانی یه زدانی مه زنن، پاشان خوای گه وره باسی کات ده هیئتیه ئاراهه له دروستبوونی گهر دوون دا، له گه ل به دیهاتن و یاسا بۆدانان كه له زاراوه ی قورئان دا به واتای (الخلق والامر) دیت، ده فه رمویت: **إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۰﴾** الأعراف

واته: به دنیایی پهره ردگاری ئیوه ئه و الله یه كه ئاسمانه كان و زهوی دروست کردووه له ماوه ی شهش پۆژدا، ههر چهنده خوای گه وره توانای هه بوو به (كُنْ فَيَكُون) دروستی بكات، به لام هه موو شتیك لای خوای گه وره کاتی دیاریکراوی خۆی هه یه، پاشان بهرز بۆته وه بۆ سهر عهرشی پیروزی خۆی، بهرزبوونه وه یه كه كه شایهن و گونجاو و لایه قه به گه وره یی خوای گه وره و له بهرزبوونه وه هه یچ له دروستکراوه كان ناچیت، چۆنیتیه که یشی خوای گه وره خۆی نه بێ كه س نایزانی خوای گه وره به تاریکی شه و پروناکی پۆژ دانه پۆشی و به پێچهوانه وه به خیرایی شه و به دوا ی پۆژدا دیت و لیک جیا نابنه وه، خۆرو مانگ و ئه ستیره كان هه مووی خوای گه وره دروستی کردوون و ژیرباری کردوون و له ژیر فه رمان و توانای خوای گه وره دایه و به فه رمانی خوای گه وره هه لسوکه وت ده کهن، ئایا دروست کردن و فه رمان ده رکردن ههر بۆ خوای گه وره نییه، واته: چۆن له دروست کردندا که س شه ریکی خوا نییه، له فه رمان ده رکردن و ئه حکامی شه ریعو یاسادانا نیشدا نابیت که س شه ریکی خوای گه وره بێ، الله كه پهره ردگاری هه موو جیهانه خێرو به ره که تی یه کجار زۆرو فراوانه.

که واته مادام خه لقی کردووه ئه مری به یاساش کردووه بۆی، سه ره تای ٦ پۆژی گهر دوون وه کو پێشتر ئاماژه مان پێداوه، مه گهر خوا خۆی بیزانیت چه ند سال ده کات، چۆنکه ته مه نی گهر دوون خۆی ئه دات له ١٣.٧ بلیۆن سال.

هاتن و ده رکه وتنی زهوی خۆی ئه دات له ٤.٥٤٣ بلیۆن سال ئه و ژمارانه له ده زگا زانستییه کانه وه وه رگیراوه، که واته ٦ پۆژی خوای گه وره بۆ گهر دوون ئه سته مه مروّف په ی پیه ریت به و کات و ژماردنه وه ی خوای موته عال.

ئینجا له دوای ساردبوونه وهی زهوی به نزیکه ی ۱ بلیۆن سأل له دواییدا ژیان دهستی پښ کرد له که ناری ئاودا به ۲.۷ بلیۆن سأل^(۱۵).

هه ره له ږیگای ئاوه وه خوای گه وه هه موو زینده وه رانی دروست کردوه خوای گه وه ده فره رمویت: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهٖۚ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ اَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌۙ﴾ (النور

واته: خوای گه وه هه موو ئاژه لیکی دروست کردوه له ئاو، جا هه یانه له سه ره سکی ئه پروات وه کو مارو کرم و نه هه نگ، هه یشه له سه ره دوو پښ ئه پروات وه کو مروّف و بالنده، هه یشانه له سه ره چوار پښ ئه پروات وه کو ئاژه له کان، خوای گه وه ویستی له هه ره شتیک بښ دروستی ئه کات به دنیایی خوای گه وه تواناو ده سه لاتی به سه ره هه موو شتیکدا هه یه.

ئینجا ژیان به گوڤره ی دیزانی زیره کی خوای دهستی پښکرد و به و شیوه یه کی خوای موته عال ده یه ویت و ده فره رمویت: ﴿اَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَتْبَتْنَا بِهٖۤ حَدَابِیْۚ ذٰلِكَ بِهَاجَةٍۢ مَّا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُثْبِتُوْا شَجَرَهَاۙ اِنَّهٗ مَعَ اللّٰهِۙ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُوْنَۙ﴾ (النمل

واته: ئایا بۆ خوا به که ناپه رستن به تاک و ته نها که ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوه ئه وه نده به توانایه له ئاسمانی شه وه بارانی بۆ دابه زاندوون، به هوای ئه و بارانه وه جوړه ها باخ و باخای زوړ جوانان بۆ پرواندوون که هه ره که سیک سه یری بکات سه رسام ئه بښ له جوانیدا که

به پښی تیوری بیگ بانگ به ره له (۱۳) ملیار سأل گه ردوون له بارستایی وزه یه ک یان (کوانتۆ) دروست بووه به زه مان و مه کانه وه، که تیره ی که متر بوو له به شیک له (ملیۆن ملیار ملیار سه نتی مه تریک، دوایی ئه وه ملیار ملیار جار ان ده کیشیت، به پروودانی ته قینه وه گه وه که گه ردوون به کات و شوینه وه له دایک بوو).

موجز تاریخ الکون/ هانی رزق/ ل: ۲۸ سه یر بکه. وه به پښی قسه کان (رۆژ) و (ئه نشتاین) لیره دا له ئاسمان کونه ره شه کان و کونه سپیه کان هه ن له شیوه ی که په نا (الناقور) یان (البوق) دا کاتی مادده ده پرواته ناو کونی ره ش (الثقوب السوداء) مادده که له ناو ده چڼ و له کونه کرمه کاندات ده په ږی، که وه کو تویتله کانه، له کونی سپیه وه (الثقوب البيضاء) ده رده چڼ و مادده ی گه ردوونی نووی په یدا ده بیت.

الکون بین القرآن والعلم/ م. محمد عصام قصاب/ ل: ۳۵۱. (ستیفن هورگینگ) له کتیبی (الکون في قشرة جوز) دا پروای وایه: گه ردوون به هوای کویتکی ره ش له ناو ده چڼی و جارتیکی تر دروست ده بیته وه. وه که په نایه. خوای گه وه ده فره رمویت: (فاذا نقر في الناقور. فذلك يومئذ يوم عسير) المذثر ۹/۸.

ئه گهر خوای گه وره نه پرواندایه ئیوه بۆتان نه بوو نه تان ئه توانی به بی ویستی خوای گه وره بیروئین، چوونکه ئیوه بی دهسه لاتن ئایا له گه ل ئهم اللهیه که ئهم هه موو شتانه ئه کات خوایه کی تر هه یه شایه نی په رستن بی که ئیوه بی په رستن و بیکه نه شه ریک بۆ خوا، بیگومان نه خیر به لکو ئه مانه که سانیکن له حه ق لائده ن بۆ باتل، یاخود ئه و خوا پوچه لانه یه کسان ئه که ن به خوای گه وره.

که واته هه موو مه خلوقات له باران و هه موو دارو دروخت و باخوباخت پیکه وه به دیزاینیکی ناوازه ی خوا، ئهم سه رزه ویه یان پازانده وه، خو خوای موته عال ده یوانی له (کن فیکون) دا هه مووی به ره هم به یئیت، یان بی باران سه وزایی دروست بکات، به لام خوای گه وره جوانی ئهم گه ردوونه له په ره سه ندنی ئاراسته کراوی خویدا پازاندوته وه، ئامانجی هه موو ئه مانه ی که باس مان کرد له سوره تی آل عمران دا خوای گه وره بۆمان باس ده کات و ده فه رموئیت: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ آل عمران

واته: ئه و که سانه ی زیکری خوای گه وره ئه که ن به پیوه و به دانیشته وه وه به پراکشانه وه له سه ر لایه کان، یان بیر ئه که نه وه له دروستکردنی ئاسمانه کان و زه وی و ده لێن ئه ی په روه ردگار تۆ ئهم زه وی و ئاسمان و دروستکراوانه ت به بی هووده و بۆ یاری و گالته دروست نه کردووه به پوچه لی، پاک و مونه زه ه ی بۆ تۆ ئه ی په روه ردگار که ئیشی تۆ گالته و بی هووده یی تیا دا نییه خوایه بمانپاریزه له ئاگری دۆزه خ.

یاخود ده فه رموئیت: ﴿سُئِرِهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ فصلت

واته: ئیمه نیشانه ی تاک و ته نهایی و گه وره یی و تواناو ده سه لاتی خوای گه وره و پاستگویی قورئانیان نیشان ئه ده ی ن له لوتکه و ئاسماندا له خوړو مانگ و ئه ستیره کاند، له شه و و پۆژدا له نه فسی خوایندا که خوای گه وره چۆن دروستی کردوون و لاشه ی چۆن پیکه یئان، تا بۆتان ده رکه وئێ ئهم قورئانه پیروژه حه قه و له لایه ن خوای گه وره وه ها تووه ئایا خوای گه وره به س نییه که شایه ته له سه ر هه موو شتیک، له سه ر کرده وه کانتان، له سه ر ئه وه ی که قورئان له لایه ن خوای گه وره وه دابه زیوه و حه قه.

خوای گهوره دهفه رموئیت: به پلهی زانستی بهرز ده بیتهوه ﴿وَمِنَ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ فاطر

واته: له ناو خه لکی و گیانله بهرو ئاژه لاندای پهنگیان لیک جیاوازه و ههر یه کیک و پهنگیکی ههیه که ئه مهیش به لگهیه له سهر دروستکاره که یان که خوای گهورهیه، ته نها بهنده زاناکان ئه وان به زانیارییه وه له خوای گهوره ئه ترسین به پراستی خوای گهوره زور به عزیزهت و لیخو شبووه^(۱۶).

پاشکوی باسی رابردوو

ئه وهی له رابردووو باسکرا له سهر دروستبوونی (السماء والأرض) که زاراوهی قورئانییه بو گهر دوون به کاردیت به گشتی، قورئان دهقه موباره که کانی زور پروون و ئاشکرایه، زانایانی سهردهم باش په بیان بردوو به پیکه خستنی ئایه ته کان، ههرچه نده ماوهی ۵ سهدیه له دواي زانایانی سهردهمی مه مالیک له عزی کوری عه بدولسه لام، ئیبنو تهیمییه، ئیبن قهیم، ئیبن که ثیا، جه لاله ئایینی ئه لسیوطی، ئیبن حه جهر و ئیمامی نه وه وی... هتد، ئه م زانا به پیزانه له ساله کانی ۶۰۰-۷۰۰ هه جری ژیاون و هه موو ته مه نیان و کاتیان نزیک بووه له یهک، له دواي ئه م زانا به پیزانه وه تا پادهیهک نوێ کردنه وه له ئیسلامدا وه ستاوه تا سهردهمی رابوونی ئیسلامی که ناسراوه به (الصحوۃ الإسلامیة) ئه ویش له دواي پروو خانی خیلافهتی عوسمانی له ئاستانه دا، بزوتنه وه یهکی زانستی سهری هه لدا له سهر دهستی (جه ماله ئایینی ئه فغانی و ئیقبا ل و حه سه ن به نا و محه مه د عه بده و ئیبنو عاشور، خیزانی ئه رنائو طیه کان له ئه لبانیا و ناوچه ی به لقان)، به لام له دواي سهره لدانای بلوکی شهرقی و غه ربی و ده ولته ی شو ره ویی و ئه مه ریکا، موسلمانان له جیگای خو یاندا چه قیون تا ساله کانی ۱۹۹۱ز. و پروو خانی سو فیه ت و هاتنی ته وژی جیهانگیری (عه وله مه) موسلمانان سهر له نوێ لیره وله ویی ده رکه و تنه وه بو نوێ کردنه وه ی رابوونی ئیسلامی، ههرچه نده له پرووی زانستییه وه زور لاواز بوون، زیاتر له بواری جیهاد و هونه ری سهر بازی پیشکه و تن، له کو تاییدا له بهر ده رکه و تنی هیز و لیها تووی بواری جهنگ، روژئاوا و روژه لات دیسان ده ستیان تیکه ل کرده وه بو سهر کو تکردنی موسلمانان له هه موو جیهاندا له تاو ناسور و زولمی عه لما نیه ت موسلمانان زور نه په ر ژانه وه سهر زانستی ئیسلامی و نوێ کردنه وه ی تا له سالی ۲۰۰۰ز. سهر له نوێ بزوتنه وه یهکی زانستی له بلا و کراوه کانی ئیسلامی له خوێندنه وه و

.....
(۱۶) ئه مه به کورتی باسی دروستبوونی گهر دوون بوو، ئه گه ر مو فقی زانستخواز بیه ویت زیاتر له م بواره شاره زا بیت ده توانیت بگه ریته وه بو کتیه نایابه که ی دوکتور عه مر شه ریف به ناوی (کیف بدء الخلق) که کراوه به کوردی (بوونه وهر چو ن به دیها ت).

بیزاو و بیستراو، سوپاس بۆ خوا سهری هه‌لدا، هه‌رچه‌نده به پلانی زۆری پۆژئاوا ده‌یانه‌وێت ئهو بزوتنه‌وه زانستییه له‌بار به‌رن، له‌پێگای نه‌وه‌کانی خودی موسڵمانان به‌ناوی سه‌له‌فیه‌ت که حاشا سه‌له‌فیه‌ت مه‌نه‌جی پاک و پوختی هاوه‌ڵان و دوا‌ی هاوه‌ڵانه، به‌لام به‌ناوی کۆمه‌ڵ و حیزبی تا راده‌یه‌ک ده‌یانه‌وێت ته‌نها به (زاهیر) له‌ده‌قه‌کان بپروانین، که ئه‌مه‌ش هۆکاری دواکه‌وتوویی و هه‌ژاری زانستی ئیسلامیه‌کانه، که له‌چه‌ند بواریک زیاتر ده‌رناچیت. ئه‌ویش پێزما‌نی عه‌ره‌بی و فه‌رمووده به‌ زاهیری ده‌ق و ته‌فسیری قورئان و فیه‌قی ئیسلامی، ئه‌م بزوتنه‌وه خوما‌ره و خه‌ولیکه‌وتوو پێگری له‌ دیدفراوانی و بواره‌کانی نوێکردنه‌وه له‌ ده‌ق داو ئاراسته‌یه‌کی تر، جو‌ریکه‌ له‌ کۆکردنه‌وه‌ی موسڵمانان و به‌کارهێنانیان له‌بوا‌ری سیاسی و سه‌ربازی بۆ به‌کارهێنانی مه‌رامی پۆژئاوا و عه‌لمانیه‌ت به‌ گشتی له‌ پۆژه‌ه‌لاتی نافین دا.

ئاراسته‌ی کۆتایی بریتییه له‌ ده‌سته‌مۆکردنی موسڵمانان له‌به‌رانه‌ر حاکی زالم و دیکتاتۆر به‌ناوی وه‌لی ئه‌مر و گوێراپه‌لی کردنیان، به‌ مه‌ر کردنی کۆمه‌لگه‌ تا حاکم به‌ئاره‌زووی خۆی شوانیان بکات، سه‌گی شوانه‌که‌ش ئه‌ملاولایان لێبگریت که به‌داخه‌وه هه‌مو ئه‌مانه له بزوتنه‌وه‌ی سه‌له‌فی ئیسلامی له‌ جیهانی ئیسلامی دا ده‌رده‌چیت، خوا‌ی گه‌وره چاکسازی له‌ حال و گوزه‌رانماندا بکات، ئه‌م وته‌یه‌م له‌ رق و داخ نییه به‌رانه‌ر ئه‌م بزوتنه‌وه‌یه من خۆم وه‌کو بیروباوه‌ر به‌ دلنیا‌یه‌وه خۆم به‌ سه‌له‌فی ده‌زانم و جێگای شانازی و سه‌ربه‌رزیمه، به‌لام لای من راستیه‌کی حاشا هه‌لنه‌گره که توانای گۆرانکارییان نییه.

هه‌میشه له‌مه‌پر و کۆسپ له‌سه‌ر پێگای زانستخوازانی ئه‌م ئیسلامه‌ داده‌تیت، به‌ناوی بیروباوه‌ر و هه‌نجه‌تی دوور له‌پراستی و بیانوی زۆر بێ به‌لگه، که به‌داخه‌وه خه‌لکی و لاوه‌کان به‌ تابه‌تی تووشی ته‌مه‌لی بیرکردنه‌وه و ئه‌قل ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان له‌م سه‌رده‌می زانست و پێشکه‌وتنه‌دا ده‌لێن زه‌وی ته‌خته وه‌ک پیتزا!

ده‌بیت ئه‌وه‌ش بلی‌م که هه‌ندیک له‌و به‌پێزانه‌ی له‌ناو ئه‌و بزوتنه‌وه‌دا کار ده‌که‌ن، زۆر دید فراوان و مێشک کراوه‌ خاوه‌ن ئه‌قل و بیرکردنه‌وه‌ی قولن، به‌لام به‌داخه‌وه پێگاش له‌وان ده‌گیریت بۆ کارکردن ته‌نانه‌ت ده‌رکه‌وتنیشان.

بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌رێنه‌وه ناو باسه‌که، پێویسته ئه‌وه بزاین که خوا‌ی په‌روه‌ردگار فه‌رمانی پێک‌دووین به‌ لێکۆلینه‌وه و گه‌ران به‌دوا‌ی دروستکراوه‌کانیدا و هانی داوین له‌ بواره جیا‌جا‌کانی ژیان و له‌ دروستکراوه‌کان وردبینه‌وه،

﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ ١٧ ﴿وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ﴾ ١٨ ﴿وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ ١٩ ﴿وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾ ٢٠ ﴿الغاشية﴾

واتە: (ئىنجا خىل دروستكار لە پروانگەى هەندى دروستكاروھەكانىيەو دەيەوئە (صدفە) چىيەكان داچلەكىنئەت، بۆيە دەفەرموئەت: ئايا ئەو سەرنجى وشتەر نادەن چۆن دروستكاروھە (قەبارەى، مىلە درژى، قاچە درژەكانى كە بە سەمىكى ئىسفنەجى كۆتايى ھاتوو، ئىنجا خۆگرتنى لەسەر برستى و تىنوتى بۆ ماوھى چەندەھا پوژ، وە گەلى شتى تر) ۱۷ واتە: ئايا سەرنجى ئاسمان نادەن چۆن بەرز كراوھتەو (ئەو ھەموو ئەستىرەو كاكەكەشان و ھەسارە بىشومارە دەورەى زەوى داوھ لە بۆندىيەو پراگىراون) ۱۸ واتە: ئەى سەرنجى كىوھەكان نادەن، چۆن داکوتراون و دامەزرىتراون ۱۹ (پەگيان چووھ بە ناخى زەويدا) ۲۰ واتە: ئەى سەرنجى دەشتەكانى زەوى نادەن چۆن تەختكاروھە (لەبار ھىتراوھ بۆ كشتوكال و رىنگەوبان و ژيان) ۲۱

ھانى تەواوھتى داوين بۆ لىكۆلئەوھە و پشكەن بۆ دروستكاروھەكانى، جا لەبوارى زىندەوھەران و گيانداران و گەردوون و بوارەكانى ئەستىرە و فەلەك، زەوى ناسى و بوارى جىوئوئو و پاشان كشتوكال و كانزاكان بەگشتى

ھەرۆھە ھانى تەواوھتى داوين بۆ لىكۆلئەوھەى گشتى لە ھەموو دروستكاروھەكانى ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ العنكبوت

واتە: (ئەى پىغەمبەر ﷺ پىيان بلى: با بگەرىن بە زەويدا، تەماشە بکەن و سەرنج بدەن چۆن ئەو زاتە دروستكاروانى بەدەيتاوھە) لەوھوووداوش ھەر خوا سەر لەنوئى بەرپايان

۱۷ لىرەدا قورئان دەفەرموئە: ﴿وَالِ الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿الغاشية. لىرەدا قورئان ئامازە بە جوگرافىيە بەرزو نزمى زەوى دەكات: (بەرزايىيەكان و دەشتايىيەكان و بىيابانەكان و نزمىيىيەكان) نەك ئامازە بکات زەوى گۆيى نىيە بەلکو تەختە. قورئان دەفەرموئە: (... يُكَوِّرُ الْأَرْضَ عَلَى الْفُتُوحِ وَبُكَوِّرُ الْأَرْضَ عَلَى الْفُتُوحِ...﴾ الزمر واتە: شەوو پوژ بە گۆيى بە سەر يەكردا دىئەت.

كەواتە: زەوى گۆيىيە يان نىمچە گۆيىيە. (ابن تيمية) دەلى: زانايان كۆكن زەوى گۆيىيە، وە زانايان وەكو: (الرازى) و (ابن حزم) و (المقدسى) و (ابن حوقل) و (ابن خلدون) ... دەلىن: زەوى گۆيىيە.

(مع آيات الله في السماء والارض / د. حسن ابو العنين / ل: ۳۳۱-۳۳۲. وە قورئان ئامازە دەكات زەوى دەسوورئەتەو: ﴿إِذَا هِيَ تَمُورُ﴾ الملك ۶. (ابن قتية) لە (تفسير غريب القرآن / ل: ۴۰۷) دا دەنووسى: (تمور اي تدور).

زەوى سورىي تەوھەرىي ھەيە بە (۲۴) كاتژمىرى تەواو دەكات، سورىي خۆنگەيى ھەيە بە دەورى خۆردا بە (۳۶۵) پوژ كە سالىكە تەواو دەكات.

ده کاته وه (به شیوه و شیوازیکی تر ئاسمانه کان و زهوی و تیمهش ده هیئتیه وه کایه) به راستی خوا ده سه لاتی به سهر هه موو شتیکدا هه یه

به راشکاوانه هانی داوین، بیجگه ئه وه هه موو ئایه ته ی که هانی جولانی بیر و فیکر و زیهن و ئه قلمان ئه دات،

تیبکۆشین تیفکرین.

ئه وه ی که گرنگه ئاماژه ی پێده یین له بواری ئایه ته گهردوونییه کاند، که به دنیاییه وه هیهچ ئایه تیکی قورئانی دژی تیوره راست و دروسته کانی زانست نه بوته وه، بگره زانست بو پشتگیری خۆی هه میسه پشتی به ئایه ته گهردوونییه کان به ستووه، ده یان زانا و خه لکی به توانا لیکۆلینه وه یان له سهر کردووه، به لام ئه وه ی جیگای سه رنجه لێره وه له وێ فهرمووده ی لاواز که عیله تی له سه نه د و ههروه ها ده ق (متن) دا هه یه، زۆربه ی جار رێکاری زانایان بووه، ئه وانه ی که تابه مه ندنه بوون له بواری زانستی، هه میسه به وه فهرمووده لاوازان، بوونه ته هوکاری له مه پ، ئه وه ش مانای وانیه، خه لکی ده هوڵی ئه وه بژه نیّت که گوايه فهرمووده په ت ده که یه وه، رێک به پێچه وانه وه، فهرمووده ی پیغه مبه ری خوا ﷺ میحوه ری سه ره کییه وه کو قورئان بو هه موو باسه کان، پێویسته نه ک به هه ند وه ربگیریت، به لکو واجبه له سه رمان که هه موو باسه کانی له سهر دا مه زینین، به لام ئه وه فهرموودانه ی که راست و دروست و له لایه ن زانایانی فهرمووده وانی بۆمان راستکراونه ته وه و خاوه نی سه نه د و رێچکه ی راست و دروست له لایه ن راوییه کانی واته ئه وانه ی گێراویانه ته وه، ئه وانه ی که شاره زان له بواری فهرمووده دا، ده زانن هه موو فهرمووده یه کی (مرفوع) واته به رزکراوه بو پیغه مبه ر ﷺ لاوازه، به وه مه رجه ی باسی پاداشت و سزا نه بیّت یاخود (مقطوع) واته راوییه ک له گێره وه کان دیارنیه، یان (معلق) یاخود (غریب) یان (شاذ) ئه مانه هه موو به فهرمووده ی لاواز داده نرین.

که واته فهرمووده ی لاواز ده کریت کاری پێ بکریت، به لام حوجه ی له سهر دانا مه زرێ، هه لال و هه رامی پێ جیا نا کریته وه..

بو ئه وونه ئه وه فهرمووده یه که له کتیی (صحيح البخاري) دا ها تووه به ناوی (معاذف) که موسیقا هه رام ده کات،

خودی فهرمووده که (موعه له قه) بوخاری له کتیه که یدا به موعه له قی هیناویه تی، ئه م باسه بووه به هه قی لای هه ندیک له بانگخوازان و قوتابیانی زانستی شه رعی، به لام له به رانه ریدا (مسلم) فهرمووده یه کی راستی هیناوه، که باس له موسیقا و شمشل ده کات، گومانیشی تیدانیه

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قیاسی چاکه به حه‌رام ناکات هه‌رگیز، فه‌رمووده‌که ده‌فه‌رمووت: له‌ ئه‌بی مووسای ئه‌شعه‌رییه‌وه ده‌لێت: شه‌ویک دانیشتم قورئانم ده‌خویند له‌ مزگه‌وتی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ (دیاره ده‌نگی ئه‌بی مووسا خۆش بووه) ده‌لێت پێغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌شریفی هێنا و فه‌رمووی (گویم له‌ ده‌نگیک بوو کاتیک قورئان ده‌خویند، خوای گه‌وره پێی به‌خشیویت ده‌نگی شمشالی، که له‌ ده‌نگی شمشالی خانه‌واده‌ی داوده^(۱۸)).

که‌واته ئه‌گه‌ر شتیکی حه‌رام بێت چۆن پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌یچوینیت به‌یه‌کیک له‌ به‌نده‌یه‌تییه‌ گه‌وره‌کان که قورئان خویندنه!

به‌هه‌رحال لێره‌دا ئه‌م پێوه‌ره‌م بۆ فه‌رمووده‌یه‌کی تر هێنایه‌وه که زۆر نزیکه له‌ ته‌فسیری یه‌هوودی بۆ ته‌ورات و سفری ته‌کوین (صحاح) که فه‌رمووده‌که مه‌رفوعه و له‌ (که‌عی ئه‌حبار) هاتۆته‌وه و هه‌ندیک له‌ زانایان ده‌لێن ئه‌بو هه‌ره‌یره و که‌عی ئه‌حبار به‌یه‌که‌وه‌بوون که گوێیان له‌ فه‌رمووده‌که بووه، له‌ کاتیک دا ئین و عه‌باس ده‌فه‌رمووت سێ جار که‌عب درۆی کرد، هه‌لێت واتای درۆکردنه‌که ئه‌گه‌ر به‌ (أخطاء) وه‌رگیرین واتا هه‌له‌ی کرد، فه‌رمووده له‌ که‌سی درۆزن و ئه‌وه‌ی که هه‌له‌ ده‌کات له‌ گیرانه‌وه‌ی وه‌رناگریت، له‌ کاتیکدا که‌عب له‌ سه‌رده‌می عومه‌ری کوری خه‌طاب موس‌لمان بووه وه‌کو طه‌به‌ری له‌ می‌ژوووه‌که‌یدا باسی ده‌کات، به‌هه‌رحال خۆ ئه‌گه‌ر ئیسرائیلیاته، وه‌کو ئه‌وه‌ی پێغه‌به‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی، کێشه‌ نییه له‌ ته‌ورات وه‌رگیریت به‌مه‌رجێ ناکۆکی له‌ گه‌ل ده‌قی قورئان و فه‌رمووده‌دا نه‌بیت، به‌لام که‌واته‌ بواری دژی چه‌مکه‌کان و شیواندنێ فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جیگای قوبوڵ نییه، با زانابن که‌سه‌که.

سه‌رده‌می سه‌ره‌تاکانی ئیسلام وه‌کو حوججه‌یه‌ک یان به‌لگه به‌کارهاتبیت، ده‌شیت له‌ ئیستادا وه‌کو فه‌رمووده‌ی لاواز ته‌ماشای بکرتیت، چونکه‌ بنه‌ره‌تی فه‌رمووده‌که لاواز و مه‌رفوعه، فه‌رمووده‌که ده‌فه‌رمووت: زه‌وی و ئاسمان له‌ماوه‌ی ۷ پۆژدا دروست بووه، ته‌نانه‌ت خودی ئینو که‌تیا زۆر به‌ سه‌یر و غه‌ریب ناوی ده‌بات چونکه‌ قورئان ده‌فه‌رمووت به‌ ۶ پۆژ دروست بووه! ئه‌مه‌ش هه‌ر دژی قورئانه، به‌هه‌رحال پاشان هه‌موو پۆژه‌کانی هه‌فته‌ی تیدا ده‌ست نیشانکراوه که مه‌خلوقاتێ تیدا دروست بووه، هه‌رچه‌نده بۆ خودی پۆژه‌که‌ی به‌نده زۆر گونجاوه و دنیایی ئه‌وه ئه‌داته کتیبه‌که که هه‌موو دروست کراوه‌کان به‌ په‌ره‌سه‌ندن دروست بووه به‌شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان، به‌لام فه‌رمووده‌کان له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌ ۷ و ۶ پۆژ هاتوو هه‌ندیکیان به‌ ۶ پۆژ باسی کردوو به‌لام له‌ ناوه‌خندا هه‌ر ۷ پۆژه‌که ده‌ست نیشان کراوه، چۆن

(۱۸) وعن أبي بردة عن أبي موسى قال: قال رسول الله ﷺ لأبي موسى: لو رأيتني وأنا أستمع لقراءة تلك الباردة! لقد أوتيت مزمارة من زمائر آل داود/اخرجه مسلم.

له سفری ته کوینی ته ورات هاتوو، زۆر هاوشتویه، به لām ئه وهی که به راسته وخوویی باس نا کریت، نالیت له پوژی کوتایی ههفته په نا به خوا، خوا پشوی دا! وه کو یه هوود ئه م بوهتان و کوفره گه وره یه ده که ن.

جاء في صحيح مسلم تحت باب " ابتداء الخلق " عن أبي هريرة رضي الله عنه أنه قال: أخذ رسول الله ﷺ بيدي فقال: (خلق الله عز وجل التربة يوم السبت، وخلق فيها الجبال يوم الأحد، وخلق الشجر يوم الاثنين، وخلق المكروه يوم الثلاثاء، وخلق النور يوم الأربعاء، وبث فيها الدواب يوم الخميس، وخلق آدم عليه السلام بعد العصر من يوم الجمعة في آخر الخلق، في آخر ساعة من ساعات الجمعة، فيما بين العصر إلى الليل).

پاشان بوخاری و عهلی کوری مه ده نی قسه یان له سه ر ئه م فه رموو ده یه ک ردوو ه که ئه بو هوریره له که عبی ئه حباری بیستوو، بوخاری و به یه هقی و عهلی مه دنی به مه رفوو عی ده زانن و به لاواز دایانناوه^(۱۹).

ئه گه ر فه رموو ده په یوه ندی هه بیته به به ندایه تی و ئیمان هوه، ئه وه به دنیاییه وه مه واته ره و گه ر په وه ی زۆره له راوی، چونکه پێداویستییه بۆ ئیمانداران، یان ئه گه ر په یوه ندی هه یه، به فیهقی ئیسلامیه وه به هه مان شیوه به کاردیته وه له فیهقی ئیسلامی و شه ریعه ت و یاسا و پێسا ئیسلامیه کاند، ئه م جوړانه ی تر له فه رموو ده که ده چیته خانه ی به به رز راگرته ی خواو ته عظیمی ئیلهامی سبحان و تعالی.

زۆر جار زیاده ی ده خریته ناو به زیاده پوویه کی زۆره وه، ده بیته هوکاری له ناوچوونی پوچی ده که کان، چونکه ده قی ئیسلامی په هایه و راسته ۱۰۰٪ هه ر بۆیه زانایانی فه رموو ده پشکنینی بۆ ده که ن و پوڵینی فه رموو ده کان ده که ن و راست و لاواز و درۆ و بوختان جیا ده که نه وه.

له هه مانکاتدا ده شیت فه رموو ده که راست و دروست بیت، به لām پافه ی زیاتر هه لبگریته و پافه سه ره تاییه کان هه له بن، بۆیه مروقی ئیماندار ده بیت هه میشه له لیکۆلینه وه و گه راندا بیت، بۆ به ده سه ته یانی زانست، ئه گه ر کار بۆ زانای ئیسلامی گه وره که له موعه ت زیله کانه هه لبه که وتایه وه کو نموونه ی (جاحظ) که له کتیه که یدا به ناوی (الحيوان) زۆر به هیزتر ده بوو له (داروین) که گه شتی هه موو جیهانی کرد، له جیاتی ئه وه ی زانایانی تر پێگا دابریژن و باسی زانست بکه ن، ده بوو زانایانی ئیسلام به کاری خو یان هه لپسانایه، به لām به داخه وه نه ک هاوکاری

^(۱۹) قصص الأنبياء وأخبار الماضين، هه رچه نده قاضي الشيخ محمد بن احمد كتعان ثابته تی ۱۶۴ البقره ی به به لگه بۆ هیناوه ته وه، له و سه رچاوه ی ئاماژه مان پێ ک ردوو ه که پێناچیت په یوه ندی به یه که وه بیت، چونکه ئه و ئایه ته زیاتر باس له یاساکانی سروشته.

ناكرىت، بەلكو دژايەتى دەكرىت و زانايانى ترى دوور له باوهرى ئىسلامى جىگاي گرتۆتەو، كه ئەمەش، بە تاوان و ھەلەى زۆر گەورە لەسەر ئوممەتى ئىسلامى ھەژمار دەكرىت لەلايەن خواى پەرورەردگارەو و پاشان نەوھەكانى داھاتوو، ئەگەر تەماشای سى بۆ چوار پشتمان بكەين، لە باو و باپىراغان لە كورد و عەرەب و عەجەم بەگشتى و بەتايبەت كورد خاوەنى ھىچ داھىتائىك نەبوون، ھەر خەرىكى خواردن و خەوتن بوون، ھىچيان بۆ نەوھەكانى داھاتوو تۆمار نەكردوو، ھەلبەت زۆر كەم نەبىت، مەوۆف نازانىت لەم سەردەمەدا شانازى بەچى باو و باپىرانى بكات، لەكاتىكدا باو و باپىرانى تر بۆ وەچەكانيان دنيايەك چالاكى پر لە زانست و ھونەر و پىشكەوتنيان تۆماركرد، بەھەرھال لىرەدا مەبەستمان ئەوھىە كه لە ھەولدا بين نەوھەكانى داھاتوو، بەچاوى كەم و سووك تەماشامان نەكەن، بزەنن لە ھەولدا بووين و لەسەروو ھەمووھىە ئەو فەرزى كىفایەيەش لەسەر موسولمانان لابەرين و خواى گەورە لەخۆمان پازى بكەين.

پوختەى باسمان ئەوھىە لە بەندايەتى و خواپەرستى و عەقیدەماندا دەگەرێنەوھە لای سەرچاوەى سەلەفمان و لەوان پاست و دروست دەست ناكەوێت بۆ زانين لە بەندايەتى، بەلام بۆ وەرگرتنى زانستى كۆمەلناسى ئىبن و خەلدوون لە پىشترە لە حەسەنى بەصرى - پەحمەتى خوا لە ھەردووکیان بىت - بۆ وەرگرتنى زانستى بايولۆجى و كۆسمولۆجى (گەردوونناسى) د. عەمر شەریف لە پىشترە تا ئىبن كەتيا، ھەروەھا ئەمەش مانای لىكەمكردنەوھە نىيە، بەلكو واتاى تايبەتەندىيەتە لە زانست دا.

ناوازیی و جوانى ھەسارەى زەوى

خواى پەرورەردگار ھەسارەى زەوى زۆر تايبەت بەدیهیتاوە جیاوازترە لە ھەموو ھەسارەكانى كۆمەلەى خۆر، سەرا و سەنتەرى سەرەكى لەم گەردوونەدا پىدەچىت تەنھا زەوى بىت، پارىزراو ھەسارەى تر و ھەموو پىداويستىيەكى تىدا فەراھەم ھاتوو، ھەروەكو خواى پەرورەردگار غونەيەك لە بەھەشتى خۆيمان نیشان بەدات، پریەتى لە نەینى، پریەتى لە جوانى و شوخ و شەنگى، پریەتى لە سىستەم و دىزاینى پىك و پىك و ناوازە، خواى پەرورەردگار تايبەت دروستى كردوو(۲۰).

بەلام زانايانى ئىعجاز دەلێن: (۲۱)

لە قورئانى پىرۆزدا ئايەتگەلىكى زۆر ھەيە، ئاماژە دەكەن لە گەردوونى بىزاودا جگە لە زەوى، ملیۆنان ھەسارە ھەيە ژيانيان تىدا دروست بوو، يان بە كەلكى ژيان دێن.

(وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ ۖ وَالشُّرَىٰ .

<==

نه نجامی ئم بیرکړنده وم له وته ی زانایانی بایولوژی و فه له کناسی و زهوی ناسییه وه دیت، که هه موو دروستکراو و یاسا و توخمی فیزیایی و کیمیایی تیدا به نه دندازه ییه و بی زیاد و که می، خوی پوره ردگار ده فهرمویت: إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿۹۸﴾ القمر

واته: ټیمه هه موو شتیکمان به قه ده دروست کردووه هه موو شتیک پراوه ته وه و بریارمان له سهر داوه.

یاخود له زور جیگای تر دا خوی موته عال ده فهرمویت: يَكَادُ الْبَرُّ يُخْطِفُ أَبْصَرَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْهُوا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿البقرة

واته: نزیکه نه وه هوره بروسکه یه چاویان دهر بکات، ههر نه وه نده کاتیک که نه وه هوره بروسکه یه که پووناکیه که نه کات که مټیک بهر پیان پووناک نه بی نه وان به و پووناکیه نه پون کاتیک که تاریک نه بیته وه پائه وه ستن توانای پویشتیان ناییت، نه گهر خوی گه وه ویستی لی بیت هه سته وه ری بیستن و بینینیان لیته سه ټیته وه، به دلنیایی خوی گه وه تواناو ده سه لاتی به سهر هه موو شتیکدا هه یه.

له بیرکړنده وه ی ټیمه گه ووره تره، له ټیستای زانستی پیسکه ووتوه ئم دیزاین و نازداریه ی زهوی دروست کردووه

واته: په کټی له به لگه کانی خوا دروستکړدنې ناسمانه کان و زهوی و بلاوکړنده وه ی گیاندارانه له ناویاندا.

. د طالب ناهي الخفاجي دهنووسټ:

زانایانی گهر دووناسی ناماریکی وردیان کردووه و گه یشتوونه نه وه نه نجامه ی لیره دا ههر له مهجه پره ی ټیمه دا (۱۰) بلیون هه ساره هه یه به که لکی ژیان دین. له وانه (۵۰۰) ملیون هه ساره هه یه ژیان تیدا په یدا بووه.

(نظرنا المعاصرة الى الكون/ل: ۱۰۸.

له گهر دووندا زیاتر (۲۰۰) ملیار مهجه ره هه یه، ههر مهجه پره ی خومان (تریلون) ټک نه ستیره ی تیدایه، زوربه ی نه ستیره کان وه کو خوری خومان هه ساره ی هه یه، له (۹) هه ساره کانی کومه له ی خور ته نیا زهوی ژیانی له سهره.

هه ندی زانا به (۱۲) هه ساره ی داده ټین، پروانه (گهر دووناسی/م. محمد سهرگرینیلی)

بههونهری مومکین و جوانی بیوینه که پۆژ به پۆژ و سأل به سأل بگره زیاتر نهیئی زیاتر و جوانتر و کارایی دیزاینی خوایی دهرده که ویت، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿سُرِّیْهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْاَفَاقِ وَفِي اَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ ۗ اُولَٰئِكَ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ فصلت

واته: ئیمه نیشانهی تاک و ته نهایی و گه ورهیی و تواناو دهسه لاتی خوی گه وره و راستگویی قورئانیان نیشان ئه دهین له لوتکه و ئاسماندا له خۆرو مانگ و ئهستیڤه کاند، له شه و پۆژدا، له نه فسی خۆیاند که خوی گه وره چۆن دروستی کردوون و لاشه چۆن پیکهتیاون، تا بۆتان ده رکه ووی ئهم قورئانه پیرۆزه حه قه و له لایه ن خوی گه وره وه هاتووه، ئایا خوی گه وره بهس نییه که شایه ته له سه ر هه موو شتیك، وه له سه ر کرده وه کانتان، وه له سه ر ئه وهی که قورئان له لایه ن خوی گه وره وه دابه زیوه و حه قه؟

ته نانه ت زانست ئه وهی جیگیر کردووه که هه ساره ی زهوی له جیگایه کی گه ردووندا به که پارێزراوه و له ناو گه له ئهستیڤه کی نمونه یی و ناوازه دابه، پاشان خۆر بۆ ده رکه ووتنی ژیان و ژیا نی پرووه کی زۆر گونجاو له باره ی خودی هه موو زینده وه رانه وه، هه ساره ی خۆر دراوسیه کی زۆر باشه و هاوکارمانه، ته نانه ت به شتیکی تر له و هه سارانه که دراوسیمانن پۆلی پارێزگاری کردن له ئیمه ده بینن، بگره وه کو پاسه وان پاسه وانیمان ده که ن، بۆیه ئه گه ر شتیکی نه خوازراو پرووه و هه ساره ی زهوی بیت زۆر ئاسانه که هه موو ژیان له ناو بیات، به لām هه ساره پاسه وانه کا ئمان به لای خۆیاندای رای ده کیشن، ئه مه ش بهس دیزاینی زیره ک و ئاراسته کراو ده توانیت هه لبسیت بهم دروست کردنه، ئه ویش خوی تاک و ته نها و پهروه ردگارمانه.

سه رباری ئهم هه موو پاسه وان و پارێزکاری کردنه له هه ساره ناوازه که مان نزیکتر له پاسه وانه کان پاسه وانێکی زۆر وریای و بگره زۆر زۆر پارێزه ره بۆ ژیا ئمان و جیگیری خودی زهوی ئه ویش (مانگه)، که لاری زهوی جیگیر کردووه بۆ سه قامگیری ژیان، پاشان له پرووی بیخی ژیان یاخود بنه په تی ژیان که ئاوه له سه ر پرووه که ی به هه رسن دۆخه که ی گونجاوه که بریتیه له (شلی و په قی و گازی).

له هه مانکاتدا زانا یان و بیرمه ندانی بواره زانستییه کان که پرسیار بکه ن و بلێن، ئهم هه موو هه مئا هه نگیه و ناوازه یی هه ساره ی زهوی و جوانی و سیسته می ریک و مومکین، به ریکه وت و هه په مه کییه؟

بۆیه یاسا کانی سروشت، ژیا نی زینده وه ر و گونجانی که ش و هه واو یاخود هه موو پیکهاته کانی ژیان له سه ر ئهم هه ساره یه به رجه سته بووه، ئهم سیسته مه ریکو جوانه به

مه به سته، بویه من پروام به پهره سه نندنی ئاراسته کراو له پریگای ئه و زانا به پریزانه وه که ناشکرای ئه م پریکی سیسته مه میان کردووه که د. عه مر شریف له کتیه که یدا ئاماژه ی کردووه که گوایه یه کیک له زانایان وتویه تی: گهر دوون کالایه که کراوه به بهری مرؤفدا، یاخود وه کو کراسیکه گویره و پیوه ری مرؤف براوه یان چزاوه، پاشان ده لیت زانایه کی تر ده لیت (گهر دوون به هاتی ئیمه ی مرؤفی زانیوه بویه وا خوی ری کخستووه).

پوخته ی باس: زه وی ئاماده بوو بو ژیان به پارسه نگییه کی ناوازه له نیوان کلوروفیل و هیموگلوبین، پروه ک ژیا نی بو دروست بوو به وه رگرتنی دوو م ئوکسیدی کاربۆن، زینده وه رانی تری خویندار به هه لمژینی ئوکسجین هه ریه که یان پیچه وانه ی کرداره که ی ده کرده وه ژیان دروست بوو، ئه و دروستبوونه یان له قولایی زه ریا کانه وه هاتووه یاخود له که ناری زه ریا کانه وه که ماوه ی ده گهریته وه بو ۳.۷ بلیۆن سال له مه وه به ره له گه ل پهره سه نندنی ئاراسته کراوی خوی به روه ردگار ژیان ده ستی پیکرد له پروه ک و زینده وه رانه وه، زۆر گرنگه جیاوازی له نیوانی ژیان و رۆح دابکه ی، که رۆح ه یچ په یوه نندی به ژیا نه وه نییه.

جیاوازی نیوان ژیان و رۆح و ئه قل

ژیان وه کو له باسی پابردوو دا ئاماژه مان پیدایه میژوو وه که ی ده گهریته وه بو ۳.۷ ملیۆن سال وه کو زانایان ده ست نیشانیان کردووه، ژیان له هه موو زینده وه رانی ماددی و ناماددی هه یه، که بریتییه له پرۆتین و سائتۆپلازما و پرۆتۆپلازما و ناوک... هه تده شیت ماده نازیندوو وه کانیش هه ره به زینده وه ره وه ربگرین، چونکه پیک هاتووه له ئه لیکترۆن و نیوترۆن، جوړیک بیت له ژیان.

دار و دره خت و گژوگیا جوړیک له ژیا نیان تیدایه، به لام خالین له رۆح، زینده وه ران خاوه نی ژیا ن، به لام خالین له رۆح.

مرؤف که پیک هاتووه له سیترم، یاخود له وه سه ره میکو تانه ی که له ناو مه نی دایه، به لای که مه وه ۲۰ ملیۆن سپیرم ده پرژیت بو ناو ره حمی ئافره ت، هه موو زینده وه رن و زیندوون تا یه کیک له وه ۲۰ ملیۆنه به ئازایی و لیوه شاوه یی خوی، خوی ده گه یه نیتیه جیگای مه به ست، هه موو ئه م زینده وه رانه بی رۆحن، به لام خاوه نی ژیا ن.

هه رچه نده خودی ژیا ن ئه و نه نیتییه گه وه ریه یه که نه ک زانست په ی پی نه بر دووه، به لکو ده سه ته وه سانه له ئاست سه رچاوه که یدا، به لام بو ئیمه ی ئیماندار ده زانی ن که خوی کردگاری بوونی به دی هیناوه و ژیا نیش مه خلوقی خوایه، به لام رۆح چه نده له ژیا ن ئالۆزتره، هه موو

زینده وهران خاوه‌نی نین، بیجگه مروّقی دواى ئادهم و جنۆکه و فریشته، ههرسیکیان ته کلیفی به‌ندایه‌تیان له‌سهره، فریشته خاوه‌ن پّوچه به‌و مانایه‌ی که ههمیشه له به‌ندایه‌تی دایه و بّی فه‌رمانی خواى گه‌وره ناکات، به‌لام جنۆکه سهردهم و چۆنتی پّوچی نازانین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌کلیفی به‌ندایه‌تی له‌سهره، ئه‌ویش خاوه‌ن پّوچه، ههره‌وها نه‌وه‌کانی ئاده‌میش، بۆیه نالّیم مروّق چونکه مروّق پّیش ئادهم هه‌بوون و زیندوو بوون به‌لام خاوه‌نی پّوچ نه‌بوون، خاوه‌نی نه‌ینتینییه‌کی تربوون که ناوی ئه‌قله، که مروّقی ئاقل دواى نیانده‌رتال هه‌ژمار ده‌کریت به ۲۰۰ هه‌زار سال که ئه‌قلّیکی سهره‌تایی هه‌بووه، هه‌لبه‌ت نیانده‌رتال ۵۰۰ هه‌زار سال له‌مه‌وبه‌ر ژیاوه، به‌لام خودی مروّق له ۲ ملیۆن سال به‌ر له ئیستا له ولاتی ئه‌ثیوپیا سهری هه‌لداوه، ههره‌وها ته‌مه‌نی ئادهم بۆ ۸۵۰۰ سال تّیه‌پناکات، یه‌که‌م پّوچ له ئاده‌مه‌وه ده‌ست پّنده‌کات، چونکه ته‌کلیفی به‌ندایه‌تی که‌وته سهر شان، دّیمه‌وه ناوباس که ژیانه، جیاوازی زۆره له‌گه‌ل پّوحدّا. پّوچ پّیچه‌وانه‌و دژی نییه، به‌لام ژیان دژه‌که‌ی مردنه‌ خواى په‌روه‌ردگار باسی ژیان و مردمان بۆ ده‌کات له‌قورئاندا له‌زۆر جیگادا وه‌کو ئه‌وه‌ی (يُخْرِجُ الْاِنْسَانَ مِنْ اَلْمَمِيَّتِ وَيُخْرِجُ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ نُخْرِجُكَ مِنَ الرُّومِ)

واته: خواى گه‌وره ئه‌وه‌نده بالاده‌سته له‌مردوو زیندوو ده‌ردیّتی و دروست ئه‌کات: وه‌کو له‌دلۆیتک ئاو مروّق دروست ده‌کات، له‌هیلکه‌ بالنده دروست ده‌کات، له‌کافر موسلمان دروست ده‌کات، به‌پّیچه‌وانه‌یشه‌وه له‌زیندوو مردوو ده‌ردیّتی و دروست ده‌کات، مروّق که زیندوو مه‌نی و دلۆپه‌ ئاوی لّی ده‌ردیّتی، بالنده که زیندوو هیلکه‌ی لّی ده‌ردیّتی، موسلمان که زیندوو جارێ وا هه‌یه له‌نه‌وه‌ی ئه‌و کافر ده‌بیّت، له‌پاش ئه‌وه‌ی که زه‌وی مردوو خواى گه‌وره به‌هۆی بارانه‌وه زیندوو یه‌کاته‌وه ئه‌یژینتیه‌وه، چۆن ئه‌و زه‌ویه مردوو مان زیندوو کرده‌وه ئیوه‌ش به‌و شیوازه له‌ناو قه‌بره‌کانتان ده‌رئه‌کرین و زیندوو ده‌کرینه‌وه.

ئه‌گه‌ر ژیان و پّوچ زۆر نادیاربن، ئه‌وا ئه‌قل هه‌یجی که‌متر نییه له‌وان که زانست ناتوانیّت جیگای ئه‌قل ده‌ستیشان بکات، مروّق له‌زینده‌وه‌رانی تر به‌پّوچ و ئه‌قل جیا‌ده‌کریتیه‌وه، ده‌شیت ههر ئه‌و نه‌ینینییه بیّت که خواى گه‌وره به‌خشیویه‌تیه مروّق و کردووویه‌تیه سهردارى سهرزه‌وی، له‌ناو ئاژه‌لدا ئه‌قلی غه‌ریزه‌یی هه‌یه وه‌کو مندال که خواى گه‌وره ئه‌قلی غه‌ریزه‌یی پّی به‌خشیوه، که برسی ده‌بیّت ده‌گری، بۆ ئاژه‌لّیش ئه‌قلی غه‌ریزه‌یی پّیدراوه واتا به‌مه‌له‌که وه‌ریگرتوووه نه‌ک خۆی بیدۆزیتیه‌وه، مروّق ئازادی پّیبه‌خشاوه به‌هۆکاری ئه‌قلی، توانای جیاکاری هه‌یه، توانای بریاردانی هه‌یه و توانای داهیتان و به‌ره‌هم هیتانی هه‌یه، که له‌هه‌یج زینده‌وه‌راتیکی تر دا نییه.

دروستبوونی مروّف

سهرهه‌لدانی مروّف ده‌گه‌رېته‌وه بو ۲ ملیون سآل بهر له‌نیستا، مروّف به سهربه‌خوږی دروست نه‌بووه، وه‌کو

نه‌وهی له تهورات و ئینجیلدا باس کړاوه، به‌لام قورئان زور پاشکاوانه باس‌مان بو ده‌کات که به‌ئاراسته‌ی زینده‌وهر واتا په‌ره‌سه‌ندنی ئاراسته‌کړاو بووه به مروّف، به‌لام به‌م شیوه سهربه‌خو بووه نه له مه‌یمون یان مشک هېچپانه‌وه نه‌هاتووه^(۱)، به‌لام له زینده‌خانه‌وه هاتووه به ئاراسته‌ی خوای موته‌عال، خوای گه‌وره زور به‌روونی بومان باس ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: ﴿وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ (الأنعام

واته: په‌روه‌ردگارت ده‌وله‌مه‌ندو بې پټوېسته له دروست‌کړاوه‌کانی وه زور به‌په‌حم و به‌زه‌ییه، نه‌گه‌ر خوای گه‌وره ویستی لږ بیت نه‌ی سته‌مکاران ټیوه له‌ناو نه‌بات و پ‌یشه‌کېشتان ده‌کات، له دواى ټیوه که‌سان‌یکى تر نه‌هېنې که‌خوې ویستی لږ بیت و گوټ‌پرايه‌لی و عیباده‌تی بکه‌ن، هه‌روه‌کو چوون ټیوه‌ی دروست کړد له‌نه‌وه‌ی که‌سان‌یکى تر.

(۲) پروفیسور دوان.ت. کیش ده‌لږ:

زانایانی په‌ره‌سه‌ندن بروایان وایه ژيان په‌یتا په‌یتا له‌خانه‌وه دروست بووه، نه‌و خانه‌یه‌ش له‌ماده‌ی نا زینده‌وهر و نا نه‌ندامی دروست بووه.

به‌لام زانایانی تیوری دروست بوون (نظرية الخلق) بروایان وایه: ټیمه به‌هموو شیوه‌کانی ژيانه‌وه له پ‌تگای فه‌رمانی کړدگاره‌وه دروست بووین.

د. نوسن: (د. جون مور) له به‌ستنی کوټی سآلانه‌ی پ‌شکه‌وتنی زانستی له‌نه‌مه‌ریکا وتی: دروست بوونی مروّف له‌نه‌مبیا و قورولیته‌ی ده‌ریاکان پ‌روایه‌کی جیگای په‌سه‌ند کړدن نییه، بگره‌فری به‌زانسته‌وه نییه.

هل تعرضت لغسيل الدماغ/د: أورشان محمد علی/ل: (۲۴) و (۱۴۳) سه‌یر بکه.

فرانک ئالن بايولوژي نه‌مه‌ریکی ده‌نووسن: (له‌ته‌واوی خانه‌ی زیندودا پ‌روټینه‌کان له‌پننج توخم پ‌تک دین: کاربون، هایدروجن، نایترۆجن، گوگرد، ههر گه‌ردیله‌یه‌ک له (۴۰) هزار گه‌ردیله‌ پ‌تک دیت.

ده‌نووسن: پ‌روټینه‌کان که‌ره‌سته‌ی کیمیاوی بې ژيانن، تا نه‌و پ‌ازه‌ی هېچی لږ نازانین (روح) نه‌پ‌رواته‌ ناوی ژيانی نا‌پ‌رواته‌ ناو، ته‌نیا خوای خاوه‌ن هوّش و زانستی بې سنوور توانی به‌زانستی ته‌واوی نه‌و گه‌ردیله‌ پ‌روټینی په‌په‌ پ‌ی ببات و بزانی به‌که‌لکی ژيان دی. بویه‌ کړدیه‌ ئارامگای ژيان و بنیاتی ناو پ‌ازی ژيانی پ‌یدا، (الله يتجلى في عصر العلم/ جون.کلوفر مونسا/ل: ۹-۱۰

لەم ئايەتەدا جوان دەردەكەوئەت كە باسى وشەى (أَنْشَأُكُمْ) بەكارهاتووە كە مەبەست جوړى مروؤف نىيە، جىاوازترە لە مروؤف ھەروەكو لە ئايەتى، ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا ظَبِيرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ (الأنعام ۱۱) دەفەرموئەت:

واتە: ھىچ ئازەلەك نىيە لەسەر پرووى زەوى ئەوەى بەسەر پرووى زەويدا بېروات، ھىچ بآلندەيەك نىيە كە بە ھەردوو بەلەكەى بفرئەت ئىلا ھەموويان وەكو ئىوە نەتەوہن و زىكرى خواى گەورە ئەكەن، لەم كەتابەدا كە قورئانى پېروژە ھەموو شتەكمان تىادا باسكردووہ و كەمتەرخەمىمان لە ھىچ شتەكدا نەكردووہ كە باسى نەكەين و ھەموو پرووداوەكانى تىادا باس كراو، ياخود كەسمان لە بىر نەكردووہ لە رزق و رۆزىدان و بەرپۆەبردن و سەرپەرشتى كردن، پاشان ھەموو ئەم نەتەوانە بە مروؤف و بآلندەو گىانەوہران ھەموويان ئەگەرپنەوہ بۆ لای خواى گەورە لای خواى گەورە حەشر ئەكرين.

لێرەدا دەردەكەوئەت كە ھەر ئوممەتە يەك سەرچاوەى ھەيە، بەلام سەرەخۆ و ئاراستە كراو بوو لە خانەى زىندەوہرەكە ھاتوو، ئەوئەندەش بەسە لەدواى دۆزىنەوہى زانستى جىنۆم ئەوە يەكلا بووہو كە مروؤف لە RNA پاشان بەدروستكردنى DNA مليون زانىارى لە DNA ۴۰۰ شىرتى لەگەل خۆى ھەلگرتوو، گومانمان لە لىكچووون ھەيە لەگەل ھەموو زىندەوہراند، چونكە بېروامان وايە يەك خاوەنمان ھەيە و جى دەستى يەك زاتى پەرورەدگارى پتوہ ديارە، نمونە مشك زۆر نزيك ترە لە مروؤف لەپرووى جەستەيىوہ تا شامپانزى، بەلام ئەمە ماناى وانىيە مروؤف بنەرەتى مشكە.

بەھەرھال لەزانستى بايۆلۆجى پەرەسەندنى ئاراستەكراو ئەوە بە تەواوى يەكلابوئەوہ و داروين و داروينيزمەكانى وەلاناو، خاوەنى ئارگوئىنت و بەلگەى زانستى بەھيژ.

لەدواى ۲۰۰ ھەزار سال مروؤفى ھۆشيار و خاوەن قامەت دەرکەوتوو، خواى پەرورەدگارىش منەتى خۆى بەسەر مروؤفا دەكات و لەباسى پەرەسەندنى ئاراستەكراودا بەمروؤف دەفەرموئەت: ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ (الانفطار ۲۲)

واتە: لە ھەر شتوہو و پتەيەك خواى گەورە ويستى لى بىت و پتەى كىشاويت و شتوہى دروست كردووئەت.

هه رچوار قوناغی سهره کی تیدا دهست نیشان کراوه له دروستبوون و ږیک کردنه وه، قامهت بهرزی و پاشان له ږیگای په حمی دایکه وه مروځ وه کو هه موو زینده وه ږیکی تر به قوناغی په رسه ندندا تیپه ږ بووه به ناراسته ی خوی گه وره، به لام قوناغی دوی مروځ بوون، بوون به (به شهر) ه، (که زور جیاواز تره له مروځی پيش به شهر بوون) نه مهش له باسی ژبانی ئاده م عَیْبَانَتَمْ زیاتر پروون ده بیته وه.

دروستبوونی جنوکه یاخود په ری

جنوکه جوړیکه له دروستکراوه کانی خوی په روه ردگار و له گړی ئاگر دروستبوون، سهرده می دروستبوونیان دبار نییه و میژووی نییه^{۳۲}، له بهر نه وه ی په یوه ندی له گه ل مروځدا نییه، له شیوه ی ئالوگ وړ کردنی زانیاری و که رهسته و شتومه کدا.

جنوکه له وزه دروست بووه، له زمانی عه ره پیدا به (جن) ناوبراوه واتا شاراوه، که س ناتوانیت بیانینیت له سهر شیوه ی و هه یکه لی تایه تی خویان له بهر نه وه ی وزه ن خوی گه وره له باره یانه وه ده فهرمویت: ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾ الرحمن

واته: جینیشینی دروست کردووه له گرو بلتسه ی ئاگر، یاخود له ئاگره که خوی جنی دروست کردووه.

نه مانهش جوړیان هه یه که هیژو توانیان له یه کتر جیاوازه له قورئاندا به (جان، جن، مارد، عفريت، قرین) باس کراون، پله وپایه ی شهیتان به خشراوه پییان، وه کو مروځ پاسپردراون بو

(۳۲) (د. شتاینر) ده لئ: جنوکه کان چوار جوړیان هه یه: (کیانی زه مینی (نه لنه وم) و گیانه ئاوییه کان (نه ندین) و گیانه هه واییه کان (سه له ف) گیانه ئاگرییه کان - سه مه ندل).

(دبلیو ئی، ئنفنز وینتز) له کتبی (الایمان بالجن) ده نووسئ: ده توانین له ږیگای زانستی یه وه بوونی زینده وه ره شاراوه کان به سه لمینین وه کو: جنوکه و دیو عفیریه ته کان و هه موو جوړه کانی نه جینه کان و وحی مردوان، نه مهش دوی لیکولینه وه ی زور کو کردنه وه ی سهدان حالت. (ما بعد الحیاة/ کولن ولسن/ ل: ۶۳. دشتاینر ده لئ: (نیمه له کاتی نوستندا له خه وندا سهره تا که ده چینه قوناغی یه که می خه وه دوی بیدار بوونه وه چاوپیکه وتن له گه ل مردوان و زینده وه ره روحيه کان ده که یین له جیهانی بالادا). هه مان سهرچاوه/ ل: ۱۶۶

له کتبی (الروح/ ابن قیم) و (شرح الصدور/ السیوطی) زور به وردی به ده قی قورئان و سونه ت باسی په یوه ندی جیهانی نه رواج کراوه، (ابن عباس) له ته فیسری ئایه تی ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا ۖ الزمِر. ده لئ: نه و ئایه ته مه بهستی نه وه یه: (الارواح تلاقی فی المنام) روحه کان له کاتی نوستندا دیداری یه کری ده که ن. (القرطبی) له تفسیر القرطبی/ ۲۶۰/۱۵) دا هه مان قسه ی کردووه.

به ندایه تی، توانای تاییه تییان زوره، شهیتانه کانیاں هه موو دژی مروفن، به لام توانایان زورکه مه به سهریاند، خوی گه وره له مملانی ئه م جو ره مه خلوقه ئاگاداری کردووینه ته وه، ئیبلیس که به کیکه له دوورخواهه کانی په حمه تی خوی په روه ردگار پوولی ئه و دژایه تییه ده گیریت، خودی ئیبلیس که له جنوکه یه خوی گه وره له قورئاندا بو مان باس ده کات: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبْلِیْسَ كَانَ مِنَ الْخٰیۡنِ فَفَسَقَ عَنْۢ اَمْرِ رَبِّهٖۤ ۚ اَفَتَتَّخِذُوْهُ وَدَّیۡتَهُۥۤ اَوْلِیَآءَ مِنْ دُوۡنِ وَهۡمَ لَکُمۡ عَدُوٌّۢ بَیۡنَ لِلظَّٰلِمِیۡنَۢ بَدَآۤءٍ﴾ (الکھف)

واته: کاتیک ئیمه به فریشته کاغان وت کرنووشی پریزو ئیحترام و به گه وره زانین بو ئاده م به رن هه موویان کرنووشیان برد ته نها ئیبلیس نه بن که په تی کرده وه، ئیبلیس مه لائیکه ت نه بووه، به لکو له جنی بوو له گوپرایه لی و فره مانی خوی گه وره ده رچوو، ئایا ئیوه ئیبلیس و نه وه کانی ئه که نه دۆست و پشتیوانی خو تان جگه له من، له دوی ئه وه ی که بن فره مانی خوی گه وره ی کرد له کاتیکدا ئه وان دوژمنی ئاشکرای ئیوه ن؟ خراپترین شته که سته مکاران خو شه ویستی و پشتیوانی خوی گه وره نه گوپنه وه به شه یتان.

ئاشکرای کردوو که دوژمنانه خو ی و نه وه کانی، هوکاری دژایه تییه که شی ده گه ریته وه بو ئه وه ی که ده بیوست له سه ر زه وی خو ی و نه وه کانی ببه جینشین، به لام ویستی خوی وابوو که ده بیت مروف ببیته جینشین، رق و داخ له دلّه که ی یاخود بوغه که ی، چونکه نازانیت دلی هه یه یان نا، ئه و جو ره مه خلوقه له مروف ناچن، له و کاته وه ی مروف بوته جینشین له سه ر زه وی، ئه و شه یتانه ده یه ویت سه رزه وی له مروفا یه تی تیک بدات.

شه یتان په یه وندی هه بووه به خواوه، وه کو ئه وه ی زانراوه خوی په روه ردگار راسته وخو گفتوگو ی له گه ل کردوو،

جنوکه و فریشته ده بینیت به به لگه ی قورئانی له جه نگی به دردا، خودی شه یتان به شداربوو که چوو به ره وه و که تیبه ی فریشته کانی بینی پای کرد و هه لات، خوی گه وره بو مان ده گیریته وه ئه و رووداوه: ﴿وَإِذْ زَیۡنَ لَّهُمُ الشَّیۡطٰنُۢ اَعْمَلٰهُمۡ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَکُمۡ الْیَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِیۡ جَارٌّ لَّکُمۡۚ فَلَمَّا تَرَآءِ التَّمٰنِیۡنَ نَكَصَ عَلٰی عَقِبَیۡهِ وَقَالَ اِنِّیۡ بَرِیۡءٌ مِّنْکُمۡ اِنِّیۡۤ اَرٰی مَا لَا تَرَوُنَّ اِنِّیۡۤ اَخَافُ اللّٰهَ ۚ وَاللّٰهُ شَدِیۡدُ الْعِقَابِۙ﴾ (الأنفال)

واته: کاتیک که شه یتان کرده وه کانی بو پازاندنه وه بو ئه وه ی که برۆن کوشتاری موسلمانان بکه ن له سه ر شیوه ی (سورقه ی کوپی مالیک) هاته ناویان، وتی: ئه مپو هیچ که سیک نییه

بتوانىت زال بىت بەسەر ئىوهدا، من دراوسى ئىوهم، واتە: پەناتان ئەدەم و بەرگىتان لى ئەكەم و ئەتانپارىزم لە دوژمنەكەتان، كاتىك كە ھەردوو كۆمەلەكە موسلمانان و موشرىكان بۆ يەك دەرکەوتن، شەيتان پاشگەز بوو ھەو ھەو پىشتا و پىشتا گەپايەو، وتى: من بەرىم لە ئىو، بەرائەتى لە كافران كردو وتى: ئەو ھى كە من ئەيىنم ئىو نايىنن، كاتىك نىشانەكانى سەرکەوتنى بىنى بۆ موسلمانان، كاتىك كە جبرىلى بىنى لەگەل مەلائىكەتدا، وتى: من لە خواى گەورە ئەترسىم نەو ھەكو لەلايەن مەلائىكەتەو تووشى شتىكم بكات، سزاي خواى گەورە زۆر سەختە.

ئەو ھەندەى لىرەدا گرنگە كە ئاماژە بەبوونى مەخلوقىك بەكەم كە جنۆكەيە ھەلەبەت لە ە بەرگى كىتەدا ژيان و چۆنىەتى كار و پىشەو دژايەتيان باس كراو بەناوى (مەملەكەتى شەيتان)، بۆيە لىرەدا بۆ پىكردەنەو ھى باسەكە ئاماژەيەكى كورتى پى دەكەين، تا ئەو خوينەرانەى نەگەيشتوون بە كىتەى مەملەكەتى شەيتان، لىرەو ھەندىك زانىارى سەرەتايى دەست بخەن.

كارى شەياتن لەسەر زەويدا دوو جۆرە جۆرىك لەپىگاي جادوو بازى ھەلخەلەتاندنى خەلكىيەو ھەيە، جۆرىكى تر لەپىگاي ھەسەو ھەو دوورخستەو ھەى خەلكىيە لەيەكتاپەرستى بۆ ھاوبەش دانان بۆ خواى تاك و تەنھا و پەرورەدگار كە لە بەشەكانى داھاتوودا زياتر تىشك دەخەينە سەر ئەم باسە، بەتايىبەت لە ژيانى ئادەم دا عَالَمُكَ .

مهمله که تی سییه م:

هاتنی ئاده م یه که م پیغه مبه ر و باوکی هه موو نه وه کانی (به شهر) نه ک
مروڤ (الانسان)

ئایا ئاده م یه که م مروڤ بووه؟

خوای پهروه ردگار ۲ ملیون سال بهر له ئیستا مروڤی دروست کردووه^(۳۳)، نه گهر میژووی
تایینه کان وهربگرین به گشتی ته مه نی ئاده م تا نه مروڤ نزیکه له ۸۵۰۰ سال، ئه مه ش به چه ند
هه وائیگ له پیغه مبه ره وه هاتووه له میژووی طه به ری-یدا هاتووه^(۳۴)، له لای من وه ک نووسه ر
ئه و میژووه راسته و به راستی ده زانم، نه گهر چی پله ی فهرمووده که له ئاستی (صحیح) دا نییه،
به لام له پرووی واقعی و میژوو یه وه پالپشتیه تی، که واته ئاده م یه که م مروڤ نه بووه، پیش ئاده م
به سه ده ها هه زار مروڤ ژیاوه و مردووه که خو ی ئه دات له ملیونه ها!

(ابن عباس) له پیغه مبه ر ﷺ ده گهریته وه: (ان خلق مآی الف ادم) البواقیت والجواهر للشعرانی^(۳۳)
/ ۱- ۴۹ واته خوا بهر له ئاده می تری دووسه د هه زار ئاده می دروست کردووه.
هه ندی زانایان پێیان وایه خوا به ئاده م ده لیت: (الخلیفة) به و پێیه ئاده م جیگه وه ی تری ئاده می تره،
کاتی فریشته کان ده لێن: (... أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفِيدُ فِيهَا زَيِّنَاكَ الْإِمَاءَ... ﴿٥﴾ البقر: لێره دا ده رده که ویت مروڤی بهر
له ئاده م دپهنده و خوینرێژبوون، بۆیه خوا ئاده میکی ژیر دروست ده کات، جیا له ئاده می تر ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ
الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا... ﴿٥﴾ البقر . بریجیت سونیت کۆنترین مروڤی بۆ (۶-۷) ملیون سال ده گهریته وه له سالی (۲۰۰۰ز)
دۆزییه وه له کینا.

به لام مروڤی ژیر ته مه نی بۆ (۱۵۰-۱۳۰) هه زار سال ده گهریته وه. قراءه فی تأریخ الوجود/ د. احمد محمد
کنعان/ ل: ۱۲۷.

(د. رالف سونسکی) پارچه ئیستاتیکی مروڤی ژیری له ئه شکه وتی شانه دهر دۆزییه وه بۆ (۱۰۰) هه زار
سال ده گه رایه وه. (الإنسان من المیلاد الی البعث/ د. زغلول النجار/ ل: ۲۰۰)
(د. ئان جوجر . د. جلاس نه کس، کیسی لسکین/ له کتیبی (العلم وأصل الإنسان/ ل: ۱۴۳-۱۴۴) دا (ت):
د. مؤمن حسن و د. موسی ادیس) ده یسه لمێن: ئاده م و هه و باوک و دایکی مروڤی ژیرن و ئه ندازه ی جینی
مرویی ئه وه یان سه لماندووه، که واته: مروڤه دپهنده کان، یان هاوشیه مروکان له ناوچوون.
^(۳۴) له داها توودا زیاتر باسی ده که یان و شیکاری بۆ ده که یان.

کهواته ئادهم کييه ؟

ئادهم ئەو پيڤه مبهريه خوای گهوره هه لیبژاردوو له ناو خه لکی سهردهمی خویدا وه کو ههموو مروڤه کانی تر

خواهونی دایک و باوک بووه، مروڤیکی ئاقلی سهردهمی خوای بووه، خوای گهوره به هوکاری ته کلیف کردنی به ندایه تی و واجب بوونی به ندایه تی له سه ری، پوڤی پییه خشیوه و له ناو مروڤایه تی ئەو سهردهمه هه لیبژاردوو، خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿ذَرِيَّةٌ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ آل عمران

واته: له نه سه ب و په چه له کدا ئەمانه کو مه لیکن هه ندیکیان له هه ندیکی تریانن ته نانه ت له نه ت و کرده وه و ئیخلاص و ته وحیدیشدا پیڤه مبهران هه موویان یه ک بوون، خوای گهوره زۆر بیسه رو زانایه.

ئیتەر ئەوکات ریڤک کردنه وهی لاشه ی مروڤ ته واو بوو لاری نه ما، خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ التین

واته: به دلنیاپی ئیمه مروڤمان دروست کردوو له جوانترین شکل و شیوازا که به ریڤکی دروستمان کردوو و ئەندامه کانی له شیمان به جوانترین شیوازا دروست کردوو، ههر سه ره تا خوای گهوره ئادهمی دروست کردوو و مروڤی دروست کردوو به و شیوازه بووه.

ته فیسیری ئەم ئایه ته به واتای (پیشتر خوار و لار بووه خوای گهوره ریڤکی کردۆته وه) له ته فیسیری طه به ری و جه لاله دین دا به واتای باشتین ریڤک کردنه وه له سه ر باشتین شیوه لیڤکدا وه ته وه، له طه به ریشدا به واتای باشتین ریڤک کردنه وه هاتوو.

وشه که به ئاشکرا دیاره که (تقویم)، له وانه یه هه ندیک بلین خوای پهروه ردگار له قورئاندا ده فهرمویت: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُم بِأَحْسَنَ صُورَتُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ الظَّيْفِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُم فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ غافر

واته: خوای گهوره ئەو خوا به یه که زه وی بو ئیوه جیگیر کردوو و پراخستوو که له سه ری جیگیرو نیشته جین، ئاسمانیشی وه کو سه قفیکێ پارێزراو داناو، وینه ی کیشاون و دروستی کردوون به جوانترین شیوازا له ههموو خواردنه به تام و چێزه کان پرزق و پوژی داو، ئا ئەم

(الله) يه پهروه ردگاري تيوه يه (الله) يه كه پهروه ردگاري هه موو جيهانه و خيرو بهره كه تي يه كجار زوره و هه موو كه س و شتيكي گرتوته وه.

ئهمه بو پالپشتي ئه وه بپته وه كه گوايه مروف هه ره له سهره تاوه به جوانترين شيوه بووه، له راستي دا ئه و ثابته

قوناغي كوتايي مروفه له په ره سه ندي ناراسته كراودا، خواي گه و ره به هه مان شيوه دروستكراوه كاني تري به باشتري شيوه خهلق كردووه، ده فهرمويت: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ، وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾ (السجدة

واته: كه هه موو شتيكي به جوانترين و ته و او ترين شپواز دروست كردووه سهره تا مروفي له قور دروست كردووه. هه موو مه خلوقاتي به باشتري شيوه خهلق كردووه.

خواي پهروه ردگار پزي له تيمه گرتووه و هه لبيژاردووين له ناو دروستكراوه كاني تر دا به هو كاري جواني له ش و لارمان نيه، به لكو به هو كاري روخ و په يام و خهليفه بوومانه، ده نا پلنگ و شير و نه سپ و زوريكي تر له گيانداران له مروف جوانتر و به هيتتر و نازاتر، به لام خاوه ني ئه و چوار نه نيه نين كه تيمه ي مروف هه مانه نه و يش (نه قل)، په يام، روخ، جيشينبوون (پزي تيمه به و هو كاريانه يه بويه خواي پهروه ردگار ده فهرمويت: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوُجُوهِ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ (الإسراء

واته: به دلنيابي تيمه پزي مان له مروف ناوه له شيوه ي دروست كردن و پيداني عه قل و ناردني پيغهمبه ران بويان له وشكاني و ده ريادا هه لمان گرتوون، له وشكاني له سه ر نازه ل و هه لگه ره كاني تر، له ده ريابشدا له ناو كه شتي دا جو ره ها خواردني به تام و چيزو باشمان پي به خشيوون، فه رلمان داون به سه ر زوريك له دروستكراوه كان كه دروستمان كردوون.

هه نديكي تر ثابته تيك ده هيننه وه، بو به لگه ي ئه وه ي كه گوايه ئاده م و حه وا دوو مروفي سهره تاي بوون، كه ئه م ثابته ته نه ها ته فسيري زوريك له راقه كاراني قورثانه ده نا هيچ په يوه ندي به ئاده م و حه وا وه نيه، ثابته كه بو كومه لگه ي قوره يش هاتووه كه ئافره تيان به چاويكي زور كه م و سووك ته ماشا ده كرد، خواي گه و ره ده فهرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء

واته: ئەوی خەڵکینه لە خەشم و ناپەزایی ئەو پەرورەدگارەتان خۆتان بپارێزن کە ئێوەی لە تاکە کەسێک دروست کردوو، لەو کەسەش هاوسەرەکە ی بەدی هێناوه، لەو دووانە پیاوان و ژنانی زۆری هێناوێتە کایەوه، هەرۆهەها لەو خواپە بترسن کە سوپێندی پێ دەخۆن، پەيوهیندی خزمایەتیش بپارێزن چوونکە بە راستی خوا چاودێرە بەسەر تانەوه.

لەم ئایەتەدا باسی ئادەم و حەوا نییە، بەلکە وەکو شیخ مەووەلی شەعراوی دەئیت، مەبەست لەوێهە کە پیاو و ژن هەردووکیان یەک جۆر پەرەگەزی مەوێن و لە تێر و مێ پێک هاتوون، گواپە تەفسیرکردنی بەوێ پیاو کە ئادەمە و ئافرەتە کە حەواپە، هێچ بنەمایەکی نییە کە گواپە لە پەرەسەوێ چەپێ ئادەم دروست بوو، ئەمەش هێچ بنەمایەکی نییە.

ئایەتە کە لە سورەتی النساء دا هاتووێ یە کەم ئایەتە و باسی مەوێ بوونی ئافرەت دەکات وەکو پیاو، کە عەرەبی جاهیلی و یەهوودی زۆر بە چاوی کەم و بوونەوهریکی تری بێجگە مەوێ تەماشایان دەکردن.

ئەو فەرموودەپەیی پیغه مبه رێ خوا باسی ئافرەت دەکات کە هاوشتیوێ پەرەسەوێ مەوێ ئەو مانای ئامۆژگارییە و چاکە کردنە لە گەڵ، ئافرەتان چونکە سەرەتای فەرموودە کە بە قورەیش و مۆسلمانان بە گشتی دە فەرمویت لە گەڵ ئافرەتان باش بن، بەشتیوێ وەسیە تانمە، ئامۆژگاریمان دەکات، پاشان عیللەتی باش بوونی تێمە لە گەڵ ئەوان دەست نیشان دەکات.

ئافرەتان توانایان وەکو توانای پیاو نییە، سۆز و هەستیان بەهێزترە، بۆیە لەشتیوێ پەرەسەوێ کە خوارە هێناوێتەوێ تانزانی ناتوانن راستی بکەینەوێ و زیاتریش بێچە مێنیئەوێ دەشکیت، کەواتە دەبیت وەکو خۆی مامەلە ی لە گەڵا بکەین و دووجار وەسیەتی کردوو کە لە گەڵ ئافرەتان باش بین و ئەم فەرموودەپە لە کۆتایی تەمەنی خۆشەوێستماندا فەرموویەتی هێچ پەيوهیندی بە باسی جەنابی حەزەرەتی ئادەم و خاتوو حەوا ی خێزانپەوێ نییە^(۲۵).

خۆ ئەگەر کۆمەلێک ئەوێ دەکەن بە بەلگە کە گواپە خۆای گەرە دە فەرمویت: ﴿... خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ...﴾ النساء یاخود لە سورەتی رۆم ئایەتی ۲۱ دە فەرمویت: ﴿... خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا...﴾ الروم یان لە سورەتی الشوری ئایەتی ۱۱ دە فەرمویت: ﴿... جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا...﴾ الشوری هەمووی دەکەنە بەلگە کە ئادەم و حەوا لە یەک جەستە

(۲۵) عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال: رسول الله ﷺ استوصوا بالنساء، فإن المرأة خلقت من ضلع، وإن أعوج شيء في الضلع أعلاه، فإن ذهبت تقيمه كسرته، وإن تركته لم يزل أعوج، فاستوصوا بالنساء. متفق عليه، وفي لفظ مسلم: استوصوا بالنساء خيرا.

دروستبوون ئه ویش جهسته ی ئادهم، كه له راستییدا په یوه ندى بهو باسه وه نییه، ئه گهر ئه وه بکړیته به لگه ده بیت بلتین ههر مروځه و پښه مبه ریکى لى جیابو ته وه خواى گه وړه ده فهرمویت: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ التوبة

واته: به دلتیایى ئه ی گروى عهره ب پښه مبه ریک له نه فسى خوتان هاتووه كه عهره به وه كو خوتان، ره چه له ك و سیفته و ئه مانته و ده ستپاكى ده ناسن، یاخود ئه ی مروځایه تى پښه مبه ریک هاتووه وه كو خوتان مروځه ههر شتیک ئیوه تووشى مه شه قه و نارچه تى بکات پښه مبه رى خوا صلی الله علیه و سلم پتی ناخو شه، یان ئه وه ی ئیوه تووشى سزا بکات له قیامه تدا پتی ناخو شه، زور سووره له سهر هیدایه ت و باوه رهیتان و سوودى دونیاو قیامه تان به رامبه ر به باوه رداران زور به ره حم و سوزو به زه یی و میهره بانه.

، به لام راستى ئایه ته كه ئه وه یه كه پښه مبه رانى ره وانه كړدووه له جنسى به شهرى ره گه زى مروځه.

ههر چه نده رافه کاران ئه وه نده ساده نیین له پروكه شى ئایه ته كه ئه و واتایه دهر بهیتن، به لام له سهر بنه ماى گریمان رافه یان كړدووه، دیسان پرسیاریکى تر زیندو و ده بیته وه ده لاین: باشه خواى په وړه ردگار ده فهرمویت: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ آل عمران

واته: نمونه ی عیسا علیه السلام له لای خواى گه وړه وه كو نمونه ی ئادهم وایه کاتیک كه خواى گه وړه ئادهمی له خو ل دروست كړد به بى دایك و باوك، عیسا یشى به بى باوك دروست كړد، ئیر بوچی باوه ر به عیسا ناهیتن خو ئه و هتا باوه رتان به ئادهم هه یه كه به بى دایك و باوك دروست بووه، پاشان پتی فهرموو ببه یه كسهر دروست بوو، بوو به مروځ.

ئه وانه ی ره خنه له بیرو بوچوونى په ره سه ندنى ئاراسته كړاو ده گرن ده لاین ئه وه نیه خواى گه وړه نمونه ی ئادهمی له قور دروست كړدووه و وتویه تى ببه، بووه، به لام لیره دا عیسا كورى مه ریم ئه گهر به و پتوهره بیت، ئادهم و عیسا زور له یه ك دوورن ههر له یه ك ناچن، عیسا له سكى دایكیدا به مانگ دروست بووه له ره حمى ئافره ته وه هاتووه، جیاوازییه كه زوره ئه گهر به و واتایه لیکى بده ینه وه، خو ئه گهر نمونه ی بى دایك و باوكى بخه ینه ئاراو، عیسا خاوه نى دایك بووه، لیره دا ئه و لیکچوونه ی كه پشتر باس كړاون دوورن له یه كه وه، به لام زور نزیکه كه ئادهم و عیسا سه لامى خویان لیتیت ههر دووکیان له توخمه كانى خاكن و مروځن، چونكه مروځ بوونى عیسا

لېرەدا مەبلەستە نەك خۇدى ئادەم، بەلكى ھەردووكيان لە توخىمى خاكن وەكو چۆن ھەردوو
 ھاورپىكەى خۇاى گەورە دەفەرموئىت: ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ
 تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا﴾ الكهف

واتە: ھاورپى باۋەردارەكەى گىفتوگۆى لەگەلدا كىردو پىپى وت: ئايا تۆ كوفرت كىرد بەو خۇاىەى
 كە تۆى لە خۆل دروست كىردوۋە واتە: ئادەمى باوكىت پاشان خۆتى لە دلۆپە ئاۋىك لە مەنى
 دروست كىردوۋە، پاشان كىردوۋىتى بەم مەۋقە پىكە، ھەموو ئەندامەكانى بە پىكى دروست
 كىردوۋە. لېرەدا بىنەپەتى خۇى بىردەخاتەۋە كە لەخۆل دروست بوۋە پاشان لەمەنى، لېرەدا
 گەپانەۋەىە بۆ سەرچاۋەكە، بىنەپەتى مەۋقە خاكە، كەواتە لىكچوۋنى ئادەم و عىسا مەۋقە
 بوۋىيان و بىنەپەتىيان لە خاك و خۆلە، ئەۋانەشى كە دەلەن ئادەم لەخۆل بە (كن فىكون)
 دروست بوو، واتە بە بىبە بوۋە، بەلگەى قورئانمان ھەىە كە خۇاى گەورە دەفەرموئىت: ﴿هَلْ أَتَى
 عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾ الإنسان

واتە: بە دۇنيانى ماۋەىەك لەسەردەم و كات بەسەر مەۋقەدا تىپەپىۋە كە ھىچ شىك نەبوۋە
 تا باس بىكى و ۋوۋوۋو بوۋنى نەبوۋە، ئادەم سەرەتا پىش ئەۋەى دروست بىكى بوۋنى نەبوۋە
 و باس نەكراۋە، ياخۇد مەبلەست پىپى مەۋقە پىش ئەۋەى كە دروست بى ۋوۋوۋو بوۋنى نەىە.

فەرموۋدەشمان ھەىە كە دەلەت ۋوۋىكىۋوۋوۋەى ئادەم، كەلېرەدا مەبلەست لە خۇدى ئادەم
 نىيە بەلكى خۇدى مەۋقە، زىاتىر پوۋون دەبىتەۋە لەئايەتەكانى داھاتوۋدا.

سەرەتاي كىتەبەكەش شىكارى كراۋە لەسەر وشەى (كن فىكون)، پاشان باس و شىكارى بۆ
 (ثم) (ف)

دەكەىن لە پىزىمانى عەرەبىدا كە بۆ مەۋداۋ ماۋەى دوور و دىرە.

ھەندىكى تر لەو كەسانەى كە بىروايان بەم راستىيە نىيە، دەلەن گواىە خۇاى مەۋتەال مەۋقە
 تايىبەت بەدەستى خۇى دروست كىردوۋە، ئەمەش تايىبەتەندى مەۋقە دەرەخات كە راستەۋخۆ
 دروست بوۋە، ﴿قَالَ يَتْلِيَ مِمَّا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتَ بِإِيدِيَّ أَتُكْبِرُتُ أَمْ كُنْتَ مِنَ
 الْعَالِينَ﴾ ص

واته: خوای گه‌وره فه‌رمووی: ئە‌ی ئیبلیس چی پێگه‌ری لێ‌کردیت که سو‌جده نه‌به‌ی بۆ ئە‌و ئاده‌مه‌ی که به‌ هه‌ردوو ده‌ستی خۆم دروستم کرد، ئە‌ی ئیبلیس ئایا خۆت به‌گه‌وره زانی و لوتبه‌رز بووی یان خۆت به‌ به‌رزو بلند زانی.

خوای گه‌وره له‌ به‌رانبه‌ر ئیبلیسدا ده‌فه‌رموویت: بۆ سو‌جده‌ت نه‌به‌رد، لێ‌هه‌دا ده‌یگه‌ر پێ‌نینه‌وه بۆ ئە‌وه‌ی پێ‌زی مرۆف له‌ دروست‌کردنی مرۆفه‌ به‌ده‌ستی خوای موته‌عال، به‌لام خوای گه‌وره، هه‌موو گیاندارانی به‌ده‌ستی موباره‌کی دروست کردووه، نه‌ک مرۆف به‌ته‌نها، ده‌فه‌رموویت: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا مَلِكُونَ﴾ ٢٧ یس

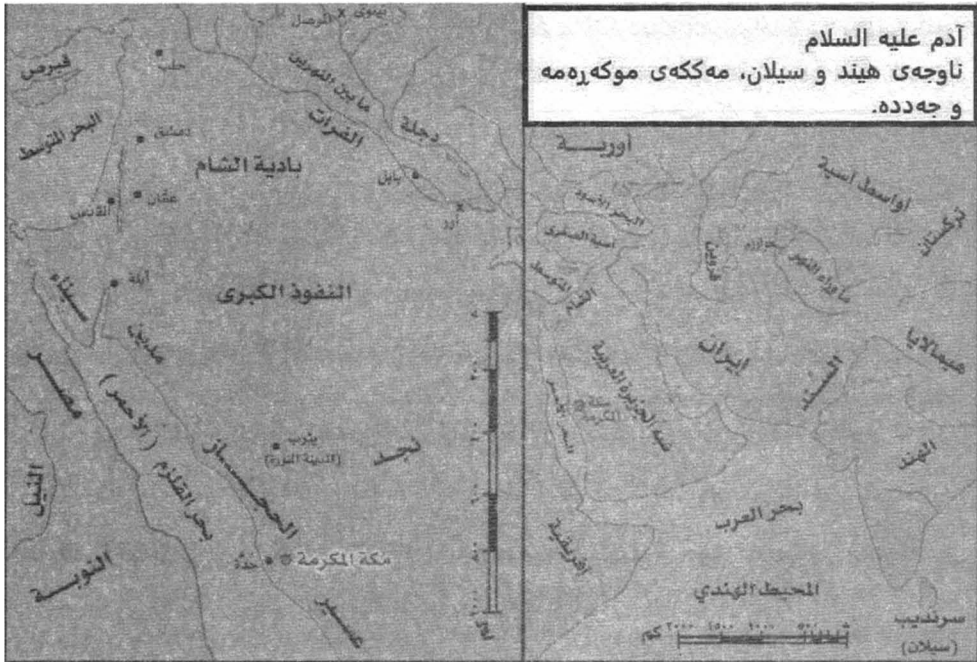
واته: ئایا نابینن ئێمه‌ به‌ده‌ستی خۆمان ئە‌و ئاژه‌لانه‌مان بۆ دروست کردوون، ئیستا ئە‌وان خاوه‌نین.

بێ‌جگه‌ ئە‌وه‌ش خوای گه‌وره ئاسمانی به‌ده‌ستی موباره‌کی خۆی دروست کردووه و ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ ٢٨ الذاریات

واته: ئاسمانیشمان دروست کردووه به‌هێزو توانا.

که‌واته ئاده‌م سه‌لامی خوای لێ‌ بێ‌ت یه‌که‌م مرۆف نه‌بووه، پێ‌ش ئە‌ویش مرۆف هه‌بووه ئە‌مه‌ش وته‌ی سه‌دان زانای ئە‌م ئیسلامه‌یه‌ له‌ کۆن و نوێ‌دا، هه‌ر له‌ ئیمامی غه‌زالی و زوه‌ری و زانایانی نوێ‌ به‌گشتی له‌ شیخی شه‌عراوی، یوسف قه‌رزاوی، محه‌مه‌د عه‌به‌ده...هتد.

لێ‌هه‌دا پێ‌ویسته‌ شیکاری بۆ توخمی خاک و خۆل، ئاو و قو‌ر و وشکبوونه‌وه بکه‌ین له‌نیوانی مرۆف و به‌شه‌ردا به‌تایبه‌ت ئاده‌م.

ئایا ئاده‌م خاوه‌نی دایک و باوک بووه یان له قور دروست بووه؟!

پیش ئه‌وه‌ی باسی دروست‌بوونی مروّف بکه‌ین له خاک و ئاو تا ده‌بیته قور، پتویسته جیاوازی له‌نتوانی (الانسان و البشر) دا بکه‌ین.

جیاوازی به‌شهر له‌گه‌ل ئینسان؟!

ئینسان سه‌ره‌تای هاتنی له خاک و ئاو تا ده‌بیت به‌قور به‌ناوی ئینسان هاتووه، که ته‌واو کامل ده‌بیت خوای گه‌وره پیکو پیکو ده‌کات و ئاماده‌ی ده‌کات بوّ په‌یام هه‌لگرتن، ناوی ناوه به‌شهر.

به به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره ناوی پیغه‌مه‌رانی به به‌شهر ناوبردوووه وه‌کو هه‌زهره‌تی محمه‌د ﷺ

خوای گه وره به به شهر ناوزده دی کردوو ده فهرمویت: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ أَحَدًا ۝﴾
 الکھف

واته: پییان بلّی: من تهنها وهك ئیوه به شهریکم فریشته نیم یان خوا نیم، جیاوازییه کهم
 ئه وهیه که له لایه ن خوای گه وره وه وه حیم بۆ دیت و کراوم به پیغه مبه، په یامی منیش ئه وهیه
 که په رستراو و خوای ئیوه تهنها بهك خوایه و شهریکی نیه و تاک و ته نهایه، جا ههر که سیک به
 ئومیدی گه یشتنه به خوای گه وره له پوژی قیامت به سه ری به رزو به پرووی سپی که
 باوه پدارانن، با له دونیادا کرده وهی چاک بکه ن، له کاتی عیبادت کردن بۆ په روه ردگاری هیچ
 که سیک نه کاته شهریک بۆ خوای گه وره.

هه روه ها له باره ی چه زره تی نوو چه وه ده فهرمویت: ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سِعَعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۝﴾
 المؤمنون

واته: ده سه لاتداره کافره کان له قه ومه که ی وتیان: ئه میس هیچ نیه تهنها به شهریکه وه کو
 ئیوه ئه یه وی فه زلی خو ی بدا به سه ر ئیوه داو ئیوه شو نی بکه ون، ئه یانوت: ئه گه ر خوا ویستی
 لی بوایه مه لائیکه تیکی ئه کرد به پیغه مبه رو ئه نیارد نهك ئه م پیاوه بنیری، له باوک و باپیرانی
 پیشرماندا شتی وامان نه بیستوو که له ناو به شهردا که سیک بکری به پیغه مبه ر.

سه باره ت به چه زره تی مووسا و هاروونی برای سه لامی خوا یان لیبت هه ر به به شهر ناوی
 بردوون و ده فهرمویت: ﴿فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِبُدُونَ ۝﴾
 المؤمنون

واته: وتیان: ئایا ئیمه ئیمان به دوو به شه ری وه کو خو مان ببین له کاتیکدا که قه ومه که شیان
 ملکه چی ئیمه ن و عیبادت بۆ ئیمه ئه که ن.

بۆ چه زره تی یوسفیش هه ر به به شهر ناوی هاتوو، ﴿فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ
 وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكِنًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ
 وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ۝﴾ یوسف

واته: کاتیک ئەمیش قسه‌ی ئافره‌تانی شاری بیست ناردی به شوێنیاندا، که و تراوه: ئەوانیش مه‌به‌ستیان ئەوه بووه به‌هۆی ئەم قسه‌یه‌وه بگه‌نه کۆشک و یوسف ببینن، جیگا و خواردنی بۆ ئاماده‌کردن میوه‌ی بۆ دانان و هه‌ر یه‌کێک له‌وانیش چه‌قۆیه‌کی دایه ده‌ستیانه‌وه ئەو کاته وتی: ئەو یوسف وهره ده‌ره‌وه بۆ لایان کاتیک ئافره‌تان یوسفیان بینی زۆر به‌لایانه‌وه گه‌وره‌و جوان بوو سه‌ریان سوپما و ئاگایان له‌خۆیان نه‌ماو ده‌ستی خۆیان بری وتیان: پاك و مونه‌ززه‌هی بۆ خوای گه‌وره، یان په‌نا به‌خوای گه‌وره به‌راستی ئەمه به‌شه‌ر نیه‌و جوانیه‌که‌ی بێ وێنه‌یه، ئەمه هیچ شتێک نیه ته‌نها فریشته‌یه‌کی زۆر جوان و به‌رێز نه‌بێت.

هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار چه‌زهرتی ئاده‌میشی هه‌ر به‌به‌شه‌ر ناو بردووه، که‌واته، جیاوازی له‌نیوان ئینسان و به‌شه‌ردا کراوه له‌قورئاندا^(٣٦).

ئیمامی غه‌زالی سه‌باره‌ت به‌ په‌یوه‌ندی نێوان دڵ و پۆخ و نه‌فس و عه‌قڵ ده‌لێت: راستی مرۆف په‌گه‌ز و نه‌ژادیکی نابهرجه‌سته‌یه که له‌هه‌موو خه‌لقه‌کانی تری پێ جیا ده‌کرێته‌وه بۆیه به‌هۆکاری ئاگابوونمان و پۆحمان و عه‌قڵ و نه‌فسمان بووینه‌ته به‌شه‌ر و ناوی به‌شه‌رمان هه‌لگرتووه، زۆر به‌شیکاری تر له‌کتیپی (احیاء علوم الدین) دا باسی کردووه، ناوی پۆخ و عه‌قڵ زۆری ناوه‌وه پۆلێنکاری بۆکردووه.

نه‌ژادی مرۆف بنه‌ره‌تی خا که له‌زه‌وی، بۆیه خوای په‌روه‌ردگار مادده‌ی جه‌سته‌مان ده‌خاته په‌نا‌ی زه‌وی و خا که‌ی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ﴿... هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَأَسْتَغْمِرُكُمْ فِيهَا ...﴾ هود.

واته:....هه‌ر ئەو خوا به‌یه که ئێوه‌ی له‌زه‌وی دروست کردووه‌وا‌ی لێکردوون که سه‌ر زه‌وی ناوه‌دان بکه‌نه‌وه...

پاشان خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ﴿*مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ طه

(٣٦) (دوو زانای ئەم ئیسلامه له‌پرووی زمانه‌وانی و رافه‌ی قورئان شیخ محمد مه‌ته‌وه‌لی شه‌عراوی و ده‌سه‌ن حامید عه‌طیه، جیاکاریان کردووه له‌قورئاندا بۆ ئەم باسه).

واته: لهو زهوييه لهو خوځله دروستمان كړوون، واته: ئادهه بنچينهو ئهسلى له خوځ بووه پاشانيش ئهتانگه پښينهوه بو ناو زهوى كاتيك كه ئهمرن، له پوژى قيامه تيش جاريكى تر له زهوى ده رتان ئه كهينهوهو زيندوتان ئه كهينهوه.

ههروهها دهفه رمويت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾ (المؤمنون

واته: به دنيابي ئيمه مروځمان دروست كړووه له (سولاله) كه بريتيه له دهركردنى شتيك له شتيكى تر.

پاشان خواى گهوره له نايه تي دهفه رمويت: ﴿وَاللَّهُ أَتَبَّكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا﴾ (نوح

واته: خواى گهوره ئيوه ي واته: ئادهه ي له زهوى دروست كړووه، واته: له خوځ ئادهه ي دروست كړووه.

هه موو ئه مانه به لگه ي حاشا هه لنه گرن، كه مروځ له سه رزهوى دروست بووه و بو سه ر زه ویش دروست بووه، فه رمانيشى پيكراره كه زهوى ئاوه دان بكاته وه، پاشان خواى گهوره وه كو گياندارى زيندوو مروځى به ستوته وه به هه موو گياندارانى تره وه، ئه مهش له بهر ئه وه ي مروځ پيكهاته ي په گه زى نير و ميه و وه كو هه موو گياندار و زينده وهرانى تر، به گيانله به رانى سه ر زه وييه وه هاوبه شن و له پرووى ژيانه وه، پاشان راگرى ژينگه ن له هه مان كاتدا پيداويستى مروځن، دهفه رمويت: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الأنعام

واته: ئه لين: باشه بوچى ثابته و نيشانه يه كه له لايه ن خواى گهوره وه دانابه زى بو پيغه مبه رى خوا صلى الله عليه وسلم وه كه ئه وه ي كه مه لانيكه ت به چاوى خو مان ببينن؟ پتيان بفه رموو: خواى گهوره تواناو ده سه لاتى هه يه كه ثابته و نيشانه و موعجيزه يه كه بو ئه وان دابه زينتى و به چاوى خو تان ببينن، به لام ئه گه ر داييه زينتي و ئيمان نه هينن ئه و كاته مو له تتان نادات و يه كسه ر سزاتان ئه دات وه كو ئوممه تانى تر، به لام زوربه ي زوريان زانباريان نيه و نازانن.

كه واته په يوه ندى مروځ به زه وييه وه په يوه نديه كى بنه رته يه و ههروهها په يوه ندى ته واوى هاوبه ش هه يه له نيوان گيانله به ران و بالنده و خشو كه كاندا، هه مووشمان بنه رته ي دروست كړدنه مان ده گه رپته وه بو ناو، خواى گهوره دهفه رمويت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ

مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٥﴾ النور

واته: خوای گه وره هه موو گیانله به ریکی دروست کردوو هه له ئاو، یاخود لهو دلوپه ئاوه که مه نییه، جا هه یانه له سهر سکی ئه پروات وه کو مارو کرم و نه ههنگ، هه یشه له سهر دوو پئی ئه پروات وه کو مرووف و بالنده، هه یشانه له سهر چوار پئی ئه پروات وه کو ئاژه له کان، خوای گه وره ویستی له ههر شتیک بئی دروستی ئه کات به دنیایی خوای گه وره تواناو دهسه لاتی به سهر هه موو شتیکدا هه یه.

پاشان خوای پهروه ردگار مرووفی له قور دروست کردوو، دهفه رمویتی: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾ السجدة

واته: هه موو شتیک به جوانترین و تهواوترین شیواز دروست کردوو، سه ره تا مرووفی له قور دروست کردوو.

قوناغی دروستبوونی مرووف زور جیاوازه له گه ل ئاده مدا به قور، ئه و قوناغانه ی باس ده کریت هیچ په یوه ندی نییه به ئاده مه وه، چونکه ئاده م به شه ره، خوای پهروه ردگار به به شه ناوی بردوو، هه موو به شه ریکیش کامله وه که به شه ربوونی.

ئه ی قوناغی دروستبوونی مرووف چوون باسکراوه له قورئاندا؟

د. عه مر شه ریف ده لیت: (خانه پاشان هیلکه، پاشان کورپه له له مندالاندا پاشان به دیه پتر ویکتی تر).

له ژیر پوشنایی ئایه تی (۱۲-۱۴) له سوره تی (المؤمنون): ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ۖ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۖ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا فَكَسَوْنَا الْعِظَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ۖ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ المؤمنون

واتە: بە دۇنيايى ئىمە مۇڭمان دروست كىرۈۋە (سولالە) كە بىرىتپە لە دەركىرنى شىتەك
لە شىتەكى تر^(۳۷) پاشان لە دۆپە ئاۋىك^(۳۷) دروستمان كىرۈۋە لە شۇنىتەكى جىگىردا دامانناۋە
كە پەخمى ئافىرەتە^(۳۸) پاشان ئەو دۆپە ئاۋە ئەبى بە خۇنىتەكى مەيوۋ، پاشان ئەو خۇنىتە مەيوۋە
ئەبىتە پارچە گۆشتەكى پىكەنخراۋ دواترىش پىك ئەخىت، پاشان ئەو پارچە گۆشتە ئەكەين بە
ئىسقان و ئىسقانى لى دروست ئەكەين بۇ ئەۋەى لاشەى رابگىرت، پاشان ئەو ئىسقانەيش بە
گۆشت دائەپۇشىن، پاشان رۇح ئەكەينە بەرى و ئەيكەن بە مۇڭىكى تر ئەو اللە يەى كە باشتىن
دروستكارە خىرو بەرەكەتى يەكجار زۆرە، شاينەى ئەۋەى كە بە گەۋرە بزانرى^(۳۹)

لىرەدا خۋاى پەرۋەردگار ئامازە بۇ ئامرازى پەيوەندى (ئىم) دەكات، كاتىكى درەنگەۋتوۋ
بەكاردەھىتەرت، پەيوەندى تايىبەتە كە بەجۈرى زىندەۋەرە و بۇ قۇناغىكى تىرى گۇرانكارى،
ھەرۋەھا دەلىت: ئەمە كاتى زۆر پىۋىستە دەشىتە مليۋنەھا سالى خاياندىت.

لەھەمانكاتدا پىتى (ف) پەيوەندى ھاتوۋە كە تايىبەتە بە پىزىمانى عەرەبى ئەمەش
ئەۋەمان پىندەلىت، كە دروستكىرنى مۇڭ بە پەرەسەندىكى ئاراستەكراۋى خۋاى پەرۋەردگارە
لە خانەۋە تا مۇڭ بوون.

قۇناغى مۇڭ بوون راستكىرنەۋە و پىك بوونە، پاشان قۇناغى رۇح تىچوون، جىۋازترە لە
زىندەۋىتە، كرانەۋەى ئەقلى، يان بەدەست ھىنانى ئەقلى كە ئامرازەكانى بىستى و بىنىن و
ھەستىكىرنە، خۋاى گەۋرە دەفەرمۇيت: (الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِن

(۳۷) گرىسى مۇرسون دەلىت: (ھەموو ژيانەكى زىندوۋ لە ئاۋدا دەستى پى كىر) (العلم يدعو للإيمان/ل:

۲۰۰

بەپىتى قسەكانى ستىڭن رۇبىت ئىروىن (۱۹۶۲-۲۰۰۶ ز) زىندەۋەرزانى ئۇستالى، ژمارەى جۈرى
زىندەۋەران لەسەر زەۋى دەگاتە (۳۰) مليۋن جۇر، (تارىخ الوجود/د. احمد محمد كنعان/ل: ۱۲۵.
بە پىتى (تىۋرى دروست بوون) كە (۴۵۰) پىپۇرى ئەمەرىكى بەشداربوون لە دانانى دا، لەۋان (د.
دوان.ت. كىش) دەلى: بە پىتى تىۋرى دروست بوون ژيان كىت و پىر دەرەكتوۋە، بى پەرەسەندىن و پەيتا پەيتا
كە تىۋرى پەرەسەندىن داروونى بىرۋاى پىتەت، گۈايە لىرەدا زنجىر بەندى و پەرەسەندىن ھەيە لە جۈرە
نەمەكانەۋە بۇ جۈرە ئالۇز و پەرەسەندوۋەكان.

ژيان لە پىگەى گىردكارەۋە بە دىھاتوۋە لە تۆمارى بەردىنەكاندا ھىچ شىۋەيەك ژيانى سەرەتايى
زىندەۋەران لە شىۋەى سەرەتايى بۇ شىۋەى پەرەسەند و نابىرتىت/ ھل تعرضت لغسيل الدماغ/ د. دوان.ت.
كىش/ل: ۲۶۴-۲۶۵/سەير بىكە/ت: اورخان محمد على.

كەۋاتە: بوونەۋەرۋ ژيان بە (كى فىكون) دەرەكتوۋون بى پەرەسەندىن.

طِينٍ ۞ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ ۞ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِ ۖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝ السجدة

واته: هه موو شتیکی به جوانترین و ته و اوترین شیواز دروست کردوو، سه ره تا مروقی له قور
دروست کردوو ۞ پاشان وه چه ی ئاده میشی دروست کردوو له ئاویکی بی ریژ که مه نی ژن و
پیاوه ۞ دوا ی ئه وه ی که ئاده می دروست کردوو پ ښکیخستوو و پوخی خستوته به ری، خوا ی
گه وره هه سته وه ره کانی بیستن و بینین و دلی به پ ښ به خشیوون، به لام که میکتان هه یه که
شوکرانه بژی ری ئه و نیعمه تانه ی خوا ی گه وره بکه ن ۞

لی ره دا زور به پروونی و جوانی هه ست به قوناغه کانی په ره سه نندن ده که یین به ئاراسته کراوی
له لایه ن په روه ردگار وه (۲۸).

ورد کردنه وه یه کی زیاتر له د. عه مر شهریفه وه

خۆل (التراب) چیه؟ قور (الطین) چیه؟ قوری ترشاو بوگه ناو (الصلصال) چیه؟

خوا ی په روه ردگار له باره ی مروقی ده فه رمویتی: بیجگه ئاو له چه ند مادده یه کی تر پښکها توه

یه که م: خۆل: خوا ی موته عال ده فه رمویتی: (وَمِنْ ءَايَاتِهِ اَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَا اَنْتُمْ بَشَرٌ
تَنْتَشِرُونَ ۝) الروم

(۲۸) فرانک ئالن بابیلۆجی ئه مه ریکی ده نووسی:

(پروتینه کان پښکها ته ی سه ره کی ته واوی خانه زینده وه ره کانی زینده وه رانن، که له پینج توخمی سه ره کی
پیک دین: کاربون، ئوکسجین، نایتروجین، هایدروجین، گوگرد، هه ر گه ردیک له (۴۰۰۰) گه ردیله پیک دیت)
(پروتینه کان که ره سته ی کیمای بیگیانن، ته نیا ئه و کاته گیانیا ن به به ردا ده کری، که ئه و پاژه ده روا ته
ناویان، که ه یچ له نه ینی یه کانی تی ناگه یین، ته نیا عه قلی بی سنوره، خوا ی ته نیا توانیویه تی به دانایی بی
سنوری په ی به و گه رده پروتینی یه بیات و که به که لکی ئه وه ی دی بی به ئارامگای زیان، بو یه بنیاتی ناو
کلیشه ی بو کیشاو نه ینی زیانی به به ردا کرد). الله يتجلى في عصر العلم/ جون كلوفر مونسا/ل: ۹-۱ سهیر
بکه.

(فَاِذَا سَوَّاهُ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِيْنَ ۝) الحجر

واته: یه کتیک له نیشانه کانی تواناو دهسه لاتی خوی گه وره له سهر زیندوو بوونه وه نه وه یه که ئیوه ی له خۆل دروست کرد، پاشان خوی گه وره ئیوه ی نه وه ی ئاده می له سهر زه ویدا بلاو کردۆته وه و زۆر بوونه.

دووهم: قور: خوی په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾ السجدة

واته: که هه موو شتیکی به جوانترین و ته واوترین شیواز دروست کردوو، سه ره تا مروفی له قور دروست کردوو.

سییه م: قوری لینج و ترشاو: په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿فَأَسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ﴾ الصافات

واته: ئه ی محمه د صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ پرسیار له کافران بکه ئایا دروستکردنی ئه وان گه وره ترو به هیزتره، یاخود ئه و زهوی و ئاسمان و فریشته و دروستکراوه گه ورانه ی که دروستمان کردوو، که دان به م شته دا ده نین ئیتر بۆ باوه رتان به زیندوو بوونه وه نیه؟ ئیمه ئاده ممان دروست کردوو له قورپکی لینج که ئه نووسن به دهسته وه، واته: مروف دروستکراویکی لاوازه بۆ باوه ریان به زیندوو بوونه وه و تواناو دهسه لاتی خوی گه وره نییه.

چواره م: قورپکی ترشاوی بۆگه نی ره ش: خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ الحجر

واته: به دنیایی ئیمه مروفمان دروست کردوو له قورپکی وشکی لووس، مه به ست پی ئاده مه (حَمَإٍ) واته: قورپکی ره ش (مَسْنُونٍ) واته: گۆراو، یه که مجار قوره دواتر که بۆگه ن ئه کات و رهنگ و بۆنی ئه گۆرپت پی ئه وتری (حَمَإٍ مَسْنُونٍ) کاتیک که وشک ئه بیتته وه و لووس ده بیت ئه و کاته پی ئه وتری: (صَلْصَلٍ).

پینجه م: قورپکی ترشاوی وشک بووه وه وه کو فه خفوری، خوی موته عال ده فه رمویت: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾ الرحمن

واته: خوی گه وره مروقی دروست کردوو واته ئادهم له قوری سووره وه کراو که قوریک به ناگر سوور ئه کریته وه وه کو چۆن ئه وانه ی که کوپه له و گۆزه و شتیان لی دروست ئه کری.

ئهم پینج قوناغه که هه موو باسی دروستبوونی بنه پرتی مروقه و هیچ له دوور و نزیک په یوه ندی به ئاده موه نییه، به لکو خوڵ و قور... هتد، هه موو ئاماژهن بۆ په ره سه نندی زینده وهران به گشتی.

هه موو ئه مانه ی ئاماژه مان پیکرد، ئه و خویندنه وه ساده نیه، که خه لکاتیک واه زانن مروقی له کوره یه کی سیرامیکیه وه دروست بووه و خیر که وتۆته پئی، ئهم بیرکردنه وه زۆر سه ره تاییه بۆ خه لکیکه که توانای بیرکردنه وه ی نه بووه له کوندا ئاستی زانست به شیوه ی ئیستا پشکه وتوو نه بووه، ئاسایی بووه بۆ سه ده کانی رابردوو، به لام له ئیستادا به و بیرکردنه وه بیر له قورئانی خوا بکه ینه وه به راستی جیگای شه رمه، که ده بیته به لای که مه وه بزانین ئه و قوناغانه بریتین له:

ماده ی نازیندوو پاشان بۆ ماده ی ئه ندای و پاشان بۆ پیکه اتنی پیکه اته کانی ژیان بۆیان گهرده زیندوو و کان و پاشان بۆ خانه ی زیندوو، چونکه خوی گه وره بیرمان ده خاته وه که رۆژانیک بوو هه ر ناویشی نه براوه له باسکردندا نه بووه ده فه رمویت: ﴿هَلْ أُنِیْ عَلَی الْإِنْسَنِ حِیْثُ مِیْنُ الدَّهْرِ لَمْ یَكُنْ شَیْئًا مَّذْکُورًا﴾ الإنسان

واته: به دنیایی ماوه یه که له سه رده م و کات به سه ر مروقا تیه پریوه که هیچ شتیک نه بووه تا باس بکری و بوونی نه بووه، ئاده م سه ره تا پیش ئه وه ی دروست بکری بوونی نه بوو و باس نه کراوه، یاخود مه به ست پئی مروقه پیش ئه وه ی که دروست بن و جودوو بوونی نییه.

پوخته ی باس:

ئاده م عَلَيْهِ السَّلَام یه که م مروقی نه بووه، به لکو یه که م پیغه بهر بووه که نازناوی به شه ری هه لگرتوو، خوی گه وره که باسی دروستبوونی مروقی ده کات دوا ی قوناغی ئینسان بوون، دوا ی کرد له فرشته ریز بنوین بۆ به شه ر، ئه و به شه ره یش ئاده م بوو یه که م پیغه بهر بووه، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ تَارِ السَّمُومِ ﴿٥٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ إِنِّي خَلِّقُ بَشَرًا مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٥٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٥٩﴾ الحجر

واته: به دَلیایی ئیمه مروڤمان دروست کردوو له قورپکی وشکی لووس، مه به ست پیتی ئادهمه (حَمّا) واته: قورپکی رهش (مَسْنُون) واته: گوڤاو، یه که مجار قوره دواتر که بوگهن ئه کات و پهنگ و بوئی ئه گوڤیت پیتی ئه وتری (حَمّا مَسْنُون) کاتیک که وشک ئه بیته وهو لووس ده بیت ئه و کاته پیتی ئه وتری: (صَلّال) جنیشمان دروست کردوو له پیش ئادهمدا له ناگریک که گرو بلیسه ی هه یه، مه به ست پیتی ئیبلیه، بویه پیتی ئه وتری: (الْجَان) یان جنی له بهر ئه وهی له بهر چاو دیار نییه ﴿کاتیک پهروه ردگار به فریشته کانی فره موو: من مروڤنیک دروست ئه کهم له قورپکی وشکی رهشی گوڤاوی لووس﴾ کاتیک که شیوه کهیم ریکخست و روحم کرده بهری ئیوه هه موتان کرنووشی بو بهرن کرنووشی ریزو سلاو کردن نهک عیادهت ﴿

جا هه له ی زوریک له رافه که ران تیکه لکردنی (الانسان و البشر) ه ئینسان و به شهر جیاوازن!

که واته مه به سه ته که له ئادهمه له بهشی بوون به به شهردا، به لام له بهشی ئینسانه که دا، دووره له ئادهم، ئه وونه ی

قورئانیمان هینایه وه که وتمان پیغه مبه ران به به شهر ناویان هاتوو له قورئاندا.

که واته ئادهم مروڤنیک کاملی ئاسایی بووه هه لبرژراوی خوی گه وه بوو بو پیغه مبه رایه تی و خاوه نی دایک و باوک بووه له کومه لگایه کی زور سه ره تاییدا ژیاوه له ناوچه کانی ئیوان سند و هیندستانی ئه مرودا له ئیوان هه ردوو روباری (سه یحون و جه یحون).

جیاوازی ئیوان ئینسان و به شهر

وشه ی: ئینسان له کرداری (انس: واتا ئاشنایه تی و ناسین و دلیایی پاشان به مانای سۆزداری دیت و ههروه ها دلیایی پیدان هاتوو یاخود وه رگیراوه، ههروه ها پیچه وانه ی دوور که و تنه وه یه له ژیان و به ته نها ژیان، بویه ئینسان کائینیکی کومه لایه تییه، چه زی به پیکه وه ژیاوه، ژیاوی کومه لایه تی ده یه ویت ده سه بهر بکات، تا پیداو یستییه کانی پر بکاته وه، هاوسۆزی بو یه کتر ده ربرن.

وشه ی: به شهر، به واته ی (بشرة) واتا پیست دیت که پیستی مروڤ که چۆته قوناغی به شهر بوون جوان و ریک و پیکه و و خاوه نی جوانی قامه تی تاییه تییه له هه موو گیانداره کانی تر، یاخود به واتای ده رکه و تنی پیستی ده م و چاو دیت که ده رکه و تنو و جوان و شوخ و قه شه نگه.

به داخهوه له ناو زمانی کوردیدا وشه ی به شهر ئه لته رناتیقی نییه، وه کو ئینسان، مروّف، به نی ئادهم، ئاده میزاد، به لّام به شهر، پیتناچیت به رانبه ری له زمانی کوردیدا هه بیت.

ئاگاداری

پیش ئه وه ی برۆینه ناو پرووداوه کان

بۆیه پیش چوونه ناو قولایی باسه کانی ژیا نی پیغه مبهران (سهلامی خویان لیبیت) پیویسته ئاگادارییه ک بدهین به خویننه رانی موخته ره م، به پززان لیره دا من چیرۆک ناگێرمه وه، یان پرووداویک که کاتی به سه ردا تپه پریوه، باسکردنی خو شه، یا خود شاره زا بوون نییه به ته نها له ژیا نی پیغه مبهران، میژوو نییه به ته نها وابزانیت من سه ردی میژووی باس ده که م، یان باسی پروودا و باسه کانی بیر و باوه پ و کاری پیغه مبهران چی بووه، باسی ئه وه نییه به ته نها که چۆن شارستانییه ت و کاری دوا ی ناسینی خوا ی پهروه ردگار چی تر بووه، لیره له هاوشانی پیغه مبهران نه یار و دوژمن و ململانیکیان باس ده کړیت، واتا هه ول ئه ده ین هه موو ئه وانیه ی باس مان کرد له م کتیبه دا کو بکه ی نه وه، له سه ر و ئه وان هه وه، قسه ده که ین بۆتۆ، چونکه بۆتۆ نوو سراوه، ده بیت له که لّی ئاو یته بیت، کورت و پوخت پهروه رده ت ده کات به لّام بۆچی ده بیت له میشکی خو ّدا بپرسیت بۆچی پهروه رده ت ده کات؟ پهروه رده رت ده کات که چۆن بتوانیت گو ّرانکاری بکه ی ت، لات سه یر نه بیت، واده لّیم ژیا نی ۲۴ که سی ناوازه که خوا ی پهروه ردگار هه لی یژاردوون هه روا شتیکی ساده و سانا نییه، بۆ تۆیه و بۆ نه وه کانی دوا ی ئیوه شه تا پو ژی قیامه ت، وا هه ست نه که ی ت ته نها سه رگو زه شته ده خو ینییه وه.

هه رگیز نا؛ به لّکو بزانه مه نه هه ی ژیا ن ده خو ینییه وه که ئه تگه یه یتیه ئاستی لوتکه و هیژ و توانای زیهنی و عه قلی ته نانه ت پو ّحیت به هیژ ده کات، که واته من بۆیه خو ّم ماندوو کردوو که پاداشته که ی له خوا وه رده گرم، به لّام ده مه ویت له که سی تر نه چم، پیشت ده یان زانا و مامو ّستا و نووسه ر ژیا نی پیغه مبه رانیان نووسیوه، زۆربه یان له یه ک ده چن، به لّام من هه ولّم داوه له که س نه چم و له خو ّم بچم، ئه مه ویت شتیک بده م به تو ی خو ینه ر که پیشت لات نه بووه، لانی که م به و شیوه یه ی من که باس م کردوو نه ت بیستوو، ئه م ئامانجه ش گرنگه، چونکه مرو ّف به سه روه ت حه زی به شتی دووباره نییه هه می شه حه ز به نو ّگه ری ده کات.

که واته له که لّ ئه وه ی سه رچاوه ی زۆرم به کاره یتناوه، به لّام له که س ناچم ته نها ئینه رچی (توانا) ی خو ّم به کار ده ه ینم بۆ ئه وه ی تو ی خو ینه ر تیبکه ی ت، خوا ی گه و ره لی مان قو بول بکات، له م زیندانی طاغوتانه وه، که چه نده ئازاری ده روونیم ئه ده ن ماوه ی دوو هه فته، قه لّم و وه ره قه م لیبرا هه ر بۆ ئازاردانی من، نه یانده ه یتنا تا بیکړم، ناچار له هاو پتیانی زیندان قه لّم

پەيدا كىرد، بەلەم وەرەقەيان ئەدەھىنا بۆم، منىش ناچار لەسەر كاغەزى دەستە سىر وکلېنسى تەوالىت دەستم كىرد بە نووسىن، پاشان بە سەرۆكى بەشى زىندانەكەم وت، ئەگەر زوو وەرەقەم فرىا نەخەن دىوارەكانىش رەش دەكەمەو، تا دواى دوو ھەفتە، ھەموو شتىكەم بۆ ھاتەو.

براى من، خوشكى خۆم، من منەت ناكەم بەسەر كەسدا، بەلكو بۆ خۆم و بۆ پاداشتى قىامەتى خۆم دەنووسم، بەلەم بزانن ئەم كىتپە زۆر بە ماندووويون لەدايك بوو ژیانى زۆرى ھەبوو، خواى گەورە لەمنىش و ئىوھى قوبول بکات، زۆر جار قەلەم و وەرەقەم واتا دەفتەرىكەم بە ۱۰ دۆلار كىرپە، زانىويانە من پىويستمە قۆرخيان كىردوو، لەو كاتەى من پىويستم پىبوو گرانيان كىردوو لەسەرم، ھەرەكو وتم منەت نىيە، بەلەم دەمەوئىت بزانىت كە

ماندووويونى دەويست، نووسىن لەم زىندانەدا بىجگە لەوھى كە چۆن چاويان لەسەرم بوو وایان دەزانی پىلان بۆ ھەموو پۆژھەلاتى ناوھراست دادەنىم، پاشان جارى وا ھەبوو خوشى ناو ھاورپىكانى زىندانم واز لى دەھىناو دەگەرامەو سەر نووسىن، سۆتىند بەخوا منەت نىيە، بەلەم ھەز دەكەم بزانىت زۆر بەدلى بۆم نووسىويت، تۆش بەدلى بىخوئەرەو، جارى واھەبوو، ھەزەم لە چاى ياخود قاو، يان ھەر شتىكى خوش بوو ئەو پارەيەى كە بۆم ھەبوو خەرجى بكەم دەمدا بە قەلەم و كاغەز، ئەمەش ماناى منەتباركردنى تۆ نىيە، بەخواى مۆتەعال، بەلەم دەمەوئىت بزانىت بە ئازارەو نووسىومە، تەكا دەكەم تۆ بە ئىسراحت بىخوئەو لەجياتى من قاو و چاى لەگەلدا بىخوئەو، بپۆين بۆناو باسى پىغەمبەرەن.

ئادەم و ھەوا كىن؟^(۲۹)

ئادەم و ھەكو ھەموو مەوئىك لەدايك و باوكىو ھاتوو، بەلەم يەكەم ناسىنى مەوئىيەتى ئادەم بوو كە خواى مۆتەعال پىنناساندووين، خاتوو ھەواى خىزانى ئەوئىش و ھەكو ھەموو ئافەرەتتىكى تر لەدايك و باوكىو ھاتوو، دوو ناسراوترىن كەسى يەكەمى جىھان، پىش ئەوان

^(۲۹) زاناينى شوئەوار و چاللىن بىروايان وايە: مەوئى سەردەم، كە ئىمە بەشىكىن لەوان لە رابردودا مەوئى تريان لە پىشدا ھاتوو، بەلەم بەرلەوھى مەوئى نوئى شوئىيان بگىرئەو لەناو چوون. مەوئى ھەزارە (انسان الفية) شاندى بريجىت سىنوئ سالى (۲۰۰۰) دۆزىيانەو، مەژووى بۆ (۶۰۷) ملىون سالى دەگەپايەو.

بەلەم مەوئى ژىر (العاقل) مەژووى بۆ (۱۰۰۰۰-۱۳۰۰۰) سالى دەگەپايەو.

تارىخ الوجود- د- احمد محمد كنعان/ ل: ۱۲۶-۱۲۷.

بىگومان ئەشكەوتى شانەدەر توانا كەللەسەرىكى ئەو مەوئى ژىرە بدۆزىتەو، ھەك (د. زغلول النجار) لە كىتپى (الانسان) دا ئامازەى پى كىردوو، ھەرەھا (طە باقر) لە كىتپى (مقدمة في تاريخ الحضارات القديمة) دا.

نه مروّفايه تی نه میژوو نه زانستی تر، نه گه یشتوته نه وهی که ناوی یه که م به شهر توّمار بکات بیجگه ئایینی خوا. له سهر شوینه واری سوّمه ری، خه تی بزمار ی باسی ئاده م و حه واکراوه و وینه یان کیشراوه، ههروه ها له شوینه واری میسریه کاندای به هه مان شیوه ناوی هه ردووکیان هاتوو ه که کۆنترین شارستانییه تی جیهانن.

رایه کی لاواز هه یه که گوايه توّمارکراوی شوینه واری هیندستانه که ئاده م پیش حه واک خیزانیکی تری هه بووه به ناوی (لیلای یاخود لیلیث)، ئه مه ش پیده چیت ئه فسانه بیت، چونکه له ئیستادا کۆمه له ی زوړی به و ناوه کراوه ته وه له پوژئاوا به گشتی و له ولاته یه که گرتوو هکانی ئه مریکا که گوايه (لیلای) ههستی به وه کردوو ه که هیچی که م تر نه بووه له ئاده م وه کو ژنیک بریاری سه ربه خو ی داوه، هه ندیک له و ئه فسانه ده لیت گوايه له گه ل ئیلیلای دهستی خیانه تی تیکه ل کردوو ه و دژایه تی ئاده می کردوو ه، هه رچه نده نووسی نی زوړی له سهر نوو سراوه، به لّام هیچ سه رچاوه یه کی ئیسلامی پشت راستی نه کردوو ه ته وه.

خاتوو حه وای خیزانی پیغه مبه ر ئاده م له فه رموو ده یه کدا (بوخاری) هیناویه تی که پیغه مبه ری خوا ﷺ ناوی بردوو ه به وهی که خیانه تی کردوو ه له حه زره تی ئاده م، خیانه ته که شی بریتیبوو ه له وهی که ئاموژگاری سه رکه شی ئاده می نه کردوو ه له کاتی خواردنی داره حه رام کراوه که دا^(۳۰).

ئاده م پیاویکی جوانخاسی قامه ت ریک بووه، له فه رموو ده دا هاتوو ه که بالای ۶۰ هه نگا و بووه، پانی ۷ هه نگا و بووه، به هه ر حال ده بیت پیوه ری هه نگا وه که بزانی ت، چونکه مروّف ناگاته ئه و ئاسته له پرووی زانستییه وه، به لّام فه رموو ده که راسته و له (بوخاری و موسلی م و ئه حمه د) هاتوو ه، ئه و پیوه ره که کراوه پیوه ری سه رده می ئاده مه وه کو چو ن پیوانه ی پیکانمان بو پیلّاو به گه نم پیوراوه نه ک پیوانه ی ماتماتیکی وه کو (ملم و سانتیم و مه تر) به لکو ئه گه ر قاچیک قالبی ژماره که ی ۴۲ یان ۴۳... هتد پیوه ره که ی گه نه له ئه مرؤدا، پیده چیت ئه و (ذراع) ه جوړیک بیت له پیوانه که ئاده میش هه ر شیوه یه کی ئاسایی هه بووه، به لّام ناوی پیوانه که جیاوازه له هه نگاوی ئاسایی (والله اعلم)^(۳۱).

(۳۰) عَنْ النَّبِيِّ ﷺ ... وَلَوْلَا حَوَاءُ لَمْ تَخُنْ أُنْتِ زَوْجَهَا/صحيح البخاري.

(۳۱) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ جَعْفَرٍ، حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: (خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ، طُولُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا) وجاء في رواية الترمذي وجماعة بإسناد فيه بعض اللين، أما العرض فسبعة أذرع.

چونکه قامه تی وا بهرز له گه‌ل شیوهی په‌یکه‌ری مروڤدا ناگونجیت به پټوه‌ری هه‌نگاوی ئیمه، بویه دروسته بلتین جوړیکه له پټوانه. (والله اعلم).

ئادهم له ولاتی هیندستان له‌دایک بووه له‌گه‌ل خاتوو هه‌وادا هاوسه‌رگیری کردووه، نه‌بو جه‌غفه‌ری طه‌به‌ری له

میژوووه‌که‌یدا ده‌لټت ۲۰ مندال یاخود ۲۰ سکی کردووه، واتا خاوه‌نی ۲۰ مندال بووه، هه‌روه‌ها ته‌مه‌نی حه‌زهره‌تی ئادهم ۱۰۰۰ سال بووه، یاخود ۹۶۰ سال به‌گویره‌ی نه‌و فهرمووده‌یه‌ی که‌ نه‌بو جه‌غفه‌ری طه‌به‌ری ریوایه‌تی کردووه له‌ میژوووه‌که‌یدا، نه‌م سالانه‌ش به‌ پوژمیری سه‌رده‌می خویان پټوراوه، که‌ ده‌شټ ۱۰۰ سال یان که‌متر بیت، نه‌ویش له‌ فهرمووده‌که‌ی طه‌به‌ری وه‌رگیراوه، چونکه‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی نه‌وتو له‌به‌رده‌ست نییه‌ بو پوژمیری سه‌رده‌می ئادهم عَلَيْهِ السَّلَام.

جیگای ئاماژه پټکردنه نه‌و فهرموودانه‌ی که‌ هاتوون له‌باره‌ی ته‌مه‌نی ئادهم، هیچی له‌ سه‌رچاوه‌ی فهرمووده

راسته‌کانی پټغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ژمار نه‌کراوه، یاخود به‌نده به‌ خزمه‌تی نه‌گه‌یشتوم. له‌و سه‌رچاوانه‌ی له‌به‌رده‌ستی به‌نده‌دایه‌ هیچی پشت راست نه‌کراوه‌ته‌وه، ته‌حقیقی لټنه‌کراوه‌ بگه‌ له‌ژیانی پټغه‌مبه‌رانی ئین که‌ئیردا که‌ له‌ لایه‌ن (قاضی الشیخ محهمه‌د بن احمد کنعان) ته‌حقیق کراوه‌ هیچ ئاماژه‌ی پټنه‌دراوه.

یه‌کټیک له‌و فهرموودانه‌ که‌ ئین نه‌سیر هټناویه‌تی و له‌ میژوووه‌که‌یدا نه‌ویش له‌ نه‌بو جه‌غفه‌ری طه‌به‌ری وه‌رگرتوووه^(۳۲).

هه‌روه‌ها له‌ ۲۵ جیگادا له‌ قورئاندا باسکراوه‌ یاخود ۲۵ ئایه‌ت.

.....
(۳۲) لَمَّا نَزَلَتْ آيَةُ الدِّينِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : إِنَّ أَوَّلَ مَنْ جَحَدَ آدَمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَوْ أَوَّلَ مَنْ جَحَدَ آدَمُ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمَّا خَلَقَ آدَمَ مَسَحَ ظَهْرَهُ فَأَخْرَجَ مِنْهُ مَا هُوَ مِنْ دُرَارِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَجَعَلَ يَعْزُضُ ذَرْيَتَهُ عَلَيْهِ فَرَأَى فِيهِمْ رَجُلًا يَزْهَرُ فَقَالَ : أَيُّ رَبِّ مَنَ هَذَا قَالَ : هَذَا ابْنُكَ دَاوُدُ قَالَ : أَيُّ رَبِّ كَمَ عَمْرُهُ قَالَ : سِتُونَ عَامًا قَالَ : رَبِّ زِدْ فِي عَمْرِهِ قَالَ : لَا إِلَّا أَنْ أَزِيدَهُ مِنْ عَمْرِكَ وَكَانَ عَمْرُ آدَمَ أَلْفَ عَامٍ فَزَادَهُ أَرْبَعِينَ عَامًا فَكَتَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْهِ بِذَلِكَ كِتَابًا وَأَشْهَدَ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ فَلَمَّا احْتَضَرَ آدَمُ وَأَتَتْهُ الْمَلَائِكَةُ لَتَقْبِضَهُ قَالَ : إِنَّهُ قَدْ بَقِيَ مِنْ عُمْرِي أَرْبَعُونَ عَامًا فَقِيلَ : إِنَّكَ قَدْ وَهَبْتَهَا لابْنِكَ دَاوُدَ قَالَ : مَا فَعَلْتُ وَأَبْرَزَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْهِ الْكِتَابَ وَشَهِدَتْ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ.

به هه شته که ی ئاده م تیتدا نیشته جی بوو

خوای پهروه ردگار ئاده می له سهر زهوی دروست کردوو و نیشته جیتی کردوو^(۳)، به به لگهی نهوهی کردویه تیه جینشین له سهر زهوی، خوای گه وره پاک و بیگه رده و هه له ناکات وته کانی دژی یه کتر نییه.

له گفتوگو به ناوبانگه که ی نیوان خوای موته عال و فریشته کان، خوای پهروه ردگار ده ست نیشانی جیگای ئاده م ده کات که له سهر زهوی جینشینیک داده نیت.

ئین که تیرا ده فهرمویت: جینشین به واتای پیاده کردنی فهرمانی خوا له سهر زهوی، ئاده میس یه که م پیغه مبه ر و مروقی ته کلیف کراوه که به ندایه تی خوای گه وره بکات.

ئه م پاسپاردانه بو به هه شت نابیت، چونکه به هه شت جیگای پاراستنه، له به هه شتدا به ندایه تی خه لیفایه تی پیاده کردنی شه ریه ت نییه، پاشان به هه شت دوا ی مردن و پوژی لپرسینه وه، کو تایی قیامه ت ده رگا کانی والا ده کرتیت بو خه لکی پرونه ناوی که ناسراوه به به هه شتی هه تا هه تایی (جنة الخلد) یه که م که سیک له ده رگا که ی ده دات پیغه مبه ری خوا محمه د ﷺ، ده شیت و زور ئاساییه پیغه مبه ران به هه شت ببین و له لایه ن خوای موته عال وه نیشانیان بدریت، به لام نیشته جی نابن تیتدا وه کو پیغه مبه ری نازدار ﷺ له چوونی بو میعراج به هه شت و دوزه خی نیشاندراوه، ئه مه ش بو پیغه مبه ران زور ئاساییه خوای گه وره ئه نجامی بدات چونکه نیشاندانه که، خو ی له خویدا موعجیزه یه و هینانه وه ی هه والی یه قینه بو ئوممه ته کانیان. پاشان خوای گه وره شه یتانی دوورخستوته وه له ره حمی (به زه یی) خو ی و بو ئه به دی له دوزه خدا ده مینیتته وه، چو ن شه یتان ده توانیت بپرواته به هه شت، که خوای

(۳) به لام به پیتی (کتاب المقدس) به هه شتی یان باخچه ی ئاده م له دو لی دووزی (میزو پوتامیا) بووه، که هه مان شوینی له نگه ری که شتی نوح بووه (... وَأَسْتَوَتْ عَلَى ...) هرد له (سفری (التکوین) دا هاتوو: به هه شتی ئاده م له ناو چوار رووباردا بووه: (جیشون، جیحون، دیجله، فورات) التکوین/ ۱۱/۲-۱۵

(ویلکوکس/ دوا ی نهوه ی هاته عیراق و تاقیکردنه وه ی له میزو پوتامیا کرد، کاتی هات له سهر داوا ی عوسمانییه کان به نداوی هیندییه ی دروست کرد (۱۹۰۸) ئه و گو ی: میزو پوتامیا به هه شتی ئاده م بووه، دراسته فی طبیعه مجتمع العراقی/ د. علی والوردی/ ل: ۴۱-۴۲.

له کوردستاندا له چه رمو و ئه شکه وتی شانه دهر و هه زارمێرد و شمشاره شوینه واری مروقی کون و کونترین شارستانیان تیدا دوزراوه ته وه، وه کو (طه باقر) له کتیبی (مقدمة فی تاریخ حضارات القدیمة) و (د. زغلول النجار) له کتیبی (الانسان - و - الأرض) دا باسی کردوو، له ئه شکه وتی شانه دهریش مروقی دوزرایه وه بو (۷۰-۱۰۰) هه زار سال ده گهریتته وه

گه و ره له ره حمی خوئی دووری خستوته وه و اتا مه لعون و له عنه ت لی کراوه به ههشت جیگای خواناسان و چاکه کاران و پیاوچا کانه به گشتی.

له به ههشتدا هیچ شتیک قه دهغه کراو نییه، خوای گه و ره دهغه رمویتی: ﴿لَا مَقْطُوعَةَ وَلَا مَمْنُوعَةَ﴾ الواقعة

واته: میوه کان نه ئه وه تا له کاتیک له کاته کاندای بیری ت و نه مینی ت، یا خود قه دهغه بکری ن لی، به لکو له هه موو کاتیکدا بو یان هه یه و بهرده وام و هه می شه ییه.

که هیچ تیدا قه دهغه کراو نه بی ت، ئی تر چو ن خوای پهروه ردگار قسه ی خوئی ده شکینی ت و دهغه رمویتی: له و داره و بهروبوومه که ی مه خو ن؟

هه موو ئه م به لگانه، راستی ئه وه ده رده خه ن که به هه شتی ئاسمان نه بو وه و هیچ په یوه ندی به و به هه شته وه نییه، به هه شتیش له ئاسماندا، خوای گه و ره که دروستی کردو وه، بنه رته ی وه کو باخ و باخاتی سه ر زه وی نییه، وشه ی به هه شت که له قورئاندا به (الجنة) هاتو وه، بو تیگه یشتنی مرو فه کانه و اتا باخ و باخات، به لام وه کو بو مان باس کراوه له وه حیدا، نه به خه یال و نه به ئه قلدا هاتو وه و به هیچ شی وه یه ک وینا ناکری ت له جوانی و پاکی و خوشییه کانی.

به هه رحال، ئه و به هه شته خوای گه و ره باسی ده کات باخ و باخاتی سه ر زه وییه له هیندستان له ناوچه کانی کشمیر، وشه ی (الجنة) به کارهاتو وه له قورئاندا به واتای باخ و باخاته وه کو دوو هاوړیکه ی که له سوره تی الکهف باس کراوه، خوای گه و ره دهغه رمویتی: یه کیکیان خاوه نی به هه شت بوو - لی ره دا مه به ست له به هه شت باخ و باخات و دارستانه کانی سه ر زه وییه، که له باسی داهاتوو زیاتر روون ده بیته وه خوای گه و ره له باسی دوو هاوړی که دا دهغه رمویتی: ﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا﴾ کِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أُكْلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا﴾ الکهف

واته: ئه ی محهمه د ﷺ تو نمونه ی دوو پیاویان بو بهینه ره وه که یه کیکیان موسلمانو ئه وی تریان کافره، که کافره که دوو باخی هه بو وه باخیکیان له په زی تری و ده وریشان دابوون به دار خورما، له ناو ئه و دارانه شدا زهرعاتی تر هه بو وه هه ردو و باخه که به ره هه می پیگه یشت و به ره هه می هینا ﴿هیچ به ره هه مه که ی که می نه کرد بهرده وام به ره هه می باشی ئه هینا له ناویشیانه وه ئاومان هه لقولاند بوو کانی به ناو باخه کاندای ئه رویش ت﴾

پاشان سزادانی ئادهم و خیزانه که ی لهو باخ و باخاته دا، که رانه به سهر زه ویداو کار ی سه خته که له هیندستانه وه به پری ده که ویت بۆ بلاوکردنه وه ی په یامه که ی به جیهاندا تا ده گاته میسر، چونکه ئادهم عَلَيْهِ السَّلَام له که رانی هه میسه پیدا بووه، بۆ بلاوکردنه وه ی فه رمانی خوا و شه ریه ته که ی، له سه روو هه موویه وه بونیادی که عبه و قودسی کردووه، ئه مه ش هه موو له باسی داهاتوودا، زیاتر پروون ده بیته وه، وشه ی (هبوط) به واتای گواستنه وه دیت له ناوچه یه که و بۆ ناوچه یه کی تر.

به به لکه ی قورئانی خوی گه وه به به نو ئیسرائیل ده فه رمویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسٰى اَنْ تَصْبِرَ عَلٰی ظَعَامٍ وَاجِدْ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا ثَنِيْتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا قَالَ اَتُنتَبِدِلُوْنَ الَّذِیْ هُوَ اَدْنٰی بِالَّذِیْ هُوَ خَيْرٌ اَهٰیْطُوْا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَّا سَاَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَیْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوْا بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا یَكْفُرُوْنَ بِآٰیٰتِ اللّٰهِ وَیَقْتُلُوْنَ النَّبِیِّیْنَ بِغَیْرِ الْحَقِّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوْا یَعْتَدُوْنَ ﴿٣٦﴾ البقرة

واته: پاش ئه وه ی که خوی گه وه له ئاسمانه وه ئه و خواردنانه ی بۆیان ناردو ئه و ئاوه سازگاری له و به رده وه بۆیان هه لقولاند ئه وان وتیان: ئه ی مووسا ئیمه ئارام ناگرین له سهر ته نها خواردنیک و پروژانه هه ر ئه م خواردنانه دووباره بیته وه گوشتی بآلنده و گه ژۆ و ئاو، ئه ی مووسا تۆ دوعا بکه له په روه ردگارت با له زه ی بۆمان پرویت ی له به قل: ئه وه یه که قه دی نیه وه کو سه وزه وات: نه عناو که ره وزو که وه رو هاوشیه ی ئه وان، خه یارو سیر یاخود وتراوه: گه نم، نيسك و پیاز داوای ئه م شتانه یان کرد، مووسا عَلَيْهِ السَّلَام فه رمووی: ئایا شتیک که باشتره ئه یگۆرڼه وه به که متر، خوی گه وه ئه و رزقه باش و پا که ی پیتان به خشیه وه ئه یگۆرڼه وه به سیرو پیازو پاقله مه نی و سه وزه وات، ده ی فه رموو برۆنه ناو شاریک له شاره کانه وه، یاخود برۆنه میصره وه ئه وه ی که داوای ئه که ن له میصر دا هه یه، به لآم له و ی زه لیلی و سه رشۆریه یاخود هه ر ناتوانن برۆن، خوی گه وه جزیه و سه رانه تان له سهر دانه ی، هه ر ئه بی زه لیل و پيسواو سه رشۆر بن، به تووره بوونی خوی گه وره وه که رانه وه و شایه نی ئه وه بوون که خوی گه وره لییان تووره بیت، له به ر ئه وه ی ئه مانه کوفریان ئه کرد به ئایه ته کانی خوی گه وره، پیغه مبه رانیشیان (عليهم الصلاة والسلام) به ناحق ئه کوشت وه کو: زه که ریاو یه حیا، و هه ول ی کوشتنی عیسا پیغه مبه ریشیان دا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ خوی گه وره به رزی کرده وه، چه ند جاریک هه ول ی کوشتنی پیغه مبه ری خواشیان دا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ خوی گه وره پاراستی، ئه میش به هوی سه ریچی خویان و به رده وام ده ستر یژیان ئه کردو سنووریان ئه به زاند.

یاخود چه زره تی نووح خوای گه وره پیی ده فهرمویت: ﴿قِيلَ يٰنُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ هود

واته: خوای گه وره فهرمووی: ئه ی نووح عَلَيْهِ السَّلَام له که شتییه که دابهزه بۆ سهر زهوی به سهلامهتی و پاریزراوی له سزای ئیمه، سهلام و بهره که تی خۆم ئه پرژینم به سهر ئیوهو ئه و ئوممه تانه یشی که له نهوی ئه و که سانه ن که له که شتییه که له گه لتان بوون، که سانیکی تر له نهوی ئه مانه که دواتر کافر ئه بن له دنیا دا تا کاتی دیاریکراوی خۆیان ئه یانژی نهین، به لام پاشان له پوژی قیامه تدا سزایه کی به ئیش و ئازار ئه یانگریته وه.

کورت و پوخت: ئاده م و خیزانه که ی له سهر زهوی دا بوون، له به هه شتا نه بوون، کاری ئاده م زۆر سهخت بووه، یه که م پیغه مبه ر بووه که خواناسی بلاوکردۆته وه، خه لکی فیری یه که پاره رستی کردووه، پاشان راستکردنه وه ی چه مکه کان و ناساندنی کاری کشتوکال و دامه زراندنی ژیار و شارستانییه تی و پاشان هاوکاری کردنی یه کتری و هاوسۆز بوون و پیکه وه ژیان و ئاوه دانکردنه وه ی سهر زهوی بونیادنانی خیزان و پهروه ده ی مندال و ریکه ستنی یاساکانی شه ریعت که خوا دایه زاندووه بۆ مروقه کانی ئه و سه رده مه، (تییینه کی گرنه)، زۆرجار نه یارانی ئه م بیر و بۆچووانه به وشه ی (الجنة) که گوايه له هه موو جیگا کانی قورئاندا ئه و (ئه لف و لامه "ال") وه رده گریت، به لام له راستیدا وانیه، ئه مه ش له ئه نجامی گفتوگۆیه کی نیتوان من و مامۆستایه کی به پرژ له فه یسبوکدا، به داخه وه ئاوه که یم بیرنه ماوه، به لام جه نابیان وایان فهرموو که ئه وونه ی دوو هاوڕیکه م بۆ هینایه وه ئایه تی ۳۲ له سوره تی الکهف، به لام جه نابیان فهرموویان گوايه (الجنة) هه موو الف و لامی وه رده گرن، له راستیدا خوای گه وره باسی به هه شتی ئاسمانی کردووه له په سمی نووسینه وه ی زمانی عه ره بییدا ئه لف و لامی وه رنه گرتووه، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ﴾ الرحمن

واته: ئه وانه یشی ترسی راوه ستانی پوژی قیامه تیان هه یه له بهر دهستی خوای گه وره ئه وانه دوو به هه شتیان بۆ هه یه.

ههروه ها ده فهرمویت: ﴿فَرُوحٌ وَرَبِحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ﴾ الواقعة

واته: ئه مانه پروحیان بۆ هه یه له گه ل ریحاندا (رُوح) واته: پشوو ئه دهن له دنیا، یان دلخۆش ئه بن، یان به هه شتیان بۆ هه یه، یان په حمه تیان بۆ هه یه.

جا ههستم کرد جه نابیان له عه ره به کانی وه رگرتیت، نه وهش وه لامیکی شافی و کافی بۆ نهوان، به کۆ و تاک ئه لف و لامی وه رنه گرتوو، وشه ی (جنة) یان (جنتان). که واته ئیستا برۆینه ناو قولایی باسی ئاده م و نه وه کانی و ململانی که ی

ئاده م و ململانی شه ی تان

راستی رووداوه که له ئاده مه وه دهست پێ ناکات، به لکو له مه خلوقیکی تره وه دهست پێ ده کات که ناوی جنۆ که یه، ئاده م هه یچی له باره ی ئیبله سه وه سه ره تا نه زانیوه، تا نه و کاته ی خوای گه وه ناگاداری کرده وه، نه ویش به قسه کانی هه لخه له تا و له بیر ی چوو که خوای پهروه ردگار چی پێ فه رموو، خوای گه وه ده فه رمویتی: ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ قَنُوسَیْ وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ طه

واته: دنیایی ئامۆژگاری و وه سه همان بۆ ئاده م کردبوو له پێشتردا که له و داره نه خوات، به لام نه و له بیر ی کردو شه ی تان خه له تاندی، نه مان بی نی که عه زیمه تی هه بێ له سه ر نه و شته، ئیمه به فریشه کا همان وت: کړنووشی ریزو ئیحتیرام بۆ ئاده م به رن.

باسی له بیر چوونه وه ی ئاده م ده کات و زیاتر روونی ده کاته وه به دوایدا نه ی نی ململانی که له کردن به جێ نشینه وه واتا (خه لیفه) وه دهست پێ ده کات. زه وی جیگایه کی جوان و نایابه له گه ردوونی خوای پهروه ردگادا، پێشتر هه ردوو کۆمه لی مه خلوقات ی ته کلیف له سه ردانراو فریشه و جنۆ که، خۆ یان ئاماد ده کردبوو بۆ نه وه ی کامیان بینه جێ نشینی خوای پهروه ردگار له سه ر زه ویدا، فریشه به به ندایه تی و ته سبیحاتی، جنۆ که به دلسۆزی و پاک کردنه وه ی هه ندیک مه خلوقی تر که ناویان به (البن) هاتوو که پێش (الانس) و (الجن) بوونیان هه بووه،

جنۆ که توانیویه تی سه ربکه ون به سه ریانداو پاشان هه ر جنۆ که به شیکی زۆریان خراپه کاربوون که به شه باشه که ی جنۆ که نه وانیشیان راوناوه بۆ که ناری ده ریاکان وه کو نه وه وه وه که له (البدایه والنهایه) ئین که ئیردا هاتوو که گوایه له ئین عه باسه وه ریوایه ت کراوه.

پاشان له ئین مه سه ووده وه ده لیت: له هه ندیک هاوه لی تریشه وه، که له سه ره تای باسی دروستکردنی جنۆ که و رووداوی شه ی تان هیناویه تی، ههروه ها ناوی ئیبله ی له بته په تدا (عه زایل) ی ناو بووه.

بنه پره تی مملاتی که ده گه پرتوه کام له و سێ دروست کراوه ده بنه خهلیفه هه ربۆیه که فریشته کان خوای گه وره هه والیان ئه داتی که مروّف ده بیته خهلیفه و پێشتر بینویانه، مروّف خوینرێژ بووه دوور بووه له به ندایه تی و خواناسی بۆیه لایان سه یر بوو، به سه رسامیه وه وتیان، چون ئه وان ده که یته خهلیفه له کاتیکدا ئیمه له گوێرایه لی و فه رمانی زاتی به رزت ده رناچین.

فریشته کان وا په بیان برد، که خهلیفه بوون له سه ر زه وی به به ندایه تی زۆر و گوێرایه لی فه رمان نه به زانده

چونکه ئه وان مه خلوقاتی دوور له شه هوه ت و نه فس و ئاره زوون، خو ی له خویدا ئه مه ش به شی که له که می، چونکه گرنکه ئه و مه خلوقه حه زی هه بی ت و ئاره زووی هه بی ت، به لام له پێناوی خوا دا وازی لی به یتیت، خوای گه وره وا دروستی کردووه که ته نها به به ندایه تی و گوێرایه لی ژیا نی خو یان بکه ین، ئه وان به و جوړه سیسته مه به دی ها توون، که واته چونکه بنه پره تیان گوێرایه لیه، خیرا گو یان گرت له فه رمانه خوا ییه که، شی وه ی پر سیاره که ش وه کو سه رسامی بوو، نه ک په خنه گرتن سیسته می ژیا نی فریشته، ته نها گوێرایه لی و پا به ند بوونه به فه رمانی خوای په روه ردگاریان، که واته مه خلوقی دووه هم دی ته ناو شانۆی ژیا نه وه و ئه وان مملاتی ده که ن مروّف پێشتر توانای ئا وه دانی نه بوو، چونکه سه ره تای بوون هیچ ئاراسته ی خوای و په یام و په یام به ریان نه بوو، بۆیه جنۆ که خو ی به کاندیدی یه که م ده زانی بۆ ئه و ئه رکه، له پر ئاراسته که گوړا بۆ مروّف، ئاده م ها ته ناو شانۆی ژیا ن خوای گه وره هه لی بژاردو بۆ ئه م کاره دروستی کرد.

فریشته کا نی ئا گا دار کرده وه له هه مان کاتدا جنۆ که شی لی ئا گا دار کردۆ ته وه له رێگای نوینه ره که یان که (عه زازیله)، به لام عه زازیل، په خنه ی هه یه و قیاس و پێوه ری نه شی او ده کات و ده که ویت به ره په رچدان ه وه ی خوای کردگاری.

به دیه پنه ری هه موو به دی هێ ترا وه کان، عه زازیل ده لیت: من سو جده ی رێژ و حورمه تی بۆ نا به م، چونکه من له و باشترم، خوای گه وره ش زو لم له هیچ مه خلوقات ی نا کات پێوه ره کا نی عه زازیل له ناخیدا ده رده خات بۆ هه موو مه خلوقات و ده لیت من باشترم، چونکه منت له ناگر دروست کردووه، ئه ویش له قوړ، پێوه ره که ی په گه ز په رستییه، پێیوایه ئه و باشتر له خوا شاره زاتره (په نا به خوا).

خوای گه وره که زانست فیری ئاده م ده کات و ئیسپاتی ده کات که ئاده م باشتره، شه یتان ئه گه رچی هه له ی کردووه، به لام ناگه پرتوه له هه له که ی و به رده وام ده بی ت له سه ری، ئه مه ش بووه هو کار ی دوور خسته وه ی له و پله و پایه ی که هه ییووه.

لوتبه رزی و خو بهزل زانی وای لی دهکات، داوا دهکات له خوای پهروه ردگار بو نهوهی
قسه ی خو ی سه ربخات

به سه رخوا دا (په نا به خوا)، ته مه نی بداتی تا بو خوای گه وره ی به سه لمینیت نه و له مرو ف
باشته و نه وه ی له گه لیدایه زیاتر شیاوترن له مرو ف، داوا که شی هر فیله، که داوای مانه وه
دهکات تا پوژی قیامت بو نه وه ی مردن نه بینیت، خوای پهروه ردگار ته مه نی دریزی نه داتی،
به لام تا نه وکاته ی خوای موته عال ویستی له سه ریه تی چونکه داوای مانه وه دهکات بو پوژی
زیندوو بوونه وه ﴿... فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ ص

خوای گه وره ده فهرمویت: چاوه ری به تا نه وکاته ی بوت دیاری ده که م.

﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ الحجر

ثیر له وکاته وه ململانی له نیوان شهیتان و مرو ف دهستی پی کردوو، له هه مووی خراپتر
شهیتان تاوان نه داته په نای خوا (په نا به خوا) که ده لیت: تو منت گومرا کردوو، منیش له
که میندا ده بم بویان له سه ر ږنگای راستی خواناسی زاتی الله، هه موویان گومرا ده که م.

ده قی هه موو پرودا وه که له چه ند جیگایه کدا له قورثانی پیرو ز باس کراوه، ﴿وَلَقَدْ خَلَقْتَكُمْ
ثُمَّ صَوَّرْتَكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ ﴿٣٩﴾ قَالَ
مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿٤٠﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا
فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٤٢﴾ قَالَ إِنَّكَ
مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٤٣﴾ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُهُمُ بَينَ أَيْدِيهِمْ وَيَمْنِ
خَلْفَهُمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿٤٥﴾ قَالَ أَخْرُجْ مِنْهَا مَذْهُومًا مُّذْخَرًا
لَّمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٦﴾ الأعراف

واته: نه ی ئاده میزاد به دلنایبی ئیوه مان دروست کردوو پاشان وینه مان کیشاون، پاشان به
فرشته کاغان وت که کړنووشی ږیز بو ئاده م به رن، هر هه موویان کړنووشیان بر دو فه رمانی
خوای گه وره یان جیه جی کرد ته نها ئیبلیس نه بیت ﴿٣٩﴾ خوای گه وره بو سه رزه نشکر د و
جیگیر کړدی به لگه به سه ریدا فه رمووی: نه ی ئیبلیس چی ږیگری لی کردیت که سوچه بو ئاده م
به ریت کاتیک که من فه رمانم پی کردیت؟ وتی: نه ی خوایه من له و باشتم! منت له ناگر دروست

كردووو ئهوت له قور دروست كردووو، ئاگریش له قور باستره به گومانی خوڤی ﴿٣٠﴾ خوای گهوره
 فهرمووی: دهی له ئاسمان یان بهههشت یان ئه و پله و پایه ی پیتدرابوو دابهزه ئیتر تۆ نابئ له ناو
 مهلائیکه تاندا بیت بۆت نیه که له ئاسماندا یان له بهههشتدا خوۆت به گهوره بزانی و سه رپیچی
 فهرمانی خوای گهوره بکهی ده رچۆ له بهههشت، تۆ له و که سانه ی که ریسواو زهلیل و سه رشۆر
 ئه بیت ﴿٣١﴾ ئیبلیس وتی: ئه ی پهروهردگار بهیله ره وه با نه مرم تا رۆژی زیندوو بوونه وه، تا رۆژی
 قیامهت ﴿٣٢﴾ خوای گهوره فهرمووی: ئه و موآلهتت ئه ده م و تۆ له و که سانه ی که ئه مینیته وه تا
 رۆژی قیامهت که دنیا تیک ئه چی بۆ ئه وه ی که خوای گهوره خه لکی پی تاقی بکاته وه ﴿٣٣﴾
 ئیبلیس وتی: خواجه به هو ی ئه وه ی که تۆ منت گومرا کرد ئه بی له سه ر ریگا راسته که ی تۆ
 دابنیشم و خه لکی گومرا بکه م ﴿٣٤﴾ پاشان ئه بی بۆیان بیم له پیشیانه وه هانیان ئه ده م بۆ دنیا،
 له دوا یانه وه گومانیان بۆ دروست ده که م سه بارهت به قیامهت، له لای راستیانه وه سستیان
 ده که م له چاکه کردن، له لای چه پیانه وه خرابه و تاوانیان بۆ ده رازینمه وه، هه موو ریگا و هوکاریک
 ئه گر مه بهر بۆ گومرا کردنیان، ئه بی ئه ی پهروهردگار زۆربه ی خه لک نه بینی که شوکرانه بژیتری
 تۆ بکات، یان به تاک و ته نها تۆ به رستن به لکو گومریان ئه که م و له ریگای راست ده ریان
 ئه که م ﴿٣٥﴾ خوای گهوره فهرمووی: ئه ی ئیبلیس ده رچۆ له ئاسمان یان له بهههشت به زه مکرای
 و به ده رکرای و ریسوایی، هه ر که سیك که شوین تۆ بکه و ی له مروؤف و جیه کان خوای گهوره
 سویندی خوارد ئه بی دۆزه خ پر بکه م له ئیوه له تۆ و شوینکه وتوانت ﴿٣٦﴾

پاشان له سوره تی (طه) و (البقرة) دا خوای گهوره باسی چالاکیه کوفریه کانی شهیتان
 ده کات دژ به ئاده م و خانه واده که ی، چونکه جهنگی ئه و له گه ل مروؤفی پابه ندبوو دایه، ئه و
 دژی مروؤفی خواناسه به تایبه تی و پاشان هه موو مروؤفایه تی به گشتی، به لام له رابردوو و ئیستا
 و داهاتوو شدا شهیتان ململائیکه ی دۆراند، چونکه ئه وه ی مروؤف توانی بیکات له سه ر زهوی
 هیه چ مه خلوقیک ی تر بۆی نه کراوه.

لیره دا بۆچوونی خۆم ده خه مه روو، من وای ده بینم مادام شهیتان ها ته ناو گوڤه پانی
 رووداوه کان، زهوی ئه و بهههشته بوو که ئاده م تیدا نیشته جیکرا، چونکه هه موو شتیکی تیدایه،
 مروؤف برسی نابیت و تینووی نابیت، داره کهش حه رام کراوه کانه، که ئاده م و خیزانی سنووریا ن
 به زاند و حه رامه که یان خوارد، ئیتر زهوی بووه جیگای ململانئ، ئه و بهههشته نه ما که پیشتر
 خوای گهوره به ئارامی پییه خشین، مادام حه رامی تیدا هات مروؤف پیویسته لهه وه لدا بیت بۆ
 کو ششکردن له گه ل شهیتان و بانگه وازی مروؤفی تر بکات، تا له بهههشتی ئه م دنیا دا بن و
 رپه ویک بیت بۆ بهههشتی قیامه تی و ئه به دی.

بهه ره حال خویندنه وهی بهنده به بۆ پرووداوه کان، به لام دیمه وه ناو خودی پرووداوه کان، له ئیستادا مروّف کهوته ململانی له گه ل شهیتان و پاشان هه ز و ئاره زووه کانی خوی که ناوی (نه فسه).

چۆن ژیان به پهره سه نندن دهستی پیکرد خوی گه وه ده فهرمویت: ﴿وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾

نوح

واته: له کاتیکدا خوی گه وه ئیوهی دروست کردوه له چه ند قوناغیکی جیاوازا: سه ره تا دلۆپه ئاوێک بوونه، پاشان بوونه به خوینیکی مه بوو، پاشان بوونه به پارچه گوشتیک، پاشان ته واو دروستبوونه، پاشان له دایک بوونه، ئینجا مندا ل بوونه، پاشان گه نج و پاشان پیری، ئه م هه موو قوناغانه به لگه یه له سه ر تا ک و ته نهایی و تواناو ده سه لاتی خوی گه وه بۆ ئیوه تا که ی ئیمان نه یین.

ئهمه ش به واتای له حالیکه وه بۆ حالیکی تر له قوناغیک بۆ قوناغیکی تر که پهره سه نندن به ئاراسته ی خوی پهروه ردگار، هه ر بۆیه به دواشیدا باسی گه ردوون و دروست کراوه کان ده کات به گشتی، به هه مان شیوه مروّف له پرووی نه فس و رۆح و ئه قله وه ئازادی پێ به خشراوه، بۆ ئه وهی هه مووی ده سه تمۆ بکات و وه کو فریشه ته کان له فه رمانی خودا بیّت و گوپرایه لی بکات، په یامی بۆ ناردووه، هه موو ئه مانه مروّفی گه یاندۆته پله ی خه لیفایه تی، که ریزی و پایه ی به رزکردۆته وه که واته ریزی مروّف یا خود سه ره تا ئاده م وه کو مروّفی راسپێردراو به خواناسی چه ند توخمیکی پێبه خشراوه که توخمه کان هه موو په نهانین نه فس، رۆح و عه قل، په یامی خوایی، ئازادی، ئه م توخمانه به ریزی کردووه کردویه تییه خه لیفه، هه موو ئه م توخمانه له ناو جنۆکه شدا هه یه به لام ماده دی مروّف که بنه په تی قوره زۆر به هیزتر و باشته له جنۆکه که پیکهاته ی لاشه ی وزه یه، له گری لوتکه ی ئاگر دروست بووه که پێی ده وتریت (له ب)، ئاگریش به سرووشتی تیکده ره و قوریش به سرووشتی بونیاده ره.

ئهمه ش سه ره تای دوژمنایه تی و ململانی شهیتان و نه وه کانی بوو له گه ل ئاده م و نه وه کانی که دژایه تی ململانیکه په گی قوولی هه یه له ئیواغاندا.

دهستپيکي ميژووي مروځايه تي

هه څه چنده دهمانه ویت له پرووداوه کانی ژيانی ئادهم نزيك بيينه وه، به لام ناچار ده بين بو
نه وهی ليکولینه وه که مان بونیا دیکي نه کادیمی، زانستی و ميژوويی هه بیت، ده بیت خوینهر
بگهړنینه وه بو پیش هاتنی پیغه مبه رایه تی له سر زه وی و ژيان چون گوزه راوه..

له سره تاي دروست بوونی مروځه وه که خوی گه وره خه لقی کردوه له سر هم زه وييه دا، له
ناره حه تی و کاتي ناهه موار و ژيانی سه خندا ژياوه، چونکه پيوسته ماندوو بیت، هه تاوه کو
خواردن و خواردنه وه به ده ست بهیئت، پيوستی به هه ول و کوشه تا بتوانیت جل و بهرگ
و جیگای نیشته جی بوون بو خوی دروست بکات و ده ست بهیئت، له هه مانکاتدا پيوستی به
وریا بوون و ناگدار بوون بووه تا هم و ناسایش به ده ست بهیئت. مروځ له سره تاوه
زه حمه تکیش بووه، نه مهش یاسای گهردوونی خوی موه عاله له ناسمانه وه نه نالتون دهباریت
نه زیو، بویه پيوست بووه له سر مروځ هه میشه له هه ول و تیکوځاندا بیت بو بژیوی ژيانی
له دنیا تا نه و پروځی ده مریت، خوی په روه ردگار له باره یه وه ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ
كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ﴾ (الانشقاق)

واته: نهی مروځ ئیوه هه هه موتان به موسلمان و کافره وه له دنیا دا له هه ول و
تیکوځاندا و بهره و گهیشتن به خوی گه وره نه پروځ وه هه نه بی بگه ن به خوی گه وره، نیر
نه گهړ کرده وهی باش بگه ن یان خراپ نه گه ن به خوی گه وره، خوی گه وره پاداشت یان سزاتان
نه داته وه له سر کرده وه کانتان، واته: ئیوه هه هه ول نه دهن با هه ول و تیکوځان و ماندوو
بوونتان له چاکه و خیرو عیادهت و گوږایه لی خوی گه وره دا بیت.

هیچ کات مروځیک به ته نه نه ژياوه، به لکو هه میشه له گه ل خیزاندا بووه، ته نانهت خوی
گه وره که باسی ئادهم ده کات له گه لیدا باسی خیزانی و مندا له کانی ده کات، هه هم خیزان و
کومه له بچوو کانه، هه ره یه که خاوه نی

به رژه وهندی تایبه تی خوی بووه، به دوی نه وه دا گه راون که چی باشه بو ژيانان، واتا
داواکاری و به رژه وهندی پیکه وه گریډراوه، زانیویه تی نه وهی مروځیک ده یه ویت مروځی
به رانه ریش به دوا یه وه ویله، هه مان داواکاری هه یه بو نه فسی خوی و خیزانه که ی، له گه ل
نه وهی مروځ له گه ل مروځی برابدا له زور شت دا هاو به شن له گه ل نه وه شدا جیاوازی پای
جیاواز له نیوانیاندا هه یه، هم جیاوازی و را جیاوازه ته نه له پرووی شیوه و شکل وه نا، به لکو له

پرووی داب و نهریت و زۆربهی بوارهکانی دیکهی ژیان، ئەمەش هەر سوننەتییکی خوای پەرورەدگارە که

له قورئاندا بۆمان باس دەکات دەفهرمویت: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ (هود)

واتە: ئەگەر خوای گهواره ویستی لێ بوایه هه‌موو ئوممه‌تی ئەکرد به یه‌ك و له‌سه‌ر حه‌ق كۆی ئەکردنەوه، به‌لام خوای گهواره تاقیان ئەكاته‌وه به‌رده‌وام له ئیختیلاف و جیاوازی و ناكو‌كیدان.

له‌راستیدا ئەو جیاوازیه له هه‌موو پرووه‌كانه‌وه چاكه‌و باشه‌ی بۆ مرو‌فایه‌تی تێدایه، له هه‌مانكاتیشدا له ناوه‌خندا فیتنه و ناشووبی زۆری له‌گه‌ڵ خۆیدا هه‌لگرتووه زۆریك له مرو‌فه‌كان هه‌رگیز پازی نابێت به‌كه‌سانی تر له‌گه‌ڵیدا راو بۆچوونیان جیاواز بێت، ئیتر له‌و كاته‌وه ململانێ و پێداكێشان دروست ده‌بێت ته‌نها له‌سه‌ر راو بۆچوونی جیاواز.

هه‌روه‌كو چۆن به‌چاوی كه‌م په‌ش پیست و سپی پیست ته‌ماشای یه‌كتر ده‌كه‌ن، ئەگەر په‌ش پیستیک پاره‌ی زیاتر بوو له‌ سپی پیستیک ئەوا دنیا دیته‌ سه‌ر چنگ و جیگای قبو‌ول نییه، لێره‌وه ده‌ست پێده‌كات تا ده‌گاته ململانێی پاره و ده‌سه‌لات و حوكم.

ئەگەر سه‌رنج بده‌ین مرو‌ف توانا‌کانی سنوورداره‌ هێز و توانای ده‌سته‌به‌رکردنی به‌هه‌مانشیوه‌ كۆتایی دیت، به‌لێ

ده‌توانیت هه‌ندیک شت بکات به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر چاک و نایاب، به‌لام زۆر شتی تر هه‌یه که ئاسته‌نگ و سه‌خته

له‌سه‌ری، یاخود هه‌ندیک شتی تر هه‌یه ناتوانیت بیکات، ئیتر لێره‌وه مرو‌ف بۆی ده‌رده‌که‌ویت لاوازه‌و ته‌واو نییه، پێویستی به‌ هاوکاری و زۆربوونی هێز و به‌کارهێنانی توانای یه‌كتر، مرو‌فه‌كان پێویستیان به‌وه‌یه له‌یه‌كتر نزیک بنه‌وه و ناسین له‌ تێوانیاندا پروو بدات.

مرو‌ف ئەگه‌رچی خاوه‌ن هێز و توانا‌و ده‌سه‌لاتی زۆر بێت، له‌ كۆتاییدا پێویستی به‌هاوکاری خه‌لكانی ده‌ورووبه‌ری هه‌یه، له‌سه‌ر ئاستی تاكه‌ كه‌س پاشان خێزان و كۆمه‌لگا‌و ده‌وله‌ت.

جا هه نندیک له مروڤ رینگای نه رم و نیانی و خو شه ویستی و دهستی هاوکاری در ژکردن ده گرته بهر، هه نندیکی دیکهش، جهنگ و جنیو و گالته پیکردن و ... هتد، له کو تایدیدا هیچکس ناتوانیت به ته نها بژی.

ئه گهر سه رنج بدهین خوی موته عال ته نانهت سهروه تی ناو زهوی دابهش کردوو به هه موو جینگاکاندا، لهو جینگایه ی نهوت و غازی لئی به دارستان و سهوزایی نییه، ئه و جینگایه ی خاوه نی جوانی و دیمه نی دلرفینه، دوو ئه وه نده ی ده رهتانی کانزا خه لکی بو گه شوگوزار پرووی تیده کات، واتا سهروه تی کانزایی و کشتوکالی و مه رومالآت و ... هتد خوی گه وره به جیاواز دابهشی کردوو به سه ر زه ویدا بو ئه وه ی کو مه لگه کان پیداو یستی یه کتر پر بکه نه وه، له ئه وروپادا خورما نییه، پرکردنه وه ی له جینگای تره وه یه، له هه موو پیداو یستییه کانی مروڤ بهم جو ره، جا گه مه، مؤزه، هه نگوینه، ئاسنه، مه رومالآت ه ... هتد، مروڤ پیداو یستی برای مروڤی پرده کاته وه.

له کو تایی ئه م باسه کو مه لئاسییه، مروڤایه تی بو گه یشتن به کو مه لگه و ژیار و شارستانییه تی دوو رینگای له بهرده مدایه، رینگای یه که م بریتییه له مهنه جی یه کترناسین بو به ده سه تینانی به ره وه ندییه کانی مروڤ که له راستی به شیک له کاری پیغه مبه ران بو ئه م ئامانجه یه.

رینگای دووهم پیداکیشان و جهنگ بو به ده سه تینانی به ره وه ندییه کانی مروڤ له گه ل مروڤی برایدا، ئه مهش رینگای شه یتان و چاوچنوک و ورگ زل و خو ویسته کانه.

رێبازی یه که م و دووهم دیاره، ئه وونه ی زور له بهرده ستدایه له هه ردوو ئه زمونه که دا ده گه رپینه وه بو ناو قولایی میژوو، به لام پیش باسی نو ی ئه م به شه به وته یه کی جه نابی (ئینبو خه لدوون) کو تایی پی ده هتینن که ده لیت:

"کو بوونه وه ی مروڤ، پیداو یستی جو رییه که مروڤ به یه که وه بژین و ئولفهت بگرن به یه که وه، خو ئه گهر

وانه که ن ناتوان بوونی خو یان بپارین، ههروه ها ئه گهر وا نه بوونا یه خوی گه وره ئیراده ی له سه ر نه ده بوو که ئاوه دانی زهوی و خیلافه تیان پی به خشت" (٢٤).

.....
(٢٤) الاجتماع ضروري للنوع الإنساني و إلا لم يكمل و وجودهم و ما أراد الله من اعمار العالم استخلافه
إياهم/المقدمة، ابن خلدون.

بانگه وازی ئادهم بۆ مروڤایه تی

ئه گهر به دیوێکی تر دا ته ماشای پرو داوه که بکهیت خوای پهروه ردگار مروڤ ده کاته
خه لیفه و پیتی ده فهرمویت بړۆ باخ و باخاتیک و بخۆ به ئاره زووی خۆت و ده بیت فریشته ش
رێزت لێ بگریته، به لام له پیناوی چیدا؟!

داواکه زۆر گهوره یه، به خه لیفه بوونه له سه ر زهوی، شیت و هاربوونی شهیتان له پیناوی
ئه و خیلافه ته یا بوو

وه رینه گرت، ئهم خیلافه ته چیه خۆ دار گوچانی دهستی مووسا نییه به موعجیزه هه موو
شیتیک ئه نجام بدات،

به لکو خوای گهوره پایه ی به رزکردووه به هوکاری زانست، که واته هیچ پیغه مبه ریک توانای
بانگه وازی نییه، ئه گهر خاوه نی زانست نه بیت پله و پایه ی ئادهم به ته نها له خیلافه ته که دا نییه،
به لکو له زانسته که یاده چونه که ئه گهر زانست نه بیت، ئه سته مه خیلافه ت بیته دی، چونکه
خه لیفه بوون و اتا پیاده کردنی فهرمانی خوا، ئه وه ش به زانست ده بیت، که واته بانگه وازی ئادهم
بانگه وازی زانستی بووه، له پرووی بواره کانی ژیان و دین به گشتی، ناسینی خوا و یه کتا په رستی
به زانست، دامه زرانندی کومه لگه و کوکردنه وه ی خه لکی به زانست، فیرکردنیان له پیشه و
مه رومالآت و کشتوکال ههر به زانست، ئه گهر که سانییک بلین ئه زموون مروڤ فیری زۆر شت
ده کات، هیچ کات پیغه مبه ران دژی ئه وه نه بوون، ئه وه ی مروڤایه تی به ئه زموون پێ گه یشتووه
زیاده ی خستۆته سه ر، پیغه مبه ری خوا ده فهرمویت: (فهذا الحديث رواه الترمذي في سننه عن
أنس بن مالك أنه قال: أتى النبي ﷺ رجل يستحمله فلم يجد عنده ما يتحملة فدلّه على
آخر فحملة فأتى النبي صلى الله عليه وسلم فأخبره، فقال إن الدال على الخير كفاعله).

هه روه ها، له فهرمووده یه کی تر دا ده فهرمویت: خه لکی چاک و باش ئه و که سانه ن که
سوودیان بۆ خه لکانی تر هه یه ⁽³⁰⁾.

که واته ده گه رپینه وه بۆ زانست له سه رده می چه زره تی ئادهم دا، خوای موته عال که به
فریشته کانی فهرموو مروڤ ده کاته جینشین له سه ر زهوی به مه رجی وه رگرتنی زانست بوو،
خوای موته عال ده فهرمویت: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا

.....
(30) عن جابر بن عبد الله رضي الله عنه قال : قال رسول الله ﷺ المؤمن يألف ويؤلف ولا خير فيمن
لا يألف ولا يؤلف وخير الناس أنفعهم للناس. رواه الطبراني في الأوسط.

مَنْ يُفْسِدْ فِيهَا وَيَسْفِكِ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾ وَعَلَّمَ
 آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَقْبِلُوا بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥١﴾ قَالُوا
 سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٥٢﴾ قَالَ يَتَذَكَّرُ أَتَيْنَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا
 أَتَبَاهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ
 تَكْتُمُونَ ﴿٥٣﴾ البقرة

واته: پهروهردگار به فریشته کانی فهرموو من ته مهووی له سهر پرووی زه ویدا که سانی که دانیم
 که بن به جینشینی یه کتری، فریشته کان وتیان: نهی پهروهردگار نایا تو که سانیکی تیا دانه نیی
 که ناشووب بگپن له سهر زهوی و خوین پرژن و تاوان بکه له کاتی که دانیم ته به گه وره به
 پاک پانه گرین له هه موو که موکوپییه که له هه موو شتی که شایه نی تو نه بی، له وهی که خه لکی
 نهیداته پال تو له شهریک دانان بو خوی گه وره پهروهردگار فهرمووی: نه وهی که من نهیزانم
 ئیوه نایزان، که له ناو نه وه که سانهی که من دروستیان ته که پیغه مبه ران و راستگویمان و
 شهیدان و زانایان و خواپه رستان و پیاوچا کانی شیان تیا دا نه بیټ ﴿٥٠﴾ خوی گه وره ئاده می
 دروست کرد و ناوی هه موو شته کانی فیرکرد، پاشان خوی گه وره پرسپاری له مه لانی که ت کرد
 دهر باره ی نه و ناوانه و فهرمووی: نه گهر راست نه که ن ناوی ته م شتانه م پی بلین ﴿٥١﴾ وتیان: نهی
 پهروهردگار پاک و مونه ززه می بو تو ئیمه هیچ زانست و زانیاریه کمان نیه ته نه ا نه وه نه بی که
 خوت فیرمانت کردووه ئیمه غیب زانین ههر تو زور زانو کار به جیی ﴿٥٢﴾ خوی گه وره
 فهرمووی: نهی ئاده م هه موو نه و ناوانه یان پی بلی کاتی که ئاده م ناوی هه موو شته کانی پی
 وتن، خوی گه وره فهرمووی: نایا من پیتانم نهوت که من نهینی ئاسمانه کان و زهوی نه زانم،
 نه وهی که ناشکرای ده که ن و ده ری نه برن نه ویش ههر نه زانم که وتان ته مه ی که تو دروستی
 نه که بیت ناشوب نه گپری له سهر زهوی و خوین نه پرژن، نه وهیشی که شاردوتانه وه نه ویش
 نه زانم له وهی که ئیبلیس له نه فسی خویدا ته که بورو لوتبه رزی شاردبووه ﴿٥٣﴾

خو زانسته که بریتی نییه له وهی ناوی دار و شاخ و گژوگیای فیرکرد بیت، نا! به و ساده ییه
 نه بووه، به لکو زانستی کشتو کال، مال داری، بانگه واز و پنداویستی مرویی، جا له نووسین و
 خویندنه وه له دروستکردنی هیما بو که ره سته و شتومه که کان، کوکردنه وهی خه لک له سهر یه ک
 زمان و بلاوکردنه وهی یه ک جوړ زمان بو یه کترناسینی مروقه کان.

میژوونوسان: ده لپن سۆمه ری یه که م زمان و خاوه ن نووسین بوون به لام، پیش نه وان ده یان
 کومه لکه ی تر نویسیان هه بووه، خه ت و نویسیان له سۆمه ره وه نزی که بووه، بو نمونه (۱۹۶۱)

ز. له ناوچه ی (تارتاریا) له ولاتی پښتو، له وحی کی بهرانیان دوزیه وه که شیوهی زمانه کی له سومه ری ده چیت، وا زانرا که له وان وه رگیراوه، به لام له دوا ی پشکین به (پادیوی کاربونی)، دوزرایه وه که زور له سومه ریبه کان کوتره، هه روه ها له نزیک (پروویاری دانوب) هاوشیوهی نه و نووسینانه دوزراوه ته وه له سومه ریبه کانیش به چهند هه زار سالتیک کوتره.

که واته گه پانی له جیگاهه که وه بو جیگاهه کی تری سه ر زهوی له نیوان هیندستان و میسر دا گه پراوه بانگه وازی کردووه، کاره کی له دوو جه مسره وه بووه جه مسه ری یه که م خواناسی و گه پراوه بو لای په روه رداگار، کاری دووهم ناوه دانی، چونکه دهرده که ویت زورترین کومه له ی مرویی که کوپوونه ته وه له نزیک دهریای جه یحون و سه یحون و دیجله و فورات و نیلدا به، چونکه شوی نی به فهر و باش بوون بو کشتوکال و ناژه لداری، هه روه ها بلاوکرده وهی نه وه کانی و به تایبه ت دوو کوپه کی شیت و نیدریس له ناوچه کاند، شیت له میزوپوتامیا بوو، نیدریس له میسر، خو شی به رده وام له گه پاندا بوو، هه ر جه نابی ئادهم مالی خوی دروست کردووه له مه ککه، پاشان قودس که ناسراوه به مزگه وتی (نه قصا) هه ر جه نابیان دروستیان کردووه.

کاری پیغه مبه ر ئادهم عَیْبَاتُکُمْ نزیک کردنه وهی هو ز و قه بیله کان بووه له یه کتری که ژن هیئان و شووکردن له ناویاندا هه بیت، چونکه زورینه ی مروقه کانی راپوردوو به هوکاری هاوسه رگیری ناوخوا یان مه حره م له ناوچوون. وه کو له ناوچوونی مروقی نیانده رتال هوکاره کی دهرنه چوون بووه له ناوچه ی نیانده رتالی نه لمانیای ئیستا، بویه کاری پیغه مبه ران گه یانندی خه لکی و ناسینی خه لکی بووه بو نه وهی پنداویستییه کانیان پر بکه نه وه.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (الحجرات)

واته: نه ی خه لکی ئیمه ئیوه مان دروست کردووه له نپرو من، ئیوه مان کردووه به چهند گه ل و هو زیکه وه تا یه کتری بناسن، به ریزترینتان لای خوای گه وره نه و که سه یه که له هه موو که س به ته قوا تر بیت نه وه لای خوای گه وره له هه موو که س به ریزتره به دنلیایی خوای گه وره زور زانایه و زانیاریه کی زور وردی هه یه.

که واته مه نه جی کارکردنی ئادهم نه م ثابینه بووه که جوان پوونی ده کاته وه که یه که م کاری پیغه مبه ران بونیادی ژنیان له سه رناوه به م جوړه بووه پاشان زانست تا بینه خه لیفه و فه رمانی په روه رداگار بلاوبکه نه وه، ثابینی خوای گه وره بلاوبکه نه وه.

ثایینی ئادهم ئیسلام بووه

خوای پهروه‌دگار یه‌ک ثایینی هه‌یه و ئه‌ویش ثایینی پیرۆزی ئیسلامه بۆ هه‌موو پێغه‌مبه‌ران ئیسلام هاتووه، به‌لام جووری په‌یامه‌که‌و شه‌ریعه‌ته‌که‌ جیاواز بووه بۆ سه‌رده‌مه‌کان بووه، خوای گه‌وره له‌ قورئاندا جیگری ده‌کات که‌ تاکه‌ دینی‌ک هه‌بوو بێت و ثایینی خوا بێت ته‌نها ئیسلامه، ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ آل عمران

واته: به‌ دنیایی ته‌نها دینی‌ک که‌ خوای گه‌وره پێی پازی بێ و قبوولی بکات ئیسلامه، ئه‌وانه‌ی که‌ ئه‌هلی کتاب بوون و کتابی ئاسمانیان بۆ هاتبوو له‌ جووله‌که‌و گاواره‌کان ئیختیلاف و جیاوازی نه‌که‌وته نێوانیان ئیلا له‌ پاش ئه‌وه نه‌بێ که‌ عیلم و زانیاریان بۆ هات له‌ کتێبه‌ ئاسمانیه‌کانی خوێاندا، کاتی‌کیش که‌ ئیمانیان به‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌هێنا هه‌ر له‌ سه‌سوودیدا بوو، یاخود له‌نێوان یه‌کتریدا سه‌سوودیان به‌یه‌کتر برد، هه‌ر که‌سی‌کیش کوفر بکات به‌ ئایه‌ته‌کانی خوای گه‌وره و ئیمانی پێ نه‌هێنێ ئه‌وا به‌ راستی حیساب و لێپرسینه‌وه‌ی خوای گه‌وره زۆر خێرایه.

له‌راستیدا وشه‌ی دین و ئیسلام به‌ موبته‌دا و خه‌به‌ر دیت، دین که‌ خوای گه‌وره پێی پازیه‌یه بریتیه له‌ یه‌کته‌په‌رستی له‌ په‌روه‌دگاری و له‌ به‌ندایه‌تی و له‌ یاسادانانی‌ش یه‌کته‌په‌رستی په‌روه‌دگاری که‌ هه‌موو گه‌ردوون و ژیان و مردن و سیفه‌تی خوای په‌روه‌دگار ده‌گرێته‌وه و پاشان هه‌موو به‌ندایه‌تی‌ه‌کیش بۆ زاتی خوای موته‌عاله، که‌ مادام کردوینیه‌ته‌ خه‌لیفه‌و مه‌نه‌هج و شه‌ریعه‌تی ناردووه، یاسا و رێسا‌کان له‌ناو شه‌ریعه‌ته‌که‌یدا بۆئه‌وه‌ی پیا‌ده‌ی بکه‌ین و شوین طاغوت نه‌که‌وین.

(هه‌موو په‌رستراوی‌ک و شوینکه‌وتوو یه‌ک پێیده‌وتریت طاغوت)

خوای موته‌عال ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ...﴾ آل عمران، ئیبراهیم باوکی پێغه‌مبه‌ران ثایینی ئیسلامی حه‌نیفی هه‌بووه، خوای موته‌عال ده‌فه‌رمویت: ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ آل عمران

واته: ئیبراهیم نه‌ جووله‌که‌ بووه نه‌ گا‌ور بووه، به‌لکو حه‌نیف بووه له‌ هه‌موو ئایینه‌کان لایداوه بۆ ته‌وحیدو یه‌کخواپه‌رستی خوای گه‌وره و مو‌سلمان بووه و تاعه‌ت و گوێراپه‌لی خوای

گەورەى كىردووه و ئاينەكەى ئىسلام بووه، ئەو لە موشرىكىن نەبووه و ھاوبەشى بۆ خوا بىر يار نەداوه وەكو ئىوھ.

ھەروھەا خواى گەورە دەفەر مویت: ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ آل عمران

واتە: ئايا داواى جگە لە ئاينى خواى گەورە ئەكەن، لە كاتىكدا ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەوى ھەيە ھەمووى تەسلىمى خواى گەورە بوونە، بەخۆشى خۆيان بىت يان بە پى ناخۆش بوون بىت تەنانت ئاژەلەن و دارو بەردىش، تەنانت كافریش بە ئەمرە كەونىيەكانى خواى گەورە تەسلىم بوونە، ھەر ھەمووشيان بۆ لای خواى گەورە ئەگەر پەننەوھ.

كەواتە دىن يەكتاپەرستىيە و ئىسلامىش رازى بوون و گوپرايە ئىيە.

زۆرى تر لە ئايەتەكانى قورئان ھاتووه كە باس لە ھەموو پىغەمبەرەن دەكات كە تەنھا ئاينى ئىسلاميان ھەبووه ئادەمىش خواى پەرورەدگار ئاينى ئىسلامى ھەنىفى بۆ ناردووه، تا بىلوى بىكاتوھ بەسەر خەلكىدا، كارى پىغەمبەرانىش دوور بووه لەخۆناساندن، بۆيە لەداوى خۆيان بىجگە دروستكردى مالى خوا يان مزگەوت، ھىچى

ترىان بەجى نەھىشتووھ، نە سەرۆت و سامان، نەمال و قەلا و بالەخانەى گەورە و كۆشك و تەلار.

كەمىنى شەيتان بەردەوامە

شەيتان كە ناسراوه بە ئىبلىس، لە مێژووى ئىبن كەئىردا بە عەزازىل ناوى براوه، ھەمىشە لە كەمىنداىە بۆ ھەلخەلەتاندنى مرۆف، وشەى شەيتان پلەو پاىەيە، عەرەب پىش ئەوھى ئاينى ئىسلام بىت، وشەى شەيتانى بەكارھىناوھ، بەلام بۆ شتى ترسناك و زۆر جوان و لەخشتە بەر، بۆ نمونە بە ئافرەتى زۆر جوان و شۆخ و شەنگ و تراوھ شەيتان، چونكە ھەستى پىاوانى بەلای خۆيدا راکىشاوھ، زياتر مەبەست ئافرەتى لاشە دەرکەوتوو بووه كە جل و بەرگى شەفافی يان بە پارچە قوماشىك خۆى داپۆشيوھ، يان بە سەگى رەش و گورگ و ئاژەلە دىندەكان و تراوھ شەيتان، بە واتايەكى تر ھەرچى مرۆف لە سرووشتى ئاسايى خۆى دەرېكات و بىخاتە دۆخىكى نااسايى، عەرەب پىي و توھ (الشيطان) و اتا دەرچوون لە بنەرەتى خۆى.

ئیبلیس که نازناوی (ئەبو کردوس)ی ههیه به گشتی توانا و هیزی زۆر لاوازه به سههر مروّفا، هیچ دهسه لاتیکی نییه، ته نهها دهسه لاتی وه سههسه و جوانکردن و درۆکردنه.

بۆمونه که ئادهمی هه لّخه له تاند، به هۆکاری درۆکردنی بوو، بۆیه پێویسته مروّفی ئیماندار خوش باوه پ نه بیّت، پاشان جوان کردنی حه رام بوو به درۆ، خوای پهروهردگار داوای کرد که لهو داره نه خوون، شهیتان حه رامه که ی جوان کرد و وتی بیخوون به هه تا هه تای ده میننه وه!

زۆر گرنگه مروّف واقعی بیّت، دوای شتی خه یال و خورافات نه که ویت، هه موو که س کوّتایی به ژیا نی دیت،

بۆیه مروّف نه زموون وهرده گریّت له ژیا نی پێغه مبه ران، باوکه ئاده م بیر ی چوو ه که خوای که و ره هه تا هه تاییه و

هه موو مه خلوق له ناوده چن، پاشان دروستکردنی خه یال پلاو یکی تر له لایه ن شهیتانه وه که گوایه ده بیته فریشته، باوکه ئاده م له بیر ی چوو ه که هه موو فریشته ریژی لی گرتوو ه و له وان ریژدارتر کراوه، ئیتر بۆ جیگا و مه کانه تی خوّت پێ که مه!

شهیتان دهیه ویت مروّف روت و قوت بکاته وه، شه رم و حه یای نه هیلیّت، گرنگه بۆی که مروّف بخاته تاوان که م بیّت یان زۆر، نایه ویت به ته نهها له دۆزه خ دا بیّت.

هۆکاری پوتبوونه وه ی ئاده م و خیزانی به گو ی کردنی شهیتان بوو، خوای که و ره ئاگا داری کردنه وه که روت نه کری نه وه، جا روت کردنه وه ی لاشه بیّت وه کو ئه مر پۆ که وا پیا و ژن خو یان روت ده که نه وه و هه ر یه که و لاشه و تاتو کانی به شیوه یه ک ده ر ده خات، ئه وه ش ویستی شهیتانه، له ئیستادا شهیتان پێ ده چیت لایه نگر و ئه ندامی زۆری هه بیّت، ته نانه ت له پله ی بالا خه لکی زۆره، خو ی پالی لی داوه ته وه ئیش و کاره کانی باش ده پروات!

خوای که و ره ده فه رمو یت:

﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ قَنُوسٍ وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ ۱۳۰ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِیَّةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ۚ فَقُلْنَا يَتَّعِدُمْ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ۚ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ۚ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ۚ فَنُوسَ إِلَىٰ الشَّيْطَانِ قَالَ يَتَّعِدُمْ هَلْ أَذْكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْجَنَّةِ وَمُلْكٍ لَا يَبُلَى ۚ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ زَرْقٍ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ۚ ثُمَّ أَجْتَبَاهُ رَبُّهُم فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ۚ

قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٠٠﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿١٠١﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٠٢﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى ﴿١٠٣﴾ طه

واته: به دنیای ناهمواری و وهسیه مان بو ئادهم کردبوو له پیشتردا که لهو داره نه خوات، به لام نهو له بیرری کردو شهیتان خه له تاندی، نه مان بینی که عه زیمه تی هه بی له سه ره نهو شته. ئیمه به فریشته کا همان وت: کړنووشی پړزو ئیحتیرام بو ئادهم به رن ﴿١٠٠﴾ هه موویان کړنووشیان بو برد ته نها ئیبلیس نه بی که په تی کرده وه کړنوش بو ئادهم به ریت ﴿١٠١﴾ ئیمه ش ومان: نه ی ئادهم هم ئیبلیس به دنیای دوزمنی تو و حه وای خیزانته، با له دونیادا له به هه شت ده رتان نه کات و بچه سه ر پووی زه وی ماندوو نه بن له گه ران به دوا ی رزق و رۆزی ﴿١٠٢﴾ نه گه ر تو له به هه شتدا بمینته وه نه وه به دنیای نه برسیت نه بیت و نه روتیش نه بیت، چونکه جوړه ها خواردن و پو شاکي چاکي تیا به ﴿١٠٣﴾ له به هه شتیشدا هه رگیز تینوت نابیت و هه رگیز تیشکی خو ر لیتنادات و گهر مات نابیت ﴿١٠٤﴾ شهیتان وه سوه سه ی بو دروست کرد به ده نگیکي نه ینی وتی: نه ی ئادهم ئایا رینماییت بکه م بو داریک که نه گه ر لئی بخویت بو هه میشه زیندوو نه بیت و مردنت به سه ردا نایه ت مو لکیکیش که هه رگیز له ناو ناچیت و که م ناکات ﴿١٠٥﴾ نه وانیش به قسه ی ئیبلیسیان کردو له داره که یان خواردو عه وره تیان ده رکه وت، خیرا گه لای داره کانی به هه شتیان نه دا به سه ر خو یاندا، ئادهم سه ر پیچی خوای گه وره ی کردو ژیا نی لیتیکچوو به وه ی ها ته سه ر پووی زه وی ﴿١٠٦﴾ پاشان دووباره خوای گه وره هه لیبرژارده وه که داوای لیخو شبوونی له خوای گه وره کرد، لیخو شبوو و هیدایه تی دا بو نه وه ی که ته وبه بکات ﴿١٠٧﴾ خوای گه وره فه رمووی: هه ردوو کتان ئادهم و حه و ده گوازرینه وه، ئیوه ی گرو ی مرو ف هه ندیکتان نه بن به دوزمنی هه ندیکي تر تان، هه ر کاتیک له لایه ن منه وه هیدایه تان بو ها ت به ناردنی پیغه مبه ران و دابه زینی کتیه کان، نه و هه ر که سیک شوین نه و هیدایه ته ی من بکه و ی له دونیادا گو مړا نابیت و له قیامه تیش به دبه خت نابیت، به لکو به خته وه ر نه بیت ﴿١٠٨﴾ هه ر که سیکیش پشت له دین و قورئانه که ی من بکات نه وه به دنیای ژیا نیکی ته نگ و ته سک له دونیادا نه یژینین له دوودلی و گو مان و دلّه پراوکی و شله ژا ویدا ده ژیت، له ناو گو ریشدا سزا ده دریت و گو ره که ی لئ ته سک ده کریته وه تا په راسو وه کانی هه موو ده شکیت، له پوژی قیامه تیشدا به کویری حه شری نه که ین ﴿١٠٩﴾ نه ویش نه لئ: نه ی په روه ردگار بو به کویری حه شرم نه که ی له کاتیکدا که من له دنیا هه ردوو چاوم بینا بو وه و کویر نه بووم ﴿١١٠﴾ خوای گه وره نه فه رمووی: به م شیوازه ئایه ته کانی ئیمه ت پیگه یشت

تۆ پشت تى کردو پشتگویت خست و وازت لى هیناو ته ماشات نه کرد ئیستاش ئاوا به کویری به جى نه هیلدری له ناو ئاگرى دۆزه خداو وه کو له بیرکراو مامه له ت له گه لدا ده کریت ۳۳

ههروه ها ده فهرمویت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا ۝ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ۝ وَاسْتَغْفِرُ مَنْ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبَ عَلَيْهِمُ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدَّهُمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝﴾ الإسراء

واته: کاتیک به فریشته کاغان وت کړنووشی پړزو ئیحتیرام بو ئاده م بهرن هه موویان کړنووشیان برد ته نها ئیبلیس نه بی وتی: نه ی په روه ردگار من کړنوش به رم بو که سیک که تو له قور دروست کردوو ۳۴ وتی: نه ی په روه ردگار هه وایم پی بده سه باره ت به و که سه ی که پړزت لیناو که ئاده م، که منت له ئاگر دروست کردوو نه وت له قور دروست کردوو، بوچی فه زلی نه وتدا به سه ر مندا، نه گه ر دوام بخی تا پوژی قیامه ت نه وه زال نه بم به سه ر نه وه کانیدا هه موویان گومرا نه که م ته نها که میکیان نه بی که بهنده دلسوزو باوه پرداره کانن ۳۵ خوی گه ورهش فه رمووی: نه وه نه مینیه وه، برۆ هه ر که سیکش گوپرایه لی تو بکات و شویت بکه وی نه وه به دنیایی جهه ننه م سزای ئیوه یه سزایه کی ته واو ۳۶ گومرایان بکه و له پری راست ده ریان بکه و بیانترسینه به ده نگه که ت، به سواری و به پیاده دیسانه وه خه لکی گومرا بکه و بو یان برۆ و زال به به سه ریاندا، به شداریان بکه له مالد، به شداریان بکه له منالیشیاندا به ئینیان پی بده، وه عدو به ئینی شهیتان ته نها له خسته بردنه و هیچ حه قیقه ت و راستیه کی نه ۳۷ به دنیایی بهنده دلسوزو باوه پرداره کانی من، تو توانا ده سه لات به سه ریاندا نیه، خوی گه وره به سه که باوه پرداران پشتی پی به ستن و کاری خو یانی پی بسپرن و خوی گه وره پاریزه رو پشتیوان و سه رخه ریان بی ۳۸.

که ئاده م بووه خاوه ن نه زموون، ئیر شهیتان نه ی توانی نزیکى ببیه وه، ئاده م خیرا ته وه بی کرد و گه رایه وه بو لای په روه ردگاری، خوی په روه ردگار لیره دا بو مان باس ده کات و ده فهرمویت: ﴿فَدَلَّلَهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ

وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنهَكُمَا عَن تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٣٦﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٧﴾ الأعراف

واته: (دَلَاهُمَا) واته: له بانه وه كه سيك بۆ خواره وه شوږ بكه يته وه، واته: له و پله بهرزه وه دای گرتنه خواره وه و فیلې لى كردن، كاتيك كه ئادهم و حهوا له داره كه يان خوارد عه وه رتيان كه دايان پوڅى بوو دهركه وت^(٣٦)، به گه لای داره كانی به ههشت عه وه رتي خويان داپوڅى، پهروه ردگار بانگى لى كردن ئه ی ئادهم و حهوا ئايا من قه ده غه ی ئیوه م نه كرد له و داره نه خوڼ؟ خواى گه وه سهرزه نشت و لومه ی كردن بۆ كه و تنه ناو فیلې شه يتانه وه، ئه ی من پيم نه وتن: كه به دنيایى شهيان دوژمنيكي ئاشكرای ئیوه يه^(٣٧) ههر دوو كيان يه كسهر ته وبه يان كرد، وه كو ئيبليس نه بوون كه تاوانى كردو ته وبه ی نه كرد، به لكو ئه مان يه كسهر دانيان به تاوانى خوياندا نا، ئه ی پهروه ردگار زولممان له نه فسى خو مان كردو تاوا مان كرد، ئه گهر تو لي مان خوڅ نه یى وه په حمان پى نه كه ی ئهوا ئيمه له زهره رمه ندان ئه بين له دونياو قيامه تدا، خواى گه وه لييان خوڅ بوو^(٣٨).

كه ئادهم زانى ململانى ده ستى پى كردو وه و خواى گه وه ئاماده ی كردو وه بۆ ململانيكه، ئيتير پتيوستى به وه يه كه مرو فايه تى و نه وه كانی ئاگادار بكاته وه له دوژمنى سهر سه ختى مرو ف و نه وه كانی، خواى گه وه ده فهرموي: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِئَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ

(٣٦) ﴿... وَظَلَمْنَا بِخُصْفَانٍ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ...﴾ ط. ليره دا قورئان ده رى ده خات داپوڅينى شهرمگه غه ريزه يه له مرو فدا، بويه ئادهم و حهوا شهرمگه ی خويان داده پوڅن. قورئان ده فهرموي: ﴿... وَلَا تَبْرَحْ تَبْرِجَ الْجَنَّةِ الْأُولَى ...﴾ الأحزاب واته: وه كو سهر ده مى نه زانى سهره تايي خو تان سفور مه كن.

له ئيسلامدا ته واوى له شى ژن شهرمگه يه ده م و چاو و ده ستى نه بى، به لام پياو نيوان ناوك و نه ژنوى شهرمگه يه.

له پرووى زانستى سه لماوه: (پياو له ږگاي ته ماشا كردن و خه يال جنسى ده وروژى، ئافره ت زياتر به بهر كه وتن و قسه كردن،) (الجنس والنفس في الحياة الانسانية/ د. على كمال.

بيگومان به شى له هو كاره كانی نه خوڅشيه جنسيه كان وه كو نايدز و سوژه نه ك و فهره نگی، كه ده يان مليو ن كه س بو ته قوربان ييان و زور بوونى لادانه جنسيه كان و زور بوونى ته لاق و ناپاكى خي زانى و گيچه لى جنسى له خو رئاوادا بۆ سفور وى و تيكه لای ده گه رپته وه. له بهر ئه وه يه قورئان سفور وى و تيكه لای به حه رام دانا وه.

مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿١٥﴾ الكهف

واته: کاتیک ئیمه به فریشته کامان وت کړنووشی پږو ئی احترام و به گه وره زانین بۆ ئاده م بهرن، هه موویان کړنووشیان برد ته نها ئیبلیس نه بی که په تی کرده وه کړنوش بۆ ئاده م به ریت و وتی: من له و با شترم منت له ناگر دروست کردو وه ته وت له خو ل دروست کردو وه، ئیبلیس مه لائیکه ت نه بو وه به لکو له جنی بو و له گو پرایه لی و فره مانی خوی گه وره ده رچوو، ئایا ئیوه ئیبلیس و نه وه کانی نه که نه دۆست و پشتیوانی خو تان جگه له من له دوی نه وه ی

که بی فره مانی خوی گه وره ی کرد، له کاتیکدا نه وان دوژمنی ئاشکرای ئیوه ن، خراپترین شته که سته مکاران خو شه ویستی و پشتیوانی خوی گه وره نه گو پنه وه به شه ی تان.

به لām به داخه وه مرو ف سه رکه شه و زو و شتی له بیر ده چینه وه، نه مجاره شه ی تان زه فره ی به منداله کانی برد، توانای نه بو و جار یکی تر ئاده م و حه واهه لښه له تینیت، چوو ه لای دو و کوری تری ئاده م قابیل و هابیل.

کوشتنی هابیل به دهستی قابیلی برای

سه رنج را کیشامان بۆ نه م پرو داهه بنه په تی په یوه ندی هه یه به یاسا کانی تاوان و تو له سه ندنه وه، نه حکامی له سه ر دامه زرا وه، کاتیک که ده گه پږینه وه بۆ سه رچا وه ی یاسا دانان، ده بینین ده یان فه یله سوف نمونه یان بۆ هینا وینه ته وه تا توانیویانه شتیک له دانانی یاسا بۆ کو مه لگه و ده سه لاته که یان بونیاد بنین، به لām خوی په روه ردگار له بنه په تی تاوانه که وه یاسا که ی بۆ داناوین و له زه مینه و واقعی ژیا نه وه دو و له بنه مای فه لسه فی یاسای بۆ دا رشتووین، به لکو بنه مای یاسای خوی په روه ردگار ده گه پږینه وه بۆ شه ریعت، وشه ی شه ریعت به واته ی سه رچا وه دیت، که واته خوی په روه ردگار بنه په تی سه رچا وه ی یاسای بۆ مرو فایه تی دا رشتوو، له سه ر نه و بنه ما و بنه په ته مرو فکه کان ده توانن یاسای تری له سه ر دا بر پږنه وه، نه مه ش له زمانی شه ریعت دا پتی ده وتری ت (نه حکام و فه توا) نه حکام بنه په تی یاسایه و نا گو ریت، به لām فه توا له سه ر بنه مای نه حکامه که دیت، ده کریت ده ستکاری بکری ت و گو رانکاری به سه ردا بیت، یا خود په شیمان بوونه وه ش له سه ری زور ئاسایه، هه روه کو نمونه ی جه نابی (محمه دی کوری ئیدریس) که ناسرا وه به (ئیمامی شافعی) له به غداد فه توا یه کی دا چوو و لاتی میسر لئی په شیمان بوویه وه، نه مه ش زیاتر نه و واتا به مان بۆ ده رده خات که فه توا له جیگاو ژینگه یه کدا گو رانکاری به سه ردا دیت، به لām نه حکام له جیگای خو یدایه و نا گو ریت.

سهره تای ئەم ڕووداوانه ههروا شتیکی سانا و ساکار نییه، پێش ههموو شتیکی بۆ ئەوهی میژووی یاسا و ئەحکام تێبگهین لێرهوه سهرچاوهی گرتووه، نهک هامووبابی و سهرچاوهی شارستانییهتی سۆمهه و ئەکهه و ئاشووری.

چونکه زۆریک له ماددی گهراکان ده یانه ویت میژووی یاسا بگه پێنهوه بۆ سهرچاوهی شارستانییهتی (میژووتامیا) که له راستیدا سهره تای یاسادانان لێرهوه سهرچاوه ده گریته.

سهره تای ڕووداوه که وهکو باسمان کرد ئادهم عَلَيْهِ السَّلَام، بهزه ویدا ده گهرا ههروه ها مندا له کانی دابهش کردبوو به ناوچه کاندای، ئەم دوو کوپه ی له شام مابوونهوه سهرقالتی کشتوکال و ئاژه لداریش بوون، هابیل که سومبولی پاکی و هیمنی و برای دلسۆزه له ژبانی ڕۆژانهیدا سهرقالتی ئاژه لدار ی بوو، قابیلی برای که سهره ڕۆو نه گبهت و ههسوود بوو، خهریکی کاری کشتوکال بوو، ههریهک لهو دوانه ده بوو له بهروبوومی خویان واتا قازانج و سوودی کاره که یان قوربانی پیشکesh بکهن، وهکو زهکاتی ئیستا دانی قوربانییه کهش، بهخودی باوکیان بووه ههزهره تی ئادهم، ئەویش بهسهر ههژار و بی دهرامه ته کاندای دابهشی ده کرد.

ئوهی که له میژوودا باس کراوه هابیل باشتین مه ڕی ده به خشی به زیادهوه، قابیلیش له بهر ههسوودی و چاو چنۆکی که مترینی ده به خشی ئەویش به نابه دلی، لێره ده که ئادهم عَلَيْهِ السَّلَام ڕوونی ده کاته وه که خوای گه وهه قبولی کردووه یان نا، چونکه کوپه کانی په یوه ندی راسته خویان به خوای پهروه ردگاره وه نییه، ئەوهش له ئارادا ههیه که گوایه، قوربانییه که پیشکesh کراوه و ئاگریک لێی ده دات، ئەو ئاگره نیشانه ی قبول کردنه، ئەمهش پیناچیت سه نه دیکی راستی هه بیته، چونکه خودی ئادهم که پیغه مبه ره، راسته وخۆ له گه ل خوا و وه حی بۆ دیت و خوای گه وهه ئاگاداری ده کاته وه، قوربانییش بۆ سوتان نییه، به لکو بۆ سوود گه یاندنه به خه لکی هه ژار و بیده ره تان، هه ره له بهر ئەوهیه وهکو سه ید قوطب ده لیت: (کرداره که نادیاره) له کامیان قبول کراوه یان قبول نه کراوه، واتا (فعلى مبنی على المجهول) ه.

کهواته ئادهم هه واه له که ده گه یه نیت، پاشان ئەوهی که به خیل و ئیره یی و ههسوودی ههیه، ده بینیت برا که ی هه میسه لهو باشته، له ئەنجامی ئەو باشیه ی بریاری کوشتنی ئەدات، واتا پێ ناچیت هه موو ئەم ڕووداوه له چه ند چرکه سات و یان ڕۆژیکدا بیت، پێ ده چیت داخیکی زۆر له دلیدا په نگ ی خوارد بیته وه بۆیه بریاری کوشتنی ئەدات، ئەویش وه لامی ئەداته وه، ئەگه ره هه ولی کوشتنم بده یت من هه رگیز ده ست درێژی ناکه مه وه سه ر تۆ، سهره تا له شیوه ی هه ره شه دایه، پاشان کرداری کوشتنه که ئەنجام ئەدات. له گه ل ئەنجامی کوشتنی برا که ی راسته وخۆ په شیمانه، نازانیت چی بکات، فه رمان و هوکمی کوشتنی برا که ی نازانی چی به سه ر دی، پێ ناچیت ئەو برا که ی خۆی کرد بیته ژیر خاک، چونکه ئایه ته که وا ده رده که ویت که به

جیی هیشتوو و رای کردوو، پاشان له نه نجامی را کردنه که ی له پریگادا دوو قه له رهش ده بینیت به کیکیان نهوی تریان ده کوژیت و دهیکات به ژیر خاکوه، نهویش بی توانایی و بی میشکی خوی ههست پی ده کات که نهو قه له رهش لهو به توانا تر بوو، ته نانهت براکهشی نه کرده ژیر خاک بویه نهو نهدهی تر په شیمانی ده ربری، به لام په شیمانی دادی نهدا بویه له خه سارهت مه نهده کان بوو.

ئین که ثیا ده ئیت: قابیل رایکرد بۆسه ر شاخ، یاخود به رهو به مه ن که وته پێ...

نهوانهش که باسی هینانی خوشکی به کتر ده که ن له میژوو دا، هیچ بنه مایه کی ئیسلامی نییه، به لکو ئیسرا ئیلیاته و تیکه ل کراوه به سه رچاوه ی ئیسلامی ئایه ته کهش زۆر به پروونی دیاره که په یوه ندی به خواناس و قوربانیه وه ههیه خوای گه و ره له قورئاندا چیرۆکه که مان بۆ باس ده کات و ده فه رمو ئیت: ﴿وَأَنذَلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ بِإِيدِ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنَّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ قَبَعَتْ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوَاءَ أَخِيهِ قَالَ يُوزِلْنِي أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوْرِي سَوَاءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾ المائدة

واته: به سه رهات و پروودای دوو کوپه که ی ئاده م (قابیل و هابیل) بۆ نهو خه لکه ی بگپه وه که به راستی پرووداوه کاتی که قوربانیه که یان کرد، له یه کیکیان وه رگپرا (که له سه ر حه ق بوو، له خوا ترس بوو) و لهوی تریان وه رنه گپرا (چوونکه پق نه ستوو رو له خوا نه ترس بوو) (که چی قابیل به هابیلی) وت: هه ر ده تکوژم (هابیل له وه لامی هه ره شه کهیدا) وتی: خوای گه و ره ته نها له پارێزکاران قوربانی و چاکه وه رده گریت ﴿٢٧﴾ خو ئه گه ر تو ده ست درێژ بکه یته سه ر من و به تو ی بمکوژی، من ده ست درێژ ناکه مه سه ر تو و ناتکوژم چوونکه به راستی من له سزاو تو له ی خوا به ره وه ردگاری جیهانه کان ده ترسم ﴿٢٨﴾ ده مه وی گوناھی کوشتنی من و گونا هه کانی تری خویش که له که بییت له سه رت و بیته نیشته جیتی ناو ناگر، هه ر نه وه شه پاداشتی سه ته مکاران ﴿٢٩﴾ نه فسی سه رکه شی قابیل هانی داو کوشتنی برا که ی لا ساده و ساکار کرد کوشتی، ئیتر خو ی خسته ریزی خه ساره ته مندو زه ره رمه ندانه وه ﴿٣٠﴾ له وه دوا گیری خوارد به ده ست ته رمه که یه وه، (چوونکه وا دیاره هابیلی شه هید یه که م که سه که بکوژریت و پم ریت بویه)، خوای میه ره بان قه له ره شیکی ناردو چالێکی له زه ویدا هه لکه ند (بۆ قه له ره شیکی تری مر داره وه

بوو) تا نیشانی بدات چۆن لاشه ی براکه ی بشاریته وه، (ئه وجا که ئه وه ی دی) وتی: هاوار له من، من نه متوانی وه کو ئه و قه له پره شه بکه م و به قه دهر ئه وم لئ نه هات تا لاشه ی براکه م ئه سپهرده بکه م، ئیتر بۆ هه میشه چوو ه پیزی په شیمانانه وه (3).

ئه گهر ته ماشا بکه یڼ لیږده تا توخمیکی تر له ناو توخمه کانی ململانی دیته ئاراوه که دووره له بواری شه ی تان واتا خودی شه ی تان راسته وخۆ دهستی تیدا نییه، هه رچه نده شه ی تان میحوه ری سه ره کییه، به لām لیږده باسی (نه فس) ده کات، ئه م توخمه نوییه که له مروڤدا هه یه، بنه ما که ی له سه ر هه ز دروست ده بیته، په یوه ندی هه یه به لوتبه رزی، پیچه وانه که ی ته وازوع، درۆکردن پیچه وانه ی راستگویی، دزی و ده ست پاکی، چاو چنۆکی و دلفراوانی، خاوه ن په وش و بئ په وش... هتد، هه موو ئه م سیفه تانه سه رچاوه که ی له توخمی نه فسه وه یه، ئه گهر بیته و مروڤ وه رز هه نه فسی نه کات، ئه و له شه ی تان خراپتری پئ ده کات، بۆیه زانایانی ئیسلام، به شی (تزکیه نفس) یان داناوه که به کوردی پتی دهوتری (پالافته ی دهروون)، زۆریک له ئه هلی ئیسلام قوتابخانه ی تاییه تی بۆ دروست کردوه، ریگا و مه سه لکه ی تاییه تی هه یه به ناوی صۆفی و مورید و... هتد، که هه مووی کارکردنه له سه ر پاککردنه وه ی نه فس، له و زانا گه ورا نه ی که کاریان کردوه له سه ر ئه م بواره زۆرن، هه ندیک به نه وونه باس ده که یڼ که پیشه نگن، له وانه هه سه نی به سه ری، ئیمامی ئه حمه د، عه بدوللای کوری، ئیمامی زه هه بی، ئیمامی که ئیڼ و تیمیه قوتابی بوو، پاشان که زانی ئیڼ ته ییمیه به توانا تره، ئیمامی زه هه بی بووه قوتابی ئیڼ و ته ییمیه، ئیبنو قهیمی جهوزی، ئیمامی غه زالی... هتد.

تییینه کی بچووک بۆ خوینهر!

که ته ماشای ته وراتم کرد به شی (تکوین) زۆرینه ی سه رچاوه کان له ته وراتیان

وه رگرتوه، بۆیه ئه وه نده ی که ئاماژه م پێداوه زیاترم ده ست نه که وتوه، بۆیه به دوو ئاراسته ئه م باسه ده بینم، ئاراسته ی یه که م به دڵنیاییه وه سه رچاوه ی یاسادانانه له ئاده مه وه، سه رچاوه ی دووهم موعجیزه ی گه وری پیغه مبه ری خوایه ﷺ که ئه م سوره ته و خودی ئه م پرووداوه له شاری مه که که دابه زیوه، که عه ره ب هیهی له باره ی ئاده م و هه واهه نه زانیوه چ جایی مندا له کانیاڼ، چونکه سه رسامی عه ره ب به قورئان، ته نها به جوانی به لاغه که ی نه بوو، هه رچه نده به لاغه و جوانی ده نگی مۆسیقای له ناو وشه کانی قورئاندا وجودی هه یه، ئه وه نده جه وه ره و باسه کانی قورئان جیگای سه رنجی عه ره ب بووه، باسه کان بۆیان نوێ بوو، له گه ل ئه وه ی شاره زابوون له زانستی نه سه ب به زمانی ئه مپرو، میژووی عه ره ب تا قورپه یش که باپیره گه وریان بوون ده گه رانه وه، زانیاریان ده رباره ی ئاده م و هه وای خێزانی نه بوو.

عهره ب پروای به زیندووبونه وهی قیامت نه بوو، ته نها خواپه رستیان ده کرد بو ئه وهی سرکه و توو بن و به ختی باشیان هه بیټ له ژياندا، به دواى به هه شت و دۆزه خه وه نه بوون، هه ر نه يانده زانی چیه! بوونی شه يتان و جنۆکه و فريشته ئه گه رچی ناويان بیستبوو، به لام جياکاريان نه ده کرد له نيوانياندا بۆيه پيغه مبه ري خوا ناوی نان به عهره بی جاهیلی و سه رده می جاهیلی، چونکه جاهیلی ته واو بوون به ئایینی خواى پهروه ردگار.

له باسی میژووی ئاده م عَلَيْهِ السَّلَام، ئین جه عفهری طه به ری له ئینو حه میده وه ده گپرتته وه که گوايه، ئاده م زۆر خه فه تبار بوو به کوشتنی هابیلی کوپی، گوايه شیعریک له ئاده مه وه ده هیئن، که وه کو لاوانه وه به ک بو هابیلی کوپی وتویه تی:

تَغَيَّرَ الْبِلَادُ وَمَنْ عَلَيْهَا فَوَجَّهَ الْأَرْضَ مُغْبِرَ قَبِيحِ
تَغَيَّرَ كُلُّ ذِي لَوْنٍ وَطَعَمِ وَقَلَّ بِشَاشَةِ الْوَجْهِ الْمَلِيحِ

به م جوړه قابیل بووه ئه و که سه ی که له سه رده می ته کلیفی مرۆیی بو پابه ندبوون به ئایینه وه، به که م تاوانی کوشتنی خسته سه ر شانی خو ی و هه رکه س که سیک بکوژیټ به بی تاوان، چه نده تاوان ده چیته سه ر خاوه نه که ی، ئه وه نده ش بو قابیلی کوپی ئاده مه.

پيغه مبه ري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فره مویت: هه ر که سیک به زولم بکوژیټ، ئه وا خوینه که ی به که م جار ده روات بو ئه و که سه ی که به که م کاری کوشتنی ئه نجام داوه، که کوپی ئاده مه^(۳۷).

له سه رچاوه ی ئیسرا ئیلیات هاتووه دوا ی کوشتنی هابیل، خوا ی گه وه ره (شیث) به خشیه وه ته ئاده م عَلَيْهِ السَّلَام، له میژووی ئین که ئیردا هاتووه ئه ویش له طه به ری وه ریگرتوه (شیث) به واتای دیاری خوا یی دیت (هبة من الله).

خوا ی گه وه ره ش که دیاری به خشی چاوه ری دیاری وه رگرتنه وه نییه، بۆیه ناو نراوه به (هبة من الله).

.....
(۳۷) لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا، إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دَمِهَا، لِأَنَّهُ كَانَ أَوَّلَ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ/احمد، البخاري، مسلم، ابن ماجة و ترمذي ريوایه تیان کردووه.

وه‌فاتی چه‌زره‌تی ئاده‌م عَیْبَالَسَلَام

هه‌موو مه‌خلوقیک له‌سه‌ر زه‌وی و له‌گه‌ردووندا، بیجگه‌ دۆزه‌خ و به‌هه‌شت خوای په‌روه‌ردگار قه‌ده‌ری بۆ داناو، سه‌ره‌تا و کو‌تایی هه‌یه. ئاده‌میش نه‌گه‌ر چی یه‌که‌م پیغه‌مبه‌ره له‌ دوا‌ی ته‌واو بوونی قه‌ده‌ری، ته‌ویش ده‌بی‌ت وه‌فات بکات و بگه‌رپته‌وه بۆلای خوای په‌روه‌ردگار، دوا‌ی خو‌ی وه‌سیه‌تی کرد بۆ شی‌ی کور‌ی و له‌ دوا‌ی خو‌ی خوا کردیه‌ پیغه‌مبه‌ر و صحوفی بۆ نارد، ئاده‌م له‌ ولاتی هیندستان له‌و جیگایه‌ی که سه‌ره‌تا نیشتمانی بوو له‌و‌ی نی‌ژراوه. قسه‌یه‌کی تر له‌باره‌یه‌وه هه‌یه که گوایه له‌ (شاخی ئه‌بی قوبه‌یس) له‌ شاری (مه‌که‌که) نی‌ژراوه. له‌باره‌یه‌وه وته‌ زۆره، به‌هه‌رحال ئه‌مه‌ی که گرنگه‌ ئاماژه‌ی پێ بده‌م له‌دوا‌ی مردنی به‌یه‌ک سا‌ل خاتوو چه‌وا‌ی خێزانی وه‌فاتی کردووه.

وه‌کو وتراوه هه‌ردووکیان لای یه‌ک‌تریه‌وه نی‌ژراون، بنه‌رته‌ و سه‌رچاوه‌ی راستی ئه‌وه‌یه که جیگا و گو‌ری پیغه‌مبه‌ران نابیت دیار بیت، بیجگه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ رۆژی وه‌فاتی ئاده‌م وه‌کو ئه‌و رۆژه‌ بووه که خوای گه‌وره‌ دروستی کردووه ته‌ویش رۆژی جومعه‌یه، له‌دوا‌ی ئاده‌م شی‌ی کور‌ی کاری بانگه‌واز و گه‌یاندنی ئایینی خوای گرته‌ ئه‌ستۆ.

شی‌ت پیغه‌مبه‌ر عَیْبَالَسَلَام

یه‌که‌م زمانی دانیش‌توانی سه‌رزه‌وی

گومان له‌وه‌دا نییه‌ زمانیش له‌گه‌ڵ نووسیندا هه‌ردووکیان ده‌رئه‌نجامی په‌ره‌سه‌ندنی مرو‌ف‌ن له‌گه‌ڵ سا‌لانی ژیا‌نی مرو‌ف‌ دا په‌ره‌یه‌سه‌ندووه، قسه‌کردن ده‌رئه‌نجامی ئه‌و تو‌نی ده‌نگانه‌یه که له‌ گه‌رووه‌وه ده‌رده‌چیت، نووسینیش وینه‌ی ئه‌و ده‌نگانه‌یه مرو‌ف‌ به‌کاری هێناوه، فه‌رمووده‌یه‌کی لاوا‌زمان هه‌یه که یه‌که‌م زمان ئاده‌م و شی‌ت و ئیدریس و نووح، ئه‌م پیغه‌مبه‌رانه که به‌ پیغه‌مبه‌ره سه‌ره‌تاییه‌کان ناسراون زمانی سریانیان هه‌بووه. پاشان هه‌ندیک سه‌رچاوه‌ی تر ناوی ناوه به‌ زمانی (ئاده‌م)ی، هه‌رچه‌نده هه‌ر ناویکی هه‌بی‌ت به‌ دُنیا‌یه‌وه زمانیک هه‌بووه که خه‌لکی سه‌رده‌می ئاده‌م قسه‌یان پێ کردووه، زمانیش بنه‌رته‌ ده‌گه‌رپته‌وه بۆ یه‌ک سه‌رچاوه و هه‌موو زمانه‌کانی تری لێ جیا‌بووه‌ته‌وه به‌ گو‌یره‌ی قو‌ناغه‌کانی سه‌رده‌م و می‌ژوو گو‌رانکاری به‌سه‌ردا هاتووه، ئه‌وه‌ی له‌ تێستادا له‌ به‌رده‌ستماندا‌یه ئه‌وه‌یه که کو‌نترین زمانیک ئاخفتنی پیکراوه له‌ بابل دا سو‌مه‌ریه‌کان به‌کاریان هێناوه، ته‌ویش زمانی سو‌مه‌ریه‌یه، هه‌رچه‌نده هاو‌شی‌وه‌ی زمانی نووسینی سو‌مه‌ریه‌کان بووه زۆر له‌وانیش کو‌نتر بووه.

ئهوهی گرنکه باس بکریت زمان و نووسین له ئه نجامی قۆناغه کانی ژیا نی مروۆف پهیدا بووه، کاتیک خوای گه وره مروۆفی ئامادده کردوو ه بۆ هه لگرتنی ئه مانه تی ئایینی توانای خویندن و نووسین و گفتوگۆیان هه بووه به با شترین شیوه، هه ربۆیه ئاده م خاوه نی ۱۰ کتیب بووه، شیئی کو پری خاوه نی ۵۰ کتیب بووه به ناوی (صحف) و هه روه ها شیث یه کتیک بووه له پیغه مبه ره خاوه ن پیشه و ده ست ره نگی نه کان، که ئاسن و کانزا کانی به کار هی ناوه، وه کو ئاماژه ی پیدراوه له ناوچه ی بابل و عیراقی ئه مرو دا ژیاوه.

کاری هه رستی پیغه مبه ره سه ره تاییه که ناساندنی خوا بووه، له سه رده می ئاده م عَزَّوَجَلَّ هیچ کێشه یه ک پرووی نه ئه دا، خیرا مروۆفه کان پابه ند ده بوون و هه موو زاتی په روه ردگاریان ده په رست، سه رده می شیث زیاتر وه کو ئاده م بووه، زیاتر زانیاری و زانستی ئه دایه خه لکی له پرووی ئایین و پاشان دنیا وه، له ناوچه ی بابل و فارس دا ژۆر خو شه ویست بووه که دوا ی خو ی منداله کانی به پادشایی ده ست پت ده که ن و سه ره په رشتی ۷ هه ری می فارس ده که ن منداله کانی و یه کتیک له کو په ناوداره کانی پادشا کانی ناوچه ی فارسه که بابلی له ژۆر رکیف دا بووه به ناوی (مه هلائیل) بووه، هه رچه نده له فه رموو ده یه کی ئه بو زه ردا ها تووه که (لاوازه، مرفوع) ه، کو پری یه که می ناوی (ئانوش) بووه، ئانوش-یش باوکی (قینین) بووه، قینین-یش باوکی مه هلائیل بووه، وه کو ئه وه ی باس ده کریت نه وه کانی ئاده م له به شی شیث و شارستانییه تی بابل و ئه که د و ئاشوور هه روه ها فارسیان دامه زران دووه.

که واته شارستانییه تی ناوچه کانی (میزۆپۆتامیا) له بنه پرت دا له نه وه کانی ئاده م-ه وه ها توون، که واته سه ره تای ده ستپێکی شارستانییه ت لیره وه سه ره ه لده دات له دوا ی نه وه کانی شیث.

ئیدریس پیغه مبه ره عَزَّوَجَلَّ (۳۸)

یه که م قه له م و نووسینی دانیش توانی سه رزه وی

خوای په روه ردگار له قورئاندا له دوو جیگادا باسی کردوو و ده فه رموویت: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۖ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۗ﴾ مریم

.....
(۳۸) هه ندی پروایان وایه (ئیدریس) دوا ی (شیث) دی و ده بی به پیغه مبه ره و نه وه ی ئه وه، (قصص القران ابن کثیر/ل: ۴۸)

واته: ئەهی محمەد صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمْ لہو قورئانہ پیرۆزہ باسی ئیدریس پیغہ مبه ریش عَلَیْہِ السَّلَامْ بۆ خەلکی بکہ بە دنیایی ئەویش زۆر راستگۆ بووہ و پیغہ مبه ری خوا ی گہورہ بووہ ﴿٥١﴾ بەر زمان کردۆتەوہ و پلہ و پایە ی بەر زمان پێ بە خشیووہ کہ لە ئاسمانی چوارەمہ، یاخود پیغہ مبه رایە تیمان پێ بە خشیووہ، یاخود لە بەہەشتدا پلہ مان بەرز کردۆتەوہ ﴿٥٢﴾

﴿وَاسْمِعِلْ وَاذْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ (الأنبياء)

واته: ئیسماعیل و ئیدریس و ذولکیفل عَلَیْہِمُ السَّلَامُ ھەموو ئەمانەش ئارامگر بوونەو ئارامیان گرتووہ.

ئیدریس عَلَیْہِ السَّلَامْ یەکیکە لە کورپەکانی ئادەم، رایەکی تر ھەبە کہ ئادەم باپیریەتی و شیت باوکی، بەلام ئەو رایەم لا پەسەندە کہ یەکیک لە کورپەکانی ئادەم بووہ و باوکی خۆی بینیوہ، واتا ئادەمی بینیوہ.

ئیدریس لەناو ولاتی میسردا پیغہ مبه رایەتی کردووہ، وەکو ھەردوو پیغہ مبه رانی پێش خۆی واتا ئادەم و شیت بە زەویدا گەراوہ کہ دەلێن بەزەویدا گەراوہ واتا بەو جیگایانەدا گەراوہ کہ کۆمەلگە و مروڤی تیدا نیشتەجێ بووہ، لەو جیگایانە ولاتی یۆنانستانە کہ لەوێ بە (خنوخ) ناسراوہ، یاخود خنوخ زمانی عیبریەو لە تەورات دا بەو ناوہ ھاتووہ، ھەروہا میسریەکان بە (ئەرمیس) ناویان بردووہ، عەرەب وشەکە ی گۆریوہ بۆ (ھەرمیس) ھەروہا خنوخ ی گۆریوہ بۆ (أخنوخ) ھەروہا کو چۆن کورپەکانی شیت شارستانیەتی میزۆپۆتامیایان دامەزرا ندووہ نەوہکانی ئیدریسیش شارستانیەتی میسری کۆنیان بوونیاد ناوہ.

ھەندێ برۆایان وایە (اخنوخ) کہ لە تەوراتدا ھاتووہ، ھەمان ئیدریسە، ھەندێ برۆایان وایە (ئیدریس ھرمس) ی دانایە لە یۆنان، بەلام ھیچ کام لەو قسانە پشت راست نەکراونەوہ.

(الأنبياء والرسل في مصر الفرعونية / اسماعيل حامد/ل: ٥٢ بۆ ٦٠ سەیر بکہ.

بە پێ ی قسە ی (د. خزعل الماجدي) ئادەم و شیش لە خاکی سۆمەردا ژیاون، ئەو زنجیرە یە لە ئادەمەوہ تا نوح بە (١٠) بەرە باب دەست پێ دەکات، ئەو ناوانە لە شوێنەواری سۆمەری دا ھاتوون.

(انبياء سومريون/ د. خرعل الماجدي/ ل: ٥٩-٦٠ سەیر بکہ.

برۆای زۆرینە ئەمە یە، سۆمەریەکان ئاری بووبن، یان کورد پاشماوہ ی گەلی نوح بن و لە باکووری عێراق (کوردستان) نیشتەجێ بووبن لە جود ی.

(موسوعة الحضارات القديمة / ا.د. محمد سهيل طقوش/ل: ٢٤٥ سەیر بکہ.

ھەرچەندە بەشێک بە سامیان دەزانن. چونکە وشە ی گۆتی (کورد ی- جود ی) لە بەک پەگەوہ ھاتوون وەکو (د. فرید لی) باسی کردووہ. (سفينة نوح/ احمد فقيه/ل: ١٧) قورئان دەفەر موی: ﴿... وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ...﴾ ھرد، لە ھا تەو و باسی دەکەین.

پێغه‌مبه‌ریکی خاوه‌ن سیفه‌تی جوان بووه، راستگۆو ئارامگر بووه، زانیانی نه‌سه‌ب و گێرانه‌وه‌ی په‌چه‌له‌ک بنه‌په‌ته‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا محمه‌د ﷺ ده‌گه‌رێنه‌وه‌ بو‌ حه‌زه‌ری ئیدریس^(٣٩).

هه‌روه‌ها له‌ فه‌رمووده‌ی راست و دروستی پێغه‌مبه‌ر ﷺ دا. هاتوو هه‌ که ئیدریس یه‌که‌م که‌س بووه‌ قه‌له‌می به‌کارهێناوه، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌مان بو‌ ده‌رده‌خات خوێندن و خوێنده‌واری له‌ پێغه‌مبه‌رانه‌وه‌ ماوه‌ته‌وه‌ بو‌ مرو‌فایه‌تی^(٤٠).

پاشان یه‌که‌م پێغه‌مبه‌ر بووه‌ که چه‌ک و جبه‌خانه‌ی دروست کردوو، هه‌روه‌ها خه‌باتی کردوو ده‌ژێ ئه‌و که‌سانه‌ی که لاڤێ و سه‌رلێ شێواو بوون، دیاره‌ ده‌لێن یه‌که‌م که‌س بووه‌ که جیهادی کردوو، جیهاد به‌ هاتنی ئاده‌م فه‌رز بووه، چونکه مه‌رج نییه جیهاد ته‌نها بو‌ جه‌نگ کردن به‌کار به‌یبنه‌یت، به‌لکو ئیدریس یه‌که‌م که‌س بوو که جیهادی جه‌نگی کردوو ده‌ژێ خراپه‌کاران.

به‌م هۆکاره‌یه‌ که پێغه‌مبه‌رانی سه‌ره‌تادا جێگا و پله‌وپایه‌ی به‌رز بووه‌ جیهادی ده‌ژێ بی‌باوه‌ران نه‌بووه، به‌لکو ده‌ژێ تاوانباران بووه‌ ئه‌وانه‌ی که زیناو مه‌ی‌خواردنه‌وه‌ و تاوانیان ئه‌نجام داوه‌ له‌دوای ئیدریسه‌وه‌.

شه‌یتان ده‌که‌وتیه‌ وه‌سه‌سه‌ی ناو خه‌لکی و هاوبه‌ش دانان دروست ده‌بیت تا سه‌رده‌می ئیدریس پێغه‌مبه‌ر، به‌ ماوه‌یه‌ک دوای جه‌نابیان ئینجا شیرک و تاوانی شه‌ریک دانان دیته‌ ناو خه‌لکی و قێری ئه‌و تاوانه‌ گه‌وره‌یه‌ ده‌بن له‌لایه‌ن خودی ئیبلیسه‌وه‌.

فه‌رمووده‌مان هه‌یه‌ نێوانی حه‌زه‌ری ئاده‌م و حه‌زه‌ری نووح (ده‌ سه‌ده) بووه‌ که هه‌موو له‌سه‌ر ئایینی ئیسلام بوون و اتا ئایینی ئاده‌م، شیت و ئیدریس سه‌ره‌تای بونیادی شارستانییه‌ت له‌ نێوان دیجله‌ و فورات که به‌دۆلی پافیده‌ین یاخود می‌زۆپۆتامیا ناسراوه‌ به‌ پیت و فه‌تر بووه‌ له‌ ناوچه‌کانی تری دنیا، بۆیه له‌دوای وه‌فاتی ئاده‌م ئیدریس و کوڕانی شیت توانیان ناوچه‌کان ئاوه‌دان بکه‌نه‌وه‌ به‌ زانست و زانیاری، له‌دوای ئه‌وان شارستانییه‌ت چوو له‌ ناوچه‌ی که‌نعان که فه‌له‌ستینی ئیستا و شام ده‌کات، پاشان بو‌ میسر، هه‌لبه‌ت ماوه‌ی زۆری خایاندوو. به‌لام سه‌رچاوه‌که‌ی ئه‌مان بوون، له‌ دوای مردنی ئیدریس ﷺ (مه‌هلایل کوپی قینان کوپی ئارنوش کوپی شیت) هه‌ که‌ مو‌لکی ٤٠ سا‌ل له‌ بابل به‌رده‌وام بووه‌ و پادشایه‌کی دادپه‌روه‌ر بووه،

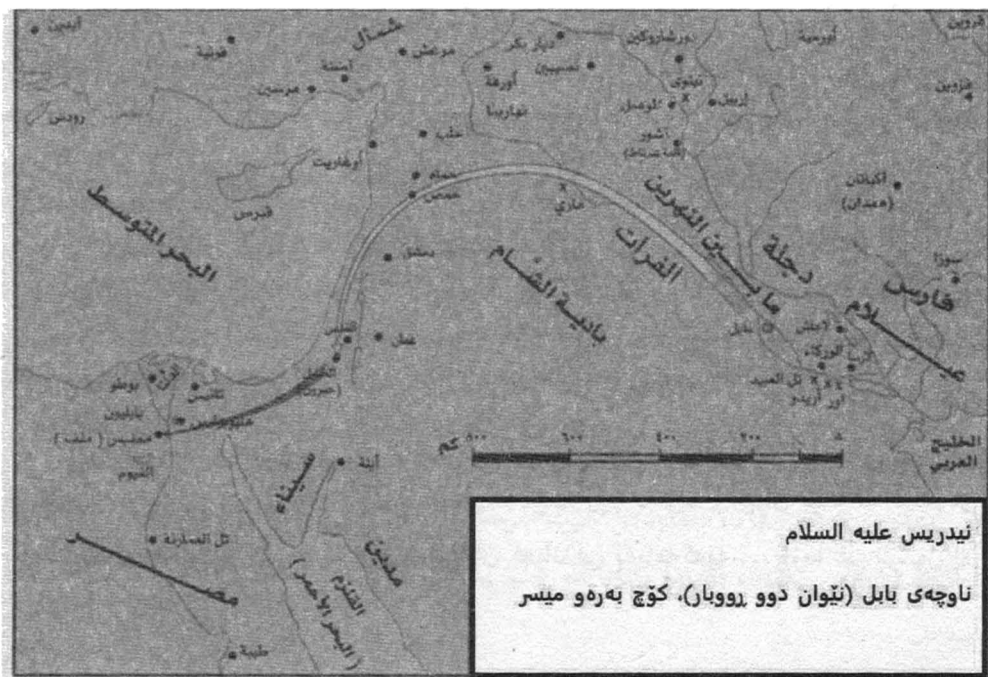
.....
(٣٩) له‌م کتێبه‌دا کاتیک وشه‌ی حه‌زه‌رت به‌کار ده‌هێنێت ته‌نها بو‌ پێ‌ز و گه‌وره‌یه‌ بو‌ پله‌و پایه‌ی پێغه‌مبه‌ران به‌ گشتی، ده‌زانین که هه‌موو پێغه‌مبه‌ران وه‌فات ده‌که‌ن به‌ حه‌زه‌ری عیسا‌شه‌وه‌.
(٤٠) ئه‌نه‌ کان نبی یخ‌ط به‌، وافق خطه‌ فذاک/مسلم، رقم ٥٣٢ فی مساجد.

له ژبانی خویدا مزگهوت یاخود جیگای به ندایه تی زوړی دروست کرد، له سهرده می ئه ودا ئاسن و ماده کاناکانی تر بۆ دروست کردنی بیناو زه قوره کانی بابل زوړیکي تر له بونیادی شارستانییه له سهر دهستی پادشا مه هلائیل دا ئه نجام و بونیاد نراوه، له دواي مردنی مه هلائیل کوره که ی دپته سهر حوکمی فرمانبره وایی بابل که ناوی (پرد)ه، لیره دا ده مه ویت هه لوه سته یه ک بکه ین بۆ باوانی ئیدریس که گوايه لای ئه هلی ته ورات هاتوو که له نیاوان مه هلائیل و یرد دا هاتوو، به لام لای نووسهر ئه م رایه به فیل ده زانم که جووله که خزان دبیته ناو ئه م باسه وه، فهرمووده مان هه یه هه رچه نده لاوازه که ئیدریس له میسردا بووه، ئاده میس حه زره تی ئیدریسی بینیه واتا ئه گهر کوری راسته خوئی ئاده م نه بیت کوری شیث-ه، هه رچه نده شیث و ئیدریس له یه ک سهرده مدا بوون، شیث له بابل و ئیدریس له میسر، به لام ئه م ناوانه ی تر هیچی ناگاته سهرده می ئاده م ﷺ، راسته ناوی ئانوش هاتوو به دوايدا قنین هاتوو دواي ئه و ناوی ئه م پادشایه که مه هلائیل تۆماره له یه که م پادشای بابلی یاخود سوّمه ری، دواي ئه و پادشای یرد ناوی هاتوو که نزیک بووه له دامه زرانندی ده ولّه تی پارسیا.

به لگه بۆ ئه م وته یه چیه، بریتییه له مه هلائیل کوری قنین یان ناوی به قینان هاتوو، شاریکی دروست کرد له خوزستانی ئیرانی ئه مپرو به ناوی (سوس)، یردی کوری له و شاره فرمانبره وای ده کرد نه ک له بابل، پاشان هیچ ئاسه واریکمان نییه که ئیدریس له عیراق و ئیران ده رکه ویت، به لام له سهر نووسینی کوئی فیرعه ونی ناوی ئیدریس هاتوو به (ئهرمیس) یاخود به پادشای پادشاکان ناسراو بووه.

یان پیده چیت ئیدریس ﷺ کوری ئاده م که چۆته میسر پيش شیث و نه وه کانی مرد بیت، له خو شه ویستی ئه و له نیاوان مه هلائیل و یرد دا کوریکي تریان بووبیت و ناویان نابیت ئیدریس (خنوخ)، ئه م پیشینه یه ش هه یه یان جووله که ده یه ویت بیگه رپیتته وه بۆ بابل و به عیدانی کردنی پیغه مبه ران بکات. هه رچه نده فهرمووده ی پیغه مبه رمان هه یه ده فهرموویت: ئه ی ئه با زه ر چوار له پیغه مبه ران سریان بوون ئاده م و شیث و نوح و خنوخ، که مه به ستی ئیدریسه. هه ر ئه ویش یه که م که س بووه که به قه له م نووسیویه تی خواي پهروه ردگار ۳۰ کتیی بۆ ناردوو^(۴۱).

^(۴۱) قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يَا أَبَا ذَرٍّ أَرْبَعَةٌ مِنَ الرُّسُلِ سُرِّيَانُ آدَمَ وَ شِيثَ وَ نوحَ وَ اخْنوخَ وَهُوَ إِدْرِيسُ، وَهُوَ
 أَوَّلُ مَنْ خَطَّ بِالْقَلَمِ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْهِ ثَلَاثُونَ صَحِيفَةً. / عبدالله بن أحمد بن محمود، تفسير النسفي ج ۳.

هه‌رچه‌نده بۆ نووسەر گرنگ نییه ئیدریس عیرییه یان میسرییه یاخود بابلییه یان هه‌ر جیگایه‌کی تر، به‌لام له‌رووی میژوو و ئاسه‌واره‌وه به‌هیچ شتیه‌یه‌ک یه‌ک ناگرێته‌وه که له‌ میسر بووبیت و له‌وێش وه‌فاتی کردبیت، خو ئه‌گه‌ر بلێین له‌ بابل ژیاوه پێگای تیده‌چیت که له‌نیوانی نه‌وه‌کانی شیت له‌دایک بووبیت، چونکه پادشای یرد خه‌لکی پارسیا و به‌دوایدا پادشای (ته‌همورث) یان (طهمورش) دیت که ئه‌مانه هه‌موویان فارس بوون، یان له‌ ولاتی پارسیادا بوون، ئیبنو ئه‌سیر دوا‌ی ئه‌م پادشایه ناوی ئیدریسی هێناوه ئه‌ویش له‌ طه‌به‌ری وه‌ریگرتوه.

لێره‌دا به‌وه‌نده کۆتایی به‌ باسه‌ میژووویه‌که دینم ده‌گه‌رپێمه‌وه بۆ ناو ژیا‌نی ئیدریس عێزێکلا، که مه‌رجی پێغه‌مبه‌ر بوون زانسته یاخود سیفه‌تی پێغه‌مبه‌ران زانا و دانا بوون، به‌لام نه‌ک به‌واتای ئه‌وه‌ی که په‌یامه‌که‌یان ده‌رچه‌ی ئه‌قلی خۆیان بێت و ناویان نابێت به‌ ئیله‌امی خوا‌یی، وه‌کو زۆریک له‌ ئه‌قلانییه‌کان به‌م جو‌ره‌ را‌فه‌ی ده‌که‌ن، نا، به‌لکو مه‌به‌ست له‌ زانا و دانا بوونی پێغه‌مبه‌ران به‌هۆکاری په‌یامه‌که‌یان بووه له‌لایه‌ن خوا‌ی په‌روه‌ردگار ئه‌مه‌ش قورئان ئاماژه‌ی پێداوه.

زانست سیفه‌تی پیغمبه‌رانه

خوای په‌روه‌ردگار پله‌وپایه‌ی خه‌لکی به‌رزکردۆته‌وه به‌هۆکاری زانست، ته‌نانه‌ت پله‌وپایه‌ی ده‌وله‌تان و ولاتانی دنیا‌ش هه‌ر به‌ زانست به‌رز بۆته‌وه، ئه‌و ولاتانه‌ی که له زانست دا پی‌شکه‌وتوون له دنیا‌دا قسه‌ پۆشتوون و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتن، پی‌غه‌مبه‌رانیش به‌رزترین پله‌ی مروّفا‌یه‌تین، جی‌گا‌و شوینی تاییه‌تیا‌ن هه‌یه‌ له‌ دلّی ئی‌مانداران و هه‌روه‌ها لای زاتی په‌روه‌ردگاریش، قورئان هه‌میشه‌ په‌یوه‌ندی ئی‌وان پی‌غه‌مبه‌ران و زانستی به‌یه‌که‌وه به‌ستۆته‌وه، پی‌نسه‌ی کردوون به‌ دانشمه‌ند و زانا، له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌وه‌ی ئه‌م سیفاته‌ لازمه‌ بۆ پی‌غه‌مبه‌ران و لی‌یان جیا نابیته‌وه که ده‌بیت زانا بن، به‌و زانسته‌ی لای خوای گه‌وره‌وه بۆیان دیت.

خوای په‌روه‌ردگار زانستی کردۆته‌ سیفه‌تی سه‌ره‌کی پی‌غه‌مبه‌ران له‌ ژیا‌نیا‌ندا، پۆلی سه‌ره‌کی بینوو‌ه بۆ خه‌لکی و چوارده‌وریان به‌ گشتی، ده‌بیت زۆر به‌توانا و لی‌زان بیت له‌ دانه‌وه‌ی زانسته‌که به‌ خه‌لکی، چونکه‌ کاری پی‌غه‌مبه‌ران گه‌یا‌ندنی په‌یا‌مه‌که‌یه،... ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلُغُ أَلْمُبِينِ﴾ النور

واته:....هیچ شتیکیش له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ران نییه‌ ته‌نها گه‌یا‌ندنیکی ئاشکرا نه‌بی که ئایینه‌که‌تان پی‌ بگه‌یه‌نیت.

که‌واته‌ چۆن ده‌توانیت شتیک پ‌وون بکاته‌وه به‌ جوانی و پ‌وونی و شیک‌راوه‌یی ئه‌گه‌ر خۆی زانا نه‌بیت به‌و په‌یا‌م و بی‌روبا‌وه‌.

له‌ قورئانی پ‌ی‌رۆز دا هه‌میشه‌ ناوی پی‌غه‌مبه‌ران که‌ هاتوو‌ه له‌ ته‌نیشتیا‌ن باسی زانست و زانیاری ک‌راوه‌، بۆ ئه‌م‌ونه‌ ئاده‌م عَلَيْهِ‌السَّلَام: ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَقْبِلُوا بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ البقرة

واته: خوای گه‌وره‌ ئاده‌می دروست کرد و ناوی هه‌موو شته‌کانی فێ‌رکرد، پاشان خوای گه‌وره‌ پ‌رسیاری له‌ مه‌لائیکه‌ت کرد ده‌رباره‌ی ئه‌و ناوانه‌ و فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر راست ئه‌که‌ن ناوی ئه‌م شتانه‌م پی‌ بلین.

ل‌ووط عَلَيْهِ‌السَّلَام: ﴿وَلَوْطَا أَتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَحَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ﴾ الأنبياء

واته: لووط پیغه مبه ریش عَیْبِ السَّلام پیغه مبه رایه تی و زانست و زانیاریمان پی به خشی، رزگارمان کرد له دئی (سه دوم) که کرده وهی پیسیان نه نجام نه دا که تیربازی بوو، به پراستی نه وانه قه و میکی خراب و دهرچوو بوون له گوپرایه لی خوی گه و ره.

موسا عَیْبِ السَّلام: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ القصص

واته: کاتیک که موسا بالغ بوو پیگه یشت و دروست کردنی ریک و دامه زراو بوو حوکمان پی به خشی واته: پیغه مبه رایه تی و تیکه یشت له دین و زانیاریمان پی به خشی، بهم شیوازه پاداشتی چاکه کاران نه دهینه وه ههروه کو چون پاداشتی دایکی موسامان دایه وه.

یعقوب عَیْبِ السَّلام: ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَدُوٌّ عَلِيمٌ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ يوسف

واته: کاتیک چوونه ناو میصره وه بهو شیوازه ی که باوکیان فرهانی پی کردن له چه ند ریکاو ده رگایه کی جیاوازه وه چوونه ژووره وه، نه مه نه پیراستن و هیچ سوودیکی پی نه گه یاندن له وهی که خوی گه و ره بوی دانا بوون، نه مه ته نها ره حم و سۆزو خوشه ویستی بوو له دلی به عقوبدا بو مناله کانی دهریبری، به عقوبیش خاوه نی زانیاری بووه که خویمان فیرمان کردووه، به لام ژۆربه ی خه لکی نه وهی که به عقووب نه یزانی نایزانن.

یوسف عَیْبِ السَّلام: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ يوسف

واته: کاتیک که پی گه یشت و کامل و بالغ بوو نه و کاته حوکمان پی به خشی که پیغه مبه رایه تیه، و زانیاریشمان پی به خشی که لیکدانه وهی خه وه، بهم شیوازه تیمه پاداشتی چاکه کاران نه دهینه وه.

داود و سوله یمان عَیْبِ السَّلام: ﴿فَقَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَنَ وَكُلَّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجَبَالَ يُسَبِّحُونَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾ الانبياء

واته: به لّام ئیمه ئه‌م حوکم و بریاره‌مان له سوله‌یمان عَیْیَالَسَلَم تێگه‌یاند، داود عَیْیَالَسَلَم وتی: با مه‌ره‌کان هه‌مووی بۆ خاوه‌ن کشتوکاله‌که بێ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زه‌رعاته‌که‌یانی خواردوو، به‌لّام سوله‌یمان عَیْیَالَسَلَم فه‌رمووی: نه‌خێر با مه‌ره‌کان لای خاوه‌ن زه‌رعاته‌که بێ ئه‌وانیش زه‌رعاته‌که‌یان بۆ چاک ئه‌که‌ن تا ئه‌و کاته‌ی زه‌رعاته‌که پێ ئه‌گاته‌وه ئه‌مان له به‌رووبوومی مه‌ره‌کان بخۆن دوا‌ی زه‌رعاته‌که‌یان پێ گه‌یاند مه‌ره‌کانیان بده‌نه‌وه و زه‌رعاته‌که‌یش بۆ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌گه‌رێته‌وه به‌ چاک‌کراوی، خوای گه‌وره‌ش ئه‌فه‌رمووت: به‌م شی‌وازه ئیمه سوله‌یمانمان عَیْیَالَسَلَم فێر کردو تێگه‌یاند، هه‌ر یه‌کێک له‌وانه‌ش پیغه‌مبه‌رایه‌تی و زانست و زانیاریمان پێ به‌خشی کاتێک داوود زه‌بووری بخوێندایه و ته‌سبیحات و زیکری خوای گه‌وره‌ی بکردایه ئه‌وه‌نده ده‌نگی خوش بوو شاخه‌کان و بالنده‌کانیش له‌گه‌ڵیدا زیکری خوای گه‌وره‌یان ئه‌کرد، ئه‌وه‌ی که بمانه‌وێ ئیمه ئه‌نجامی ئه‌ده‌ین. عیسا عَیْیَالَسَلَم: ﴿...وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ...﴾ (المائدة

واته:... فێری نووسین و تێگه‌یشتنم کرد و فێری ته‌ورات و ئینجیل کردیت...

هه‌روه‌ها به‌رانبه‌ر به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا محهمه‌د صَلَّی‌اللهُ‌عَیْهِ‌وَسَلَّمَ : ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ (عَلَّمَهُر شَدِيدُ الْقُوَىٰ) (النجم

واته: ته‌نها وه‌حیه‌و له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه به‌ وه‌حی بۆی هاتوو (جبریل فێری کردوووه له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه هاتوووه وه‌حی بۆ هێناوه که زۆر به‌هێزه‌و هێزیکێ زۆر سه‌ختی هه‌یه) ﴿

هه‌روه‌ها به‌ پیغه‌مبه‌ری نازدار ده‌فه‌رمووت: ﴿...وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ...﴾ (النساء

واته:... فێری ئه‌و شتانه‌ی کردوویت که له‌ پێش ئه‌وه‌ی وه‌حیت بۆ بێت و تو بێت به‌ پیغه‌مبه‌ر نه‌تته‌زانی.

ئموونه‌ی تر زۆره له‌ قورئاندا به‌گشتی که باسی زانست و زانایی پیغه‌مبه‌ران ده‌کات، وه‌کو ئموونه‌ی:

﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (آل عمران

واته: به دلتیایی خوای گه وره نیعمه تی خوئی پژا ند به سهر باوه پداراندا کاتیک که پیغهمبه ریکی بویان نارد له نه فسی خوئیان له جنسی خوئیان، نه ویش وه کو ئه وان مروؤف بوو که نایه ته کانی خوای گه وره یان به سهر دا ئه خوینتیه وه، ئه وان که نه خوینده وار بوون پاکیان ئه کاته وه له کوفرو شیرک و تاوان فیری قورئان و سوننه تیان ئه کات، حکمه ت، واته: سوننه ت، ههر چه نده ئه مانه پیش هاتنی پیغهمبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ له گومراییه کی زور ئاشکرا دا بوون.

﴿الرَّحْمَنُ ۝ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝﴾ الرحمن

واته: (الرحمن) ناویکه له ناوه پیروژه کانی خوای گه وره، واته: خوای گه وره زور به پرهم و سوزو به زهیی و میهره بانه، ئه و خوایه ی که ﴿فیره خویندنه وه ی قورئانی کردوو ﴿مروؤفیشی دروست کردوو ﴿مروؤفی فیری ناوی هه موو شته کان کردوو، یان فیری هه موو زمانه کانی کردوو، یان فیری هه موو شتیکی کردوو، یان فیری ده برپینی پیته کانی کردوو و بوی ئاسان کردوو ﴿

﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ الكهف

واته: له ووی به نده یه که له به نده کانی ئیمه یان بینی که خضر پیغهمبه ر بوو عَلَّمْنَاهُ له لایه ن خۆمانه وه په حمه تمان پی به خشیوو که وتراوه: پیغهمبه رایه تی بووه له لایه ن خۆمانه وه فیری کۆمه لیک زانیاریمان کردوو له زانیی غه یب و ئه و شتانه که موسا عَلَّمْنَاهُ نه یزانیوه.

﴿وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾

سبأ

واته: به لآم زانا باوه پداره کان وا ئه بینن و باوه پریان وایه وه ئه زانن که ئه وه ی له لایه ن پهروه ردگار وه بۆت دابه زیوه ئه ی محمه د صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ئه وه حه قه، له قیامه تیش به (عین الیقین) ده بینن، ئه زانن که ئه م قورئانه رینمایی خه لکی ئه کات بۆ ریکای راستی خوای گه وره که خوایه کی زور به عیزه ت و بالاده سته و زور سوپاسکراوه.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا

الصَّابِرُونَ﴾ القصص

واته: به لآم ئه وانه ی زانست و زانیاری شه رعییان هه بوو زانیان وتیان: هاوار بۆ خۆتان پاداشتی خوای گه وره له به هه شته دباشته له وه ی ئیوه ده بینن بۆ که ساتیک که ئیماندار بن و

کرده وهی چاکیان کرد بیټ، به لّام کهس ئەم وتهیه وه رناگری و کاری پّی ناکات ته نها مه گهر کهسانیک زور ئارامگر بن له سهر جوانی و پازاوهی دونیاو پّی هه لّنه خه له تین.

ئه گهرچی هه موو پیغه مبهران خاوه نی ئەم سیفاته به رزن، به لّام پیغه مبهرا نی سهره تای زیا تر سهرقال بوون به خه لّکيه وه له باره ی زانسته وه تا بتوانن په وره وهی مروّقایه تی بخه نه پّی و مروّقایه تی بتوانیت له سهر پّی خو ی بوه ستیت، کاری ههر چوار پیغه مبهره که مه به ستمان ئاده م، شیث، ئیدریس و نوح به دوا یاندا دوو پیغه مبهری تریش هه ن ههر به سهره تای هه ژمار ده کریّن، ئەوانیش هه زره تی هوود و هه زره تی صالح پیغه مبهره سه لامی خوا له هه موویان بیټ.

کۆی گشتی باسی ئاده م و شیث و ئیدریس

خوینه ری به ریز ماندوو مان کردی به زانیاری زور و بۆر، به لّام له بیرت نه چیت باسی ژیا نی باشرین مروّقه کانی سهرزه وی ده کهین و کاتمان به فیرۆ نه داوه، به لّکو (إن شاء الله) خوا ی پهروه ردگار به به ندایه تی بۆمان ده نوو سیټ، جا لیرو هه با نیه تی خو مان پاک بکهینه وه بزانی بۆچی ژیا نی پیغه مبهرا مان باس کردوو به تاییه ت له گه ردوون و مروّق و هه موو زینده وه رانه وه ده ستمان پیکرد، پاشان بۆ پیغه مبهرا ن کورت و پوخت بۆ ئەوه ی به ندایه تی بکهین فیری وانه بین له م سّ مهمله که ته ی له ناو مهمله که تی گشتی پیغه مبهرا ندا باس مان کرد، ئەبیټ به ئەنجام یك لییده ر بچین یاخود چه ند ئەنجام یك که بیته ئامانج و ههر ئەنجام نه بیټ، پاشان ئەم ئامانجه ده بیټ ر یگامان بۆ نزیک بکاته وه تا ستراتیژییه گرنگه که بپینکین.

کۆی گشتی چیه له م باسه دا؟

سهره تای دروستبوونی به دیه یئرا وه کان

ئەم باسه بانگه شه ی دّل مردووی غافل له خوا ی پهروه ردگار ده کات، ئەگه ر وه کو باسیکی زانستی بابو لۆجی بیکهین به هیچ ئەنجام و ئامانج یك لییده ر ده چین، چونکه باسی زاستیکی موجه رد ده کهین. به لّام ئەگه ر گر یمان داوه به خالقی ئەم کهونه ئەوکات دّل و لاشه و کرداره کا مان هه موو گه ردنکه چ و زه لیل ده بیټ بۆ پهروه ردگاری، به لّام به و مه رجیه و کو وتم نیه مان بۆ پهروه ردگار بیټ جا گرنگه بزانی ئەم نیه ته چو ن پاک بکهینه وه و چو ن بتوانین له ناو خودی بابته که دا ئەو پا کژییه به ده ست به یینین.

سه رها بیر بکه ره وه پیش ماده، وزه، گهردوون، ئهستیره، فریشته، جنۆکه و مروّف چی
هه بووه؟ ئه مه سه رها تیه کی زۆر گرنگه بۆ بیرکردنه وه و پاک بوونه وه، دهنگیک دیت به
راسته و خوویی پیت ده لیت: (الله) هه بووه.

ئه گهر پرسیاره که لات ئاسایی بوو نه یهه ژاندى ئه واه که میکی تر بیر بکه ره وه بلّی کى ئاسمان
و زهوی و داروبهرد و ده ریا و پیغه مبه رانیشی دروست کردووه؟ خو ئه گهر شهیتان یاری ده کات
به گوچکه و دلت و ده لیت ئه ی کى خوی دروست کرد، تۆش به حورمه ته وه پیتی بلّی ئه ی
مه لعون وهره بکه پتیه بۆ سه رچاوه ی هه موو به دیه پتیه تراوه کان هیه له هیه چه وه نایهت، به لکو
ده بیت سه رها تیه که هه بیت چۆن سه رچاوه ی ژماره کان هه موو له ژماره (۱) وه ده ست پى
ده کات، دواى ژماره (۱) (۰) زانراویشه که سفر خو ی به ته نها هیه نییه، ده بیت سه رچاوه ی
ژماره یه که هه بیت.

تا سه رچاوه ی هه موو ژماره کانی تر بیت، (۱) هه بوو ئینجا ژماره ی تر دیت، که واته بنه رته ی
سه رچاوه کان خالقى گهردوونه هه ر خو ی هه بووه سه رها تیه وه، کو تاییه هه ست به و ئایینه
ده که یه که خوی پهروه ردگار چ توانا و هیزیکه که پتیه ناکریت و وینا ناکریت، هیه له و
ناچیت، هه نگاوی تر هه لبه پتیه ره وه بۆ قه درى خوی موته عال ئه و ئایه ته زۆر بخوینه و بلّی:
(وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ... ﴿٦٠﴾) الأنعام

واته: کافران خوی گه وره یان به گه وره نه زانیوه ئه وه نده ی که خوی گه وره شایه نی به گه وره
زانینه...

که زانیت و قه دریت زانی ئای چ ئارامی و خو شی و له دل ده پرویت و پرووده دات، لاشهت
شوړشکی بى وینه له خویدا ده بینیت.

سه نته ری ئه قلّت به وه ده ست پى ده کات که ده لیت (الله) سبحان وتعالی سه رها خالق و
به دیه پتیه ری ئه م بوونه یه و پتیه ستی به هیه نییه و هه موو پروژانیک بووه بوونی تو نه که هه ر
نه بووه، به لکو ناویشته له هیه جیگایه کدا باس نه کراوه، (هَلْ أُنَبِّئُ عَلَى الْإِنْسَنِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ
يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿٦١﴾) الإنسان

واته: به دنیایی ماوه یه که له سه رده م و کات به سه ر مروّفا تیه پیه که هیه شتیک نه بووه
تا باس بکری و وجودو بوونی نه بووه، ئاده م سه رها پیش ئه وه ی دروست بکری بوونی نه بوو
و باس نه کراوه، یاخود مه به ست پتی مروّفه پیش ئه وه ی که دروست بى وجودو بوونی نییه.

که‌واته نه زانست نه فه‌لسه‌فه و نه بیروه‌و‌ش و تیوره‌کان ناتوانن شیه‌لی ئه‌م بوونه بکه‌ن له‌گه‌ل خالقه‌که‌یدا، ته‌نها و ته‌نها ئایینی په‌روه‌ردگار نه‌بیت، ئامانج ئه‌وه‌یه که قه‌دری خوا بزاین، پاشان په‌یامبه‌ره‌کانی و وه‌حیه‌که‌ی چ ریژ و حورمه‌تیک‌ی له‌من و توی مرو‌ف گرتووه، ئه‌م گه‌ردوونه‌ی بو‌من و تو و باپیران و مرو‌فه‌کانی هاو‌پیمانی دروست کردووه، پتویسته قه‌دری بزاین وه‌کو ئه‌وه‌ی خوی گه‌وره خوی داوای ده‌کات، ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (الزمر

واته: کافران و بیباوه‌پان خوی گه‌وره‌یان به گه‌وره نه‌زانیه چه‌ندیک شایه‌نی به گه‌وره زانیه و خوی گه‌وره‌یان وه‌کو خوی نه‌ناسیوه که تواناو ده‌سه‌لای به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا هه‌یه هه‌ر حه‌وت ئاسمانه‌که له‌ناو مشتی خوی گه‌وره‌دایه له‌پوژی قیامه‌ت، هه‌ر حه‌وت ئاسمانه‌که لوول ئه‌کات و له‌ناو ده‌ستی راستی خوی گه‌وره‌دایه پاک و مونه‌ززه‌می و به‌رزی و بلند‌ی بو‌خوی گه‌وره له‌و هاوبه‌ش بریاردانانه‌ی که هاوبه‌ش بریارده‌ران ئه‌یده‌نه پال خوی گه‌وره.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (الانبیاء

واته: له‌پوژی قیامه‌ت ئاسمان لوول ئه‌که‌ین و ئه‌پینچینه‌وه هه‌روه‌کو چو‌ن سجل و کتیب ئه‌پینچرته‌وه (٤٢)، چو‌ن سه‌ره‌تا یه‌که‌م دروستکراومان دروست کرد ئاوايش سه‌ره‌له‌نو‌ی دروستیان ئه‌که‌ینه‌وه له‌پوژی قیامه‌ت، ئه‌مه‌ش به‌لینیکه‌و ئیمه‌ داومانه‌و به‌دلنایای ئیمه به‌لین‌ی خو‌مان ده‌به‌ینه سه‌رو توانامان هه‌یه.

(٤٢) (نیل دیگراس تایسون/ ده‌نووستی:

گه‌ردوون به‌ر له (١٣/٧) ملیار سال به‌ته‌قینه‌وه‌یه‌کی مه‌زن دروست بووه و کشاوه، ئالان گوس ده‌لی: گه‌ردوون له‌نه‌بوون (عه‌ده‌م) دروست بووه له‌ماوه‌ی تریلو‌نی چرکه‌یه‌ک کشاوه، بو‌قه‌باره‌ی (١٠) که (٧٨) سفری له‌پیش بیت. (عن هذا الكون الفیم/ل: ١٣٧-١٣٨) سه‌یر بکه.

دیشان ده‌لی: (گه‌ردوون تا خالی ده‌کش و ده‌وه‌ستی پاشان ده‌چیته‌وه ناویه‌ک و کو‌تایی دی، یان بن کو‌تا ده‌کش و له‌ناو ده‌چیت. هه‌مان سه‌رچاوه/ ل: ١٤٠

به‌لام گه‌ردوون له‌قورئاندا داخراوه له‌کشان ده‌که‌وی و به‌چوونه‌وه ناویه‌ک له‌ناو ده‌چیت.

عهبدوئلای کوری عومهر دهئیت: کاتیک پیغهمبهری خوا ئایه تی ٦٧ سورته تی (الزمر) ده خوئنده وه پاشان بۆ تهمجید و بهرزی پهروهردگاری به دهنگی بهرز فره مووی: ئه وه مهلیک و شاهو پادشایه، دهسه لاتدار و بههیزه، به توانا و خاوه نی هیزی تهواوه، خاوه نی عیزهت و بهرزیه، ئه وه ریکخه ره و سه ره پهرشتیاره، زاتی پاکی یه که م و کوئایی و سه ره تایه، پاشان مینه ره که کهوته له رزه له ترساندا (٤٣)...

مینبه ریکی دار کهوته جو له و له رزین له ئه نجامی قه در و ناوه پیروژه کانی خوا ی موته عال، ئایا دلمان چهنده له رزی، چهنده پهنگی ده موچاومان تیکچوو، چ حاله تیک له دل و دهرووغان دروست بوو؟ گرنگه بزاین چهنده ئه م باسانه کاریگه ری دروست ده کات له سه ر دل و دهرووغان چهنده ههستی راستگوویی و ئیجساسی جوان و پاکت بۆ دروست ده بیت، بپرسه (جه مادیک) بیگیانیک کهوته جو له و له رزه، هوکار چییه که دلی ئیماندار ناله رزیت، چونکه هه رچهنده به دوا ی دروستبوونی گهردوون و جوانیه کانی ژیان، به لام له بیرمان چۆته وه چۆن سه ره تای هیه ئه م گهردوونه به دنیاییه وه کوئایی دیت و کوئایی هیه، که واته بیه رته ی پرسه که مان ئه وه یه که ده بیت بزاین ئه م هه موو خهلقه که دروستی کردووه، به دنیاییه وه هه موو ده گه رپینه وه بۆلای زاتی پاکی، ئه وکات هه ست به لاوازی خو مان ده که ی، ده لئین خو ئیمه خاوه نی مو لک و سامان نه بووین، ته نها زاتی به رزی الله یه که مو لکی نه براوه یه و هه ر ئه و زاته خاوه نی هه موو شتیکه.

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصُعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (الزمر)

واته: فوو ئه کرئ به که ره ناو شه پیووردا له لایه ن ئی سرا فیله وه که فوو کردنی یه که مه وه هه رچی له ئاسمانه کان و زه وی هیه هه ر هه مووی ئه مریت و تیا ئه چیت ته نها ئه وه ی که خوا ی گه و ره ویستی لی بیت، که و تراوه ئی سرا فیل خو یه تی و دواتر خو یشی ئه مریت، یان فریشته ی گیان کیشانه، یان هه لگرانی عه رشی پیروزی خوا ی گه و ره ن، یان شه هیده کانن، یان مووسا پیغهمبه ره عَیْهِ السَّلَام پاشان دووهم جار فوو ی پیا ئه کاته وه خه لکی هه ر هه مووی هه ئه ستن و له گو ره کانیا ن ده رته چن و ته ماشا ئه که ن.

.....
 (٤٣) یقول عبدالله بن عمر: رأيت النبي في اليوم يصحوا المنبر ينادي بأعلى صوته (الزمر: ٦٧)، ثم علا صوته وظل يشير بيده ﷺ يقول: (يمجد الله نفسه يقول أنا الملك... أنا الجبار... أنا القوي... أنا العزيز... أنا المدبر... أنا الأول... أنا الآخر) يقول عبدالله بن عمر: فضل النبي ﷺ أسماء الله الحسنى فرأيت المنبر يرتجف برسول الله ﷺ

له دواى کيشانى پړوحى فريشته کانيش خواى گه وړه ده فهرمويت: ﴿يَوْمَ هُمْ بَرْزَوْنَ لَا يَخَفُ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٣٧﴾﴾ غافر

واته: لهو پړوژده دا هه موو خه لکى له گوړه کان دهرته چن و دهرته که ون و هيچ شتيک له خواى گه وړه ناشارد ريته وه له کرده وه کانين که له دونيا کردو ويانه خواى گه وړه نه فهرمووي: نه مړو مولک بو کييه؟ که س نيه وه لام بداته وه خوئ نه فهرمووي: ته نها بو خواى گه وړه يه که خوايه کى تاك و ته نهاو زور بالاده ست و به توانايه.

هه وړه ها ده فهرمويت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٨﴾﴾ الروم

واته: خواى گه وړه نهو خوايه يه سه رته تا دروستکراوه کان دروست ده کات پاشان له دواى مردنيس سه رله نوئ زيندوويان نه کاته وه، که نه مه يان ئاسانتره لاي خواى گه وړه، نه وه ي يه که ميس هه ر ئاسانه به لام سه باره ت به عه قل و تيگه يشتنى ئيمه نه مه يان ئاسانتره، نمونه ي هره به رز بو خواى گه وړه يه له ئاسمانه کان و زه وي، خواى گه وړه له که س ناچيت و که س له خواى گه وړه ناچيت و تاك و ته نها و بي هاوه له خواى گه وړه زور به عيززه ت و بالاده سته، زور کار به جتيه له وته و کرده وه يدا.

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٣٩﴾﴾ العنكبوت

واته: ئيراهيم پيښمايان ده کات بو جيگير کردنى زيندوو بوونه وهو پيښان ده فهرمويت: ئايا نابين خواى گه وړه سه رته تا چوڼ دروستکراوه کان دروست نه کات له دلوپه ئاويک پاشان دينه دونيا وهو نه مرن و دواتر يش زيندوويان نه کاته وه به دلنيابي نه مه بو خواى گه وړه زور ئاسانه.

باسى خهلق و گه رانه وهى واتا دروستبوونى که ون و تيکچوونى هه موو گه ردوون له وواتاي قيامه تي هه يه، ده بيت نه زه ليه ت بو خواى په روه ردگار دروست بيت و عيزه تيش به رانه ر به شه يتان و بي باوه ران.

ئين قه يمي جوړى (په حمه تي خواى لى بيت) ده ليت: گه وړه ترين ده رگا بولاي خواى په روه ردگار زه ليل بوون و هه ژار يه که ده ريپريت بو په روه ردگار ت، پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم

ده فهرمویت: له باسی چوون بۆ میعراج زه لیلی جوهره ئیلمان بۆ باس ده کات و ده فهرمویت: وه کو پارچه په پویه کی کوکراوه ی دراو وابوو له تاو ترس و زه لیلی بۆ خوی په روه ردگار^(۴۴).

شیخ عه بدولقادی گه یلانی ده لیت: له ههر ده رگایه کی خوی په روه ردگارم دا پر بوو له خه لکی، نموونه ده رگای نویت، ده رگای پوژوو، ده رگای قورئان خویندن و زه کات و... هتد، به لام له ده رگای زه لیلی و گهردنکه چی بۆ خوام دا چۆل و هوّل بوو، خه لکی زور کهم لیبوو، بویه لیره بانگتان ده کهم بۆلای په روه ردگار.

پاشان که باسی عهرش ده کهین توی ئیماندار پیویسته موشتاق بیت بۆ بینینی، نه و مه خلوقه گه وره یه ئاواتی بۆ بخوازیت بۆ بینینی له هه ردوو دنیا دا له ولاته کان و شاره کان، جوانترین بینا و پارک و شوینی گه شتوگوزاری دروست ده کهن بۆ سهردانی کردنی، من و توی ئیماندار ده بیت خۆمان ئاماده بکهین بۆ بینینی قیامهت، بینینی عهرشی خوی موته عال، بینینی میزان و کورسی و هه موو نه و دروستکراوانه ی هه والمان پیگه یشتوو له ریگای قورئان و فهرمووده وه، ناساندنیان و اتا هه ولدان بۆ بینینیان، هه ولدان بۆ گه یشتن پییان کاتیک باسی قه له م ده کهین ده بیت نه وه مان بیربکه و پته وه که پابردوو و داهاتوو لای په روه ردگار نییه، کات و شوین و سهرده م بۆ خوی په روه ردگار بریار نادریت، خواجه و ناگاداری هه موو دروست کراوه کانیه تی، زانستی ته وای هه یه به سهریدا، خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ المجادلة

واته: ئایا نابینی خوی گه وره زانیاری وردی هه یه به هه رچی له ئاسمانه کان و زه وی هه یه و پروته دات هیچی له خوی گه وره ناشاردریته وه، هیچ سن که سیک نییه به یه که وه به نه ینی قسه بکه ن و چه چپ بکه ن ئیلا خوی گه وره چواره میانه و زانیاری پیانیه و ناگای لیانیه، نه گه ر پینج بن ئیلا خوی گه وره شه شه میانه یان له و ژماره که متر بن یان زیاتر بن ئیلا خوی گه وره له گه لیاندایه له ههر شویتیک بن، له گه لدا بوونی خوی گه وره به بیستن و بینین و زانیاری و تواناو ده سه لات و ویستی، به لام زاتی پیروزی خوی له سهر عهرشه پاشان له پوژی قیامهتدا هه والیان پێ ته دات به و کرده وه و وتانه ی که کردوو یانه به تایبه تی نه وه ی که چه چپ و نه ینی بووه، به راستی خوی گه وره زور زانییه به هه موو شتیک.

^(۴۴) زایت جبریل یوم المعراج کالحلس البالی من خشية الله.

هه میسه به دواى ئه و به ندایه تیانه نه گه پین که خوی گه و ره خاوه نی په حمه بۆ چوونه ناو به هه شته که ی بۆ غوونه له پرووی ئیمانیه وه ته ماشای ئه و نیعمه تانه ی خوی پهروه ردگار بکهین وه کو غوونه ی په حمه تی خوا کاتیک که زهوی و ئاسمانی دروست کرد و زینده وه رانی به دیهینا له نه جانی په حمه تی زوری پیغه مبهری خوا ﷺ که پیوه ری کردووه به ۱۰۰ په حمه ت، یه که په حمه ت و به زه یی داوه ته دروستکراوه کانی نهوی تری هه لگرتووه بۆ پوژی قیامت دابه شی بکات به سهر به دیهینراوه کانی، مه گهر که سیک خوی به ره و هه لاکه ت به ریت دهنه په حمه تی خوی پهروه ردگار زور فراوانه و ۹۹ په حمه تی بۆ هه لگرتووین بۆ لیخو شبوون و بۆ به زه یی پیداهاتنه وه پیامندا^(۴۵).

بۆ تو ی خواناس که شاره زا نیت له بواری زانستی بایو لۆجی و گهردوونی و جیو لۆجی گرنگه بگه پیت به دواى نهینیه کانی به ندایه تی، به لام له کو تاییدا نه بیته پیرگر له وه ی که له بواری زانستی ده کو لیته وه، چونکه هه رکه سه و تایه تمه نده له بواری خویدا و به شی خوی ده بات له به ندایه تی، بگه ری بزانه خوی پهروه ردگار که هه موو به دیهینراوه کانی دروست کرد له سهر عهرشی خوی چی نویوو؟ نویویه تی: په حمه ت و به زه یم پیش تو په یی و توله سنده نه وه م که وتوو، ئه وه بۆ من و تو ی ئیماندار گرنگه^(۴۶).

که واته خوینه ری به ری زه هر له ئیستاه به حساباتی خوتا بچوره وه و بزانه ده توانی چی بکهین بۆ میلله ت و خه لکی موسلمان و له پیش هه موویه وه بۆ خودی خوت؟

له بیرت نه چیت و بیرت ده ینمه وه که خوی پهروه ردگار من و تو ی کردو ته خه لیفه واتا جینشین بۆ پیاده کردنی به رنامه ی خوا، ده زانی چه نده واتا و مانای گه وری هه یه، ههروه ها واتای سه ره برزی و دانایی و ری ز و حورمه ته لای خوی گه وروه، به لام ئه وه ت له بیر نه چیت که خو ل و خاکی، له خاک و ئاو دروست بوویت که ده کاته قور، ئه مه ش ده بیت ته وازوع و زه لیلیت پی ببه خشیت که زانیت حه قیقه ت له خو له، ده بیت هه رگیز لوتبه رز نه بیت، خوت به لاواز بزانی که له راستیدا مرو ف لاوازه، بزانی ت دو ژمنی کی سه رسه خت هه یه ئه ویش شه یتانه

(۴۵) - جعل الله الرحمة مائة جزء، فأمسك عنده تسعة وتسعين جزءاً، وأنزل في الأرض جزءاً واحداً، فمن ذلك الجزء تتراحم الخلق حتى ترفع الفرس جافرها عن ولدها خشية أن تُصيبه البخاري واللفظ لمسلم: إن الله خلق يوم خلق السموات والأرض مائة رحمة، كل رحمة طباق ما بين السماء والأرض، فجعل منها في الأرض رحمة؛ فيها تعطف الوالدة على ولدها، والوحش والطير بعضها على بعض، فإذا كان يوم القيامة أكلها بهذه الرحمة/مسلم

(۴۶) عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لما خلق الله الخلق، كتب في كتاب، فهو عنده فوق العرش: إن رحمتي تغلب غضبي)، وفي رواية: (سبقت غضبي) متفق عليه

له سه ر پښتگات دانیشتهوه بو ټه وهی پښتگای خراپه ت بو ږوون بکاته وه، له هه مانکانه وه رزش به نه فسی خو ت بکهیت تا هاوکارت نه بیت بو پښتگای شهیتان، خوای پهروهردگار ږوخی پښتککش کردوویت که ټه م ږوچه تاییه ته به تو ی مرو ف له خانه ی زیندووه وه بتکات به مرو فی خاوه ن دل، ټه قل، نه فس، هو ش و په یوه ندی توندوتو ل به خوا وه به ستیت و به پښتگای پیاوچاک و پیغه مبه راندا ږو یت، خوای گه وره له فهرمووده یه کی قودسی دا له سه رزمانی پیغه مبه ری خوا صا الله عیبه و سلا ده فهرمو یت: به نده که م له نه بوونه وه به دیه یتنایت و بینین و بیستن و ټه قل و دل م بو بونید نایت، به نده که م من داپوشه ری عه یب و که موکورتیه کان و تاوانتم که چی لیم ناترسی و گو یرایه لیم ناکهیت، به نده که م من له بیرت ناکه م که چی تو منت له بیر کردووه، به نده که م شهرمت لی ده که م که چی تو شهرم له من ناکهیت، کن هه یه له زاتی من گه وره تر و به رزتر و خاوه ن به خشنده یی و ږیز که له تو ی نایت، کن هه بو له ده رگای من بدات و وه ستا بیت تا من ده رگام بو نه کرد بیتته وه، کن هه یه داوای له من کرد بیت و پیمنه به خشیبیت، من به خیلیم و ټیره یی ده به م یان تو به نده که م، یاخود من به خیل نیم که چی به نده کانم به خیلن به رانبه ر به من^(٤٧).

ټه م فهرمووده قودسییه چه نده واتای قوول و به زه یی و په حمه تی تیدایه، دل ده هه ژنیت.

له راستیدا کاتیک ټه م فهرموودانه ده خو ینمه وه شهرم ده که م، ده زانم تو ی خو ینه ریش شهرم ټه تگری له به زه یی و سو ز و میهره بانی پهروهردگارمان، که واته خوای پهروهردگار هه موو ده رگایه کی بو خستوینه ته سه ر پشت ږو ینه خزمه تی داوای لی بکهین، ټه گهر هه رچی ږوویدا له دوا ییدا که پښتگای خوای پهروهردگارمان نه گرت پیو یسته لو مه و سه رزه نشتی خو مان بکهین، بو یه پیو یسته هه میسه سو پاسی خوای پهروهردگار بکهین، چونکه له دوا ی ئاده مه وه مرو فی زو ر تاییه ت دروست کردووه و ږوخی کردووه به به ریدا، ږوچ به به ردا کردن هه روا ئاسان نییه، په یوه ندی به ستنه به خوای موته عال، بو یه که ږوچ کرا به به ری ئاده م دا، واتا مه به ست له زیندو یتی مرو ف بوونی ئاده م نییه، به لکو ږوچ چوون به به ریدا به و واتایه ی ټه رکی به ندایه تی که وته سه رشان، بو یه له کاتی ږوچ کردن به به ریدا (ږمی) بو یه فریشته کان فیریان کرد بل یت (الحمد لله) خوای پهروهردگاریش وه لای دایه وه و فهرمووی (یرحمک الله) واتا پهروهردگارت په حمت پی بکات، دروستبوونی ئاده م و بوون به پیغه مبه ر هه مووی ږووداوی گرنگه بو مرو فایه تی، بلا بوونه وه ی به زه ویدا خو ی و نه وه کانی، هه ر خیر و به ره که ت بوو. ټه و ږوژه شی

^(٤٧) يقول الله تبارک وتعالی فی الحدیث القدسی: (عبدی أخرجک من العدم إلی الوجود، أنشأت لک السمع والبصر والعقل والقلب، عبدی أسترک ولا تخشانی، عبدی أذكرک وتنسانی، عبدی أستحي منک ولا تستحي منی، فمن أعظم من جودا وکرما، من ذا الذی یقرع بابی فلا أفتح له، ومن ذا الذی یسألنی فلا أعطیه، أبخیل أنا کبخیل عبدی علی).

که دنیا کوتایی دیت هه‌ر هه‌مان رۆژه که ئاده‌می تیدا دروست بووه، نه‌و رۆژه‌ش رۆژی هه‌ینییه، چونکه‌ باشترین رۆژی هه‌فته‌یه له‌به‌ر به‌ندایه‌تی و پاشان ئاده‌می تیدا دروست بووه و مردوووه. به‌هه‌مانشپوه ده‌ستی کردوووه به‌ بانگه‌واز له‌سه‌ر زه‌ویدا و رۆژی قیامه‌تیش له‌و رۆژه‌دایه، ئه‌مه‌ش فه‌رموو‌ده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا به‌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.^(٤٨)

بۆیه له‌و رۆژه‌دا سونته‌ته‌ مرو‌ف خۆی بشوات، خۆی بۆنخۆش بکات، پاشان سلاوات دانه له پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، چونکه هه‌مان سیفات و پێناسه‌ی ئاده‌مه، پاشان جلوه‌برگی جوان و پاک و خاوێن، هه‌روه‌ها سیواک و پاکوخواوێنی ده‌مودان و چوون بۆ نوێژی جومعه.

نه‌ک بۆ سه‌یران و هه‌له‌په‌رکێ و په‌شبه‌له‌ک، به‌داخه‌وه ئیستا بۆ سه‌یرانی رۆژانی جومعه به‌و شیوه‌یه خۆیان ده‌پارزینه‌وه نه‌ک چوون بۆ مزگه‌وت، خه‌لکیک هه‌یه له‌و رۆژه‌دا مه‌ی ده‌خواته‌وه و خراپه‌کاری ده‌کات! له‌کاتیکدا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئاده‌می تیدا دروست کراوه دوعای تیداگیرا ده‌بێت، پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمو‌یت: له‌ رۆژی جومعه‌دا کاتیکێ تیدا به‌نده موسلمانه‌کان داوا بکه‌ن له‌ خوای گه‌وره، خوای گه‌وره پێیان ده‌به‌خشیت. زانایان ده‌لێن ئه‌و کاته‌یه که ئاده‌می تیدا دروست بوو، ئاده‌میش له‌ رۆژی جومعه له‌ نێوانی عه‌س و شه‌و دا له‌دایک بووه^(٤٩).

پاشان له‌ نه‌فسی هه‌موو نه‌وه‌کانی دوا‌ی ئاده‌م، واتا مرو‌فایه‌تی له‌دوا‌ی هاتنی پیغه‌مبه‌رایه‌تی خوای گه‌وره له‌ نه‌فس و فیطره‌تیاندا بوونی خوای تیدا پواندوووه، رۆژی قیامه‌ت هه‌یج که‌س ناتوانیت بلیت نه‌مزانی خوا هه‌یه! به‌لکو خوای په‌روه‌ردگار له‌ رێگای دروستکراوه‌کانییه‌وه خۆی ده‌ناسینیت به‌ فیطره‌ت و به‌ سرووشتی خه‌لکی ئاقڵ و شیت و دانا و نه‌دان فه‌یله‌سوف و جاهیل، هه‌موو له‌ هه‌ست و ناخپاندا هه‌یه که په‌روه‌ردگارێک هه‌یه و ده‌بیت بیپه‌رستن، ئه‌مه‌ش له‌ باوکه ئاده‌مه‌وه وه‌رمانگرتوووه، پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆی باس کردوون^(٥٠).

^(٤٨) خير اليوم طلعت عليه الشمس يوم الجمعة، فيه خلق آدم و فيه نزل إلى الأرض، وفيه منت وفيه تقوم الساعة. / رواه مسلم.

^(٤٩) في اليوم الجمعة ساعة لا يصادفها عبد مسلم يسأل الله حاجة إلا أعطاه إياها/ مسلم.
خلق آدم بعد العصر من يوم الجمعة في آخر الخلق في آخر ساعة من ساعات الجمعة فيما بين العصر والليل/ البخاري.

^{٥٠} عن أبي هريرة رضي الله عنه ، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لما خلق الله آدم مسح ظهره، فسقط من ظهره كل نسمة هو خالقها من ذريته إلى يوم القيامة/ رواه الترمذي.

خوای گه ورهش ده فهرمویت:

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الأعراف)

واته: پهروهردگار کاتیک که ئاده می دروست کرد ههرچی نهوهی ئاده م ههیه تا پوژی قیامت ههر هه مووی له پشتی ئاده م ده رکرد و کردنی به شایهت به سهر نهفسی خوایانهوه، خوای گه وره پیتی فهرموون: ئایا من پهروهردگاری ئیوه نیم؟ ههرچی نهوهی ئاده م ههیه ههر هه موویان وتیان: به ئی شایهتی ئه دهین که تو پهروهردگاری ئیمه ی، خوای گه وره فهرمووی: بویه ئیستا پیتان ئه ئیم تا له پوژی قیامت نه ئین ئه ی پهروهردگار ئیمه له یه کخوایه رستی تو بی ئاگاین و نه مانزانی که تو تا ک و ته نهایت و شهریکت نییه.

هه موو ئه وانیه له ئه نجامی پیغه مبه ر ئاده م بوو که باوکی به شه ریه ته، ناوی خیزانی له گه لیدا ئه گهرچی له قورئان دا نه هاتووه، مه دلولی گه وره و مه به سستی سه ره کی تیدا که پیاو و ژن ههر دووکیان له یه ک سه رچاوون، ئه ویش مروقه و جیاواز نییه، چونکه زوړیک له بیرو باوه رپه کان و کومه لگه کان پپیان وایه ئافره تان مه خلوقیکی تره و مروقه نییه، به لام خوای پهروهردگار هاوشانی ئاده م هیناویه تی و ههروه کو ئاده م مروقه، له زوړ ئایه ته کاندا باسی نه ژادی پیاو و ژن کراوه که یه ک سه رچاوون، ته نانهت زوړیک له رافه کاران به و چاوه وه لیکیان داوه ته وه به ئاده م و حهوا.

که واته وانه ی حهوا ئه وه مان بو درده خات ئافره تیش هاوشیوه ی پیاوانن مروفن و کاری ژیان دابهش کراوه له نیاوانندا.

پاشان مروقه که ده بیته خاوه نی ئابین ده چنه به هه شت، ئاده م بووه پیغه مبه ر ئه وه به هه شتی و پښتای به هه شتی بوو خو شی و گهرانی له سه رزه ویدا بانگه وازه که بوو، بلاوکر د نه وه ی نه وه کانی بوو. ئیتر هه ندیک له م نه وانه خو یان زو لم له نهفسی خو یان ده که ن، چونکه خوای پهروهردگار زو لم له کهس ناکات، ههروه کو چون نه وه کانی ئاده م وه ک قابیل زو لمی کرد له هابیل، باشرین وانه یه بو مان ئه گهر لپی تیبگه ین، خوای پهروهردگار ده فهرمویت: له فهرمووده یه کی قودسیدا ئه ی بهنده کانم من زو لم کردنم له سه ر خو م حه رام کردووه، پاشان له نیوان ئیوه شدا حه رامم کردووه که واته زو لم له یه کتری مه که ن، ئه ی بهنده کانم ئیوه هه موو سه رلشپواو بوون هی دایهت لای منه، داوای هی دایهت و پښمونیم لی بکه ن تا هی دایه تان بده م، ئه ی بهنده کانم، ئه ی بهنده کانم ئیوه هه موتان برسی بوون تیرم کردن، ئیوهش من تیر بکه ن (مه به سست خواردن و پاره یه بده ن به هه ژاران) زیاتر تیرتان ده که م، بهنده کانم ئیوه هه موو

روت و په جالن، من پوښته و په رداخم کردن، ټیوه ش من داپوښتن تا داپوشه رتان بم (مه به ست ده سته به رکردنی جلوه برکه بو هه ژاران و نه داران)، ټی به بنده کانم ټیوه هه له ده که ن به شه و و روژ من له هه موو تاوانه کانتان خوښ ده بم، داوای لیخوښ بوون بکه ن با لیتان خوښ بم، ټی به بنده کانم ټیوه نه ده توانن بینه هوکاري زیان گه یانندن پیم و ژیانم پې ناگه یه نن، به پیچه وانه شه وه نابنه هوکاري سوودگه یانندن و سوودیشم پې ناگه یه نن، ټی به بنده کانم ټیوه نه گهر یه که م کهستان تا کوټا کهستان له جنوکه و مروقه کان کوښنه وه له سایه ی دلی که سیک دا وانا به ره و ته قوا، هیچ له مولک و سامانم که م و زیاد ناکات، به پیچه وانه وه یه که م کهستان تا کوټا کهس له جنوکه و مروقه کوښنه وه له سهر دهستی که سیک سهرکردایه تیتان بکات بو خراپه کاری هیچ له مولک و سامانم که م ناکات. ټی به بنده کانم ټیوه نه گهر یه که م کهستان تا کوټا کهستان له جنوکه و مروقه کوښنه وه و داوام لې بکه ن، وه لامي هه موتان ټیوه ده مه وه، ټیوه وشي داوا ده که ن پیتان ده به خشم هیچ له مولکم که م ناپیت، وه کو ټیوه وایه ده رزییه ک بکهیت به زه ریایه کدا. به بنده کانم ټیوه به پراستی کرده وه کانی خوټانه له سهرتان هه ژمار ده کریت، ټیوه نه گهر له کرده وه کانتان چاکه تان هه بوو ټیوه سوپاسی خوی له سهر بکه ن.

خو ټیوه نه گهر له کرداره کانتاندا شتی زشت و خراپه تان کرد و بینیه له قیامهت ټیوه نه نها لومه ی نه فسی خوټان بکه ن^(۵۱).

زولم و زورو لوتبه رزی له یه ک سهرچاوه یه، نه خوښیه کی زور کوشنده یه له روژی قیامهت دا ټیوه وانه ی لوتبه رزن خوی په روه ردگار زه لیلیان ده کات، ده یخاته ژیر پی خه لکی ټیوه وش

(۵۱) عن أبي ذر الغفاري رضي الله عنه ، عن النبي ﷺ فيما يرويه عن ربه عز وجل أنه قال: يا عبادي إني حرمت الظلم على نفسي ، وجعلته بينكم محرما فلا تظالموا ، يا عبادي كلّمكم ضال إلا من هديته ، فاستهدوني أهدكم ، يا عبادي كلّمكم جائع إلا من أطعمته ، فاستطعموني أطعمكم ، يا عبادي كلّمكم عار إلا من كسوته ، فاستكسوني أكسكم ، يا عبادي إنكم تخطئون بالليل والنهار ، وأنا أغفر الذنوب جميعا فاستغفروني أغفر لكم ، يا عبادي إنكم لن تبلغوا ضري فتضروني ، ولن تبلغوا نفعي فتنفعوني ، يا عبادي لو أن أولكم وآخركم وإنسكم وجنكم كانوا على أتقى قلب رجل واحد منكم ما زاد ذلك في ملكي شيئا ، يا عبادي لو أن أولكم وآخركم وإنسكم وجنكم كانوا على أفجر قلب واحد منكم ما نقص من ملكي شيئا ، يا عبادي لو أن أولكم وآخركم وإنسكم وجنكم قاموا في صعيد واحد فسألوني ، فأعطيت كل واحد مسأله ما نقص ذلك مما عندي إلا كما ينقص المخيط إذا أدخل البحر ، يا عبادي إنما هي أعمالكم أحصيها لكم ثم أوفيكم إياها ، فمن وجد خيرا فليحمد الله ، ومن وجد غير ذلك فلا يلومن إلا نفسه/رواه مسلم.

پيغه مبه ر صَلَّيَ اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه والي داوينه تي و ده فهرمويت^(٥٢) ناچيته به هه شت نه و كه سه ي هيئده ي مسقاله زهره يه ك لوتبه رزي و خو به زل زاني له دليدا بيت^(٥٣).

زولم و زور و شيرك و لوتبه رزي قوناغن، مروف كه خو به زلزان بوو هه ولي زولم كردن نه دات، كه زولمي كرد نه كه ويته ناو شيركه وه، جا له بهر نه وه ناگات له هاوسه ره كه ت بيت يان به پيچه وانه وه ژنان زولم مه كه ن له هاوژينه كانتان، يان له خزمه تكار و كرئكار، يا خود ماموستا له قوتابي يان بازركان له موشته ري... هتد. زولم مروفي ئيماندار كوئر ده كات ئيمان له دليدا ناهي ليت پوشتايي ئيسلام خاموش ده كات.

لوتبه رزي پيشه ي ئيبليسه خو ي سه رگه ردان كرد، مندالي ئاده ميشي وه كو خو ي سه رگه ردان كرد به هو كاري لوتبه رزي و زولم له خو كردن و له خه لك كردن. ده بيت ناگات له خو ت بيت و زولم له خو ت نه كه يت، زولم له خو كردن نه داني حه قى به ندايه تيبه بو خوا ي په روه ردگار.

هه رگيز ناو ي راستي شته كان مه گوړن وه كو شه يتان كردى كه داره حه رامكراوه كه ي ناونا به دارى نه به دى (شجرة الخلد) كي شه ي نه مرو نه و گوړيني ناو و پينا سه به، بو نمو نه عاره ق و مه ي ناو نراوه به مه شرو باتي روحي وه كو نه وه ي ته نها مه ي رو ح تير بكات، بو نه م ناوه؟ بو نه وه ي دوور بكه ويته وه مرو ف له زيكر و يادى خوا تا روحي په روه رده بكات، شه يتان له جياتي نه وه حه رامى بو داناوه.

يا خود (رپيا) ي ناو ناوه به ئابوورى پيشكه وتوو، روتوقوتى ناوناوه به له شجوانى و ئازادى پو شين و مو ديل، بن ثاييني و ئيلحاد ناو نراوه به ئازادى راده ربرين، به پيچه وانه وه موسلمانى خواناس و سه ر راست ناو نراوه به رادى كال و ئيره ابى، ئافره تى داپوشراو و به ريز ده لين وه كو ياپراخ خو ي پيچه وانه وه، قسه ي تريس كه ليره دا شياو ي باس نيه، ريش هي شته وه ي پياو و شه روا لي كو رت هه موو نه مانه بو ته جي گاي تانه دان، بو يه پينا سه و راستيه كان ون بوون، نه وه ش كارى شه يتانه ده بيت هه موو راستيه كان وه كو خو يان باس بكرين.

كه واته له رووداوى ئاده م و ململانتبي شه يتان پيوسته فير بين كه تاوان نه كه ين، چونكه تاوان تووشى ناره حه تى و چه رمه سه ري مان ده كات له دنيا و له قيامه ت دا و ده بيت هه كاري چه ندين نه هامه تى بو خوا وه نه كه ي.

.....
(٥٢) يُحْشَرُ الْمُتَكَبِّرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْثَالَ الدُّرِّ فِي صُورِ الرُّجَالِ يَغْشَاهُمُ الدُّلُّ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ ، يُسَاقُونَ إِلَى سَجْنٍ فِي جَهَنَّمَ يَسْمَى بُولُسَ تَعْلُوهُمْ نَارُ الْأَنْبِيَاءِ يُسْقَوْنَ مِنْ عَصَاةٍ أَهْلِ النَّارِ طِينَةَ الْخَبَالِ/الترمذي.
(٥٣) لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ/حيح مسلم، ابو داود و الترمذي.

یه که م: توپه بوونی خوا: مروّف که تاوان ده کات خوای پهروه ردگار له خوئی توپه ده کات، خوای پهروه ردگار له فهرمووده یه کی قودسی دا ده فهرمویت: من الله و بیجگه زاتی من هیچ خوابه کی تر نییه، نه گهر گوپراه ل بیت نهوا رازیم لیت، به پراستی په زامه ندی خوای پهروه ردگار به ره که ته، که ره می خوای پهروه ردگار کوّتای نییه، پاشان ده فهرمویت: نه گهر سه ریچی بکهیت نهوا توپه ده بم، خو نه گهر خوای پهروه ردگار توپه بییت نهوا له عنهت ده کات، واتا دوورت ده خاتوه له په حم و به زه یی خوئی، که نه م له عنهت ده ۷ نهوه ده گریته وه! (خوای گه وره په نامان بدات) (۵۴).

دووه م: موسلمان رقت لی هه لده گرن: هوکاری تاوان کړدنه که موسلمانان رق و بوغز له تاوانباران هه لده گرن، شیخ حه سه نی به صری ده لیت: خوّتان بپاریزن له له عنهت دی ئیماندار که خوئی ههستی پښ ناکات.

که ئیمانداران له دلّوه له عنهت دی ده که ن و نهو له عنهت هس تاوانبار ده گریته وه خوای گه وره له عنهت هه ی به سه ردا ده کات (۵۵).

سییه م: مروّقی تاوانبار و گونا هبار دوورده که ویتته وه له زانست و واتا مه حروم ده بیت له زانستی شهرعی و ته نانهت زانستی دنیایی.

ئیمامی شافعی شیعریکی زور نایابی هه یه له وباره یه وه که به سه ر خوئی هاتووه له بازاری به غداد به ره و لای وه کیع ی ماموستانی ده پروات (۵۶) چاوی به ئافره تیک ده که ویت تووشی نه زهر ده بیت، نه وه ی ئاماده ی کردووه بو ماموستانه کی هه مووی له بیر ده چیتته وه، پاشان سکا لای له بیر چوونه وه که ی بو وه کیعی ماموستانی ده کات، نه ویش له وه لاما پتی ده لیت: که زانست نووره نهو نووره ش هیدایهت و ریتموونی تاوانباران ناکات، به پارانه وه و به ندایه تی ده گاته زانست (رب زدني علما) (۵۷).

.....
(۵۴) يقول الله تبارك وتعالى في القدسيات: أنا الله لا إله إلا أنا، إن أطعت رضيت وإن رضيت بارتك، وبركتي ليس لها منتهى، وإن عصيت غضبت، وإن غضبت لعنت، لعنتي تصل إلى السبع من الولد / رواه أحمد.
(۵۵) يقول الحسن البصري ليغدر احدكم ان تلغنه قلوب المؤمنين وهو لا يشعر، يعمل بمعصية الله فيلقي الله بغضبه في قلوبهم.
(۵۶) هه رچه نده ده لیت نه م رووداوه له میسر روویداوه نه ک عیراق.
(۵۷) شَكُوْتُ إِلَى وَكَيْعٍ سَوْءٍ حَفْظِي.

فَأَرْشَدَنِي إِلَى تَرْكِ الْمَعَاصِي

مروّفی خاوهن تاوان له بهر تاوانه کانی ناپیه رژیته سهر وه رگرتی زانست.

چواره م: ده بیته هوکاري که می رزق و پژی، پیغه مبهری خوا ده فهرمویت: که سیک تاوان ده کات ده بیته هوکاري برانی رزق و پژی له بهر تاوانه که ی.^{۵۸}

پینجه م: شهرم کردن له خواو دوور که و تنه وه له خواي پهروه ردگار به هوکاري تاوان کردن، مروّفی که تاوان ده کات شهرم ده یگریت و دوعاو پارانه وه و نویژ بکات به هوکاري زوری تاوان.

شه شه م: شهرم کردن له خه لکی و سهرشوری له ناو کوّمه لگادا و نه بوونی متمانه به تاوانباری گونا هه کان، به هوکاري ئاکار و په وشتی له ناو کوّمه لگادا بیزار وه.

حه و ته م: دوور که و تنه وه له به ندایه تی و خواناسی، هوکاره که ی تاوانه، مروّفی زور لاواز ده کات له به ندایه تی خواي گه و ره ده فهرمویت: (وَمَنْ يُّهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّكْرِمٍ).

هه شته م: تاوان دلّ ره ق ده کات و سۆز و میهره بانی ناهیلّیت و مروّفی له په حم و به زه یی دوور ده خاته وه.

نویه م: گوړانکاری به سهر نیعمه ته کانی ژیان: تاوان کردن ده بیته هوکاري خرابی خیزان و مندال و گوړانکاری به سهر نیعمه ته باشه کانی ژیان دیت بو خراپه.

دهیه م: به ستنی زمان: تاوانی زور مروّفی وا لیده کات ناتوانیت راستی بلّیت، یا خود حه ق بلّیت، ته نانه ت کاتی سهرمه رگ توانای وتی شایه تمانی نییه.

ئیّمه ش موسلمانین ده مانه ویت به موسلمان ی بژین و بهرین خواي گه و ره ده فهرمویت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ، وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٨﴾ آل عمران

وَأَخْبَرَنِي يَا أَبْنَا الْعِلْمِ نُورٌ
وَنُورُ اللَّهِ لَا يُهْدِي لِإِعَاصِي

(۵۸) علي بن محمد ثنا وكيع عن سفيان عن عبد الله بن عيسى عن عبد الله بن أبي الجعد عن ثوبان قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم وإن الرجل ليحرم الرزق بالذنوب يصيبه/رواه أحمد.

واته: ئەی باوه‌پداران ته‌قوای خوای گه‌وره بکه‌ن ئەوه‌نده‌ی که خوای گه‌وره شایه‌نیتی، ئیوه مه‌مرن ئیلا له‌سه‌ر ئیسلام نه‌بی و به‌موسڵمانیتی نه‌بی، ئەوه‌ی له‌سه‌ر هه‌ر شتیك بژی له‌سه‌ر ئەوه‌یش ده‌مریت، له‌سه‌ر ئەوه‌یش زیندوو ده‌کریته‌وه.

ئە‌ی چۆن ده‌توانین کۆتایی به‌تاوان به‌پنین؟!

١. به‌پاک‌کردنه‌وه‌ی دڵ و ده‌روون (جهاد النفس).

٢. ئاگادار بوون له‌فێلی شه‌یتان و چاودێریکردنی خۆمان.

٣. دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌هاورپێ خراپ و بێ‌دین.

٤. سوپاسگوزاری خوا به‌وشه‌ی (الحمدلله) و به‌گشتی یاد و زیکری خوای موته‌عال.

٥. زۆر خویندنی قورئان.

٦. به‌رده‌وامی له‌نوێژ و چوون بۆ مزگه‌وت.

٧. گوێگرتن له‌وانه‌ ئایینییه‌کان و چوون بۆ مه‌جلیسی مامۆستایان.

٨. زۆر خویندنه‌وه‌ی ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ران.

٩. خویندنه‌وه‌ی ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ.

١٠. زوو زوو ته‌وبه‌کردن و په‌شیمان بوونه‌وه، هه‌ول‌دان بۆ کردنی سوننه‌ت.

ئهمه‌ش وامان لێ‌ده‌کات که دووربکه‌وینه‌وه له‌هه‌موو دارێک که به‌رووبوومی سه‌وزی چه‌رامی هه‌یه و باوکه‌ ئاده‌م و دایکه‌ چه‌وا فێریان کردین.

چونکه‌ مروّف له‌کاتی تاواندا نابیت دل‌خۆش بیت به‌لکو ده‌بیت غه‌مگین و بێزار بیت.

له‌کتیپی میژوودا هاتوو ده‌م که له‌داره‌که‌ی خوارد به‌هۆکاری ئە‌و تاوانه‌ی هه‌میشه‌ خه‌فه‌تبار بوو، به‌لام ئیبلیس خۆش‌حال بوو به‌تاوانه‌که‌ی خۆی پێوه‌ با ئە‌دا و داوای کاتی زیاتری ده‌کرد بۆ تاوان کردن، له‌هه‌مووی نا‌هه‌موارتر تاوانه‌که‌ی دایه‌ په‌نا‌ی خوای په‌روه‌ردگار، بێته‌ده‌بی کرد له‌هوزوری خوای موته‌عال.

پاشان ئه وهی گرنکه له م باسه دا ئه وهیه مروڤ هه ولبدات باشه و چاکه ی دایکی و باوکی وه ربگریت، ههروه کو چۆن شیت و ئیدریس له باوکیان ئاده م فیری زانستی ژیان بوون، تا توانیان کۆمه لگه 'دروست بکه ن و خه لکی که کۆچکردن و خواردنی به رووبوومی دار و ئاژه ل فیر بکه ن بۆ کشتوکال و ئاژه لدار، بوونیاندنانی زانست له ناو خه لکیدا ئه گهر چی هه مووشی سه ره تایی بووه، به لام پیغه مبه ران سه رچاوه ی داهینانی بوون، ئه گهرچی وه کو ئاماژه شمان پێداوه زۆر سه ره تایی بووه، به لام بۆ ئه و سه رده مه گرنک بوو مروڤه کان هه ر ئه وهنده توانیویه وه ربگرن.

پوخته ی باسه میژوویییه کان

ههروه کو زانراوه به لگه یه کی ئه وتۆ له به رده ستا نییه بۆ سه رده می ئه و سێ پیغه مبه ره له میژوودا، هۆکاره که شی ده گه رپته وه بۆ کۆمه لگه، سه ره تا ده بیته ئه وه بزاین ئه م سێ پیغه مبه ره هه نگاویان ناوه بۆ بونیادنانی شارستانییه ت و ژیار، به لام له سه رده می ئه ماندا دروست نه بووه، وه کو به لگه ی میژوویی، خۆ ئه گهر هه بووبیته و له ناوچوبیته هه یچ به لگه یه که مان لانییه، به لام به لگه ی ئه وتۆ له به رده ست نییه و هه موو مه زنده کردنه، ئه و نه وانه ی له نیوان ئیدریس و شیت دا باسکراون پادشای سه ره تایی بوون، به لام بێ جیگای دیاریکراوی شارستانی ده شیت وه کو سه روک هۆز و کۆمه لگه سه ره تا به کات ناسرا بیته، به لام ده رکه وتنی ئه م پیغه مبه رانه و سه ره تای بونیادی خیزان و کۆبونه وه یان له ناوچه کانی میژووتامیا که بێ ژیار بووه، واتا ژیا نی سه ره تایی ژیاون، گرنکی سه رده می ئه م پیغه مبه رانه زانی نی ناوی که رهسته و شتومه که کانی ده روو پشتیان بوو، بونیادی زمان و پێداویستی ئه و چاخه بوو، که مروڤه کانی تیدا ژیاون⁽⁹⁾.

(9) وه کو (د. خزعل الماجدي) له کتیی (جورا الالهة) دا (ل: ۱۲۴) دا ئاماژه ده کات: یه که م مروڤی ژیر وه کو به لگه کان پیشانی ده ده ن له دۆلی دووزی بووه له: ئه ثوبیا، به ر ده کوکا، چه مچه مال له نیوان (۱۰۰۰۰-۵۰۰۰۰) سال پ. ز. یه که م مروڤی نیاندرتال له (۱۰۰۰۰-۴۰۰۰۰) پ. ز. بووه له شانه ده ر، مروڤی ژیر (۱۰۰۰۰-۴۰۰۰۰) پ. ز. بووه له شانه ده ر و ره زاژه.

بێگومان گوته یه کان وه کو (ج. ار. درایفه ر) تاووتی کردووه، وه کو (ئونکلوس) ده لێ: که شتی نوح له سه ر کتوێ نیشته وه. به ناوی (کاردۆ) یان (قاردۆ) ئه و وشانه (کاردا، کاردۆیی، کوردی، گۆتی) هه موویان له فلوجی دا یه ک وشه ن.

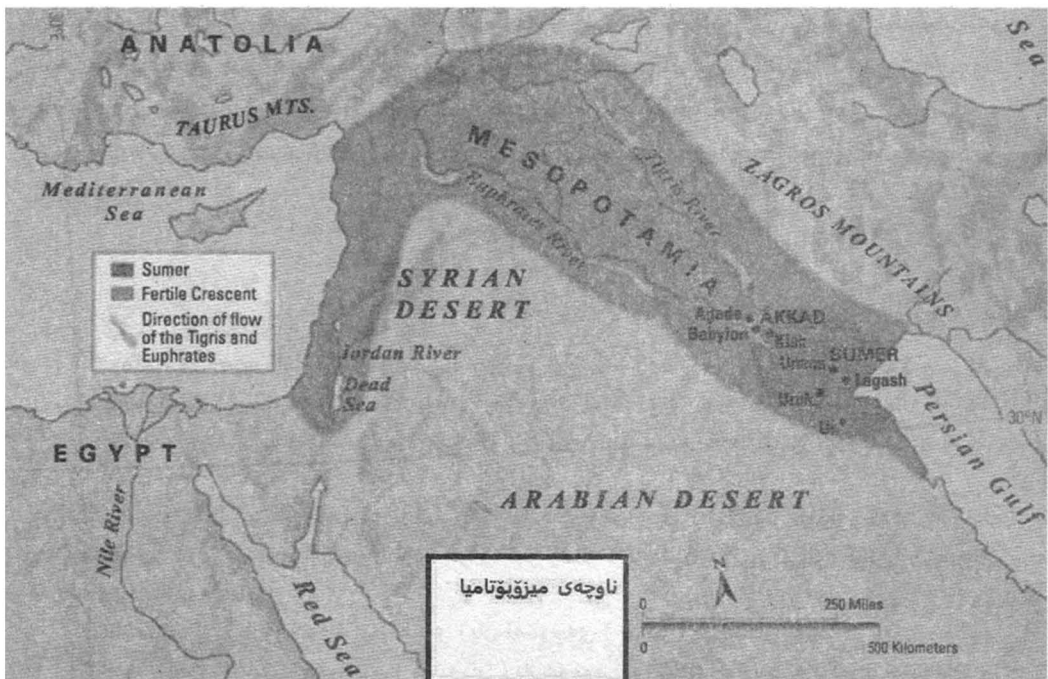
که واته: سه ره تای ژیان و دووباره بوونه وه ی ژیان له ناوچه ی (جودی) کوردستان بووه. (د. احمد محمد الخلیل) ده نووسی: (گوته کان) به هه موو ئه و گه لانه گوتراوه له باکوری خۆره لاتی (بابل) ژیاون. وه زۆربه ی ئه و گه لانه ی له کوردستانی کۆندا ژیاون. (الحوریون / نیله م) / تاریخ اسلاف کرد: ل:

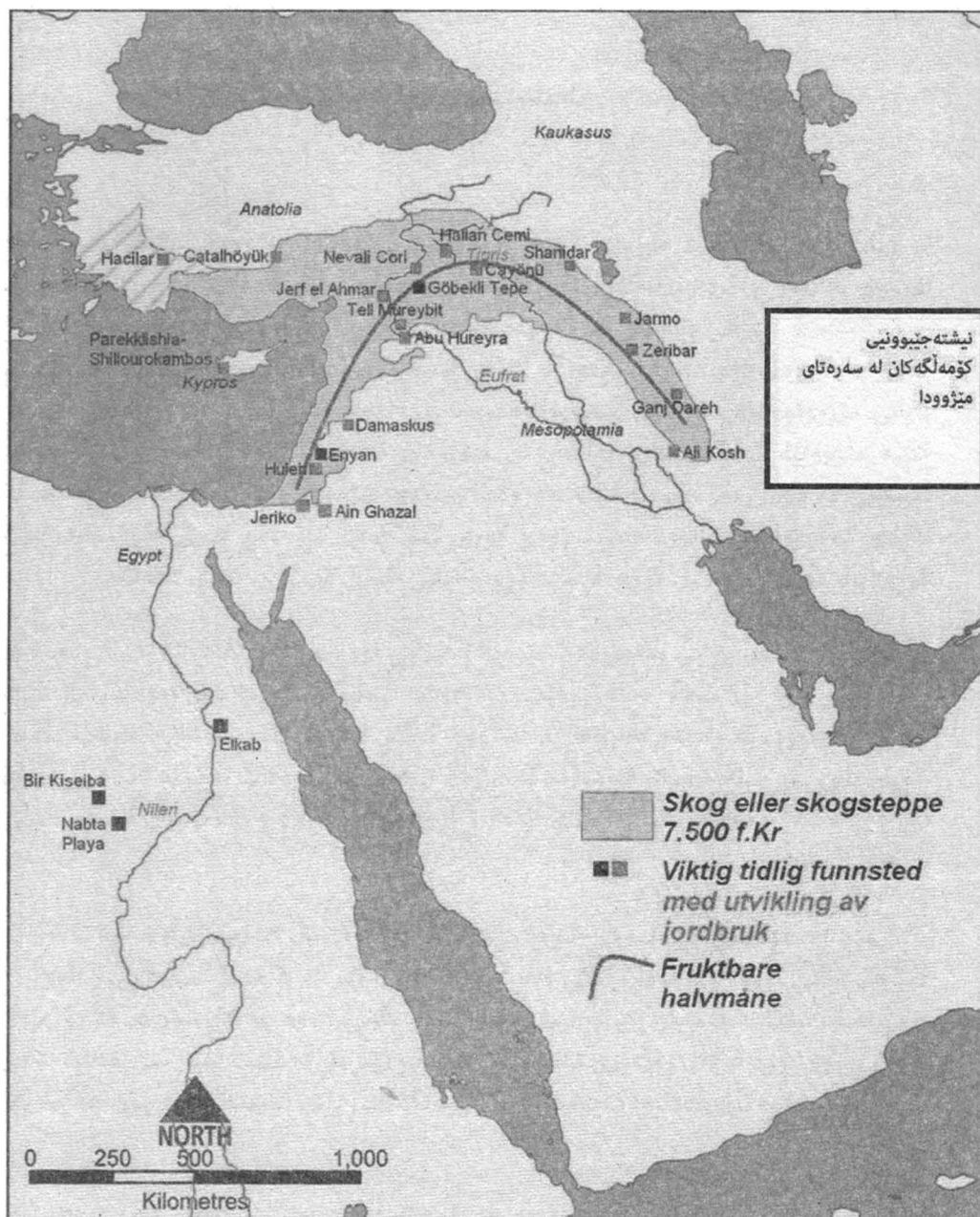
کاری هه رستی پیغه مبه ره که بونیادنانی سه ره تایی چاخه کانی مروّقایه تی بووه له نزیک به ۸ هه زار سال ده کات، که ژمارهی سانه که ش دنیایی نییه و توانای قبول کردن و په تکرده وهی هه یه له به ره وهی هیچ به لگهی کۆنکریتی له به رده ستدا نییه.

ئه وانه شی که چه زه تی ئاده م به ئه فسانه و میتۆلۆجیا ده زانن له راستیدا ئه وان خاوه ن به لگه نین، ده نا به لگهی ئارکۆلۆژی خرایه پروو که له کۆنترین نووسین و شارستانییه ت باسی ئاده م عیلامتۆ کراوه ئه ویش شارستانییه تی سۆمه ر و بابل و فیره و نییه کان له میسر دا به راشکاوی باسیان کردووه.

لێره دا دووباره ی ده که مه وه که سه ره تایی هاتنی پیغه مبه رانی سه ره تایی که سی پیغه مبه ر بوون (ئاده م _ شیث _ ادیس) بونیادی کۆمه لگه یان داناوه نه ک شارستانییه ت.

هه وه لگه کانی دوای ئه م پیغه مبه رانه بو شارستانییه ت بوو، یاخود دروستکردنی شارۆچکه ی بچوو و کۆمه لگه ی بچوو و بووه، له سی جیگای دنیادا که هیندستان، عیراق و میسر ئه مڕۆدا بووه.

مهمله که تی چواره م: نوح پیغه مبه ر عَیْهَاسَلَام کییه؟

ژیانی ئەم پیغه مبه ره عهزیزه عَیْهَاسَلَام له قورئاندا تارا دهیه ک به پروونی بۆمان باس کراوه له پرووی بانگهواز و کرداری له گه‌ل گه‌له کهیدا، ههروه‌ها له نێوانی ئاده‌م و نوح دا پیغه مبه‌ری خوا صَلَّی‌اللهُ‌عَیْهِ‌وَسَلَّمَ هه‌والی پێداوین که ۱۰ سه‌ده‌یان نێوان بووه، واتا نزیکه‌ی هه‌زار سال زیاتر یان که‌متر به‌ گوێره‌ی ئەو ده‌ په‌وه‌نده‌ی که ژیاون له‌سه‌ر زه‌ویدا، له‌پرووی په‌چه‌له‌ک (نه‌سه‌ب) و باوانی میژوونووسانی ئەه‌لی کیتاب و موس‌لمانانیش له‌وانه‌وه‌ بۆیان گواستووینه‌ته‌وه‌ بۆ ناو کتێبه‌ میژووینه‌ ئیسلامیه‌کان، به‌لگه‌یه‌کی ئەوتۆمان له‌به‌رده‌ست نییه‌ له‌پرووی سه‌رچاوه‌ی ئیسلامی که باوانی به‌و شیوه‌یه‌ بێت، هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی میژووی پروون له‌به‌رده‌ست نییه‌ بێجگه‌ له‌وه‌ی که هه‌والێک هاتوو ده‌لێت نوح کو‌ری لامل کو‌ری متو شلح کو‌ری خنون (ئیدریس) کو‌ری یرد کو‌ری مه‌ه‌لائیل کو‌ری قینین کو‌ری ئانوشی کو‌ری شیث-ی کو‌ری ئاده‌مه‌.

ئه‌گه‌ر ته‌ماشای باوانی بکه‌ین به‌م شیوه‌یه‌ له‌نێوانی نوح و ئاده‌م ۸ باوانه‌ یان ۸ په‌وه‌نده‌، پیغه مبه‌ری خوا صَلَّی‌اللهُ‌عَیْهِ‌وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموو‌یت ۱۰ په‌وه‌ند نێوانیه‌، لێره‌دا دوو په‌وه‌ند دیار نییه‌، چونکه‌ فه‌رموو‌ده‌ که راسته‌و له‌ بوخاریدا هاتوو، ئه‌گه‌ر له‌نێوان ئاده‌م و نوح حساب بکه‌ین خۆیان نابن به‌و جیله‌، چونکه‌ فه‌رموو‌ده‌ که دیاره‌ و نێوانیان باس ده‌کات نه‌ک له‌ ئاده‌م بۆ خودی نوح پیغه مبه‌ر ده‌فه‌رموو‌یت: له‌نێوانی ئاده‌م و نوح ۱۰ په‌وه‌نده‌ و هه‌موویان له‌سه‌ر ئایینی پیرۆزی ئیسلام بوون^(۱۰).

سه‌ده‌ له‌سه‌رده‌می پیغه مبه‌ری خوادا صَلَّی‌اللهُ‌عَیْهِ‌وَسَلَّمَ به‌ ۱۰۰ سال هه‌ژمار کراوه‌، خو ئه‌گه‌ر به‌ گوێره‌ی ژیا‌نی نووسراوی ئەوان لێکی بده‌ینه‌وه‌ ئەوان ئه‌گه‌ر له‌ ۸ هه‌زار سال ژیا‌بێتن ئەوا ۱۰ هه‌زار سال ده‌کات، ئەمه‌ش راست نییه‌، دیسان ده‌مانگه‌رێتیته‌وه‌ بۆ ئەو تیۆره‌ی که‌ پ‌ۆژمیری ئەوان جیاواز بووه‌ له‌گه‌ل پ‌ۆژمیری ئیستای ئیمه‌، وه‌کو (خرع‌لی) ده‌لێت: هه‌ر س‌ی هه‌فته‌ له‌لای سۆمه‌ری و بابلییه‌کان هه‌فته‌یه‌ک بووه‌، داخۆ کۆمه‌لگه‌کانی پێش شارستانییه‌ت چۆن هه‌ژماریان کردوو‌ه؟

هه‌روه‌ها له‌ میژوودا ناوی هاتوو (ملحمة جلعامش) باسی نوح و که‌شتیه‌که‌ی و لافاو‌ه‌که‌ کراوه‌، به‌ پیاوچاک و چاکه‌خواز ناوی هاتوو، پێناچیت له‌ نێوانی ئاده‌م و شیث و ئیدریس دا

^(۱۰) کان بین آدم و نوح عشرة قرون کلهم علی الإسلام/البخاری.

پیغه مبه ری تر هات بیت تا سهرده می نووح، چونکه نهو سَ پیغه مبه ره ئایینی ئیسلامیان بلوکردۆتهوه، له ئیوان نهو سَ پیغه مبه رهو نووح دا پیاوچاکان و زانایانی نهو سهرده مه پۆلی گرنگیان بینیه که نه مه رای گشتی نه هلی ئیسلامه له سهری، ئاماژه یه که له قورئان دا هاتوو به پینج کهس ناویان هاتوو (ود، سواع، یعوق، یغوٹ و نسر) بووه، که نه پینج که سایه تیبه به نه هلی چاکه و چاکه خواز و زانا و دانا ناویان هاتوو، به لام له بهر نهوه ی نه م ناوانه بوونه ته . په یکهرو پاشان وه کو خوا په رستراون، نه مه ش نهوه ناگه به نیت که پیاوچاک و زانای ئاسایی بوو بیتن، چونکه نه م ناوانه له هه موو جیگا کانی تری دنیا، په یکهریان بو تاشیوون و په رستوویانن، نهو پینج ناوه له هه جیگایه کی دنیا دا ناوه کانیان هاتوو و ناوئراون به (مهردوخ، عه شتار، قیساره و بیلۆن) له میزۆپۆتامیا نه م ناوانه یان هه بووه له یۆنان و رۆم ناوئراون به (ژوپیتەر، قینۆس، ئاپۆلو، زیوس و ئارتمیس) له میسر به ناوی (زایۆس، زریۆس، زیمۆس و حوروس)، عه رب ناوی ناوان به (هوبه ل، لات، مه نات، عوزا و ئوور).

که واته هه رچه نده به لگه ی پیغه مبه ر بوونیان له به رده ستدا نییه، به لام ده گونجیت بلتین پیغه مبه ر بوو بیتن، چونکه پیغه مبه ران زۆرن و ناوی هه مووی نازانین و نه زانراون، چۆن ده شیت که پیغه مبه ر نه بن، به هه مان شیوه ده شیت بلتین پیغه مبه ر بوو بیتن، چونکه ئاسانتر بووه بو خه لکی بیان په رستن، هه رچه نده پیاوچاکیش بن هه ر شه یان له ململاتی که دایه و کاری قیزه و نی خو ی نه نجام ده دات.

که واته ئیستا له میژووی ئیوان سَ پیغه مبه رانی رابردوو و هه زه رته ی نووح پینج که سی ناسراومان ده ست که وتوو که پیاوچاک و چاکه خواز بوون، ئیوان نووح و ئاده میش هه موویان له سه ر ئیسلامه تی بوون، واتا هیه ج ئایینیکی داهیتراو نه بووه و ده ستی پی نه کردوو، له سه ر بنه مای ئیسلامه که شه یان شیرک و هاوبه ش دانانی فتری خه لکی کردوو، نه م پرووداوانه ش هه مووی که باس ده که یین له ئیوان کۆمه لگانشینی میزۆپۆتامیادا بووه واتا له ئیوان دیجله و فورات پرووداوه کان پروویانداوه.

خوای پهروهردگار یه که ئایینی ناردوو

خوای پهروهردگار یه که ئایینی ناردوو نه ویش ئایینی ئیسلامه، پیشت به کورتی ئاماژه مان پیداو و ده فهرمویت: ﴿إِنَّ إِلَهَ الْإِسْلَامِ...﴾ آل عمراء، پاشان پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده فهرمویت: (کان بین آدم و نوح عشر قرون، کلهم علی الإسلام).

که واته ئایینی پیروزی ئیسلام تایهت نییه به پیغه مبهری خوا محمه د صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ ، به لکو ئایینی هه موو پیغه مبهران بووه، به لام شه ریعت به گوێره ی کۆمه لگه و شارستانییه ته کان گوێرانکاری به سهردا هاتوو هاتووه کۆتایان قورئان بووه، که گونجاوه بۆ هه موو کات و سات و سهرده م و شارستانییه تیک له کاتی هاتنی روژی قیامهت.

به لگه شمان بۆ ئه وه ی که ئایینی هه موو پیغه مبه رانه: خوا ی گه وره ده فره مویت له سه ر زمان ی نوح عَلَيْهِ السَّلَام: ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَامِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ یونس

واته: ئه گه ر پشت بکه ن له ئیمان هێنان به من خو من داوای هه یج ئه جرو پاداشتیکم له ئیوه نه کردوو، پاداشتی من ته نها لای خوا ی گه وره یه و ئه و پاداشتم ئه داته وه فره مانم پیکراوه که من له موسلمانان بم.

هه ره وه ها له سه ر زمان ی ئیبراهیم و ئیسماعیلی کوپی سه لامی خوا یان له سه ر بیت که که عبه ی پیروزیان نه وژهن ده کرده وه خوا ی گه وره له سه ر زمانیان ده فره مویت: ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ البقرة

واته: ئه ی په ره وردگار جیگیرو دامه زراومان بکه له سه ر ئیسلام و گوێرایه لی و دلسۆزی و کرده وه ی چاک له نه وه ی ئیمه یش واته: مه به ست پتی ئوممه تی پیغه مبه ری خوا یه صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ له وانیش با ئوممه تیک ی موسلمان بن، پێوشوینی به ندایه تی و خوا په رستیمان نیشان بده، ئه و شوێناه ی که حه جی لی ئه کرێ و ته وه مان لی قبوول بکه هه ر تۆ ته وه زۆر قه بوول ئه که ی و زۆر به په حم و به زه ییت.

له سه ر زمان ی یعقوب عَلَيْهِ السَّلَام که به ئیسرائیل ناسراوه، خوا ی گه وره ده فره مویت: ﴿وَرَضَىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَيْنَهُ وَيَعْقُوبُ يَبْنِيَنَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ البقرة

واته: ئیبراهیم و یه عقووبیش هه مان ئه م وه سیه ته ی خوا ی گه وره یان کرد، ئه ی نه وه کانم خوا ی گه وره ئه م ئایینه ی بۆ ئیوه هه لبژاردوو که ئیسلامه، بۆیه ئیوه نه مر ن ئیلا به موسلمانیه تی نه بن، به رده وام بن له سه ر ئیسلام و واز له ئیسلام نه هێتن، ئه مه وه سیه تی ئیبراهیم و یه عقووب بووه.

به هه مان شیوه له سه زمانی چه زره تی مووسا ده فه رمویت: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمُ إِن كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ﴾ یونس

واته: مووسا عَلَيْهِ السَّلَام فه رمووی: ئه ی قهومی خوّم نه گهر ئیوه ئیمانان به خوای گه وره هیناوه ته نها پشت به خوای گه وره ببه ستن و ته وه کول بکه نه سه ر خوای گه وره و کاره کانتان به خوای گه وره بسپیرن نه گهر ئیوه موسلمانان خوای گه وره تان به سه.

له سه زمانی عیسای کور ی مه ریه م سه لامی خوا یان لیبیت ده فه رمویت: ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ غَنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران

واته: کاتیک که عیسا عَلَيْهِ السَّلَام هه ستنی کرد به رده وامن له سه ر کوفرو ئیمانی پی ناهینن فه رمووی: کئ پشتیوانی منه له ده عوه و بانگه واز کردن بو گه یاندنی ئایینی خوا؟ چه واری و قوتابی و که سه تاییه ته کانی خو ی که دوانزه که س بوون وتیان: ئیمه پشتیوانی ئایینی خوای گه وره و پیغه مبه ری خوای گه وره ئه بین بو بلاو کردنه وه که ی ئایینی خوا، ئیمانان به خوای گه وره هیناوه و تویش له رۆژی قیامه ت شایه تیمان بو بده که ئیمه موسلمانین.

هه روه ها ده فه رمویت: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾ آل عمران

واته: هه ر که سی جگه له ئیسلام داوای دینیکی تر بکات و له سه ر دینیکی تر بیت نه وا خوای گه وره لئی قبول ناکات و لئی وه رناگریت له رۆژی قیامه تیشدا له زه ره رمه ندانه و رزگاری نابیت.

پاشان ئه و ئایینه نه ی که ناوی ئایینی تریان وه رگرتووه، هه چی په یوه ندی نییه به خوای په روه دگاره وه، بو نموونه یه هوودی لکیتراوه به گه لیک، نه سرانی به ناوچه یه ک، هندو سی به کیشوه ریک (قاره یه ک)، بوزی و کونفوشیوسی... هتد هه ریه که به ناوی ناوچه و گه ل و که سیکه وه کراوه، ئه وه ی که راست و دروسته یایینی خوایه ئیسلام، که کومه لی موسلمانان له سه ر ئه و ئایینه یه که خوای په روه ردار پئی رازییه و بیجگه ئه و ئایینه که ئیسلامه، هه ی ئایینیکی تر وه رناگریت و په یوه ندی به په روه رداره وه نییه.

کهواته سه‌ره‌رزیه بۆمان که خاوه‌نی ئایینی پیرۆزی ئیسلامین و پتویسته له‌سه‌رمان به خه‌لکی رابگه‌یه‌نین ئهم ئایینه و بانگه‌وازی بۆ بکه‌ین، چونکه فه‌رمانی خوایه‌و به ئاشکرا و بێ ترس بڵێین تیمه ئیماندارین، ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ فصلت

واته: کێ هه‌یه وته‌ی له‌و که‌سه باشر بێت که بانگی خه‌لکی ئه‌کات بۆ لای یه‌کخواپه‌رستی و گوێراپه‌لێ خوا‌ی گه‌وره، و تراوه مه‌به‌ست پێی بانگده‌رانیشه که بانگی خه‌لکی ده‌که‌ن بۆ نوێژکردن خوێشی کرده‌وه‌ی چاک ئه‌کات، نه‌ک وه‌ک ئه‌و که‌سانه‌ی که فه‌رمان به‌ خه‌لکی ده‌که‌ن به‌ چاکه‌و خوێان نایکه‌ن، به‌ره‌هه‌ستی خه‌لکی ده‌که‌ن له‌ خراپه‌و خوێان ده‌یکه‌ن، ئه‌لێت منیش یه‌کیکم له‌ موسلمانان.

له‌سه‌ره‌تاوه بۆ ناوجه‌رگه‌ی پرووداوه‌کان

نوح عَلَيْهِ السَّلَام یه‌کیک له‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ی که (ئولول عه‌زمه)، (أولو العزم)، به‌واتای ئه‌وه‌ی زۆرت‌رین ئازار و نا‌ره‌حه‌تیان به‌سه‌ردا هاتووه، ئه‌وانیش پێنج پێغه‌مبه‌رن سه‌لامی خوا له‌هه‌موویان بێت (نوح، ئیبراهیم، موسا، عیسا و محمه‌ده).

یه‌کیک له‌ کیشه‌کانی زۆرینه‌ی بێدین بوونی مه‌سیحیه‌کانی پوژئاوا به‌هۆکاریکی تری ژیا‌نی ئهم پێغه‌مبه‌ره‌یه که له‌ رووی واقعی و راستیه‌وه له‌ کتێبه‌کانی ته‌ورات و ئینجیل دا باسی کراوه به‌خه‌یاڵ و فه‌نتازیا لێکدراوه‌ته‌وه.

جێگای نوح پێغه‌مبه‌ر له‌نیوانی دیجله و فورات دابوو، زانایان به‌ ناوچه‌ی کوفه‌ی ئیستای عێراق ده‌ست‌نیشان‌یان کردوو، ئهم وته‌یه‌ش تا راده‌یه‌کی زۆر جێگای بر‌وايه، چونکه له‌ پاشماوه‌ی دێری‌نی بابل و ئاشووری و ئه‌که‌د و کیشه‌کان ناوی هاتوو، هه‌روه‌ها له‌ نووسراوه‌ کۆنه‌کانی پادشای (ئاشووربانیپال یان به‌نی به‌عل) هاتوو، که ئاشکرا کردنی له‌لایه‌ن زانای شوێنه‌وارناس (دی مورگان) باسکراوه و ئه‌ویش له‌ زانای می‌ژوو و شوێنه‌وارناس (کونت‌نو) گواستیه‌وه و دکتۆر (شوقی ابوخلیل) له‌ کتێبی (أطلس القرآن) دا باسی کردوو.

ناوی نوح و باسه‌کانی له‌ قورئان دا له‌ ٤٣ جێگادا یاخود ئایه‌ت دا باس کراوه له‌ نیوانی ئیدریس و نوح دا هیچ پێغه‌مبه‌رێک نه‌هاتوو، ته‌نها بوونی پیاوچاک له‌و نیوه‌نده‌دا هه‌بوو، پیاوچاکان هه‌لساون به‌کاری خوێان له‌دوای پێغه‌مبه‌ران، میراتی پێغه‌مبه‌ران زانسته‌که‌یان بووه، پیاوچاکان و زانایان کاری بانگه‌وازیان ئه‌نجام داوه، له‌لایه‌کی تریشه‌وه شه‌یتان و نه‌فسی

مرۆفه‌کان که وتونه‌ته مملاتی سەخت له‌گه‌ڵ خواناساندا سەر‌ه‌تا به‌تاوان و کاری خراپه و پاشان سەر‌کیشانی بۆ کوفر و خوانه‌ناسی و هاوبه‌ش دانان، نێوان ئاده‌م و نوح ۱۰ په‌وه‌ند بووه، به‌مه‌ش سەر‌ده‌میکی دوور و درێژه، هیچ ئایینیکی نه‌بووه بێجگه ئیسلام، مرۆفیش به‌ سرووشتی هه‌زی به‌ داهێنان و نوێگه‌ریی بووه، شه‌یتان له‌سه‌ر ئه‌و بواره کاری کردووه، له‌ناو کۆمه‌لگه‌کاندا که پرژ و بلاو بوون و زۆر سەر‌ه‌تایی بوون هۆکاری گه‌ياندن و په‌یوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی زۆر سەخت بووه، به‌هۆکاری بژێوی ژیان و دواکه‌وتووی خه‌لک، شه‌یتان ب‌پاری خۆی داوه له‌سه‌ره‌تاوه که مرۆف هه‌لبه‌خه‌له‌تینیت، بۆیه سەر‌ه‌تا به‌ناوی پیاوچاک و یادکردنه‌وه‌ی پیاوچاکان وه‌سوه‌سه‌ی بۆ خه‌لکی دروست کرد که گۆری خواناسان و پیاوچاکان وه‌کو وه‌فا و یادگارییه‌ک مزگه‌وت یاخود نزرگه به‌سه‌ر گۆره‌کانیان دروست بک‌ریت، ئه‌گه‌رچی له‌ پرووی پروکه‌شه‌وه کاره‌که‌ش دیاره بۆ په‌وه‌ندی یه‌که‌م، به‌لام له‌پرووی شه‌رع ناوه‌خه‌وه هه‌موو قیل و ته‌له‌که‌بازییه، په‌وه‌ندی یه‌که‌م لای گ‌رنگ نه‌بوو چونکه هه‌موو خواناس و له‌سه‌ر فیطره‌تی پاک و باش بوون، خوایان به‌حه‌ق ده‌په‌رست، کیشه‌که له‌وه‌دا بوو شه‌یتان جوانکاری چیرۆکی فه‌تازای و دروست ده‌کات، که ناچاری خه‌لکی ساده و ساویلکه ده‌کات گو‌ی بۆ بگ‌رن، له‌کاتیک به‌درۆکردن و جوانکاری و وته‌ درۆزنه‌کانی توانی ئاده‌م و هه‌وا له‌ خسته‌به‌ریت و هه‌رامیان ده‌رخوارد بدات.

بۆ یه‌که‌م جار چه‌ند پرسیکی زۆر ترسناک هاته ئاراهه، پرسى یه‌که‌م هاوبه‌ش دانان بۆ خوا به‌ناوی پیاوچاک و زانا‌یان و ته‌وه‌سول کردن پێیان، هه‌لبه‌ت له‌دوای مردن‌یان، پاشان دروستکردنی چینه‌یه‌تی که ده‌ردیکی زۆر کوشنده‌ی ناو کۆمه‌لگه‌یه، ئه‌م چینه‌یه‌تییه به‌هۆکاری منداڵ زۆر و پاره‌و سه‌روه‌ت و سامان ده‌رکه‌وت له‌ ناو کۆمه‌لگه‌ سەر‌ه‌تاییه‌کاندا، پاشان هه‌زی شه‌هوه‌ت و گو‌ینه‌دان به‌حه‌لل و هه‌رام، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: له‌ناو دلی مرۆفه‌که داده‌پۆشیت و خاله‌که ته‌شه‌نه ده‌کات و هه‌موو دل ئه‌گریته‌وه تا به‌ره‌و کافر بوونی ده‌بات، چاره‌سه‌ری تۆ به‌گه‌رانه‌وه‌یه بۆلای په‌روه‌ردگار.

مرۆف که کافر بوو لوتبه‌رز ده‌بی‌ت، خوویست ده‌بی‌ت هه‌زی ته‌نها به‌ تیرکردنی ئاره‌زووه‌کانی خۆی ده‌بی‌ت، هه‌موو ئه‌م نه‌خۆشیانه‌ی ناو کۆمه‌لگه‌ بۆ چاره‌سه‌رکردن خوای په‌روه‌ردگار پیغه‌مبه‌ری بۆ ده‌نیریت و یاخود بانگخوازان که به‌ په‌یامی پیغه‌مبه‌ران کار ده‌که‌ن.

نوح ﷺ له‌و پیغه‌مه‌به‌رانه‌یه که خوای گه‌وره ناردوویه‌تی بۆ ناو کۆمه‌لگه‌کان و بۆ چاره‌سه‌ری کیشه‌ کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونییه‌کان و پاشان بۆ راستکردنه‌وه‌ی ئه‌و چه‌وتیانه‌ی که شه‌یتان و نه‌فسی مرۆفه‌ گه‌نده‌لکاره‌کان ئه‌نجامیان داوه، نوح ﷺ خۆی ئه‌ندامیکی ناو

كۆمەلگەكە بوو^(۱۱)، شارهزا بوو بە دابونەرىتى خەلكەكە، خواي پەروەردگار بۆ ئەوئەي حوججە و راستىيەكانيان پى پابگەيەئىت و چەمكى دىندارى و خواناسىيان بۆ راست بىكاتهوئە پىغەمبەرانىش كە هەلپزاردەن لەناو خەلكەكە ياندا دەيىت ناسراو بن و دوور بن لە تاوان وەكو زىنا كردن و مەيخواردنەوئە و پياوكوژى و زولم و بەكارهێناني دەسەلات بۆ ئەوئەي پىغەمبەرايەتى پى بىكات و خۆي بسەپىنىت.

^(۱۱) خودای گەورە لە قورئان دەفەرموئ: ﴿... وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ...﴾ هەر ئەو ناوچەيە بۆتانی ئىستايە، كە (جەزيرەي عبدالله كۆپى عومەر) يەكێكە لەو گوندانەي لانكەي شارستانی بووئە دوای لافاوو كەشتى نوح لە سەر جودی نىشتۆتەوئە.

(هروي) دەلن: (دوورگەي ئىبن عومەر دووئەم شاره دوای لافاوئەكە نىشتۆتەوئە).

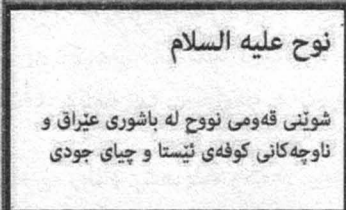
(جزيرة ابن عمر - بۆتان/ د. سلام حسن طه خوشناو: ۲۳.

تا ئىستا (۸۰) هەزار كتيب لە سەر لافاوی نوح نووسراوئە، لە ئەفسانەي چيني دا ئاماژە بە كەشتى نوح دەكات بە ناوی (نو - واه)، ئەو كەشتى يە (۸) كەسى هەلگرتوئە.

(اسرار السلاسل البشرية/ رونه نوربير غن/ ل: ۲۶

وئە گوندی (هەشتاکان) هەمان دوورگەي ئىبن عومەر (جزيرة بن عمر /بۆتان/ د. سلام/ ل: ۳۲.

كۆمەلن زانای شوئەرزەن، لە وانه (هول) لە مۆزەخانەي بەرىتانيا (ليونارد دولی) لەگەل مۆزەخانەي بەرىتانيا و زانكۆي (بنسلفانيا) لە ئیوان (۱۹۲۲-۱۹۳۴) دا زۆر پاشماوئەي كۆنيان دۆزىيەوئە لە دۆلى دوزى، دەريان خست كە شوئى لافاوئەكە بووئە. (د. رالف سونسكى) توئىژىنەوئەي لە ئەشكەوتى شانەدەر كرد، كە پاشماوئەي مروئى تىدا دۆزرايەوئە بۆ (۱۰۰) هەزارسال دەگەرايەوئە. (الإنسان/ د زغلول النجار/ ل: ۲۰۰)

هۆکاری گیرانه وهی ئه و رووداوانه له قورئان دا

له ناو قوږه يېش پرووداوه کانی ژيانی نووچ و بگره خودی که سایه تی نووچ ناسراو نه بووه،
 عه رېب ژور لاواز بوون له پرووی ژيانی پیغهمبه ران به گشتی، ته نانه ت له شیعری جاهیلیشدا
 له شیعره کانیدا ناوی نووچ نه براوه تا هاتنی پیغهمبه ری خوا ﷺ.

ئەو كاتەى كە پىغەمبەر ﷺ بانگەوازى دەست پىكرد لەناو قورەيش دەستيان كرد بە ئازاردانى موسلمانان و پاشان پىغەمبەرى نازدار ﷺ ، لەدواى ئەوہى پىغەمبەر ﷺ لە ھەوشى كەعبەدا نوێژى دەكرد قورەيش لى كۆبوونەوہ و ئازاريان ئەدا تەنھا ئەبوبەكر بە دەنگىيەوہ چوو، ئەویش كە كەوتە ناو قورەيش ھەر ئەوہندە وتى: لە كەسپىك ئەدەن كە دەلەيت (تەنھا پەرۋەردگار خواھە؟) ئەویش كەوتە بەر لىدانی قورەيشى كافر، پاشان پىغەمبەرى خوا ﷺ ھىجرەتى كرد بۆ طائف و لە چوونىدا بەرد بارانكرا، قاچى موبارەكى برىندار بوو، ئازارى زۆريان دا لەگەل زەبىدى كورى حارس دا، خواى گەورە لە قورئان دا باسى نووح پىغەمبەر ﷺ -ى بۆ پىغەمبەر ﷺ گىراوەتەوہ كە ژيانى پىغەمبەران و بانگەوازكردنيان ھەموو بەبەك ئاراستەدا رۆشتووہ، چۆن لەناو گەل و ھۆزەكەى تۆدا خۆبەزل

زان و لوتبه‌رز و چینی ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار و کۆيله هه‌یه، له‌ناو ژيانی پێغه‌مبه‌رانی ترده‌مان شت هه‌بووه و پێشتر پروویداوه.

خوای گه‌وره دله‌واپی پێغه‌مبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: (لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ) قَالَ أَمْلَأْ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَنَّكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ قَالَ يَتَقَوْمَ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَتَأْتِيَكُمْ رَسُولٌ يَرْسَلُ رَبِّي وَأَنْصَحَ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَأَوْعِظُكُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ فَكَذَّبُوهُ فَأَخْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِّ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ) (الأعراف

واته: به‌دله‌یابی ئی‌مه نووح صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ -مان نارد بۆ لای قه‌ومه‌که‌ی که یه‌که‌م پێغه‌مبه‌ر بووه له‌ دوای ئاده‌م و ده‌ پشت له‌ نێوانیاندا بووه هه‌موویان له‌سه‌ر ئیسلام و یه‌که‌خواپه‌رستی بوونه، فه‌رمووی: ئه‌ی قه‌ومی خۆم ئیوه به‌تاک و ته‌نها عیبا‌ده‌تی خوای گه‌وره بکه‌ن و بپه‌رستن چوونکه جگه‌ له‌ خوای گه‌وره هه‌چ په‌رستراویکی ترتان نییه که حه‌ق بێ و شایه‌نی په‌رستن بێ، ئه‌که‌ر ئیوه به‌تاک و ته‌نها عیبا‌ده‌تی خوای گه‌وره نه‌که‌ن و شه‌ریک بۆ خوای گه‌وره دانن، ئه‌وه‌ من له‌ پوژێک ئه‌ترسم که تووشتان بێ که سزا‌که‌ی یه‌که‌جار گه‌وره‌یه، که ئه‌و پوژه‌ بوو خوای گه‌وره تو‌فانی بۆ ناردن و نو‌ق‌می کردن له‌ ئاودا، یاخود سزای پوژێ قیامه‌ته‌ ده‌سه‌لاتدارو ناودارو سه‌رکرده‌کان له‌ قه‌ومی نووح وتیان: ئه‌ی نووح کاتیک که تو‌ بانگی خه‌لکه‌ که ئه‌که‌ی که به‌تاک و ته‌نها خوای گه‌وره بپه‌رستن ئی‌مه تو‌ نه‌بینین له‌ گو‌م‌رایه‌کی زو‌ر ئاشک‌رادایت و له‌ پێگای حه‌ق لاتداوه نووحیش صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: ئه‌ی قه‌ومه‌که‌م من هه‌چ گو‌م‌را نه‌بوومه‌و له‌ پێگای راست ده‌ره‌نه‌چووم، به‌لکو نێردراو و پێغه‌مبه‌رێکم له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌وه بۆ لای ئیوه نێردراوم تا بانگتان بکه‌م بۆ یه‌که‌خواپه‌رستی په‌یامی په‌روه‌ردگارتان پێ ئه‌که‌یه‌نم به‌دسۆزییه‌وه ئامو‌ژگاریتان ئه‌که‌م، هه‌ندیک شت هه‌یه که له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه من ئه‌یزانم که خوای گه‌وره هه‌والی به‌ من داوه له‌ پێگای وه‌حیه‌وه که ئیوه نایزانن ئایا پێتان سه‌یره یان به‌درۆی ئه‌زانن که زی‌ک‌ریک له‌ په‌روه‌ردگارتانه‌وه، واته: وه‌حیه‌ که له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌تانه‌وه بێت بۆ سه‌ر پیاویک له‌ خو‌تان که نووحه که خو‌تان ئه‌بناسن بۆ ئه‌وه‌ی که ئاگادارتان بکاته‌وه له‌و خراپه‌کاری و گو‌م‌رای و شه‌ریکه‌ی که تیا‌یدان، به‌لکو ته‌قوای خوای گه‌وره بکه‌ن و به‌هۆی ئیمان هێنان و ته‌قواوه خوای گه‌وره په‌رهمتان پێ بکات به‌لام ئه‌وان نووحیان به‌درۆ زانی و ئی‌مه نووح و ئه‌و باوه‌ردارانه‌ی که له‌گه‌لیدا بوون پ‌زگارمان کردن له‌ناو که‌شتیه‌که‌دا، ئه‌وانه‌یشی

که ئایه ته کانی تیمه یان به درۆ زانی و ئیمان یان پێ نه هیئا نوقممان کردن له ناو ئاوه که دا، که خوای گه وره تۆله ی سه ند له دوژمنانی بۆ دوستان ی که سه رکه وتن و سه ره نجام له دونیا و قیامت بۆ باوه ردارانه، ئه مانه به راستی قه ومێک بوون که کوێر بوون و حه قیان نه ئه بینی و ئاموژگاری سوودی بۆیان نه بوو ❸

بۆ ئه وه ی پیغه مبه ر ﷺ و ئیمانداران به گشتی بزائن که کاری پیغه مبه ران به ناره حه تی و ئازار و ئه شکه نجه ده ست پێده کات، گه یان دنی په یامی خوا هه روا ئاسان نییه و ماندوو بوونی ده ویت، ئه وه شی خسته به رچاوی پیغه مبه ری خوا ﷺ که هه موو پیغه مبه ران له ناو هۆز و گه له کانی خۆیا نه وه هاتوون و هه یچ سه نه دیکی تر بێجگه هیز و توانای خوایان له پشت نه بووه، بۆ ئه وه تیبگه ن و خوای گه وره په حمیان پێبکات، خۆ ئه گه ره کان زۆرن که به درۆ ده خرێته وه، ئه وکات سزای خوایی ده ست پێده کات و له ناو ئازار و ئه شکه نجه دا به هۆکاری سه ری پچی خۆیان نغرو ده بن.

ئهم کوێر بوونه له به رانه ر پاستیدا ململانییه که هه ر ده بیته هه بیته، چونکه ئه گه ر خودی ململانییه که دروست نه بیته ناگاته ئاستی به رز، ئه وکات ئازادی مرو فیه کان ده رنا که ویت، خوای گه وره ش مرو فی ئازاد کردوو له هه لبژاردنی ئیمان و کوفدا، به لām ده بیته به رپر ساری تی هه لبگریته له کو تایی دا.

پاشان گێرانه وه ی له چه ندین سو ره تا به هۆکاری ئه وه ی هه موو دیمه ن و گو شه نیگا و لایه نه کانی ژیا نی تیدا به رجه سه ته بیته، چ له بواری بانگه واز و چینیایه تی و سه ری پچی و کوفر و رو ودا وه سروو شتییه کان و به مو عجیزه بوونیان و سه رده م و کو مه لگه و خیزان و پاشان گفتو گو و ده مه ی ده میکان و... هتد.

بانگه وازی یه کتا په رستی چینیایه تی نا هیلی ته

ئیسلا م دژی هه موو چینیایه تی و ده ره به گایه تی و جیا کارییه که له ناو خه لکی دا به گشتی خودی بانگه وازی ئیسلا می و کاری هه موو پیغه مبه ران ناسینی خوای گه وره یه به یه کتا په رستی له خوایه تی و په روهر دگاری تیدا و پاشان له په یام و مه نه هجدا، له دوای ئهم بنه رته گرنگه به شه کانی تری بانگه واز جیا ده بیته وه که هه مووی گرێ درا وه به ته وحیده وه.

کاری حه زره تی نوو حیش ﷺ بنه رته ی بانگه وازه که ی خو انا سی و خوا په رستی بوو به یه کتا په رستی.

نوح عَلَيْهِ السَّلَام هه لَبْزِردراو بووه به پیغه مبهه، خوی گه و ره ناگاداری کردووه که هوشداری بداته گه له که و ناگاداریان بکاته وه له هه له و چه وتیه کانیان که ده ستیان داوه تی، پاشان هاوبه ش بو خوی په و ره دگار دانه نین، خوی موته عال ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ آلِيمٍ ﴿١﴾ هود

واته: به دنیایی ئیمه نوح پیغه مبهه عَلَيْهِ السَّلَام -مان نارد بو لای قه و مه که ی خوی، که به که م پیغه مبهه بوو خوی گه و ره ناردی بو ناو بته رستان، که پی فهرموون: من ترسینه ریکی ناشکرام بو ئیوه له لایه ن خوی گه و ره وه ها توومه نه تانترسینم به سزای خوی گه و ره نه گهر ئیمانم پ نه هینن ﴿١﴾ که هیچ که سی که نه په رستن له غهیری خوی گه و ره به تا ک و ته نها خوا بیه رستن، نه گهر ئیمان نه هینن و به رده و ام بن له سه ر شه ریک دانان بو خوی گه و ره نه و ا من له سزای پوژیک نه ترسیم له سه رتان که سزا که ی زور به ئیش و نازاره که پوژی قیامه ته، یا خود پوژی زریان و توفانه که به ﴿٢﴾

نه گهر چی هوشداری دراوه، به لام له گه لیشیدا چاره سه ر ها تووه که به کتا په رستییه، پاشان زیاتر دنیایان ده کاته وه و ده فهرمویت: ﴿قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا لَكُمْ مِنْ دُونِكُمْ وَيُؤْخِرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ نوح

واته: نوح عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووی: نه ی قه و می خو م من ترسینه رو ناگادار که ره وه به کی ناشکرام بو ئیوه و نه تانترسینم به سزای خوی گه و ره ﴿٣﴾ ئیوه عیاده تی خوی گه و ره بکه ن به تا ک و ته نها و شه ریکی بو دامه نین، ته قوای خوی گه و ره بکه ن و خو تان له تاوان و حه رام بیاریزن، گو پرایه لی من بکه ن له هه ر شتیک که فهرمانتان پ نه که م نه و ا خوی گه و ره له تاوانه کانتان خو ش نه بی، له و تاوانه گه و رانه ی که کردوتانه که به هو یه وه پو و به پرووی سزای خوی گه و ره نه ب نه وه نه گهر ئیمان نه هینن ﴿٣﴾ نه گهر ئیمان بینن سه ره پای نه وه ی خوی گه و ره له تاوانه کانتان خو ش نه بی و ماوه شتان بو دریز نه کاته وه بو کاتیکی زیاتر سه ر زه وی ناوه دان بکه نه وه، نه گهر له سه ر کوفره که تان به رده و ام بن نه و نه جه له ی که خوی گه و ره بو ی دانان دوانا که ویت، نه گهر ئیوه نه مه نه زانن ئیمان بینن تا خوی گه و ره سزاتان نه دات ﴿٤﴾

لیره دا خو به زلرانی و لوتبه رزی کافران ده رده که ویت، هه می شه له وه لامدا ده لین: ناخر تو چیت مرو فیک ی وه کو ئیمه ی، ئینجا به هو کاری مرو ف بوونی پیغه مبهه ران ده لین تو بو به ناوی

خواوه قسه ده که یت، له کاتیک دا خوی پهره ردگار نه و مافه ی داوه که بو خه لکی په یامی خوا پروون بکه نه وه، نه ک به ناوی خواوه قسه بکه ن، نه مه ش سهرتیکدانی کافرانه بو نه وه ی که س شوی بانه وازه که نه که ویت، به بچووک ته ماشای ده که ن و داوا ده که ن نه گهر خوا که سی بناردایه نه واپاوانی ده و له مه مند و ده سه لاتداری ده نارد له کاتیک دا بانه وازی خوی له که ل ده سه لاتداراندا یه کانگیر نییه، چونکه ده سه لات و فهرانپه وایی ههر بو پهره ردگار، لیرو هه چینایه تییه که جوانتر ده رده که ویت و داوای به رپرس و پیاوانی خاوه ن ده سه لات و به رزه و هه ندچییه کان له ناویاندا قوت ده بنه وه و ده لپن شوی خه لکی هه ژار و لات و پوت بکه وین که هیچ پاره و سه روه ت و سامان و ده سه لاتیکان نییه و له کاتیکدا خاوه نی هیچ به رپرسیاریتی و پاوپوونیک نین، واپه ی ده به ی تۆ درو ده که یت، خوی گه وره ده فهرموت:

﴿فَقَالَ أَلَمَّا أَلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَكْ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرَكْ أَتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّىَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَتُّظُّكُمْ كَذِبِينَ﴾ هود

واته: ده سه لاتداره کافرو بیباوه په کان له قهومی نووح عَیْبِ الْاَلَم و تیان: نه ی نووح توش ته نها مروقیکی وه کو تیمه یت و نابین هیچ جیاواز بیت له تیمه، نابین هیچ که سیک شوی تۆ که وتبی له ده سه لاتداران و پیاوماقوولان و گه وره کان ته نها فه قیرو هه ژاران نه بی که ته نها بوچوونیک ساده یان هه یه و یه کسه ر شوی ت که وتوون به بن بیرکرده وه، نابین تیوه هیچ فه زلیکتان به سه ر تیمه وه هه بی له شتی دونیا پیدا به لکو گومان نه به ی ن که تیوه دروژن بن.

لیره دا یه که م تاوان که ده درپته په نای پیغه مبه ران به دروژنی هه ژمار ده که ن، پاشان که پروونی ده کاته وه بویان، له رابردووودا دروژان لی نه دیووم، خوی پهره ردگار له ناو خوتاندا که سیک هه لپزادوو هه وه ش بو خوی ریزیکه له تیوه ی ناوه، من نه وه ی له سه رمه پیتان رابگه یه نم په یامی خواجه و من تیردراوی نه و پهره ردگارم بو لاتان سه یه که من باش ده ناسن له خوتانم و ساله هایه له ناو تیوه دا ده ژیم که چی پروام پی ناکه ن، هوکاری هاتنی پیغه مبه ران له ناو که له کانیا ندا زیاتر بو پروونکرده وه و تیگه یشتنی خه لکه که یه، نه م هوکاره ش په حمه تی خواجه، خوی گه وره ده فهرموت: ﴿قَالَ أَلَمَّا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِ ضَلَالَةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣﴾ أَتُبْلِغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥﴾ الأعراف

واته: ده سه لاتدارو ناودارو سه رکرده کان له قهومی نووح عَیْبِ الْاَلَم و تیان: نه ی نووح کاتیک که تۆ بانگی خه لکه که نه که ی که به تاک و ته نها خوی گه وره به رستن تیمه تۆ نه بین له

گومراییه کی زۆر ئاشکرادایت و له ڕێگای حەق لاتداوه ﴿نُوحِشْ عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾ فەرمووی: ئەو قەومە کەم من هیچ گومرا نەبوومە و له ڕێگای راست دەرئەچوومە، بەڵکو نێردراو و پێغەمبەرێکم لەلایەن پەرورەدگاری هەموو جیهانەوه بۆ لای ئێوە نێردراوم تا بانگتان بکەم بۆ یە کخوابەرستی ﴿پەيامی پەرورەدگارتان پێ ئەگەینەم و بەدڵسۆزییەوه ئامۆژگاریتان ئەکەم، هەندێک شت هەیه کە لەلایەن خوای گەورەوه من ئەیزانم کە خوای گەورە هەوالی بە من داوه له ڕێگای وه حییەوه کە ئێوە نایزانن ﴿ئایا پێتان سەیرە یان بەدرۆی ئەزانن کە زیکیک له پەرورەدگارتانەوه، واتە: وه حییەك لەلایەن خوای گەورەتانهوه بێت بۆ سەر پیاویک له خۆتان کە نووحه کە خۆتان ئەیناسن بۆ ئەوهی کە ئاگادارتان بکاتەوه لهو خراپەکاری و گومرایی و شیرکە ی کە تیایان، بەڵکو تەقوای خوای گەورە بکەن و بەهۆی ئیمان هێنان و تەقواوه خوای گەورە ڕەحمتان پێ بکات ﴿

کاتیک سووربوونی نوح ﴿عليه السلام﴾ دەبینن لەسەر بانگەوازه کە ی دەیانەوێت هەرچۆن بوو ئەو خەڵکە ی کە شوینی پەيامە کە ی کەوتبوو لێی دوربخەنەوه، یان بە پێچەوانەوه پێغەمبەرانی شۆڕشی یە کتاپەرستی دەگیرن و هەرچی بێ ئەفکار و بێ پەیکەر هەیه لەناوی دەبن، خوای گەورە لەسەر زاری نوح ﴿عليه السلام﴾ دەرئەفەرمویت: ﴿وَيَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجَرْتُمْ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلْكُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَأَيْتُمْ قَوْمًا يَعْلَمُونَ ﴿وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ هود

واتە: ئەو قەومی خۆم کاتیک کە من ئەئێم موسڵمان بن لەبەرئامبەر ئەمە داوای پارەتان لێ ناکەم و بۆ ئەوهم نیه کە سەرۆت و سامانتان ببەم، بەڵکو پاداشتی من تەنها لای خوای گەورەیه، من ناچم لەسەر داوای ئێوە باوەڕداران دەرێکەم و دووربخەمەوه کە فەقیر و هەژارن، ئەوان ئەگەن بە خوای خۆیان و پاداشتیان ئەداتەوه لەسەر ئیمان هێنانیان، بەلام من ئێوە ئەبینم کەسانێکی زۆر نەزان و نەفامن کاتیک داوا ئەکەن کە ئەو فەقیر و هەژارە موسڵمانانە دووربخەمەوه ﴿ئەو قەومی خۆم ئەگەر من ئەو فەقیر و هەژارە موسڵمانانە دەرێکەم و دووریاخبەمەوه خوای گەورە سزام ئەدات، ئەو کاتە کێ هەیه من بپاریزی لێ سزای خوای گەورە؟ ئەو بۆ بیر ناکەنەوه ﴿

لەداوای ئەوه پێیان دەئێت: ئەوانە ی شوین کەوتووی پەيامی خۆان داوای پارە و پلەو پایە نەکەوتوون، بەڵکو داوای پاداشت لەخوا دەکەن و دەرئەفەرمویت: ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ

اللّٰهُ وَلَا اَعْلَمُ الْغَيْبُ وَلَا اَقُولُ اِنِّي مَلَكٌ وَلَا اَقُولُ لِلَّذِي تَزِدَرِيْ اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْ اَنْفُسِهِمْ اِنِّيْ اِذَا لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥١﴾ هود

واته: من هه رگیز به ئیوهم نه وتوووه که خه زینه کانی پرزق و رۆزی خوای گه وره به ده ست منه، یان من زانیاری غه یب نه زانم، یان من فریشته م، به و که سه فه قیرو هه ژاره موسلمانانهم نه وتوووه خوای گه وره خیریان پی نابه خشی و پاداشتیان ناداته وه که ئیوه به که میان نه زانن و سوو کایه تیان پی نه که ن، واته: خوای گه وره تووشی خیری کردوون به وهی ئیمانیان هیناوه، خوای گه وره خووی زاناره چی له دلی نه واندایه له ئیمان و دلسۆزی و راستگوویی، نه گهر من نه وان دوور بখে مه وه به راستی من که سیکی سته مکارم، یان نه گهر من بلیم خوا خیر به وان نابه خشی و به ئیوهی نه به خشی که سیکی سته مکارم.

ئه وه تا ئیسلام له سه ره تای مرو فایه تی نه ک هاتنی په یامی پیغه مبه ر محمه د صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ کاری بو نه هیشتنی چینه یه تی کرد.

چونکه سیمای ده وه له مند و ده ست رۆشیستوووه کان هیچی جیاوازتر نییه له سیما و شیوهی هه ژاران، ئیتر لیروه وه ململانی سخته ده ست پنده کات و خوڤاگری و برسیتی و تینویتی و قسه ی سووک و تانه و ته شه ر له لایه ن کافر و بی باوه ر په کانه وه نه نجام ده دریت، خوڤاگری و به هیزی ئیماندار لیروه ده ست پی ده کات که هه روه کو له به رانه ر هه زره تی نووح عَلَیْهِ السَّلَام نه نجامیان دا و به گالته و تانه و ته شه ر دژی وه ستانه وه.

به وشه ی شیت بوو یان جنۆکه ده ستی لئ وه شانده و ناوزه دیان ده کرد و خوای موته عال ده فه رموویت: ﴿اِنَّ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ بِهٖ جَنَّةٌ فَرَّیْصُوا بِهٖ حَتّٰی حِیْنَ ﴿٥٢﴾﴾ المؤمنون

واته: نه یانوت ئه مه هیچ شتیک نییه ته نها پیاویکه و شیت بووه و نازانی چی نه لی، چاوه ری بن تا ماوه یه کی تر کاره که ی ده رته که ویت و بو تان ده رته که وئی که ئه مه شیته، یاخود چاوه ری بن تا ده مریت و له کو تان ده بیته وه.

ئینجا هه ر په شه ی به رد باران کردنی لیکراو خوای په روه ردگار ده فه رموویت: ﴿قَالُوا لَیْن لَّمْ تَنْتَهِ یَنْبُوْهُ لَکُوْنَنَّ مِنَ الْمَرْجُوْمِیْنَ ﴿٥٣﴾﴾ الشعراء

واته: وتیان: ئه ی نووح نه گهر واز نه هینی له بانگه واز کردغان بو ئه م ئایینه تازه یه ئه وه به رد بارانت نه که یین.

له دوايیدا هیچ چاری نهما و دهستی بلند کرد بۆلای پهروهردگاری سکاڵای لای خواى
پهروهردگار تۆمار کرد له سهريان خواى گهوره دهفهرمویت: ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ﴾ فَأَفْتَحَ
بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحًا وَنَجَّيْنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٨﴾ الشعراء

واته: نوح عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووی: ئەه ی پهروهردگارم بهراستی قهومه کهم به درۆیانزانیم و
وهلامیان نه دامه وه ﴿١٣٨﴾ جیاوازی و جیاکاری و بریارێک بده له نیتوان من و ئەواندا تا ده رکهوێ
کێمان له سه رحه قین و کێمان له سه ر باتلین، خۆم و ئەو باوه پدارانه ی له گه لمدان پرزگارمان بکه
و ئەوان له ناو ببه ﴿١٣٨﴾

پاشان ده کهوتنه شوینی و هاواریان لی ده کرد شیتته شیتته نوح شیتته! خواى گهوره ئەو
دیمه نه مان بۆ ده گوازیتته وه له قورئاندا ده فهرمویت: ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا
وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ﴾ القمر

واته: له پێش ئەمانیشدا قهومی نووحیش، نوح پیغه مبهریان به درۆ زانی و ئیمانیا ن پێی
نه هیتنا و تیان نووح شیت بووه، به رهه لستیان کرد به جوړه ها به رهه لستی کردن و هه ره شه
لیکردن و ئازاردان.

ئهمه ش هه روا ئاسان نییه ته مه تیک زۆری له نیتوانیادا به سه ر برد که به پرۆژمیری ئەوان
٩٥٠ ساڵ ته نها پیغه مبه ریا ته ی له ناویاندا کرد و بانگه وازی ده کردن، خواى موته عال ده فهرمویت:
﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾
العنکبوت ﴿١١﴾

واته: به دلنیا یی تیه نووحمان بۆ لای قهومه که ی نارد، هه زار ساڵ په نجا کهم له ناویان
مایه وه ده عوه و بانگه وازی ئە کرد به شه و پرۆژو نه یی و ئاشکرا و تاک و کۆمه ل، دوا ی ئە وه ی
که باوه ریا ن نه هیتنا زریانه که هات و خوا ی گه وره بر دیا نیه وه و له ناوی بردن ئەوان سته میان له
خویان کرد به وه ی که ئیمانیا ن نه هیتنا.

له دوا ی ته مه تیک له بانگه واز ئەوان وه کو مندال په نجه یان ده خنی به گو یاندا بۆ ئە وه ی
گو ی بیستی و ته کا نی نه بن، ئازاری خۆ ی و ئیماندرایانیا ن ئە دا خوا ی گه وره له قورئان دا
دیمه نه که مان بۆ باس ده کات و ده فهرمویت:

وَإِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ۝ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَوِّجْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۝ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ۝ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ۝ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَعًا ۝ أَصْبَعُهُمْ فِي أَعَانِهِمْ ۝ وَأَشْتَغِلُّوا بِنِسَائِهِمْ وَأَصْرُوا ۝ وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ۝ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ۝ ثُمَّ إِنِّي أَغْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ۝ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝ وَيُمِدِّدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝ مَا لَكُمْ لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۝ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ۝ وَاللَّهُ أَتَبَّكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ بِسَاطًا ۝ لِيَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۝ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ۝ وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ۝ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۝ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝ مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُغْرِقُوا فَأَذَلُّوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ۝ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ۝ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۝ نوح

واته: به دنیای بی ثیمه نوح علیه السلام - مان نارد بو لای نه ته وه که ی فهرموو تو ناگاداری قهومه که ت بکهره وهو بیانترسینه، پیش نه وهی سزایه کی به تیش و نازاریان بو بیت له لایه ن خوی گهره وهو سزایان بدات وه کو توفان و زریانه که، یاخود به سزای ناگر نوح علیه السلام فهرمووی: نهی قهومی خوّم من ترسینه رو ناگادار که ره وه یه کی ناشکرام بو تیوه وه ته تانترسینم به سزای خوی گهره ۝ تیوه عیباده تی خوی گهره بکه ن به تاک و ته نهاو شهریکی بو دامه نین، ته قوای خوی گهره بکه ن و خوّتان له تاوان و حهرام بپاریزن، گوپرایه لی من بکه ن له ههر شتیک که فهرمانتان پئ نه که م نهوا خوی گهره له تاوانه کانتان خوش نه بی، لهو تاوانه گهرانه ی که کردوتانه که به هویه وه پرو به پروی سزای خوی گهره نه بنه وه نه گهر نیمان نه هینن ۝ نه گهر نیمان بینن سهره رای نه وهی خوی گهره له تاوانه کانتان خوش نه بی و ماوه شتان بو دریز نه کاته وه بو کاتیکی زیاتر سهر زهوی ناوه دان بکه نه وه، نه گهر له سهر کوفره که تان به رده وام بن نهو نه جه له ی که خوی گهره بوی داناون دوانا که ویت، نه گهر تیوه نه مه نه زانن نیمان بینن تا خوی گهره

سزاتان نه دات ﴿١﴾ نوح ﷺ فہرمووی: ئە ی پەرورەدگار من بانگەوازی قەومەکی خۆم کرد
 بۆ ئیمان هێنان بەتۆ بە شەو و بە ڕۆژ بە بەردەوامی ﴿٢﴾ بەلام بانگەوازی من هیچ شتیکی بۆ
 ئەوان زیاد نەکرد تەنھا دوورکەوتنەووە و پراکردن نەبیت ﴿٣﴾ هەر کاتیک کە من بانگیانم کردبێ بۆ
 ئەوێ کە تۆ لێیان خۆش بیت، واتە: بۆ ئەوێ ئیمان بێنن کە بەهۆی ئیمان و گوێرایەلی و
 عیبادەتەووە تۆ لێیان خۆشی، ئەوان پەنجەکانیان ئەکردە گوێیانەووە بۆ ئەوێ قسە ی من
 نەبیست، جلەکانیان ئەدا بە بان سەریانداو دەموچاویان دائەپۆشی بۆ ئەوێ نەمبین و قسە ی
 من نەبیستی و من نەیاناسمەووە بەردەوام بوون لەسەر کوفرو سەرپیچییان، خۆیان بەگەرە
 زانی لەوێ کە حەق وەربرگرن خۆبەگەرە زانییەکی سەخت ﴿٤﴾ پاشان من بە ئاشکرا لە نێوان
 خەڵکیدا دەعوەو بانگەوازم کردن ﴿٥﴾ پاشان دەعوەو بانگەوازه کەم بۆ ئاشکرا کردن بە دەنگی
 بەرز، بە دەنگی بەرز بانگەوازم کردن بە نەینیش هەر بانگەوازم کردن لە نێوان خۆم و خۆیاندا،
 واتە: یەک یەک چوومەتە مالیان و یەک یەک قسەم لەگەڵ کردوون و هەموو شتێوازیکم لەگەڵیاندا
 بەکارهێناوە بۆ ئەوێ کە باوەر بێنن ﴿٦﴾ پێم وتن ئێوە داوای لێخۆشبوون لە خوای گەرە بکەن
 لەو کوفرو تاوان و شیرکانە ی کە پێشتر کردوتانە ئەبێنن خوای گەرە زۆر لێخۆشبوووە بۆ ئەو
 تاوانبارانە ی کە داوای لێخۆشبوون لە خوای گەرە دەکەن و لێیان خۆش ئەبێ ﴿٧﴾ خوای گەرە
 بارانتان بۆ ئەبارێتێ بارانیکی زۆر یەک لە دوا یەک بە لێزمەو بەخوێ ﴿٨﴾ هەر بەهۆی داوای
 لێخۆشبوون لە خوای گەرە، خوای گەرە مأل و مالتان پێ ئەبەخشی باخ و بیستانتان پێ
 ئەبەخشی ئاو و کانی و پروواریشتان پێ ئەبەخشی، هەموو نەعمەت و بەخششیکتان پێ
 ئەبەخشی تەنھا ئێوە داوای لێخۆشبوون لە خوای گەرە بکەن ﴿٩﴾ نوح ﷺ فہرمووی: ئەو
 ئێوە چیتانە بۆ خوای گەرە بە گەرە نازانن، ئەوەندە ی کە خوای گەرە شایانی بە گەرە زانینە،
 بۆ بەتاک و تەنھا خوای گەرە ناپەرستێ و گوێرایەلی ناکەن ئەوەندە ی کە خوای گەرە شایەنی
 بەتاک پەرستەن ﴿١٠﴾ لە کاتیکیدا خوای گەرە ئێوە دروست کردووە لە چەند قۆناغیکی جیاوازا:
 سەرەتا دڵۆپە ئاوێک بوونە، پاشان بوونە بە خوێنیکی مەییو، پاشان بوونە بە پارچە گۆشتیک،
 پاشان تەواو دروستبوونە، پاشان لە دایک بوونە، ئینجا مندال بوونە، پاشان گەنج و پاشان پیری،
 ئەم هەموو قۆناغانە بەلگە یە لەسەر تاک و تەنھایی و تواناو دەسەلاتی خوای گەرە بۆ ئێوە تا
 کە ی ئیمان ناهێنن ﴿١١﴾ ئایا نابینن کە خوای گەرە حەوت ئاسمانی دروست کردووە چین لەسەر
 چین ئاسمان لەسەر ئاسمان و رایگرتووہ ﴿١٢﴾ لەناو ئاسمانیشدا مانگی داناو وەکو جوانی وایە بۆ
 ئاسمان، نوورو پرووناکییەو گەرمی تیا نییە، خۆریشی داناو وەکو چرایەک کە سەر زەوی پرووناک
 ئەکاتەووە و گەرمی و پرووناکی تیا یە ﴿١٣﴾ خوای گەرە ئێوە واتە ئادەمی لە زەوی دروست

کردوو ۵۷ پاشان که مردن ئەتانگەرینتتەووە ناو زەوی لەناو گۆرەکاندا لە پۆژی قیامەتیش دووبارە دەرتان ئەکاتەووە لەناو زەوی ۵۸ خۆی گەورە زەوی بۆ پراختوون تا لەسەری بەرژەوهیندیە کانتان بەدەست بێتن ۵۹ تا رێگای فراوان بۆ خۆتان بکەنەووە بۆ بەرژەوهیندی خۆتان تیایدا هاتووچۆ بکەن ۶۰ نوح ﷺ فەرمووی: ئەی پەرورەدگار ئەوان سەرپێچیان کردم و بە قەسەیان نەکردم خەڵکە کە شوئنی سەرکردەو دەسەلاتدارو دەولەمەندەکان کەوتن کە ئەمانە زۆری مأل و مندالیان هیچ شتیکی بۆ زیاد نەکردن تەنھا گومرایی و زەرەرمهیندی نەبێ ۶۱ نەخشەو پیلان و فێلێکی زۆر گەورەیان دانا کە وایان نیشاندا ئەمان لەسەر حەق و هیدایەتن، خەلکی نەزان و نەفامیان هاندا بۆ ئەوێ کە ئازاری نوح ﷺ بدەن و بیکوژن ۶۲ دەسەلاتدارو دەولەمەندو ناودارو گەورەکان بە خەڵکە ژێردەستەکیان وت: واز نەهێنن لە پەرستنی خواپە کانتان ئەو پێنج خواپە کە ئەیانپەرستن وازیان لێ مەهێنن و بەردەوام بن و دامەزراو بن لەسەر پەرستنیان و بە قەسە نوح نەکەن واز لە پەرستنی (وەدد و سواع و یەغووث و یەعوق و نەسر) مەهێنن ۶۳ نوح ﷺ فەرمووی: ئەی پەرورەدگار دەسەلاتدارو گەورەکانیان، یاخود ئەم بتانە خەڵکیکی زۆریان گومرا کردوووە خواپە ئەوێ کە زالم و ستەمکارو هاوبەش بریاردەرە هیچ شتیکیان بۆ زیاد نەکە تەنھا گومرا بوون و زەرەرمەندی نەبێ ۶۴ بەهۆی تاوانەکانیانەووە کە شەریک دانان بوو بۆ خۆی گەورە، خۆی گەورە نقوم و نغرووی ئاوی کردن لەناو ئەو ئاوەی کە تیایدا غەرق بوون راستەوخۆ خۆی گەورە لە فێنکی ئاوەکەو بەرەو گەرمی ئاگر بردیان، ئەمانیش هیچ پشتیوانێکیان نەبوو کە لە سزای خۆی گەورە بیانگەرینتتەووەو بیانپاریزی، کەسێک نەبوو کە فریایان بکەوێ و رزگاریان بکات ۶۵ دواي ئەوێ نوح ﷺ بێتومێد بوو خۆی گەورە وەحی بۆ نارد کە چیدی خەلکی ئیمان ناهێنن هەر ئەو چەند کەسە یە کە ئیمانیان هێناو، ئەمیش دوای کردو وتی: ئەی پەرورەدگار لەسەر پرووی زەویدا هیچ کافرێک مەهێلە ۶۶ نوح ﷺ فەرمووی: ئەی پەرورەدگار ئەگەر واز لەمانە بێنیت و بێننەووە ئەمانە خەلکی گومرا ئەکەن و لە رێگای حەق لایان ئەدەن، خۆشیا ن هیچ منالیان نابێ ئیلا دواتر منالەکانیان کە گەورە ئەبن زۆر فاجرو خراپەکارو کافر ئەبن و گوێرایە لێ تۆ ناکەن ۶۷ ئەمە دوای نووح ئەی پەرورەدگار لە خۆم و لە دایک و باوکم خۆشە ئەویشی کە هاتۆتە مالی من بە ئیماندارێ خواپە لە هەرچی باوەرداری پیاو و ئاڤرەت هەیه لە هەر هەموویان خۆشە بە زیندوو و مردوووە، دوای بۆ هەموو باوەرداران کردوووە هیچ شتێک بۆ زالم و موشریکان زیاد مەکە تەنھا بەهێلاک چوون و تیاچوون و زەرەرمهیندی دنیا و قیامەت نەبێت، دوایەکی هەموو هاوبەش بریاردەر و ستەمکارێک ئەگریتەووە تا پۆژی قیامەت ۶۸

قوناغی دواى بانگه‌وازکردن و (طوفان)

دواى نه‌وه‌ی شه‌ووو پوژ بانگه‌وازی کردن و بیرى همه‌ووو نیعمه‌ته‌کانى خستنه‌وه، ناگادارى کردنه‌وه له‌ تۆله و سزای خواى موته‌عال و توپه‌ بوونى نه‌وان زیاتر و زیاتر خوانه‌ناسی و هاوبه‌ش دانان و کارى زشت و خراپیان نه‌نجام نه‌دا و پوژ به‌ پوژ خراپتر ده‌بوون.

نوح سکا‌لای لای په‌روه‌ردگار لی‌کردن، خواى گه‌وره وه‌لامى نووحى دایه‌وه که ده‌ست بکات به‌ دروستکردنى که‌شتیه‌ک که‌ خوى و ئیماندارانى پى‌ پرگار بکات.

ئینجا گه‌له‌که‌ی هاتن خو‌یان د‌ل‌نیایان دا به‌ نووح عَلَيْهِ السَّلَام که سزایان ده‌و‌یت، وتیان: نه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت و نه‌م همه‌ووو مونا‌قه‌شه‌و موجد‌ه‌له و ده‌مه ده‌می‌مان له‌گه‌ل ده‌که‌یت نه‌گه‌ر راستگو‌یت و راست ده‌که‌یت ئاده‌ی بزاین کامه‌یه سزای خوا‌که‌ت؟!

نوح فه‌رمو‌وی: دياره ئاموژ‌گارییه‌کانم بو‌ ئیوه هیچ سوودى نییه، خو‌تان سه‌ر‌لی‌شی‌واو و لوبه‌رزن هه‌رچه‌نده من راستگو و ئاموژ‌گارى کار‌یکى باش بووم بو‌ ئیوه، خواى په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قَالُوا يَنْتُحَ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَلَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تُخْرِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَأَوْحِي إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٨﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٣٩﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٤٠﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤١﴾ هود

واته: وتیان: نه‌ی نووح عَلَيْهِ السَّلَام تو زۆر ده‌مه‌قالی و مشتوم‌رت له‌گه‌ل کردین و زۆر‌یشت وت، نه‌و هه‌ره‌شانه‌ی که له‌ ئیمه‌ی نه‌که‌ی که نه‌گه‌ر ئیمان نه‌ه‌ئین خوا سزایان نه‌دات، با سزای خواى گه‌وره بی‌ت نه‌گه‌ر تو له‌ راستگو‌یانی ﴿٣٥﴾ نووح عَلَيْهِ السَّلَام فه‌رمو‌وی: نه‌ی قه‌ومه‌که‌م سزا به‌ده‌ست من نییه‌و هه‌ر کاتیک خواى گه‌وره ویستی لی‌ بی‌ت ده‌بین‌ریت، به‌لام هه‌ر کاتیک خواى گه‌وره سزا بن‌یری ئیوه پر‌گارتان نابى له‌ سزای خواى گه‌وره و شو‌یتیک نییه بو‌ی را بکه‌ن ﴿٣٦﴾ چه‌ندی‌ک من ئاموژ‌گاریتان بکه‌م ئاموژ‌گارى من بو‌ ئیوه سوودى نییه له‌به‌ر نه‌وه‌ی حه‌ق وه‌رنا‌گرن و حه‌قه‌که‌ ئاشکرایه، که خواى گه‌وره بیه‌وی گوم‌راتان بکات که ئیوه شایه‌نى هیدایه‌ت

نەبن و رېگاي گومرايى بگرنه بهرهر ئەو پەروەردگارى ئىوھىو ھەر بۆ لاي ئەوئىش ئەگەر ئىنەوھە (۱۱) ياخود كافرانى مەككە ئەلەين: محەمەد ﷺ ئەم چىرۆك و بەسەرھاتەى نووحى ھەلبەستووه، ياخود قورئانى ھەلبەستووه، ئەى محەمەد ﷺ پىيان بلى: ئەگەر من شىتېكم ھەلبەستېت و لە خۆمەوھ بىلېم تاوانەكەى لەسەرشانى خۆمەو لەسەر ئىوھ نەبن من بەرىم لە ھەموو ئەو درۆ ھەلبەست و تاوانانەى كە ئىوھ ئەنجامى ئەدەن (۱۲) دواى نوھ پەنجا سالى دەعوھ بانگەواز خواى گەورە وەحى بۆ نووح نارد ئەى نووح لەمھوو ئىچ كەسك ئىمان ناھىتئى لە قەومەكەت تەنھا ئەوانە نەبئى كە پىشتەر ئىمانيان ھىناوھ بىتئى بە لە ئىمان ھىنانيان، خەفەت مەخۆ لە كەردەوھ خراپەكانى ئەوان كە ئىمان ناھىتئى (۱۳) لەسەر چاوى ئىمە و بە پەزنامەندى و پاراستنى ئىمە كەشتىبەكە دروست بىكە بە وەحى و پەزنامانى ئىمە دروستى بىكە، پىت ئەلەين چۆنى دروست بىكە بەو شىوازە بەلام گەتوگۆم لەگەتەكەو داواى رزگار كەردنى سەمكارانم لى مەكە، ئەوان رزگار نابن و ھەموويان نوقى ئەبەن (۱۴) نووح ﷺ دەستى كەرد بە دروست كەردنى كەشتىبەكە، ھەر كۆمەلەك لەسەر كۆمەكەى بەلاىدا تىئەپەرىن گالەيان پى ئەكەردو ئەيانوت: نووح تۆ پىشتەر پىغەمبەر بووى بىووى بە دارتاش؟! ياخود ئەيانوت: لە وشكانىدا كەشتى دروست ئەكەى ئايا كەشتى لەسەر ئىدا ئەروات؟

گالەيان پى ئەكەرد نووحىش فەرمووى: ئەگەر ئەمرۆ ئىوھ گالەيان پى بىكەن، ئەوھ ئىمەش سەبىنئى لە داھاتوو گالە بە ئىوھ ئەكەين كاتىك كە نوقى ئەبن لەسەر ئەوھ كەدا (۱۵) ئەو كاتە ئەزانن كى سزايەكى بۆ دىت كە رىسوا و سەرشۆرى دەكات لەسەر دواترىش لە رۆژى قىامەتدا سزايەكى بەردەوامى دەبئى لەناو ئاگرى دۆزەخدا (۱۶)

جوړى طوفان و لافاوه كە پىكەكەى (۱۷)

ئەو پرووداوى كە باسكراوھ لە قورئاندا ھەر يەردىدا دواىكى سرووشى ئاسايى نەبووھ، بەلكو سزاي خوايى بووھ بەلام لە چوارچىوھى ياساكانى سروشتدا، ئەو طوفان و لافاوه ئەوھندە بەھىزە (۱۸) (كولن ولسن) دەنووسئ: (پاسام) لە كىتەب (سنحارب) لە نەينەوا بەشى تابلوكانى (كلگامش) دۆزىتەوھ، كە باسى لافاوى نوحي كەردوھ، (پاسام) لە مۆزەخانەى بەرىتانيا لىكۆلەنەوھيان لەسەر دەكات.

بە پى قسەكانى (ھوربىجر) ئەندازىلەن ئىمانى پرووداوى لافاوى نوح بە ھوى پرووداوىكى سروشى بووھ، ئەو پى وايە بە ھوى مانگەوھ پرووداوى كاتى لە زەوى نىك كەوتۆتەوھ، برواي وايە: (ئەو لافاوه كىشەورى ئەتلەنئىس ژىر ئاو خستووھ) بە كىشەورى ون بوو ناسراوھ، وھ برواي وايە: (۴۰۰ پ. ز) پروودا بىت. (الإنسان و قوان الخفيا ولسن/ل: ۱۰۰-۱۰۴) سەير بىكە.

که شوینه وارناسان و نهوانه ی لهو بواره دا کاریان کردووه ده لَین؛ تا ئەم ساته وهخته ی تێیدا ده ژین هاوشتیوه ی نه بووه، هەر ده بیت و ابیت وه کو خوی گه وره ده فهرمویت سزا و نه شکه نهجی زالمانه.

پاشان زۆریک له پافه کارانی قورئان به هه موو سه رزه وی پافه یان کردووه و اتا ته وای سه رزه وی گرتۆته وه، هه ندیک له که مینه ی موسلمانان له کۆن و نوێ دا ده لَین ته نها نه و ناوچه یه ی گرتۆته وه که گه لی نووخی تیدا ژیاون، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْاَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ ذَيَارًا﴾ نوح

واته: دوا ی نه وه ی نووح عَلَيْهِ السَّلَام بئێتومید بوو خوی گه وره وه حی بو نارد که چیدی خه لکی ئیمان نا هێتن هەر نه و چه ند که سه یه که ئیمانیان هێناوه، نه مێش دوعای کردو وتی: نه ی په روه ردگار له سه ر ږووی زه ویدا هێچ کافرێک مه هێله.

لێره دا مه به ست هه موو سه رزه وی نییه، به لکو نێوانی دیجله و فوراته که طوفان و لافاوه که نه وه نه ده به هێز بووه هه ردوو ږووباره که ی کشاندووه و کردویه تیه ده ریایه ک له ناوچه که دا، نه مه ش زانست و جیۆلۆجیا راستی نه مه یان سه لماندووه. چه ندین زانا و پسپۆر لهو بواره دا باسیان کردووه و دانیان پێدا ناوه نموونه ی یه که م که س باس ده که ین له وانه زانای به ناوبانگی به ریتانی (سێر لیونارد ول) له سا لی ۱۹۲۰ هاتۆته عێراق و پشکنینی کردووه له ناوچه کانی (تهل عه بیر) چه ندین شوینه واری سه رده می چاخی به رنایینی دۆزییه وه^(۱۳).

نووسه ر له سه ر نه و ږایه یه که ته نها ناوچه کانی دۆلی رافیده ین دا ږوویداوه، هه روه ها بێجگه ناوچه کانی شارستانییه ته کانی عێراقی کۆن هێچ که س باسی نه و ږووداوه ی نه کردووه نه مه ش وه ده گه یه نیت ته نها له و ناوچه یه دا بووه، ئێرانی کۆن و هینه ده کان په تیان کردۆته وه که له وچه ی نه واند لافا و طوفان ږوویدا بیت، هه رچه نه ده راسته وخۆ به زه ندیق و درۆزن ناوبراون، و ماغان له کافر بوونیان نییه، به لām له بواری میژوودا راستیان کردووه. نه م لافاوه ناوچه یه کی کجار زۆری داگیر کردووه له به شیکی زۆر له ولاتی نه و ناوچانه ی دا پۆشیوو و فه رمان به زه رته ی نووح کراوه که که شتییه ک دروست بکات بو پاراستنی خۆی و که سووکاره که ی و بانداران به گشتی، که به گوێره ی وته ی زانیان پافه کاری قورئان ۸۰ که س یاخود ۸۰ خیزان ین. هه روه ها شوینه وارناسان له ۷ تابلوی خه تی بزما ری سو مه رییه کاند باسی نووح هاتوو وه که ی ئاژه ل و گیاندارانی ناوچه که ی ږرگار کردووه، نه م گیاندارانه بریتی نه بوون له شیر،

^(۱۳) نه م زانیاریانه له کتیی (مع الأنبياء) ی (عفیف عبدالفتاح طیاره) باسی کردووه (کاوه هاوړاز) یه تی به کوردی لاپه ره ۱۰۵.

زه پرافه، فیل، پلنگ، مشک و... هتد، به لکو نهو گیاندارانه بریتی بوون له گیانداره مالییه کان و نهوانه ی که پیداوستی ژیانی خه لکی نهو سه رده مه بوون له مه رومالات، نه سپ، گوئدریز و په له وه ره کان واتا به گشتی گیاندارانی مالی، نه وه شی ده لئین گواپه که هه موو ئازهلان بووه هیچ به لکه ی نییه له پرووی لوژیک و نه قلیشه وه ږیگای تیناچیت، کهوا شیر و ئاسک و پلنگ و مهر و مالات و په له وه ره کان به گشتی له گهل گورگ و سه گ و پشيله دا تیکهل کرابیتن و له که شتییه کدا پیکه وه بوو بیتن و هه مووی به سه لامهت ږزگاریان بوو بیتن، له گهل پرووداوه راستیه کانداهیچ ناگونجیت و راستی تیدانییه.

پیش پروودانی طوفانه که خوی پهره وردگار ناگاداری هه زره تی نوو حی کرده وه که که شتییه ک دروست بکات، به دنیاییه وه به ئاراسته ی خوی گه وره بوو که نهو کاره ی کرد، چونکه به کهم جاره که داهیتانی گه وره نه نجام بدریت له ناو مرو فایه تیدا، دیاره کاتیک نوو ده بیزا له که شتییه که دا کاری ده کرد له گهل هاوکاره کانی، ملهور و بیباوه ږ و موشریکه کان گالته یان پیده کردن، داخو که شتییه کی ئاوا گه وره ی بوچییه له و ناوچه یه دا که تنها پرووباره، و پیوستی به و که شتییه گه وره یه نییه که ئاوا هه موو خو یان پیوه سه رقأل کردووه! دیاره له دوی ته و او بوونی خوی پهره وردگار ناویشانی دایه نوو که له بهر چال و چولئ دوله کانه وه ئاو هه لده قوولیت وه کو نه وه ی ئاوه که بکولیت، سه ره تا له ناو خاک و دول و چیا کانه وه ئوی خو ی ده ږزیتته سه رزه وی و پاشان له ئاسمانه وه، نه مه ش سزاو توپه یی خوی پهره وردگاره بو به نده سه رکه شه کانی که له ږیگای راست لایانداوه.

خوی پهره وردگار ده فهرموویت: ﴿وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرْ عَلَىٰ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٢٥﴾ فَسَوْفَ نَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَجِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٢٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا أُخِمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٢٧﴾﴾ وَقَالَ أَرْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ نَحْمِلُهَا وَمُرسَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نوحٌ أبنه، وَكَانَ فِي مَعْرِ لِيَبْتِئَ أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٩﴾﴾ هود

واته: گالته یان پي نه کرد نوو حیث فهرمووی: نه گهر نه مرو پیوه گالته مان پي بکه ن نه وه ئیمه ش سبه ینی له داهاتوو گالته به پیوه نه که ین کاتیک که له ناو ئاوه که دا نوقم نه بن ﴿٢٥﴾ نهو کاته نه زانن کي سزایه کی بو دیت که ږیسوا و سه رشو ږی ده کات له دنیا، دواتریش له ږو ږی قیامه تدا سزایه کی به رده وامی ده بن له ناو ئاگری دوزه خدا ﴿٢٦﴾ تا فهرمانی ئیمه هات و سه ر زه وی

هه مووی ئاوی لێ هه لقوولا، ته نانه تهنووری نان کردن هه مووی ئاوی لێوه هه لته قوولا، وتمان: ئه ی نووح له هه موو ئاژهل و بالنده و گیانله به رو دانه و ئله یه که جوتیک نێرو مێ هه لگره بۆ ناو که شتییه که، که سوکاری خۆتیش بخهره ناو که شتییه که، که سوکار مه به ست موسلمانان و مال و مندالی، ته نها ئه وه ی که پیشتر بریار درابن که ئه وانه ئه بن غه رق بن که کافران و له بنه ماله ی خۆشی خیزانه که ی و کوپیکی باوه پدارانیش هه مووی بخهره ناو که شتییه که وه، ته نها که سانیکی که م له که لیدا ئیمانیان هینا که و تراوه لای زۆریه که ی هه شتا که س بوون ﴿نوح فهرمووی: به ناوی خوای که و ره وه سه ر بکه ونه ناو که شتییه که، به ناوی خوای که و ره وه که شتییه که ئه پروات، به ناوی خوای که و ره شه وه له نگه ر ئه گرئ و ئه وه ستیتته وه به پراستی په ره و ردگارم زۆر لیخۆشبووه بۆ تاوانه کان، زۆر به په حم و به زه ییه به وه ی که ئه م کۆمه له خه لکه ی پژار کرد، کاتیک که که شتییه که له ناو ئاوه که دا ئه رویشته شه پۆلی ئاوه که وه کو شاخ ئه یدا به سه ریاندا ﴿نوح حیش عَزَّوَالَتْکَ بانگی له یه کیک له کوپه کانی کرد که کافر بوو، دوور بوو له نووحه وه ئه ی کوپری خۆم باوه ر بینه و له که لماندا سه ربکه وه، له که ل کافران و بن باوه پاندا مه به ئه وانه ی له ده ره وه ی که شتییه که ن و نوقمی ئاوه که ده بن ﴿

پاشان هه ر له و سه ته وه ختی پروودانی لافاوه که دا خیانه تی خیزانی ده رده که ویت، لیره دا خیانه ت به واتای نامووس نییه به لکو به واتای شاردنه وه ی بیروباوه ری خیزانه که ی که خۆی به ئیماندار و شوینکه و تووی نووح له قه له م ده دا، به لām درۆی کرد، و اتا خیانه تی لیکردووه و برۆی به ریبازو بیروباوه ره که ی نه بووه، ئه مه ش ته نها له نووح پروینه داوه، به لکو به سه ر پیغه مبه ری تریشدا هاتوو وه کو هه زه ره تی لووط سه لامی خوا له هه موو پیغه مبه ران بیت.

خوای که و ره ده فهرمویت: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَأَتٍ نُّوحٍ وَأَمْرَأَتٍ لُّوطٍ کَانَتَا تَحْتَ عَبْدَیْنِ مِّنْ عِبَادِنَا صَالِحَیْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ یُغْنِیَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَیْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِیْنَ ﴿التحریم

واته: خوای که و ره نه وونه ی کافران دینیتته وه به خیزانه که ی نووح و خیزانه که ی لووط سه لامی خوای که و ره له هه ردووکیان بیت که ئه مانه خیزانی دوو به نده ی چاکی ئیمه و دوو پیغه مبه ری خوای که و ره بوون که نووح و لووط بوون، به لām خیانه تیان له مێرده کانیان کرد. خیانه ته که له دیندا بووه، واته: له سه ر ئایینی پیاوه کانیان نه بوونه نه که خیانه تی نامووس و به دره وشتی بیت، له به ر ئه وه ی خوای که و ره له به ر ریزو حورمه تیان سه رجه م پیغه مبه رانی پاراستوو وه که خیزانه کانیان که سیان داوین پیس نه بوونه، به لām خیانه ته که ئه وه بووه خیزانی نووح به نووحی ئه وت ئه م پیاوه ی من شیت بووه و تیکچوو وه، که سیک موسلمان بوایه سه مکارانی لێ ناگادار

ده کردنه وه، خیزانی لووطیش کاتیک که میوانیان بهاتایه نه پوویی قهومه که ی ناگادار نه کرده وه که میوانمان هاتوو وهرن ده ستریزی بکه نه سهریان، نه م دوو ئافره ته که خیزانی دوو پیغه مبه ریش بوون به لام له بهر نه وه ی خویمان کافر بوون و موسلمان نه بوون، نه و په یوهیندییه ی له گه ل میرده کانیا نداه هیو و هیچ سوودیکی پی نه گه یانندن له سزای خوای گه وره، پتیا ن و ترا؛ له گه ل نه وانیه که نه چنه ناو ناگری دوزه خه وه تیوه ش له گه ل هه موو کافران بچنه ناگری دوزه خه وه.

له دوا ی خیانه تی خیزانی، کوپه که ی ده که وپته گومانه وه چونکه له گوشه یه ک له نزیک که شتییه که دا وه ستاو و سهرنا که ویت، دایکی سهرنه که و توو و باوکیشی بانگی ده کات کوپم سهرکه وه با له گه ل کافراندا نغروی نه و طوفان و لافاو نه بیت، که چی کوپه که ی بریاری هه له هه لده بژیریت و بو پازیکردنی دایکی شاخ هه لده بژیریت، وا ده زانیت سزای خوای گه وره ناگاته سهرلوتکه شاخه که، نه مه سزاو توله یه نه ک حاله تیکی سرووشتی.^{۶۴}

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنَىٰ أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ١١٠﴾ قَالَ سَوِّىْ إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ١١١﴾ هود

واته: نوو حیش عیبه الله بانگی له یه کیک له کوپه کانی کرد که کافر بوو، دوور بوو له نوو حه وه نه ی کوپى خو م باوه پ بینه و له گه لماندا سهر بکه وه، له گه ل کافران و بی باوه راندا مه به نه وانیه له دهره وه ی که شتییه که ن و نو قمی ئاوه که ده بن ١١٠ وتی: نه ی باوکه نه پو م سهر یه کیک له و شاخانه نه مپاریزی له لافاو که و ئاوم پی ناگات، نوو ح عیبه الله فهرمووی: نه ی کوپى خو م نه مرو هیچ پاریزه ریک نییه له فهرمان و سزای خوا، نه مه سزای خوای گه وره یه مه گهر که سیک خوای گه وره خو ی په حمی پی بکات، شه پو لی دهریا که بووه پیکر له نیاوان هه ردوو کیاندا و لیکى جیا کردنه وه کوپه که ی نوو حیش یه کیک بوو له وانیه که له ناو ئاوه که دا غه رق بوون ١١١

سزا خواییه که به رده وام بوو زیاتر ده بوو ئاو له ئاسمانه وه دهر ژایه سهر زه وی، له ژیر خاکه وه سهر ده که و ته سهر زه وی، دۆلی پافیده ی و چوارده وری به لافاو داپو شرابوو، ئاراسته ی باو بو ران پیچه وانیه بوو یه وه، که شتی نوو حیش به و ئاراسته یه دهر وشت که خوای گه وره ده یو یست تا له

.....
(۶۴) کوپه که ی نوح ناوی به که نعان هاتوو.

چای به‌ری جودی له‌نگه‌ری گرت، خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَأْ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾﴾ هود

واته: پاشان خوی گه‌وره که کافران و بی‌باوه‌رانی له‌ناو‌برد فه‌رمانی کرد به زه‌ویه‌که نه‌ی زه‌وی ئاوی خۆت قوت بده، نه‌ی ئاسمان به‌سه باران مه‌بارینه و با بې‌رته‌وه، ئاوه‌که ورده ورده که‌می کرد تا سه‌ر زه‌وی وشک بوو فه‌رمانی خوی گه‌وره جیبه‌جی بوو که کافرانی هه‌موو له‌ناو بردو دوا‌ی برین، که‌شتیه‌که‌ش له‌نگه‌ری گرت له‌سه‌ر شاخی (جودی) وترا: که‌سانی زالم و کافرو بی‌باوه‌ر هه‌ر دووربن له‌پاراستن و په‌حمه‌تی خوی گه‌وره.

پاشا هتوربوونه‌وی طوفان و لافاوه‌که نوح ع‌ی‌ه‌س‌ه له‌شیه‌ی زانیاری و پرسیار و تیگه‌یشتن، سۆزیک له‌دلییه‌وه پرسیری کرد خویه خۆ کوپه‌که‌م له‌نه‌وه‌ی منه؟ خوی گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَنَادَىٰ نُوْحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠﴾﴾ هود

واته: نوح ع‌ی‌ه‌س‌ه بانگی له‌په‌روه‌ردگاری کرد وتی: نه‌ی په‌روه‌ردگار کوپه‌که‌ی منیش که‌سوکاری من بوو، به‌ئینی تۆش حه‌قه که وتت که‌سوکار تۆ پارێزم تۆ له‌هه‌موو حاکمه‌کان دادوه‌رتی.

خوی گه‌وره وه‌لامی نه‌داته‌وه و ده‌فه‌رموئیت: ﴿قَالَ يٰنُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعْطِكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٩﴾﴾ هود

واته: خوی گه‌وره فه‌رمووی: نه‌ی نوح با کوپ‌ی تۆیش بێت به‌که‌سوکاری تۆ نا‌ژمێردریت، له‌به‌رته‌وه‌ی کافر بووه‌و موسلمانان که‌سوکاری تۆن و من به‌ئینم دا که‌سوکاره موسلمانه‌کان تۆ پرگار بکه‌م نه‌ک کافران، ئەم داوا‌کردنه‌که‌وه‌یه‌کی باش نییه که تۆ داوا له‌من نه‌که‌ی کوپ‌یکی کافرت پرگار بکه‌م، تۆ داوا‌ی شتیک له‌من مه‌که که زانیاریت پێی نییه. من ئامۆژگاریت نه‌که‌م و ئاگادارت نه‌که‌مه‌وه له‌نه‌زانه‌کان نه‌بیست، داوا‌ی شتیک نه‌که‌یت که له‌په‌زامه‌یندی خوی گه‌وره‌دا نه‌بیست.

له‌م‌ل‌م‌لانی کوفر و ئیماندا خزمایه‌تی و نزیک و خوین هیچ نرخ (ئه‌رزش)ی نییه، به‌لکو ئیمان و خواناسی پله‌ی به‌رزه و له‌ئاستی ئیماندا خوینده‌وه بۆ هه‌موو پرسه‌کان ده‌ک‌ریت.

نوح ع‌ی‌ه‌س‌ه باش تیگه‌یشت و زانی خوی موته‌عال ناخی خوینده‌وته‌وه، بۆیه گه‌ردنکه‌چی نواند و خیرا ده‌سته‌به‌جی داوا‌ی په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خوی کرد، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿قَالَ

رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ، عَلَّمْ وَلَا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَيْرِينَ ﴿١٥﴾
هود

واته: نووح ﷺ فهرمووی: ئەهی پەرورەدگار پەنا ئەگرم بە تۆ که داوای شتیکت لی بکهه
که من زانیاریم پێ نه بیته، ئەگەر لێم خۆش نه بیته و رهحم و بهزهیم پێ نه کههت و تهوبهه
قبوول نه کههت ئەوهه من له زهره رهنه ندان ئەبهم.

ئەوهی له ناوچهی بابل دا بوو له کۆمه لکه کاندای هه مووی له ناوچوو، سه ره له نووی له داوای
طوفان و لافاو هه که خه لکی ههجره تیان بو کرد، چونکه به هوکاری ئەو لافاو هه بووه ناوچه یه کی
زۆر پر خیر و به ره کهت بو ئیمانداران، بو کافره کانیش له داوای له ناوچوونیان له قیامهت له سزا
و ئازاردا ده ژین، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿قِيلَ يٰنُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى
أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمُّهُمْ سَتُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ هود

واته: خوای گه وره فهرمووی: ئەهی نووح ﷺ له که شتییه که دابهزه بو سه ره زهوی به
سه لامهتی و پارێزراوی له سزای تیهه، سه لام و به ره کههتی خۆم ئە پرژینم به سه ره تیهوه ئەو
ئومه تانه یشی که له نه وهی ئەو که سانه که له که شتییه که له گه لتان بوون، که سانیکی تر له
نه وهی ئەمانه که دواتر کافر ئەبن له دونیادا تا کاتی دیاریکراوی خوایان ئە یانژی بینین، به لام پاشان
له روژی قیامهتدا سزایه کی به تیش و ئازار ئە یانگریته وهه.

سه رچاوهی ته ورات و ئینجیل بو باسی رابردوو

نه سارا به گشتی به هه رسی مه زه به کههی کاتۆلیک و ئۆرتۆدۆکس و پروتستانت، پێیان وایه
رووداوی ئادهه و هه وای و مندا له کانی تا نووح ﷺ هه یچی رووداوی راستی نییه، به لکو پێیان
وایه سیمبوله و ته نها بو ئەوه یه مروف له ژیا نی ئەم سیمبولانه بروان که چۆن ژیا نیان به
شیوه یه کی فه نتازیایی بردۆته سه ره هه ره به فه نتازیا و ئەفسانه ته ماشای ده کهن.

به هه یچ شیوه یه ک نه ئادهه به پیغه مبه ره ده زانن نه نووح و نه ئیبراهیمیش، لای ئەوان ۱۲
پیغه مبه ری بچوو که هه یه له گه ل چه ند پیغه مبه ریکی گه وره، له داوای هاتنی عیسا ی کو ری
مه ریهم، ئیتر هه یچ پیغه مبه ری که نه هاتوو هه، هه لبهت ئەمه زیاتر له ناو پروتستانت هه ریفورمییه کانی
که نیسه ی ئەلمانی بلّاو هه، به لام له که نیسه ی کاتۆلیک بروائان به رده وام به هاتنی پیغه مبه ره،
به لام پیغه مبه ران لای ئەوان وه کو که سیکی ئاسایی دیندار ته ماشا ده کریت، هه یچ زیاده و
پله و پایه ی ئەوتوی نییه، ده شیت پاپا گه وره تر بیت له پیغه مبه ران به گشتی!

ئۆرتۈدۈكس بېرواي بە پىغەمبەر نىيە و لاي ئەوان (سەنتا) ھەيە و قىمەتى (سەنتا) كە واتاي پىرۋى ئەدات زۆر لە پىغەمبەرەن بەھىزترن، بۆ ئموونە پۆلس، پاولۆ، مىكا، يونس، يوحەنا و... ھتد زۆر لە پىغەمبەرەن بەرېزترن، ئەو ۱۲ (ھەوارى) يە ياخود قوتابىيەى عيسا ﷺ لە پىغەمبەرەن زۆر پلە بەرزترن، جا لە ئايىنى نەسارادا پىغەمبەرەن زۆر ئەرزشى باس كىردىيان نىيە و لايان گرنگ نىيە.

يەھوود بېروايان بە پىغەمبەرەن ھەيە، بەلام لەناو پىغەمبەرەندا نەوھى خوا ھەيە كە بە كوپى خوا دەياناسن لەوانەش (عوزېر، دانيال، مووسا، ھەزقيال، ئارميا و... ھتد) بەكۆى گشتى لاي ئەوان لە سەدەكانى رابردووودا باسى ئادەم تا نووح بەھىچ شىۋەيەك ناكەن و خۆيان نادەن لە ھەورازى ئەو باسە، چونكە زۆرىنەى خەلكى كە وازى لە ئايىنى ئەوان ھىتاۋە لەبەر خورافاتى باسەكانيان بوو، بەداخەو زۆربەى گوازاراۋەتەو بۆ ناو نووسىنى ئىسلامى لە تەفسىر و فەرموودە و مېژوو.

دواى طوفان و لافاۋەكە

طوفان و لافاۋەكە نازانېن چەند بەردەوام بوو، بەلام ھەوال و مېژوونوسان دەلتىت: سى مانگ كاريگەرى تەواۋى ھەبوو، لەدواى لەناوچوونى بى باۋەرەن لەناۋچەى دۆلى رافىدەين سەرلەنوئى خەلكى گەپاۋنەتەو ئەو ناۋچە، چونكە جىگايەكى پىر ئاۋ و خىروپىرى كشتوكالى بوو، پاشان لەروۋى گياندارانەو ناۋچەيەكى دەۋلەمەند بوو بۆ ژيانى ئاژەل، جا چ مالى بىت ياخود كىۋى.

كارى پىغەمبەرەنىش بىلاۋكردنەوھى تەوحىد و چەسپاندىنى فەرمانپەرۋايى خوايە لە رېگاي شەرىعەتەكەيەو، بەدلىيايەو ھەزرىتى نووح ﷺ ھەر لەو چوارچىۋەيەدا بوو كە زەۋى ئاۋەدان بىكەتەو و فەرمانپەرۋايى خواى پەرۋەردگار بچەسپىتت.

بە دلىيايەو لەدواى لەناوچوونى خىزانى و كوپرەكەى كەنعان كەلەى ئەھلى كىتاب بە (يام) لەدواى ئەو لە فەرموودەى پىغەمبەر ﷺ دا ھاتوۋە كە نووح ﷺ خاۋەنى سى كوپرى تر بوو بەناۋى (حام، سام و يافىث) كە فەرموودەكەش لاۋازە، واتا پلەى (غرىب) ھەيە (عيلەتى ترى زۆرە) ^(۱۵).

(۱۵) قال النبي ﷺ قال: سامُ أبو العرب، وحامُ أبو الحبش، ويافثُ أبو الروم/ أحمد و الترمذي (حسن غريب) ترمذي قال الحديث حسن.

ناوچەى عىراق ياخود ميزۇپۇتاميا خەلكتىكى زۆرى تىدا لەناوچوو بە ھۆكارى كافر بوونيان و سزاي خوايى كە لافاۋەكە بوو، بۇ ئەم مەبەستە نووح ﷺ دەبىت ھەۋلى ئاۋەدانكردنەۋە و سەرلەنوۋى بونىادنانەۋەى دابىت و مندالەكانى بۇ گەياندىنى ئايىنى خوا بەھەموو لاکانى زەوى كۆمەلگە سەرەتايىيەكان بلأو كىردىتتەۋە بۇ گەياندىنى ئايىنى خىۋاي پەرۋەردگار.

بەو پىيەى كەناۋى لەمىزۋوى دىرىن و چاخەكاندا ھاتوۋە، نووح كەسىكى ناسراو و خاۋەن دەسەلات بوۋە لەناوچەى پافىدەين واتا دىجلە و فورات، ديارە و سەرلەنوۋى ئاۋەدانى كىردۋتەۋە و بونىادى ناۋەتەۋە، بەتايىبەت نووح ﷺ كە دەست پەنگىن و پىشەكار بوۋە، توانى بەئاراستەى خىۋاي پەرۋەردگار ئەو كەشتىيە دروست بىكات كە ئەھلى كىتاب دەلەين: جۆرى دارەكان كە بەكارى ھىئاۋە دارى سەنەوبەر بوۋە.

نەۋەو زوروييەتەكانىشى دەست پەنگىن بوون، دىۋاي خۆشى كە ۋەفاتى كىردوۋە بە بەلگەى قورئان خىۋاي مۋتەعال دەفەرمۋىت: ﴿وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ هُمْ الْبَاقِينَ﴾ الصافات

ۋاتە: نەۋەكانىمان ھىشتەۋە ئەۋانەى كە باۋەپىان پىي ھىئابوو لەناۋ كەشتىيەكەدا ئەۋان مانەۋە، بەلام خىزان و مندالى خۆى ئەۋانەى كە كافر بوون نىقوم بوون.

ھەر ئەو توانا و ناوۋنابانگەى نووح ﷺ لەھەموو جىگاكەن دەنگى دايەۋە و زۆربەى ئوممەتەكانى تىرى دەۋرووبەرى بۆلەى پۇشتن و لەدىۋاي لافاۋەكە لەو ناوچەيەدا كۆيكردەۋە و بەئاراستەى ۋەحى كاريان دەكرد و ژيانيان بەسەر دەبرد.

ئەمەش لەئايەتى ۴۰ سۈرەتى ھوود^(۱۶) دا بەجۋانى دەردەكەۋىت كە خەلكتىكى تىرى لەدەۋرى كۆبۈنەتەۋە لەدىۋاي طوفانەكە و ئەم پىغەمبەرە بەھۆكارى ۋەحى و زانستەكەى بۆتە بەرەكەتدار بۇ گىشت خەلكى.

بەرەكەت ياخود موبارەك لە شەرعدا بە شىتەك دەۋترىت كە خىزمەت و چاكە لەگەل خەلكتانى تىرى بىكات، بۆيە بە ھەرىشەتەك و تىرى بەرەكەتدار واتا سوۋدى بۇ خەلكى ھەيە بەگىتى، نوۋحىش ﷺ دەست پەنگىن و خاۋەن پىشەۋ داهىتان بوۋە لەسەرۋوى ھەمووشىانەۋە پىغەمبەر بوۋە، جا ئەمەش ھۆكارى ئەۋە بوۋە كە بەزۋوىي خەلكت لەدەۋرى كۆ بىنەۋە بۇ بونىاد نانەۋەى كۆمەلگەكان لەو ناۋچايەدا، بەلام بەھۆكارى لافاۋ و طوفانەكە، ناوچەى تىرى پەرەيسەند و كۆمەلگەكە دروست بوو لەناۋچەكاندا.

(۱۶) لەلاپەرەكانى پىشۋوتىدا ئامازەى پىكرەۋە.

له راستیدا باس و خواستی زۆر ههیه له سه ر نووح عَلَيْهِ السَّلَام له مێژوودا، به لām به داخه وه هه موو هه لēبه ستراو و خه یال و فه نتازیا به، ئه وه ی که لام راست بووه زانایان کۆپایه کیان له سه ر هه بووه بۆ خوینه رم گواسته وه.

کۆی گشتی باس و ئامانجمان

هه روا ساده نییه ناوی پێغه مبه رێک له قورئاندا هاتووه که ناسراوه به نووح عَلَيْهِ السَّلَام ته نها بۆ ئیمه باسیکی مێژوویی پوخت بێت و بزانی له سه ر زه وی که شتی دروست کردووه و طوفانیکی روویداوه، ئه مه دیوی مێژووه، به لām قورئان به و جۆره باسه که ناکات، لێره دا که غه و نه ی قورئانیم داناوه بۆ پالپشتی به هێزی رووداوه مێژوویییه کانه ده نا قورئان باسیکی موعجیزه یی و باسیکی پر له وه (ئینه رجی) له چاکه بۆ مرو فایه تی ده گوازیته وه تا پرۆزی قیامه ت، نه ک به واتای نه سارا که په نا به خوا پێیان وایه نووح عَلَيْهِ السَّلَام ته نانه ت ئاده میش هه موو ئه مانه راستی نین، به لکو خه یال و سیمبولن بۆ تیگه یشتنی مرو فقه کانه، به راستی درۆیان وتوو و گومرای ته واون له پرووی ئایینه که یانه وه که ده ستنووس و ده ستردی خو یانه، ئیمه ی موسلمان برۆای ته و اومان پێی هه یه و بروامان به راستی و دروستی رووداوه کان هه یه، به لām به چاوی مێژوویییه کی پروون و قوول ته ماشا ناکریت، به لکو پر په تی له وانه و نه یینی و ژیان که هه ولده ده یین هه ندیکی باس بکه یین.

که واته من و تۆی ئیماندا ری وریا و چالاک نابیت ساویلکانه بیر بکه ینه وه و بلێین ماشاء الله ۹۵۰ سال ته نها پێغه مبه رایه تی کردووه، له و لاشه وه که سیکی بیتانیینی مولحید راست ده بیته وه و ده لیت شتی وا نابیت خو تان سه رقāl ده که ن به گفتوگۆی بینه نجامه وه، لێره دا تۆ لات سهیره ته مه نی نووح به لām پێویسته بته ه ژینیت چه ند سالی ته مه نی خو ت ته رخا ن کردووه بۆ بانگه واز؟

چۆن ده توانیت تۆش که شتییه ک بونیاد بنییت خیزان و که سووکار و شار و ولات و ئوممه ت پرزگار بکه ییت له شالو و شه پۆلی ده ریای گومرایی سیکۆلاریزم و ئیلحاد و سیسته مه کانی تری کوفر؟

لێره دا بۆ من و تۆ گرنگ نییه سام و حام و یاف ت کین و چییان کردووه، ئایا نه وه کاغان چۆن په ره ورده ده که یین به چاوی خزمه ت کردن به خه لکی یان بوون به بار به سه ر کۆمه لگه و خه لک و خیزانه وه؟

خوا ی په ره وردگار ده فه رمو ییت: (ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا) (الإسراء

و بهر هکته ئوممه ته که یه که خاوهن بانگه وازه، نووح فیری خۆپاگری و ئارامی و کۆلنه دانی کردین له م بانگه وازه دا.

پێغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمووێت: ئوممه ته که ی من شاهیدی بۆ نووح ﷺ ته ده ن له پۆژی قیامهت چونکه لاساییکه ره وه ی کاره کانی تهوین، بۆیه به شاهد وهرده گیرین. دیسان شهیتان له مهیدانه که دا بوونی ههیه، لای گرنگ نییه مرۆف تاوان بکات، ده زانیت ته گهر خاوهنی بیروباوهری ته ندروست بیت ده گهر پته وه بۆلای پهروه ردگاری و تۆبه ده کات، ده زانیت خوای گه وره له بنده گونا هه کاره کانی خۆش ده بیت، به لām تهو له عه نه تیه ده یه ویت عه قیده ی موسلمان تووشی شیرک و هاو به شدانان بکات بۆ خوای پهروه ردگار، بۆیه زۆر ێک له پیاو چا کانی به کاره یتا بۆ ته وه ی ته وه سولیان پێکه ن و په یکه ر و گۆره کانی کردنه نزرگه تا خه لکی له خوای پهروه ردگاریان دوور بخاته وه به ناوی ته وه سول و شه فاعهت له پێگای مردوو که ته مه ش ته و په ری ترسانکی و هه لوه شاننده وه ی ئیمان له دل و ده رووندا و ههروه ها له کرداریشدا.

پروودا وه کانی ژیا نی نووح ﷺ فیری خۆپاگری و هیزو توانای ململانیمان ده کات له گه ل شه پۆله کانی کوفر و شیرک دا، (خه بابی کوپی ته رت) ی فیری خۆپاگری کرد که به ننده یه کی لاواز بوو، عومه ر لیپیرسی چ پۆژ ێک زۆر ئازاریان داویت؟ له وه لāmدا وتی: به رده کانی مه ککه له بهر خۆردا بوو بوونه پشکو له پشتی مندا ساردیان ده کرده وه، که پشتی نیسانی عومه ردا هه موو به ته ندازه ی به رده سووره وه بووه کانی بهر گهرمای عه ره بستان پشتیان سوتاند بوو، کونیان کرد بوو، عومه ر به و ئازایه تی و چاونه ترسانه ی خۆیه وه له تاواندا چاوی خۆی گرت و ئاه ی بۆی خوارد وه، ژیا نی نووح ﷺ بیلال و خه بابی کوپی ته رت و هه زاره های فیری خۆپاگری و پا وه ستاوی کرد، له پێناوی ئیسلام و دیندا ده توانن پروو به پرووی هه موو نا په حه تیه ک ببنه وه.

نووح ﷺ شه و و پۆژ و اتا ۲۴ کاتر می ره له ناو بانگه وازه که یدا بووه، خوای گه وره ده فهرمووێت: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾ نوح

واته: نووح ﷺ فهرمووی: ته ی پهروه ردگار من بانگه وازی قه ومه که ی خۆم کرد بۆ ئیمان هیتان به تۆ به شه و و به پۆژ به به رده وامی.

له گه ل ته وه شدا کۆلی نه دا ته گهرچی جهنگی ده روونیان له گه لدا ده کرد بۆ ته وه ی نووح ﷺ نه بینن کراسه کانیان هه لته دایه وه به ده م و چاویاندا و په نه یان ده خنی به گوئیاندا بۆ

ئەوھى گوىى بىستى نەبن، ﴿قَلَمٌ يَرُدُّهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا﴾ ۛ وَإِنِّي كَلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِيَتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَعَهُمْ فِي ءَاذَانِهِمْ وَأَسْتَفْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا ۚ أَسْتَكْبَرُوا ۚ ﴿٧﴾ نوح

واتە: بەلام بانگەوازی من هیچ شتیکى بۆ ئەوان زیاد نەکرد تەنھا دوورکەوتنەوھو پراکردن نەبیت ۛ ھەر کاتیک کە من بانگیانم کردبى بۆ ئەوھى کە تۆ لىيان خۆش بیت، واتە بۆ ئەوھى ئیمان بىتن کە بەھوى ئیمان و گوپرايەلى و عىيادەتەوھ تۆ لىيان خۆشې، ئەوان پەنجەکانیان ئەکرده گویانەوھ بۆ ئەوھى قسەى من نەبىستن جلەکانیان ئەدا بە بان سەریانداو دەموچاویان دائەپۆشى بۆ ئەوھى نەمبىنن و قسەى من نەبىستن و من نەیاناسمەوھ، بەردەوام بوون لەسەر کوفر و سەرپىچیان، خویان بەگەورەزانى لەوھى کە حەق وەرېگرن خۆبەگەورەزانىنیکى سەخت ۛ

لەکاتیکدا ئیمە زۆربەى کەرەستەى بانگەوازمان بۆ ئاسان بوو، ھەر لە پىگای پراگەیاندىنى بىزاو و بىستراو، بېجگە لە تۆرە کۆمەلایەتیەکان و وېب سایت و دەیان ھۆکاری تر لە مزگەوت و گوڤار و تەننەت پىکخراوى ئىسلامى، بەلام پۆژ بەپۆژ ئیمەى موسلمان لە لاوازیدان و بەرانبەرەکەمان بەھىزتر دەبیت، ئەمەش ھۆکاری دەگەرپیتەوھ بۆ پىنچ جور دیندارى.

۱- خەلکانیکى دیندار ھەن قورئان دەخوینن یان گوپى لیدەگرن گوى لە زانا و وانەى ئایىنى دەگرن، بەلام بۆ کات بەسەربردن وەکو ئەوھ وایە سەیرى یارى تۆپى پى دەکات، کام یارىزانەى ھىرشى باشى برد خۆشەویستە و چەپلەى بۆ لى دەدەن، بەلام لە راستیدا لەناو ئەم ئایینەدا تەماشاکردن نییە، بەلکو دەبیت ھەموو لىدان و ھىرش بەرین دژى ئەوانەى دژى ئایىنى خوان، نابیت بە چاوى یارى تۆپى پى تەماشای بانگخواز و مامۆستایانى ئایىنى بکرىت، تۆش خۆت کەسێکى لەوان.

۲- جوریک لە دیندار نوپژ دەکات خۆى دەپاریژیت لەتاوانى گەورە، بەلام گوى بۆ زیاتر نزیک بوونەوھ نادات و کەسێکى ئاسایى و سادەى ناو کۆمەلگەيە، نە خۆى دەگوپیت نە گوپرانکاری پى دەکرىت، تەنھا ئەھلى بن سىبەرە زۆرى بۆ ھات واز لەھەموو شتیکى دیندارى دەھىتیت، وەکو کورد دەلێت: (دەستى گرتووھ بە کلاوھکەيەوھ بۆ ئەوھى با نەبیات).

۳- کەسێکى خواناسە دیندارە ھەزى بە ئایىنى خواى پەرورەدگارە، بەلام بە سىما وەکو مۆدىل وایە، ھەز دەکات پىشى درپژ بیت یان نىقاب بیت، یاخود شەروالى کورت بیت، بەھۆکاری پرووکەشى ئاگای لەناخى نییە، هیچ نازانیت لە ئایىنى خوا وەکو پەرەجەبى تەمەل دەمى کردۆتەوھ تا ھەنجىرىک بکەویتە خواوھوھ پىک بۆناو دەمى، خووى گرتووھ بەیەک مامۆستا و مەلا یان

بانگخوازىك، ھەرچى وت ئىتر لاي ئەو ئايىنە، بە دواى سەرچاۋەى تردا ناگەرپىت، ئەم جورە ۋەكو بەرد واىە لە جىگاي خۆى ناجوولپىت.

۴- زۆر دىندار و خواناسە دەيەوئىت ئايىنى خوا سەربخات، گوڭرە گوڭرايەلە، بەلام ئەۋەى لەگەل خۆيدا نەبىت دوژمنە يان كافرە، ئەم جورە لە جياتى ئىلتىزام دەمارگىرى بۆ دروست دەبىت، پابەند نىيە بەلام زۆر زۆر مۈتەەصىبە بە لايەن و گروپەكەى خۆى، ھەندىك سەرچاۋەى خويندۆتەۋە وادەزاتىت تەنھا ئەو ئايىنە، ئەۋەى لەخۆى نەبىت گومرايە، ئەم جورە زۆر ترسناكن.

۵- كەسپكە بۆ ئىسلام دەۋى بۆ ئىسلام دەمرىت تىكەلەۋى ھەموو چىن و توڭزىك دەكات، بۆ ھەر بارىكى كۆمەلەيەتى يان دەروونى تەفسىرى باشى پىيە و واقىيە و خواناسە، ستراتىۋى ئەۋەيە بۆ بەھەشت كار بكات و كەبىرى نەچۋە كە خەلىفەيە لەسەر زەۋى و وريايە و ئاقلە، شەۋورپۇز بانگەواز دەكات بەبى ئەۋەى بىيئە بار بەسەر كەسەۋە، خۆشەويستە لەناو ئيمانداراندا و گوئى بۆ دەگىرىت لەھەموو جىگاكاندا و خاۋەنى زانىارى و زانستى تەندروستە.

پىۋىستە خۆت بدۆزىتەۋە كە لەكام جورە دىندارەيت، خۆت بگەيەنيتە ئاستى خالى پىنجەم.

طوفەيلى كورى عەمرى دەۋسى لە يەمەنەۋە ھات بۆ مەككە خەلكى قورەيش وتيان: گوئى بۆ محەمەد مەگرە لەخشتەت دەبات، ئەۋىش وتى: من شاعىرم و تەمەنم لە پۈشدايە، گوئى بۆ دەگرم قسەكانى باش بوو ۋەرى دەگرم و خراپ بوو خۆمى لى بەدوور دەگرم، كە چوون بۆ خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ، خىرا ھىدايەتى ۋەرگرت و چەند كاتىكى كەم لە خزمەت پىغەمبەر ﷺ دا بوو ھەندىك شتى سەرەتايى فىر بوو، دواى مۇسلمان بوونى بە پىغەمبەر ﷺ -ى وت: بەچى فەرمانم پى دەكەيت ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ ؟

پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋى: فەرمانت پى دەكەم بگەپىتەۋە بۇناو ھۆزەكەت و بانگيان بگەيت بۇلاى خاۋى پەرۋەردگار { آمرک ان تعود الى قومك فادعوهم الى الله }.

ئەم جورە خەلكانە زۆرن كە لە پروۋى كردارەۋە زەرەنگ و وريان، ۋەكو كورد دەلپت: (كردەن)، ئىسلام مروڭى كەردەى دەۋىت، پياۋى ئازار و گەنجى چاۋنەترسى دەۋىت.

كورت و پوخت: ھەزەرەتى نووح ﷺ تەمەنپىكى زۆرى بەكارھىناۋە لەبانگەوازدا لە غوۋنەى خۇپاگرى و ئارامگرىيە، بۆيە پىۋىستە چاۋى لىبەكەين كە بۆ غوۋنە بۆ پىغەمبەرەكەمان ھاتوۋە، واتا بۆ ئىمەى ئوممەتى محەمەدىشە ﷺ.

هه رگیز دوودل مه بن له بانگه واز نه گهر به وشه یه کیش بووه، له جهنگی فارس دا به سه رکردایه تی (موسه نای کوپی حارس) له پیزی راستی سوپاکه وه فارس هیژی هینایه ناوجه رگهی موسلمانان له پښگای هوژی (به نی به کر) وه، موسه نای کوپی حارس سی وشه ی بو نووسین به و سی وشه یه گه پانه وه و لای راستی موسلمانان به هیژ کرد و نووسی (موسلمانان تووشی سه رشوری مه کهن) (لاتفضحوا المسلمین) سوپاس بو خوا موسلمانان سه رکه و تن و به نی به کر خوی گه و ره هیدایه تی دان به و سی وشه یه و کلیکی دلیان بوو.

منیش لیږه وه پیتان ده لیم و به خوم له پیش ئیوه وه، تکایه موسلمانان سه ر شوړ مه کهن، به لام هه میسه له بانگه وازدا بن بو نایینی خوی په و ره ردگار.

وانه یه ک له طوفان و لافاوه که

له ئیستادا طوفان و لافاوی بیتایینی و ئیلحاد و بیروباوه پی خوانه ناسی زور پرووی کردو ته ولاتی موسلمانان و شه پوله کانی چیاو ده شت و دولی داپوشیوه، بگره شه پولی رادیوی و سه ته لایتی ئاسمانیشی داپوشیوه. چاومان له طوفانه و گویمان له طوفانه، پیویسته به هه موومان خهریکی دروستکردنی که شتی پرزگاری بین له م طوفان و لافاوه که به سه رماندا هاتووه.

چا و له حه زره تی نووح عَلَيْهِ السَّلَام بکهین شه و وروژ بانگه وازی ده کرد و خوی نه دا به ده سته وه، تووشی ته مه لی و دوودلی نه بوو، به رده وام بوو ناخر (به رائی کوپی مالیک) ده لیت: حه ز ده کهم نه و کاته به رم که ئیسلام عه زیز بیت، ته ماشای نه و هیژ و توانا و پوچه پر نازایه تی و سه رکده یه چوڼ بو ئیسلام ده ژی و ده مریت (لأموتن والإسلام عزیز).

ئایا چه ند له ئیمه خاوه نی نه و که رامه ته و عیززه ته ین؟

ئه وه نده داوات لی کراوه که ده یزانی، وه کو پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: ته نها له منه وه ئایه تیک بگه یه نن (بلغو عنی ولو آیه) قسه یه کی خیر، گیرانه وه ی به سه ره اتیکی هاوه لیک پیاوچا کیک، ئه وه نده ی له توانات دایه، لابر دنی به ردیک له سه ر پښگایه ک، پیکه نینیک به پرووی خه لکید...هتد.

به لام به واتای نه وه ش نا خهریکی قسه ی زل بیت و خو ت هیچت له باردا نه بیت، ﴿أَتَأْمُرُونَ
الْإِنْسَ بِالْبِرِّ وَتَنْهَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة

واته: نایا ئیوه فه‌رمان نه‌که‌ن به‌خه‌لکی به‌چاکه و ئیمان هه‌نێان و نوێژو پوژووو، خو‌تان له‌بهر نه‌که‌ن و خو‌تان نایکه‌ن له‌کاتی‌که‌دا ئیوه‌ کتاب نه‌خوێننه‌وه‌و له‌کتابه‌که‌دا نه‌و شتانه‌ی تایه‌ نه‌ی بو‌ عاقل نابن و تیناگه‌ن.

خو‌ت په‌روه‌رده‌ بکه‌و ئینجا خه‌لکیش بانگ بکه‌ بو‌ ئایینی خوا، هه‌ولبده‌ خه‌لکی به‌دین که‌ و هه‌ولبده‌ کیشه‌کانیان بو‌ چاره‌سه‌ر بکه‌، باشت‌ترین چاره‌سه‌ر بو‌ گرفته‌کان تۆبه‌کردن و (استغفرالله)یه.

جارێک پیاوی‌ک ها‌ته‌ لای ئیمامی شافعی و پرسى زۆر قه‌رزارم چى بکه‌م؟

ئیمامی شافعی فه‌رمووی: (استغفرالله) بکه‌، پاشان که‌سی‌کی تر هات و وتی: جه‌ناب خه‌زانم مندالی ناییت، شافعی فه‌رمووی: (استغفرالله) زۆر بکه‌، که‌سی‌کی تر هات و وتی: تاوانم زۆر کردووه‌ چى بکه‌م؟

شافعی فه‌رمووی: (استغفرالله) زۆر بکه‌.

پاشان وتیان به‌ شافعی بێجگه‌ له‌م قسه‌یه‌ شتی‌کی تریان پێ نییه‌؟

شافعی فه‌رمووی: خ‌وای گه‌وره‌ به‌ گه‌لی ن‌ووح ﷺ ی فه‌رم‌و‌و: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١﴾ يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿٢﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿٣﴾﴾ نوح

واته: پێم وتن ئیوه‌ دا‌وای لی‌خ‌وش‌بو‌ون له‌ خ‌وای گه‌وره‌ بکه‌ن له‌و کوف‌رو تا‌وان و شیر‌کانه‌ی که‌ پێش‌تر کرد‌و‌وتانه‌ ئه‌بینن خ‌وای گه‌وره‌ زۆر لی‌خ‌وش‌بو‌وه‌ بو‌ ئه‌و تا‌وان‌بارانه‌ی که‌ دا‌وای لی‌خ‌وش‌بو‌ون له‌ خ‌وای گه‌وره‌ ده‌که‌ن و لی‌یان خو‌ش ئه‌بن ﴿١﴾ خ‌وای گه‌وره‌ بارانتان بو‌ ئه‌باری‌تی بارانی‌کی زۆر یه‌ک له‌ دا‌وای یه‌ک به‌ لێزمه‌ و به‌خ‌وړ ﴿٢﴾ هه‌ر به‌ه‌وی (أستغفر الله) و دا‌وای لی‌خ‌وش‌بو‌ون کرد‌ن له‌ خ‌وای گه‌وره‌، خ‌وای گه‌وره‌ ما‌ل و م‌نا‌لتان پێ ئه‌به‌خ‌شی، باخ و بێستان‌تان پێ ئه‌به‌خ‌شی، ئاو و کانی و پ‌و‌و‌باری‌شتان پێ ئه‌به‌خ‌شی، هه‌موو ن‌ی‌عمه‌ت و به‌خ‌ش‌ش‌یک‌تان پێ ئه‌به‌خ‌شی ته‌نها ئیوه‌ دا‌وای لی‌خ‌وش‌بو‌ون له‌ خ‌وای گه‌وره‌ بکه‌ن ﴿٣﴾

پاشان دو‌عای خ‌یر بکه‌ن بو‌ یه‌ک‌تری...

ئه‌بو هوره‌یره که نوژی ده‌کرد یان خواناسی ده‌کرد دایکی قسه‌ی پێ ده‌وت، دایکی به‌رده‌وام موشریک بوو، زۆر بێزار بوو، ئه‌بو هوره‌یره چوووه خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و سکا‌لای کرد و وتی: هه‌رچی بانگه‌وازی دایکم ده‌که‌م زیاتر قسه‌م پێ ده‌لێت، پێغه‌مبه‌ریش فه‌رموو: خواجه هیدایه‌تی دایکی ئه‌بو هوره‌یره بده^(٧٧).

کاتیک ئه‌بو هوره‌یره چوو بۆلای دایکی، دایکی له‌دوو‌روه‌وه وتی له‌ جینگای خۆت بوه‌سته نه‌یسته ژووره‌وه، ئه‌بو هوره‌یره‌ش وتی: دایکه دیسان جنیوم ئه‌ده‌یت؟ دایکی وتی: کو‌رم شایه‌تومان ده‌هێنم!

که‌واته‌ دوعا کردن زۆر کاریگه‌ره و خوای گه‌وره هیدایه‌تی خه‌لکی پێ ده‌دات.

خۆ ئه‌گه‌ر زو‌لمت لێ‌کرا ئه‌وا دوعای مه‌زلومیش گیرایه‌ دژی زالم.

پێ‌وسیه‌ هه‌موو به‌یه‌که‌وه هه‌ول بده‌ین که‌شتی پر‌گار‌کردن دروست بکه‌ین، جا به‌هۆکاری راگه‌یاندن و خۆ‌پ‌ند‌نه‌وه و بیزاو و بیستراو...هتد، تا خۆمان و کۆمه‌لگه‌که‌مان له‌ تۆفان و لافاوی بێ‌ ئایینی و ئیلحاد پر‌گار بکه‌ین و خه‌لکی له‌ بێ‌ باوه‌ری به‌ره‌و پابه‌ند بوون به‌رین، ئه‌وه‌ی پێ‌داو‌یستیه‌ بۆ پر‌گاری ئه‌و خه‌لکه‌و سه‌رفرازی و هیدایه‌تیان له‌گه‌ل خۆت هه‌ل‌بگیره‌و کاری پێ‌بکه‌، جا به‌ قه‌له‌م بێت یان کۆمپیوته‌ر یاخود مزگه‌وت...هتد.

با وه‌ک کوره‌که‌ی-نوح ﷺ-مان به‌سه‌ر نه‌یه‌ت، باوکی وتی کو‌رم وه‌ره له‌گه‌لماندا به‌لام قسه‌ی نه‌کرد تا شه‌پۆلی لافاوه‌که‌ نغرو‌ی کرد.

تیمه‌ش کو‌ری ئه‌م ئیسلامه‌ین ئاگاداری خۆمان بین سواری که‌شتی ئه‌م ئایینه‌ بین و لافاو و طوفانی خوانه‌ناسی نغرو‌مان نه‌کات، ﴿قَالَ سَآوِيَ إِلَىٰ جَيْلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَجَمَ وَخَالَ يَنْتَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ﴾ وَقِيلَ يٰأَرْضُ ائْبَلِي مَآءَكَ وَيَسْمَاءُ أَقْلَبِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٧٨﴾ هود

واته: وتی: ئه‌ی باوکه ئه‌پرۆمه سه‌ر یه‌کیک له‌و شاخانه ئه‌مپارێزی له‌ لافاوه‌که‌و ئاوم پێ ناگات، نوح ﷺ فه‌رموو: ئه‌ی کو‌ری خۆم ئه‌م‌رۆ هه‌چ پارێزه‌ریک نییه‌ له‌ فه‌رمان و سزای خوا، ئه‌مه‌ سزای خوای گه‌وره‌یه‌ مه‌گه‌ر که‌سێک خوای گه‌وره‌ خۆی په‌حمی پێ بکات، شه‌پۆلی ده‌ریاکه‌ بووه‌ پێ‌گر له‌ نێوان هه‌ردووکیانداو لێکی جیا کردنه‌وه، کو‌ره‌که‌ی نووحیش یه‌کیک بوو

.....
(٧٧) اللَّهُمَّ اهْدِ أُمَّ أَبِي هُرَيْرَةَ/مسلم.

له وانهی که له ناو ئاوه که دا غه رق بوون ﴿﴾ پاشان خوای گه وره که کافران و بیباوه رانی له ناو برد
 فه رمانی کرد به زه ویه که ئه ی زه وی ئاوی خۆت قوت بده، ئه ی ئاسمان به سه باران مه بارینه و
 با بپرته وه، ئاوه که ورده ورده که می کرد تا سه ر زه وی وشک بوو فه رمانی خوای گه وره جیه جی
 بوو که کافرا نی هه موو له ناو بردو دوا ی برین، که شتییه که ش له نگه ری گرت له سه ر شاخی
 (جودی)، و ترا: که سانی زالم و کافرو بیباوه ر هه ر دوور بن له پاراستن و په حمه تی خوای گه وره ﴿﴾

گه پرانه وه بو سه رده می دوا ی نووح

له دوا ی گه پرانه وه ی نووح بو ناوچه کانی نێوان دۆلی پافیده یین، بانگ کردنه وه ی بو
 ئاوه دانکردنه وه ی کاتی مردنی نزیک بووه وه و له کو تایی ژیا نی دا ئین و ئه سیری جه زیری
 ده لیت: نووح له سه ره مه رگ دا وتی: دنیا وه کو ده رگایه، له یه کیکیان ها تمه ژووره وه له
 ده رگا که ی تریان ده رچوومه ده ره وه، هه ره ها (الثعلبی) له (قصص الأنبياء) دا با سی کردووه.

له دوا ی وه فاتی نووح پادشا کانی فارس ده رده که ون که ده سه لاتیان هه بووه، هه رچه نده
 فارس به درۆزن ناسرا ون له گێرانه وه ی میژووی خو یان و میژووی ناوچه که به گشتی، به لام
 سه رچاوه ی سه ره کی وه رده گرین، هه رچه نده دوو که سی خواناس و ناودار بوون، به لام زۆربه ی
 با سه کانیان لاوازه، ئه ویش جه نابی (ئهبو منصوره) که ناوی ته واوی (محمه د کوپی عبدالرزاقی
 طوسی) یه خاوه نی کتیی (شاهنامه) یه که ناسرا وه به شاهنامه ی ئه بومه نصوری طوسی و پاشان
 که سیکی تر به ناوی فیرده وسی که ئه ویش خه لکی هه مان شاره که ناسرا وه به حه کیمی طوسی
 له سا لی ۳۲۹-۴۱۶ هجری قه مه ری له سه رده می سامانی و غه زنه ویه کاند ا بوون، سه رچاوه ی ئه م
 دوو شاهنامه یه ده ستنو سه کو نه کانی فارس و ئا قیستای ئایینی زه رده شتی بووه.

هه ره وه ها شاهنامه ی کوردی به هه مان شیوه با سی پرو دا وه کانی کردووه که پێده چیت هه ر له
 شاهنامه ی فار سه کانه وه وه رگیراییت که به هه ورامی نوو سرا وه، گوا به که سیکی نوو سیویه تی
 به ناوی (ئه لماس خانی که نوله یی)، به لام هیچ سه رچاوه یه ک نییه بو راست و دروستی،
 به هه ر حال پای تریش هه یه که شاهنامه ی کوردی خه لکی تریش نوو سیویه تی، به لام هیچ سه نه د
 و راستییه که مان له به رده ستدا نییه، به لام هه موو ئه م وه رگیرا وانه له شاهنامه کاند ا له زمانی
 په هله ویه وه وه رگیرا وه له ئه ده بیاتی ئا قیستایه و دوو زمان له یه که وه نزیکن. له ئا قیستای
 زه رده شتی دا له ئاده مه وه یه که م مرو ف ده هی نیت که به پادشا ناوی بردو وه، له ئایینی زه رده شتی
 پادشا کان گرن گ بوون، ئاده م به پادشا و شا هی گه وره ناسرا وه به ناوی (ته خمور) له شاهنامه دا
 به (طهمورس)، هه رچه نده له گێرانه وه دا له ناوی پادشا کانیان تیکه لو پیکه لیه کی پتوه دیاره، دیاره
 به هو کاری وه زن و قافییه ی شیعه ر کانی شاهنامه یه.

لەدوای پادشایەتى (طهمورس) كەسكى تر دىت بەناوى (جەمشید)، بە یەكك لە پادشا دادپەرورەكانى پارسیا دادەنریت، گوايە ئاوەدانى زۆرى كردۆتەو، گرنكى زۆرى داوہ بە رستن و چنن و كەرەستەى سەربازى دروست كردوو، ئەم كەسە لە ئىران ژیاوہ پيش لافاوہكەى نووج و باوكى ناوى (هوشەنگ) بوو، بە واتاى تەلارساز یاخود دروستكەرى بینای جوان.

هەرورەكو ئاماژەمان پێدا لەناوچەكانى دۆلى پافیدەین لافاو و طوفان لەویدا بوو، ئىرانیش بەهۆكارى زوڵم و زۆرى پادشاكان لە ناوچەى یەكتر دوور دەكەوتنەو، خەرىكى فراوان كردنى قەلەمپەوى خۆیان بوون، لەجەنگدا بوون هەر ماوہیە و دەورانى سەردەمى پادشایەك بوو كە پیناچیت لە باوان و نەسەبیاندا لە یەكەوہ نزىك بووبن، لە كىتیبە مێژووویەكاندا زۆر شتى خورافى باسكراوہ لەسەریان، هەرورەها پۆژمىرى پارسیای كۆن بەهەمانشیوہ پۆژمىرى سى هەفتە سالتىك بوو، چونكە زۆرىك لە پادشاكانیان لە سەروو هەزار سالتەوہ ژیاون.

بەلگەى نوێ لەبەردەستدایە كە نىوانى پادشاكان بە پۆژمىرى هیجری قەمەرى لىكدراوہتەو، ٣٠-٤٠ سالت نىوان پادشاكانیان بوو، بۆ ئىوانە نىوان هوشەنگ و طەهمورس ٣٠ سالت حوكمرانى بوو، هوشەنگ ٤٠ سالت حوكمرانى كردوو!

پادشاكان لەو نىوہەندەدا زۆر بوون لە سەردەمى ئادەم و نووج ئەوانەى كە ناویان هاتووہ (پەردات، یوبونگان، كىومەرتن، بیوراسب...هتد) ئەمانە و زۆرىكى تر لە ئاقىستادا هاتووہ، هەندىكىش لە شاھنامەى ئىرانیدا یاخود كوردیدا.

سەردەمى زوحاك ناسراو بە ئەژدەها^(٦٨)

زوحاك بە خویترىترىن پادشای ئىران دادەنریت كەناوى زۆرە لە ئاقىستادا بە بیوراسب هاتووہ، كە واتاى ئەژدەها دەدات، عەرەب پێى دەلین ضحاک وەكو ئىبن ئەثر باسى دەكات كە لە طەبەرىدا و ئىبن جەوزى لە ئەعالىبى وەرێگرتووہ.

^(٦٨) (ابن الأثير) مێژوونووسى گەورەى كورد دەنووسى: هەندى دەلین: بیوراسب ئەژدەهاكە (الضحاک).
(هشام الكلبي) بروای وایە: ئەژدەهاك (نەمروذ) بوو، كە لەسەردەمى ئەودا بریارى سوتاندنى ئىبراهیمى داوہ. (الكامل فى التارىخ/ج١: ٥٨-٥٩).
بىنگومان لە رانیە/ بىتوین/ لە حاجاوە شوئەوارى ئەشكەوتى ئىبراهیم هەيە، هەرورەها دۆلتانان هەيە، شوئى مەنجهنىقى ئىبراهیم هەيە، وە گردى نەرمودیشى لىتە.
دىسان (ابن الأثير) باس دەكات: لە مێژووێ فارسى وا باسكراوہ (فەرەیدون) هەمان (زوئقەرەنەین) لە سەر ئایىنى ئىبراهیم بوو و هاوړى ئەو بوو. (الكامل فى التارىخ/ج١: ٦٤).

ههروه‌ها له شاهنامه‌دا به‌ناوی (مورداس) هاتوو، که سیک بووه خوینریژ و زالم بووه، ته‌نانه‌ت ده‌لین که یه‌که‌م فیرعه‌ون بووه له ئیرانه‌وه په‌ریه‌ته‌وه بۆ ناوچه‌کانی یه‌مه‌ن و له‌وێ نیشته‌جێ بووه، زۆربه‌ی سه‌رزه‌وی خستۆته ژێرده‌ستی خۆی، له‌طه‌به‌ریدا هاتوو که شاری بابل ئه‌و دروستی کردوو، یان زۆریکی تر له‌شاره‌کانی تر هه‌ر له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و دروست بووه.

وه‌کو (دیمه‌شق و شاری صور) له‌په‌رینه‌وه‌یدا بۆ ولاتی یه‌مه‌ن خراپه‌کاری زۆری ئه‌نجام داوه.

هه‌رچه‌نده‌ خورافاتای زۆری به‌ده‌مه‌وه‌ هه‌لبه‌ستراوه، به‌لام پێده‌چیت که خاوه‌نی دوو ماری گه‌وره‌ بووبیت که خۆی په‌روه‌رده‌ی کردب‌ن و مۆخی سه‌ری مروّقی ده‌رخوارد داب‌ن وه‌کو پاسه‌وان به‌کاری هینابیت، هاوشیوه‌ی سه‌گی پاسه‌وان که له‌کاتی خه‌ودا و له‌کاته‌کانی تردا خۆی ماره‌کانی پازی نه‌کردایه‌ که‌س نه‌یده‌وێرا نزیک بێته‌وه‌ لێ، هه‌ر ئه‌م هۆکاره‌یه‌ نازناوی ئه‌ژدیهای پێ لێتراوه، خۆی به‌ خوا زانیوه و بێتایینی و خاوه‌ناسی بلاکردۆته‌وه‌.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زوحاک له‌بنه‌ماله‌و نه‌وه‌ی هوشه‌نگ بووه، لای پارسیه‌کانیش له‌کۆندا وابوو، نابیت پادشا بکوژریت به‌ده‌ستی ره‌عیه‌ت و خه‌لکی ئاسایی، به‌لکو پادشا ده‌بیت به‌ده‌ستی پادشا بکوژریت، بۆیه‌ یه‌کیک له‌کوره‌ پادشا‌کانی سه‌رده‌م به‌ناوی (فه‌ره‌یدوون) له‌ نه‌وه‌ی جه‌مشیدی پادشای پارسیا بووه، له‌دوای زوالم و زۆری زوحاک که‌سیک به‌ناوی (کابی) یاخود (کاوه) که له‌میژوووه‌ عه‌ره‌بیه‌کاندا به‌ (کابی) هاتوو و له‌ میژووی فارس دا به‌ (کاوه) هاتوو و خه‌لکی ناوچه‌ی ئه‌صفه‌هان بووه‌ دژی زوحاک وه‌ستاوه‌ته‌وه‌ و پشتگیری فه‌ره‌یدونی پادشای کردوو له‌ ولاتی پارسیادا و له‌دوای کوشتنی زوحاک فێستیقالیک یاخود جه‌ژنیکیان گرتوو به‌ناوی نه‌ورۆز، له‌ میژوووه‌ عه‌ره‌بیه‌کاندا به‌ (نیروز) هاتوو، یاخود ده‌لین زوحاک ده‌رکراوه‌ و له‌خاکی یه‌مه‌ندا ماوه‌ته‌وه‌ و قه‌له‌مه‌وه‌ی که‌مبۆته‌وه‌ له‌و ولاته‌ له‌ناوچوووه‌. نووسه‌ر ئه‌م رایه‌ی پێ په‌سه‌ندتره‌ که زوحاک له‌خاکی یه‌مه‌ن دا مابێته‌وه‌ و هه‌ر له‌ویش مردبیت، چونکه‌ به‌هۆکاری خراپه‌کاری زوحاک، خوای گه‌وره‌ دوای نوح عَلَيْهِ السَّلَام پێغه‌مبه‌ریک ده‌نیریت بۆ ئه‌و ناوچه‌یه‌ بۆ راستکردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ری شیوترایان، هه‌روه‌ها یه‌کیک له‌ ده‌ورانی سه‌رده‌می فیرعه‌ونی گوايه‌ له‌نه‌وه‌کانی ده‌وله‌تی پارسیاوه‌ بووه‌ که پێده‌چیت ناوی (خه‌شیارشا) که فیرعه‌ونی پارسیایه‌ له‌نه‌وه‌ی زوحاک بێت.

له دواى زوحاک له سه رده مى فهره يدون که پادشايه کى چاکه خواز و خواناس بووه، ئين ته ئير له ميژووه کهيدا باسى ده کات که کورى ته سفیان (اثفیان)^(۶۹) بووه، له ناو خه لکيدا دادپه روه رى چه سپاندوه پادشايه کى دادپه روه ر بووه.

له سه رده مى فهره يدون و دواى نوح عَلَيْهِ السَّلَام ئير شارستانيه ت ده ست پنده کات، که ده لئين شارستانيه ت واتا دروستبوونى کوومه لگه ي گه وره له شار و شاروچکه و گوند، که له سه ر سى بنه ما داده مه زريت ته وانيش {بيروباوه ر، پيشکه وتن و خوره وش (موړال)} هه رچى شارستانيه ت هه يه له جيهاندا له سه ر بنه ماي ئه م سى چه مکه دامه زراوه که يه که م جيگای شارستانيه ت له ولاتى عيراقى ئيستاه ده رکه وتووه له شارى بابل که بنه رته و شه که (بابول ئيل) بووه، واتا ده رگای مالى خوا ياخود ده رگای خوا.

فه ره يدون له شارى بابه لوه هوکمرانى کردووه، ده لئين يه که م که س بووه که نازناوى (صوفى) هه لگرتووه و کاوه ش سه روک سوپا بووه نازناوى ده رویش ياخود ده رفيشى هه لگرتووه، قسه يه ک هه يه ده لئين (نه مروود) يان (نيمروز) له نه وه ي فه ره يدونه، هه ر فه ره يدونيشه که دامه زرينه رى شاره کانى تر له ريگای کوره کانييه وه له يونان، ميسر و شامدا، کوره کانى ناسراون به (شه رپم) کورى گه وره ي بووه، کورى ناوه نجى ناوى (توج) بووه، کورى بچووکی ناوى (ئيره ج) بووه، ده سه لاتى فه رمانپه واپى خو ي به سه ر هه ر سى کوره کهيدا دابه ش کردووه ته وانيش دواى مردنى باوکيان که وتونه ته جه نگ و له ناوبردنى يه کترى له سه ر خاکی پارسيای کوندا.

^(۶۹) ناوى باوى فه ره يدون بووه پادشای پيشداديه کان، له شاهنامه دا به ثابتين ناوى هاتووه به واتای خاوه نى مانگای زور ياخود مانگای به له ک.

مهمله که تی پینجهم:

رووداوه کانی ژیانی هوود عَلَيْهِ السَّلَام

پیش چوونه ناو باسی ژیانی ئەم پیغه مبه ره ئازیزه پتویسته ئەوه بزانی که مروڤایه تی له سه ره زهوی له پهره سهندن دایه و ژیان له چاخێ سهره تایێ و بهر ئایینه وه به رهو ده ستپکی شارستانییهت ههنگاو ده نیت، لیره دا باسی شارستانییهتی ناوچهی الأحقاف ده کهن، یاخود ناسراو به (ئیره م) یان (عاد)، هه موو ئەم ناوانه باسی جیگاو شاری ئەم پیغه مبه ره به پرێزه هاوکاته له گهڵ شارستانییهتی بابل و ئوور و شارستانییهت هه تاییه کانی میزۆپۆتامیا، به لام ئیره م به ناوچه هه ژمار کراوه، نهک شارستانییهت له کاتیکدا زۆر به هیز بوون له بواری ته لارسازی، پیشکه وتوو بوون له بواری بونیادناندا، له هه مان کاتیشدا هه ندیک شوینه وارناسان به شارستانییهت ناویان بردوووه.

ده بیت ئەوه ش بزانی که ئەم ناوچه یه ماوه یه کی زۆر له ژیر ده سه لاتێ پادشاکانی تیران دا بووه، به تاییهت زوحاک که له پیشتر ئاماژه مان پێداوه.

ئین خه لدوون ده لیت: شاریک نه بووه به ناوی (ئیره م)، به لکو ناوانی ئەم شاره له لایه ن رافه کارانی قورئان که نه زمونیان که م بووه ئەم وته یان داهێناوه و وشه ی (ئیره م) که خوا ی گه وره ناوی بردوووه له قورئان دا مه به ستی خودی هۆزه که یه نهک شار و ولاته که یان.

ئهمه ش ئەوه مان بوو روون ده کاته وه که هۆزی عادی یه که م و عادی دووه م که به (ئهموود)^(۷۰) ناسراوه، ئەم دوو هۆزه له ناوچه ی عه ره بستان دا ژیاون درێژ کراوه ی یه ک بنه پره تن هه موو ناوچه که یان ئاوه دان کراوه ته وه، به لام له شیوه ی شار نا، به لکو له شیوه ی هۆز و لادی بچوو ک بچوو ک دا، تا ئەمپروش شوینه واری دیاره و ماوه ته وه، هه رچه نده ئاسه واره کان به ربلاون، به لام جوور و بیناسازی و نه خشه و ته لارسازی هاوشیوه ی یه کن، به لام زۆر به ربلاون له ناوچه کانی ئەحقاف-ه وه ده ست پێ ده کات تا ناوچه کانی ولاتی ئه رده نی ئەمپرو و به شیکی سووریا و یه مه نیش ده گرێته وه.

ئەم ناوچه یه و باسی پیغه مبه ران له کتیه ئاسمانیه کانی تری وه کو ته ورات نه هاوتوو، هه رچه نده عه ره ب یه هوود به وه تاوانبار ده کات که گوایه له ته ورات دا ناوی ئەو

.....
(۷۰) له به شه کانی تر دا به ته واری ئاماژه ی پێ ده ده ی.

پیغه مبهرا نه یان لابر دووه که ئه مهش دووره له راستیه وه له تهوراتدا خوی گه وه باسی نه کردووه، چونکه پیغه مبهران سهلامی خویان لئ بێت زۆرن که ناویان له قورئان، تهورات، ئینجیل و کتیبه کانی تری وه کو صحوف و ناوه کانی تر دا نه هاتووه. ئه مهش هوکاری تاییه تی خوی ههیه هه ندیک له پیغه مبهران له کتیبه کانی پابر دووودا ناویان هاتووه، وه کو دانیال، هه زقیال، یوشه عی کوری نون و... هتد.

قورئان له و ناوچه یه وه هاتووه چۆن زنجیره ی پیغه مبهرا نی نه وه کانی یه عقوب به یه که وه گریداوه تا پاده یه کی زۆر، لیره ش له قورئان دا ناوی س پیغه مبهری عه ره بی هیناوه که له فه رمووده یه کی لاوازا دا هاتووه، به لام واتا و تیکه یشتنی راسته که به هوکاری که سیک فه رمووده که لاوازا کراوه، نه ویش که سیک و ابووه شتی لئ وه رنه گیراوه (ئیراهیم کوری هیشام کوری یه حیا)، ئیمامی زه هه بی ده فه رمویت (متروک) ه.

فه رمووده که ده فه رمویت: ئه بو زه یری غیفاری پرسیاری له پیغه مبهر ﷺ : چه ند پیغه مبهری کرد عه ره ب هه بووه؟

پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمووی: چوار له و پیغه مبهرا نه عه ره ب بوون که بریتی بوون له: (هوود، صالح، شوعیب و خودی پیغه مبهری خوا، سهلامی خوی گه وه له هه موو پیغه مبهران بێت)^(٧١).

بۆ ئیمه ی موسلمان گرنگه باسی بکه ین نه ک له بهر ئه وه ی یه هوود بوو یان عه ره ب بووه، یان کورد بووه بۆ ئیمه ی موسلمان گرنگه باسی ژیا نی پیغه مبهرا ن بکه ین و بزانی و واقعی ژیا نیان چۆن بووه له چ سه رده مێک و شوین و جیگایه کدا ژیا ون، تا په ندو وانه ی ژیا نیان لێ وه فێر ببین و مه شخه لی رێگای تاریکمان بن تا پرووناکی بکه نه وه به ئه زموون و پروودا وه مو باره که کانی ژیا نیان، لیره دا که باسی هۆز و نه ته وه یه ک ده که ین لای ئیمه گرنگی ته نها بۆ با سه مێژوو یه کان هه یه، که زانیاری ده رباره یان بزانی و با شتر و چاک تر واقعیه که بناسین.

.....
(٧١) فی صحیح ابن حبان عن ابی ذر فی حدیث طویل فی ذکر الأنبیاء و المرسلین قال فی ه: (منهم) اربعة من العرب: هوذ، صالح، شعیب، و نبیک یا ابا ذر.

هوود پيڻغه مبهَر َعَلَيْهِ السَّلَامَ كِنِيه؟

هوود َعَلَيْهِ السَّلَامَ يه كيځكه له پيڻغه مبهَره عه ره به كان كه بُو گه لي (عاد)^(۳) تير دراوه، گه لي عادي ش چهنډ به شيكي لي جيا بوته وه، بلاو بونه ته وه له يه مه نه وه به ره و ناوچه كاني عه ره بنشين و نه جد به گشتي، كه ره چه له ك و بنه پره تيان عه ره بن.

عه ره بيش سَي جوړن: عه ره بي له ناوچه ي (بائده) واته نه ماون و نه وه كانيان نه ماوه.

عه ره بي په سهن كه له ناوچه كاندا بوونيان ماوه و ناسراون به عه ره بي (عاربه).

كوټا جوړيان به عه ره ب كراوه كانن وه كو نه وه كاني ئيسماعيل و خودي ئيسماعيل كه ره چه له كي بنه پره تيان (قبيطي) يه، واتا خه لكى ميسرن.

ثم سَي جوړه عه ره به كه بوونيان هه بووه، دوانيان ماوه و دانه يه كيان له ناوچوون كه وا له م باسه ي پيڻغه مبهَر هوود َعَلَيْهِ السَّلَامَ باسي ده كه ين، هوږي عاد دوو به شه به شيكيان به عادي يه كه م ناسراوه و عادي دووهم به ته موود ناسراوه.

خوای گه وره ش ده فهرموت: ﴿وَأَنذَرُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۖ وَزَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ﴾ النجم

واته: هه ر خوای گه وره بوو كه عادي سه ره تاي قهومي هوودي له ناو برد كه ئيمانيان نه هيټا

قهومي ته مووديشي له ناو بردو هيچ كه سيكي لتيان نه هيشته وه

له ميژووه كاندا هاتووه هوود كوپري شالغ-ي كوپري سامي كوپري نووح-ه يان ده لټن: هوود خو ي ناوي عابري كوپري شالغ-ي كوپري ته رفه خه شزي كوپري سام-ي كوپري نووح-ه يا خود ده لټن: ناوي هوودي كوپري عه بدوللای كوپري په باحي جارودي كوپري عادي كوپري عوصي كوپري ئيرامي كوپري سامي كوپري نووح-ه.

هه موو ميژووه كانم پشكني هيچ سه رچاوه يه كم ده ست نه كه وت بُو راستي و دروستي ثم ناو و باوانه ي ثم پيڻغه مبهَره به ريزه، هه موو ميژوونووسه كان له نه بو جه عفهری كوپري

.....^(۳) له سه ره تا كاني (۱۹۹۰) له رږژنامه جيهانيه كاندا بلاو كرايه وه، كه شاريكي ته فسانه يي عه ره بي

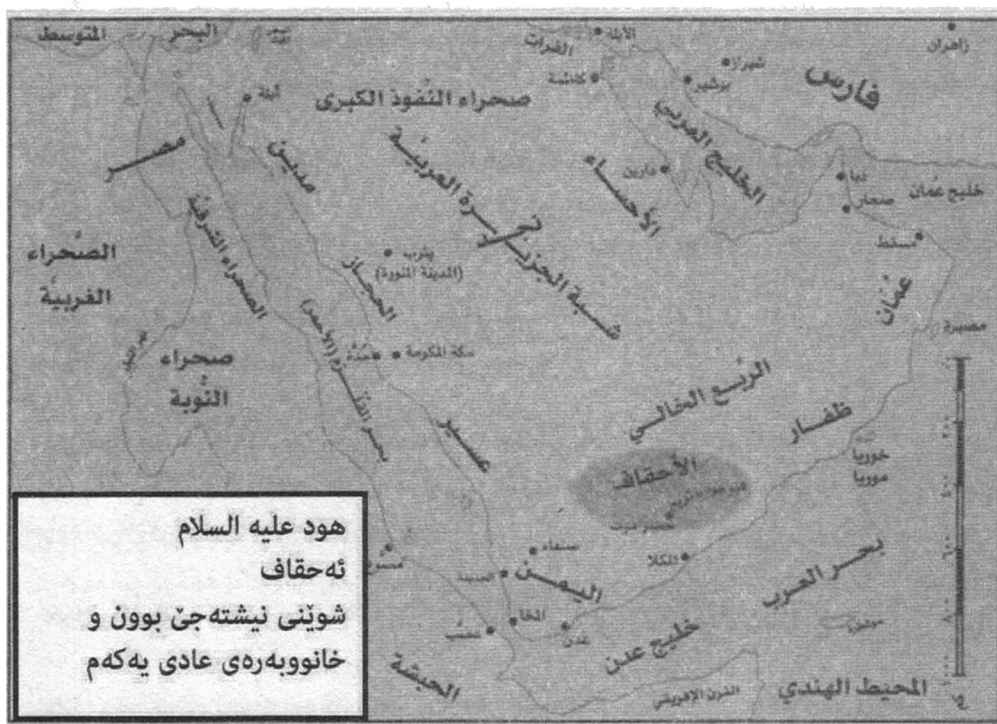
دوژراوه ته وه: (نوبار دوورگه ي لماوي)، كه قورټان به ر له (۱۴) سه ده باسي كردووه.

شوېنه واري لاو (نيكولاس كلاپ) ته و شاره ي دوژييه وه، گوايه شويني گه لي عاد بووه.

(الأمم البائدة/ هارون يحيى/ل: ۸۳) سه ير بكه.

مەملەكەتى بېغەمبەرەن

مەھمەدى كورپى جەريرى طەبەرييان وەرگرتووه، لەناو مێژووى طەبەرييشدا هېچ سەرچاوەیەك باس نەكراوه!

کەواتە پاستى و دروستى جیگای گەفتوگۆیە و هېچ بەلگەى یەکلاکەرەوهمان لەبەردەستدا نییه، خۆای پەروەردگار لە هەمووان زاناترە.

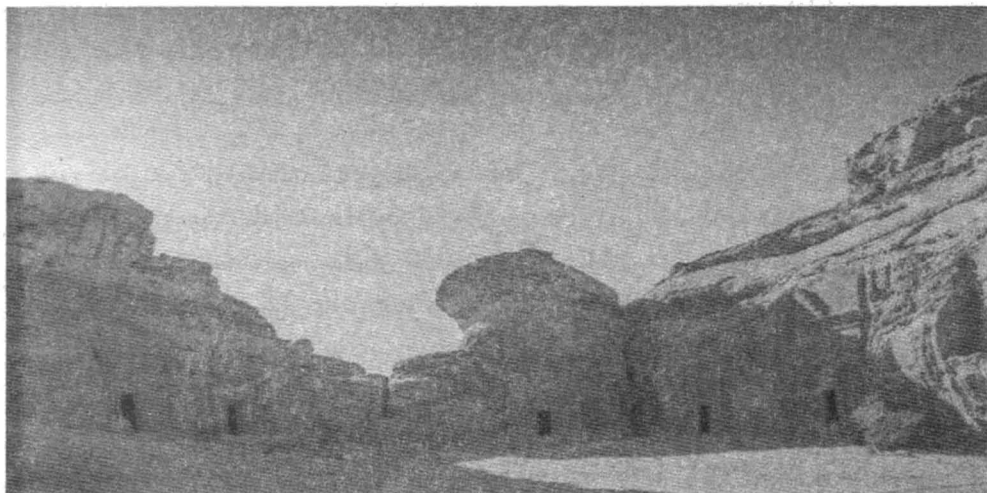
لەناوچەیهکی مەلایدا ئەم گەلە ژایانیان بێردۆتە سەر کە ناسراوە بە (الأحقاف) یاخود لەبەرزیایی شاخەکانی ئێوان ولاتی یەمەنى ئیستا و سەلتەنەتى عومان دا ژیاون کە ناوچەیهکی شاخاوى و مەلای بووه.

پێى و تراوه (ئەحقاف) لە دۆلێکی فراوانی گەورەدا بوون بەناوی (مغیث) کە خاکەکیان نزیک بووه یان پوانیویەتى بەسەر دەریای هیندی دا کە ئەو سەرەدەمە پێى و تراوه (الشحر)ە.

ئیرهم ته‌ن‌ها به هۆزی عاد ناوتریت به‌ل‌کو به هه‌موو دانیش‌توانی ئەو سەردەمه دە‌وترا که بنه‌ره‌تیان ده‌گه‌رپ‌ته‌وه بۆ عاد واتا (ئه‌موود) یش ده‌گه‌رپ‌ته‌وه، به‌و به‌ل‌گه‌یه‌ی ئیبن خه‌لدوون باسی کردووه له‌ میژوووه‌که‌یدا و پیشتر ئاماژه‌مان پ‌یدا.

ئه‌م هۆز و گه‌له له‌ سەردەمی خۆیاندا هاوشیوه‌یان نه‌بووه له‌ توانا و ده‌ست په‌نگین و به‌هێز و توانایان خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: **﴿إِزَمْ ذَاتِ الْعِمَادِۙ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِۙ﴾** الفجر

واته: عامود و میخی زۆریان هه‌بووه که به‌ل‌گه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که ژماره‌یان زۆر بووه، یاخود گه‌راون له‌ شوینانداو میخیان چه‌قاندوووه خیمه‌یان داکوتیوه‌و دواتر رۆیش‌توون و ئەو شوینه‌یان به‌ج‌ئ ه‌یش‌توووه، یاخود و‌تراوه: عامودی زۆر به‌ه‌یزیان هه‌بووه له‌به‌ر ئەوه‌ی خۆیان زۆر به‌ه‌یز بوون و پ‌یکهاته‌ی له‌شیان زۆر به‌ه‌یز بووه ﴿ که خ‌وای گه‌وره له‌ به‌ه‌یزیدا هاوشیوه‌ی قه‌ومی (عاد)ی دروست نه‌کردوووه، واته: زۆر زۆر به‌ه‌یز بوون و ئەیان‌وت ک‌ئ هه‌یه له‌ ئیتمه به‌ه‌یز‌تر ب‌یت و شانازیان ئە‌کرد به‌ به‌ه‌یزیانه‌وه، به‌لام که ئیمانیان نه‌ه‌ینا به‌ه‌یزییه‌که‌یان سوودی پ‌ئ نه‌گه‌یان‌دن و خ‌وای گه‌وره له‌ناوی بردن ﴿

توانا و ه‌یزیان ب‌یۆینه بووه و هاوشیوه‌یان نه‌بووه، ب‌یگومان له‌ سەردەمی خۆیاندا. پ‌ین‌ده‌چ‌یت گه‌لی عاد و ئە‌موود له‌یه‌ک کات و سەردەمدا ژیا ب‌یت، نه‌ک د‌وای له‌ناو‌چ‌وونی عاد و ئە‌موود هات‌ب‌یت. ئە‌م ر‌ابه‌ش به‌گو‌یره‌ی پ‌اشماوه د‌یرینه‌کان که هه‌ردوو شوینه‌واره‌کان له‌یه‌ک ده‌چ‌ن

پیناچیت کاتی نیتوانیان جیاواز بیت، خو ئه گهر جیاوازیش بیت به چهند سالتیکی کهم لیکده دریته وه، ده سبتیکی هوژی عاد وتمان له ناوچه ی (ئه حقاف) دا بووه به به لگه ی قورئان خوی گه وه ده فره مویت: ﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ الْوُجُوهُ مِنَ الْبَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (الأحقاف

واته: ئه ی محمه د صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ تو باسی قهومی (عاد)یشیان بو بکه که خوی گه وه هوود پیغه مبه ر عَلَیْهِ السَّلَام - ی بو ناردن که له خویان بوو یاخود له نه سه بدا برابان بووه نه ک له دیندا برابان بیت، کاتیک که ئاگاداری قهومه که ی کرده وه له (ئه حقاف)، که شاخی لم بووه که شوینی قهومی (عاد) بووه له (حضر موت) که پی ووتوون له پیش ئیوه ش پیغه مبه رانی تر هاتوون و ئاگاداری قهومی خویان کرده وه له پیش و له دوی هوود پیغه مبه ر عَلَیْهِ السَّلَام هه موویان ووتوویانه عیاده تی هیچ که سیک مه که ن ته نها زاتی پیروزی (الله) نه بیت، چونکه ته نها ئه و شایانی په رسته و په رستراوی جه قه به راستی، ئه گهر عیاده تی جگه له خوی گه وه بکه ن من له سزای روژیکی زور گه وه لیتان ده ترسیم که خوی گه وه سزاتان ده دات که روژی قیامه ته.

له ناوچه کانی (حضر موت) دا بووه به واتای شاخی لماوی دیت، له سه ر بنه مای ئه وه ی که ئین خه لدوون ده لیت: شاریک نه بووه ناوی ئیره م بیت، خوی گه وره ش به شار ناوی نه بردووه، به لکو ئیمه ش ده چینه سه ر پاکی ئین خه لدوون که ئیره م شار نه بووه، به لکو شارستانییه تی ئیوان عاد و ئه موود بووه که خوی په روه ردگار هوود عَلَیْهِ السَّلَام - ی ناردووه بو هوژی عاد، پیغه مبه ر صالح-یشی ناردووه بو هوژی ئه موود و به هه ردووکیان و تراوه (ئیره م).

ده گه رینه وه ناوچه رگه ی هوژی عاد که خاوه نی سی بتی خوایی بوون به ناوی (صداء، صمود و هباء) له میژووی ته به ریدا هاتووه، به لام له میژووی ئین که ئیردا به (صمدا، صمودا و هرا) ئه م ناوانه ش پیده چیت هه ر هه مان خوا دروست کراوه کانی سه رده می نووح بیت له سواع و ود و یه غوث... هتد که کران به عه شتار و مه ردوخ له یۆنان بوون به ژووپیته ر و له پۆم فینوس و... هتد.

خوی گه وه هه میسه بو ناسینی زاتی به رزی و په کتاپه رستی و گه رانه وه بۆلای، پیغه مبه ران ده ئیریت، بانگه وازی حه زره تی هوود عَلَیْهِ السَّلَام بو ناسینی خوا بو یه کتاپه رستی و گه رانه وه بۆلای و خو پاریزی له تاوان و خراپه کاری.

خوی په روه ردگار ده فره مویت: ﴿وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (الأعراف

واته: بۆ لای قهومی عاد که هۆزێک بوون له (ئهحقاف) له (حضر موت) له یه مهن ئه ژیان خوای گهوره هوود پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام ی بۆ ناردن که له خوایان بوو هوود عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووی: ئه ی قهومی خۆم به تاک و ته نها عیاده تی خوای گهوره بکه ن و شه ریک بۆ خوای گهوره بریار مه ده ن له به ر ئه وه ی جگه له الله هیچ په رستراویکی تری هه قتان نییه که شایه نی په رستی بیت بۆ ته قوای خوای گهوره ناکه ن به وه ی که ئیمان بیتن.

ئهمه ش ده ستپێکی کاری هه موو پیغه مبه رانه، بۆیه خوای گهوره باسی ژیا نی هه موو پیغه مبه رانی نه کردووه، چونکه کاری پیغه مبه ران هه مووی له یه ک ده چیت، ئه گه ر نموونه ی پیشه وه ران به نینه وه له هه ر پیشه یه کدا بۆ ئه نجامدانی پیشه که یان هه موو پیداو یستی و که ره سه ته کانیان هه مان شه، به لام ده شیت دوکان و کار و جیگیان جیاواز بیت.

پاش ناساندنی خوای موته عال ئاگاداریان ده کاته وه و هۆشداری سزاو پاداشتیان پێ ئه دات و گه رانه وه بۆ رۆژی قیامه ت، خوای گهوره ده فه رمویت: ﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ الْبُحُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (الأحقاف)

واته: ئه ی محمه د صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تۆ باسی قهومی (عاد)یشیان بۆ بکه که خوای گهوره هوود پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام ی بۆ ناردن که له خوایان بوو یاخود له نه سه ب دا برایان بووه نه ک له دیندا برایان بیت، کاتیک که ئاگاداری قهومه که ی کرده وه له (ئهحقاف)، که شاخی لم بووه که شوینی قهومی (عاد) بووه له (حضر موت) که پیتی وتوون له پیش ئیوه ش پیغه مبه رانی تر هاتوونه و ئاگاداری قهومی خوایان کردووه له پیش و له دوای هوود پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام هه موویان وتوو یانه عیاده تی هیچ که سێک مه که ن ته نها زاتی پیروزی (الله) نه بیت، چونکه ته نها ئه و شایانی په رستنه و په رستراوی هه قه به راستی ئه گه ر عیاده تی جگه له خوای گهوره بکه ن من له سزای رۆژیکی زۆر گهوره لیتان ده ترسێم که خوای گهوره سزاتان ده دات که رۆژی قیامه ته.

کاری هوود عَلَيْهِ السَّلَام راستکردنه وه ی چه مکه په رستشیه کان بوو که به هه له و درۆ و هه له به سترای شوینی که وتبوون، خوای گهوره ده فه رمویت: ﴿وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ﴾ (هود)

واته: هه ر خوای گهوره بوو که عادی سه ره تای قهومی هوودی له ناو برد که ئیمانیان نه هینا.

هه‌رچه‌نده بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ران زۆر واقعی و گونجاوه له‌گه‌ڵ بیروه‌هۆش و سرووشتی مروّقه‌کان دا، به‌لام به‌رژه‌وه‌ندی خوازه‌کان و نه‌وانه‌ی که شوین هه‌واو ئاره‌زوو و نه‌فسی خوێان که‌وتوون، نه‌گه‌ر خه‌لکی واقعی بوو خاوه‌ن بیروباوه‌ری پاک و جوان و باش بوو، نه‌وان سوودمه‌ند نابن، چونکه‌ ئایینی خوا و پیغه‌مبه‌ر که‌رامه‌تی خه‌لکی و نه‌قلی خه‌لکی به‌هه‌ردوو په‌گه‌زه‌که‌یه‌وه ده‌پاریزیت، که‌ کۆمه‌لگه‌ش خاوه‌نی هۆشیاری و بیرى پاک و جوان بوو نه‌وا به‌رژه‌وه‌ندخواز و قوورخچییه‌کان ناتوانن کاری خوێان نه‌نجام بدن، هه‌میشه‌ که‌ نه‌نجامی به‌ (که‌ر) کردنی خه‌لکی ده‌سه‌لاتدار سوود ده‌بینن.

ئایینی خوایی مروّف له‌ ئاژه‌ل بوون ده‌پاریزیت، هه‌ر به‌ ناسینی یه‌کتا په‌رستی مێشک و دَل فراوان و چاو کراوه‌ ده‌بیت، ئیتر زۆر ئاسایی ده‌بیت که‌ به‌رژه‌وه‌ندیخوازان و خاوه‌ن کۆمپانیا گه‌وره‌کان دژی پیغه‌مبه‌ران بن و دژی خوا ده‌بن، چونکه‌ به‌رژه‌وه‌نده‌یه‌کانی نه‌وان ده‌خاته مه‌ترسییه‌وه و کۆمپانیاکانیان توانای په‌یدا کردنی سوودی زۆری نامینیت و خه‌لکیان بۆ به‌ئاژه‌ل ناكریت.

جا ئه‌م جوّره‌ که‌سانه‌ له‌ شیوه‌ی سه‌رمایه‌داری ده‌رده‌که‌ون، یان جیهانگیری یاخود وه‌کو ب‌تی سیسته‌مه‌کانی پوژناوا و لاسایی کردنه‌وه‌یان له‌ ولاتی موسلماناندا وه‌کو عه‌لمانیه‌ت.

گه‌لی عادی‌ش هه‌ر له‌و جوّره‌ پێوانانه‌ی نه‌مپوون، بۆیه‌ خیرا که‌وته‌نه‌ دروستکردنی پروپاگه‌نده (سکاندال) و وته‌ی ناشرین بۆ پیغه‌مبه‌ر ه‌وود عَیْیَاکُمْ، خ‌وای گه‌ور ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ ١٣ قَالَ يَقَوْمُ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٤ أَبْلِغْكُمْ رَسُولِي رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ١٥﴾ الأعراف

واته‌: ده‌سه‌لاتدارو سه‌رکرده‌و ناوداره‌کانی قه‌ومه‌که‌ی له‌ کافران پێیان وت نه‌ی ه‌وود ئیمه‌ وا نه‌بینن که‌ تۆ که‌سیکی گومراو گیل و که‌م عه‌قلی ئیمه‌ گومانی نه‌وه‌ت پێ نه‌به‌ین که‌ تۆ یه‌کیک بیت له‌ درۆزان و درۆ بکه‌یت و بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی بکه‌یت و پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌بی ١٣ ه‌وود پیغه‌مبه‌ر عَیْیَاکُمْ فه‌رمووی: نه‌ی قه‌ومی خۆم من گیل و که‌م عه‌قل نیم، به‌لکو په‌یامبه‌رو پیغه‌مبه‌ری خ‌وای گه‌وره‌م له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌وه‌ بۆ لای ئێوه‌ نێردراوم ١٤ په‌یامی خ‌وای گه‌وره‌تان پێ نه‌گه‌یه‌نم، من ئاموژگاریکاری ئێوه‌م به‌دلسۆزی و نه‌مینم به‌وه‌ی که‌ ناپاکی ناکه‌م له‌و په‌یامه‌ی خ‌وای گه‌وره‌ ١٥

هوود عَلَيْهِ السَّلَام بهردهوام بوو له ئاموژگاری و بانگه‌وازه‌که‌ی و هه‌ولێ ئه‌دا تێیان بگه‌یه‌نیت له‌دوای گه‌لی نوح عَلَيْهِ السَّلَام ئیتر ئیوه‌ خه‌لیفه‌ن له‌سه‌ر زه‌وی و پێغه‌مبه‌رتان له‌ناودایه‌ و خوای گه‌وره‌ هێز و توانا و ئه‌قلی پێ به‌خشیون، بۆیه‌ له‌م نیعمه‌ته‌ جوانه‌ی خوای گه‌وره‌ سه‌ر با ئه‌ده‌ن و خۆتانی پێ پرزگار و سه‌ربه‌رز ناکه‌ن له‌ دنیا و قیامه‌ت دا؟

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿أَوْعِجْبْنُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً فَأَذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (الأعراف

واته: ئایا پێتان سه‌یره‌ یان به‌دووری ئه‌زانن که وه‌حی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتانه‌وه‌ دابه‌زی بۆ سه‌ر که‌سیک له‌ خۆتان که‌ من له‌ خۆتانم و ئه‌مناسم بۆ ئه‌وه‌ی ئاگادارتان بکاته‌وه‌ یادی ئه‌و نیعمه‌ته‌ی خوای گه‌وره‌ بکه‌نه‌وه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ ئیوه‌ی کرد به‌ جێنشین له‌سه‌ر پرووی زه‌ویدا له‌ دوای قه‌ومی نوح که‌ ئه‌وانی له‌ناوێرد چوونکه‌ سه‌رپێچیان کردو ئیمانیان پێ نه‌هێنا، ئیوه‌ی هێنا له‌ناو خه‌لکیشدا ئیوه‌ی زیاتر به‌هێز کردووه‌ که‌ بالاتان درێژو به‌رزه‌ و لاشه‌تان زۆر گه‌وره‌یه‌، ئیوه‌ یادی نیعمه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ بکه‌نه‌وه‌ له‌سه‌رتان به‌لکو سه‌رفراز بن به‌هۆی بیر کردنه‌وه‌ له‌و نیعمه‌تانه‌ بتانگه‌یه‌نێ به‌ ئیمان هێنان به‌ خوای گه‌وره‌.

پاشان هوود عَلَيْهِ السَّلَام بیری خسته‌نه‌وه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ چ توانا و هێزی پێه‌خشیوون، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿اتَّبِعُونِ بِكُلِّ رِيعٍ ؕ آيَةٌ تَعْبُوتُنَّ ۖ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ۖ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطْشُكُمْ جَبَّارِينَ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَأَطِيعُوا ۖ وَأَتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ۖ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمِ وَبَيْنَ ۖ وَجَنَّتِ ۖ وَغُيُونَ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (الشعراء

واته: ئایا ئیوه‌ له‌ هه‌موو شوێنێکی به‌رزو سه‌ر پێگاوه‌ له‌ شاخه‌ به‌رزه‌کاندا کۆشک و ته‌لاری به‌رزو پته‌و گه‌وره‌و سه‌ره‌نجراکیش دروست ئه‌که‌ن له‌ کاتیکیدا پێویستتان پێ نییه‌و ته‌نها بۆ فه‌خرو شانازی و ده‌رخستنی تواناتانه‌و ته‌نها کات به‌سه‌ر بردن و خۆماندوو کردن و به‌فیرودانی تواناتانه‌ ۞ کۆشک و ته‌لاری به‌رزو قه‌لاو شواری پته‌و دروست ده‌که‌ن وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ ئیوه‌ نه‌مرن و به‌هه‌میشه‌یی بێننه‌وه‌ ۞ کاتیکی که‌ بتانه‌وێ به‌سه‌ر که‌سیکیدا زāl بن زۆر به‌ توندوتیژی زāl ئه‌بن به‌سه‌ریدا له‌ ناحه‌قی و سته‌مدا ۞ ده‌ی ئیوه‌ ته‌قوای خوای گه‌وره‌ بکه‌ن و له‌ خوا بترسێن و گوێرایه‌لی من بکه‌ن ۞ ته‌قوای ئه‌و خواجه‌ بکه‌ن که‌ یارمه‌تی داوه‌ به‌و هه‌موو شته‌ی

که خوتان نه‌زانی له مال و مندال و سه‌روهت و سامان ﷺ یارمه‌تی داو و پشتیوانی کردوون به جوړه‌ها ناژه‌ل و به مندال ﷺ باخ و باخات و سه‌رچاوه‌ی ئاو و کانی و پروبارو بیره‌کان ﷺ نه‌گه‌ر ئیمان نه‌هینن و به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر کوفرتان نه‌وه من له‌وه نه‌ترسیم که خوی گه‌وره سزاتان بدات له پوژیکي زور گه‌وره‌دا که پوژي قیامه‌ته ﷺ

پاشان که‌وتنه‌ گفتوگو و ده‌مه‌ده‌م له‌گه‌ل حه‌زهره‌تی هوود ﷺ دا کاتیک پیغه‌مبه‌ران بانگه‌وازیان ده‌ست پي ده‌که‌ن به‌رانبه‌ریشیان به‌دوای به‌لگه‌و ده‌لیلی خویدا ده‌گه‌ریت بو نه‌وه‌ی دژي به‌کاری به‌پینینه‌وه، خوی گه‌وره نه‌و دیمه‌نانه‌مان بو ده‌گوازیته‌وه له‌قورئان دا و ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوٍّ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ بِاللَّهِ لَمَّا أُنْزِلْتُ وَأَمَّا كُتُوبُكُمْ﴾ ﴿فَمِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ﴾ ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ﴾ ﴿هُد

واته: وتیان: ئه‌ی هوود به‌پراستی تو هیچ به‌لگه‌یه‌کی پروون و ئاشکرات بو ئیمه نه‌هیتاوه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که تو پیغه‌مبه‌ری خوایت، له‌به‌ر قسه‌ی تو ئیمه‌واز له‌خوایه‌کانی خومان ناهینین ئیمه ئیمان به‌تو ناهینین ﷺ ئیمه نه‌لین هه‌ندیک له‌خوایه‌کانی ئیمه که تو قسه‌یان پي نه‌لئی نه‌وان ده‌ستیان لی وه‌شاندوویت و شیتیان کردوویت. هوود ﷺ فه‌رمووی: من خوی گه‌وره نه‌که‌م به‌شایه‌ت و ئیوه‌ش شایه‌ت بن که من به‌ریم له‌هه‌موو نه‌و خوایه‌انه‌ی که ئیوه کردوتانه به‌شهریک بو خوی گه‌وره له‌غه‌یری خوی گه‌وره نه‌یانپه‌رستن ﷺ جگه له‌خوی گه‌وره، خوتان و خوایه‌کانتان چیتان بو نه‌کرئ بو نه‌وه‌ی زه‌ره‌رو زیان له‌من بده‌ن بیکه‌ن و پاشانیش هیچ مۆله‌تم پي مه‌ده‌ن و په‌له‌بکه‌ن له‌وه‌ی که چ زه‌ره‌رو زیانیکم پي نه‌گه‌یه‌نن بیگه‌یه‌نن ﷺ من ته‌نها پشتم به‌خوی گه‌وره به‌ستوو، الله که په‌روه‌ردگاری من و په‌روه‌ردگاری ئیوه‌یشه هه‌ر نه‌وه من نه‌پاریزی له‌نخسه‌و پیلان و زه‌ره‌رو زیانی ئیوه، هیچ ناژه‌ل و گیانه‌به‌ریک نییه له‌سه‌ر پرووی زه‌وی ئیلا خوی گه‌وره پیشه‌سه‌ری گرتوو، واته له‌ژیر ده‌سه‌لاتی خوی گه‌وره‌دایه، به‌پراستی په‌روه‌ردگارم له‌سه‌ر پریگای پراست و دادپه‌روه‌رییه‌و ئیوه‌ی کافر زال ناکات به‌سه‌ر منی باوه‌پداردا ﷺ نه‌گه‌ر پشتیان هه‌لکرد له‌وه‌ی که ئیمان پي بینن نه‌وا پینان بلئ: نه‌وه‌ی که خوی گه‌وره منی له‌پیناویدا بو لای ئیوه ناردوو نه‌وه من به‌ئیه‌م پراگه‌یاندو به‌لگه‌م به‌سه‌رتاندا جیگیر کرد نه‌گه‌ر ئیمان نه‌هینن خوی گه‌وره ئیوه له‌ناو نه‌بات و که‌سانیکي تر له‌جی ئیوه

جینشین ده کات و ئەبن به جیگره وهی ئیوه که به تاک و تهنه خوا ده په رستن و شهریکی بۆ دانانن، ناتوان هیچ زیانیک به خوی گه وه بگه یهن به راستی په روه ردگارم هه موو وته و کرده وهی ئیوه نه پاریزی و چاودێرو به ده سه لاته به سهر هه موو شتیکداو سزاتان ده داته وه له سه ری (٢٧)

پاشان دووباره بوونه وهی میژوو که هه مان قه وانه له سه رده می کۆن و چاخى به رنایینه وه ئەم وته به رده وامه، ئەته ویت واز له ئایینی باوو باپیراغان به نین و شوینی بکه وین، وه کو نه وهی باوو باپیران خاوه نی توانا و ژیر و ئەقل بن.

خوی گه وه ده فه رمویت: ﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَیْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رَجْسٌ وَعَظِبٌ أَنُجِدِلُونِنِی فِیْ أَسْمَاءٍ سَنَیْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطٰنٍ فَاَنْتَظِرُوا إِنِّی مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِیْنَ ﴿٢٨﴾ الأعراف

واته: وتیان: ئایا تۆ بۆ ئەوه هاتووی که ئیمه به تاک و تهنه خوی گه وه به رستن، داوای ئەوه مان لی ئەکه ی واز بینین له و خویانه ی که باوک و باپیراغان په رستوویانه، ئەگه ر تۆ له راستگۆیانی ئەو هه ره شانه ی که لیمانی ئەکه ی بیهینه، واته: ئەگه ر ئیمان نه هیتین خوی گه وه سزaman ئەدات، با سزای خوی گه وه بیت، په له یان کرد له هاتنی سزای خوی گه وه ﴿٢٨﴾ فه رمووی: ده ی دلنیا بن له لایه ن په روه ردگار هه سزاو توو په بوونتان بۆ داته به زینن و غه زه بتان لی ئەگرئ، ئایا ئیوه مشتومرو ده مه قالی له گه ل مندا ئەکه ن ده رباره ی چه ند ناویک له و خویانه ی که خۆتان و باوک و باپیرانتان ناوتان لی ناو ن که خوی گه وه هیچ به لگه ی له سه ر ئەو خویانه ی ئیوه نه ناردۆته خواره وه ده ی چاوه پێی سزا بن منیش له گه ل ئیوه چاوه پێی ئەکه م، بزنان خوی گه وه چۆن سزاتان ئەدات، که ئەمه هه ره شه یه کی سه خته ﴿٢٩﴾

پاشان پیغه مبه ر هوود عَلَيْهِ السَّلَام بانگی کردن بۆ ته وبه و گه رانه وه تا خوی گه وه په حمیان پیبکات و پرزقیان زیاد بکات، خوی گه وه ده فه رمویت: ﴿وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾ هود

واته: ئە ی قه ومی خۆم داوای لیخۆشبوون له خوی گه وه بکه ن له تاوانه کانی پیشتوتان، پاشان ته وبه بکه ن و بۆ لای خوی گه وه بگه رینه وه و له داهاوو خۆتان بپارێزن له تاوان، خوی گه وه

بارانتان بۆ ئه بارینتی به لیزمه یه که له دواى یه که سه ره راپ هیزو توانای خۆتان خواى گه و ره زیاتر به هیزو به عزیزه تان ده کات به هووى ته و به و داواى لیخو شبوونه وه پشت هه لمه که ن و خراپه کارى مه که ن له سه ر پرووى زه وى.

که به رده وام ده بن له سه رکه شى و خراپه کارى، خواى په روه ردا گار پیغه مبه رو باوه رداران له خوانه ناسان جیا ده کاته وه و پاشان سزا و نازارى خراپه کاران ده ست پى ده کات، خواى گه و ره ده فه رمویت: ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَحْنُ حَكِيمًا هُوْدًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ (هود)

واته: کاتیک که فه رمان و سزای ئیمه هات هوود و ئه و باوه ردارانه ی له گه لیدا بوون هه موومان به پرهمه تی خۆمان پرگا ر کرد، ئه وائمان پاراست له سزایه کی زۆر ئه ستوور که ئه و بایه بوو که خۆیان و مالیانی هه مووی و یران کرد و که سیان نه ما.

ئینجا ده ستپیکى له ناوچوونى هوژى عاد خواى گه و ره بۆمان باس ده کات ده فه رمویت: ﴿وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَیْنَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ مُّخْلِ خَاوِيَةٍ﴾ (الحاقة)

واته: قه ومى عادیش که هوود پیغه مبه ر عَاتِيَةٍ ی بۆ ناردن خواى گه و ره له ناوى بردن به بایه که که له و په ڕى ساردیدا بوو ساردییه کی زۆر سه خت و هه لکردنه که یشى هه ر زۆر سه خت بوو کاته که یشى زۆر درێژ بوو. ﴿خَواى گه و ره ئه و بایه ی نارده سه ریان ماوه ی چه و ت شه و و هه شت پۆژ به رده وام یه که له دواى یه که ئه و بایه هیه کات هیمن و ئارام نه ده بووه وه، ئه و قه ومه که ئه و بایه یان به سه ردا هات ئه بینى هه ر هه موویان مردوونه و له زه ویه که که و توونه وه کو قه دی دارخورمایه کیان لیها ت که له زه ویدا که و تیبیت و پرزا بیت، بایه که لییده دان و ده یدان به زه ویدا و ده یکوشتن.﴾ (٧)

هه روه ها زیاتر له ئایه تی (٤١ و ٤٢) له سوره تی (الذاریات) دا بۆمان پروون ده کاته وه ده فه رمویت: ﴿وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ۝ مَا تَدَّرُ مِنْ شَيْءٍ أَنتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتُهُ كَأَلْمِيمٍ﴾ (الذاریات)

واته: قهومی (عاد) یش به هه مان شیوه له وانیش به لگه و نیشانه ی ته واه هه یه له سه ر تاك و ته نهایی و تواناو ده سه لاتى خواى گه و ره كاتيك كه بايه كى نه زۆكمان نارده سه ريان كه هه چ خیرى كى تبادا نه بووه، بايه ك نه بووه كه باران هه لگرئ، به لكو بۆ سزادان بووه ﴿١٥﴾ به سه ر هه چ شتیکدا تى نه نه په رى ئیلا له ناوى نه بر دو تى كى نه شكاندو وه كو شتیکى پزوى لى نه كرد ﴿١٦﴾

كۆى گشتى له باسى هوود عَیَالَتَك دا

ئه وه ی له رابردوو دا ئاماژه مان پێداوه، هه موو له نێوانى سَ و لا تى ئیستادا پرووى داوه كه سعودیه و یه مهن و ولا تى عومانه، له ناوچه یه ك ناسراوه به (الربع الخالي) و له قورئاندا به (الأحقاف) هاتوو ه.

ئه م ناوچه یه له سه رده مى هۆزى عاد دا پر باخ و باخات و سه وزایی بووه، سه رچاوه ی ئاوى سازگار و چه م و كانى بووه، به لام هۆكارى تاوان و سه ركه شى ئه و هۆزه خواى په روه ردگار به باو خو ل ئه و ناوچه یه گۆرانكارى ژینگه ی به سه ردا هاتوو ه، بوو به ناوچه یه كى بیابانى و وشك و بى ئاو كه ده ست نادات بۆ ژيان. له كاتیکدا هۆزى عاد له دواى كۆمه لگه ی حه زره تى نووح عَیَالَتَك گه و ره ترين هۆز و كۆمه لگه بوون، له سه رچاوه مێژوویه كاندا هاتوو ه. هۆزى عاد له وشه ی (العود) هاتوو ه به واتای له دواى نغرو بوونى هۆزى نووح عَیَالَتَك ئه مان زۆر ترين كه س و كۆمه لگه بوون، ئه مه ش به واتای گه رانه وه دیت، عاد و اتا گه رانه وه ی كۆمه لگه ی به شه رى دواى نووح و لافاوه كه ی.

هه روه ها پێغه مبه ر هوود عَیَالَتَك یه كه م پێغه مبه رى عه ره ب بوو، كه بۆ عه ره ب هاتوو ه له و ناوچه یه، هۆكارى هاتنى پێغه مبه رانیك له و ناوچه یه ده گه رێته وه بۆ خراپى خه لكه كه ی و ده ست تیکه ل كردن یان له گه ل تاوان و خراپه كارى و كارى ناپه سه ند، له رێگای خواى په روه ردگار ده رچوون، بۆ رێگای شه یتان ملی رێگایان گرتوو ه، هه میشه كارى پێغه مبه ران ئه وه بووه كه خو پارێزى بكهن و شه یتان به دوژمنى خو یان بزائن. له دواى رزگار بوونى به شێك له ئیمانداران و گه رانیان به سه ر زه ویدا بۆ بانگه وازى خوا یی، هه رچه نده خه لكى باش و چاك هه بن گومان له وه دا نیه شه یتان لایه نگر و ته ره فدار بۆ خو ی په یدا ده كات له رێگای خو شى ژيان و شه هوه ت و هه واه ئاره زو و نه فسه وه.

چه ند په وه ند و جیلێك له دواى لافاوه كه ی نووح عَیَالَتَك به باشى ژيان له ناوچه كه دا، به لام پاشان گه رانه وه بۆ بت په رستى و خراپه كارى، خواى په روه ردگار یش هه رگیز زۆلم ناكات، بۆیه پێغه مبه ر ده نیریت تا په یامى خواى گه و ره یان پى رابگه یه نیت. له به رانه بریدا شه یتانیش په یامى

واته: قهومی (عاد) یش به هه مان شیوه له وانیش به لگه و نیشانه ی ته واه هه یه له سه ر تاك و ته نهایی و تواناو ده سه لاتی خوی گه و ره كاتيك كه بایه کی نه زۆكمان نارد ه سهران كه هیچ خیریکی تیادا نه بووه، بایه ك نه بووه كه باران هه لگری، به لكو بۆ سزادان بووه ﴿١٥﴾ به سه ر هیچ شتیكدا تی نه نه په ری ئیلا له ناوی ئه بردو تیکی نه شكاندو وه كو شتیکی پزیوی لی ئه كرد ﴿١٦﴾

كۆی گشتی له باسی هوود عَیَالَكُم دا

ئه وه ی له رابردوو دا ئاماژه مان پێداوه، هه موو له نێوانی سَ و لاتی ئیستادا پرووی داوه كه سعودیه و یه مهن و و لاتی عومانه، له ناوچه یه ك ناسراوه به (الربع الخالي) و له قورئاندا به (الأحقاف) هاتوو ه.

ئه م ناوچه یه له سه رده می هۆزی عاد دا پر باخ و باخات و سه وزایی بووه، سه رچاوه ی ئاوی سازگار و چه م و كانی بووه، به لām هۆكاری تاوان و سه ركه شی ئه و هۆزه خوی په روه ردگار به باو خۆل ئه و ناوچه یه گۆرانکاری ژینگه ی به سه ردا هاتوو ه، بوو به ناوچه یه کی بیابانی و وشك و بَ ئا و كه ده ست نادات بۆ ژیان. له كاتیکدا هۆزی عاد له دوا ی كۆمه لگه ی حه زره تی نووح عَیَالَكُم گه و ره ترین هۆز و كۆمه لگه بوون، له سه رچاوه میژویه كاندا هاتوو ه. هۆزی عاد له وشه ی (العود) هاتوو ه به واتای له دوا ی نغرو بوونی هۆزی نووح عَیَالَكُم ئه مان زۆرترین كه س و كۆمه لگه بوون، ئه مه ش به واتای گه رانه وه دیت، عاد و اتا گه رانه وه ی كۆمه لگه ی به شه ری دوا ی نووح و لافاوه كه ی.

هه روه ها پێغه مبه ر هوود عَیَالَكُم یه كه م پێغه مبه ری عه ره ب بوو، كه بۆ عه ره ب هاتوو ه له و ناوچه یه، هۆكاری هاتنی پێغه مبه رانیك له و ناوچه یه ده گه رێته وه بۆ خراپی خه لكه كه ی و ده ست تیکه ل كردنیان له گه ل تاوان و خراپه کاری و كاری ناپه سه ند، له رێگای خوی په روه ردگار ده رچوون، بۆ رێگای شه یتان ملی رێگیان گرتوو ه، هه میشه كاری پێغه مبه ران ئه وه بووه كه خۆپاریزی بکه ن و شه یتان به دوژمنی خۆیان بزائن. له دوا ی رزگار بوونی به شیك له ئیمانداران و گه رانیان به سه ر زه ویدا بۆ بانگه وازی خوایی، هه رچه نده خه لکی باش و چاك هه بن گومان له وه دا نییه شه یتان لایه نگر و ته ره فدار بۆ خۆی په یدا ده كات له رێگای خۆشی ژیان و شه هوه ت و هه وا و ئاره زو و نه فسه وه.

چه ند ره وه ند و جیلێك له دوا ی لافاوه كه ی نووح عَیَالَكُم به باشی ژیان له ناوچه كه دا، به لām پاشان گه رانه وه بۆ بت په رستی و خراپه کاری، خوی په روه ردگاریش هه رگیز زۆلم ناكات، بۆیه پێغه مبه ر ده نیریت تا په یامی خوی گه و ره یان پێ رابگه یه نیت. له به رانه ریدا شه یتانیش په یامی

به شوینکه و تووه‌کانی بِلأوده کاته‌وه به چهند رِیگایه‌ک، یان ده‌توانیت له چهند وِیستگه‌یه‌کدا شی بکه‌ینه‌وه.

وِیستگه‌ی یه‌که‌م: کافر بوون و بانگه‌واز بۆ کافر بوونه‌که‌ت و له‌که‌لیدا خراپه‌کار بیت، ده‌شیت مروّف کافر بیت، به‌لّام شه‌یتان واز ناهیتیت به‌کافر بوون. له‌که‌لیشیدا فه‌رمانت پی ده‌کات به خراپه‌کاری و کاری نادروست.

وِیستگه‌ی دووهم: ئه‌گه‌ر له وِیستگه‌ی یه‌که‌مدا فریات نه‌که‌وت، ئه‌و له‌م وِیستگه‌یه‌دا ئه‌جندای تابه‌تی هه‌یه، ده‌لّیت خوا به‌رسته به‌لّام هاوبه‌شی بۆ بریار بده، گرنگه‌ لای شه‌یتان له مه‌قامی خوای په‌روه‌ردگار که‌م بکریته‌وه، نالّیت دینداری واتا ژیا‌مانه به‌لّکو ده‌لّیت شیخ فلّان و سه‌رکرده و دانشمهند و فه‌یله‌سوفه‌کان خوان، له ژیر ناوی بریقه‌دار و پشکه‌وتندایه حیزبایه‌تی، عه‌لمانیه‌ت و یاری قوما‌ر و ئه‌فکاری جو‌راو‌جو‌ر و هه‌موو جو‌ره‌ بیتیکی نوێ و موّدیرنه به به‌رگی جاهیلی، جا له شیوه‌ی بیروباوه‌پدا یان فه‌لسه‌فه و په‌یکه‌ر و له پیش دانانی هه‌ر شتیک له‌که‌ل ئایینی خوای گه‌وره‌دا، گرنگه‌ لای شه‌یتان که ئیمتیازی زیاتر بدریت به‌حه‌ز و ئاره‌زوو و په‌رستنی هه‌وا و نه‌فس، پیش په‌رستنی خوای په‌روه‌ردگار.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ﴾ (البقرة)

واته: له‌ناو خه‌لکیدا که‌سانیک هه‌ن جگه له خوای گه‌وره ئه‌که‌نه شه‌ریک و هاوشیوه بۆ خوای گه‌وره، ئه‌و شه‌ریکانه‌یان خۆش ئه‌وێ وه‌کو خۆشه‌ویستی خوا، چه‌ندیک خوای گه‌وره‌یان خۆش ئه‌وێ ئه‌وانیشیان به‌ئهن‌دازه‌ی خوای گه‌وره خۆش ئه‌وێ، یاخود به‌کانیان خۆش ئه‌وێ به‌ئهن‌دازه‌ی ئه‌وه‌ی که ئیمانداران خوایان خۆش ئه‌وێ، به‌لّام باوه‌پداران خوای گه‌وره‌یان له‌وان خۆشتر ئه‌وێ، یان ئیمانداران خوای گه‌وره‌یان زیاتر خۆش ئه‌وێ له خۆشه‌ویستی ئه‌وان بۆ به‌ته‌کانیان، ئه‌و دوو ته‌فسیره‌ی هه‌یه، ئای له‌و سه‌مه‌کارانه که که‌سانیکیان کردووه به‌شه‌ریک و وه‌کو خوای گه‌وره خۆشیانیان ئه‌وێ، کاتیک که له پوژێ قیامه‌ت سزای خوای گه‌وره ئه‌بینن ئه‌وکاته ئه‌زانن که هی‌ز و توانا ته‌نها بۆ خوای گه‌وره‌یه‌و خوابه‌کانی ئه‌وان بێ ده‌سه‌لاتن و ناتوانن سزای خوای گه‌وره‌یان له‌سه‌ر لابده‌ن، سزای خوای گه‌وره یه‌که‌جار سه‌خته.

هه‌روه‌ها پیغه‌مه‌ری خوا ده‌فه‌رمویت: { تَعَسَّ عَبْدُ الدَّرْهِمِ } / صحیح البخاری هه‌ندیکی ناو نراون به به‌نده‌ی پاره.

وېستگەي سىيەم: ئەگەر لە دوو وېستگەدا لەگەڵ تواناي وەستاندى نەبوو، دەرواى بۆ وېستگەي تاوانە گەورەكان، جا زينا بىت ياخود پيا يان مەي خواردنەو...هتد.

هەموو ئەو وېستگەنە پىويستيان بە گەرانەوئەيە بۆلای پەروەردگار و تەوبە کردن و پەشيمان بوونەوئەيە.

وېستگەي چوارەم: ئەگەر شکست خواردو و بوو لە کافر بوون و هاوبەش دانان و تاوانە گەورەكان ئەوا هەولێ تاوانی بچووکت پێ دەدات و لەسەرت کۆ دەبیتەو وەکو شاخ و خاوەنەکەي لەناو دەبات، تاوانە بچووکهکانت لەبەرچاو کەم دەکاتەو، جا بە تەماشاي و نەزەر کردن بىت، يان فېرت دەکات خۆت لەهەموو کەس پێ باشتەر بىت، پىت دەلېت تۆ باشتريت لە فلانە کەس، ئەو تاوانی گەورە دەکات تۆ تاوانىکي بچووکت دەکەيت و بە تۆبە پاک دەبیتەو، لە کۆتاييدا ئەوئەندە تاوانت پێ دەکات مرووف شەرمەن و تەمبەلېش دەکات لە تۆبە کردن.

وېستگەي پىنچەم: لەم وېستگەيەدا پىت دەلېت باشە ئەگەر تاوان ناکەيت تۆ کەسيکي پاکيت، پىويست ناکات بەندايەتي بکەيت، تۆ کەسيکي پاک و خاوەن دلېکي سافي، پىويست بە بەندايەتي نيبە، خۆت سەرقال بکە بە ياري و گالته و گەپ و تۆري کۆمەلایەتي و ياري تۆبي پىت لە کيس نەچىت. کەسيکي کۆمەلایەتي بە، بەلام خۆت پياوخراف مەکە و باسي دين و ئەو شتانە مەکە، کاري تۆ نيبە و تۆ کەسيکي سەربەخۆيت با جيگا و شوينت لەناو کۆمەلگەدا بەهيز بىت و بەچاوي بانگخواز و موسلمانى رادیکال تەماشاي نەکرييت، سەرقالې ژيانى خۆت بە، چونکە ژيان کەمە تا دەتوانى بەخۆشى بيبەرە سەر و مەچۆ مزگەوت و گوێ بۆ دەرس و وانەي ناييني مەگرە، با بەچاوي تيرۆريست تەماشاي نەکەن.

وېستگەي شەشەم: لەم جيگايەدا ئەگەر نەيتوانى زەفەرت پێ بەري، ئەوا سەرقالېت دەکات بەشتى لاوەکيەو. لەهەمووي بە کيشەتر ئەوئەيە سەرسام بوون بە خۆت بۆ دروست دەکات، راي جياوازي تري مەزھەب و فيکري بەرانبەر قبول ناکەيت و پريز لە موسلمانان ناگريت و دەمارگيريت بۆ دروست دەکات، پىت دەلېت: تەنها تۆ راستى و بە قسەي کەس مەکە، مەنھەجي تۆ راستە و ئەوانى تر هەمووي هەلە و سەرلېشيواييە. خاوەنەکەي سەرقالې دەکات بە دەمەقالە و دەمە دەمە و موناقلەشەي بى بەرھەم، زۆرجار سەردەکيشيت بۆ بواري کەسايەتي و تانە و تەشەر دروست کردن.

وېستگەي حەوتەم: وەسوئەسە دروست کردن لەدل و دەرووندا، جا لە بواري بەندايەتييدا بىت ياخود بوارەکانى هاوپرېيەتي و دروست کردنى گومان لە براکانت و ناوزەديان دەکات بە جاسوس و ياخود موناقيق يان بەچاوي سووک تەماشاکردنيان، پەخنەگرتن لە گەورە و بچووکت،

پاشان ته داخل کردن و پوچوون له بواړی دلوده روونیدا تا وات لیده کات که له سهر بنه مای ناخ و بیرکړنه وهی خوټ بریار بدهیت.

وېستگه ی هه شته م: نه گهر نه مانه ی پینه کړا له گه لندا، ئینجا خه لکی تر ت لى هان نه دات، که قسه ت پى بلین یان گالتت پى بکه ن و ئیش و کاره کانت به که م بزائن، خه لکی به چاوی که م ته ماشا ت بکه ن و له ورد و درشتی ژیا ن ت بکو لنه وه (کورد وته نی کچچیکت لى بکه ن به گایه ک).

به گشتی شه ی تان له م وېسته گه یاندا کار ده کات و له گه ل هه موو هو ز و گه ل و که سی کدا هه مان شپوه به کار ده هیئت، له گه ل هو زی عاد-یش هه مان کارى نه نجام داوه. شه ی تان بو کارى خو ی تووشى ته مه لى و دانیشتن هه رگیز نازانیت، هه میشه له کار دایه بو پروژه که ی خو ی که بردنى مرو فه کانه به ره و دوزه خ.

په یوه ندى نییه به پیشکه وتن و هیزی گه لان، به لکو په یوه ندى شه ی تان به دل و ده روون و نه قله وه هه یه، گه لی پیغه مبه ر هوود عَیَالَسَلَام گه لیکی زور به هیز و به توانا بوون، خاوه نی زیره کی و ده ست ره نگینی بوون، هاوشپوه یان نه بووه له سه رده می خو یاندا، به دروست کړدى ستوونى گه وره و پایه ی به هیز ناویان ده ر کړد بوو.

خوای په روه ردگار پیناسه یان ده کات و ده فهرمویت: (أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿١﴾ إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٢﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٣﴾) الفجر

واته: نه ی محمه د صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ئایا نابینی خوای گه وره چی له قهومی (عاد) کرد که خوای گه وره (هوود) پیغه مبه ر عَیَالَسَلَام ی بو ناردن ﴿١﴾ عامود و میخی زوریان هه بووه که به لکه یه له سهر نه وهی که ژماره یان زور بووه، یاخود گه راون له شوینانداو میخیان چه قاندووه و خیمه یان داکوتیوه و دواتر رویشتون و نهو شوینه یان به جى هیشتووه، یاخود و تراوه: عامودی زور به هیزیان هه بووه له بهر نه وهی خو یان زور به هیز بوونه و پیکهاته ی له شیان زور به هیز بووه ﴿٢﴾ که خوای گه وره له به هیزی دا هاوشپوه ی قهومی (عاد) ی دروست نه کړدووه، واته: زور زور به هیز بوونه و نه یانوت کى هه یه له ئیمه به هیز تر بیت و شانازیان نه کرد به به هیزیان نه وه، به لام که ئیمانان نه هیئا به هیزی به که یان سوودی پى نه گه یاندى و خوای گه وره له ناوی بردن ﴿٣﴾

بیجگه لهو بونیادی کومه لگه یه که پرووه و شارستانییه ت هه نگاوی دهنه خاوه نی لاشه ی به هیز و توانا و ئاله تی کار کړدى به هیز بوون چ له پرووی لاشه ییوه ته ندروست باشبوون و له پرووی

که رهسته وه خاوه نی که رهسته ی باش و پیشکه وتوو ی نهو سه رده مه بوون، خوی گه وره ده فره رمویت: ﴿أَوْعِیْتُمْ أَنْ جَاءَ كُمْ ذِکْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنْکُمْ لِيُنذِرْکُمْ وَأَذْکُرُوا إِذْ جَعَلْکُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادْکُمْ فِی الْخَلْقِ بَصۜطَةً فَأَذْکُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٥٥﴾﴾
الأعراف

واته: ئایا پیتان سه یره یان به دووری نه زانن که وه حی له لایه ن په روه ردگار تانه وه دابه ز ی بو سهر که سیک له خو تان که من له خو تانم و نه مناسن بو نه وه ی ناگادارتان بکاته وه اد ی نهو نیع مه ته ی خوی گه وره بکه نه وه که خوی گه وره ئیوه ی کرد به جینشین له سهر پرووی زه ویدا له دوی قهومی نوح که نه وانی له ناو برد چونکه سه ری پچیان کردو ئیمان یان پی نه هیتا، وه ئیوه ی هیتا له ناو خه لکیشدا ئیوه ی زیاتر به هیژ کردوه که بالاتان دریزو به رزه و لاشه تان زور گه وره به، ئیوه یادی نیع مه ته کانی خوی گه وره بکه نه وه له سهر تان به لکو سهر فراز بن به هو ی بیر کردنه وه لهو نیع مه تانه بتانگه یه نی به ئیمان هیتان به خوی گه وره.

له گه ل نه وه ی که زور له سنووری خو یان باس ده کرین و گوا یه گه وره و به هیژ و لاشه و بالایان به رز بووه له مروقی ئاسایی نه چوون، نه وانه هه موو راست نین، به لکو سهر چاوه که ی له گه لیکه وه هاتووه که ناویان گه لی (ئیملاق) بووه، نه مه ش ته نها ناوه، نه وه ک خه لکه که ی زه به لاج بووبن، ناوی هوژ و گه لیک لهو ناوچه یه دا هه بوون ناویان زه به لاج بووه به عه ره بی (الإملاق) یان پی وتراوه. هه ر نه م ناوه شه وای کردوه زوریک له میژوونوسان نهو جو ره پا قه یان بو بکه ن.

له شاخ و گرده کاندایان دروست ده کرد، نه خش و نیگاری جوانیان تیدا هه لده که ند، خوی گه وره له باره یانه وه ده فره رمویت: ﴿أَتَبْنُونِ بَکْلِ رِیْعٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ ﴿٥٦﴾﴾ الشعراء

واته: ئایا ئیوه له هه موو شوینیکی به رز و سهر ریگاو له شاخه به رزه کاندایان کوشک و ته لاری به رزو پته و و گه وره و سهره نچراکیش دروست نه که ن له کاتیکدا پیو یستتان پی نییه و ته نها بو فخر و شانازی و ده رختنی تواناتانه و ته نها کات به سهر بردن و خو ماندوو کردن و به فیر و دانی تواناتانه کوشک و ته لاری به رزو قه لاو شورای پته و دروست ده که ن وه کو نه وه ی که ئیوه نه مر ن و به هه می شه یی بمیننه وه، کاتیک که بتانه وی به سهر که سیکدا زال بن زور به توندوتیژی زال نه بن به سهریدا له ناحه قی و سته مدا ده ی ئیوه ته قوای خوی گه وره بکه ن و له خوا بتر سین و گو یزایه لی من بکه ن ته قوای نهو خوا یه بکه ن که یار مه تی داون بهو هه موو شته ی که خو تان نه زانن له مال و مندال و سه روه ت و سامان یار مه تی داون و پشتیوانی کردوون به جو ره ها ناژهل و به مندال و باخ و باخات و سه رچاوه ی ئاو و کانی و پرو بارو بیره کان، نه گه ر ئیمان

نه هین و بهرده وام بن له سهر کوفرتان نه وه من له وه نه ترسیم که خوی گه وره سزاتان بدات له پوژیک زور گه وره دا که پوژی قیامه ته، وتیان: ئه ی هوود عَیْهَیْکَ یه کسانه نه گهر تو ئاموژگاریمان بکه یان نه یکه ی ئیمه گوئی به ئاموژگاری تو ناده یین، به قسه ت ناکه یین و ده سته ردارای دین و خواکامان نابین.

ئهو ناوچه یه هه مووی باخوباخت بوو، به لام به هوکاری تاوان و هاوبه ش دانانیان خوی گه وره سزای دان، هه مووی کرده بیابانی وشک، به لام پیغه مبه ری خوا صَیْهَیْکَ ده فهرمویت: پوژیک دیت که ئهو ناوچه یه ناسراوه به خاکی عهره ب، ده بیت به باخ و باخت و سه وزایی و پروبار، ئه مه ش پیش هاتنی پوژی قیامه ته و نیشانه ی پوژی دواییه^(۷۳).

بانگه وازی هوود عَیْهَیْکَ له گه ل گه له کهیدا

چۆنیه تی بانگه وازی پیغه مبه ر هوود عَیْهَیْکَ له گه ل گه له کهیدا له وپه ری نهرم و نیانی و هیمنی دا بوو، خوی گه وره دیمه نی ئهو بانگه وازه مان بو باس ده کات و ده فهرمویت: ﴿وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا...﴾ (الأعراف)

واته: بو لای قهومی عاد که هوژیک بوون له (ئه حقاف) له (حضر موت) خوی گه وره هوود پیغه مبه ر عَیْهَیْکَ ی بو ناردن که له خویان بوو.

به وپه ری گیانی براهه تی و خوشه ویستی بانگی ده کردن بو ئایینی خوی گه وره، به و پیته ی برا و پشتیوانی براهه تی، پیغه مبه ر هوود عَیْهَیْکَ ده ترسا له وه ی تووشی سزا بین و برۆنه ناو ئاگری دۆزه خ، هیچ جوړه ده مارگیری و توندوتیژی له دژیان به کار نه هینا، به لکو ته نها به گیانی براهه تی هه لسووکه تی له گه لدا ده کردن، ههر به م هوکاره شه ناوی هوودی وهرگرتوو به واتای هیمنی و له سه رخویی و ئارامگری ههروه کو چۆن ناوی پیغه مبه ر و هه موو پیغه مبه ران مه دلولاتی تایبه تی و واتای جوان و ماناداری هه یه، بو هه موونه ناوی محمه د صَیْهَیْکَ له سوپاسکراوه وه هاتوو، ناوی نووح له سۆز و میهره بانی فرمیسک له چاویان هاتوو، ناوی صالح له چاکسازی و چاکه خوازییه وه هاتوو، ئاده م له خوشکراوی خاک و... هتد.

(۷۳) لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَعُودَ أَرْضُ الْعَرَبِ مُرُوجًا وَأَنْهَارًا/صحيح المسلم.

ناوی هوود له (الهود) هاتوو، پێشتر ئاماژه مان پێداوه واتای چیه له زمانێ کوردیدا، پێغه مبه ر هوود عَلَيْهِ السَّلَام ده یوسیت له تام و چێژی به ندایه تی خوشی به ندایه تی راسته قینه بزانی، خوای گه و ره ده فره رمویت: ﴿...قَالَ يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾ (الأعراف

واته: هوود عَلَيْهِ السَّلَام فره رمووی: ئه ی فره ومی خۆم به تاك و ته نها عیباده تی خوای گه و ره بکه ن و شه ريك بۆ خوای گه و ره بریار مه ده ن له به ر ئه وه ی جگه له الله هه ی هه ی په رستراویکی تری حه قتان نییه که شایه نی په رستی بیت.

خۆشترین تام و چێژ له م ژیا نه دا ئه وه که مروّف هه ست بکات به نده ی خوای میهره بانه، بانگه وازی هه موو پێغه مبه رانه و باسترین پله یه، که مروّف پێی بگات و هه ستی عبودیه تی بۆ دروست بیت، به ندایه تی واتای ئه وه یه که خوای په روهردگار من موکتیم و له زاتی به رزت که س خاوه نم نییه، زاتی به رزت فره مانم پێ بکه و من جێبه جێی بکه م...

به ندایه تی تام و چێژی خۆی هه یه و مروّف که پێیگه یشت و تامی کرد ئه سته مه به توانیّت وازی لێ به یّنیّت.

هه ست به سه ر نه وی کردن ده که یه تی لای خوای خۆت و سه ره به رزی لای هه رچی مروّف و مه خلوقی تر هه یه، واتای خۆشه و یستییه هه موو خۆشه و یستییه ک گوپرایه ل و (مطیع) بیت بۆ خۆشه و یسته که ی.

زۆر جار که سانیك هه ن نوێزو پۆژوو و به ندایه تی و دروشمه کان ئه نجام ئه ده ن، به لام هه ستی به ندایه تیانی نییه بۆ خوا تا بگه نه پله و ئاستی به ندایه تی، پێویسته پێیگه ی زۆر له خۆمان بکه ین تا پرگار بین له ئاگری دۆزهخ، پێغه مبه ری خوا ده فره رمویت: من به ندی تۆم په روهردگار، کوپی به ندی تۆم و دایکیشم هه ر به ندی تۆیه ^(٧٤).

که واته که مروّف بووه به ندی خوای گه و ره واز له هه رچی په رستشی تره ده هیّنیّت له پێناوی خوای میهره بان دا هه ر بۆیه خوای په روهردگار به وه ئایه ته که مان بۆ ته و او ده کات و ده فره رمویت: ﴿...مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾ (الأعراف

واته: ... له به ر ئه وه ی جگه له الله هه ی هه ی په رستراویکی تری حه قتان نییه که شایه نی په رستن بی.

.....
(٧٤) اللهم إني عبدك ، وابنُ عبدك وابنُ أمتك/احمد.

بۆیه یه کێک له پیاوچاکان ده‌لێت: خوای په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌ی زاتی به‌رزت بدۆزێته‌وه چی له‌ده‌ست ده‌دات، ئه‌وه‌ی زاتی به‌رزت بدۆزێته‌وه هه‌موو شتیکی دۆزیوه‌ته‌وه، ئه‌وه‌ی زاتی به‌رزت له‌ده‌ست بدات هه‌موو شتیکی له‌ده‌ست داوه.

به‌واتایه‌کی تر ئه‌وه‌ی هه‌ژاره‌و به‌نده‌یه‌ خواناس بوو نه‌ترسێت هه‌موو شتیکی ده‌ست که‌وتوو، ئه‌و که‌سه‌ی کێشه‌ی له‌گه‌ڵ هاوسه‌ر و منداله‌کانی هه‌یه، خوای په‌روه‌ردگاری ناسی، به‌ دُنیا‌یه‌وه خوای موته‌عال هه‌رگیز ده‌ست به‌رداری نابێت، هه‌رچی له‌ده‌ست بده‌یت، به‌لام خوای گه‌وره‌ بناسیت و خۆت به‌ به‌نده‌ی بزانی‌ت براوه‌یت و هه‌رگیز خه‌ساره‌مه‌ند نابیت.

پاشان خوای گه‌وره‌ کۆتایی ئایه‌ته‌که‌ به‌ برگه‌یه‌کی وه‌حی زۆر گرنگ کۆتایی پێده‌هێنێت له‌سه‌ر زمانی هوود پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام ده‌فه‌رموێت: ﴿... أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (الأعراف

واته: بۆ ته‌قوای خوای گه‌وره‌ ناکه‌ن به‌وه‌ی که ئیمان بێنن.

بۆ ئێمه‌ش له‌م سه‌رده‌مه‌دا و له‌داها‌توودا بۆ نه‌وه‌کا‌مان هه‌ر هه‌مان کرداری پیغه‌مبه‌رانه که ده‌بێت شوێن بکه‌وین و بانگه‌وازی بۆ بکه‌ین، مانای { أَفَلَا تَتَّقُونَ } بۆ ئێمه‌یشه، دراوسێکه‌ت ده‌مرۆ به‌لام تۆ هه‌ستت ناجو‌لێت بۆ مردنی خۆت، که‌واته‌ خۆت به‌پاریزه‌ له‌ هاوبه‌ش دانان و خراپه‌کاری تاوان و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ به‌ندایه‌تی، کێشه‌که‌ له‌وه‌دایه‌ ئه‌زموونی گه‌لی نووح عَلَيْهِ السَّلَام له‌به‌رچاودا بوو، به‌لام ئێمه‌ش سه‌دان ئه‌زموونی ترمان له‌به‌رچاودایه، که‌چی هه‌ر به‌خه‌یا‌لێشماندا نایه‌ت، رۆژانه‌ حه‌رام و کاری ناپه‌سه‌ند دووباره‌ ده‌که‌ینه‌وه، لێره‌دا دوو ئه‌نجام هه‌یه. ئه‌وه‌ی ده‌گه‌رێته‌وه په‌ندو ئامۆژگاری وه‌رده‌گریت، ئه‌وا شوێنکه‌وتووی پیغه‌مبه‌رانه، به‌لام ئه‌وه‌ی گوێی پێنه‌داو وته‌کانی وه‌کو گه‌لی عاده، ئه‌وا به‌دُنیا‌یه‌وه تووشی سزا ده‌بێت، بزانی‌ن وه‌لامه‌که‌یان چیه‌؟

له‌کاتێکدا به‌و شیوه‌ جوانه‌ بانگه‌وازی کردن، له‌وه‌لامدا هۆزه‌که‌ی وتیان وا هه‌ست ده‌که‌ین ئه‌ی هوود تۆ که‌سیکی بێ نرخی له‌ناوماندا و له‌ درۆزنه‌کانی! ئه‌مه‌ وه‌لامی خوانه‌ناس و کافه‌ره‌کان بوو.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت: ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَنَّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾ (الأعراف

واته: دهسه لاتدار و سهرکرده و ناوداره کانی قهومه که ی له کافران پیان وت ئه ی هوود؛ ئیمه وا ئه بینین که تو که سیکی گومرا و گیل و کهم عه قلی، ئیمه گومانی ئه وه ت پی ئه به یین که تو به کیك بیت له دروژنان و درو بکهیت و بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی بکهیت و پیغه مبه ری خوا نه بی.

له وه لامدا پیغه مبه ر هوود عَیَالَكَمْ زور به شیویه کی نهرم و نیانی و پر سۆزییه وه پیان ده ئیت: ئه ی گه له کهم من بی ئه رزش نیم، به لام نیردراوی خوام، په یامی خواتان پیده گه یه نم و ئاموژگاریتان ده کهم، ﴿قَالَ يَقُومُ لَيْسَ بِ سَفَاهَةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٣٧﴾ اُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٣٨﴾ الاعراف

واته: هوود پیغه مبه ر عَیَالَكَمْ فهرمووی: ئه ی قهومی خو م من گیل و کهم عه قلی نیم به لکو په یامبه رو پیغه مبه ری خوی گه وره م له لایه ن په روه ردگاری هه موو جیهانه وه بو لای ئیوه نیردراوم ﴿٣٧﴾ په یامی خوی گه وره تان پی ئه گه یه نم و من ئاموژگاریکاری ئیوه م به دلسۆزی و ئه مینم به وه ی که ناپاکی ناکه م له و په یامه ی خوی گه وره ﴿٣٨﴾

پاشان راسته وخو له دوا ی ئه م ئایه تانه به دوا ییدا باسیکی سهر سوپه یته ر و ناساندنی خو ی و ئیستا زوو به رز کردنه وه یان له دوا ی گه لی نووح ده خاته به رچاویان پیغه مبه ر هوود عَیَالَكَمْ، ﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ ﴿٣٨﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَیْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَعَضْبٌ اُنْجِدِلُوْنِیْ فِیْ اَسْمَاءٍ سَمَّیْتُمُوهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَاَنْتَظِرُوْا اِیَّیْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنتَظِرِیْنَ ﴿٣٩﴾ فَاَنْجِیْنَهُ وَالَّذِیْنَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَّعْنَا ذَاِبِرَ الَّذِیْنَ كَذَّبُوْا بِآیٰتِنَا وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِیْنَ ﴿٤٠﴾ الاعراف

واته: وتیان: ئایا تو بو ئه وه هاتووی که ئیمه به تاک و ته نها خوی گه وره بپه رستین داوا ی ئه وه مان لی ئه که ی واز بینین له و خویانه ی که باوک و باپیرا مان په رستوویانه، ئه گه ر تو له راستگو یانی ئه و هه ره شانه ی که لیمانی ئه که ی بیه یته، واته: ئه گه ر ئیمان نه هیئین خوی گه وره سزaman ئه دات با سزای خوی گه وره بیت، په له یان کرد له هاتنی سزای خوی گه وره ﴿٣٩﴾ فهرمووی: ده ی دنیایان له لایه ن په روه ردگاره وه سزاو توو په بوونتان بو دائه به زینتی و غه زه بتان لی ئه گری، ئایا ئیوه مشتومر و ده مه قالی له گه ل مندا ئه که ن ده رباره ی چه ند ناویك له و خویانه ی که خو تان و باوک و باپیرانتان ناوتان لی ناو، که خوی گه وره هیچ به لگه ی له سه ر ئه و خویانه ی ئیوه نه ناردو ته خواره وه، ده ی چاوه ری سزا بن، منیش له گه ل ئیوه چاوه ری ئه که م، بزنان خوی

گه‌وره چۆن سزاتان ئەدات، که ئەمه هه‌ره‌شه‌یه‌کی سه‌خته ﴿٧٥﴾ خوای گه‌وره ئەفه‌رمویت: هوود پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ئەو باوه‌رداران‌ه‌ی که له‌گه‌ڵیدا بوون پزگارمان کردن به‌ په‌حمه‌ت و سوۆزو میه‌ره‌بانی خۆمان دوا‌ی ئەو که‌سانه‌مان بری و پشه‌کیشمان کردن و کوۆتاییمان پێ هێنان که ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌درۆ ئەزانی، خوای گه‌وره باو گه‌رده‌لولێکی به‌هیزی زۆر ساردی نارد که شاریانی هه‌مووی وێران و کاول کرد و به‌ردی هه‌لئه‌گرت و ئەیکیشا پیاپاندا به‌ بایه‌کی زۆر سه‌خت که حه‌وت شه‌و و هه‌شت پوژ به‌رده‌وام به‌سه‌ریان‌ه‌وه‌ بوو، هه‌لی ئەگرتن و به‌رزی ئەکردنه‌وه‌ و ده‌یدان به‌ زه‌ویدا تا هه‌مووی کوشتن ئەمانه ئیمان‌یان نه‌هێنا بۆیه خوای گه‌وره له‌ناوی بردن ﴿٧٦﴾

پاشان باسیکی زۆر گرنگ له‌ژیا‌نی ئەم پیغه‌مبه‌ره‌دا بۆ ئیمه به‌دی ده‌کریت که هه‌ول‌بده‌ین خۆمانی لێ دوور‌بخه‌ینه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی تووشی سزای خوایی نه‌بین، ئەویش به‌ پیزانی‌نمان بۆ نیعه‌مه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار و سوپاس‌گوزاری خوای گه‌وره‌ بین.

هه‌ربۆیه عومه‌ری کو‌ری خه‌تاب پوژیک له‌ پێگادا به‌ره‌و بازاری مه‌ئایینه ته‌شریفی ده‌برد پیاویکی بینی فه‌رمووی: ئەم‌رو چۆن هه‌لسایت و پوژی نویت چۆن ده‌ست پێک‌رد، ئەویش وتی: به‌چاکه‌و خێر، پاشان پرسیا‌ره‌که‌ی دووباره‌ کرده‌وه، چۆن ئەم‌رو ده‌ست پێک‌رد؟ دیسان که‌سه‌که‌ وتی: به‌خێروچاکه‌، ئینجا عومه‌ر به‌ تو‌ره‌یه‌وه‌ هه‌مان پرسیا‌ری کرده‌وه که‌سه‌که‌ وتی: سوپاس بۆ خوا به‌خێر و چاکه‌، عومه‌ر فه‌رمووی: ئەوه‌م ده‌ویست^(٧٥).

پێویسته سوپاس‌گوزار بین تا خوای په‌روه‌ردگار نیعه‌مه‌ته‌کانیمان بۆ زیاد بکات، چونکه‌ پێچه‌وانه‌ی سوپاس‌گوزاری کو‌فر کردنه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ ﴿٧٦﴾ الإنسان

واته: ئیمه هه‌ردوو پێگای خێرو شه‌رمان بۆ مرو‌ف پروون کردۆته‌وه‌و پێی ناساندووه، ئیتر به‌ ویستی خۆی یان ئەوه‌تا شوکرانه‌بژی‌ری خوای گه‌وره ئەکات، یان ئەوه‌تا کو‌فرانه‌ی خوای گه‌وره ئەکات و سه‌رپشکه‌و توانای هه‌یه.

(٧٥) قال له عمر: کیف اصبحت؟ فقال: بخير فقال: له عمر كيف اصبحت؟ قال: بخير! قال له عمر: اقول لك كيف اصبحت فقال بخير الحمد لله، قال عمر هذا ما أردت.

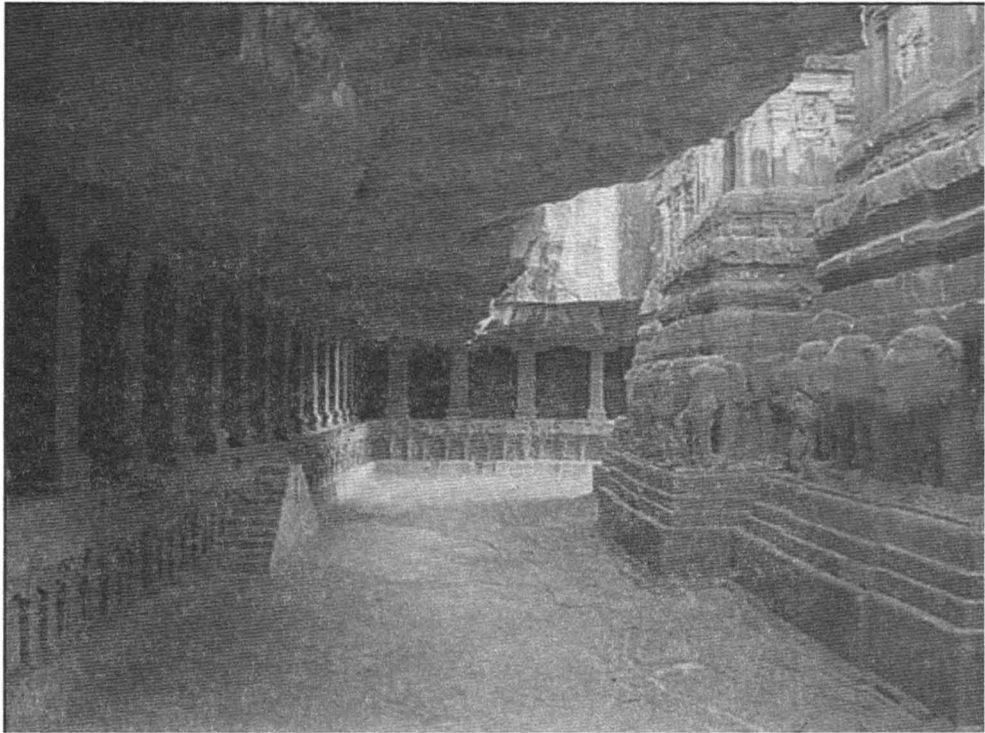
﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَءَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّيَ عَنِّي كَرِيمٌ﴾ النمل

واته: به لَام که سیکی تر که وتراوه وهزیریکی بووه، یان نووسه ریکی بووه، که زانیاری له کتییدا هه بووه نهو وتوویه تی: من عهرشی نهو ئافره تهت بۆ دینمه پیش نهوهی که پیلووی چاوت بجوولیتنهوه، واته: پیش نهوهی چاو بتروکینی، بینوقینیت و چاو بکه یتهوه له ماوه یه کی نهوه ندهدا عهرشه کهیت بۆ دینم، ههر نهوه نده چاوی تروکاند یه کسه ر عهرشه کهی نهو ئافره ته پاشایه ی هیناو له بهر دهستی سوله یماندا دایناو جیگیری کرد، سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووی: نه مه فه زلی خوا ی گه وره یه به سه ر منه وه تا تا قیم بکاته وه ئایا شوکرانه بژی ری خوا ی گه وره نه که م یان کوفری نیعمه ته کا نی خوا ی گه وره نه که م، ههر که سی ک شوکرانه بژی ری خوا ی گه وره بکات نهوا شوکری خوا ی کردوو وه بۆ خو ی باشه و سووده که ی بۆ خو ی نه که پیتنه وه ههر که سی کیش شوکرانه بژی ری خوا نه کات و کوفرا نه ی نیعمه تی خوا ی گه وره بکات نهوا به دنیای ی پهره ر دگارم زۆر ده وله مه نده و بۆ پیویسته و پیویستی به وه نییه که که س شوکرانه بژی ری بکات و بییه رستیت و زۆر به پیزه.

یه کیک له کاره کا نی تر نه م هو ز و گه له به فیرۆدانی سه روه ت و سامان بوو له دروستکردنی باله خانه و بورجی به رز ته نها بۆ ناو و ناوبانگ و اتا له ناویدا نه ده ژیان، به لکو بۆ نه وه ی بلین فلان خانه واده و خیزان بۆ دروستکردنی خانو و باله خانه که یان پاره ی زۆریان به کار هیناوه. هو زی هوود عَلَيْهِ السَّلَام پاره و سه روه ت و سامانیان زۆر به کار ده هینا بۆ مانه وه ی ناو و ناوبانگی خانه واده کا نیان، به لَام بیجگه ناوی پیغه مبه ره که یان ناوی خانه واده کا نیان و خو شیان له ناوچوون، نه وه ی ماوه ته وه میژوو یه کی پر وانه بۆ خه لکی دوا ی خو یان به جیماوه، خوا ی پهره ر دگار نهو دیمه نه مان نیشان نه دات له قورئاندا و ده فهرمویت: ﴿أَتُبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ﴾ الشعراء

واته: ئایا ئیوه له هه موو شوینیکی به رزو سه ر پێگاو له شاخه به رزه کا ندا کو شک و ته لاری به رزو پته و و گه وره و سه رنجرا کیش دروست نه که ن له کاتیکدا پیویستتان پێ نییه و ته نها بۆ فخر و شانازی و ده رختنی توانا تانه و ته نها کات به سه ر بردن و خو ماندوو کردن و به فیرۆدانی توانا تانه، کو شک و ته لاری به رزو قه لآو شو رای پته و دروست ده که ن وه کو نه وه ی که ئیوه نه مرن و به هه میشه یی مپیننه وه کاتیک که بتانه و ی به سه ر که سی کدا زāl بن زۆر به توندوتیژی زāl نه بن به سه ریدا له ناحه قی و سته مدا ده ی ئیوه ته قوا ی خوا ی گه وره بکه ن و له خوا بترسین و گو پرا به لی من بکه ن ته قوا ی نهو خوا یه بکه ن که یارمه تی داو ن به و هه موو شته ی که خو تان

ئه زانن له مال و مندال و سهروهت و سامان يارمه تی داون و پشتیوانی کردوون به جوړه ها ئاژهل و به مندال و باخ و باخات و سهرچاوهی ئاو و کانی و پروبارو بیره کان، ئه گهر ئیمان نه هین و بهرده وام بن له سهر کوفرتان ئه وه من له وه ئه ترسیم که خوی گه وه سزاتان بدات له رۆژیکی زور گه وه دا که رۆژی قیامه ته وتیان: ئه ی هوود عَلَيْكُمْ يَه كسانه ئه گهر تۆ ئاموژگاریمان بکه ی یان نه یکه ی ئیمه گوێ به ئاموژگاری تۆ نادهین، به قسه ت ناکهین و ده سته ردار ی دین و خوا کاغان نابین.

له کاتی که دا زوریک له کو مه لگه کانی ئه مپرو لاسایی گه لی عاد ده که نه وه، بنه مال له و هوژه کان مونومینت و باله خانه و خاکی زور گه وه له خه لکی هه ژار داگیر ده که ن ناوی خو یانی لئ ده نین، بو فه خر و شانازی له ولاتی ئیمه ش ئه وه زوره، گرد و خاک ده که ن به کو مپانیا و جیگای قه لا و ژوانی سیاسیه کان بو مانه وه ی ناوی هوژ و خانه واده، زیاده یه کیش له مانه بو ناوی حیزبه کانیا ن بو ئه وه ی ناوی خانه واده و که سه کان به نه مری (خلودی) مینیتته وه، خوی گه وه له باره یانه وه ده فه رمویت: **(وَتَّخِذُوا مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿٣٨﴾)** الشعراء

واته: کۆشک و تهلاری بهرزو قهلاو شورای پتهو دروست ده کهن وه کو ئه وهی که ئیوه نه مرن و به هه می شه یی بهیننه وه.

خۆ ده یانزانی هه موو ده مرن، به لام مانای خلود و مانه وهی ناو و ناوبانگیان هه ر بهینیت، هه رچه نده ئه م کاره خراپ نییه، ئه گه ر له ریگای کاری ته ندروست و باشه وه بیت، مروف ناو و ناوبانگ پهیدا بکات و ناوی به خلودی بهینیتته وه، وه کو ئه وه هه موو زانا و سه رکرده موجهیدانه ی ناویان به خلودی ماوه ته وه، هه زارانی وه کو شافعی، عزی کو ری عه بدله لام، ئین ته یمییه، سه لاهه ئایینی ئه یوبی، عوقبه ی کو ری نافع و... هتد.

به لام کیشه ی هۆزی عاد له وه دا بوو زولمیان ده کرد، خۆ ناوبانگی ئه وانه ش زۆره که زولمیان کردووه، وه کو فرعه ون، ئه بوجه هل و هه زاره ها که سی تری خوینریژ و دیکتاتور، به لام به چی ده چیت که بوونه ته ره مز و سیمبولی زولم، ئه وانیش زولمیان ده کرد خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ﴾ الشعراء

واته: کاتیک که بتانه وئ به سه ر که سیکدا زال بن، زۆر به توندوتیژی زال ئه بن به سه ریدا له ناحه قی و سته مدا.

له گه ل ئه وهی که ئاموژگاری زۆری کردن پیغه مبه ر هوود عَالَمَتَا، به لام ئه وان ده یانوت ئاموژگاریه کانت هه چ کاریگه ری نییه، ئیمه له سه ر ریگا و شوینی باوو باپیرانمان ده پۆین، پیشینانمان چیان کردووه ئیمه ش وا ده کهین! خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَزَّتْ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ﴾ إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ الشعراء

واته: وتیان: ئه ی هوود یه کسانه ئه گه ر تۆ ئاموژگاریمان بکه ی یان نه یکه ی ئیمه گوئ به ئاموژگاری تۆ نادهین و به قسه ت ناکهین و ده سته ردار ی دین و خواکامان نابین ﴿﴾ ئه م بیروباوه رهی که ئیمه ی له سه رین ئه مه ره وش و دابونه ریت و دینی باوک و باپیرانمانه و بۆمان ماوه ته وه و لاسایی ئه وان ده کهینه وه و له سه ری ده پۆین، یاخود ئه م ئایینه ی تۆ بۆت هیتاوین هه چ شتیک نییه ته نها به سه رهات و سه رگوزشته ی ئوممه تانی پیشته ره تۆ له لایه ن خواوه نه تیردراوی، یاخود خوی گه وره ده فهرمویت: ئه م به دروژانینه ی ئه وان وه کو به دروژانینی سه رجه م ئوممه تانی پیشته رایه ﴿﴾

له هه موو سه رده میک دا ئه م وته یه دووباره ده کریته وه، خه لکی که زانیاری له سه ر ئایین پییده لیت و پیشته نه ییسته وه یاخود نه یخویندوه ته وه که زانیاریه که ی ئهیده یتی، لای تۆ نییه،

وهرن من بکوژن، من تهوه کوم به خوايه ټټوه ناتوانن ههنگاو ټيکيش ليم نزيک بڼه وه، ټه مه ش بيروباوهر و تهوه کولي بڼغه مه ر هوود عَلَيْهِ السَّلَام بوو.

خوای که وره دهفه رمویت: ﴿قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ ۱۰۱ ﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَآشْهَدُوكُمْ أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ﴾ ۱۰۲ ﴿مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونَ﴾ ۱۰۳ ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا﴾ ۱۰۴ ﴿إِنْ رَأَىٰ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ۱۰۵ ﴿هُدًى

واته: وتیان: ئەى ھوود بەراستی تۆ ھىچ بەلگەىھەكى رپوون و ئاشكرات بۆ ئىمه نەھىناوہ لەسەر ئەوہى كە تۆ پىغەمبەرى خوايت، لەبەر قسەى تۆ ئىمه واز لە خواىەكانى خۆمان ناهىنين، ئىمه ئيمان بە تۆ ناهىنين ﴿١٠﴾ ئىمه ئەلەين: ھەندىك لە خواىەكانى ئىمه كە تۆ قسەيان پى ئەلەى ئەوان دەستيان لى وەشاندوویت و شىتبان کردوویت ھوود فەرمووى: من خواى گەورە ئەكەم بە شاىەت و ئىوہش شاىەت بن كە من بەرىم لە ھەموو ئەو خوايانەى كە ئىوہ کردوتانە بە شەرىك بۆ خواى گەورەو لە غەبرى خواى گەورە ئەيانپەرستى ﴿١١﴾ جگە لە خواى گەورە، خۆتان و خواىەكانتان چىتان بۆ ئەكرى بۆ ئەوہى زەرەر و زيان لە من بدەن بىكەن و پاشانىش ھىچ مۆلەتم پى مەدەن و پەلە بكەن لەوہى كە چ زەرەر و زيانىكم پى ئەگەىەنن بىگەىەنن ﴿١٢﴾ من تەنھا پشتم بە خواى گەورە بەستووہ اللہ كە پەرورەدگارى من و پەرورەدگارى تئوہىشە ھەر ئەوہ من ئەپارىزى لە نەخشەو پىلان و زەرەر و زيانى ئىوہ، ھىچ ئازەل و گيانلەبەرىك نىيە لەسەر رپووى زەوى ئىلا خواى گەورە پىشەسەرى گرتووہ، بەراستى پەرورەدگارم لەسەر رىكاى راست و دادپەرورەىيەو ئىوہى كافر زال ناكات بەسەر منى باوہرداردا ﴿١٣﴾

له‌وانه‌یه پرسپاری ئه‌وه بکړیت ئه‌ی موعجیزه‌ی هوود عَلَيْهِ السَّلَام چی بووه؟ نه‌گهر صالح موعجیزه‌ی وشریک بووه، نووح دیزاین و پیشه‌وه‌ری بووه که خوا‌ی گه‌وره فیری کردووه، ئه‌ی هوود عَلَيْهِ السَّلَام موعجیزه‌که‌ی جبهه؟

موعجیزه‌ی هوود عَلَيْهِ السَّلَام ته‌وه‌کولی بوو، که نه‌و هۆزه هه‌رچی ده‌یانوو‌یست بیکوژن نه‌یانده‌توانی، ئایه‌تی ۵۵ و ۵۶ی سوره‌تی هوود که له‌سه‌ره‌وه ئاماژه‌مان پێداوه به‌جوانی نه‌وه نیشان ده‌دات.

خوای گه وره وه کیله وسیفه تی (الوکیل) ی هه یه، واتا کاروباری ئەم گهردوونه بهرپۆدهدهبات، که مرووفش بهقینی ههبوو به وه کیلی خوای بهروهردگار ئهسته مه یشتی بدرت له زهوی.

بهو مهرجهی به پراستی وه کالهت بۆ خوی موته عال بگه پئینه وه، به لام نه گهر له سهر بنه مای شک و گومان بیت، وه کاله ته کهت سهرکه وتوو نابیت، چونکه نهو خوايه ناخ و دل و دهروون ده زانیت و زانستی به سهردا ههیه. له ژيانی ئیستادا مروّف وه کاله تیکی گشتی ده کاته وه بۆ پارێزه ریک یاخود مروّف تیکی تر ده توانیت ده سه لاتي ره های هه بیت له مولکی به رانه ریدا.

ئه ی ئه گهر نهو زاته خوی پهروه ردار بیت و خوی زاتی به رزی وه کیل بیت، داخو چون پارێزگاریت لیده کات.

هۆکاری له ناوچوونی ئهم میلله ته به هۆکاری زۆر مه غوریان بوو به هیز و توانا و پارهو سهروه تیان.

خوای گهوره له قورئاندا نهو دیمه نه مان بۆ ده گوازیته وه و وینای ده کات له ریکای وه حییه وه و ده فه رمویت: ﴿فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ فصلت

واته: قهومی عاد خویان به گهوره زانی له ئیمان هینان له سهر زه ویدا، به بی حه ق شانازیان نه کرد به هیزو توانای خویان و ئه یانوت کئ ههیه له ئیمه به هیزتر بیت، وایانه زانی هیزو توانایان ده یان پارێزیت له سزای خوی گهوره، ئایا نابین نهو خوايه ی که ئهوانی دروست کردوه زۆر له وان به هیزتره، توانای به سه ریاندا ههیه ئهوان نکولی و ئینکاریان له موعجیزه و نیشانه کانی ئیمه ده کرد.

بیان وابوو کهس له وان به هیزتر نییه، تا خوی گهوره به ره شه باو بۆران له ناوی بردن، ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَابٍ لِّنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَيعَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ فصلت

واته: ئیمه ش بایه کی وشک و ساردو سه خت و دهنگ به رزمان بۆ ناردن له چه ند پۆژیکێ یه که له دوا یه کدا که حهوت شهو و ههشت پۆژ به رده وام بوو، هیه خیریکێ تیا نه بووه سه بارهت به وان به لکو ته نها سزا بوو دوا ی برینه وه و کو تایی پئ هینان، تا سزایه کیان پئ بچیزین که ریسواو سه رشو پریان بکات له ژيانی دونیادا، به لام سزای پۆژی دوا یی زیاتر ریسواو زه لیل و سه رشو پریان نه کات، کهس نییه ئه وان سهر بخات و سزای سه ختی خوی گهوره یان له سهر

لابدات ﴿١٦﴾ قهومی ته موودیش ئیمه ږیگای راستمان پښ ناساندن و بۆمان پروون کردنه وه و بانگمان کردن بۆی له سهر زمانی صالح پیغه مبه ر عَیْهِ السَّلَام به لَام ته وان ږیگای کوږی و کوفرو گومراییان هه لېژارد به سهر ږیگای هیدایهت و گوږپایه لی و ئیماندا، ته مانیش خوی گه وره سزای دان و زهوی له ژړیاندا هه ژاندو به دهنگیکي گه وره له ئاسمانه وه له ناوی بردن و سهرشؤرو زه لیل و ریسوای کردن به هوئی کوفرو کرده وه خراپه کانی خوځانه وه که حوشره که یان سهربری ﴿١٧﴾

زۆربوون ته وانه ی له م سهرزه ویه دا به هه مان قسه ی عادیان کرد وه کو نه مروود و فیرعه ون، کوان؟

دهوله تی فارس و پۆم کوان؟

دهوله تی ته تار و مه غۆل و صه لیبی کوان؟

دهوله تی کۆمه نیستی لینینی و ستالین و نازی هیتلری کوان؟

له کاتیکدا ته لمانیه کان ده یانوت: ته لمانیا له سهر وو هه موو شتیکه وه یه، کوا دهوله تی به ریتانیا که ده یانوت: پۆژی لی ئاوا نابیت؟

ئیتستا ته مه ریکا بوونی هه یه، ته ویش هاکا زه لیل و به چوکدا هات، ﴿...وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ...﴾ آل عمران

واته: ته م پۆژگارو پرووداوانه له سهرکه وتن و تیکشکاندن خوی گه وره دابه شی کردوو له نتيوان خه لکیدا...

خوی گه وره به سهر بازیکي زۆر ناسکی خوی که هه واو بایه هه موویانی له ناوبردو له ریشه هه لیکیشان، سهره تا به هه وریکی رهش دهستی پیکرد و باو بۆرانه که، دلپان خوش بو وایان زانی بارانه، به لَام پۆژی له ناوچوونیان بوو، ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ غَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا غَارِضٌ مُّطْرِنًا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ الأحقاف

واته: کاتیک که هه وریکیان بینی له ئاسۆه بۆیان ده رکه وت و به ره و پرووی ته مان و دۆل و شیوه کانیان هات که کشتوکال و دانه ویله و باخیان له وی بوو، چه ند سالتیک بوو خوی گه وره

بارانی لیان گرتبووه و هه باران ناباری، کاتیک که هه وریک هات وایان زانی ئه مه هه وریکه و بۆ ئه وان بارانی تیایه، بۆیه پیتی دلخوش بوون، هوود عَیْبَ الْکَلَمِ فەرمووی: به لکو ئه مه ئه و سزایه که خو تان په له تان ده کردو داواتان ئه کرد، ئه مه بایه که له لایه ن خوی گه و ره وه سزایه کی زۆر به ئیش و ئازاری تیادایه بۆ تان ﴿١﴾ هه موو شتیک له ناو ئه دات و تیکنه شکینی به فهرمانی خوی گه و ره، کاتیک که ئه و بایه هات و خو یان و سه و ره و ت و سامانی له ناو بردن و هیچ شتیکیان نه ماو دوی برین، ته نها خانوو مالله کانیان نه بیته، به م شتوازه ئیمه سزای که سانیکی تاوانبارو مو شریک ئه ده ی نه وه که پیغه مبه رانمان به درۆ بزنان و شو ئنیان نه که ون ﴿٢﴾

له بهر خراپه کارییان خوی گه و ره ویستی له سه ر بوو که وا له و ناوچه یه دا گو پانکاری بنه په تی بکات، با که ی وشک و سو ئتی نه ر و له ناو بهر بوو، هه موو شته کانی کرد به خو ل و به رد و بیابان، خوی گه و ره ده فهرمو ویت: ﴿وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَنتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرِّيمِ ﴿٣﴾ الذاریات

واته: قهومی (عاد) یش به هه مان شیوه له وانیش به لگه و نیشانه ی ته واو هه یه له سه ر تاک و ته نهایی و تواناو ده سه لاتی خوی گه و ره کاتیک که بایه کی نه زو کمان نارده سه ریان که هیچ خیریکی تیادا نه بووه، بایه ک نه بووه که باران هه لگری، به لکو بۆ سزادان بووه ﴿٤﴾ به سه ر هیچ شتیکیا تی نه ئه په ری ئیلا له ناوی ئه بردو تیکی ئه شکاندو وه کو شتیکی رزیوی لی ئه کرد ﴿٥﴾

خوی گه و ره له قورئاندا سه رنجمان بۆ ئه وه راده کیشیت و پیمان ده فهرمو ویت: که مادام ئاوا سه ره پۆ بوون، پاشماو هیه کی که م ده هیلمه وه بۆ ئه وه ی بیناسن و وانهی لیوه فیربن، ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴿٧﴾ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿٩﴾ تَنْزِيلُ النَّاسِ كَانَتْهُمْ أَعْجَارٌ نَحْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿١٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿١١﴾ القمر

واته: ئه م که شتییه مان تا ماو هیه ک هیشته وه و خه لک بینیان تا ببیته په ندو ئامو ژگاری بۆ که سانیکی که په ندو ئامو ژگاری لی وه رگرن و ده ست له خراپه و تاوان هه لگرن، یاخود که شتیمان له ناو ئیوه دا هیشته وه که به لگه یه له سه ر تاک و ته نهایی و تواناو ده سه لاتی خوی گه و ره ئایا که س هه یه په ندو ئامو ژگاری وه ربگریته ﴿١٢﴾ بزانه سزاو ئاگادار کردنه وه ی من چۆنه و چه ند سه خت و قورسه بۆ کافران ﴿١٣﴾ به دلنیایی ئیمه قورئانمان ئاسان کردوو بۆ زیکرو یادکردن و

په ندو ئاموژگاری وهرگرتن، له فزو ماناو خویندنه وه و له بهر کر دنیما ن ئاسان کردووه بو ئه وهی که په ندو ئاموژگاری لی وهرگرن، ئه گهر خوای گه وره ئاسانی نه کردایه که س نه یده توانی قسه و فهرمووده ی خوای گه وره، بخوینیته وه، ئایا که س هیه په ندو ئاموژگاری لی وهریگری و له تاوان خو ی پی بیاریزیت ﴿١٥﴾ قهومی عادیش پیغه مبه ره که یان به درویان زانی که هوود عَلَيْهِ السَّلَام بوو، بزانه سزاو ئاگادار کردنه وهی من چو ن بوو، چهن د سه خت بوو بو یان ﴿١٦﴾ ئیمه بایه کی زو ر ساردی سه خت و ده نگیک ی زو ر گه وره مان بو ناردن له پو ژیک ی زو ر خراپ سه باره ت به وان، ئه و خراپی و سزایه به رده وام بوو له سه ریان تا له ناوی بردن ﴿١٧﴾ خه لکی هه لئه کو ئی له ماله کانیا ن و ده ری ئه کردن و هه لی ئه دانه ئاسماندا تا له چاو دیار نامان پاشان به ری ئه دانه وه سه ر زه وی و سه ری لی ئه کردنه وه و ده بوونه لاشه ی بی سه ر وه کو قه دی دار خورمایان لیها ت که له زه ویدا که وتبی ﴿١٨﴾ بزانه سزاو ئاگادار کردنه وهی من چهن د سه خت بوو بو یان ﴿١٩﴾

هه ندیک له زانایانی جیو لوجی ئه مریکی له و ناوچه یه دا به دوا ی شوینه و اردا گه را ون، ده لێن ژیر خو ئی بیابانه که چهن دین ستوون و پایه ی گه وره ی له هه ناودا هه لگرتووه، زانایانی ئیعجازی قورئانی ئه وه یان بو مان ئاشکرا کردووه، ﴿إِزْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ﴾ الفجر.

واته: عامود و میخی زو ریان هه بووه که به لگه یه له سه ر ئه وهی که ژماره یان زو ر بووه، یاخود گه را ون له شویناندا و میخیان چه قاندووه و خیمه یان داکوتیوه و دواتر پویشتوون و ئه و شوینه یان به جی هیشتووه، یاخود و تراوه: عامودی زو ر به هیزیان هه بووه له بهر ئه وهی خو یان زو ر به هیز بوونه و پیکهاته ی له شیان زو ر به هیز بووه.

له کو تایی ئه م با سه دا پئویسته ئه وه بلیم که ترسمان هه بی ت له سزای خوای و هه می شه خو مان دوور بخه ی نه وه له هاوبه ش دانان و زیاده پو یی له سهروه ت و سامان و سه رپیچی نه که ین له فه رمانی خوایی، که ناوی ئه م گه ل و میلله ته هات بترسین و په نگمان زه رد بی ت. خاتوو عایشه په زامه ندی خوای له سه ر بی ت ده لیت: پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که هه وریکی ره شی ده بی نی ده ترسا و په نگی تیک ده چوو تا ده بووه باران و ئینجا خو شحالی خو ی ده رده بری و سوپاسی خوای ده کرد، خاتوو عایشه ده لیت: پرسیم بو و ا تیکچوویت ئه ی په سولی خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ؟

پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋى: ئەي عائىشە چىرايەك و چىشىك ھەيەكە توۋشى سزا و نازەھەتى ھۆزى عاد ئەيىن؟^(۷۷)

گەۋرەترىن وانەكە قىرېۋوۋىن لەم مېژۋوۋەكە ژيانى پىر نوۋرى پىغەمبەرىكى ئازىزە، ئەۋەش تەۋەكۈل كىرەنە بەخۋاى گەۋرە. ھەر گەل و مىللەتتىك تەۋەكۈلى بەھىز بوۋ خۋاى گەۋرە دەپپارىزىت، ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا...﴾ (الأعراف)

ۋاتە: ھوۋد پىغەمبەر ﷺ ۋەۋاۋە پادارەنەي كە لەگەلدا بوۋن پىرگارىمان كىرەن بە پەھمەت و سۆزۈ مېھرىبانى خۇمان....

ۋا ئەم جارەش كۆتايى ھات بە نىۋانى ھەق و باطل لەناۋ ئەم ھۆزەدا، بەلام مىللەتتىكە بەردەۋامە تا پۇژى قىيامەت مىللەتتى كوفىر و ئىمان بەردەۋامە، پىدەچىت لەدۋاى كارەساتى باۋبۇران ھۆزەكەي لەناۋچەكە دەرىچۈۋىن بەرەۋ ناۋچەيەكى كەم ئاۋ بەرىكەۋەت كە لە دۋايدا دەنەسرىت بە ئەۋمۇد، ۋاتا چىگايەكى كەم ئاۋ ياخۇد يەككىك لەناۋچەكانى ناۋى ئەۋمۇد دەبىت و دەچىتە خاكى (الحجر)^(۷۸) لەۋى دەژى.

^(۷۷) و من يؤمنني يا عائشة أن يصبنا عذاب كعذاب قوم عاد/ مسلم.

^(۷۸) ھەندى پىروايان ۋايە ئەۋانە بە (اصحاب الحجر) ىش ناسراۋن، چۈنكە يەككىكە لەۋ شارەنەي ئەۋان، كە جۇگرافى گرىكى _ بلىنى) دەيدۇزىتەۋە، (بلىنى) نوۋسىۋىتەتى: (دوماثا) و (ھىجرا) نىشتەمانى (ئۇد) بوۋن، ئەۋەي دۋايان شارى (حجر) دروست دەكات.

(سىرجۈۋنى دوۋەم) شاي بابل لە تۆمارگەكەيدا نوۋسىۋىتەتى لە يەكتى لە شەپەكاندا بەسەر ئەۋ گەلەي دوۋرگەي غەرەبىدا زال بوۋە، ۋەكە لە نوۋسراۋى (ئەرسىتۆ) و (بىلىنى) و (بىلىنى) دا بە (تامۇدى) ناۋايان ھاتۋە بەر لە (۶۰۰-۴۰۰) ى زابىنى دۋاى پىغەمبەرى خۇمان ﷺ بە تەۋاۋى بىز دەبن.

(الامم البائدة/ ھارون يىھى:/ ۱۰۸.

مهمله که تی شه شه م

پرووداوه کانی ژيانی صالح پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام

ئهم پیغه مبه ره ۹ جار له قورئاندا ناوی هاتووه، له سوره ته کانی النمل، الأعراف، الشعراء و هوود، به لām له سوره تی تر باسی هۆزه که ی کراوه نموونه ی سوره تی القمر، الإسراء، السجدة، ابراهیم و... هتد.

ئهم هۆزه سه ره به هۆزی عاده، به عادی دووهم ناسراوه یاخود به هۆزی ئهموود که یه کیکه له باوانی صالح پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام به باپیری هه ژمار ده کریت.

ناوی صالح کوپی عوبیدی کوپی ئاسف کوپی شامخ کوپی عوبید کوپی حازر کوپی جه بار کوپی ئهموود کوپی عامر کوپی ئیره م کوپی سام کوپی نووح-۵.

خوای گه و ره ناردی بۆ هۆزی ئهموود که بته پرست بوون و بانگی کردن بۆ یه کتاپه رستی، ئهم گه له له دوا ی گه لی عاد بوون و اتا عه ره بی په سه ن بوون، که گه لی عاد له ناوچوون ئهمان له تیوان حیجاز و شام دا له جیگایه کدا به ناوی حیجر ژیانان ده کرد، هه مان به نه ره تی گه لی عاد بوون، ته نانه ت خانو و باله خانه و ژیا ریان له هۆزی عاد ده چوو، بۆیه به هۆزی عاد ده و تریت عادی یه که م، به مانیش ده و تریت عادی دووهم.

گه له که ی زۆر دژایه تییان ده کرد و هه ندیکش ئیمانان پیه ئنا، به لām زۆریه ی خه لکه که ی دژی بوون، هه رچه نده صالح پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام زۆر به هیمنی و نه رم و نیانی بانگه وازی ده کردن، به لām ئه وان هه ر سه ره پرۆتر ده بوون.

جیگای خۆیه تی ئاماژه به وه بکه م که له قورئاندا هه میشه به دوا ی یه کدا هۆزی عاد و ئهموود هاتووه، ئه مه ش ئاماژه یه بۆ ئه وه ی که سه رده م و کاته کانیا ن زۆر له یه که وه نزیک بوو، پیده چیت ئه و گه لانه ی که پیغه مبه ریا ن بۆ نێردراوه ئه گه ر پیغه مبه ره که به به رده وامی له گه لیاندا بوو بیت و وه لāmیا ن بۆ ئایینی خوا نه بوو بیت خوای گه و ره سزای داو ن و له ناوی بردوون، یا ن مه گه ر پیغه مبه ره که له ناویاندا ده رچوو بیت و له جیگایه کی تر بانگه وازی کرد بیت، وه کو حه زره تی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام، هه لبه ت له سه ره تا وه سونه تی خوایی به م شیوه یه بووه پاشان

خوای گه‌وره سوننه‌ته‌که‌ی خو‌ی گو‌ری و بو‌مانه‌وه‌ی بانگه‌واز له‌ناو‌ی‌اندا وه‌کو هو‌زی جو‌وله‌که و ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی‌اللَّهُ‌عَلَيْهِ‌وَسَلَّمَ .

هه‌رچه‌نده پیغه‌مبه‌ر موسا عَلَيْهِ‌السَّلَام هه‌والی ئه‌م دوو گه‌له‌ی دایه به‌نی ئیسرائیل، به‌لام چونکه ئه‌وان هه‌میشه بیریان له‌خو‌یستی و نه‌ته‌وه په‌رستی بوو، ئه‌وه‌ی له‌یه‌هود نه‌بوایه له‌کتیبه‌کانی‌اندا یاداشتیان نه‌ده‌کرد، ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِن تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَعَنِي حَمِيدٌ﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُم قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أُنُودَهُمْ فِي أَقْوَاهِمُ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿١٠١﴾ ابراهیم

واته: موسا عَلَيْهِ‌السَّلَام فه‌رمو‌ی: ئه‌گه‌ر ئی‌وه‌و هه‌رچی خه‌لکی سه‌ر پرو‌ی زه‌وی هه‌یه هه‌موتان کو‌فر بکه‌ن به‌خو‌ی گه‌وره، ئه‌وا به‌دل‌نیایی خو‌ی گه‌وره زۆر ده‌وله‌مه‌ندو بئ پی‌یسته‌و پی‌یستی به‌سو‌پاس‌کردنی ئی‌وه‌ نییه، سو‌پاس‌کراوه له‌زه‌وی و ئاسمانداو هه‌موو دروست‌کراوه‌کان سو‌پاس‌گوزاری خو‌ی گه‌وره ئه‌که‌ن ﴿١٠١﴾ ئایا هه‌والی ئوممه‌تانی پێش خۆتانان بو‌نه‌هاتووه‌که خو‌ی گه‌وره چی به‌سه‌ریان هه‌تاوه‌وه‌کو قه‌ومه‌کانی نوح و عادو ئه‌موودو ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وانیش که ژماره‌یان خوا نه‌بئ که‌سی تر نایزانی و زانیاریان ته‌نها خو‌ی گه‌وره خو‌ی ئه‌یزانی که پیغه‌مبه‌رانیان به‌به‌لگه‌ی پرو‌ن و ئاشکراوه‌هاتن بو‌لایان، به‌لام ئه‌وان ده‌ستیان کرده‌ناو ده‌می خو‌یان و ئه‌یانگه‌ست وه‌کو رقی لی‌بوون و تو‌وره‌بوون له‌و ئایینه‌ی که پیغه‌مبه‌ران هه‌تاو‌یانه، یاخود ده‌ستیان ده‌خسته‌سه‌ر ده‌میان وه‌کو به‌درو‌زانی پیغه‌مبه‌ران، ئاماژه‌بووه بو‌بێده‌نگ بوون و وه‌لام نه‌دانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران، یاخود به‌ده‌ستیان ئاماژه‌یان بو‌ده‌می پیغه‌مبه‌ران ده‌کرد که بێده‌نگ بن له‌بانگه‌واز کرد‌مان و قسه‌ی پیغه‌مبه‌رانیان په‌ت ئه‌کرده‌وه، پێیان وت‌ن: ئیمه‌ کافرین به‌وه‌ی که ئی‌وه‌ی پێ نێردراون له‌ئیمان و یه‌کخواپه‌رستی، ئیمه‌ گومان‌مان هه‌یه له‌وه‌ی که ئی‌وه‌ بانگمان ئه‌که‌ن بو‌لای له‌یه‌کخواپه‌رستی و دوودلین لی‌ئێ ﴿١٠٢﴾

خو‌ی گه‌وره له‌قورئاندا به‌چه‌ند گۆشه‌نیگایه‌ک و دیمه‌تیک باسه‌کانی ژبانی صالح و پرو‌داوه‌کانی ئه‌و گه‌له‌مان بو‌باس ده‌کات، سَنَ‌مُوه‌نَ‌ی لَن‌‌وه‌رده‌گیرن.

مُوه‌نَ‌ی یه‌که‌م: خو‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَالِی تُمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَاقُومُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ ءَايَةٌ فَذُرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ

فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَأَذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَغْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٧﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضِعُوا لِمَنْ أَمَنَّ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَلَاحًا مُرْسَلًا مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٣٨﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٩﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحْ أَمَتُنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿٤١﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا مِنْ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ ﴿٤٢﴾ الْأَعْرَافُ

واته: بۆ لای قهومی ته موودیش صالح پیغه مبه ر عَیْبَةُ النَّارِ - مان نارد که له خوایان بوو، قهومی ته موود له دواى قهومی عاد بوون و له (حیجر) نیشته جی بوون فهرمووی: نهی قهومی خوّم عیاده تی خوای گه وره بکه ن و به تاک و ته نها خوای گه وره به رستن و شهریک بۆ خوا دامه نین چونکه جگه له الله هیچ به رستراویکی تری حه قتان نییه که شایه نی په رستن بیت ته وه موعجیزه و به لگه ی پروون و ناشکراتان بۆ هاتووه له لایه ن په روه ردگار وه که له وه به ردو تاویره ره قه حوشتریکی بۆ ده رکردن، که خوایان داوایان کرد موعجیزه به کیان نیشان بدات و له تاویریکی ره ق حوشتریکیان بۆ ده ربکات، صالحیش به لینی لی وه رگرتن نه گه ر خوای گه وره ته مه ی نیشان دان نیمانی پی به یتن، داوای له خوای گه وره کرد، خوای گه وره یش وه لامی دایه وه و نه و تاویره ره قه جولّو له ت بوو حوشتریکی بۆ ده رکردن له پیش چاوی خوایان، ته مه حوشتریکه که خوای گه وره ناردوویه تی وه کو موعجیزه و نیشانه یه ک ئیوه لئی گه رین با له زهوی خوای گه وره دا بۆ خوای بله وه پیت و قه ده غه ی مه که ن، لئی نزیک مه بنه وه به خراپه، چونکه سزایه کی به ئیشی خوای گه وره ئیوه نه گریته وه ﴿٣٧﴾ یادی نه و نیعمه ته ی خوای گه وره بکه نه وه به سه رتان که له دواى نه وه ی قهومی عادى له ناو برد ئیوه ی کرد به جینشین له سه ر پرووی زهوی، له سه ر زه ویشدا جیگیری کردن و شوینی بۆ کردنه وه له زهوی له خو له که ی خشت نه برن و کۆشک دروست نه که ن، له بهر به هیزیتان شاخه کان هه لئه کۆلن و ئه یکه ن به مال بۆ خو تان و له ناو شاخه کاندان مال دروست نه که ن ئیوه یادی نیعمه ته کانی خوای گه وره بکه نه وه به سه رتانه وه له سه ر زه ویدا ناشووب و ئاژاوه مه نینه وه و خراپه کاری مه که ن ﴿٣٨﴾ بالاده ست و ده سه لاتدارو سه رکرده و گه وره کان له کافران و بیباوه ران له وانیه ی که خوایان به گه وره نه زانی به خه لکه لاوازو فه قیرو هه ژارو بیده سه لاته که یان ته وت که نیمانیان هینابوو ئایا ئیوه نه زانن صالح له لایه ن په روه ردگاریه وه نیردراوه و کراوه به پیغه مبه ر؟! وه کو گالته پیکردن و سووکایه تی پیکردن باوه رداره لاوازه کانیش له شوینکه وتوانی صالح عَیْبَةُ النَّارِ نه یانوت: به لی ئیمه نیمانمان پییه تی که له لایه ن خوای گه وره وه نیردراوه و شوینیشی نه که وین ﴿٣٩﴾ ده سه لاتدارو گه وره کان و خو به گه وره

زاناں به باوه‌دارانیاں نه‌وت: نه‌وه‌ی که ئیوه ئیمانتان پیتی هیناوه که صالحه ئیمه پیتی کافرو بیتاوه‌رین ﴿١﴾ حوشره که یان سه‌ربری که خوی گه‌وره وه‌کو موعجیزه ناردبووی، (قه‌دداری کو‌ری سالف) سه‌ری بری به‌لام خوی گه‌وره فه‌رمووی همه‌موویان سه‌ریان بری چونکه همه‌موویان رازی بوون و په‌زامه‌یندیان وه‌رگیرابوو به ژن و پیاوه‌وه سه‌رکه‌شییان کردو خویان به‌گه‌وره‌زانی له فه‌رمانی خوی گه‌وره وتیان: نه‌ی صالح نه‌گه‌ر تو پیغه‌مبه‌ری خوایت با نه‌و سزایه‌ی که تو هه‌ره‌شه‌مان لی نه‌که‌ی پیتی نه‌لیتی: له‌لایه‌ن خواوه سزاتان بو دیت با سزاکه بیت و په‌له بکه له ناردنیدا ﴿٢﴾ خوی گه‌وره سزای دان به‌وه‌ی تووشی بوومه‌له‌رزیه‌کی کردن له‌ژیریانه‌وه‌و ده‌نگیکی زور سه‌خت هات له سه‌روویانه‌وه، که دلی برین له‌ناو شوین و مالی خویاندا نووسان به زه‌ویه‌که له‌سه‌ر نه‌ژنو و دهم و چاویان و جووله‌یان نه‌ماو همه‌موو مردن ﴿٣﴾ دوی بیتومید بوون لیان صالح علیه‌السلام پشتی تی کردن و به‌جیتی هیشتن، یان دوی له‌ناو‌چوونیان صالح پشتی تی کردن و وه‌کو سه‌رزه‌نشت کردن پیتی فه‌رموون: نه‌ی قه‌ومی خوّم من په‌یامی خوی گه‌وره‌م پیتی گه‌یاندن و ئاموژگاریم کردن به‌لام ئیوه ئاموژکاریکارانتان خویش ناوی ﴿٤﴾

نموونه‌ی دووهم: خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿٥﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوا لَهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿٦﴾ قَالُوا يٰصَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّ لَنَا فِى شَيْءٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ﴿٧﴾ قَالَ يٰقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن عَصَيْتُهُ ۖ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٨﴾ وَيَقَوْمِ هٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِى أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٩﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِى دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعَدُّ غَيْرٍ مَّكَدُوبٍ ﴿١٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِن خِزْيِ يَوْمِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ ٱلْقَوِيُّ ٱلْعَزِيزُ ﴿١١﴾ وَأَخَذَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا ٱلصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِى دِيَارِهِمْ جَثِيمِينَ ﴿١٢﴾ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِىهَا ۚ ٱلْأَىٰ إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا لِّثَمُودَ ﴿١٣﴾ هود

واته: بو لای قه‌ومی ته‌موود صالح پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام -مان ناردکه له خویان بوو، قه‌ومی ته‌موود له دوی قه‌ومی عاد بوون و له (حیجر) نیشته‌جی بوون، پیتی وتن: نه‌ی قه‌ومی خوّم ئیوه به‌تاک و ته‌نها عیباده‌تی خوی گه‌وره بکه‌ن له‌به‌ر نه‌وه‌ی جگه له زاتی پیروزی (الله) هیچ په‌رستراویکی تری چه‌قتان نییه که شایه‌نی په‌رستی بیت، هه‌ر نه‌و خویایه‌یه که ئیوه‌ی له زه‌وی دروست کردووه، وای لی‌کردوون که سه‌ر زه‌وی ئاوه‌دان بکه‌نه‌وه. ئیوه داوای لی‌خو‌شبوون له

خوای گه وره بکه ن له تاوانه کانی پیشترتان، پاشان بۆ لای خوای گه وره بگه رینه وه و ته و به بکه ن و له داهاتوودا تاوان مه که ن، به دنیایی پهروه ردگارم وه لمدانه وه ی بۆ دو عاو پارانه وه زۆر نزیکه وه وه لامتان ده داته وه ﴿١٧﴾ وتیان: ئه ی صالح پیش ته وه ی که تۆ بانگه وازمان بکه ی بۆ یه که خوا به رستی له ناو ئیمه دا ئومیدمان پیت بوو که بی به سهردارو گه وره ی ئیمه، ئایا تۆ به ره له ئستی و قه ده غه ی ته وه مان لی ته که ی که ئیمه عیاده تی ته و شتانه بکه ی که باوک و باپیرانمان عیاده تیان ته کرد، ئیمه گومانمان هه یه له وه ی که تۆ بانگمان ته که ی بۆ لای بۆ یه که خوا به رستی و له گوماندا یین ﴿١٨﴾ صالح عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووی: ئه ی قه ومی خوُم ئایا پیم بلین ته گهر من له سهر به لگه ی پروون و ئاشکراو یه قین بم له لایه ن خوای گه وره وه، خوای گه وره په حمی خو ی واته پیغه مبه رایه تی پیم به خشیوه، ئه ی ته گهر من سه ری پچی خوای گه وره بکه م و په یامی خوای گه وره نه گه یه نم وه کو ئیوه پیم ته لین ته ی کئی من سه ر ته خات و ته مپاریزیت له سزای خوای گه وره، ئیوه ه یچ شتیک بۆ من زیاد نا که ن ته نا زه ره رمه ندی نه بی که ته گهر به قسه ی ئیوه بکه م زه ره رمه ندی دونیاو قیامه ت ته بم ﴿١٩﴾ ئه ی قه ومی خوُم ته م حوشره که خو تان پیشنیارتان کردبوو، خوای گه وره له و تاویره بۆی ده رکردن، جا لیتی بگه رین و وازی لی بینن با له زه وی خوای گه وره بله وه پیت به خراپه ده ستی بۆ نه به ن چونکه سزایه کی نزیک ته تانگریته وه ته گهر ئیوه به خراپه لی نزیک بینه وه ﴿٢٠﴾ ته وان حوشره که یان سه ربری که خوای گه وره وه کو موعجیزه ناردبووی، (قه دداری کو ری سالف) سه ری بری به لام خوای گه وره فهرمووی هه موویان سهریان بری، چونکه هه موویان رازی بوون و په زامه یندیان وه رگیرابوو به ژن و پیا وه وه، صالح فهرمووی: ته نا سئ پۆژ له شوینی خو تاندا بمیننه وه و بژین له دوا ی ته و سئ پۆژه خوای گه وره سزاتان ته دات، ته مه به لیتیکه و درۆ نییه ﴿٢١﴾ کاتیک که سزای خوای گه وره هات صالح و ته و باوه پدارانه ی له گه لیدا بوون به په حمه تی خو مان پرزگارمان کردن له سه رشو ری و سزای ته و پۆژه به راستی پهروه ردگاری تۆ زۆر به هیزو بالاده ست و به عیززه ته ﴿٢٢﴾ ته وانه یشی که سته میان کرد ده نگیکه ی گه وره له ئاسمانه وه هات و دلی برین و هه موویانی کوشت، له ناو شوین و مالی خو یاندا نووسان به زه ویه که له سه ر ته ژنۆ و دم و چاویان و جووله یان نه ماو هه موویان مردن ﴿٢٣﴾ وه کو ته وه ی که ههر نیشته جی نه بوو بیت له و شوینانه داو ئاوه دانیان نه کرد بیت ته وه، بزنان که قه ومی ته موود کوفریان کرد به پهروه ردگاریان ده ی قه ومی ته موود ههر دوورین له په حمه تی خوای گه وره ﴿٢٤﴾

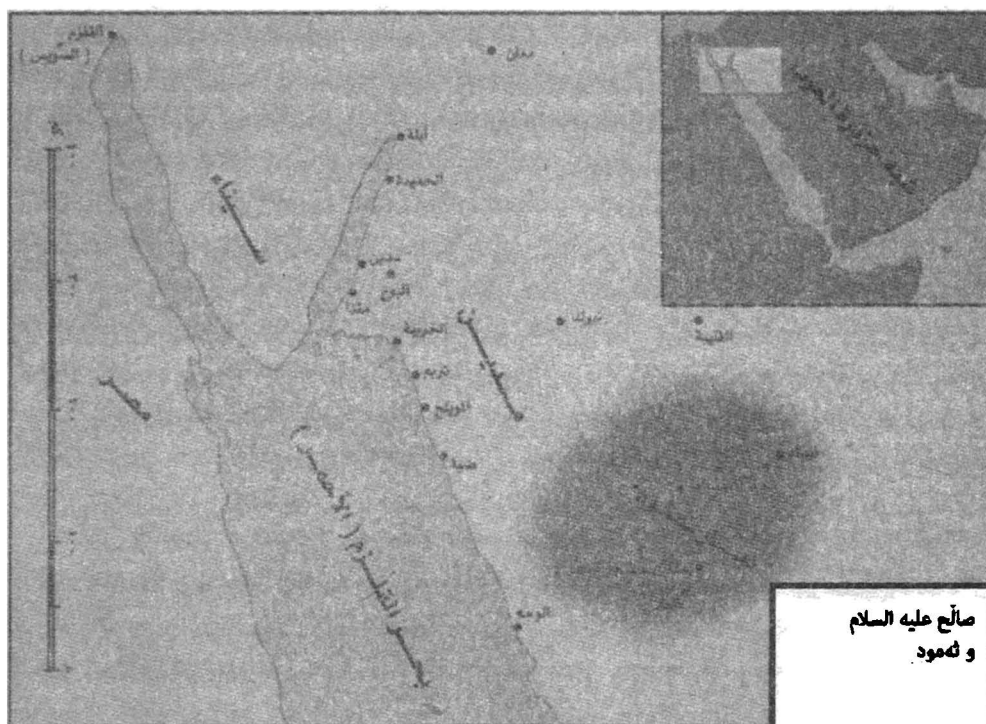
هه ووه ی سیه م: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣﴾ أَتُتْرَكُونَ

فِي مَا هَهْنَأَ ءَامِينٍ ﴿١٠٠﴾ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٠١﴾ وَزُرُوعٍ وَخَلِّ طَلْعَهَا هَضِيمٌ ﴿١٠٢﴾ وَتَنْجُتُونَ مِنَ الْجِبَالِ يُبُوتًا
فَرِهِينَ ﴿١٠٣﴾ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٠٤﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٠٥﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا
يُصْلِحُونَ ﴿١٠٦﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٠٧﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَيِّنَاتٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ هَٰذِهِ نَافَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿١٠٩﴾ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١١٠﴾ فَاعْمُرُوا هَٰذَا صَبْحًا نَدِيمِينَ ﴿١١١﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١١٣﴾ الشعراء

واته: قهومی ته موودیش سه رجه م پیغه مبه رانیاں به درؤ زانی، له بهر ته وهی باوه رپان به
پیغه مبه ره که ی خوځان نه بوو وه که ته وه وایه باوه رپان به هیچ پیغه مبه ریک نه بوو بیت ۱۰۰ صالح
پیغه مبه ره که له هوزو عه شیرته ی خوځان بوو پیی وتن: ته وه بو ته قوای خوای گه وره ناکه ن ۱۰۱
به دنیایی من پیغه مبه ریکی ته مینم بو ئیوه و په یامی خوای گه وره تان وه کو خوی پیده گه یه نم
به بی زیادو که م ۱۰۲ ته قوای خوای گه وره بکه ن و گوپړایه لی من بکه ن، من له گه یاندنی
ثایینه که ی خوای گه وره دا داوای نه جرو پاداشت و پاره له ئیوه ناکه م ۱۰۳ به لکو نه جرو پاداشتی
من ته نها له سهر په روه ردگاری هه موو جیهانه و ته نها چاوه پروانی پاداشتم له و ۱۰۴ ثایا ئیوه واده زانن
وازتان لی ته هیترئ له و نازو نیعمه ته ی که خوای گه وره پیی به خشیوون به ته مینی بمینه وه و
مردن و سزاتان به سهر دا نه یات، نه خیر شتی وا نییه و خوتان مه خه له تینن ۱۰۵ له ناو باخ و باخت
و له سهر چاوه ی ئاو و کانی و پروو باره کان هه روا نامینته وه ۱۰۶ له و کشتو کالانه ی که هه تانه، له و
دارخورمایانه ی که لق و په له کانیان له بهر زوری خورما پیوه ی شوپ بوته خواره وه و زور پرو
تیکه له لکیشه، یاخود پیکه یشتو وه و هاتوته به ره م و که هه روا نامینه وه ۱۰۷ له ناو شاخه کانیشدا
زور به لیته اتووی مآل دروست نه که ن و هه لیده کوئن بو فه خرو شانازی کردن به بی ته وه ی که
پنویستان بیت ۱۰۸ ده ی ئیوه ته قوای خوای گه وره بکه ن و گوپړایه لی من بکه ن ۱۰۹ گوپړایه لی
موشریکان مه که ن که ئیسراف و زیاده رویان کردو وه له تاوان و شیرکدا که بانگه وازتان ده که ن
بو کوفرو شیرک و تاوان ۱۱۰ ته و که سانه ی که ئاشووب ته گیرن له سهر زه ویدا و چاکسازی ناکه ن ۱۱۱
وتیان: تو هیچ که سیک نیت ته نها یه کیک نه بیت له وانه ی که جادوت لیکراوه و ده ست
لیوه شیندراو ۱۱۲ تو هیچ که سیک نیت ته نها مرو فیکی وه کو ئیمه نه بیت ئیر چون له ناو ئیمه دا
وه حی بو تو هاتووه، ته گهر راست نه که ی تو پیغه مبه ری خوایت موعجیزه که مان بو بینه
له لایه ن خوای گه وره وه ۱۱۳ له سهر داواو پیشناری خوځان خوای گه وره حوشریکی له ناو تاویریک

مەملەكەتى شەشەم:

بە زىندوویی بۆ دەرکردن که به چاوی خوڤان بینیان وه کو به لگه يه ك له سەر راستیتی پیغمبرایه تی صالح عَلَيْهِ السَّلَام که پیتی فەرموون: ئەممە حوشریکه پوژی ئاودانی ئەو جیاوازه له پوژی چوونه سەر ئاوی ئیوهو لیتی نزیك نهبنهوه لهو پوژهی که سهره ی خۆیه تی ﷺ به خراپه دهستی بۆ نهبن، ئەو کاته سزای پوژیکی گهوره ئەتانگریتهوه ﷺ به لām ئەوان سهریانبری و دواي ئەوهی که دَلنیا بوون سزای خواي گهوره یان بۆ دیت په شیمان بوونهوه، به لām په شیمانی سوودی بۆیان نهبوو ﷺ خواي گهوره سزای دان، سزایه ك که زهوییه که یان له ژێردا ههژا، له بانیشهوه خواي گهوره دهنگیکی بۆ ناردن و له ناوی بردن، به دَلنیایی ئەمانه هه موو به لگه و نیشانیه له سەر تاك و ته نهایی و تواناو دهسه لاتی خواي گهوره، ههر چهنده زۆربه یان ئیمانیا ن نه هیتا ﷺ به دَلنیایی پهروه ردگارت زۆر به عزیزهت و بالادهسته بۆ کافران، زۆر به پرهم و به سۆزو به زهویه بۆ باوه پداران ﷺ

موعجیزه‌ی وشتره‌که‌ی صالح عَلَيْهِ السَّلَام

پیش نه‌وه‌ی باسی وشتره‌که‌ی صالح بکه‌م پتویسته پروونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر موعجیزه بده‌م، لای هه‌موان ئاشکرا و زانراوه که موعجیزه تهنه‌ها بۆ پیغه‌مبه‌رانه و له سنووری سوننه‌ت و یاسا‌کانی گه‌ردوون و سروشت ده‌رده‌چیت که خوای گه‌وره به سیسته‌م و پارسه‌نگی ریکی خستوو‌ه.

داواکردنی موعجیزه له پیغه‌مبه‌ران له‌لایه‌ن گه‌له‌کانیا‌نه‌وه، چه‌نده پیغه‌مبه‌ره‌که به‌هۆکاری موعجیزه‌که‌ی عه‌زیز و پرێ‌دار ده‌کات، به‌لام نه‌وه‌نده‌ش گه‌له‌که و داواکاره‌کانی بی‌زراو و پله‌ی ئیمانی و ته‌نانه‌ت دوا‌ی بپرواهیتانیان پله‌ی لاوازیان ده‌بیت لای خوای په‌روه‌ردگار.

هه‌میشه نه‌وانه‌ی که دوورن له خوای په‌روه‌ردگار و خواناسی داوا‌ی موعجیزه ده‌که‌ن، یاخود نه‌وانه‌ی گه‌مژه‌و گه‌لحو‌ن داوا‌ی موعجیزه ده‌که‌ن، نه‌وانه که خاوه‌ن نه‌قل و ژیرین هه‌رگیز داوا‌ی موعجیزه‌یان نه‌کردوو‌ه.

نابینیت پڕۆژیک له پڕۆژان نه‌بوه‌که‌ر یاخود عومه‌ر یان هه‌ر هاوه‌لیکی به‌پری‌زی تری پیغه‌مبه‌ر داوا‌ی موعجیزه‌یان کردبیت، خودی په‌یامه‌که له‌به‌رچاویاندا موعجیزه بووه، ئیمانی خو‌یان دانه‌به‌زاندوو‌ه بۆ ئاستی گه‌لحو و گه‌مژه‌کان، نه‌وانه‌ی داوا‌ی موعجیزه‌یان له پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ کرد له کو‌تاییدا هیچیان موسلمان نه‌بوون.

که‌واته داوا‌کاری له پیغه‌مبه‌ران بۆ نه‌نجامدانی موعجیزه گه‌مژه‌یی گه‌له‌که ده‌رده‌خات، هه‌ر گه‌ل و هۆزو میلیله‌تیک به‌دوا‌ی شتی بی‌تراو و بی‌ستراو (حاسه‌کان) هه‌سته‌کان بوو نه‌وا به‌دنیاییه‌وه نه‌سته‌مه نه‌نجامی هه‌بیت بۆ خواناسی، به‌لام نه‌گه‌ر خاوه‌ن نه‌قل و ژیری و بی‌روه‌ز بوون، به‌دنیاییه‌وه ده‌گه‌نه ئامانج.

له‌باسی وشتره‌که‌ی صالح دا که وه‌کو موعجیزه باس ده‌کریت که گوايه له ناو به‌ردیکه‌وه ها‌تۆته ده‌روهه پنده‌چیت تهنه‌ها وته‌و چیرۆکیکی به‌رئاگردان بیت، چونکه باسی وشتره‌که له قورئاندا کراوه به‌لام باس له جو‌ری ها‌تنی وشتره‌که نه‌کراوه، نه‌وه‌شی که ب‌لا‌وبۆته‌وه له کتیه‌کانی می‌ژوو و ته‌فسیردا هه‌موو قسه‌و با‌سیکی خو‌ش و بی‌سه‌رچاوه‌یه، هه‌مووشیان له (نه‌بو جه‌عفه‌ری طه‌به‌ری) وه‌ریان گرتوو‌ه.

جه‌نابی طه‌به‌ریش له که‌سیکی وه‌رگرتوو‌ه به‌ناوی (قاسم) نه‌ویش له (حسین) و نه‌میش له (حه‌جاج) و پاشان له (نه‌بوه‌کری کو‌ری عه‌بدو‌للا) و له (شه‌ه‌ری کو‌ری حوشوب) نه‌ویش له

(عه مری کوری خه رجه). گوايه پرسيار له پيغه مبهه کراوه له باره ی وشتره که ی صالح عَلَيْهِ السَّلَام که له بهرد هاتوته دهره وه، به لَام ئهم فهرمووده یه هيچکام له موفه سير و فهرمووده وانه کان باسی پله ی صه حيحيان نه کردووه، له ته فسيري ئين که ئير که جه نابی ئه رناووطی (عبدالقادار الأرنأؤوط) فهرمووده که ی له ئين و که ئير له ژيانی پيغه مبهه راندا باس نه کردووه، وه کو ئين که ئير ده لیت: ته نها کومه لیک موفه سير ده لین ئه و موفه سيرانه کين ناویان نه هاتووه، پاشان سه نه دی فهرمووده که نه ک لاوازه پیده چیت مه وزوع بیت ته نها مه جلیسی پی خوشکرا بیت و زۆر یک له سه رچاوه کان سه نه د و ته خریجی فهرمووده که یان له کۆن و نو ی دا نه کردووه، ئه وه نه دی که من به شوینیدا گه راوم هه لبه ت خوا ی گه و ره که باسی وشتره که ی کردووه داویه تیه په نای زاتی به رزی که خاوه نیه تی (ناقه الله) وه کو (بیت الله)، ئه مه ش ئه وه مان بو دهرده خات که ئهم وشتره خاوه نی پیناسه و وه صفی تایبه ت بووه، خوا ی گه و ره وه کو نیشانه و موعجیزه له ناویاندا ژياندویتی، هه روه کو جه نابی سه ید قوطب ره حمه تی خوا ی لی بیت ده لیت رۆناچین تیدا مادام هيچ به لگه مان له به رده ستدا نیه.

لیره دا وه کو ئه مانه تی زانستی باسمان کرد که له رووی ئاینیه وه هيچمان له به رده ست نیه له سه ر ئهم وشتره له چۆنیه تی و ژيانی و دروستبوونی و جوړی موعجیزه یه تی، سه رچاوه کان هه موو ناته ندروستن که له سه ر ئه و باسه هاتووه، به لَام سه رچاوه ناته ندروسته کانیش ده گوازمه وه هه روه کو باسیکی میژووی.

وته بی سه رچاوه کان

له کتیه میژوویه کاندا هاتووه به تایبه ت میژووی طه به ری و بیدایه و نیهایه ی ئين و که ئير و هه روه ها (الكامل في التاريخ) ی ئين ئه ئیری جزیری...هتد.

که صالح پيغه مبهه عَلَيْهِ السَّلَام بانگه وازی ده کردن بو خوا په رستی و یه کتا په رستی ئه وان داوا ی موعجیزه یان کرد که له و به رده وشتریک به ئینته دهره وه ئه گه ر پيغه مبهه ره؟

صالحیش داوا ی کردووه له خوا ی په روه ردگار کاره که ی بو ئه نجام داوه.

مه رچی ئه نجامدانی کاره که ش ئه وه بوو رۆزیک ئاو خواردن بو وشتره که بووه، رۆزیکیش بو ئه و گه له.

دیاره هوکاری سهر برینه که ی ده گه ریته وه بو سهر کیشی و به خیلی و حه سوودی نهو هوژه، چونکه ئاویان کهم بووه نه گهرچی وه کو له باسه بی سهر چاوه که دا هاتووه که شیر ی داوه ته هه موو خه لکه که، به لام نه وان خراپه کار بوون سهر یان بریوه.^(۷۹)

کۆی گشتی باسی صالح پیغه مبه ر عَیْبَةُ النَّاسِ

شه هید سهد قوطب له کتێبه نایابه کهیدا (له سایه ی قورئان)^(۸۰) دا ده لیت: هه موو رسته ی یه که خواپه رستی پیغه مبه ران له یه که چوو، له سهر ده می ئاده م عَیْبَةُ النَّاسِ تا کو تایی نه م ژیا نه گۆرانکاری به سهر دا نایه ت هه موو خاوه نی یه ک به رنامه و مه نه هج بوون.

هه ر بۆیه له سهر تا ئاماژه م به وه کرد که ژیا نی پیغه مبه ران هه موو له یه ک ده چن و یه ک ئامانجیان هه بووه، ئامانجی سهره کیان خواناسی بووه به یه که تاپه رستی، بلاو کردنه وه ی یاسا و شه ریعه ته کانی خوا ی مو ته عال.

ژیا نی نووح، هوود و صالح سه لامی خوا له هه موویان بی ت زۆر لی که چوونی پتوه دیار بووه، که زۆرجار وا هه ست ده که ی ت، جیگای نووح به (جودی) دیاری کردووه له دوا ی لافاوه که، هه روه ها جیگای پیغه مبه ر هوود به (الأحقاف) و پیغه مبه ر صالح ناوچه که ی به (حیجر) بووه، ته نانه ت دوو سهره ت به ناوی جیگا کانیانه وه نه مه ش جوړیکه له مو عجیزه ی قورئانی که زۆر به وردی و ده قیقی جیگا که ی ده ست نیشان کردووه، ژیا نی نه م دوو پیغه مبه ره بی جگه قورئان له کتێبه ئایینی هه کانی تر دا باس نه کراوه، ده ست نیشان کردنی جیگا که یان له قورئاندا و پاشان دۆزینه وه ی شو ئنه واره کانیان ئاماژه ی راستی و دروستی باسه می ژوو ییه قورئانی هه کانه به ره های ی، چونکه زۆریک له و شو ئنه واره نه له سهر ده می نو ئ دۆزراونه ته وه.

(۷۹) ذکر المفسرون: أن ثمود اجتمعوا يوما في ناديتهم، فجاءهم رسول الله صالح، فدعاهم إلى الله، وذكرهم وحذرهم وعظهم وأمرهم، فقالوا له: إن أنت أخرجت لنا من هذه الصخرة، وأشاروا إلى صخرة هناك، ناقة من صفتها كيت وكيت، وذكروا أوصافا سموها ونعتوها وتعتوا فيها، وأن تكون عشرة طويلة، من صفتها كذا وكذا، فقال لهم النبي صالح عليه السلام: أرايتم إن أجبتكم إلى ما سألتم على الوجه الذي طلبتم، أتؤمنون بما جئتمكم به و تصدقوني فيما أرسلت به؟ قالوا: نعم، فأخذ عهودهم و مواليقهم على ذلك، ثم قام إلى مصلاه فصلى الله عز وجل ما قدر له، ثم دعا ربه عز وجل أن يجيبهم إلى ما طلبوا، فأمر الله عز وجل تلك الصخرة أن تنفطر عن ناقة عظيمة عشرة، على الوجه المطلوب الذي طلبوا، على الصفة التي نعتوا، فلما عاينوها كذا، كذا، رأوا أمرا عظيما ومنظرا هائلا، وقدرة باهرة و دليلا قاطعا، وبرهانا ساطعا، فأمن كثي منهن، واستمر أكثرهم على كفرهم وضلالهم و عنادهم، ولهذا قال: (فَطَلَمُوا بِهَا) أي: جحدوا بها، ولم يتبعوا الحق بسببها، أي أكثرهم، ولهذا قال لهم صالح عليه السلام (هذه ناقة الله) أضافها الله سبحانه وتعالى، إضافة تشريف وتعظيم، كقوله: بيت الله، وعبد الله (لكم أية) أي: دليلا على صدق ما جئتمكم به (فذروها تأكل في أرض الله ولا تمسوها بسوء فيأخذكم عذاب الأعراف / ۷۳). في الظلال القرآن / سيد القطب.

هیشته وهی جیگا کان نیشانه به بو ئیمه که خوی گه وه نیشانه مان ده دات و پیمان ده لیت
ئه وانه شوینه واری تاوان، مروّف ده بیت لئی بترسیت، هر بویه پیغه مبه ری خوا صَلاَّهَ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ
له کاتی سه ردانی ئه و ناوچه به دا نه به یشت هیچ کهس له سوپاکه ی له و ناوچه به به ییتنه وه و
ته نانه ت ئوی ناوچه کهش بخونه وه، نه به یشت خواردنیش به ئاوه که دروست بکه ن، ئه که رچی
سوپاکه ی برسی و تینوو بوون!

ئهم که له پاشماوه ی عاد بوون باپیری پینجه می پیغه مبه ر صالح عَیْبَالَهَ ته مووده، ته موودیش
کوری پیغه مبه ر هوود عَیْبَالَهَ بوو، که واته دروست کردنه وه ی کۆمه لکه یه ک له و جیگا به دا
به فه رمانی خوی پهروه ردگار بووه، هه مان کارو پیشه ی هوژی (عاد) یان بووه، ده ست ره نگین
بوون له دروست کردنی باله خانه و قه لای گه وه گه وه له سه ر شاخ و گرد و ته پۆلکه کاند، ئه مه ش
نیعه تیکی خوی پهروه ردگار که به خشیویه تی پیمان، خوی پهروه ردگار ده فه رمویت: (وَإِذْ كُرُوا
إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجُونَ الْجِبَالَ
بُيُوتًا فَادْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ وَلَا تَعْفُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۱۳۱﴾) الاعراف

واته: یادی ئه و نیعه ته ی خوی گه وه بکه نه وه به سه رتان که له دوی ئه وه ی قهومی عادی
له ناو برد، ئیوه ی کرد به جینشین له سه ر رووی زهوی، له سه ر زه ویشدا جیگیری کردن و شوینی
بو کردنه وه، له زهوی له خو له که ی خشت ئه برن و کۆشک دروست ئه که ن له بهر به هیزیتان
شاخه کان هه لئه کۆلن و ئه یکه ن به مال بو خو تان و له ناو شاخه کاند مال دروست ئه که ن ئیوه
یادی نیعه ته کانی خوی گه وه بکه نه وه به سه رتانه وه له سه ر زه ویدا ئاشووب و ئاژاوه
مه ئینه وه و خراپه کاری مه که ن.

له دوی دروست بوونه وه یان له و ناوچه به دا هه لبه ت مه به ست جینشین بوونیانه وه کو کۆمه لکه
که له و ناوچه به دا نیشته جی بوون، گومانی تیدا نییه شه یتان هه میشه له بۆسه دایه بو
ئیمانداران، دیسان دوی یه ک جیل و نه وه خراپه و شیرکی خسته وه ناو گه ل و هوژی ته موود و
خه لکی ده ستیان کرده وه به بت په رستی، جا ئه م که له ش خاوه نی چه ند بتیک بوون له وانه (ود،
جد، هد، شمس، مناف، مناة، لات و... هتد).

ناوی ئه م بتانه له کتییی ژیا نی پیغه مبه رانی (عفیف عبدالفتاح الطباره) هاتوه که ئه و که له
خاوه نی ئه م بتانه بوون، ئه ویش له میژووی عه ره ب پیش ئیسلام که کتیییکه (د. جواد علی)
نوسیوویه تی (تاریخ العرب قبل الإسلام) هاتوه.

هه‌لبه‌ت هه‌ر هه‌مان بت که به‌ناوبانگ بوون له‌و ناوچه‌دا، له‌ هه‌ر جینگاو ناوچه‌یه‌ک ناوی تاییه‌تی لی‌ نراوه‌.

چۆن ئه‌وان له‌سه‌ر بنه‌مای بته‌ کۆنه‌کانی هۆزگه‌ری نووح و عاد په‌رستشیان کردووه‌، ئیسلام و ئایینی پیغه‌مبه‌ران یه‌ک پینگاو مه‌نه‌ه‌جی هه‌یه‌، خوای گه‌وره‌ بۆمان باس ده‌کات دیمه‌نی بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ر صالح عَلَيْهِ السَّلَام -مان بۆ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ له‌ قورئاندا و ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِلَىٰ نُوحٍ أَخَاهُم صَالِحًا قَالَ يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوا لَهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّحِيبٌ﴾ هود

واته‌: صالح پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام -مان نارد بۆ لای قه‌ومی ته‌موود که له‌ خویان بوو، قه‌ومی ته‌موود له‌ دوا‌ی قه‌ومی عاد بوون و له‌ (حیجر) نیشته‌جی بوون له‌ نیوان (ته‌بووک و مه‌نایینه) پیتی وتن: ئه‌ی قه‌ومی خۆم ئیوه‌ به‌تاک و ته‌نها عیباده‌تی خوای گه‌وره‌ بکه‌ن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جگه‌ له‌ زاتی پیرۆزی الله هیچ په‌رستراویکی تری هه‌قتان نیه‌ که شایه‌نی په‌رستن بیت هه‌ر ئه‌و خواجه‌یه‌ که ئیوه‌ی له‌ زه‌وی دروست کردووه‌، وای لیکردوون که سه‌ر زه‌وی ئاوه‌دان بکه‌نه‌وه‌، ئیوه‌ داوای لیخۆشبوون له‌ خوای گه‌وره‌ بکه‌ن له‌ تاوانه‌کانی پێشترتان پاشان بۆ لای خوای گه‌وره‌ بکه‌رێنه‌وه‌ و ته‌وبه‌ بکه‌ن و له‌ داها‌توودا تاوان مه‌که‌ن، به‌ دنیایی په‌روه‌ردگارم وه‌لامدانه‌وه‌ی بۆ دوعاو پارانه‌وه‌ زۆر نزیکه‌و وه‌لامتان ده‌داته‌وه‌.

هه‌ر هه‌مان رسته‌و وته‌یه‌ که پیغه‌مبه‌رانی پێش خۆی دووباره‌یان کردبووه‌وه‌، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ وشه‌ی (قوم)ی به‌کار هێناوه‌، نیر و می ده‌گرێته‌وه‌ ئه‌ویش بۆ پاداشت و ته‌وبه‌کردنه‌، به‌لام که دێته‌ به‌واری جێبه‌جێکاری و ته‌کلیفکردن ته‌نها گوتاره‌که‌ له‌گه‌ڵ پیاوانه‌، ئافره‌تان ده‌چنه‌ ناوی، واتا به‌ پیاو پله‌ی یه‌که‌م به‌رپرسه‌ له‌ دیندا، وه‌کو ئایینی یه‌هوودی و نه‌سرانی نییه‌، هه‌رچی خراپه‌کارییه‌ بیخه‌نه‌ سه‌ر ئافره‌تان و پیاوانیش لێی ده‌ربچن، هه‌ر له‌ هه‌واوه‌ به‌ تاوانبار داده‌نریت تا کۆتا ئافره‌ت که گوايه‌ پۆخی شه‌یتان به‌شیکه‌ له‌ پۆحیان و تیکه‌لای لاشه‌یان ده‌بیت.

خوای په‌روه‌دگار له‌ پاداشندا پیاو و ژنی وه‌کو یه‌ک یه‌کسان کردووه‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ الأحزاب

(ئوم عوماره‌ی ئه‌نصارى) هاته خزمهت پيغه‌مبه‌رى خوا وى: هه‌موو شتيك ته‌نھا باسى پياوانه‌و نابينم باسى ئافره‌تان بکريټ، خواى گه‌وره ئه‌م ئايه‌ته‌ى دابه‌زاند، (ئوم سه‌له‌مه‌ى) خي‌زاني پيغه‌مبه‌ر ﷺ وى: ئه‌ى پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بۆ ئيمه‌ى ئافره‌تان له‌ قورئاندا باس ناکريټين وه‌کو پياوان که باس ده‌کريټين؟ خواى گه‌وره ئه‌م ئايه‌ته‌ى دابه‌زاند، واته‌: به‌پراستى پياوانى موسلمان و ئافره‌تانى موسلمان، پياوانى باوه‌ردار و ئافره‌تانى باوه‌ردار و پياوانى خواپه‌رست و گوپرايه‌ل و ئافره‌تانى خواپه‌رست و گوپرايه‌ل پياوانى راستگو و ئافره‌تانى راستگو پياوانى ئارامگرو ئافره‌تانى ئارامگر، پياوانى خوڤه‌که‌مزان و ئافره‌تانى خوڤه‌که‌مزان، يان له‌ عيابه‌ده‌دا ملکه‌چ بۆ خواى گه‌وره پياوانى خي‌رخوازو ئافره‌تانى خي‌رخواز، پياوانى پوژوووه‌وان و ئافره‌تانى پوژوووه‌وان، ئه‌و پياوانه‌ى که داوينى خوڤان له‌ هه‌رام ئه‌پاريټين، ئه‌و ئافره‌تانه‌يشى که داوينى خوڤان له‌ هه‌رام ئه‌پاريټين، ئه‌و پياوانه‌ى که زۆر زيکرو يادى خواى گه‌وره ئه‌که‌ن، ئه‌و ئافره‌تانه‌ى که زۆر زيکرو يادى خواى گه‌وره ئه‌که‌ن له‌ هه‌موو حاله‌تکياندا، ئا ئه‌مانه به‌ ژن و پياوه‌وه خواى گه‌وره لي‌خو‌شبوون و ئه‌جرو پادا‌شتيکى زۆر گه‌وره‌ى بۆ ئاماده‌کردوون.

له ئايه‌ته‌که‌ى سوره‌تى هوود دا خواى گه‌وره ئه‌ركى ئاوه‌دانى و شارستانيه‌تى پيدا‌بوون ده‌فه‌رمويټ: {...هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا...}، هه‌ر ميلله‌تيك خاوه‌نى بي‌روباوه‌رى دروست بوو، هه‌ولى دا بۆ ئاوه‌دانى، خواى گه‌وره پيى ده‌به‌خشيت، له‌هه‌مان کاتدا هه‌ر ميلله‌تيك خاوه‌نى بي‌روباوه‌ر بوو، هه‌ولى دا بۆ شارستانيه‌ت و ژيار با بي‌روباوه‌ره‌که‌ى ته‌ندروست نه‌بيټ هه‌ر سه‌رده‌که‌ويټ.

ئموونه‌ى ولاتانى پيش‌که‌وتووى دنيا وه‌کو پوژئاوا و يابان و چين و...هتد. هه‌موو ئه‌مانه ئه‌گه‌رچى خاوه‌ن بي‌روباوه‌رى ته‌ندروست نين، به‌لام چونکه هه‌وليان بۆ زانست بووه، ژيان و ژيار و شارستانيه‌تيان له‌ناودا بوو، داواى لى ده‌کردن که سه‌ره‌پۆ نه‌بن و ئه‌رکه‌که‌يان جيه‌جى بکه‌ن تا خواى گه‌وره بيانکاته خه‌ليفه و جينشين ببنه‌وه له‌سه‌ره‌زه‌وى، به‌لام تاكه مه‌رجيک بۆ ئه‌وان تۆبه‌کردن بوو پاشان ئايه‌ته‌که ده‌فه‌رمويټ: { فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ }، که چى هۆزى صالح ع‌ل‌ي‌ه‌ال‌س‌لام داواى شتى نامه‌عقوليان ده‌کرد، هاتن وتيان ئه‌گه‌ر تۆ راست ده‌که‌يت و ده‌ستت لى نه‌وه‌شاهه له‌ ريگاي سيعر و جادوووه‌وه وشترىکمان بۆ به‌ينه که جياواز بيټ له‌ وشتره‌کانى ترمان (عه‌فيف عه‌بدو لفتاح طه‌باره) ده‌ليټ: داواکه‌يان له‌سه‌ر وشترىکى سوور بوو که ده‌بيټ له‌ هه‌موو وشتره‌کانى گه‌وره‌تر بيټ و شيرى زياتر بدات.

له‌ناو گه‌لى ئه‌موود وشتر زۆر خو‌شه‌ويست بوو، له‌ ميژوووه‌کاندا هاتوووه که گوايه خواى په‌روه‌ردگار وشترىکى زۆر گه‌وره‌ى له‌ناو وشتره‌کانياندا خستۆته‌وه يان داوايان کرد ئه‌گه‌ر تۆ پيغه‌مبه‌رى له‌و به‌رده وشترىکمان بۆ ده‌ربه‌ينه ياخود بۆ خه‌لق بکه! هه‌لبه‌ت مه‌به‌ست له‌ ريگاي خواى په‌روه‌ردگاره‌وه، ئه‌م داوايه‌يان له‌ ئه‌نجامى به‌رده‌وامى بانگه‌وازي صالح ع‌ل‌ي‌ه‌ال‌س‌لام

هاتوو هه وان بۆیه داوای شتیکی وا ده کهن که بر وایان به پیغه مبه رایه تی صالح عَلَيْهِ السَّلَام نییه، هه رچه نده پیشت که سیکی خوشه ویست و خواراو بوویت له ناوماندا به لام ئیستا بیزراویت داوامان لئ ده کهیت واز له خواکامان بهینین که باوو باپیرامان په رستویانه، (قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَنَّا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّ لَنَا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ هود ﴿٦٤﴾

واته: وتیان: ئه ی صالح پیش نه وه ی که تۆ بانگه وازمان بکه ی بۆ یه کخواپه رستی له ناو ئیمه دا، ئومیدمان پیت بوو که بی به سه ردارو گه وره ی ئیمه، ئایا تۆ به ره له ئستی و قه ده غه ی نه وه مان لئ نه که ی که ئیمه عیاده تی نه و شتانه بکهین که باوک و باپیرامان عیاده تیان نه کرد ئیمه گومانان هه یه له وه ی که تۆ بانگمان نه که ی بۆ لای، بۆ یه کخواپه رستی و له گوماندا یین.

پاشان به وه تاوانبار ده کرا که نه و مروقه و (به شه ره) ئیتر چون په یامی خوای بلاوده کاته وه موعجیزه ی ده بیت هه بیت، وتیان نه گه ر راست ده کهیت هه موو لای به رده که کۆبوونه وه که داوایان کرد وشتره که ی تیدا ده ربه ئیترت، پیغه مبه ر صالح عَلَيْهِ السَّلَام به وه حی ئاگادار کراوه ته وه، که خوای گه وره نه و وشتره ی نه وان باسی ده کهن له و به رده ده رده هینیت، یاخود له ناو وشتره کانیدا ئه ئیت و پاشان له دایک ده بیت، به لام که هات مه رجی هه یه ده بیت ئیوه پۆژیک له سه ر بیرى ته موود ئاو بخۆنه وه پۆژیکیش بۆ وشتره که.

هه موو به پیکه نینه وه وتیان باشه.

خوای گه وره وشتره که ی بۆ ناردن هه لبه ت نووسه ر پای (عه فیف عه بدولفه تاح طه باره) ی له په سه ند تره، تا نه وه ی که له به رد هاتبیته ده ره وه، چونکه ده لیت: وشتریکی سووری زه به لاج بوو هه موو لئی ده ترسان، له گه ل نه وه شدا وشتریکی نه جیب و له سه رخۆ بوو له وشتره کانی تر له دایک بوو.

خوای گه وره نه و موعجیزه ی بۆ ناردن و له سه ر زمانى صالح عَلَيْهِ السَّلَام خوای گه وره ده فه رمویت: (إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ إِلَيْهِمْ فَاذْكُم بِهَا وَأَصْطَبِرْ) وَيَنْهَنُّم أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٦٥﴾ القمر

واته: خوای گه وره نه فه رمویت: له سه ر داواکاری و پیشناری خویان ئیمه له تاویریکی ره قه وه حوشتریکمان بۆ ده رکردن وه کو تاقیکردنه وه یه ک، تا ببیته موعجیزه یه ک له سه ر راستیتی پیغه مبه رایه تی صالح، تۆ چاوه ری به و بزانه نه وان چی نه کهن و ئارام بگه ره له سه ر نه و ئازارانه ی

كە ئازارت پى ئەگەيەنن، سەرەنجام و سەرکەوتن لە دونياو قىامەت بۆ تۆيە ۋە پىيشيان رابگەيەنە كە چوونە سەر ئاوە دابەشكراوەكە لە ئىوانياندا: رۆژىك حوشترەكە ئەچىتە سەر ئاوە با ئەوان نەچن، رۆژىكىش حوشترەكە ناچىت ئەوان ئەچن، ھەر كەسپك بەشى خۆى ھەيە لە ئاوەكە، بەلام ئەوان وایان ئەئەكرد ئەو رۆژەى سەرەى خۆيان بوايە ئەرۆيشتن، ئەوەيشى سەرەى حوشترەكە بوو ئەرۆيشتن ئەياندۆشى ۋە

داواكرنى موعجيزە ھەروا سادە و ساكار نييە، كەواتە تۆ مەرج لەسەر دىندارى و نيشانەى پرسىار لەسەر خوا و پىغەمبەر دادەئىت، كەواتە لەبەرانبەردا خواى موتەعاليش مەرجت لەسەر دادەئىت، مەرجەكەش ئاوە خواردنەوەى ھۆز و وشترەكەيە بە (نۆرە)نۆبە ئاوە بخۆنەو.

ئەو موعجيزەى ئەوان لايان سەير بوو ھاتە دى و لەبەرچاوياندا بوو، ھەر ھۆكارى ئەو موعجيزەيە بوو سەرۆكى يەككە لە تيرەكانى عاد ئيماندار بوو بەناوى (جندع بن عامر بن مخلاة بن لبید بن جواس) دوانى تريش لە سەرۆكى تيرەكانى ھۆزى عاد زۆر دژايەتيان كردن ئەوانيش (ذؤاب بن عامر بن لبید) بوو كە خاوەنى زۆرىك لە بتەكانى عاد بوو لەگەڵ كەسپكى تر بەناوى (ورباب بن صمعر بن جلهس).

(جەندەع) ئامۆزايەكى بانگكرد بۆ ئايىنى ئىسلام كە ئەوكات صالح پىغەمبەر ﷺ بوو، بەناوى (شېھابى كورى خەليفە) كە ئەويش يەككە بوو لە گەرە پياوانى عاد، بەلام زۆرىك لە سەرۆكەكانى تر پەشيمانيان كردهووە و ريگايان ليگرت، ئەگەر شېھاب ئيماندار بوايە، زۆربەى ھۆزەكە خواناس و ئيماندار دەبوون، بۆيە يەككە لە شاعيرەكانى ئەو سەردەمە پارچە شيعيرىكى نوسيووە دەليّت: لە بنەمالەى عامر و ئەگەر شېھاب موسلمان بوايە ئەو ئەموود عەزىز دەبوو ھەروەھا صالحيش، بەلام شېھاب گوئى بۆ زوئاب گرت، ئەقڵ و ھۆشى وەكو مېش ھەلڤرى.

دەقى شيعيرەكەى ميھراشى كورى عەنيمەتى كورى زەميل كە يەككە بوو لە ئيماندارانى ئەو ھۆزە دەليّت. ^(۸۱)

(۸۱) وقد ذكر المفسرون أن حمود اجتمعوا يوما في ناديهم ، فجاءهم رسول الله صالح فدعاهم إلى الله وذكرهم وحذرهم ووعظهم وأمرهم ، فقالوا له : إن أنت أخرجت لنا من هذه الصخرة وأشاروا إلى صخرة هناك ناقة من صفتها كيت وكيت ، وذكروا أوصافا سموها ونعتوها وتعتوا فيها ، وأن تكون عشرة طويلة من صفتها كذا وكذا. فقال لهم النبي صالح عليه السلام : رأيتم إن أجبتمكم إلى ما سألتكم على الوجه الذي طلبتم أتؤمنون بما جئتمكم به . وتصدقوني فيما أرسلت به . قالوا: نعم، (ص: ۳۱۱)، فأخذ عهودهم وموآثيقهم على ذلك ، ثم قام إلى مصلاه ف صلى لله عز وجل ما قدر له ، ثم دعا ربه عز وجل أن يجيبهم إلى ما طلبوا فأمر الله عز وجل <==

هه‌روه‌کو چۆن له‌ناو گه‌لانی پابردوو‌دا چینی ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار جیاوازی له‌ نیتوانی‌اند
 ده‌کرا، له‌ناو هۆزی صالحیش دا عَلَيْهِ السَّلَام ٬ئو چینه‌یه‌تییه به‌دی ده‌کریت، ئه‌وانه‌ی که هه‌ژار و
 لاوازه‌کان بوون داکۆکیان له‌ ئیمان و بیروباوه‌ری خۆیان ده‌کرد، له‌هه‌مان کاتدا به‌ ئاشکرا
 بیروباوه‌ری خۆیان ده‌خسته‌ پوو. ده‌شیت ئه‌مه‌ش بگریته‌وه به‌و هۆکاره‌ی که گه‌وره‌ پیاویکی
 ناو هۆزه‌که ئیمانی هینابوو، بۆیه هه‌ژاره‌کانیش پای خۆیان به‌ راشکاوانه‌ ده‌وت، وه‌کو خوای
 په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: **﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ
 أَتَعْلَمُونَ اَنَّ صَلَاحًا مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا اِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِء مُّؤْمِنُونَ﴾** ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اِنَّا بِالَّذِي
 ءَامَنَتُمْ بِهِء كَافِرُونَ﴾ **﴿الاعراف**

واته: بالاده‌ست و ده‌سه‌لاتدارو سه‌رکرده‌و گه‌وره‌کان له‌ کافران و بیباوه‌ران له‌وانه‌ی که
 خۆیان به‌گه‌وره ئه‌زانی به‌ خه‌لکه لاوازو فه‌قیرو هه‌ژارو بیده‌سه‌لاته‌که‌یان ئه‌وت که ئیمانیان
 هینابوو، ئایا ئیوه ئه‌زانن صالح له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه تیردراوه‌و کراوه به‌ پیغه‌مبه‌ر؟! وه‌کو
 گالته پێکردن و سووکایه‌تی پێکردن باوه‌رداره لاوازه‌کانیش له‌ شوینکه‌وتوانی صالح عَلَيْهِ السَّلَام
 ئه‌یانوت: به‌لێ، ئیمه ئیمانمان پێیه‌تی که له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه تیردراوه‌ و شوینیشی
 ئه‌که‌وین ﴿ ده‌سه‌لاتدارو گه‌وره‌کان و خۆ به‌گه‌وره زانان به‌ باوه‌ردارانیا ئه‌وت ئه‌وه‌ی که ئیوه
 ئیماننان پێی هیناوه که صالحه ئیمه پێی کافرو بیباوه‌رین ﴿

ئینجا که ورده ورده خه‌لکی ئیماندار له‌ ده‌وری صالح پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام کۆبوونه‌وه پیاوانی
 ده‌سه‌لاتدار، خاوه‌نی به‌رژه‌وه‌ندی و سه‌روهت و سامان پرۆژه‌کانیان به‌ره‌و له‌ناوچوون ده‌چوون
 (نۆ) پیاو له‌ناو گه‌لی ته‌موود دا ده‌ستپۆشتوو بوون و بریاری له‌ ناوبردنی صالح عَلَيْهِ السَّلَام و

تلك الصخرة أن تنفطر عن ناقه عزيمة كوما عشراء على الوجه المطلوب الذي طلبوا وعلى الصفة التي نعتوا
 ، فلما عاينوها كذلك رأوا أمرا عظيما ، ومنظرا هائلا ، وقدرة باهرة ، ودليلا قاطعا ، وبرهانا ساطعا فأمن كثير
 منهم، واستمر أكثرهم على كفرهم وضلالهم وعنادهم ؛ ولهذا قال: فظلموا بها، أي جحدوا بها ، ولم يتبعوا الحق
 بسببها . أي أكثرهم ، وكان رئيس الذين آمنوا جندع بن عمرو بن مخلاة بن لبید بن جواس، وكان من رؤسائهم،
 وهم بقية الأشراف بالإسلام فصدّهم ذؤاب بن عمر بن لبید ، والحباب صاحب أوثانهم ، ورباب بن صمعر بن
 جلهمس ، ودعا جندع ابن عمه شهاب بن خليفة ، وكان من أشرافهم فهم بالإسلام فنهاه أولئك فقال إليهم .
 فقال في ذلك رجل من المسلمين يقال له: مهرش بن غنمة بن الدميل رحمه الله شعرا:

وكانت عصبة من آل عمرو إلى دين النبي دعوا شهابا
 عزيز ثمود كلهم جميعا فهم بأن يجيب ولو أجابا
 لأصبح صالح فينا عزيزا وما عدلوا بصاحبهم ذؤابا
 ولكن الغواة من آل حجر تولوا بعد رشدهم ذئابا
 هه‌موو ئه‌م زانیاریانه له‌ کتیی (البداية و النهاية) ابن کثیر وه‌رگیراوه.

وشرەكەيان دا، ھەلبەت بە دوو پلانى چەپەل ھەلسان يەكەم كوشتنى خودى ئەو موعجىزەيەى داوايان كردبوو كە برىتييە لە وشرەكە، پاشان بە بيانووى ئەوەى صالح ﷺ بەرگرى لە وشرەكە دەكات خۆشى بكوژن، لە شەودا ھەموو بەيەكەو ھەر نۆ كەسەكەيان سوينديان خوارد كە پلانى كە جىبەجى بكن و لەشەودا صالح ﷺ بكوژن.

پلانى يەكەم: كوشتنى وشرەكە خاى گەورە دەفەرموئ: ﴿فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ أَعْيُنًا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (الأعراف

واتە: حوشرەكەيان سەربرى كە خاى گەورە وەكو موعجىزە ناردبووى، (قەددارى كورى سالف) سەرى برى بەلام خاى گەورە فەرمووى ھەموويان سەريان برى، چوونكە ھەموويان پازى بوون و پەزماھينديان وەرگىرابوو بە ژن و پياووە سەرکەشييان كردو خويان بەگەورەزانى لە فەرمانى خاى گەورە وتيان: ئەى صالح ئەگەر تۆ پىغەمبەرى خايت با ئەو سزايەى كە تۆ ھەرەشەمان لى ئەكەى پىي ئەلئى: لەلايەن خواو ە سزاتان بو ديت با سزاكە بيت و پەلە بكە لە ناردنيدا.

لەگەل ئەنجامدانى تاوانەكە ئەوئەندە سەرسەخت و ناپەسەند بوون وەكو تەحەداكردنى صالح ﷺ داواى سزاي خاويان دەكرد، ھەلبەت وەكو شيوەيەك لە بەدرۆخستەو ەبوو، خاى گەورە سەربرىنى وشرەكەى خستە پال ھەموو بەشداربوو ەكان ئەگەرچى يەك كەس ھەلساو ەكارەكە، بەلام چونكە پلانىكە لەلايەن ھەموويانەو ەدارپژرا كەواتە ھەموو بەشدارن تبيدا.

پاشان دەربارەى سزاكە كە خاى گەورە مۆلەتى دانئ دەفەرموئ: ﴿فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدُ غَيْرٍ مَكْذُوبٍ﴾ (هود

واتە: ئەوان حوشرەكەيان سەربرى كە خاى گەورە وەكو موعجىزە ناردبووى، صالح فەرمووى: تەنھا سى پۆژ لە شوئنى خوتاندا بئىننەو ەبژين لە دواى ئەو سى پۆژە خاى گەورە سزاتان ئەدات، ئەمە بەئىتتىكەو درۆ نيبە.

پلانى دوو ەم: كوشتنى پىغەمبەر صالح ﷺ ھەر لەماو ەى ئەو سى پۆژەدا كە مۆلەت درابوون، ھەلسان لە شەوى كوتاييدا كە خودى ەزەرەتى صالح ﷺ بكوژن، خاى گەورە پلانى دوو ەميان باس دەكات و دەفەرموئ: ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ (قالوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا

لَصْدِقُونُ ﴿١٠﴾ وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا وَمَكْرَنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَقِبُهُمْ مَكْرَهُمْ أَنَا دَمَرْتَهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢﴾ فَتِلْكَ بَيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ النمل

واته: لهو شاره یشدا نو کهس هه بوون له دهسه لاتداران که به راویژی ئەمان (قه دداری کوری سالف) وشتره که ی سهربری ئەوانه ئاشوو بیان ده گیراو ئاژاوه یان له سهر زهویدا ئەنایه وه هیچ کاتیک چاکسازیان نه ئە کرد ﴿١٠﴾ دوی سهربرینی وشتره که وتیان: وهرن با سویند بخوین به خوی گه وه بو یه کتری به دنیایی ئەبێ له ناکاودا بدهین به سهر صالح و که سوکاریداو بیانکوژین، پاشان به دنیایی به که سوکاریان ئەلێن و سویندیان بو ئە خوین که ئاگامان له کوشتنی ئەمان نییه و ئیمه ئاگادار نین که کوژراون و ئیمه نه مان کوشتون به دنیایی ئیمه له م قسه یه دا راستگوین ﴿١١﴾ خوی گه ورهش له دژی ئەوان و له به رامه به نه خشه و پیلانی ئەوان نه خشه و پلانی بو دانان، به لām ئەمان ههستیان نه کرد به نه خشه و پلانی خوی گه وه ﴿١٢﴾ بزانه و ته ماشا بکه سهره نجامی نه خشه و پیلان دانانی ئەوان چی بوو، ئیمه ئەوان و قهومه کافره که یاغمان ههر هه موویان به تیکرا له ناو برد ﴿١٣﴾ ئا ئەوه ماله کانیانه چوڵ و وێران و خاپوره و که سی تیا نییه به هو ی زو لم و سته می خو یان، واته: به هو ی شهریک دانانیان بو خوی گه وه به دنیایی ئەمه هه مووی نیشانه و به لگه یه له سهر تāk و ته نهایی و تواناو دهسه لاتی خوی گه وه به لām بو که ساتیک که زانیاریان هه بێ و بزائن ﴿١٤﴾

خوی گه وه پلانی کوشتنی صالح عَلَيْهِ السَّلَام هه لوه شانده وه به ناگر و دهنگی له راده به دهر له ئاسمانه وه که ئەمهش له رێگای هه وه بروسکه وه بووه که ناوی ناوه به (صاعقه) خوی گه وه ده فه رمویت: ﴿فَعَتَرُوا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ ﴿١٥﴾ الذاریات.

واته: ئەوانیش سهر که شی و خو به گه وه زانیان کرد له فه رمانی خوی گه وه، ئەمانیش خوی گه وه سزاو دهنگیکی بو ناردن و له ناوی بردن و ئەوان ته ماشایان ئە کردو به چاوی خو یان سزا که یان بینی.

ئەویش به تالکردنه وه ی ئەو بارگه کاره بایه یه که له نیوانی (سارد و گهرم) یان (موجهب و سالب) دروست ده بیئت که یه ک ده گرن له گه ل ته نیکی سهرزه وی جا ئە و ته نه مرؤف بیئت باله خانه و ههر ماتریالیک بیئت ده یسو تیتیت و وێرانی ده کات، ئەو دهنگ و ناگره کاریگه ری له سهر پراندنی زهویش هه یه بو یه خوی گه وه ناوی ناوه به (رجفه) پاشان دهنگه کان ئە وه ند

مهمله که تی شه شه م:

به هیژ و گه وره بوو له پاده به دهر، بویه ناو نراوه به (طاغیة) نهو دوو دیارده ده بیته هوکاری هات و هاوار و قیزه ی نهو گه له خوی گه وره به (صیحة) ناوی بردوو و ده فهرمویت:

﴿وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيارِهِمْ جثیمین﴾ (هود

واته: نهوانه یشی که سته میان کرد ده نگیتی گه وره له ناسمانه وه هات و دلی برین و هه موویانی کوشت.

هه ره وه ها ده باره ی ده نگه له پاده به دهر که ده فهرمویت:

﴿فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغیَةِ﴾ (الحاقة

واته: قهومی ته موود که قهومی صالح پیغه مبه ر بوون، خوی گه وره به هو ی تاوانه که یانه وه له ناوی بردن، یا خود سزایه کی بو ناردن که ده نگیک بوو هه موو سنووره کانی به زاندو بهو ده نگه له ناوی بردن.

له باره ی له زاندنی ده فهرمویت: ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جثیمین﴾ (الأعراف

واته: خوی گه وره سزای دان به وه ی تووشی بوومه له رزه یه کی کردن له ژیریانه وه و ده نگیتی زور سهخت هات له سهروویانه وه که دلی برین له ناو شوین و مالی خو یاندا نووسان به زهوییه که، له سه ر نه ژنو و دهم و چاویان و جووله یان نه ماو هه موو مردن.

پیده چیت له ناو بردنی هو زی ته موود زیاتر به هوکاری پلانی کوشتنی هه زه ته ی صالح علیه السلام و باوه رنه بوونیان به یه کتاپه رستی بووه، هوکاری له ناو چوونیان نه ک له بهر و شتریک.

له دوا ی له ناو چوونی هو زی ته موود، صالح علیه السلام کوچی کرد بو ناوچه کانی مه ککه و ده وره به ری مه ککه دا ژیا تا کو وه فات ی کرد.

پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و سلم بو نه بوبه کر په زامه ندی خوی له سه ر بیت باس ده کات و ده فهرمویت: نه بوبه کر نه م جیگایه کوئیه؟ نه ویش ده لیت: دۆلی (عسفان) ه نه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و سلم . پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و سلم ده فهرمویت: هوود و صالح به م دۆله دا پهت بوون

بۆ چه ج و بۆ مالى خوا و دروشمه كانى چه جيان به جى هيتاوه. دياره پيغه مبه ريش صلى الله عليه وسلم
بۆ چه ج ته شريفى بردوووه له گه ل ئه بوبه كرى هاوه لى^(۸۲).

له دواى سه رده مى صالح عليه السلام ژيان له سه رزه وى و ناوچه ي نتيوان سند و هند و پافيده ين
و نيل زۆر زيادى كرد، كشتوكال و شار و شاروچكه په رهى سه ند، شارستانيه ت ده ستى پيكر د و
بابل و نوور و ئه كه دى و ئاشوورى هه موو بوونه خاوه نى جيگا و خاكى خويان له ولاتى
ميزو پوتاميا و له رۆژه لات و ولاتى فارس و هيند و چين په ريه سه ند و كه رۆژئاوا له خوارى
ئه نادۆل واتا كوردستانى ئيستاي بن ده ستى توركي و شام و ميسر كه ئه وكات به قيبط ياخود
ئيجيپت ناسراو بوو، هه رچه نده ئيستاش به زمانى ئينگليزى هه ر به ئيجيپت ناوده برى ت به ناوى
كه له كه نه ك خاكه كه ي، به لام قورئان به ناوى خاكه كه ي ناوى بردوووه به (مصر).

قوناغى دواى شارستانيه ت بۆ پيغه مبه ران سه خت ده بيت و ده ربه ده ر ده كرين، به لام ئه وان
سه لامى خويان لى بيت هه ر به رده وام بوون له بانگه واز بۆ يه كتاپه رستى و ناسينى شه ريعه تى
خوای په روه ردگار.

پاشكۆيه ك بۆ وه لامدان وه ي گومان

هه ندېك له شاره زاو پسپوړانى ميژووى مروى كه ناسراون به (ئه نثرۆپۆلۆجيا) ياخود زانستى
شوينه واراناسى (ئاركۆلۆژيا) ئايين به گويره ي په ره سه ندنى سه رده م و كات و جيگا ناوزه دى
ده كه ن كه گوايه به سى قوناغى سه ره كى تپه رى كردوووه.

سه رده م و په ره سه ندنى يه كه م برى تى بووه له فره خوایى (دور التعدد)^(۸۳)

قوناغى په ره سه ندنى ناوه ند، ياخود دووه م جياكارى و هه لېژارده و شكانه وه له لايدا به واتاى
كو تاى په واج پيدان (دور التميز و الترجيح)^(۸۴)، قوناغى په ره سه ندن يه كانه ي خوا و
يه كتاپه رستى (دور الوحداية)^(۸۵).

.....
(۸۲) فلما مر رسول الله- صلى الله عليه وسلم- بوادي عسفان ، قال: يا أبا بكر أي واد هذا؟ قال: وادي
عسفان، قال: لقد مر به هود و صالح، على بكرين أحمرين خطمهما ليف ، وأزرهم العباء ، وأردتهم النمار
يلبون ، يحجون البيت العتيق.أحمد، حديث حسن.

Polytheism^(۸۳)

Henotheism^(۸۴)

Monotheism^(۸۵)

شیکاریه ک بو ئه م قوناغانه له تهفسیری سهید قوطبه وه پهحمه تی خوی لی بیت.

یه که م: فره خوایی؛ کومه لگه سه ره تاییه کان خاوه نی چه ند خوایه ک بوو که زور جار له ۲۰ خوا بو سه ره وه تا ده گه یشته سه دان خوا، بو هه ر دیارده یه کی سرووشتی خوایه کیان داتاشی بوو به ندایه تیان بو ده کرد، واتا ده گونجا بو هه ر خیزانیک خوایه کی تاییه تیان چه ند خوایه کی تاییه تی هه بوو بیت بو هه ر یه کیک له م خوایه نه نوێژ و قوربانی تاییه تی بو کراوه، ئه مه دید و تیروانی زانستی نه ترۆپۆلوجیا و ناسینی ئایینه له پرووی زانستی و ئه کادیمییه وه، دوور له خۆبندنه وه ی ئایینی، واتا ته نها له پرووی مادیه وه راڤه ی بو کراوه که ئه وه ش به شیک ی زور گه وه ی له ئه ده بیاتی جه ده لی مارکسیزم وه رگیراوه که ناسراوه به (دیالیکتیکی مارکسی) یاخود راڤه ی میژوو به ماده ^(۸۶).

له دوایدا سهید قوطب وه لامی هه موو ئه و گومانانه ئه داته وه له تهفسیره نایابه که ی له سوره تی هوود دا.

قوناغی په ره سه ندنی ئاین لای مادیه کان بریتییه له سه رده می جیاکاری و هه لبرادان و گرنگیدانان بو خواکانه، ئه مه ش به و پێیه ی هه ر هوژ و عه شیره تیک خوایه ک بو خوی جیا ده کاته وه و ده بیته خاوه نی ئه و خوایه له پرووی

ئهن و ئاسایش و دانی رزق و پۆزی و دابینکردنی ژانیان، پاشان به کومه ل به ندایه تی بو ده که ن و ده شیت له ناو ئه م کومه له خوایه نه جیگایان بو دابین بکه ن که خواکان ناویان لیبریت به خوی باران و باو و خوراک هه موو جوړه خوایه کی سرووشتی، به لام له مه ودوا هوژه که بریاری جوړی عیاده تی و کاتی عیاده تی ئه دات، جا له ریکای سه روک هوژ بیت یان کاهین و به ناو پیاوانی ئایینی، ئه م قوناغه ش له زانکو بیانییه کان ناسراوه به په ره سه ندنی ناوه ند و په واج پیدان ^(۸۷).

قوناغی سییه م و کو تای په ره سه ندنی ئاین، ده گه رپته وه بو یه کگرتنی ئومه ته تی گه وهره تر له هوژ و عه شیره تی و شارو کومه لگه کان، ئه مه ش هه موویان یه ک ده گرن له سه ر په رستنی خواکان له هه موو هه ریم و ناوچه کان، ئه م یه کگرتنه ش ته واو نییه، به لکو هه ر له ناوه ندی فره خوایدا ده سو رپته وه.

Polytheism ^(۸۶)

Henotheism ^(۸۷)

ئەم پەرەسەندنەش زۆر ناتەندروستە بەوەی که ئەقڵی مرۆفەکان ناگاتە ئەوەی خواپە کە بناسێت کە پێداویستی نییە و خواوەنی ئەم گەردوونە و زانا و ئاگادارە بەسەر دروستکراوەکانیەوه، هیچ کات مرۆف پە ی نابات بە نەتییەکانی ئەم بوونە، بەلکە تەنھا پەرستشێک دەکات کە یاری بەناخی خۆی دەکات یان بێتایینی دەکات، چونکە ناسینی خوا دەبێت لە رێگای خۆی پەرەگەزی مرۆفەکان بێت، دەنا ئەستەمە بێتوانیشت خوا بناسێت بەو شیوەیە خۆی گەورە دەیهوێت، هەربۆیە لە سەردەمی سەرەتایی مرۆفایەتی خۆی مۆتەعال حەزەرتی ئادەمی ناردوو بە یەکتاپەرستی و پاشان ناسینی شەریعەتەکە و ئەرک و فەرمانی مرۆف و پاشان مافی مرۆفەکان لەلایەن خۆی گەورەوه.

یەكەم پەرەندە کە خۆی ناسیوە بەتەنهایی و بیروباوەری یەکتاپەرستی و ئایینی ئیسلام و شەریعەتی حەنیفی هەبوو و پیاوێکی کردوو، رێک پێچەوانەی ئەو بەیت و بالۆری لە پەرەسەندنی ئایین دا هەبە و رافەتی ماددی بۆ میژووی ئایین زۆر ناتەندروست و ئەفسانە، لەسەردەمی نووح-هوه عليه السلام کە فرە خواپە دروست بوو، کاری مرۆفە خواناسەکان ئەو بوو کە مرۆفە سەر لێشیاووەکان بەرەو راستی خواپەرستی بێننەوه.

تەنانتە خۆی شوێنەوارناسی هەموو ئەو پەشت راست دەکەنەوه کە مرۆف لەئاسماندا تەنھا یەک خۆی پەرستوو و لەسەرزەوی خۆی تر دروست کراوە بۆ نێکبوونەوه لە خۆی سەرەکی لە ئاسماندا.

هەموو لێکۆڵەرەوهکانی ئایینی لێکنزیک بوونەوه (مقارنة الأديان) و تەکانیان گشت دژ بەیەکە و دان بەبوونی (الله) دەنێن، تەنانتە لە نووسراوە کۆنەکاندا رێک یەکتایی خوا لە ئاسمان دەسەلمێنێت و مرۆفەکانی سەردەمی چاخەکۆنەکان جەخت لەسەر خواپەرستی یەکتایی دەکەنەوه، تەنانتە ئایینەکانی سەرەتاش کە دەستکاری کراون هەموو بوونی یەک خوا دەسەلمێنێت، بەلام هاوبەشیان بۆ داناو.

ئەم قۆناغە کە باسمان کرد لە ژێانی پیغه مبه رانی سەرەتا لە ئادەمەوه تا کو صالح سەلامی خویان لێبێت کاریان ناساندنی خۆی تاک و تەنھا بوو، بەدلتیاییەوه لەدوای ئەمانەش لە ئیبراهیم باوکی هەموو پیغه مبه ران تاوێ کو محەمەد ﷺ بە هەمانشیوە کاریان ناساندنی خۆی پەرورەدگار بوو بە یەکتاپەرستی و پاشان گەڕانەوهی سەرورەری شەریعەت بۆ خۆی پەرورەدگار.

بەواتایەکی تر قۆناغی پیغه مبه رانی ناوێند دەستپێکی ناساندنی شەریعەتە و پاشان ناساندنی نەتییەکانی گەردوونە، ناساندنی جادووکاری و جادوواییە کە لە سەردەمی

پيښه مبه رانی سهره تایی په واهی نه بووه و زانراو نه بووه، ته نانه ت خودی صالح که به سیحر لیکراو ناوبراوه، بهواتای نه خوش ثامازی بو کراوه، نه کو ساحیره کان جادوو یان لئ کردبیت.

قوناغی نیوان پيښه مبه رانی سهره تا بو پيښه مبه رانی ناوه ند قوناغی به ره و دهسه لات و بینا کردنی حکومت و پادشایه و پاشان ناساندنی یاسا و پيساکانه که له سهرده مه کانه وه وه کو میراتی پر نه زمون خوی گه وړه پاداشتی کردووه بو نه وه دوی نه وه و به تاییه ت بو نه وه کانی ئیسرائیل و پاشان نوممه تی پيښه مبه ری ﷺ تا پژوی قیامه ت.

له دوی مردنی صالح ﷺ هیچ پيښه مبه ریک له نیوان جه نابیان و حه زره تی ئیراهیم دا نییه (خوی گه وړه له هه مووان زاناره) له و ماوه ی نیوانی صالح و ئیراهیم پیده چیت چند سه د سالتیک ماوه یان هه بوو بیت، له و ماوه دا زیاتر پيشبرکتی شاره کان دروست بوو، به تاییه ت له سالی ۳۲۰۰ (پ، ز) پیش له دایک بوونی عیسا ﷺ له ناوچه کانی میزوپوتامیا و میسر شاره کان هه نگو یان نا به ره و شارستانییه ت، له کاری بیناسازی، پیشه سازی و کشتوکال و... هتد. مروفایه تی له سهرده می سهره تاییه وه دهرچو بو بونیاد نان، بویه به کومه لیک شار دهرکه وتن وه کو (بابلیون، ثور، کیش، نیفه ر، ثوما، ثوروک، نهینه وا، کوئی، ئه رب... هتد)، ئه مانه هه موو له دوی پافیده ین له نیوان دیجله و فورات دروستبوون، به دوی ئه واند له شام هالاب یاخود (حلب) و حهران به ره و ولاتی میسر شاری گه وړه ی ناوچه که ئه ت، تاوی، لوکسور و... هتد.

هه ریه ک له م شارانه خاوه نی سو پای خوی و هیز و پاره و دهسه لاتداری خوی بوو، له م سهرده مه دا ده زگای ده ولت و دامه زراندن و باج و خه راج و سوپا و موچه دابه ش ده کران، که سیک به ناوی (نه مروود) که سهرکرده یه کی به هیز و شهروانیکی لیزان و له هه مانکاتا دیکتاتور به زمانی سهرده م توانی بابل و ثور و نهینه وا و زوربه ی شاره کان بکات به یه ک و به ناوی ده ولت (نه به ط) یان (نابه ت) یاخود ئیمپراتوریه تی نه به ط له ناوچه که دامه زریته ت که به په چه له ک له هوژی نه به طی بابلییه و هیچ په یوه ندی به فارسه وه نییه، چونکه هه ندیک ده لئین فارس بووه، نه مروود دژی فارس بوو، چونکه بنه په تی نه به ط تورکه، پادشای فارس به ناوی لوه راسب که له شاری کیش نیشته جی بوو دژی تورکه کان بوو، ئه وانی دهر به دهر کرد (نه مروود) یه کیک بوو له وان، که توانی سهریکه ویت به سهر فارس دا یاخود پارسیا. ئه م میژووه ش زیاتر له طه به رییه وه وه رگیراوه، میژوونوسانی تریش دوو باره یان کردوته وه، هه رچه ند (هیرودوت) میژوونوسی یونانی باسی لیکردووه له شانامه شدا ناوی به (نه مروود) هاتووه، بو پشت راستکردنه وه هیچ شوینه واریک نییه بو ناوی (نه مروود)!

به لام زانراوه که پادشایه ک هه موو ناوچه که ی کرده یه ک و پاشان زور زالم و دهسه لات رویشتوو خوینخواه بووه.

کۆی گشتی هه موو ناوچه کانی له ژێر ده سه لاتیدا بووه، خاوه نی سوپای به هیز و توانا بووه،
ئه گهر بلیین تاکه هیزی جیهان بووه له و سه رده مه دا هیچ هیزو توانایه ک نه یه توانیوه پرووبه پرووی
بیته وه.

ئه م قوناغه ش پیویستی به هاتی پیغه مبه ریک هه یه، چونکه نه مروود خۆی به خوا زانیووه
له سه رزه ویدا، بانگه وازی خوایه تی کردووه که ده بیته ئه و به رستن.

مهمله که تی حه وته م:

رووداو ه کانی ژيانی حه زره تی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام

ئیراهیم پیغه مبه ر لای نه سرائیه کان ته نها به باوکی یه هوودییه کان وه کو پیغه مبه ر ته ماشا ده کریت، لای نه سرائیه کان ته نها به باوکی پیغه مبه ران ده ناسریت و خو ی به پیغه مبه ر نازان، پیده چیت لای دوو رپیازی تایهت به نه سرائیه کان وه کو ئورتودوکس و پروتستانته کان لای هه ندیکیش له کاتۆلیکه کان هه ر هه مان بیروباوه ریان هه یه، به لام به شیکه که میان وه کو پیغه مبه ر ته ماشای ده کهن. به رده وام لای نه سرائیه کان پیغه مبه ر دیت له ناو خه لکیدا به تایهت له سه رده می ئه مپوماندا ئه وان پیغه مبه ران ته نها به چاوی پیاوچاکیک ته ماشای ده کهن، وه کو ئایینی ئیسلام نین زۆر به چاوی وبقار و گه وره یه وه ته ماشای پیغه مبه ران بکه ن، له ئایینی نه سرائی ۴ پیغه مبه ری گه وره و ۱۲ پیغه مبه ری بچووک بوونی هه یه له کتیه کانیاندا یه هوودیش بروای به ۴۸-۵۰ پیغه مبه ر هه یه که هه موو له نه وه ی ئیسرائیل ته ماشا ده کرین، له جیگای خویدا باسی هه موویان ده کهین و پروونکردنه وه ی ته واوی له سه ر ده دهین له م کتیه دا، هه رچه نده ئه م کتیه ته نها له بیروباوه ری ئیسلامی و دیدوبوچوونی میژووی ئیسلامیه وه سه رچاوه ی گرتووه، به گه رانه وه بو س سهرچاوه ی سه ره کی ئه ویش قورئان و سوننهت و میژووی ئیسلامی و ئه هلی کیتاب و شوینه واری میژووی و له گه ل میژوونووسانی جیهان، هه موو ئه م سه رچاوانه پشتی پی به ستراره به و مه رجه ی دژی قورئان و سوننهت نه بن و هه روه ها دژ به یه کتریش نه بن.

ئیراهیم پیغه مبه ر ۶۹ جار له قورئان دا ناوی هاتووه، له ۲۵ سورهت دا باسکراوه، شوینی له دایکبوونی خاکی عیراقی ئیستایه له جیگایه ک به ناوی (ئوور) که ده که ویته ده شتایی نیتوان رووباری دیجله و فورات له باشووری خاکی عیراق که به خاکی (سواد) ناسراوه^(۸)، واتا

(۸) (عباس محمودالعقاد) زانای به ره گه ز کورد ده نووسن: به پیتی (سفر التکوین) ی جوله که نووح له (۱۶۷۰ پ، ز) له خاکی کلدان مردووه، تارح باوکی ئیراهیم سالی (۱۸۰۶) له دایک بووه، ناوی ناو (ابرام) (ابو الانبیاء/ل: ۴۷).

به لام به پیتی سه رچاوه مه سیحیه کان له وانه (جوزیف ئه نجوس) ده نووسن: (شوینه واره کان پیشانی ده دهن ئه مرافل که شه ری ئیراهیمی کردووه هه مورابی بووه، که سالی (۲۰۰۰) پیش زاین پاشای بابل بووه، چالینه بزما ریه کان پیشانی ده دهن هاوچه رخی (ئاری ئاکۆ) بووه. (ابو لانیاء/ل: ۵۹).

ناوچه کانی ده ورووبه ری پرووباری پافیده یں یاخود ناوه دانی شارو شاروچکه و دیهاته کانی خاکی عیراق، له سهر ژیانی ئەم پیغه مبهره به پرژه زۆر نووسراو ههیه، قورئان و سوننه تیش ته نها هیلله گشتیه کانیان دیاری کردوو قورئان به قوولی چۆته ناو باسی ژیانی له بواری یه کتاپه رستی و ئازار و ناره حه تی و هیجره تی له پیناوی ئایینی خوی گه و ره دا.

ئهو وێستگانه ی که باسکراوه له ژیانی ئیبراهیم پیغه مبهردا عَلَيْهِ السَّلَام بۆ ژیانی ئیستامان و داهاتووی نه وه کاغان به هه زاره ها وانه ی له خو گرتوو، زۆر پتویسته به قوولی و به چاوکی زۆر ئاره زوومه ندانه وه ته ماشای بکه ین که ماندوترین پیغه مبهره و پاشان له پیغه مبه رانی (ئولولعه زمه) و به باوکی پیغه مبه ران ناسراوه، بونیادنانه وه ی که عبه له سهر دهستی ئەم پیغه مبه ره بووه که یه کهم جار له لایه ن ئاده مه وه دروست کراوه، سه لامی خوا له هه موو پیغه مبه ران بیت.

سهره تای له دایک بوونی و مندالی

ئیبراهیم پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام خوی گه و ره له قورئاندا ناوی باوکی به (ئازهر) بردوو، که واته ناوی ئیبراهیمی کوپی ئازهره، ئەمه ش راسترین ناوی خو ی و باوکتی، پاشان له میژوو لای نه هلی کیتاب هاتوو به ناوی (ئیبراهیم کوپی تارخ کوپی ناحور کوپی قینان کوپی ئه رفه خشه ند کوپی سام کوپی نووح).

ئهو نه ده ش به سه له قورئان دا ناوی باوکی هاتوو به ئازهر، چونکه میحوه ریکی سهره کییه له باسی ژیانی دا، ئیتر هه ندیک کهس له خو یانه وه بی به لگه و سه رچاوه له نه تاشراو دا ده تاشن، گوايه ئەمه ناوی بت بووه، نازناوی ئازهر لهو بهتوه هاتوو، پیناچیت هیچی راست بیت ناوی باوکی ئازهره و له هه موو سه رچاوه کان راسته.

(د. بلیو. ئەی ویگرام) ده نووست: [(ئۆرفه) ئه وری کلکدانیه کانه، هه موو موسو لمانان برۆایان وایه (ئۆرفه) ئه وری کلکدانیه کانه لانک و گوپی له وێیه.

(مهد البشریه/ل: ۳۳.

له په راویزی (محیی الدین ابن عربی) له سهر (تفسیر الخازن) هاتوو: ئیبراهیم خه لکی کۆیه ی عیراقه، تا ئیستاش شوینی نه مرود له نزیک رانیه ماوه، له وێ ئاگری بۆ ئیبراهیم کردۆته وه).

پیری شالیاری زهرده شتی/ دانا محمد به هادین ملا صاحب/ل: ۲۹.

دیاره مه به سستی له دۆلناوانی قه زای حاجیا وایه، شوینی مه نه نیقی ئیبراهیم، که ئەشکه وتی ئیبراهیمش له وێیه.

له وێ بۆ ئۆرفه و حه ران و شام و میسر کۆچی کردوو.

له سه رده می پادشا نه مروود له دایک بووه، که له وانه یه له سالی ۵ هه زار پیش زاین له دایک بوو بیت، چونکه سالی ئه و سه رده مه پیوه ری تایهت و شارستانییه تیه کان خاوه نی پۆژمیری خویان بوون، هه ندیکش ده گیرنه وه بۆ ۴ هه زار سال پیش زاین، ئه مانه ش هه مووی گریمانه یه و هیچ دلتیاییه کی له پشته وه نییه.

ئه وه ی له میژووی طه به ری دا هاتوو هه که ئیبراهیم بیجگه له خۆی دوو برای به ناوی (هاران و ناحور) هه بووه.

حه زه تی لووط کوری هارانی برای ئیبراهیم هه روه ها ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام مامیکی هه بووه به ناوی (هاران) واتا برای پیغه مبه ر ئیبراهیم و مامی که باوکی سارا خاتوونی خیزانیه تی، جا هه ندیک وایکیاندا وه ته وه که گوایه سارا خاتوون کچی برای بووه، واتا برزای بووه، له راستیدا کچی مامی بووه، واتا ئامۆزای، به هۆکاری ئه وه ی که براهکی و مامی یه ک ناویان هه بووه بۆته هۆکاری لئ تیکچوون و به هه له دا چوون له و باسه دا و خویندنه وه ی هه له ی بۆ کراوه.

هه روه ها دایکی ئیبراهیم ناوی (ئهمیله) یاخود (یونا) بووه، ئه م دوو ناوه هاتوو هه له میژووی (ابن عساکر) دا به ناوی میژووی دیمه شق، هه روه ها ئین که ئیریش له وی وه رگرتوو ه.

ئین که ئیر ده لیت: ئه و کاته ی که ئیبراهیم له دایک بووه بابل و ناوچه کانی ده ووروبه ری خاکی (کلدان) هه کان بووه.

ئیشوکاری باوکی ئیبراهیم بت دروستکردن بووه، بتی دروست کردوو ه و به منداله کانی فروشتوو ه، له میژووی طه به ری له ئین ئیسحاقه وه ده گیریته وه که گوایه ئیبراهیم بتی فروشتوو ه، به لام به کرپاره کانی ده گوت که ئه و بتانه ی ده یکرن هیچ سوود و زیانیکیان نییه، هه میشه به وه ناسراوه له ناو خوشک و براکانیدا که کاتیک ده گه رایه وه ماله وه بته کانی ده برده وه هیچی بۆ نه ده فروشا.

به و هۆکاره باوکی گله یی زۆری له ئیبراهیم هه بوو که وه کو براکانی تری بته کان نافرۆشیت.

په وشى کۆمه لایه تی

له و سه رده مه دا کۆمه لگا کانی ناوچه ی میژووتامیا گرنگی زۆریان دا بوو به فال گرته وه و ته ماشا کردی ئه ستیره کان، واتا له ڕیگای ئه ستیره کانه وه ژیا نی خویان ڕیکده خست، جوړیک بوو

لە خۇيىندەنەۋەي كاروبارى ژيانيان لە پىڭگاي ئەستىرەكانەۋە، ۋەكو (بورجەكان) كە ئىستا لە زۆرىك لە پۇژنامە ۋە گۇڧارەكان دەردەچىت.

ئەمەش جۆرىك بوو لە جادووبازى كە جادووبازەكان لە پىڭگاي ھەلدانى زار و بەكارھىتەنى جىۋكە خەرىكى ئەنجامدانى ئەو جۆرە كارانە بوون، بىگرە زۆرىك لە دەزگاكەنى ۋلات لەسەر بىنەماي سىحر و جادوو بە پىڭگەۋە دەچوون، جادووبازەكان پلەۋپايەي زۆر گەۋرەيان ھەبوو ۋەكو ۋەزىرى ئەم سەردەمە تەماشە دەكران، ئەم كارەش لە نىۋان مۇڧقەكاندا كە بەربلاۋ بوو، ھۆكارەكەي ئەۋە شەيتان و جىۋكە ھاۋكارەكانى بەتەۋاۋى چوو بوونە ناۋ خەلكى و سەرگەردانىان كىردبوون، تەننەت بە بت پەرسىيەۋە نەۋەستان خەلكى و دەسەلات و پادشا و گەۋرەكانيان بەخۋاى سەرزەۋى تەماشە دەكران، جۆرىك لە بىرۋاپاۋەر بىلاۋ بووۋەۋە كە دەسەلاتداران خۇيىنى خۋايەتتەيان ھەيە و جىاۋازن لە خەلكى تر، سەربارى ھەموو ئەم گەندەلى ۋ ناپەسەندىيە جادوو باز و كاھىنەكان زۆر بە گەۋرە تەماشە دەكران و قوربانى بۇ ئەۋان دەكران، لە جىياتى خۋاى پەروەردگار ئەۋان دەپەرستان لەگەل بىتەكانيان.

پادشاى (بابل) كە پايتەختى ئىمپىراتورىيەتى كىلدانى بوو كە ئاشۋورى و پاشان سۆمەرى و پارس و كورد كە ئەۋ دەمە كورد بە لۆلۈيەكان ناسرا بوون يان بە (سۇبارتۇيەكان) تورك و غەرب ھەموو لەۋ خاكەدا دەژيان، نەمروود لە بىنەپەتدا توركە پادشاى ئەۋ ئىمپىراتۇرە بوو كە ھىزىكى ۋانەبوو لەسەر زەۋىدا ھاۋشانى بىت.

لېرەدا كە دەۋىرتىت كىلدانى و ئاشۋورى و سۆمەرى راستە جۆرىك بوون لە گەل، ھەرچارە و دەسەلاتى كاميان زۆر بوۋىت لە ناۋچەكەدا زمانى ئەۋ ھۆزە زال بوۋە بەسەر ئەۋ دەسەلاتەدا، ھاۋشۋەۋى ۋلاتى ئىرانى ئەمىرۇ كە لە ناۋ دەسەلاتى شىعەنشىنى ئىران چەندىن زمان لەۋ ۋلاتەدا ھەيە لە غەرب، تورك، بەلوچ، كورد، گىلەك و عىلامى بەلام زمانى فارسى زمانى سەرەكى ئەۋ ۋلاتەيە و بەۋ شىۋەيە بوۋە لەسەردەمى ھەزەرەتى ئىبراھىم ﷺ دا.

لەۋ سەردەمەدا پۇژانە ۋەكو ھەۋال و پۇژنامەكان دەچوونە لاي پادشا و پىشېنى و ھەۋالى داھاتوۋيان ئەۋا بە نەمروود، يەككىك لە ھەۋالەكان كە درايە نەمروود، ئەۋەبوو كە كەسىك لەدايك دەبىت لەناۋچەي (ئوور) دەبىتە ھۆكارى لەناۋچوون و پىماندىنى بت و خۋاكانمان!

ئەم ۋەتەيە كە لە مېژۋوى طەبەرى و مېژۋوى ئىبن ئەسىر و مېژۋەكانى تر ھاۋوۋە سەرچاۋەكەي دەرەنەكراۋە لەلايەن لىكۆلەرەۋەكان، بۇيە تىمەش ۋەكو خۇي بۇتان دەگۈزىنەۋە.

له دواى ئه وهى نه مروود ئاگادار كرايه وه به وهى مندالتيك له دايك ده بيت له ناوچه كانى (سواد) ترسى ههيه بو ده سلات و خواكانى بابل، له و كاته دا دايكى ئيبراهيم سكى پر ده بيت به ئيبراهيم خوئى ده شارپته وه تا سكه كهى داده بيت و ئيبراهيم له ناوچهى خويان نازين، دواى ئه وهى كه ته مه نى ده گاته (بلوغ) باوكى ده پواته شارى بابل و له وئى ده ميئته وه.

له شارى بابل ئيبراهيم گه وه ده بيت، گومانى تيدانييه كه ئيبراهيم كاريگه رى كوومه لگا كهى له سه ر ده بيت و بيرده كاته وه له ئه و نه ستيره و خويانهى ده په رستن...

خوای گه وه ديمه نى بيركردنه وهى ئيبراهيم له قورئاندا بو باس ده كات و ده فه رمويت: ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونُ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿٧٠﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧١﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٢﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٣﴾ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَدِّثُونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِي وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ ؕ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٧٤﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٧٦﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٧٧﴾﴾ الأنعام

واته: به و شيويهى نه ستيره وهه ساره و ئاسمانه كان و زه ويمان نيشانى ئيبراهيم دا تا به ته واوى بچپته ريزى دنياكانه وه ﴿٦٩﴾ كاتى كه شه و بالى كيشا به سه ريا نه ستيره به كى (كه شى گه وهى دى) وتى: ئه مه پهروه ردگارمه، كاتى كه نه ستيره كهى لى ئاوابوو وتى: من شتى له بهرچاو و ن بووم خو ش ناويت و هه زى لى ناكه م ﴿٧٠﴾ كاتى كه مانگى بينى هه له ات، وتى: ئه مه پهروه ردگارم بيت، كاتى كه نه ویش ئاوابوو وتى: به خوا ئه گه ر پهروه ردگارم هيدا به تم نه دات ده چمه ريزى ده ستهى گومراكانه وه ﴿٧١﴾ خو ر هه له ات، وتى: ئه مه يان پهروه ردگارمه ئه مه گه وه تريشه كاتى كه نه ویش ئاوابوو وتى: ئه ی خه لکينه، ئه ی خرزيمه، ئيتر من به ريم له و شتانهى كه ئيوه كردوتانه به هاوه ل و شهريك ﴿٧٢﴾ من پووئى خو م كردوته ئه و زاتهى كه ئاسمانه كان و زه وى فه راهه م هيناوه، به دلئارامى ته واوه وه هه رگيز من له ريزى موشرىك و

هاوه لپه رستاندا نیم ﴿٣٥﴾ که وتنه موحاده له و ده مه ده می و به درو خستنه وهی، ئیوه دهر باره ی خوی (تاک و ته نها) له گه ل من دا ده مه ده می و موحاده له ده کهن، له کاتیکدا که نه و هیدایه تی داوم و پریازی راستی نیشان داوم و من ناترسم له و شتانه ی که ئیوه کردوتانه به شهریکی خوا مه گهر ویستی په روه ردگاری له سهر بیت و بیه ویت شتیکم به سهر بیت، زانست و زانیاری په روه ردگارم هه موو شتیک گرتوته وه، ئایا ئیوه بیرناکه نه وه و یاده وه ری وهرناگرن ﴿٣٦﴾ من چون له و شتانه ده ترسم له ئیوه له جیاتی خوا ده یانپه رستن، ئیوه ناترسن له وهی که شهریک و هاوه لتان بو خوا بریار داوه به بی هیچ به لگه یه که خوا نار دبیتی بو تان، جا که واته کام ده سته شایسته ی نه وه یه که بن ترس بیت و به ئاسایش بژی، نه گهر ئیوه لیکدانه وه تان هه یه و له راستی یه کان شاره زان ﴿٣٧﴾ بیگومان نه وانه ی ئیمان و باوه ریان هیناوه و زو لم و سته م و شیرکیان تیکه ل به ئیمان هه کیان نه کردووه ئاسووده یی و هیمنی هه ر بو نه وانه، بیگومان نه وانه پریازی هیدایه تیان گرتوته بهر ﴿٣٨﴾ به و جوړه به لگانه که به ئیراهیمان به خشی زال بوو به سهر قه ومه که ی دا، پله و پایه ی هه ر که سیک شایسته بیت به رزی ده که ی نه وه، به راستی په روه ردگاری تو زور داناو کار به جییه، زور زانایه به هه موو شتیک ﴿٣٩﴾

زوریک له رافه کاران ده لئین: که نه م گفتوگو یه وه کو به لگه و ئارگو میت هینانه وه بووه بو هوزه که ی، پاشان ئیمانی خو ی تیدا ئاشکرا کردووه بو خه لکی ناوچه که، جا هه ندیک ده لئین له (حران) یاخود شام بووه که نه مه پروویداوه، به لام نه وهنده ی که په یم پښ بردووه نه م باسه و قسه کردنه ی ئیراهیم له گه ل خویدا بووه و پاشان ئیمانی فیطری وهرگرتووه و خوی په روه ردگار له ریگای ئیلهامی پیش پیغه مبه رایه تی یه کتاپه رستی خوی گه وره ی ناسیووه، هه روه ها نه وانه ی که ده لئین نه م گفتوگو یه له ناوچه ی شام و هه ران بووه، به لگه یان نه وه یه که گوا یه نه و ناوچه یه نه ستیره په رست بوون نه ک بابل و بابلییه کان بتیان په رست بیت.

له راستیدا نه م وته یه زور ده قیق نییه، چونکه بابلییه کان پوژ په رست و نه ستیره کانیا ن په رستووه، به به لگه ی نه وه ی کاتیک ناروا ته دهر وه له گه ل خه لکه که به لگه ی نه وه ده هیتنه وه که ئیراهیم ﷺ له ریگای نه ستیره کانه وه زانیویه تی نه خو ش ده که ویت، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ﴾ ﴿٤٠﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٤١﴾ الصافات

واته: ته ماشایه کی نه ستیره کانی کرد ﷺ وتوویه تی: من نه خو شم ﴿٤٢﴾

خوی پوژیان هه بووه که ناوی عه شتار بووه، هه رچه ند نووسه ر عه شتار به نه ستیره ی (زوه ره) ده زانیت لای یونان و پومه کان به (فینوس) ناسراوه، به هه ر حال هه رکامیان بیت

په یوه ندى به ئه ستره وه هه یه، هه ندىكى تر ده لىن مه ردك يا خود مه ردوخ خويان بووه كه ده لاله ت بووه له سه ر (خوړ).

هه روه ها (وېل ديوران ت) له كتيبى (قصة الحضارة) دا ده لىت: بابلييه كان ليكو لىنه وه يان نه كرد له ئه ستره كان بو ئه وه ي ريكاو بان و كاروان و بازركان يه كان يان ريكب خه ن و ريكا بدوژنه وه، يا خود بو ناو رووبار و ده ريا كان به كارى به يتن، نا؛ به لكو خو يند نه وه يان بو ئه ستره بو پيشيني كردن و زانيارى له سه ر داهاتوو به ده ست به يتن، نه وه كو ئاره زوو ناوى بردووه^(۸۹).

خه زعه لى ده لىت: په رستنى خوا و بت و هه موو كاره كان يان له ريكاى ئه ستره وه بووه^(۹۰).

باوكى له ناو كوومه لگه كاندا ناسراو بووه، ده لىن كه سيكى ده ست په نكيان بووه له په يكه رتاشى و بوارى وېنه كيشان دا، له ئين كه ثيردا هاتوو ته وېش له طه به رى و ده ريگرتوو كه گوايه ئين عباس و زوريكى تر له زانايان ده لىن: ناوى ئازهر نازناوه كه گه وره ترين بتى ده روازه ي بابلى دروست كردووه كه هه ندىكى تر به (مه رده ك) ناويان بردووه.^{۹۱}

باوكى. ئيبراهيم عَلَيْهِ السَّلَام بت تاش بووه و بت فروش بووه، هه ر ئه مه ش واى كردووه كه ئيبراهيم به وپه رى لووظف و خو شه ويستى ئاموژگارى باوكى ده كات و سه ر ه تا چه ند جاريك زور به هيمنى و خو شه ويستيه وه خواى گه وره ده فهرمويت: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ

^(۸۹) له به رگى دوو دا له لاپه ره ۲۱۱ به دواوه به دريژى باسى لىوه كردووه.

^(۹۰) خه زعه لى خه لكى شارى كه ركوكه و په كيكه له له شاهه زاو پسپوړه كانى ميژووى ديريى عيراق و كه سيكى مادديه و راځه ي ميژوو به پيوه رى مادى ليكده داته وه.
^(۹۱) له قورئانى پيروزدا ئاماژه به (صحف ابراهيم) كراوه (إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى * صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى الْأَعْلَى) ۱۸-۱۹ كه خوا بو ئه وى ناردووه.

(أ.د. فالح شبيب العجمي) ده نووسى: (فيدا) كتيبى (به راهيمه كان) ي هيند په راوى ئيبراهيمه، به لام ده ستكارى كراوه (به راهيمه كان) ئيبراهيمين له وى دا باسكراوه، كه ئيبراهيم خيزانه كه ي سارا بووه و له سه ر ئاينى نه ون (صحف ابراهيم/ أ.د. فالح شبيب العجمي/ جامعة ملك سعود/ل: ۱-۶.
(علي حسني الخربوطي/ ده نووسى: هينديه كان پروايان وايه يه كى له خواكانيان (شبهه) له گه ل ژنى سه ردانى (مه كيشيكا) واته: مه كه يان كردووه گيانى چووه به به ر (به رده ره شه كه دا).
ديسان فارس وه كو (المسعودي) باس ده كات: پروايان وابوو كه عبه گيانى (هورمزى) كراوه به به راورد (ئيبراهيم) باپيره يانه، بويه باب و باپيرانيان حه جيان كردووه، له وانه (ساسان كورى بابك) دا.
(تاريخ الكعبة/ عل حسني الخربوطي/ل: ۲۶-۲۷.

به پى ي ميژووى (الطبري) ساسان كورى بابل و ساسانيه كان كوردن، وه كو له نامه ي _ نه رده وان) بو ساسان هاتوو: (ايها المرئي في خيام الاكراد/ تاريخ الطبري/ج ۱/ل: ۳۹۰.

صَدِيقًا نَبِيًّا ﴿١٥﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ يَتَابَت لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿١٦﴾ يَتَابَت اِىَّيَّيْ قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ يَتَابَت لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿١٨﴾ يَتَابَت اِىَّيَّيْ اَخَافُ اَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُوْنَ لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَ اَرَاغِبُ اَنْتَ عَنْ ءَالِهَتِي يَتَابَت اِبْرٰهِيْمُ لِيْن لَّمْ تَنْتَهَ لِاَزْجَمَتَكَ وَاَهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ سَلٰمٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّيْ اِنَّهُ كَانَ بِىْ حَفِيًّا ﴿٢١﴾ وَاَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَاَدْعُوا رَبِّيْ عَسَى اَّاْ اَكُوْنَ بِدُعَاۗءِ رَبِّيْ شَقِيًّا ﴿٢٢﴾ مَرِيَمَ

واته: له کتیبی (قورئاندا) باسی (گۆشه یهک له به سه رهاتی) ئیبراهیم (بو ئه وه خه لکه بگیره وه) ئه وه که سایه تیهک بووه، که پیغه مبه ر و راست و راستگو بوو ﴿١٥﴾ کاتی (که خوا هیدایه تی دا) به باوکی وت: باوکی (به پیزم) ئه وه تو بوچی شتیک ده په رستی که نه گوئیسته، نه بینایه (نه له ته نگانه دا) فریات ده که ویت ﴿١٦﴾ ئه ی باوکی (به نرخم) ئه وه زانست و زانیاریه ی که به من که یشتووه، (ده رباره ی ده سه لات و توانای به دیه یته نه ی ئه م جیهانه) بو تو نه هاتووه په پره وی من بکه و (گویم بو بگره) پینموویت ده که م بو پیکه و پیزبازیکی راست و دروست ﴿١٧﴾ ئه ی باوکی (نازیزم) شه یتان مه په رسته، چوونکه شه یتان یاخی بووه له خوای میهره بان و سه رکه شی کردووه ﴿١٨﴾ ئه ی باوکی (به پیزم) من ده ترسم سزایه ک له لایه ن خوای میهره بانه وه یه خه ت پی بگریت، ئه وه کاته ئیتر ده بیته یارو یاهه رو هاوده می شه یتان ﴿١٩﴾ (باوکی ئیبراهیم به سه غله تیه وه) وتی: بوچی ئه ی ئیبراهیم تو (ئه وه نده) له خواکانی من بیزاری، ئه گه ر کوّل نه ده یت (لیت قبول ناکه م) و به رد بارانت ده که م برۆ، (ون به له به رچاوم) هه ر نه تبینه وه ﴿٢٠﴾ ئیبراهیم وتی: سلّوت لی بی (وا من ده پۆم) داوای لی خو شبوون و (هیدایه ت) له پهروه ردگارم بو ده خوازم، چوونکه ئه وه زاته منی خو ش ده وی و پیزی بو داناوم ﴿٢١﴾ من دوور ده که ومه وه وه که نارگیری ده که م، له ئیوه وه له و شتانه ی که له جیاتی خوا ده په رستن، من ته نها هانا و هاوار بو پهروه ردگارم ده به م و هه ر ئه وه ده په رستم، ئومیده وارم که پهروه ردگارم ناومیدم نه کات و دعو او نزاو په رستم لی وه ربگریت ﴿٢٢﴾

ئه نجامی ئه م ئامۆزگاریه له وه وه هاتووه که باوکی ئیبراهیم بتفرۆشه و ده یه ویت واز له و کاره به یتیت، پاشان پروو شد و ته مه نی که یشته ئاستی ئه وه ی که کوّلی پیغه مبه رایه تی هه لگریت، ئینجا خوای پهروه ردگار ناردی بو خه لکی ناوچه که به گشتی، خوای که وه ده فه رمویت: ﴿*وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا اِبْرٰهِيْمَ رُشْدَهٗ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عَلِيْمِيْنَ﴾ ﴿٢٣﴾ الانباء

واته: به دنیایی ههر له پښتدا ړیگای پوشدو راستمان به ئیبراهیم پیغهمبر ﷺ به خشی، ئیمه نهامانزانی که شایه نی تهوه یه که ړیگای هیدایهت و راستی پښ نشان بدهین و بیکهین به پیغهمبر ﷺ

پاشان کهوته بانگهوازی خه لکه که و وه کو پیغهمبر ړیک خوی گه وره دهفه رمویت: ﴿وَابْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَنًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَاتَّبِعُوا عِندَ اللَّهِ الزَّرْقَ وَاعْبُدُوهُ وَأَشْكُرُوا لَهُ إِنَّ إِلَهِي لَإِلَهِهُ تَرْجِعُونَ﴾ وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَن يَبْلُغَ الْمُبِين﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَاسُوا مِن رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ العنكبوت

واته: باسی ئیبراهیمیش بکه که کاتی خوی به قهوم و هوژی خوی وت: تهنه خوا بپه رستن و ههر لهو بترسن، نهو بیروباوهره چاک و په سهند و خیردارتره بوتان، نه گهر بزائن و تیبگه ن ﷺ به راستی نهو شتانه ی که له جیاتی خوا ده یانپه ستن تهنه بت و په بیکهرن، ئیوه بوختان و شتی نابه جی دروست ده کهن، بیگومان نهو شتانه ی که له جیاتی خوا ده یانپه رستن خواوه نی هیچ ړزق و ړوزیه ک نین بو ئیوه، که واته ههر داوای ړزق و ړوزی له خوا بکه ن، ههر نهویش بپه رستن، ههر سوپاسگوزاری نهو بن، بو لای نهویش ده برینه وه ﷻ نه گهر تو به درو بزائن نه ی محمد ﷺ نهو نوممه تانی پیش تویش پیغهمبرانی خویان به درو زانیوه و نه مه داب و نه ریت و عاده تی سه رجهم نوممه تانه که پیغهمبران به درو نه زانن، هه وائتان پنگه یشتووه چون سازمان داوون و له ناومان بردوون، هیچ شتیکش له سهر پیغهمبر نییه تهنه نهو نه بیت که دینه که به ناشکرا به خه لکی بگه یه نن ﷻ خو نه گهر ئیوه نه مه په یامه به درو ده زانن (وه نه بیت یه که م هوژو گهل بن که له بهرامبه ری په یامی خواوه هه لوښستان ناوا ناروا بیت) نهو به راستی که لاتیکی پیش ئیوه ش په یامی خویان به درو ده زانی، پیغهمبریش تهنه گه یانندن و پروونکردنه وه ی ناشکرا نه رکی سه رشانیتتی و هیچی تر ﷻ ئایا نهو سه رنجیان نه داوه چون خوا له سه ره تاوه دروستکراوان به دی ده هیتیت و پاشان دووباره ی ده کاته وه، بیگومان نهو شتانه بو

خوا زۆر ساده و ئاسانه ﴿١٥﴾ ئه ی پیغه مبه ر ﴿عَلَيْهِ وَسَلَّمَ﴾ پێیان بلێ: با بگه رێن به زه ویدا، ته ماشا بکه ن و سه رنج به دن چۆن ئه و زاته دروستکراوانی به دیه یتناوه، له وه ووداش هه ر خوا سه ر له نوێ به رپایان ده کاته وه (به شیوه و شیوازیکی تر ئاسمانه کان و زه وی و ئیمه ش ده هینیته وه کایه) به راستی خوا ده سه لاتێ به سه ر هه موو شتی کدا هه یه ﴿١٦﴾ هه ندیک جار، سزای ئه و که سانه ده دات که خوا بیه ویت و شایسته ی سزان و سۆزو میهره بانی خۆیشی ده نویتیت بۆ ئه وانه ی که ده یه ویت و باوه ردارن، سه رئه نجامیش هه ر بۆ لای ئه و زاته ده بریته وه ﴿١٧﴾ ئه وانه ی که به روایان نییه به نایه ت و فه رمانه کانی خواو به دیدار ئاماده بوونی به رده م باره گاکه ی (بۆ لێ پرسینه وه) ئا ئه وانه (خوا ده فه رمویت) له میهره بانی من نا ئومیدن و ئه وانه سزای زۆر به ئیش بۆیان ئاماده یه ﴿١٨﴾

ئینجا ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام له ناو خه لکی دا ده رکه وت و ناسرا به که سیک که بانگه واز بۆ یه کتا په رستی ده کات و خۆی به پیغه مبه ر ده ناسیتیت، سه ره تا له ناو که سووکاره کی خۆیه وه ده ستی پێکرد و پاشان بۆ ناو گه له که ی، خوا ی پهروه ردار ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُسْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾ اِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلَ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿قَالُوا وَقَدْ نَا أَبَاءَنَا لَهَا عَبْدِينَ﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١٩﴾ الأنبياء

واته: ئیمه ژیری و هۆشمه یندی مان پێشتر به ئیبراهیم به خشی، ئیمه چاک ئه ومان ده ناسی ﴿٢٠﴾ کاتیک که به باوک و قه ومه که ی وت: ئه م بت و په یکه رانه چیه؟! ئیوه به ده وریدا دین و ده یانه په رستن ﴿٢١﴾ وتیان: ئیمه باوا مان بینیوه ئه مانه یان په رستوه ﴿٢٢﴾ وتی: به راستی ئیوه و باوانی ئیوه له گو مراییه کی ناشکرا بوون ﴿٢٣﴾ وتیان: به راست، تۆ حه قیقه ت بۆ ئیمه هیناوه یا گالته ده که یه ت؟! ﴿٢٤﴾ وتی: (من گالته ناکه م) به لکو (ده مه ویت تیتان بگه یه نم) که پهروه ردار تان پهروه ردار ی ئاسمانه کان و زه وییه و هه ر ئه ویش به دیه یتان، من له سه ر ئه و بیرو باوه ره له شایه ت و ناگا کانم ﴿٢٥﴾

دیاره گهله که ی له نه نجامی بانگه وازه که ی هیچ کاردانه وه یه کیان نه بوو، گوئیان نه دا به بانگه وازه که ی. نه ویش به رده وام بوو له سهر نه وه ی بانگیان بکات بو یه کتاپه رستی و دوور بکه ونه وه له بته رستی و خورافیات.

هه وائ گه یشته نه مروود که که سیک بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی و بانگه واز بو یه کتاپه رستی ده کات، بو نه نجامی بانگه وازه که ی نه مروود بانگی کرد تا بزائیت ئه م که سه داوای چی ده کات و چی ده ویت؟

کاتیک ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام چوو بۆلای نه مروود نه ویش که وته مشتومر بو نه وه ی ریگا له ئیبراهیم بگریت، بنه ماله ی ئیبراهیم له ناو ده سه لاتدا به هوکاری باوکی که بت تاشیکی زیره ک بوو له ناو ناوهندی نه وه ده سه لاتدا پرتز و حورمه تیان ده گرا تا راده یه ک ناسراو و قسه روشتوو بوون، هه ربویه به و شیوه یه نه مروود که خو ی به خوا ده زانی، پادشاکانی رابردووو که له داوای طوفانه که ی نووح هاتبوون، هه موو بانگه وازی خوییان ده کرد، نه میش خو ی به نه وه ی پادشاکان ده زانی له میژوو و پاشماوه دپرنه کان و نووسراوی سهر به رد و هه لکه ندر اووه کاند هاتوو که نه م پادشایانه ره چه له کیان له ئاسمانه وه هاتوو!

ته نانه ت له تیتستادا ته فسیره مادییه کان نه وه نده لاوازن به چاوی میتولۆجی ته فسانه وه ته ماشای ناکه ن، به لکو ده لێن گوايه ده شیت جوریکی تر له مروف بوون و له نه ستیره کانی تره وه هاتبوون، نه مه ش زوریک له کانا له کانی وه کو (دیسکه فه ری، هستری، فۆکه س و... هتد) به رنامه ی تاییه تیان له سهر هه یه، که هه موو به رنامه ی

دیکۆمینتی گه وه و به ده یان پرۆفیسۆر قسه ی له سهر ده که ن. نه مه ش جوریکه له جاهیلیه تی سه رده م، هه ره وه کو سه ید قوطب ده لیت: جاهیلیه ت کۆتایی نه هاتوو و به رده وامه له گه ل مروفایه تی دا و پیویستی به راستکردنه وه یه به م نایینه.

بگه رپینه وه ناو باسه که خوای گه وه پوخته ی نه وه دیبه یت و مشتومر مه مان بو باس ده کات و ده فه رمویت: **﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُخَيِّ وَيُبَيِّتُ قَالَ أَأَنَا أُخَيِّ وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾** البقرة

واته: ئایا نابینی نه وه ی که ویستی حوجه و به لکه بییتته وه به سهر ئیبراهیم پیغه مبه ردا عَلَيْهِ السَّلَام سه باره ت به بوونی پهروه ردگار که (نه مروودی) زالمی پاشای عیراق بوو کاتیک که خوای

گەرە مۆلك و دەسلەت و سەرۋەت و سامانى پى بەخشى بوو ئەۋىش لەخۆى بايى بوو داۋاى بەلگەى لە ئىبراھىم پىنغەمبەر ﷺ كرد لەسەر بوونى خۋاى گەرەئىبراھىم فەرەمۋى: پەرۋەردگارى من ئەو اللە يە كە ژيان و مردنى بەدەستە خەلكى ئەژىنىت و خەلكى ئەمرىنى (نەمرودىش) وتى: منىش ئەتوانم خەلك بژىنم و خەلك بمرىنم دوو كەسى ھىنا يەككىيانى كوشت و يەككىيانى نەكوشت وتى: ئەۋەم مراندو ئەۋەم ژياندىئىبراھىمفەرەمۋى: پەرۋەردگارى من خۆر لە خۆرەلەتەۋە ھەلدىنى و لە خۆرئاۋاۋە ئاۋاى ئەكات، ئەگەر تۆ راست ئەكەيت با بۆ سبەينى خۆر لە خۆرئاۋاۋە ھەلپىت (نەمرودى) كافرى دەمكوت كرد وە ھىچ بەلگەى پى نەما وە سەرسام بوو بەراستى خۋاى گەرە ھىدايەتى كەسانى زالم و ستەمكار نادات، خۋاى گەرە بە مىشك سزاي دا كە چوۋە ناو لوتىەۋە دەبۋاىە بە چەكۋشى ئاسن لەسەرى خۆى بدایا تا ھىۋر بۋاىەتەۋە وە ھەر بەۋ مىشە كوشتى

ئەم پرووداۋەى كە پرووداۋە پىش شكاندى بتەكانە كە ئاگر بۆ ئىبراھىم كە باسى زىندوۋبونەۋە و مردن دەكات، ۋاز لە حوججە و ئەۋ بەلگەىە دەھىنىت و دەرواۋ بۆ بەلگەى ئەقلى و كەۋنى، خۆ ئەگەر ئەۋ كارە كە خەلكەكە ئەنجامى دا و ئىبراھىميان خستە ناو ئاگر پرووداۋە ئەۋا زۆر ئاسان بوو بۆ ئىبراھىم و ۋەللى دەداۋەۋە بەۋەى كە منتان خستە ناو ئاگر و نەسۋتام و نەمردم، ئىتر كۋا مردن و ژيان بەدەست تۆيە! (خۋاى گەرەش لە ھەموۋان زانارە).

لە سۆنگەى ئەم پرووداۋەۋە پلەبەندى زەمەن و كاتەكان لای نووسەر بەۋ شىۋەيەيە لەدۋاى ئەۋ گفتۋگۋيە، پاشان ئىبراھىم لە دەرئەنجامەكەيدا داۋاى چۆنىەتى زىندوۋبونەۋە دەكات، خۋاى پەرۋەردگار كە چۆن مردوۋ زىندوۋ دەكاتەۋە، ئەم بۆچۈنەشم ھەر لە ئەنجامى رىكخستى زەمەنەكەۋە ۋەرگرتوۋە، چۈنكە ئەم گومانە دروست نابىت كە خۆى بە موعجىزە ھەموۋ ياساكانى ئەم گەردوۋنەى بۆ ۋەستاۋ ئاگر خۆشترىن جىگاي ئىبراھىم بوۋە، لىرەدا دەبىت ئەۋە بزانىن كە ئىبراھىم گومانى لە مردن و زىندوۋ بوۋنەۋە نىيە، ۋەكو خودى ئەنجامدانى كارەكە لەلايەن خۋاى پەرۋەردگارەۋە، بەلكو داۋاى (كەيفىيەت) ۋاتا چۆنىەتى دەكات، ئەمەش گومانى زانستىيە بۆ يەقىن و دلنبايى، ئەگەر تەماشاي وشەى ئايەتەكە بىكەين زۆر جوان ديارە خۋاى گەرە دەفەرەمۋىت: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَٰئِمُتَ أَتُؤْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَظْهَرَنَّ فَلَيْ وَلِيَّ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الظَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ أَدْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٥٦﴾﴾ البقرة

ۋاتە: كاتى كە ئىبراھىم وتى: پەرۋەردگار! نىشانم بدە كە تۆ چۆن مردوۋ زىندوۋ دەكەيتەۋە خوا فەرەمۋى: مەگەر باۋەرت پىي نىيە؟

سهرنج بدهین وشه‌ی (کیف) هاتوو، ئەمه‌ش چۆنیه‌تییه، ههر له‌م باره‌وه (ئیمامی پازی) له رافه‌ی ئەم ئایه‌ته‌دا ده‌لیت: مه‌به‌ست چۆنیه‌تی گه‌راندنه‌وه‌ی پۆحه‌ بۆلاشه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسان.

له‌دوای ئەم پرووداوانه‌ به‌ دُنیا‌یی و یه‌قینه‌وه‌ به‌رده‌وامبوونی له‌ بانگه‌واز و بانگه‌شه‌ی ئایینی ئیسلامی هه‌نیف، گوێ نه‌دانی به‌ بانگه‌وازه‌که‌ی ئیبراهیم، بۆیه‌ بریاری دا که‌ له‌ پرووی کردار و پراکتیکه‌وه‌ پێیان به‌سه‌لمنیت ئەم پێگه‌یشتوو‌یه‌ له‌ کاملبوونی ئەقلانی بوونه، هه‌لبه‌ت بۆ خه‌لکی ئاقل و خاوه‌ن بیرو هۆشه، به‌لام که‌سیک که‌ وهرزش به‌ ئەقلی نه‌کات به‌ دُنیا‌یی‌یه‌وه‌ ههر به‌لگه‌یه‌کی زانستی ئەقلانی نیشان بده‌یت ههر چه‌زی به‌ ته‌مه‌لی و جاهیلییه‌.

خوای گه‌وره‌ دیمه‌نی بانگه‌واز و پاشان پرووداوی شکاندنی بته‌کاڤمان له‌ قورئاندا بۆ ده‌گوازیته‌وه‌ و زاتی به‌رزی ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلَ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿قَالُوا وَقَدْ نَاۤءَاۤءَآ لَهَا عِبْدِينَ ﴿قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَعَبَاۤءُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَمَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا فَسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿ثُمَّ نُكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿الأنبياء

واته: ئیمه ژیری و هۆشمه‌ندیمان پێشتر به‌ ئیبراهیم ﷺ به‌خشی، ئیمه چاک ئه‌ومان ده‌ناسی ﴿کاتیک که به باوک و قه‌ومه‌که‌ی وت: ئەم بت و په‌یکه‌رانه‌ چییه؟! ئیوه به‌ ده‌وریدا دین و ده‌یانپه‌رستن ﴿وتیان: ئیمه باوامان بینیه‌ ئه‌مانه‌یان په‌رستوو ﴿وتی: به‌راستی ئیوه و باوانی ئیوه له‌ گومراییه‌کی ئاشکرا بوون ﴿وتیان: به‌راست، تۆ تۆ حه‌قیقه‌تت بۆ ئیمه هێناوه‌ یا کالته‌ ده‌که‌یت؟ ﴿وتی: (من گالته‌ ناکه‌م) به‌لکو (ده‌مه‌و‌یت تیتان بگه‌یه‌نم) که‌ په‌روه‌ردگارتان

پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهویه و ههر ئه ویش به دیه پتانون، من له سه ره ئه و بیرو باوه ره له شایهت و ئاگا کانم ﴿١﴾ به خوا نه خشه یه که ده کیشم بۆ بهت کاننان دواى ئه وهى به جتیان دێلن ﴿٢﴾ ئینجا هه موویانی وردو خاش کرد جگه له بهت گه و ره که یان، به لکو که گه پانه وه (پرسیار بکه ن) و یه خه ی ئه و بگرن ﴿٣﴾ وتیان: ئه وه کى ئاواى له خوا کاغان کردو وه، به راستى که سی که له پزی سته مکاراندا یه ﴿٤﴾ وتیان: گویمان له لاوی که بوو باسى ده کردن و ناوى ده هینان، پتی ده و ترى ئیبراهیم ﴿٥﴾ وتیان: بیهینن به بهرچاوى خه لکه وه (موحاسه به ی بکه ی و لى بکوئینه وه) با ئه وانیش به ئاگابن ﴿٦﴾ وتیان: باشه ئه ی ئیبراهیم تۆ ئاوات کردو وه به خوا کاغان؟ ﴿٧﴾ ئیبراهیم وتی: (بۆچی له من ده پرسن، خو بهت گه و ره که ساغ و سه لیمه) ده لئی ههر کارى ئه م بهت زله یه، ده لیان بپرسن ئه گه ر قسه ده که ن ﴿٨﴾ له دلی خو یاندا لیکیان دایه وه، سه ره ئه نجام وتیان به خو یان: به راستى ههر ئیوه خو تان سته مکارن (ئیبراهیم راست ده کات ئه مانه ناتوانن بهرگرى له خو یان بکه ن، چون ده توانن بهرگرى له ئیمه بکه ن) ﴿٩﴾ سواری سه ری خو یان بوون و (گه پانه وه بۆ نه فامییان و) وتیان: بیگومان تۆ ده زانى که ئه وانه قسه نا که ن ﴿١٠﴾ ئیبراهیم وتی: باشه ئاخى چون شتیک ده په رستن له جیاتى خوا که ناتوانیت هیچ جو ره قازانج یا زیانیتکتان پى بگه یه نیت ﴿١١﴾ هاوارو ئوف له ئیوه وه له و شتانه ش که له جیاتى خوا ده په رستن ئایا ئه وه تینا گه ن و بیرو هوشتان ناخه نه کار ﴿١٢﴾ وتیان: ئیبراهیم بسو تینن، پشتیوانی له خوا کانتان بکه ن، ئه گه ر ئیوه شتیکتان بۆ ده کریت ﴿١٣﴾ وتمان: ئه ی ئاگر ببه به ساردی و سه لامه تی له سه ر ئیبراهیم ﴿١٤﴾ ئه وانه ویستیان پیلان بگێرن (دژی ئیبراهیم) به لام ئیمه ئه واما ن خه ساره مه ندو پرسوا کرد ﴿١٥﴾

هه موو ئه نجامدانى کاره که بۆ ئه وه نه بوو که ده مارگیری په رگیری بلبوکاته وه، به لکو به پیچه وانه وه له ئاستى راستى و حه ق و ئه قلانى بوونی ئیبراهیم دا ئه وان ترس و تۆقاندن و کوشتنیان به کار هیناو بریاری سوتاندنی ئه و گه نجه یان دا، به هوکارى شکاندنی بت و په یکه ره کانیان به ده ستى خو یان و باوکی ئیبراهیم دروستکرا بوو.

له ئه نجامى کاره که ی ئیبراهیم گه و ره و بچووکی شارى بابل رازی بوون له سه ر سوتاندنی نه نانه ت له میژووی طه به ری و ئین که ئیردا هاتوو په ریژنیکى به سالچووی نه خوش دارى کو ده کرده وه بۆ سوتاندنی و که سیکی کورد به ناوی (هیزن) بۆ یه که مجار مه نجه نیقی دروست کرد و ئیبراهیم خرایه ناو مه نجه نیقه که ی و هه لدر باوناو ئاگره که، له راستیدا ئه م وته یه هیچ سه نه دیکى نییه و ته نها باسیکی بى سه رچاوه یه له دوو کتیبى میژوودا هاتوو ه.

هه موو خه لکی بابل و به ئامادده بوونی نه مروود ته ماشای سوتاندنی ئیبراهیم ده که ن، ئیبراهیم له ناوه راستی بلیسهی ئاگردایه و ناسوتیت، ئه مه ش به ته وای جیگای سه رنج بوو بو ئه مروود، بویه هاواری کرد ده توانیت له ئاگره که بیته دهره وه؟

ئیبراهیم زۆر به ئاسانی وتی به لێ، که هاته دهره وه له بهرچاوی هه موویاندا نه سوتابوو، هه ر ئه مه ش وایکرد له نه مروود که ئیبراهیم دووربخاته وه له شاری بابل و بینریت به ره و شام تا له وێ بانگه واز بکات، له پریویه ته میژوویه کاندایه هاتوو که گوایه ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام به ستراره ته وه، له دواى سوتانی له گوریه که هاتو ته دهره وه له ئاگره که، پاشان خه لکانیک ئیمانیان پێ هینا وه که نه مروود به مه ی زانیوه بو گه رانه وه ی که رامه تی شکاوی خو ی به سه رکردایه تی سوپایه ک ده که ویته شوین هه زره تی ئیبراهیم و ئیماندارانی تر، به لām خوا ی گه وره به سوپاکه ی خو ی که به بچوو کترین سوپا هه ژمار ده کریت له ناویان ده بات ئه ویش به میشو له!

یاخود ده لێن سوپاکه ی کشاوه دوا وه و نه ی توانی له بهر میشو له کان شوینیان بکه ون، هه ر ئه و سوپایه بووه هوکاری کوشتنی نه مروود.

له سه ر سوتاندنی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام چوونه ناو ئاگره که، باسو خواست زۆره گوایه ناو ئاگره که ی بوو بووه باخ و بیستان و فریشه ی سیبه ری له گه ل دا بووه، یاخود جو بریل عاره قی ناوچاوی سړیوه، یاخود ده لێن ۴۰ پوژ له ناو ئاگره که دا بووه، یاخود جو برائیل، هاتوو بۆلای و وتوو یه تی چیت ده ویت؟ گوایه هه زره تی ئیبراهیم و توو یه تی من پیو یستم به تو نییه، پیو یستم به خوا ی تو یه، ئه مه هه ر زۆر لاوازه، جو برائیل له خو یه وه بێ فه رمانی خوا ی گه وره نایه ته لای هه یج مرو فیک با پیغه مبه ریش بیت!

زۆر یک له و پریویه تانه نه ک لاوازه به لکو زۆر به ی درۆ و هه لبه ستراره، به لām ئه وه ی جیگای سه رنجی نوو سه ره که له فه رموو ده یه ی راست و (صحیح) دا هاتوو که مارمیلکه فووی کردوو به ئاگره که دا تا خو شی بکات، هه رچه نده ئاگر یک به و گه وره یه فو ی مارمیلکه چ هوکاری یک بیت، له بهر ئه وه هه یج ته فسیر یکم بو ی نییه و بو جیلی دا هاتوو ی به جی ده هی لām و فه رموو ده که ش به چه ند شیوه پریویه ت کرا وه له خاتوو عایشه وه.

به لām جیگای خو یه تی ئاماژه به وه بکه م له یه کی که له بانگخوازه کانی مه غریب گویم لێ بووه ده لیت: گوایه لاشه ی (الوزغ) واتا مارمیلکه جو ریک له گازی کوشنده ی هه یه، وته که شی له که نالی قورئانی که ریم له جه زائیر دا بوو که ناسرا وه به که نال ۵.

میژوونووسان و پاڤه کاران ده لَین: له دواى له ناوچوونى نه مروودى کورى فالجى کورى عابرى کورى صالحى کورى ئه رفه خه شدى کورى سامى کورى نووح، له ناو خه لکیدا هه وال بلاو بوویه وه زیاتر ئیبراهیم ناووناوبانگی ده رکرد و بو بانگه وازه که ی ئیبراهیم به ناوچه که دا ده گه را و له هه ران و حه له ب و ناوچه ی خه لیل له فه له ستین و پاشان میسر و حیجازدا بو بانگه واز کردن ده گه را.

هیجره تی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام بو شام و میسر

له دواى ئه وه ی له بابلیوَن (بابل) ده رچوو به ره و هه ران، لووط یه کیک بوو له و ئیماندارانه به لام که هه زه تی ئیبراهیم بریاری هیجره تی دا لووطیش بریاری دا له گه لیدا بیت و هیجره ت بکات، خواى گه وه ده فه رمویت: ﴿فَتَأْمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (العنکبوت)

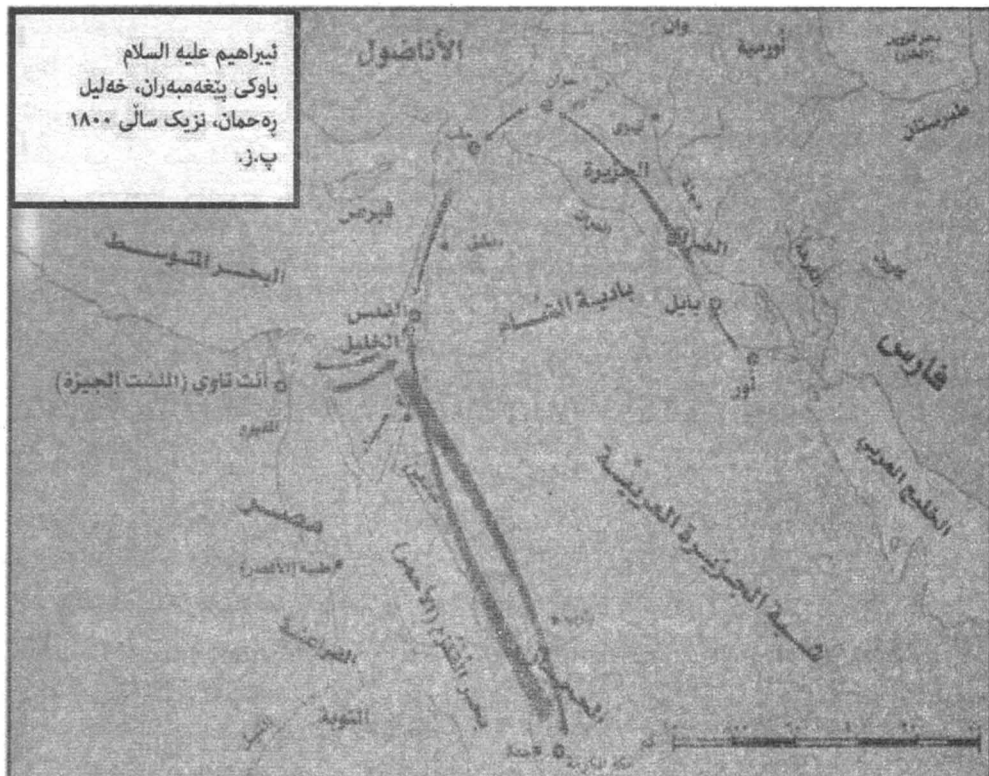
واته: ئینجا لووط عَلَيْهِ السَّلَام باوه پری پى هینا، ئیبراهیم دواى ئه وه ی که ناو مید بوو له قه ومه که ی وتی: به راستی من ئیتر کوچ ده که م بو لای پهروه ردگارم (بو ئه و شوئنه ی که ئه و بوم دیاری ده کات) چونکه به راستی ئه و زاتیکى زور به ده سه لات و دانایه.

پاشان هه زه تی ئیبراهیم (سارا) خاتوونى خیزانى هینا که ده لَین کچی مامى خویه تی، ئه وانه شى که ده لَین سارا خاتوون کچی ده سه لاتدار و حاکی هه ران بووه، هه ر راسته چونکه مامى هه زه تی ئیبراهیم که براگه وه ی باوکی هه زه تی ئیبراهیمه (نازه ر) نه مروود کردویه تیه پادشا، یاخود حاکم و ده سه لاتداری ناوچه ی هه ران، بویه من هه ردوو پاکانم کوکرده وه ئه و ئه نجامه ی لى ده رچوو به به لگه ی ئه وه ی ده سه لاتداری هه ران و مامى ئیبراهیم هه ریه ک ناویان هه یه!

له دواى ژنه ی نانی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام به ناوچه کاندای ده گه را هوکاری یه که می بانگه واز بوو بو یه کتا په رستی، هوکاری دووه می خه ریکی ئاژه لداری بوو له گه ل بانگه وازه که شیدا بازرگانی ده کرد، هه زه تی ئیبراهیم ناسرابوو له هه موو ناوچه کاندای و خه لکی به گشتی خوشیان ده ویست، له دواى ئه وه ی که زانرا نه یان توانیوه بیسو تین و به موعجیزه له ئاگره که پرگاری بووه پرزو مه کانه تی تایه تی هه بوو له ناو خه لکی شام و میسر دا، هه ر له سه رده می هه زه تی ئیبراهیم و لووط-ه وه ورده ورده ژیار و شارستانییه ت له یونان دامه زرا، هه رچه نده وشه ی (یونان) ناوی یه کیکه له پیغه مهران، له کاتی خویدا ئاماژه ی پیته ده دین، ئه و ناوچانه ناسراو بووه به (دانوب)

مهمله که تی شه شهم:

و دواتر ناوی (گریکی) وه رگرتووه، عه رهب و جووله که و ناوچه کانی ئەنادۆل به (یۆنان) ناویان بردووه.

هه لبه ستنی گومانای نارهوا و درۆ بۆ چه زه رتهی ئیبراهیم عَیْیَاسَکَم

خوای گه وره ده فه رموئیت: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ مريم

واته: له کتیبی (قورئاندا) باسی (گۆشه یه ک له به سه رهات) ئیبراهیم (بۆ ئەو خه لکه بگێرهوه) ئەو که سایه تیه ک بووه، که پیغه مبه رو راست و راستگو بوو.

لیره دا خوای موته عال به پاشکاوانه ده فه رموئیت: ئیبراهیم له راستگوکانه به واتایه کی تر (کان صدیق) به واتای راستگوئی زۆر دیت، وه کو عه رهب ده لیت: (موبالغه له راستگوئی) دا ته ماشای هه موو ته فسیره کانم کرد ئەوانه ی که له زیندان لامبوون هه موو ئەوه یان پشت راست

ده کرده وه که ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام له راستگوترینه کانه، نموونه ی ته فسیره کانی (فی ظلال القرآن، صفوة التفاسیر، تفسیر الجلالین، تفسیر المسیر للسعدی و ابن کهثیر) هه موو کوپان.

به لَم زوَرِیک له پاڤه کاران و میژوونووسان فهرمووده یه کیان هیناوه له بوخاری به (موقوف) واتا به وه ستاوی له سه ره نه بو هورهیره و له تهفسیری طه بهری له وته ی زانای به پَرز (السدی) نه بو داوود النسائی ههروه ها ئیمامی نه حمده هه موویان (وه ستاوه له سه ره هاوه لَان یان لاوازه) (موقوف او ضعیفا) که گوايه چه زره تی ئیبراهیم سَ درو ی کردووه (په نا به خوا) نه م فهرمووده یه ش دراوه ته په نای پیغه مبه ره و هاوه لَان که نه گه ره مرو ف لی ورد بیته وه هه ره کوفرکی ته واوه و قورئان به درو ده خاته وه، خوی موته عال به راشکاوانه ده فهرمویت: له راستگوترینه، که چی فهرمووده هاتووه ده لیت سَ درو ی کردووه؟!

ناخر نه مه نه ک جیگای نابیته وه له زانست و نه قلی مرو فی خواناس دا، هه ره جیگای باوه پری مرو فی زو ره ساده و سانا ش نییه، پاشان له سوره تی مریم خوی گه وه ره پرونی ده کاته وه که خوی و منداله کانی خاوه نی زمانیکی راستگو بوون: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا﴾^(۱) مریم

واته: بیگومان ئیمه له په حمه ت و به خشنده یی خومان هه موویانمان به هره وه ره کرد، وه ئیمه زمانی (خه لکی دیندارمان) هیناوه ته گفتوگو (که هه تا دنیا دنیا به) باسی نه وانه به چاکی و پاکی و بلندی بکه ن.

پیده چیت هه موویان له ئین ئیسحاق وه وه ریانگریتیت، ئین ئیسحاقیش له لاوازه کانه له گتپانه وه ی فهرمووده دا.

نه م فهرمووده یه ده لیت: ئیبراهیم سَ درو ی کردووه له ژیانیدا بیجگه نه م سَ درو یه له ژیانیدا درو ی تری نه کردووه! دوانیان له به ره خوا درو ی کردووه، گوايه نه م ئایه ته یه کیکه له درو کانی، په نا به خوا (إني سقیم) زوَرِیک به نه خو ش لیکیان داوه ته وه، درو ی دووه میان گوايه نه و کاته یه که بته کانی شکاندووه، پاچ و ته وه ره که ی داوه ته ده ست بته گه وه ره که (بل فعله کبیرهم هذا)، سییه م درو گوايه کاتیک بووه که چوون بو ولاتی میسر پادشاکه ی زو ره زالم ده بیت و هه ره ئافره تیکی به دل بیت ده یکاته خیزانی خوی و میرده که ی ده کوژیت، ئیتر چه زره تی ئیبراهیم به سارا خاتوون ده لیت: به درو م مه خه ره وه من و تو خوشک و براین، چونکه له سه ره نه م زه وییه دا ئیماندار ی تیدا نییه بیجگه من و تو، له دریزه ی فهرمووده که دا باس له وه ده کات

که به موعجزه پادشاهه توانای نابیت برواته لای خاتوو سارا و خزمه تکاریکی پیشکesh ده کات به ناوی (هاجر خاتوون)^(۹۳).

شیکارییه ک بو ئه م باسه

مرؤف کاتیک ئه م به ناو فهرمووده به ده خوینتیه وه راسته وخو ههست ده کات که هیچ په یوهندی نییه به وتهی پیغه مبهری خواوه، چونکه پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه رگیز دژی قورئان وتهی نه فهرمووه، لیره دا سی درو ده داته په نای حه زره تی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام که حاشا ئه وه له پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ناوه شیته وه و ههروه ها قسه ی واش ناخاته په نای باوکی خو ی و هه موو پیغه مبه ران و هه رگیز پیغه مبهری خوا دژی کهلامی خوا قسه ی نه کردوو.

له م به ناو فهرمووده به دا رپک دژی قورئانه، گوماغان له وه نییه که هه ر فهرمووده به ک دژی قورئان بیت وه رناگیریت.

وشه ی (سقیم) به واتای نه خو ش نایهت، به واتای بیزاری و بیتاقه تی و نا ئارامی دل و ده روون دیت، ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام هیچ درو یه کی نه کردوو له به رده وامی بانگه وازدا بووه له گه لیاندا، به لām ئه وان به رده وام بوون له بت په رستی و خوانه ناسی، ئیتر چو ن بیزار و دل ناره حهت و نا ئارام نابیت؟

کهواته راستی فهرموو حه زره تی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام به راستی نا ئارام و دلته نگ و بیزار و ناره حهت بووه له ده ستیان، هه ر بویه بریاری راستی داوه که له کوپ و کو بوونه وه ی بو نه ی ئایینی ئه واندا نابیت، ئه م خو ی پیغه مبه ره و دژی بهت کانی ئه وان، ئیتر چو ن ده روا ته ده ره وه له گه لیاندا، پاشان له کویدایه درو کردن له م بر گه یه دا، حاشا له باوکمان ئیبراهیم.

له و ئایه ته دا که به ناوی درو ی حه زره تی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام به کاری ده هینن که له سورته ی الأنبیاء دایه خوای گه وه ره روودا وه که مان به ته وا وه تی بو باس ده کات، به لām له و ده قه دا ته نها

۱۱ " لَمْ يَكْذِبْ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا ثَلَاثَ كَذَبَاتٍ، ثِنْتَيْنِ مِنْهُنَّ فِي ذَاتِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: قَوْلُهُ (فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ)؛ الصَّافَاتُ، وَقَوْلُهُ: (...) بَلْ نَعْمَلُ كَبِيرُهُمْ هَذَا ... (۳۰) الأنبياء وَقَالَ: بَيْنَا هُوَ ذَاتَ يَوْمٍ وَسَارَةٌ، إِذْ أَتَى عَلَى جَبَّارٍ مِنَ الْجَبَّارَةِ، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّ هَاهُنَا رَجُلًا مَعَ امْرَأَةٍ مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ، فَارْسَلْ إِلَيْهِ فَسَأَلَهُ عَنْهَا، فَقَالَ: مَنْ هَذِهِ؟ قَالَ: أُخْتِي، فَأَتَى سَارَةً قَالَ: يَا سَارَةُ، لَيْسَ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ مُؤْمِنٌ غَيْرِي وَغَيْرِكَ، وَإِنْ هَذَا سَأَلَنِي فَأَخْبِرْتُهُ أَنَّكَ أُخْتِي، فَلَا تَكْذِبِينِي، فَارْسَلْ إِلَيْهَا، فَلَمَّا دَخَلَتْ عَلَيْهِ ذَهَبَ يَتَنَاوَلُهَا بِيَدِهِ فَآخَذَ، فَقَالَ: ادْعِي اللَّهَ لِي وَلَا أُضْرِكَ، فَدَعَتْ اللَّهَ فَاطِلَقْ، ثُمَّ تَنَاوَلَهَا الثَّانِيَةَ، فَآخَذَ مِثْلَهَا أَوْ أَشَدَّ، فَقَالَ: ادْعِي اللَّهَ لِي وَلَا أُضْرِكَ، فَدَعَتْ فَاطِلَقْ، فَدَعَا بَعْضُ حَبِيبَتِهِ، فَقَالَ: إِنَّكُمْ لَمْ تَأْتُونِي بِإِنْسَانٍ، إِنَّمَا أَتَيْتُمُونِي بِشَيْطَانٍ! فَآخَذَهَا هَاجِرٌ، فَاتَتْهُ وَهُوَ قَائِمٌ يَصَلِّي، فَأَوْمَأَ بِيَدِهِ: مَهْيَا، قَالَتْ: رَدَّ اللَّهُ كَيْدَ الْكَافِرِ - أَوْ الْقَاجِرِ - فِي نَحْرِهِ، وَأَخَذَهَا هَاجِرٌ. قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: تِلْكَ أُمُّكُمْ يَا بَنِي مَاءِ السَّمَاءِ. مَوْقِفًا رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، رَقْمٌ ۲۳۵۸، فِي أَحَادِيثِ الْأَنْبِيَاءِ.

ئەوھى كە مەبەستە دانراۋە لە ئايەتەكە ئەوئىش (بىل فەلە كىبىرھەم ھذا)، لە پاستىدا ئەم درۆ نىيە، بەلكو گالتە پىكردەنە بە پىاۋانى ئاينىنى و بىتەرستەكان بەگشتى كە خۋاى گەورە دەفەرموئىت: ﴿قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ﴾ (الأنبياء

۱۰۶) واتە: ئىبراھىم وتى: (بۆچى لە من دەپرسن، خۆ بىتە گەورەكە ساغ و سەلىمە) دەئىتى ھەر كارى ئەم بىتە زلەيە، دە لىيان بپرسن ئەگەر قسە دەكەن.

بەلام ئەوانەى كە ئەم قسەيان ھەلبەستوۋە بىريان چۆتەوۋە كە خۋاى گەورە دەفەرموئىت: ﴿وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَمَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدِيرِينَ﴾ (الأنبياء

۱۰۷) واتە: (ئىنجا ئىبراھىم لەبەر خۆيەوۋە سوئندى خواردو وتى: بەخوا نەخشەيەك دەكىشم بۆ بىتەكانتان دۋاى ئەوھى بەجىيان دىلن.

خۋاى گەورە دەفەرموئىت لەسەر زمانى ئىبراھىم، سوئند بەخوا بەرانبەر بە بىتەكانتان پلانى سەرکەوتوۋ دادەپىژم كە پىشتان ھەلكرد، ئەوھتا بە ئاشكرا پىتى وتوون خۆ ھۆزەكەش بۆ بچوۋككردنەوھى ئىبراھىم دەئىن، ﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ﴾ (الأنبياء

۱۰۸) واتە: وتيان: گوئىمان لە لاۋىك بوو باسى دەكردن و ناۋى دەھىتان، پىتى دەوترى ئىبراھىم.

لىرەدا ھىچ درۆيەك نىيە، بەلكو ھەموۋى بەراستگۋىي باسكردوۋە ھەزرەتى ئىبراھىم.

ھىجرەتى سارا خاتوون لەگەل ھەزرەتى ئىبراھىم بۆ مىسر، ئەم وتەيە لە ھىچ جىگايەكى ئىسلامدا نەھاتوۋە كە پادشاى مىسر ئەو كارەى ئەنجام دابىت، بەلكو ئەمە لە تەوراتوۋە ۋەرگىراۋە، تەنانتە بەدرۆزن دانانى ھەزرەتى ئىبراھىم لە (سفرى تكوين لە باسەكانى ۱۶، ۱۷، ۱۸ و ۱۹) دا ھاتوۋە، كە ۋەك نووسەر كاتىك تەماشاش پەيمانى كۆنم كرد ئەو دەقانىيە لە تەوراتى دەستكارىكراۋى يەھوود و نەسارا كراۋە، بە فەرموۋدەى پىغەمبەر و خزندوۋىيانەتە ناو ئىسلام، لە كىتەبى مېژوۋى ئىسلامى فەرموۋدەكاندا تىكەل كراۋە.

بۆچوۋنى نووسەر

لەم فەرموۋدەبەدا پىدەچىت لای نەسارا ئىبراھىم عَلَيْهِ السَّلَام بە پىغەمبەر نازانن، بۆ ناشرىنكردنى ئەم قسانەيان دابىتە پالى و يەھوودىش بۆ بەشى دوۋەمى بەرەبابى ئىبراھىمى لە ئىسماعىلەوۋە خاتوۋ ھاجەرە بە ئافرەتتىكى خىزمەتكار و بى نەسەب نىشان بدەن دژى ەرەب

بۆ ناشرینکردنی بنه پره تی پیغه مبه ری ئازیز صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ له هیچ سه رچاوه یه کی ئیسلامیدا باسی هاجهره خاتوون نه کراوه که که نیزه کی پادشای میسر بوو بیت، پاشان نه گهری نه وهی هه یه که هاجهره خاتوون ئافره تیکی ناوداری ولاتی میسر بوو بیت و بوو بیت هاهو له سارا خاتوون، خودی سارا خاتوون بۆ هاوسه ره کی خواستوه، چون سارا خاتوون ده لیت برۆ هاجهره خاتوون به ره و بۆ خۆت مندالی لی دروست بکه، ئاخه نه گهر ئافره ته که قابیلی خواستن نه بیت به دنیاییه وه چه زهره تی ئیبراهیم رازی نابیت.

پاشان له به ناو فه رموده که دا هاتوه که ئیبراهیم ده لیت: له سه ر زهوی ئیماندار ی تیدا نییه ئه ی چه زهره تی لووط ئه ی نه وانه ی که ئیمانیا ن هینا به خوای ئیبراهیم، پاشان پیغه مبه ریک له ده سه لاتی نه مروود خوای گه وره پرزگاری کردوه چون ده لیت: به خیزانی له ترسی نه وه ی نه مکوژن ده لیم تۆ خوشکمیت؟ ئاخه ئه مه له پیغه مبه ران ناوه شیت هوه، چون پیغه مبه ر خیزانی خۆی ده خاته بن ده ستی پیای زالم، به هه رحال به هه ر شیوه یه ک بیر ی لی ده کریت هوه دژی ئیسلام و بیروباوه ری ئیماندارانه.

لیره دا به په سه ندی ده زانی ن که ئه م میژووه لایه قی پیغه مبه رانی بیت، ده بیت خاتوو سارا خاتوو هاجه ری بۆ ئیبراهیمی میردی هه لبژاردوه، ئه و وشه یه ش هیچ بنه مایه کی راستی نییه که گوایه سارا خاتوون هاجه ره خاتوونی ده رکرد بیت و نار دوی تی بۆ ناوچه ی مه ککه که به ناوچه ی فاران ناسرا و بووه.

نه گهر ئه م بۆچوونه راست بیت، ئه ی فه رمانی خوای په روه ردگار چی به سه رهات، که واته په یوه ندی به خانه واده ی ئیبراهیم هوه نه بووه، به لکو فه رمانی خوای په روه ردگار بووه که ده بیت له ئیبراهیم دوو به ره باب جیا بیت هوه و حوکی هه موو جیهان بکه ن تا پرۆی قیامهت، ئه مه ش فه زل و گه وری بی چه زهره تی ئیبراهیمه، پاشان کاری ناپه سه ند له باوکی پیغه مبه ران بوه شیت هوه، حاشا! که ئه وه وته ی خواناس و ئیماندار نییه، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلْعَدَوُةٌ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَخَدَّهٖٓ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْنِكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝﴾

المتحنة

واته: به راستی له ئیبراهیم و نه وانه ی له گه لیدا بوون نموونه یه کی چاکتان (خراوه ته به رچاو)، کاتیک که به قه ومه که ی خوایانیا ن وت: (دوای ساله ها بانگه واز) ئیمه به رین له تیوه و له و

شتانەش کە لە جیاتی خوا دەپەرستن، ئیمە باوەرمان بەو دین و ئایینە ی ئیوه نیه، ئیتر دوژمنایەتی و پەقە بەرایەتی لە ئیوانماندا بەرپا بووە تا ئەو کاتەی کە باوەر بە خۆی تاك و تەنها دین، جگە لەو قسەو (بە ئیپنە ی) ئیبراھیم دای بە باوکی و وتی: داوای لیخۆش بوونت بۆ دەکەن، بێگومان دەسەلاتی خۆایشم نیه (ئەگەر کارەساتیکت بەسەر بێنیت)، (ئینجا وتی): پەرورەدگارا هەر پشت بە تۆ دەبەستین و پروو دەکەینە دەروازە ی پەحمەتی تۆ، گەرانه وەشمان بۆلای تۆیە لەراستیدا ئیبراھیم بەتەنها خۆی ئوممەتیک بوو، خۆی گەرورە دەفەر مویت: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ۱۳۰ شاکیرا لَأَنْعِمَ أَجْتَبَنَهُ وَهَدَنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۳۱﴾ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَآتَاهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۳۲﴾ النحل

واتە: بەراستی ئیبراھیم هەر خۆی ئوممەتیک بوو، (هەر خۆی پێشەوايەك بوو) ملکەچ و فەرمانبەرداری خوا بوو، هەرگیز لە موشریک و هاوڵەپرستان نەبوو ﴿۱۳۰﴾ زۆر سوپاسگوزاری خوا بوو لە بەرانبەر ناز و نیعمەتی بێشوماری پەرورەدگارییەو، ئەویش هەڵبژاردو پێنمووی کرد بۆ پێبازی راست و دروست ﴿۱۳۱﴾ ئیمە هەر لە دنیادا چاکەمان پێبەخشی و پاداشتی چاکەمان دایەو (بەبەخشینی هاوسەری پاک و نەوێ خواناس)، ئەو لەجیهانی داهاوویدا لەپێزی چاکاندایە ﴿۱۳۲﴾

میژووی پروو داوەکانی ژیا ئیبراھیم عَلَيْهِ السَّلَام بۆ بە ئوممەت بوون

ئیبراھیم لە هەموو ناوچەکان ئایینی خۆی گەرورە بۆلادەکردووە و خۆی و ئەوانەشی کە لەگەڵیدا بوون، چونکە ئایەتە کە باسی (الذین معه) ئەمەش مەبەست لە خێزانە کە ی نیه، بەلکو مەبەست لە ئیماندارانە، بانگەوازی ئیبراھیمی پەیوہست نەبوو بە ناوچە یە کەو، بەلکو پەیوہست بوو بە جیهانەو. بۆیە لە کەنعان، بابل، کلدانی و میسری و... هتد شوین ئایینی حەنیفی ئیسلام کەوتن و هەر ئەویش بوو ناوی ناین بە موسلمان، ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ هُوَ أَجْتَبَنَكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَنَّكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿۱۳۸﴾ الحج

واتە: هەرورەها بەردەوام بن لە خەبات و جیهاد و هەوڵ و کۆشش لە پێناوی خوادا بەو شیوہ ی کە شایستە یەتی، لەبەر خاتری ئەو بیت، ئەو زاتە بۆ ئەوہ هەلی بژاردوون و لە ئایین

و به‌نامه که یدا هیچ جوړه شتیکی ناره‌واو قورس و گرانی له‌سهر دانه‌ناون (که نه‌توانن نه‌نجامی بدهن، جا نه‌م به‌نامه‌یه) پړی و شوین و به‌نامه‌ی ئیبراهیمی باواتانه که پی‌شتر ههر خواى گه‌وره ناوی ناون موسلمان و له‌م قورخانه‌شدا به‌موسلمان ناوی بردوون، تا پی‌غمبه‌ر بیته شایه‌ت به‌سهرتانه‌وه (که په‌یامی خواى پړی راگه‌یاندوون) و ئیوه‌ش (به‌گه‌یاندنی نه‌و په‌یامه‌) بینه شایه‌ت به‌سهر خه‌لکیه‌وه، که‌واته نو‌یژه‌کانتان به‌چاکی نه‌نجام بدهن و زه‌کاتیش له‌مال و سامان و زانستی و هی‌رتان) دهر‌بکه‌ن و پشت به‌خوا بیه‌ستن، چوونکه ههر نه‌و زاته یارو یاوه‌رتانه، جا دل‌نیابن که‌خوا چه‌نده یارمه‌تیده‌ریکی چاکه و چه‌نده پشت و په‌نایه‌کی به‌هی‌زو به‌نرخه.

توخمی ئوممه‌ت په‌یوه‌ندی بیروباوه‌ر دروستی ده‌کات، نه‌خاک و هو‌ز و میلیله‌ت و زمان، ئوممه‌ت هه‌موو نه‌مانه‌ تیده‌په‌رینیت و مرو‌قایه‌تی له‌سهر بنه‌مای بیروباوه‌ر و پابه‌ند بوون ری‌کده‌خات.

نه‌وه‌ش کاری سه‌خت و گه‌وره‌ی ئیبراهیم عَیْه‌الکَلَمْ بوو له‌بانگه‌وازی یه‌کته‌په‌رستی، ئوممه‌تی دروست کرد بۆ بونیادنانی خیلافه‌ت له‌سهرزه‌وی.

ئوممه‌تیش دروست نابیت نه‌گه‌ر وه‌حده‌تی بیروباوه‌ری نه‌بیت له‌گه‌ل بزاونیتیک یان کو‌مه‌له‌ نوخبه‌یه‌ک که‌ نه‌و مه‌نه‌جه‌ هه‌لبگرن، تا بتوانن بزاونته‌که یاخود بزاقه‌که بگه‌ینه‌ لوتکه و یه‌کته‌په‌رستی خواى گه‌وره‌ بلاوبکه‌نه‌وه، جا له‌سهرده‌مانیتیک ده‌شیت نوخبه‌که پی‌غمبه‌ران بن یان هاوه‌لانیان یان شو‌تیکه‌وتوانیان.

به‌و هو‌کاره‌ش بوو که‌ خاتوو سارا بیرى له‌خستنه‌وه‌ی نه‌وه‌ کرده‌وه که‌ پیداو‌یستی ئایینه‌که‌یه، بویه‌ خو‌ی ری‌کی خست که‌وا هاوسه‌ره‌که‌ی هاوسه‌رگیری تر‌بکات، دل‌یکی پاک و ژتیکى سالار و سه‌نگین بوو. خواى گه‌وره‌ له‌به‌ر دل‌باشی و چاکی خو‌ی نا‌ئوم‌یدی نه‌کرد، به‌لکو مند‌آیشی به‌خشیه‌ نه‌و ئافره‌ته‌ به‌پریزه‌ تا بتوانن، خیزانیتیک باش و

تو‌کمه‌ دروست بکه‌ن و تا مند‌آله‌کانیان بینه‌ هه‌وینى دامه‌زراندنی ئوممه‌ت و به‌رزپارگری‌نی ئایینی خواى گه‌وره‌ و

بلاو‌کردنه‌وه‌ی یه‌کته‌په‌رستی به‌جیهاندا.

ههروه ها له ناوچه کانی تری ئاسیا دا خیزانی تری پیکهیتناوه، هه زره تی ئیبراهیم بیجگه خاتوو سارا و خاتوو هاجهر که هه ریه که یان خاوه نی کوریک بوون، سارا خاتوون هه زره تی ئیسحاقی بووه و خاتوو هاجهر هه زره تی ئیسماعیل.

بیجگه ئهم دوو هاوسه ره دوو هاوسه ری تری هه بووه به ناوی (قه نظورا) که ئافره تیکی که نغانی بووه، ٦ مندالی لیتی هه بووه به ناوی (مه دیان، زه مران، سه رج، یه شقان و نه شهق) ناوی شه شه مه نه زانراوه.

خیزانیکی تری که خه لکی ناوچه ی هیندستان بووه ناسراوه به کچی ئهمین به ناوی (حه جون)، ئهم هاوسه ره شی خاوه نی پینج مندال بووه به ناوی (کیسان، سورج، ئهمیم، لووطان، نافس).

ئهم باسه میژوو یه ش له کیتی (التعریف و الإعلام) دا هاتوو که نووسه ره که ی ناوی (أبو القاسم السهيلي).

بونیا دی خیزانی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام

هه زره تی ئیبراهیم خیزانی دووه می پیکهیتنا له ولاتی میسر، ئهو دهمه میسر خاوه نی فیرعه ون نه بووه چونکه سه رچاوه ی فیرعه ونی میسر له خوارووی میسر بووه، له (لوکسور)^(٩٣) که زۆربه یان بنه رهیان ده گه رپته وه بو سوودانی ئه فریقی، ئهو دهمه شاری به ناوبانگ له ولاتی میسر ته نها شاری (ئه ته ت تاوی) بووه، ئه ویش خاوه نی مه لیک بووه، تیکه لاوی خه لکی شام بووه. زۆریک له میژوونووسان ده لێن ئهو دهمه ش بابل یونیه کان یاخود کلدانییه کان حوکمرانی بوون، هه موو سه ر به ده سه لاتی نه مروود بوون. هه ندیک له رافه کاران ده لێن ئهو دهمه نه مروود و حوکمی هه موو پۆژه له لات و پۆژئاوا ی کردوو، فه رمووده یه ک ده هیئت زۆرجار ده یده نه پال پیغه مبه ری خوا ﷺ که گوایه چوار پادشا حوکمی هه موو سه رزه ویان کردوو، دوانیان موسلمان بوون، سوله یمان و زولقه رنه یین، دوانیان کافر بوون نه مروود و نه بوخزنه سر حوکمی سه رزه ویان کردوو. له میژوو ی ئین که ئیردا هاتوو که (موجاهید) و هه ندیکی تر له میژوونووس و رافه کارانی قورئان ئهم باسه یان کردوو.

به هه رحال له و دهمه دا میسر خاوه نی فیرعه ون نه بووه، پاشان ئهو باسه ی که گوایه پادشای میسر ویستویه تی ده ستریزێ بکاته سه ر خاتوو سارا، ئه وه ش دژی بیروباوه ری ئیسلامیه و

ئیسرائیلیاتی پوخته و له تهورات باسکراوه، لای هه مووان زانراوه نه سرائیه کان ئیبراهیم به پیغه مبه ر نازان.

که واته هینانی خاتوو هاجهر و ماره کردنی وه کو ئافره تیکی ئازاد بووه و ماوه ی ژیانان له گه ل خاتوو سارا دا به به که وه بوون، چوونی خاتوو هاجهر بو دۆلی مه که که هیچ په یوه ندی به خاتوو ساراوه نییه، چونکه فرمانی خوا به.

گریمان خاتوو سارا به هوکاری ئه وه ی که هاجهر خاتوون سکی کردووه و مندالی بووه، ئه گهر داوای کرد بیت له بهر چاوی ون بیت، ئیبراهیم پیغه مبه ر عَالَمَک ده بیات بۆلای مالی باوانی له بابل یان مالی که سووکاری خو ی له ولاتی میسر، ئه مه زیاتر ڕیگای تیده چیت.

به لām چوونی خاتوو هاجهر بو دۆلی مه که که فرمانی خوا به و هیچ په یوه ندی به خاتوو ساراوه نییه، پیغه مبه ر ئیبراهیم که سکی ئه وه ندی لاواز نه بووه!

له داوای له دایک بوونی ئیسماعیلی کور ی حه زره تی ئیبراهیم فرمانی خوا ی گه وره بوو که برۆنه ئه و جیگایه، مانه وه یان له و جیگایه دا فرمانی پهروه ردگاره به و شیوه یه ش نییه که گوا به ئیبراهیم بئ هیچ تویشو و خوراکی ک کور یکی ساوای شیره خوړ له گه ل دایکی به جئ بهیلت، ئه مه ش به لگه ی روون و ئاشکرا له بهرده ست نییه، نه له قورئان دا نه له سوونته تی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ دا.

هه لقوولانی ئاوی زمزم به دوعای خودی حه زره تی ئیبراهیم بووه که خوا ی گه وره ئه و ناوچه وشک و بئ ئاوو کشتو کاله پر خیر و به ره که ت بکات، بونیادی که عبه ی کرده وه ئه و کات مال و منداله که ی به جته یشت و گه راپه وه بۆلای خاتوو سارا و ئیسه قاقی کور ی، ئه ویش به به لگه ی ئه م ئایه ته ی خوا ی گه وره ده فهرمویت: ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ دُرِّيِّ بَوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا نَخْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٢٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ دُرِّيِّ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٣٠﴾ إِبْرَاهِيمَ

واته: پهروه ردگارا به راستی من هه ندی له وه چه و خیزانم له دۆلیکی وشکی بئ کشتو کالدا جینشین کردووه، له پال ماله پیروژه که تدا، له پال (بیت الحرام) دا، پهروه ردگارا، بۆیه لی ره نیشه جیم کردن تا به چاکی نوێژو خوا به رستی ئه نجام بدهن، جا داوا کارم دلی هه ندیک له و

خه لکه که مه ندکیش بکهیت بۆ لایان و له رزق و پۆزی جوړاو جوړ به هره مه پندیان بکهیت، بۆنه وهی سوپاسگوزاریت بکه ن^⑤ پهروه ردگارا، به راستی تۆ ده زانیت چی ده شارینه وه و چی ناشکرا ده کهین (له کارو کرده و همان) و هیچ شتیک له زهوی و له ئاسماندا له خوی گه وره په نهان نابیت^⑥ سوپاس و ستایش بۆ نهو خواجهی که له ته مه نی پیریدا ئیسماعیل و ئیسه قاقی پی به خشییم، به راستی پهروه ردگارم بیسه ری دوعا و نزایه^⑦ پهروه ردگارا، خۆم و نه وه کانم بگیره لهو که سانه ی که نه جامده ری نوێژ بین به چاکی، پهروه ردگارا، دوعاو نزام گیرا بکه^⑧

له لای من وهک نووسه ر ئه م دیوه راسته له میژووی ژایانی ئیبراهیم له تیوان هه ردوو خیزانه به پرێزه کهیدا. ئه وانی تر که له کتیبه میژوویه کاندایاتوو به بئ سهرچاوه جیگای په سهند کردن نیه و له پرووی زانستی بیروباوه ر و میژووناسیش پیناچیت راست و دروست بیت، ئه م دوعایه ی ئیبراهیم له کاتی بئ ئاوی و بئ خوراکي بووه له گه ل خیزانه کهیدا هاجه ر و ئیسماعیل، هه ر بۆیه به وجودی هه زه رته ی ئیبراهیم ئاوی زمزم هه لده قوولیت، پيش گه پانه وه ی بۆ شام مالی خوی نوژن کردۆته وه، پاشان له بینینی دهنگی ئاوه که خاتوو هاجه ر چه ند جاریک له گردی سه فاهه بۆ مهروه ده پروات و تا ئاوه که هه لده قوولیت، ئه ویش له خۆشیدا ده لیت (زم زم) واتا کۆی ده کاته وه تا بیکاته هه وزیک وای زانیوو که نه و ئاوه کاتییه، هه ر بۆیه پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده فهرمویت: په حمه تی خوا له دایکی ئیسماعیل بیت، ئه گه ر ئاوه که ی نه کردایه ته هه وز و کۆی نه کردایه ته وه نه و ده بووه سه رچاوه ی ئاوی رۆشتوو.

پاشان فریشته یه ک دلنه وایی ده کات و ده لیت: مه ترسه دلنیا به که نه و ئاوه به رده وام ده بیت، چونکه ئیره مالی خواجه و نه م کوپه و باوکی نه م ماله نوژن ده که نه وه، خوی گه وره ش خه لکه که ی به هه لاکه ت نابات.

زۆریک نه وه ده که نه هه نه جه ت که ئیبراهیم و ئیسماعیل به یه که وه که عبه یان نوژن کردۆته وه، به لām نه و ده مه ئیسماعیل مندال بووه له راستیدا هه زه رته ی ئیبراهیم سه ره تا به که له که به رد دایده مه زریتته وه و پاشان له گه ل ئیسماعیل دا بونیاد و پایه و قه واعیدی بۆ دروست ده که نه وه.

هه رچه نه ده باسه که ی ئیمه ش له سه ر گریمانه، به لām له به ر پۆشنایی سوره تی ئیبراهیم دا که ئاماژه مان بۆ کردوو گریمانه کاغمان دامه زراندوو، به پرسی میژوویی و جیا کردنه وه ی سه رده مه کان.

واته له دۆلی مه ککه که سی تیا نه ژیاوه، به لām چواردهوری دۆلی مه ککه جوگه له و ناو و میرگی (الواحة) ی تیدا بووه، به تایبهت نزیک طائف و نه خله و ناوچه کانی تریش، ههروه ها ناوه دانی له چواردهوری دۆلی مه ککه دا هه بووه، دوورو نزیک هۆزیکیش به ناوی هۆزی (جورهوم) که له بنه په ته دا یه مه نین، نهو ماوه یه به هۆکاری شکانی به نداوی (سه د) ی ناوچه یه ک له یه مهن به ره و ناوچه ی مه ککه کوچ ده که ن و له ده ور به ری مالی خودا بارگه و بنه ده خه ن و پیروزی و به ره که تی ئه م بنه ماله یا خود خیزانه ده بین و زۆر ریزیان ده گرن، له هه مان کاتدا هه زره تی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام بانگیان ده کات بۆ ئیمان و دینداری له و ناوچه یه دا ده میننه وه، پاشان هه زره تی ئیبراهیم ده گه پێته وه بۆ شام و خاتوو هاجر و ئیسماعیل جی ده هیلێت، بۆ مهوسیمی هه ج ده گه پێته وه، له کاتی گه رانه وهیدا بانگه وازی هه ج ده کات له شام و میسر و ناوچه کانی باکووری حیجاز، مهوسیمی هه ج سالانه نه بووه، به لکو ماوه ی پێچوووه ئینجا بانگه وازی بۆ کردوووه، نه ویش له و هاتووچۆیه ی نتوان شام و مه ککه دا خه لکی لی ناگادار کردۆته وه، له و ماوه یه شدا ئیسماعیل گه وره بووه و هاوکاری باوکی ده کات بۆ به رزکردنه وه ی که عبه و خوای گه وره ده فره موت: ﴿وَإِذْ أَبْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ وَاذْ جَعَلْنَا آدَمَ مَثَابَةَ لِّلنَّاسِ وَأَمَّا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهَّرَا بَنِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا ءَامِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿

البقرة

واته: (به یاد بینه) له وهی که په روه ردگاری ئیبراهیم، ئیبراهیمی تا قی کرده وه به چه ند فره مانێکی دیاری کراو (که چی بکات و چۆن بکات) نه ویش زۆر به جوانی نه نجامی دا، دواپی (که له هه موو تا قی کردنه وه کاندای سهرکه وت) خوا فره مووی: من بریارم داوه بته که مه پێشه وای خه لکی، ئیبراهیم وتی: (هه ز ده که م) نه وه کانیشم (به م کاره پیروژه هه ستن)، خوا فره مووی: په یام و په یمانی من نادری به زالم و سته مکاران ﴿﴾ (به یاد بینه) که چۆن (که عبه) مان کرده جیگای کو بوونه وه ی خه لکی، که به و په ری هیمنی و ئاسووده ییه وه له وێ به یه ک ده گن (ده ئیوه ش، خه لکینه) (مه قامی ئیبراهیم) که شوینی تایبه تی خوا په رستی نه و بوو، بیکه نه جیگای خوا په رستی و نوێ، ئینجا فره مانان دا به ئیبراهیم و ئیسماعیل که نه و خانوووه خاوین بکه نه وه (له چه په لی ماددی و مه عنه ووی) بۆ نه وانه ی که به ده وریدا ده سوپێنه وه و (طواف) ده که ن و تیای دا ده میننه وه و (اعتکاف) ده که ن هه روه ها بۆ کو رنوشه ران و سوژده به ران ﴿﴾ (به یاد بینه) کاتێک که ئیبراهیم دوعای کردو وتی: په روه ردگارا ئه م شوینه بگێری به شوینیکی پر له ئاسایش،

رزق و پۆزی هه مه جۆر ببه خشه به دانیشتوانی، (به تاییهت) به وانهی که باوه پریان به خواو به پۆزی دواپی هه به. (خوای گه و ره وه لآمی دایه وه که دوعات گیرایه) و فره مووی (به لآم) نه وه ش که کافره بّ به شی ناکه م له به ره هه م و نازو نیعمه تی که م ته مه نی نه م دنیا به، به لآم له وه وودوا به ناچارپی تووشی سزای ناگری ده که م که خراپترین سه ره نه نجام و چاره نووسه ﴿٣٥﴾

مه که که ش یه که م مآلی خوا به که بونیاد نراوه سه ره تا له لایه ن ئاده مه وه خوا ی گه و ره ده فره مویت: ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ﴾ ﴿٣٦﴾ آل عمران

واته: به راستی یه که م خانه و مال و مه نزلگایه که به بۆ خه لکی دانرا له سه ر زه وی (بۆ خوا به رستی) نه وه یه که له مه که دایه که هیدایه ت و پینموپی به خشه بۆ هه موو خه لکی جیهان.

له م نیوه نه ده دا فره مان ی سه ره پرینی ئیسماعلی کور ی نه دریت به وه حی له پڤگای خه و بینینه وه، هه ره نه ده کاره که نه نجام نادریت و خوا ی گه و ره فره مان ی هه لوه شانده وه ی ده کات به به رانیک یان هه ر چوار پییه ک که شیاو بیت بۆ قوربان ی له (مه رومالآت و وشتر و مانگا... هتد).

خوا ی گه و ره له قورئان دا ده فره مویت: ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ ﴿٣٧﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٨﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿٣٩﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُا إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبُكُ فَأَنْظِرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَتَأْتِيَ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿٤١﴾ وَنَدَيْنَاهُ أَنِ يَا بَرَهِيمُ ﴿٤٢﴾ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿٤٤﴾ وَقَدَيْنَاهُ بِذُبْحٍ عَظِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٤٦﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٤٧﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٨﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ الصافات

واته: (ئینجا ئیبراهیم) وتی: من ئیتر ده رۆم بۆلای په ره وردگارم (ده مه ویت هه ر نه و به رستم)، نه و هیدایه ت و پینموونیم ده کات ﴿٣٧﴾ (به ته نیا کۆچی کرد قهومی ناله باری به جیهیتشت، له و پڤگه و بانده دا داوا ی له خوا کرد) له صالح و چاکانم پڤ ببه خشه ﴿٣٨﴾ ئیمه ش مژده ی منالیک ی هه لیم و خوگرو (ژیرمان) پڤ به خشی که (ئیسماعیل) ﴿٣٩﴾ کاتیک که نه و مناله که وته ده رو مال له گه لیا (به یانییه ک پتی وت) کورم، کور ی شیرینم من له خه وودا بینومه که تۆ سه رده بریم، تۆ ده لپی چی؟ رات چۆنه؟! وتی: بابه گیان هه ر فره ماتیکت پڤ دراوه جیه جیی

بکه، ده مبینی نه گهر خوا چه زبکات، خوا بیه ویت له ئارامگران ده بم ﴿٣٥﴾ کاتیک که ههردووکیان ته سلیمی (فرمانی پهروهردگار) بوون، ئیبراهیم به پروودا (ئیسماعیل)ی خسته سهر خاک (بۆ) نهووی سهری بپریت ﴿٣٦﴾ بانگمان لیکرد که: نهی (ئیبراهیم) ﴿٣٧﴾ بیگومان خهوه کهت راست بوو، هاته دی، تیمه ههر ئاوا پاداشتی چاکه کاران ده دینهوه (له) تاقیکردنهوه کاندای سهریان ده خهین ﴿٣٨﴾ به راستی ئالمه دا تاقیکردنهوه به کی ئاشکراو سهر سوپه نه ههیه ﴿٣٩﴾ تیمه قوچیکی گه وره مان کرده قوربانی (ئیسماعیل) تا له جیاتی ئهوودا سهری بپریت ﴿٤٠﴾ له ناو گهلان و نهوه کانی داهاتوودا ناوی (ئیبراهیم) مان هیشه وه (به پرێزو سهره وره ییه وه) ﴿٤١﴾ سلّاو و دروود و پرێز له سهر ئیبراهیم ﴿٤٢﴾ تیمه بهو شیوه یه پاداشتی چاکه کاران ده دینهوه ﴿٤٣﴾ به راستی نه مێش له بهنده ئیمانداره کانی تیمه یه ﴿٤٤﴾ مژده ی هاته دنای (ئیسحاق) یشمان پێ به خشی که نهویش پیغه مبه ریکه له چاکان ﴿٤٥﴾

ئینجا دوا ی ئه م پرووداوه خوا ی گه وره فرمان به چه زهرتی ئیبراهیم ده کات و ده فره مویت: بانگه وازی چه ج بکه له ناو خه لکید، چونکه مالی خوا ی گه وره به ته واوه تی ئاوه دانه و ئاماده یه بۆ پیشوازی حاجیان و ئیماندارانی سهرده می ئیبراهیم، خوا ی گه وره ده فره مویت: ﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٥﴾ الْحَجَّ

واته: (ئه ی پیغه مبه ر مَلَأَ اللَّهُ عَمَلَهُ بِه یاد بینه) کاتیک شوینی که عبه مان دیاری کرد بۆ ئیبراهیم (دوا ی ته واو بوونی، فرمانمان پێدا) که هیچ جوړه هاوه لیکم بۆ بریار نه ده یت و (بیکه به بنکه ی یه کخواناسی) و مالی من پاک بکه ره وه بۆ نهوانه ی به ده وریدا ده سوپنه وه، یاخود به پیوه ن یان له کرنووش و سوژده بردندان ﴿٢٦﴾ جا بانگی خه لکی بکه و جار بده له ناویاندا با بین بۆ چه ج، نهوانیش به پیاده دین به ده م بانگه وازه که ته وه، یان به سواری (ئه و وشرانه ی که دووری ماوه که) لاوازی کردوون و له هه موو ریکه یه کی دووره وه ههر دین ﴿٢٧﴾

هه موو ئه م کاتانه ی که باسکرا ماوه ی پیگه یشتنی ئیسماعیل ه له مندالییه وه بۆ لاویتی که واته به رده وام ئیبراهیم له هیج رته کردن بووه له نیوانی ههردوو خیزانه کهیدا و به رده وامیش بووه له بانگه وازکردنی خه لکی دا بۆ ئایینی پیروزی ئیسلامی چه نیف.

خوای گه‌وره ده‌فهرموت: له باره‌ی ئایینی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام: ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَٰكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ آل عمران

واته: (ئاشکرایه) که ئیبراهیم نه‌ج‌ووله‌که بووه نه‌گاور، به‌لکو ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌ردارو موسولمان بووه و له‌ده‌سته‌ی موشریک و هاوه‌لپه‌رستان نه‌بووه.

پاشان باسی ئایینی هه‌موو نه‌وه‌کانی ده‌کات خوای گه‌وره که‌ناوی ئایینی یه‌هوودی و نه‌سرانی داهیتراوی ده‌ستی مروّفه، به‌لکو هه‌موو پیغه‌مبه‌ران به‌باوکیان ئیبراهیم خاوه‌نی ئایینی پیروزی ئیسلام بوون، ﴿وَمَنْ يَّرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِربِّ الْعَالَمِيْنَ ﴿٣٥﴾ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَبْنَى إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَآلَهُ عَابَايَكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٩﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤١﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿٤٢﴾ قُلْ اتَّخَذُنَا اللَّهُ فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿٤٣﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصْرَى قُلْ أَعْلَمُ أَمَ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ ﴿٤٤﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٥﴾ البقرة

واته: کئ له ئایینی ئیبراهیم پشت هه‌ل ده‌کات، مه‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌ی که‌گێل و نادان و وێل بیت، به‌پراستی ئیمه‌ نه‌ومان له‌م دنیا‌یه‌دا هه‌لبێژاردوووه و (کرد‌ومانه‌ به‌پیشه‌وا) و له‌و دنیا‌شدا له‌ریزی پیاو‌چا‌کاندا‌یه‌ کاتی‌ک په‌روه‌ردگارت پێی‌وت: ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌رداربه، (ئه‌ویش خیرا) وتی: ته‌سلیمی په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کانم ﴿٣٩﴾ ئیبراهیم وه‌سیه‌تی کرد بۆ نه‌وه‌کانی هه‌روه‌ها

یه عقوبیش، (هه ره یه که له وان و توو یه تی): پۆله کانم: به راستی خوا ئایینی یه کتاپه رستی بۆ ئیوه بریار داوه و هه لێ بژاردووه، ئیتر ئیوه ش هه ول بده ن به موسولمانی نه بیته مه مرن و (تا دوا هه ناسه تان په پیره وی بکه ن) ﴿٣٧﴾ ئایا ئیوه (ئه ی جووله که و گاوارانیک که محهمه د به درۆ ده خه نه وه و خۆشان به شوین که وته ی ئیبراهیم و یه عقووب ده زانن!) ئاماده ی سه ره مه رگی یه عقووب بوون؟ ئه و کاته ی به کوپه کانی وت: دوا ی مردنی من چی ده په رستی؟ هه موو وتیان: خوا ی تۆ باوو باپیرانت ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه قاق ده په رستین که تاک و ته نه ایه، ئیمه هه موو ته سلیمی ئه وین و فه مان به رداری ئه وین ﴿٣٨﴾ ئه وانه که سانیک بوون پۆشتی به خویان و کرده وه یانه وه، ئیوه ش هه رچی ده یکه ن خۆتان به پرپرسیارن به رانه به ری، پرسیری کارو کرده وه ی ئه وان له ئیوه نا کرێ ﴿٣٩﴾ ده لێن: وه رن بینه جووله که یا گاور تا بکه ونه سه ر ریکه ی راست! (ئه ی محهمه د ﷺ پێیان) بلی: (نه خیر و نا که یین) به لکو شوین ئایین و به رنامه ی ئیبراهیم ده که وین که پاک و دروسته و هه رگیز له ریزی بته رستان و هاوه لگه راندا نه بووه ﴿٤٠﴾ بلین: ئیمه باوه رمان به خوا هیناوه، به و قورئانه ش که دابه زیوه بۆمان، به وه ش که دابه زیوه بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه قاق و یه عقووب و نه وه کانی یه عقووب، هه روه ها به وه ش که بۆ مووسا و عیسا و تیکرای پیغه مبه ران به گشتی ره وانه کراوه، ئیمه هه رگیز جیاوازی نا که یین له نیوان هیچ کام له و پیغه مبه رانه دا، ئیمه هه موومان ته سلیمی فه رمانی په روه ردگارمانین ﴿٤١﴾ جا ئه گه ر ئه وان (جووله که و گاواره کان) باوه ریان هینا، وه ک ئیمان و باوه ری ئیوه، ئه وه مانای وایه رپیزی هیدایه تیان دۆزیوه ته وه، به لām ئه گه ر پشتیان تی کرد، ئه وه ئیتر ده که ونه دژایه تی و دوژمانیه تی ئیوه (به لām دلنیا به ئه ی محهمه د ﷺ، ئه ی ئیماندار) خوا تۆ ده پارێزیت له پیلان و ته له که یان چوونکه ئه و خوا به زۆر بیسه رو زانایه ﴿٤٢﴾ ئه و ره نگ و نه خشه یه یه که خوا دا پرشتووه، کێ هه یه له خوا چاکتر ره نگ و نه خشه ی جوان بکیشیت و دا پرێزیت، له هه موو بارودۆخیکدا ئیمه ی (ئیماندار) هه ر ئه و ده په رستین ﴿٤٣﴾ بلی: ئایا ره وایه ئیوه ده رباره ی ئایینی خوا قه و گاله و کیشه مان له گه ل ده که ن (ده تانه ویت پیغه مبه رایه تی هه ر له ئیوه دا بیت، له کاتیکدا که قه دری خواش نازانن و کوپو هاوسه ری بۆ بریار ده دن!)، خۆ خۆتان چاک ده زانن که ئه و خوا به په روه ردگاری ئیمه ش و ئیوه شه، کارو کرده وه ی خۆمان بۆ خۆمان و، کارو کرده وه ی ئیوه ش بۆ خۆتانه (ئیمه له بۆچوون و کارو کرده وه تان به رین) وه ئیمه دلسۆزو ملکه چین بۆ ئه و په روه ردگاره مه زنه وه هه ر په زامه پندی ئه ومان مه به سه ﴿٤٤﴾ یاخود ئیوه ده لێن که: ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه قاق و یه عقووب و کوپه کانی، جووله که یا گاور بوون؟! پێیان بلی: باشه ئایا ئیوه چاکتر ده زانن یان خوا؟ جا کێ له وه سه مکارتره که راستیه که ده زانیت و ده یشاریتته وه، شایه تیه که ده زانیت و ناییت، (بیکومان) خوا بێ ناگا نییه له و کارو کرده وانه ی که ئه نجامی

ده‌دهن ﴿١٣٠﴾ ئه‌وانه که سائیک بوون پویشتن به خویان و کرده‌وه یانه‌وه، ئیوه‌ش هه‌رچی ده‌یکه‌ن خوتان به‌رپرسیارن به‌رانبه‌ری، پرسپاری کارو کرده‌وه‌ی ئه‌وان له ئیوه ناکریت ﴿١٣١﴾

گه‌رانه‌وه بۆلای خاتوو سارا و ئیسحاقی کوری

حه‌زهره‌تی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام له هاتوچۆ و هیجهره‌تی نتوان مه‌ککه و شام دا بووه، جا مه‌به‌ست له ولاتی فه‌له‌ستینی ئیستا دیت که خاتوو سارا له‌وه‌ی ده‌ژیا، ده‌گه‌رێینه‌وه بۆ قوولایی میژوو سارا خاتوون ئافره‌تیکێ نه‌زۆک بوو مندالی نه‌ده‌بوو، هه‌ر ئه‌مه‌ش بوو وای کرد که هه‌زهره‌تی ئیبراهیم هاجه‌ر خاتوون به‌هینیت و ئیسماعیلی لێ بییت، خاتوو سارا‌ش وه‌کو هه‌موو ئافره‌تیک ئاواتی دایکایه‌تی و نه‌وه‌ی هه‌یه، خوای په‌روه‌ردگاریش ئاڤومیدی ناکات و مندالی پێ ده‌به‌خشێ، هه‌رچه‌نده‌ سه‌رچاوه‌ میژوویه‌کان نتوانی ئیسماعیل و ئیسحاق به‌ ١٣ سالی مه‌زه‌نده‌ ده‌کریت، ئه‌مه‌ش تا راده‌یه‌ک جیگای باوه‌ره‌، چونکه له‌و نێوه‌نده‌دا ئیسماعیل زیاتر له‌گه‌ڵ باوکیدا بووه، که‌مه‌تر گه‌راوه‌ته‌وه بۆلای سارا خاتوون و به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی پوودا و چالاکیه‌کانی ئیبراهیم و ئیسماعیل زیاتر بووه تاوه‌کو پووداوه‌کانی ئیبراهیم و ئیسحاق سه‌لامی خوا له‌هه‌موویان بییت.

هه‌روه‌ها به‌شیک له ژیا‌نی هه‌زهره‌تی ئیبراهیم په‌یوه‌ندی هه‌یه به ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ر لووط-ه‌وه، که له جیگای خۆیدا زیاتر شیکاری پێ ئه‌ده‌ین ژیا‌نی ئیبراهیم وه‌کو ژیا‌نی پیغه‌مبه‌رانی تر نییه، که ته‌نها بۆ په‌ندو ئامۆژگاری باسی میژوویی و زانیاری گشتی سوودی لێ‌وه‌بگیریت به‌لکو داوامان لێ‌کراوه که شوێن که‌وتووی بین و لاسایی بکه‌ینه‌وه، ئه‌ویش به‌ درێژی له کۆی گشتی دا باسی ده‌که‌ین، ئه‌وه‌ی گرنگه له‌م باسه‌دا له‌دایکبوونی هه‌زهره‌تی ئیسحاقه که مژده‌یه‌کی خوايه له‌لایه‌ن دوو فریشته‌وه له ته‌مه‌نیکێ پیریدا و خوای گه‌وره به‌خشیه هه‌زهره‌تی ئیبراهیم، له زۆر جیگای قورئاندا باسکراوه له هه‌ر گۆشه نیگایه‌که‌وه مه‌به‌ست مه‌دلولی تایبه‌تی هه‌یه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَتَبَيَّنْهُمْ عَنْ صَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ۝١٣١ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ ۝١٣٢ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ۝١٣٣ قَالَ أَبَشِّرُنِي بِالْحَقِّ قَالَ أَن مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمِ الْبَشِيرِ ۝١٣٤ قَالُوا ابْشِرْكَ بِالْحَقِّ فَلَ تَكُن مِّنَ الْقَانِطِينَ ۝١٣٥ قَالَ وَمَن يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ ۝١٣٦ إِلَّا الضَّالُّونَ ۝١٣٧﴾ الحجر

واته: هه‌روه‌ها هه‌والیان بده‌ری دهرباره‌ی میوانه‌کانی ئیبراهیم (عليه السلام) ﴿١٣٠﴾ کاتیک کتوپر خویان کرد به‌ مالدو و تیان: سلّو (ئیبراهیم دوا‌ی وه‌لامدانه‌وه‌ی سلّوه‌که‌یان) وتی: (ئیه کین؟)،

به پراستی ئیمه لیتان ده ترسین ﴿٥٦﴾ فریشته کان وتیان: مه ترسه (ئیمه له لایه ن خواوه ره وانه کراوین) و بیگومان ئیمه مژده ی (له دایکبوونی) کورپکی زور زانات پی دده دین ﴿٥٧﴾ ئیبراهیم وتی: ئایا مژده م دده دنی له کاتیکدا که ناوا پیری یه خه ی پیگرتوووم!.. جا به چی مژده م دده دنی؟! ﴿٥٨﴾ فریشته کان وتیان: به پراستی مژده ت دده دینی، که واته نه که یت له و که سانه بیت که ناو میدن (له به خششه کانی خوا) ﴿٥٩﴾ ئیبراهیم وتی: ئایا کئ ناو میدد ده بیت له په حمه ت و به خششه کانی په روه ردگاری، مه گهر که سانی که گومراو سه رگه ردانن ﴿٦٠﴾

هه ردوو ئهم کورانه ی که خوا ی گه وره بو ی باسکردووین، نه وه ی زورو پیغه مبه ری زوری له چه زه رته ی ئیسه قه وه دین، به لام ئیماندار ی که م.

به پیچه وانه وه ئیسماعیل پیغه مبه ری که م و ئیماندار ی زور، ته نها پیغه مبه ر محمه د صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ له به ره ی ئیسماعیله وه دیت، به لام به ره که ته ی زور له ئوممه ته که یدایه، هه ر ئه وه شه ناو نراون به (خیرامه)، له ئیسه ق پیغه مبه رانی زور هه لَبَزْیَرَاون بۆ بانگه واز، به لام به ره مه یان که م بووه. هه ر بویه ئه و گه له ناو نراون به (گه لی هه لَبَزْیَرَدراو) نه ک خه لکه که ی به لکو زوری پیغه مبه ره کانی به هو کار ی بانگه واز.

کۆی گشتی باس له پرو داهه کانی ژیا نی چه زه رته ی ئیبراهیم عَلَیْهِ السَّلَام

قوناغی ئیبراهیم له پیغه مبه رایه تی سه رده می دانه مه زران دنی فه لسه فه و ده ستپکی ئه و زانسته بووه له ناوچه که دا به گشتی، ئهم زانسته ش زاده ی بیروبووچوونی مرو فقه، له شه ی تانه وه نه ها تووه. فه لسه فه له سه ر بنه مای پرسیا رکردن داده مه زریت، خوا ی گه وره به ئایین وه لامی هه موو پرسیا ره فه لسه فیه کان و فه یله سو فان ده داته وه، قوناغی ئیبراهیم عَلَیْهِ السَّلَام ئه و قوناغه جیا ده کاته وه پرسیا ری فه لسه فی به وه لامی وه حی، عه ودآل بوون و گه ران به دوای ونبووه کاندا و دنیای و یه قین و ئارامی به وه لامی وه حی که واته فه لسه فه خاوه نی پرسیا ره و ئیسه لامیش خاوه نی وه لامه.

چه زه رته ی ئیبراهیم ئهم دوو چه مکه له سه رده می خویدا پروون ده کاته وه، هه ر ئه و هیز و توانا ئه قلییه ی ئیبراهیم-ه که توانی به رزترین گوتاری قورئانی بۆ خو ی به ده ست به یتیت، گوتاره قورئانییه کان له هه مبه ر چه زه رته ی ئیبراهیم دا،

﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ النحل

واته: به پراستی ئیبراهیم هەر خۆی ئوممه تیک بوو، (هەر خۆی پێشه وایه ک بوو) ملکه چ و
 فه رمانبه رداری خوا بوو، هەرگیز له موشریک و هاوه لپه رستان نه بوو

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُسْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَلَىٰ عِلْمِينَ﴾ (الأنبياء)

واته: ئیمه ژیری و هوشمه ندیمان پێشتر به ئیبراهیم به خشی، ئیمه چاک نهومان ده ناسی
 ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُكُمْ وَمِمَّا
 تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلْعَاذُ وَالْبَعْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
 وَخُدَّةَ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلِّمْنَا لَوْلَاكَ
 أَنْبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ (الممتحنة)

واته: (ئه ی ئیمانداران) به پراستی له ئیبراهیم و نه وانه ی له گه لیدا بوون نموونه یه کی چاکتان
 (خراوه ته به رچاو)، کاتیک که به قه ومه که ی خۆیانان وت: (دوا ی ساله ها بانگه واز) ئیمه به رین
 له ئیوه و له و شتانه ش که له جیاتی خوا ده یه رستن، ئیمه باوه رمان به و دین و ئایینه ی ئیوه نییه،
 ئیتر دوژمنایه تی و پقه به رایه تی له نیوانماندا به رپابوو تا ئه و کاته ی که باوه ر به خوا ی تاک و
 ته نها دینن، جگه له و قسه و (به ئینه ی) ئیبراهیم دای به باوکی و وتی: داوا ی لیخو ش بوونت بو
 ده که ن، بێگومان ده سه لات ی خواشم نییه (ئه گه ر کاره ساتیکت به سه ر بێنیت)، (ئینجا وتی):
 پهروه ردگارا هەر پشت به تو ده به ستین و پرووده کهینه ده روازه ی په حمه تی تو، گه رانه وه شمان
 بۆلای تو یه.

﴿وَإِذْ أَبْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا
 يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ (البقرة)

واته: (به یاد بینه) له وه ی که پهروه ردگاری ئیبراهیم، ئیبراهیمی تاقی کرده وه به چه ند
 فه رمانتیک ی دیاری کراو (که چی بکات و چۆن بکات) نه ویش زۆر به جوانی نه نجامی دا، دوا ی
 (که له هه موو تاقیکردنه وه کاندای سه رکه وت) خوا فه رمووی: من بپارم داوه بته که مه پێشه وای
 خه لکی، ئیبراهیم وتی: (حه ز ده که م) نه وه کانیشم (به م کاره پیروژه هه ستن)، خوا فه رموی: په یام
 و په یمانی من نادری به زالم و سته مکاران.

﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مِنْ سَفَاةٍ نَفْسِهِ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنْ
 الصَّالِحِينَ﴾ (البقرة)

واته: کئی له ئایینی ئیبراهیم پشت ههڵ دهکات، مه گهر ئه و کهسهی که گیل و نادان و ویل بیت، به راستی ئیمه ئه ومان له م دنیا به دا هه لێژاردوو و (کردومانه به پیشه وای) له و دنیا شدا له ریزی پیاوچا کاندایه

﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ آل عمران

بَلّی: خوای گه وره له هه موو فه رمایشته کانی راستی فه رموو، که واته شوینی ئایین و به رنامه ی ئیبراهیم بکه ون که پاک و دروست و فه رمان به رداره، ئه و هه رگیز له موشریک و هه له پرستان نه بووه.

له ده رنه نجامی ئه م گو تاره چه ند پله یه کی گه وره ی به ده ست هیناوه له (ئوممهت بوون، ئیمام بوون، خاوه ن گه ل بوون، پێگه یشتوو له بواری ژیان و ئه قلانی له سه روو هه موو یانه وه وه حی پێغه مبه رایه تی، شوین که وتنی، هه رکه س خو ی به شوین که وتوو ی نه زانیت سووک و ریسوایه، کرۆکی یه کتا په رستی و گه ردن که چی شکانه وه به لای خوا دا، طه ره ف بوون له گه ل خوای مو ته عال) دا، ئیبراهیم خاوه نی سی ئیمتیا زی گه وره بووه.

یه که م: عه ره ب و یه هوود هه ندیک ی تر له ئایینه کان ئیبراهیم به مو لک و خاوه نی ده زانن، له راستیدا ئیبراهیم هه یچ په یوه ندی به نه سه به وه نییه، به لکو شوین که وتنی ئیبراهیم له رێگای بیرو باوه ره وه یه.

دوو هه م: کۆکه ره وه ی هه موو گه ل و هو ژ و ده و له ته کانی دنیا به، جا پۆم بیت یان حه به شه له کۆندا، له ئیستادا رۆژه لات و رۆژئاوا بیت یا خود ئایینه ئاسمانیه کان بیت به گشتی.

سێیه م: خاوه نی تایبه ته ندی خو یه تی له پانتایی ئیسلام دا و له هه یچ کام له ته ورات و ئینجیل دا ئه و گرنگیه ی پێنه دراوه، ئه گه رچی له بنه په تی هه موو پێغه مبه رانه و به باوکی پێغه مبه ران ناسراوه، پاشان به باوکی ئیمانداران ناسراوه و ناویان ناوین به (موسلمان).

له رابردوودا ئاماژه مان به هه موو ئایه ته کان کردوو هه.

گرنگیدان به ئه قل و ئه قلانی بوون

حه زه ره تی ئیبراهیم گرنگی ته واوی داوه به ئه قل و کاری له سه رکردوو هه به پتی ئه و زه مه ن و کاته ی خوا ستویه تی، خوای گه وره ش به وه حی ئاراسته ی کردوو هه، ئه وه زۆر گرنگه له ژیانیدا بزانی ت که پێش بوونی به پێغه مبه ر به ئه قل توانی بگات به خوای په ره رده گار و له رێگای

پرسپار کردن و وه لآمدانه وهی نه قلانی خوی گه وره نهو دیمه نه مان بو باس ده کات و ده فهرموت: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازِرْ أَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ وکذلک نری إبراهیم ملکوت السموت والأرض ولیکون من الموفین ﴿فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾ ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ الشَّمْسُ بَارِعَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَا أَكْبَرُ﴾ ﴿فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُقَوْمُ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾ ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ﴿الأنعام

واته: کاتی که ئیبراهیم به نازهری باوکی وت: ئایا به راست، تو هم بتانه به خوی خوت ده زانی؟! به راستی من ده بینم توش و قه ومه که شت له گومرای یه کی ناشکرا، گیرتان خواردوه ﴿بهو شیوه یه (که ئیماندار باوهری دامه زراوتر ده بیت) نه ستیره وه ساره و نه پنییه کانی) ئاسمانه کان و زه ویمان نیشانی ئیبراهیم دا تا به ته واوی بچیته ریزی دلیا کانه وه ﴿کاتی که شهو بالی کیشا به سه ریا نه ستیره کی (گه شی گه وره دی) وتی: نه مه پهروه ردگارمه، کاتی که نه ستیره کی لی ئاوابوو وتی: من شتی له بهرچاو ون بووم خوش ناویت و هزی لی ناکه م ﴿کاتی که مانگی بینی هه لاهات، وتی: (په نگه) نه مه پهروه ردگارم بیت کاتی که نه ویش ئاوابوو (له بهر خویه وه) وتی: به خوا نه گهر پهروه ردگارم هیدایه تم نه دات ده چمه ریزی ده سته ی گومرا کانه وه ﴿خور هه لاهات، وتی: نه مه یان پهروه ردگارمه نه مه گه وره تریشه کاتی که نه ویش ئاوابوو وتی: نه ی خه لکینه، نه ی خزمینه، ئیترمن به ریم لهو شتانه ی که ئیوه کردوتانه به هاوه ل و شهریک (بو پهروه ردگار) ﴿من پرووی خومم کردوته نهو زاته ی که ئاسمانه کان و زهوی فراهه م هیناوه، به دلئارامی ته واوه وه (ده لیم که): هه رگیز من له ریزی موشریک و هاوه لپه رستان دا نیم﴾

حه زه ته ی ئیبراهیم چه ته شکین بوو له پرسپار کردن و نه ترسان له پرسپار و دروستبوونی گومان له چۆنیه تی زیندوو بوونه وه، نه م نازابه تی و جورته ته ی بوو که وه لآمی بهرچاوی وه رگرت و توانی سه ربکه ویت به سه ر گوماندا و یه قینی بو دروست بیت له زانست و له هه سته کاند و نه قل نامرازی گرنگ بیت بو گه یشتن به خوی پهروه ردگار، دوور له وه حی و یه کالاکه ره وه ی هه موو پرسه کان ده بیت و پرسپاری وجودی وه لآم نه داته وه، هه موو پرسه کانی قیامه ت و په نهانی وه کو زانستی پوخت ده خاته به رده ست و ئیمان دروست ده کات.

ثامانج له گیرانه وه و باسی حه زره تی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام

پووداوی ژبانی حەزرەتی ئیبراھیم گونجاوێ لەگەڵ قۆناغەکانی تەمەنی مەرۆف دا، قورتانی پیرۆز ژبانی ئیبراھیم لەهەموو قۆناغەکانی تەمەنی دا دیاری کردووە، گەنجیاتی دیاری کردووە کە گرنگی دانی ژبانی بەچی بوو، هاوسەرگیری و بانگەواز و پیریهتی هەموو دیاری کراوە، مامەڵەی لە بیرو کۆتایی تەمەنیدا بوو.

نه گهر پيش ژياني هوود و صالح-مان باس كرديت له سوود و وانه كان تتيذا چي بووه، به لام ژياني ئيبراهيم له گه لماندا ده ژي و ده بيت شويني بكهويت، نه گهر ليره دا ته ماشاي ثانيه كه بكهيت و لاسايي بكهيت هوه، خوي گه وړه ده فهرموي: ﴿إِنَّ أَوَّلَى الْآلِائِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ آل عمران

واته: نزیکان و شوینکه وتوان و یاوه رانی ئیبراهیم له خه لکی، ئهو که سانهن که له سه رده می خۆیدا شوینی که وتبوون، ههروه ها ئهم پیغه مبه رهش علیه صلاة و سلام و ئه وانه ی که باوه ریان هیتاوه (به پیغه مبه رایه تی ئیبراهیم و مووسا و عیساو محمه د و هه موو پیغه مبه ران به گشتی علیهم السلام)، بگومان خوا بارو یاوه ری ئیماندارانه.

نه گهر ليږده ته ماشاي ټاينه که بکه ين پيغه مبهري خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له گهل ټيمانداران له ناو ټابه ته که دا ناويان هاتووو بو شوئن که ووتی چه زړه تي ټراهم عَلَيْهِ السَّلَام.

واتای یله‌ی خه‌لیل-ی خوا (خلیل الرحمن) چیه؟

پلهی خه لیلی ته نها دوو پیغه مبه ره یانه، نه ویش هزاره تی ئیبراهیم و هزاره تی محمه مد صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم، ئەم پلہ یە کوَتا پلہ ی گە یشتنە بە خۆشە و یستی خوا، هیچ مروفئیکی تر بیجگە ئەو دوو کە سایە تییە نە گە یشتونە تە ئەم ئاستە، هەندیک ئەم وشە یە (بە هاوێل بوون، یان هاوێر بوون) لە قەلەم ئەدات، بە لām پلہ ی خە لیلی واتا تیکەل بوون و خۆشە و یستی بە هەموو لاشەو رۆح و ئەقل و مَشک و نەفس و ئارەزووە کان، کە ناتوانیت لەم خۆشە و یستیە حیا بێتەو.

ئەم پلەي خۆشەويستىيە ھېچ كەس بەدەستى نەھىئاوە يېجگە ئەو دوو پىغەمبەرە بەرپىز و ئازىزەمان كە گەورەي مروڧايەتەن، بۆيە باسكردن و شىكارى لەسەرى تەنھا بۆ تىگەيشتىتەكە لەو بابە و ئاستە خۆشەويستىيە تىبگەن، چونكە كەس يىتە نەگەبشتووە تا وەسفى بكات.

خۆشه‌ویستی قۆناغ و پله‌به‌ندییه، هه‌موو مرۆڤه‌کان بێجگه‌ هه‌زره‌تی (مه‌مه‌ده‌ مصطفی و ئیبراهیم) علیهم السلام وه‌کو یه‌کن، خه‌لکه‌کانی تر تیی‌دا جیاوازن، ئه‌م خۆشه‌ویستییه و یاخود خۆشه‌ویستی به‌ وه‌رزش کردن مرۆڤ ده‌توانی‌ت زیادی بکات، زۆرجار مرۆڤ که‌سیکی خۆش ده‌وێت، به‌لام له‌په‌ر به‌هۆکاری رووداوێک له‌ ژیان ده‌بی‌ته‌ دوژمنی، به‌لام خۆشه‌وسیتی خوا به‌زانست و دنیابوون و ئیمان پێوه‌ره‌کانی به‌رز ده‌بی‌ته‌وه، لێره‌دا پێوه‌ری خۆشه‌ویستی مرۆڤ بۆ مرۆڤ به‌چهند قۆناغ و پێوه‌ریکه، جا مرۆڤ ده‌توانی‌ت هه‌ر به‌م قۆناغانه‌ پله‌ی خۆشه‌ویستی بۆ خۆی په‌روه‌ردگار به‌رز بکاته‌وه.

قۆناغی یه‌که‌م: مرۆڤ که‌ خۆشه‌ویستی بۆ دروست ده‌بی‌ت سه‌ره‌تا له‌ چاوه‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات، چاو که‌ تیربوو ئه‌وا قۆناغی دوا‌ی ئه‌و ده‌ست پێ ده‌کات و دڵ رووی تیده‌کات.

قۆناغی دووه‌م: رووگه‌ی دڵ له‌ ئه‌وه‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات، بۆ ئه‌وه‌وه‌ مرۆڤی تیر که‌ هه‌ز له‌ مرۆڤی په‌گه‌زی مێ ده‌کات و په‌سه‌ندی ده‌کات، پاشان رووگه‌ی دڵی ده‌کاته‌ ئه‌و که‌سه، له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا پێی ده‌وتری‌ت مه‌یلی دڵ، که‌واته‌ که‌ چاو په‌سه‌ندی کرد و دڵ رووی کرده‌ خۆشه‌ویست و ئینجا وابه‌سته‌ بوونی دڵ رووئهدات، جا به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ بۆ هه‌ردوو په‌گه‌زه‌که‌یه.

قۆناغی سێهه‌م: وابه‌سته‌بوونی دڵ واته‌ دڵ ئیتر ئاراسته‌ی مێشک و بیرکردنه‌وه‌ ده‌کات که‌ هه‌میشه‌ وابه‌سته‌ ده‌بی‌ت پێوه‌ی له‌ خه‌یاڵ و خه‌ون و بیرکردنه‌وه‌ ته‌ نانه‌ت جاری وا هه‌یه‌ دێته‌ به‌رچاوی خۆشه‌ویسته‌که‌ی.

قۆناغی چواره‌م: له‌م حااله‌ته‌دا مرۆڤ ده‌چێته‌ قۆناغێکی خۆشه‌ویستی به‌و واتایه‌ی که‌ خواردن و خه‌وی لێ هه‌رام ده‌بی‌ت و شه‌و و پۆژی لێ هه‌راسان ده‌بی‌ت و ناتوانی‌ت بیر له‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی نه‌کاته‌وه‌ و شیعر و وینای ده‌کیشی‌ت، جا ئه‌گه‌ر خۆشی نه‌توانی‌ت به‌ وینا و شیعرێ تر بۆ خۆی دۆش دامه‌ و و شانۆی ژیا‌نی خۆی و خۆشه‌ویسته‌که‌ی نهایش ده‌کات، توانا و هێزی وازه‌ینانی نامی‌نیت و به‌ره‌و به‌ده‌ست هێنانی ته‌واوه‌تی ده‌پوات.

قۆناغی پێنجه‌م: ده‌چێته‌ قۆناغی دڵدار، چاو و دڵ و مێشک و بیرکردنه‌وه‌ هه‌یج نابینی‌ت و ناتوانی‌ت لێی جیا‌بی‌ته‌وه‌، له‌سه‌ر پێگا‌و جیگا‌کاندا چاوه‌پوانی ده‌کات و بۆ بینی‌نی هه‌ز نا‌کات به‌ چرکه‌ لێی دوور بکه‌وێته‌وه‌.

قۆناغی کو‌تایی: پێی ده‌وتری‌ت مه‌ده‌هۆشی له‌ عه‌ره‌بیدا پێی ده‌وتری‌ت (الشغف) ئه‌م قۆناغه‌ زۆر ترسناکه‌ بۆ به‌ده‌سه‌ینانی خۆشه‌ویسته‌که‌ی ئاماده‌یه‌ هه‌موو کاریک ئه‌نجام بدات، جا به‌ پێگای چاکه‌ بی‌ت یا‌ن خراپه‌، زۆرجار ئه‌وه‌نده‌ به‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌ مه‌ده‌هۆش ده‌بی‌ت و ده‌چێته‌

مهمله که تی شه شه م:

حاله تی کوشتن و زیندانی کردن، وه کو چۆن خیزانی عهزیز بۆ یوسف تووشی ئەم حاله ته بوو،
خوای گه و ره دهفه رمویت: ﴿وَقَالَ يَسُوۡفُ فِي الْمَدِيْنَةِ اَمْرًاۗتُ الْعَزِيْزِ تُرَوِّدُ فِتْنَهَا عَنْ نَفْسِهٖۙ قَدْ شَغَفَهَا
حُبًّاۗ اِنَّا لَنَرٰهَا فِيْ صَلٰلٍ مُّبِيْنٍ﴾ یوسف

واته: وتیان: (سهیره) ژنه که ی پاشا لاوه که ی خو ی به گیر هیناوه و خوشه ویستی هه موو دل
و دهروونی داگیر کردوو، به پاستی ئیمه به ئافره تیکی سه رلێشیواوی ئاشکرای ده بینن.

(ولله المثل الأعلى) مرو ف ده توانیت هه ر ئەم خوشه ویستیه بگوازیت هه بۆ خوای
به روه ردگار، له چاو دروستکراوه کانی و پاشان وابسته بوون به خویندنه وه ی قورئان، خو فیر کردن
له زانستی ته وحید تا ده گاته ئاست و پله ی خوشه ویستی مه دهوشانه بۆ خوای به روه ردگار که
خو ی له ناگر و ئاسن ناپارێزیت له پیناوی به دهسته پینانی په زامه ندی خوای به روه ردگار ئەم پازی
بوونه ش به خوشه ویستی ده بیت.

حه زه رته ی ئیبراهیم که گه یشتوته ئەم قوناغه بیرو هۆش و دلی ته نانه ت چاوی له مه خلوقی
خوای گه و ره بووه، هه میشه له مه له کوتی خوای گه و ره ی روانیوو، بۆیه گه یشتوته ئاستی
خوشه ویستیه ک که ناوی (خلیل) ه.

هۆکاره کانی خوشو یستنی خوای گه و ره چه ند هۆکار یکن:

هۆکاری یه که م: نوێژ کردن مرو ف به تیگه یشتی له نوێژ و پاشان کردن سوننه ته کان،
خوشه ویستی بۆ خوای گه و ره دروست ده بیت.

هۆکاری دووه م: زۆر خویندنی قورئانی پیرو ز و خوشاره زا کردن له زمان ی عه ره بی و
خویندنه وه ی ته فسیره کان و له گه لێشیدا خویندنه وه ی ژیا نی پیغه مبه ر ﷺ.

هۆکاری سییه م: مرو ف به رده وام بیت له خویندنی زیکره کانی به یانیان و ئیواران و... هتد.

هۆکاری چواره م: خو پاره پینان له سه ر ئیخلاص و کار کردن له پیناوی خوا دا، و اتا خو ساغ
کردنه وه و دلسۆزی بۆ به روه ردگار.

هۆکاری کو تای: لیکۆلێنه وه و خویندنه وه ی زۆر له سه ر دروستکراوه کانی خوای به روه ردگار
له گه ردوون و مرو ف، یاخود هه موو گیانداران و جیۆلۆجی و... هتد.

ئەم ھۆكۈمرانە و بە دۇنيايىيە ھۆكۈرى تىرىش زۆرە، بەلام ۋەكۈ سەرەتايەك بۇ دروستبۈۋىنى خۇشەۋىستى خوا ئەم ھۆكۈمرانە سەرەكى ترن، مەرۇف دەتۈانئىت دۋاى ئەو ھۆكۈمرانە ھۆكۈرى تر بۇ خۇشەۋىستى خوا بىگرىتە بەر لەۋانە (لېكۈلېنەۋە لە ناۋە پېرۈزەكانى خوا، خۈندەنەۋى ژيانى پياۋچاكان و ھاۋەلان و پىغەمبەران، ۋازەتئان لە ھەرام و بەجىھتئانى سۈننەتەكان...ھتد).

مەرۇف بۇ بەدەستەتئانى خۇشەۋىستى خۋاى پەرۋەردگار بېجگە دروشمە بەندايەتتېيەكان دەتۈانئىت بە (نېت)ى خۇشەۋىستى خۋاى گەۋرە بەدەست بەتئىت، ھەرگىز نەلئىت مەرۇف ئەو كارە كەمە، زۆر كارى چاكەكى كەم لای خۋاى گەۋرە بە گەۋرەبى تۆمار دەكرىت، ئەگەر ئاۋات خواستنىكىش بوۋە، مەرۇف دەتۈانئىت بە نېتەتى خۇشەۋىستى خوا پاداشتى زۆر گەۋرە بەدەست بەتئىت، ۋەكۈ شەھىدى و ھاۋكارى فەقىر و ھەزار و بىن دەرەتانەكان. قۇناغىكى تر كە مەرۇفەكان دەگەيەنئىتە بەرزترىن پلەى خۇشەۋىستى خۋاى گەۋرە عبودىيەتە، خۇت بە بەندەى خوا بزائىت بە راستگۈبى، بەندە بوۋنىش ۋاتاي: گۈپرايەلى و بەردەۋامى وسەرپىچى نەكردن و گەردن كەچى و زەلىلى نۈاندن بۇ خۋاى پەرۋەردگار، خۋاى گەۋرە بۇ ھەموو پىغەمبەران ۋشەى (عەبد)ى بەكار ھىناۋە، بەلام لەم پلەيە بەرزتر بۇ پىغەمبەر ئىبراھىم ﷺ ۋشەى (خليل)ى بەكار ھىناۋە.

خۋاى گەۋرە دەفەرەمۈيت: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ النساء

ۋاتە: كىن ھەيە ئايىنى چاكرو پەسەندتر بىت لەو كەسەى كە پروى كردۈتە خوا، خۋى تەسلىمى ئەو كردۈۋە ھەتا بتۈانئىت لە چاكەۋ چاكەكارىش درىغى ناكات، شوئىنى ئايىنى ئىبراھىمى ملكەچ و فەرمانبەردار كەۋتبىت لە كاتىكدا كە خوا ئىبراھىمى كردۈتە خۇشەۋىست و پىزدارى خۋى.

ھەرۋەھا پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرەمۈيت: خۋاى گەۋرە بە خەلىل ھەلىبىزاردووم ۋەكۈ ئىبراھىم، خۇ ئەگەر لە ئوممەتەكەتدا خەلىلىكىم ھەلىبىزاردايە ئەۋا ئەبۈبەكر پەزامەندى خۋاى لەسەر بىت بوو (لېرەدا ئەگەر تەماشا بىكەن بەماناى ھاۋرپىيەتى نايەت، چۈنكە ئەبۈبەكر ھاۋەلى پىغەمبەرە، بەلكۈ بەۋاتاي خۇشەۋىستىيە، پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەبۈبەكرى

صدیقی زور خوش دهو یست، به لام خوشه ویستی خوی گه وره له سه روو هه موو خوشه ویستی به که وه یه).^(۹۴)

که واته پله ی خه لیلی پله یه کی زور به رزه، که ته نها ئیبراهیم و محمه د به و ئاست و پله یه گه یشتوون، هه رچه نده پله و ئاسته کان جیاوازه له نیاوان پیغه مبه راندا و له هه ندیکیشیاندا هاوبه ش، ئیبراهیم خاوه نی خه سلّه تی باوکی پیغه مبه رانه که له هیچ پیغه مبه ریکدا نییه، پاشان خه لیلی خوایه و یه کیکه له ئولولعه زم.

تایبه تمه ندیه کانی به ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام

ئیبراهیم خاوه نی کومه لیک خه سلّه ت بووه که تایبه ت بووه به خوی، یاخود پیغه مبه رانی تریش هاوبه ش بوون، له و خه سلّه تانه دا یاخود خاسیتانه دا، ئاماژه مان پیکرد که باوکی پیغه مبه رانه، خوی ته نها له م پله یه دا به شداره پاشان خه لیلی ره حمانه که پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ به شداره له م خاسیتانه دا، هه روه ها ئولولعه زمه که پینج پیغه مبه ری تر له گه لیدا هاوبه شه، خوی په روه ردگار ده فره رمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ (الأحزاب

واته: په یمانان له پیغه مبه ران وه رگرتووه په یمانی یه کتاپه رستی، په یمانی گه یاندنی بانگه وازی خوا، به تایبه ت تو ئه ی محمه د صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ و له نووح و ئیبراهیم و موسا و عیسی کوری مه ریهم، بیگومان په یمانیککی به هیز و بته ومان لی وه رگرتن.

واتای ئولولعه زم چیه؟: ئه و پینج پیغه مبه ره که ده ورتیت تووشی زورترین ئازار و چه ره سه ری و ناړه حه تی بوونه ته وه، تووشی زوریک له ویستگه قورسه کان بوون، جیهادی ئه م پینج پیغه مبه ره گه وره ترین جیهاد بووه، بویه ناویان به ئولولعه زم ده رکردووه، ئه مه ش پله و پایه یه کی یه کجار گه وره یه لای خوی په روه ردگار.

پله و پایه ی ئوممه ت بوون واتای چیه؟: خوی گه وره له وه سف و پیناسه ی ئیبراهیم خه لیل دا ده فره رمویت: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (النحل

.....
^(۹۴) جندب بن عبدالله سمعت النبي صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ يَخْمَسُ، وَهُوَ يَقُولُ: إِنِّي أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْكُمْ خَلِيلٌ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ اخْتَلَفَنِي خَلِيلًا، كَمَا اخْتَلَفَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا لَأَتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا، أَلَا وَإِنْ مِنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ، إِنِّي أَنُهَاكُم عَنْ ذَلِكَ / صحيح مسلم، رقم ۵۳۲.

واتە: بەپراستى ئىبراھىم ھەر خۇي ئوممەتتىك بوو، (ھەر خۇي پېشەوايەك بوو) ملەكەچ و فەرمانبەردارى خوا بوو، ھەرگىز لە موشرىك و ھاۋەپەرستان نەبوو.

(كان أمة) بەواتاي گوپرايەلى و بەندايەتى بۇ خۇاي پەرورەدگار ھىندەي ئوممەتتىك بوو، ھەرچەندە ئوممەت لە كوردیدا ئوممەت بە (گەل) مورادىف كراو، بەلام گەل بەواتا (الشعب)، لە زمانى كوردیدا ئوممەت بە ئوممەت دانراۋەتەو، دەتوانىن بەم شىۋەيە وىناي بىكەين، بلىين بەندايەتى و خواپەرستى ھەرورەكو ئوممەتى ئىسلام بوو كە لە مەغرىبەو تا ئەندەنوسيا، لە باكور لە ئەلبانياۋە تا ناۋەپراستى ئەفرىقا، جا چەند مليۋنە ھەزرەتى ئىبراھىم ھىندەي ئەو ھەموو مروققانە بەندايەتى و گوپرايەلى لاي خۇاي گەورە بۇ نووسراۋە ھىندەي ئوممەتتىك، بۇيە يەككىكى تر لە پېناسەكانى ئوممەتە.

ئەمەش ماناي وانيە مروققىكى تر خۇاي گەورە پاداشتى بۇ زياد نەكات، بەلكو راستە بىجگە يېڭەمبەرى ئازىز ﷺ كەس ناگاتە ئاستى ھەزرەتى ئىبراھىم، بەلام مروقق ھەيە لە ئىسلامدا پلەۋپايەي زۆرى دراۋەتنى لە پلەۋپايە ھەزارەھا كەسى ترى بەدەست ھىناۋە بەتەنھا خۇي، ئەبوبەكر و عومەر ئىمانيان ئىمانى ئوممەتتىك بوو، خالىدى كورى وەلېد، بەيەك مليۋن مروقق ھەزمار كراو لە ئىسلامدا، قەقەق بە ۱۰۰ موچاھىد ھەزمار كراو، كەۋاتە من و تۆش دەتوانىن ئاستى خۇمان بەرزىكەينەو، چونكە ھەزرەتى ئىبراھىم دەبىت لاسايى بىكرىتەو ۋەكو ھەزرەتى محەمەد ﷺ ، كەۋاتە ھەۋلېدە پلەو ئاستى خۆت بەرز بىكەرەو لاي خۇاي پەرورەدگار.

پاشان سىفەتى گەردنكەچى و ھەنىفى (قَانَتًا لِلَّهِ حَنِيفًا)، ھەموو ناووناۋانگى ئايىنى ھەنىف، ياخود ئىبراھىم كە ھەنىفى بوو واتاكەشى ئەۋەيە لە پروي زمانەۋانىيەو كە زۆر زۆر دوور بوو لە شرک و ھاۋبەش دانانەو، ھەرچى گومانى شرک و ھاۋبەشى لىبىكرىت ئەو لىي دوور بوو، تەنانتە گومانىش!

ھەردوو وشەكە بە واتايەكى تىرىش ئەۋەيە كە بەتەۋاۋەتى شكاۋەتەو بەلای خۇاي پەرورەدگارى و گەردنكەچ و گوپرايەل و پەھايە بۇ خۇاي مۋتەعال.

سىفەتى شوكرانە بۇيرى خۇاي گەورە لە ۋەسفېدا، (شَاكِرًا لِّأَنْعَمِيَّ أَجْتَبَنُ وَهَدَنُ إِلَى صِرَاطِ

مُسْتَقِيمٍ ﴿٣١﴾ النحل

مهمله که تی شه شه م:

واته: (ئیراهیم) زۆر سوپاسگوزاری خوا بوو له بهرانبه ر نازو نيعمه تی بيشوماری پهروهردگارييه وه، ئه ویش هه لیبژاردو پینمووی کرد بۆ پربازی راست و دروست.

هه میشه سوپاسگوزاری خوای پهروهردگار بووه (شَاكِرًا لِّلنَّعْمَةِ) ئه ویش به هه ده ر نه بووه، به هه مان شتیه وه کو کورد ده لیت: ده ست نوقاو نه بووه که سیکێ دَه ستودل باش بووه، به هه مان شتیه ی له سه ر هه موو نيعمه ته کان که خوای گه وره به خشیویه تی به جه نابی چه زره تی ئیراهیم عَلَيْهِ السَّلَام سوپاسگوزار بووه.

سيفه تی وه فای هه بووه، خوای گه وره باسی ئه و سيفه ته مان بۆ ده کات و ده فه رمویت: ﴿وَابْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى﴾ النجم

واته: یا له به رنامه ی ئیراهیمی به وه فا (ئاگا دارن؟!)

(وَابْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى) ئه مه ش مانای به وه فا بوو، بۆ هه موو فه رمانیکێ خوای پهروهردگار.

هه ر ئه رکیک به سه ریدا بدرايه خیرا جیبه جی ده کرد و به وه فا بوو بۆ ئه نجامدانی ئه رکه کانی که پتی سپێردراوه له لایه ن خوای موته عال، به وه فا بوون له بهرانبه ر خوای گه وره دا، واتا جیبه جی کردنی فه رمان و به ندایه تی و دوورکه و تنه وه له خراپه کاری و چه رام خواردن و ئه نجام دانی.

سيفه تی له سه رخوایی و له خواترسی و و يقار و خوش مه شرب وه کو کورد ده لیت، ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ﴾ هود

واته: به راستی ئیراهیم زۆر له سه رخو و غه مخوارو گه راوه یه بۆلای خوا.

هه رس و شه که مانای تایبه تی خوێ هه یه (حَلِيمٌ) به واتای هیمنی و له سه رخوایی و خوش مه شرب و شیرین زمان، (أَوَّاهٌ) به واتای ترسانی زۆر له خوای پهروهردگار، (مُنِيبٌ) به واتای گه رانه وه بۆ لای خواو تۆبه کار.

ئهم سيفه تانه که کو بۆته وه له جه نابی چه زره تی ئیراهیم عَلَيْهِ السَّلَام دا ئاماژه یه بۆ تيمه داخو ده بێت تيمه و مانان خاوه نی کام سيفات بين، خوای گه وره له قیامت چه زره تی ئیراهیم به وه فا بانگ ده کات، ده بێت تۆ و من خۆمان ئاماده بکه ين به چ ناویک بانگمان بکه ن؟

به فهرموودهی خوای موته‌عال زور دل هه‌یه به‌رد لئی باشته، نه‌وه‌نده په‌قه هه‌رگیز له ترسی خوا داناخوریته، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرمویت: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (البقرة

واته: که‌چی له‌وه‌و دوا دل‌ه‌کانتان په‌ق بوو (ئه‌ی جووله‌که‌کان) هه‌روه‌ک به‌رد، به‌ل‌کو په‌ق‌تریش (چوونکه) به‌پراستی به‌رد هه‌یه که رووباری لئ هه‌ل‌ده‌قوولئ، هه‌شیانه له‌ت له‌ت ده‌بی و ناوی لئ د‌یت‌ه ده‌روه‌ه، هه‌شیانه له‌ ترسی خوا له‌ لوت‌که‌ی شاخه‌کان به‌رده‌بیته‌وه، خوایش بئ‌ ناگا نییه له‌و کارو کرده‌وانه‌ی ته‌نجامی ده‌ده‌ن.

هه‌روه‌ها سیفه‌تی میلیه‌ت بوونی حه‌زهرتی ئی‌براهیم عَیْبَانَلَا بۆ هه‌مووانه، هه‌رکه‌سئ خوی به‌ شوینکه‌وتوو‌ی حه‌زهرتی ئی‌براهیم نه‌زانی له‌ ئایینی یه‌ک‌تاپه‌رستی دا، نه‌وا که‌سیکی (سووک و رسوا و خویرپی)ه، نه‌م سئ وشه‌یه له‌ قورئاندا به‌واتای (السفاهة) هاتوو‌ه، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (البقرة

واته: کئ له‌ ئایینی ئی‌براهیم پشت هه‌ل ده‌کات، مه‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌ی که‌ گیل و نادان و و‌یل بیت، به‌پراستی تئمه‌ نه‌ومان له‌م دنیا‌یه‌دا هه‌لب‌ژاردوو‌ه و (کردوو‌مانه به‌ پ‌یشه‌وا) و له‌و دنیا‌شدا له‌ ریزی پیاو‌چا‌کاندا‌یه.

سووک به‌واتای نه‌وه‌ی قورسایی چاکه‌ی نییه له‌ قیامه‌ت، سووکه و هیچ نرخ‌ی نییه، پسوا‌یه هه‌رکه‌س خاوه‌نی ته‌وحید و یه‌ک‌تاپه‌رستی نه‌بوو سه‌رگه‌ردان و پسوای دنیاو قیامه‌ته، خویرپه‌تیش به‌واتای بیکه‌ل‌کی هیچ سوودیک‌ت نابیت بۆ خۆت و ده‌ورووبه‌ر، نه‌وه‌ش مانای خویرپ‌یت‌یه.

سیفه‌تی نزیک بوونی له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی‌اللَّهِ‌عَیْبِهِ‌وَسَلَّمَ ئه‌ویش له‌کاتی نو‌یژ و کاتی تریشدا ناسراوه، به‌سه‌له‌واتی ئی‌براهیمی که (صلوات) له‌ پیغه‌مبه‌ر محمه‌د و ئی‌براهیم ده‌ده‌ین، که فه‌رمان‌مان پئ نه‌کراوه بۆ هیچ کام له‌ پیغه‌مبه‌رانی تر (صلوات) بده‌ین، بیجگه‌ حه‌زهرتی محمه‌د و حه‌زهرتی ئی‌براهیم -علیهم افضل الصلاة والسلام-.

ئه مانه به شیکی گرنګ بوون له ژیاڼی حه زره تی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَامُ ، له هه مووی گرنګتر له کاتی دروستکردنی که عبه دا دوعای کرد و فه رمووی: **(رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ)** البقرة

واته: په روه ردګارا، بُو څو خه لکه ی (که له ښانده دا دین) پیڅه مبه ریک له خوږیان په وانه بکه، تا ښایه ته کانی توږیان به سهردا بخوښته وه و فیری کتیبه پیروژه که ی تو (واتا قورئان) و دانایی یان بکات، تا دل و دهر وونیان له ژه نګ و کرده و هیان له په وشتی ناپه سهند پاک بکاته وه، بیګومان تو خواجه کی بالاده ست و دانایت.

څم گیرا بوونی دوعایه هه زاران سالی خایاند، به لام دوعاکه ی گیرا بوو خوی گه وره پیڅه مبه ری نازداری نارد له ناو قوره یشه وه.

دوعای دووه می حرام کردنی هه موو کاریکه له مه ککه دا، مه گهر څه وه ی خوی گه وره ریګای پیداوه له به ندایه تی کردن، څه مه ش ههر دوعای حه زره تی ئیبراهیم بوو که فه رمووی: **(وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ)** إبراهيم

واته: کاتیک ئیبراهیم نزی کرد و وتی: په روه ردګارا، بالی هیمنی و ښاسیش بکیشه به سهر څم شار و ولاته داو څوم و څه وه کانیشم بیاریزه له وه ی که بته کان په رستین.

هه ربویه پیڅه مبه ری نازدار فه رمووی: خواجه باوکم ئیبراهیم دوعای کرد که شاری مه ککه له حرام کراوه کان بیت، واتا (بیت الله الحرام)، منیش داوات لیده که کم که شاری مه ښاینه به هه مانشیوه ی مه ککه حرام کراو بیت.^(۹۵) که مروف راستګو بیت و دلسوزبیت له دوعا کردن خوی گه وره گیرای ده کات، به و شیوه یه ی که مروفایه تی سوودی لی وهرده گریت، څه مه ش مانای قهزا و قه ده ری خوی گه وره مان ښشان څه دات.

په یوه ندی ښوان پیڅه مبه ر ئیبراهیم و محمه د (عليهم السلام)

به رده وام له فزل و پله و پایه ی گه وره یی حه زره تی ئیبراهیم داین، خالیکي جه وه هری تر څه وه یه که له ښوان پیڅه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و حه زره تی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَامُ دا په یوه ندیه کی

.....
(۹۵) أخرج أحمد ومسلم والنسائي وابن جرير عن جابر بن عبد الله قال: قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إن إبراهيم حرم مكة وإني حرمت المدينة ما بين لابتيها، فلا يصاد صيدها ولا يقطع شجرها.

زۆر توندوتۆڵ ههیه، نه گهرچی هه زاره ها سالیان تێوانه، ئهم په یوه نندیه تایبه ته ی نێوانیان به پرسیاریکی هاوه لāن له پیغه مبه ری خوا ﷺ نیشا من ده دات که پرسیان چۆن ده عوه و بانگه وازه که ت دهستی پیکرد؟

پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: ئهم بانگه واز و ده عوه یه له باوکمه وه ئیبراهیم بۆم ماوه ته وه.^(۹۶)

ئه وه ش ئه و تایبه ته نندیه یه که له نێوانیاندا ده ست پێ ده کات، ههر به م هوکاره ش بوو که له خو شه ویستی باوکی، کو ره که ی ناو ناوه ئیبراهیم، هه لێ زارد ه ی ناوی کو ری هه زره تی پیغه مبه ری خوا ﷺ ته نها له بهر خو شه ویستی هه زره تی ئیبراهیم و ئه و په یوه نندیه تایبه ته یه که له نێوانیاندا هه یه، په یوه ندی زۆر به هێز تریش هه یه که بۆ ته سونه تی ئیبراهیم، نموونه ی هه ته نه کردن، پاشان کو رتکردنه وه ی بهر سمیل که نه یه ته سه رلیو، کاتیک پیغه مبه ر ﷺ ئه نجامی دا و فهرمووی: ئیمه ش بیکه ی، فهرموویان: به لێ، چونکه سونه تی ئیبراهیم به و شیوه ئه نجامی داوه (هکذا فعل ابراهیم)، و اتا شیوه و شکلی ده زه وه مان لاسی کردنه وه ی ئیبراهیم، بگره له وه ش زیاتر له کاتی سه ربهرینی قوربانیدا وتیان به پیغه مبه ر ئهم قوربانیه چییه؟

مه به ستیان ئه وه بوو بۆ له جه ژن دا؟ پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: سونه تی پیغه مبه ره که تان ئیبراهیم-ه (سنة نبیکم ابراهیم)، هه لێ به ت پرسیاره که هاوه لāنیش ده گری ته وه بۆ پاداشته که ی نه ک بۆچی ئهم کاره بکه ن، به لکو ئه گه ر کرا پاداشته که ی چی ده بی ت؟ پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: هینده ی خوری و مووه کانی چاکه و هه سه نات ده ست ده که ویت (بکل شعرة حسنة) ههروه ها هاوه لāن جه ختیان له سه ر پاداشته ده کرده وه خوری تاله کانی زۆر ورده، پرسیاریان هینده ی مووی خورییه که شی؟ پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: هینده ی مووی خورییه که شی (بکل شعرة من الصوف حسنة).^(۹۷)

له وانه یه که سیک بلیت من پارهم نییه له کو ی ئه و هه موو چاکه یه م ده ست بکه ویت، له وه لāمدا ده لێن: به خو یندنی قورئان و فیرکردنی خه لکی له خو یندنه وه ی قورئان و ته جویدی ههر پیتیک ۱۰ چاکه و هه سه نه ت بۆ ده نوو سرت. زۆر کاری خیرو چاکه ی تر هه یه که مرو ف

^(۹۶) روى أحمد والطبرانی وابن حبان والحاكم، والبغوي في شرح السنة، وابن هشام في السيرة النبوية: أن نفراً من أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم قالوا له: يا رسول الله، أخبرنا عن نفسك؟ قال: نعم، أنا دعوة أبي إبراهيم، وبشرى عيسى.

^(۹۷) قالوا: يا رسول الله، ما هذه الأضاحي؟ قال: سنة أبيكم إبراهيم. قالوا: فما لنا فيها يا رسول الله؟ قال: بكل شعرة حسنة. قالوا: فالصوف؟ قال: بكل شعرة من الصوف حسنة/ابن ماجه و احمد.

پاداشتی زوری له سهر وهرده گریت، ههر له پوشتن بو نوژ و واتا بو مزگهوت و جيهاد و بانگهواز...هتد.

ههروهها په يوهنديه کي گرنگي تری نيوان هزره تي ئيبراهيم و پيغه مبهري خوا محهمه د صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ئيبراهيم خه يرول به ريه (خير البرية) که سيک بانگي پيغه مبهري کرد ئه ي (خير البرية) پيغه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ راسته خو فهرمووی، به لکو خير البرية ئيبراهيمي باوکه (خير البرية ذلك إبراهيم أبي)، پيغه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه ميه که باسي ئيبراهيمي کردوو فهرموويه تي باوکه ئيبراهيم.

له و په يوهنديه گرنگتر له ئيسرا و ميعراج دا که به خزمه تي هزره تي ئيبراهيم عَلَيْهِ السَّلَام گه يشت له ئاسماني هه وه تم دا بيني که جيگاي مآلي ئاوه دانيه واتا قبيله ي فريشته کان که ناسراوه به (بيت المعمور) پوژانه ۷۰ هه زار فريشته ده چنه ئه و مآله وه تا پوژي قيامه ت نايه نه ده روه، پيغه مبهري صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ئاسمان هه لينا گریت له بهر زوري فريشته، ههر نيواني سئ په نجه فريشته به کيان له پکو عدايه يا خود سوجه ده بات يان وه ستاون بو به ندايه تي تا پوژي قيامه ت له دواي ته واو بووني به ندايه تيه که يان ده پارينه وه و ده لين: خواي پاکو بيگه رد به راستي به حقه ي به ندايه تي بو زاتي به رزت به ندايه تيمان نه کردوو، (سبحانك ما عبدناك حق عبادتك).

کاتيک پيغه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له ميعراج دا بيني که فريشته کان ته واف ده که ن، پاشان که ته ماشاي مآلي ئاوه داني کرد و بيني که سيک ماندوو و پشتي داوه ته به مآلي ئاوه داني، پيغه مبهري صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به هزره تي جو بريلي فهرموو: ئه و که سه کيه؟

جو بريل فهرمووی: ئه وه باوکه ئيبراهيم!^(۹۸)

به هيترين په يوهنديه له نيوان هه ردوو پيغه مبهري که دا سه لامی خوا له هه ردوو کيان بيت.

ئه و په يوهنديه ته نها په يوه ست نيه به خودي پيغه مبهري صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، به لکو په يوه ندي به ئوممه تي پيغه مبهري شه وه هه يه، چونه ئه و په يوهنديه؟ خودي پيغه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بومان پرونده کاته وه و ده فهرمويت: کاتيک گه يشتم به ئيبراهيم فهرمووی: به خير بيت پيغه مبهري چاکه خواز و کوري چاکه خواز، (مرحبا بالنبي الصالح والإبن الصالح).

^(۹۸) ثم نظرت فإذا رجل اسند ظهره الى البيت المعمور، فقلت: من هذا يا جبريل؟ فقال جبريل: هذا أبوك

إبراهيم/مسلم.

له‌دوای جیگیر بوونی په‌یوه‌ندی کوږو باوکایه‌تی نیوان ه‌زهره‌تی ئیبراهیم فه‌رمووی: (ئه‌ی محمه‌د سلاوی من بگه‌یه‌نه به ئوممه‌ته‌که‌ت)، پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام سلاوی ناردوو ه‌ بۆمان، به‌لام له‌گه‌ل سلاوه‌که‌دا وه‌سیه‌تنامه‌یه‌کی بۆ ناردووین، داخو ده‌بیته‌ ئه‌و وه‌سیتنامه‌یه چی بیته‌؟

(لَقِيتُ إِبْرَاهِيمَ لَيْلَةَ أُسْرِيَ بِي فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، أَقْرَأَ أَمَّتَكَ مِنِّي السَّلَامَ وَأَخْبِرْهُمْ).

وه‌سیه‌تنامه‌که پیمان ده‌لی: خاکی به‌هه‌شت له‌باره بۆ چاندن و ناوی سازگاری تیدایه، جا به به‌ندایه‌تی و خواناسیستان هه‌ولبدن پرواندن و ئاوه‌دانی بکه‌نوه.

(أَنَّ الْجَنَّةَ طَيِّبَةُ التُّرْبَةِ عَذْبَةُ الْمَاءِ، وَأَنَّهَا قِيَعَانُ، وَأَنَّ غِرَاسَهَا)

له‌و به‌ندایه‌تی و یادو زیکر و فیکری په‌روه‌ردگارا غوونه‌ی (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ).

ته‌نها پیغه‌مبه‌ران خه‌مباری ئه‌وه‌ن که خۆمان سه‌رقال نه‌که‌ین به‌شتی لاهه‌کیه‌وه و به‌نه‌ره‌تی کارمان ئه‌وه‌یه که بۆ به‌هه‌شت دروست کراوین، برۆینه‌ ئه‌و جیگایه و خۆمان سه‌رقال بکه‌ین به‌و جیگایه‌وه، ه‌زهره‌تی ئیبراهیم له‌ ئاسمانی هه‌وته‌مه‌وه غه‌می ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ریتی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تا که ئوممه‌ته‌ له‌سه‌ر حه‌ق و راستی بیته‌.

به‌هه‌شتیش واتا خۆشه‌ختی هه‌تاهه‌تایی، سه‌یره‌ خه‌لکی خۆشی نه‌پراوه‌ له‌بیربکات بۆ ژیا‌نیکی خۆشی زۆر کورت!

له‌ گێرانه‌وه‌ی ئه‌م باسه‌دا واتا گه‌رانه‌وه‌ی له‌ ئیسرا و معراج دا باسی جوړیک له‌ شیوه و پروخساری پیغه‌مبه‌رایه‌تی کرد، پاشان له‌باسی ه‌زهره‌تی ئیبراهیم دا فه‌رمووی: شیوه و پروخساری له‌ شیوه و پروخساری هاو‌پیکه‌تان ده‌چوو، مه‌به‌ست خودی پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، واتا ئیبراهیم و محمه‌د پروخساریان یه‌ک شیوه‌ بووه، زۆر له‌یه‌که‌وه‌ نزیک بوون، ئه‌مه‌ش په‌یوه‌ندی نیوانیان زیاتر و زیاتر کردوو (إبراهیم فإذا أقرب اليه شبها صاحبكم).

فه‌زلی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام له‌ قیامه‌ت دا

یه‌کیک له‌ گه‌وره‌یی و فه‌زلی ه‌زهره‌تی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام له‌ پوژی قیامه‌ت دا ئه‌وه‌یه که یه‌که‌م که‌س جلوه‌برگی ده‌کرێته‌ به‌ر، پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویتی: یه‌که‌م که‌س له‌

مەملەكەتى شەشم:

دروستكراوه كانى خواى گهوره كه بهرگ دهپۆشنى له قىامەت دا ئىبراهيم-ه، (إن اول الخلاق يكسى يوم القيامة إبراهيم)/مسلم.

پۆژى قىامەت هەموو پوت و قووتىن هەروەكو چۆن لەدايك بووين، عائىشه پەزامەندى خواى لى بىت پەرسى: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ لەو پۆژەدا خەلكى تەماشای يەكترى دەكەن؟ پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: عائىشه ئەو پۆژە زۆر لەو قورستە و ناپەچەت ترە، خەلكى بيانپەرژىتە سەر ئەوئەى تەماشای يەكترى بكەن. (يا عائشة الأمر أشد من أن ينظر بعضهم الى بعض) البخاري.

هەروەها پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموئەت: خواى گهوره دەفەرموئەت بە فرىشتەكان ئىبراهيم داپۆشن، ئىبراهيم داپۆشن (أكسي يا ملائكتي خيلي، أكسي يا ملائكتي خيلي).

ئەو پۆژە زۆر سەختە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموئەت: ئەو پۆژەيان نیشان دام، خەلكى جلوبەرگ و پۆشاک دەپۆشن بە گوێرەى ئايىنەكەيان، هەيە ئايىنى بە بەهێزى نەگرتووه، بەرگەكەى تا سەر سنگى دىت و مەمكى دادەپۆشیت، واتا دەشیت داپۆشیت بەلام بەگوێرەى پابەندىت بە ئايىنەوه، هەيە تا سەر قورگى داپۆشراوه، ئىنجا فەرمووى عومەرم بىنى پۆشاک و جلوبەرگى لى دەخشیت ئەوئەندە درێژە.

(رأيتنى يوم القيامة يعرض عليه الناس و عليهم قمص فمنهم من يصل القميص إلى ثديه، ومنهم من يصل القمص إلى ترقوته، ورأيت عمر بن الخطاب يأتي يجبر قميصه)

جا دەبیت من و تۆش هەول بەدەين بزانین پۆشاکى بەرمان كوتمان دادەپۆشیت و هەولى زیاتر بەدەين و پابەند بین بە ئايىنەكەمانەوه.

ئىنجا پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: لای راستى خوا من دەووستم، خواى گهوره ئەو جیگایە دەکاتە رێز و مەقامیک بو من و لە يەكەم کەس تا کوئا کەس خۆزگەى پى دەخوازن و حەزبان دەکرد ئەو جیگایە بو ئەوان بىت، کە بە عەرەبى پى دەوتریت (غبطة).

(ثم أقوم عن يمين الرحمن وكلتا يدي الرحمن يمين مقاما يغبطنى عليه الأولون الآخرون) مسلم و احمد.

ئەم باسەشمان بۆيە کردەوه لەم بەشەدا چونکە فەرموودەكە پەيوەندى بە حەزەرەتى ئىبراهيم عَیْهَآلَآ -هوه هەبوو.

هه‌نجەت و بیانوو دۆزینەوه

له‌ نێوانی نووح و ئیبراهیم علیهم السلام پێده‌چێت هه‌زاران سالی نێوان بێت، هه‌ردووکیان له‌ یه‌ک ناوچه‌دا ژیاون ئه‌ویش وڵاتی رافیده‌ین یاخود میزۆپۆتامیا، له‌ شارێک ژیاوه ئیبراهیم گه‌وره‌ترین شار بووه‌، سه‌ره‌تای یه‌که‌م شارسنانیه‌تی مرو‌فایه‌تی بووه‌، پادشای ئه‌و سه‌رده‌مه‌ هه‌موو سه‌رزه‌وی حوکم کردووه‌ و قه‌له‌م په‌وی ئه‌و بوون.

سه‌رباری هه‌مووی له‌و شاره‌دا و به‌گشتی له‌ جیهاندا فره‌ خوایی باو‌بووه‌، له‌ شاری بابل دا چه‌ندین خوا په‌رستراوه‌، هه‌ر خودی شاره‌که‌ ناسراو بووه‌ به‌ داهێنانی خوا وه‌کو بت و فروشتویانه‌، باوکی هه‌زهره‌تی ئیبراهیم عَلَيْهِ‌الْسَّلَام که‌سیکی بازرگان و ناسراوی ئه‌و وڵاته‌ بووه‌ بۆ بت فروشتن و تاشینی.

له‌ناو ئه‌و ژینگه‌یه‌دا که‌ هه‌موو دژی بانگه‌وازی یه‌ک‌تاپه‌رستی بوون، به‌لام ئیبراهیم به‌رده‌وام بوو جارێک له‌گه‌ڵ کۆمه‌لانی خه‌لکی ئه‌و وڵاته‌دا، جارێک له‌گه‌ڵ کاهین و جێگای بته‌کانیان له‌سه‌ر هه‌موویانه‌وه‌ له‌گه‌ڵ باوکی هه‌میشه‌ له‌بانگه‌وازا‌دا بووه‌، له‌وانه‌ گه‌وره‌تره‌ له‌گه‌ڵ سه‌رو‌کی یه‌که‌می وڵات پادشا و ده‌سه‌لاتدارانی ئه‌و ئیمپراتۆریه‌ته‌ له‌ بانگه‌واز و دیبه‌یت و گفتوگۆدا بووه‌ بۆ یه‌ک‌تاپه‌رستی و خواناسی به‌راستی و حه‌ق.

ته‌مه‌نی له‌ ١٦ سالی دا‌بووه‌ خراوه‌ته‌ ناو ئاگر و له‌ ٢٠ سالی‌دا هیجهره‌تی کردووه‌ و به‌رده‌وام بووه‌ له‌ بانگه‌واز دا، پ‌و‌ژێک له‌ پ‌و‌ژان ماندوو نه‌بووه‌، هیچ بیانوو و هه‌نجه‌تی نه‌هێناوه‌ته‌وه‌.

لێره‌دا من و تۆش هیچ بیانوویه‌کمان نییه‌، بۆ ئه‌وه‌ی ب‌ل‌ی‌ین ناتوانین بانگه‌واز بکه‌ین، به‌ د‌ن‌یاییه‌وه‌ حال‌و‌گ‌وزه‌رانی ئیمه‌ زۆر باشته‌ له‌ ژیا‌نی هه‌زهره‌تی ئیبراهیم، ئه‌و خوایه‌ی که‌ خاوه‌نی ئیبراهیم بووه‌، به‌ د‌ن‌یاییه‌وه‌ هه‌ر ئه‌و خوايه‌ په‌روه‌ردگاره‌شه‌ خاوه‌نی ئیمه‌.

هه‌رگیز بیانو و هه‌نجه‌تی ئه‌وه‌مانه‌ ب‌ل‌ی‌ین خه‌زانه‌که‌مان پ‌ی‌گامان پ‌ینادات، یاخود له‌ ده‌زگای ئاسایش و دا‌پ‌ل‌ۆسی‌ته‌ری طاغوته‌کان ده‌ترسم، یاخود ئه‌وانه‌ی وا په‌ی ده‌به‌ن له‌ خ‌وای گه‌وره‌ داوا ده‌که‌ن و خ‌وای گه‌وره‌ به‌ هانایانه‌وه‌ ناچێت، ئه‌وانه‌ به‌ د‌ن‌یاییه‌وه‌ لاوازی ئیمان، چونکه‌ مرو‌ف که‌ د‌ن‌یا بوو له‌ خواکه‌ی ده‌زان‌یت که‌ داوا‌ی ل‌ی کرد هه‌رگیز له‌بیری ناکات، به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی تۆش خ‌وای موته‌عال له‌ بیر نه‌که‌یت، خ‌و‌ هه‌زهره‌تی ئیبراهیم که‌ گه‌شته‌ پ‌له‌ی روشد و پ‌ی‌ی گه‌شت ته‌مه‌نی له‌ لاویدا بوو، خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عَالِمِينَ﴾ (٥) الأنبياء

مهمله که تی شه شه م:

واته: ئیمه ژیری و هۆشمهیندیمان پیشتر به ئیبراهیم به خشی، ئیمه چاک ئهومان ده ناسی.

هه ندیک به وه لیکی ده ده نه وه که گوايه بائع بووه یان ئه قلی به وه شکاوه که ئیتر بتوانیبت ژن بهیئیت.

له راستیدا روشد مانای ئه وه نییه که مروّف دواى ئافرهت و یان شه هاده و کارو که سابهت بکات یاخود بیته خاوه نی کۆمپانیا و پاره...هتد.

روش و تیکه یشتن: واتای ئه وه یه که مروّف هه ست بکات خاوه نی ئه رکه و فه رمانی به سه ردا دراوه، ده بیئت بزانیئت بۆچی هاتوو به بۆ ژیان، هه روا بۆ گالته وگه پ و کاری دنیایی نه هاتوو، ئیمه به نه ره تمان ده گه ریته وه بۆ به هه شت بۆ ئه وى دروستکراوین. روشدو تیکه یشتووی واتا بانگه واز کردن بۆ یه کتا به رستی بانگه واز و بۆ سونه تی خواناس، بونیادنانی که سایه تی خۆت له سه ر بونیادی پیغه مبه ران، روشد واتا دوورکه و ته وه له تاوان و حه رام، واتا ریکه خستنی کات و ژیان و کارو پیشه و بازرگانی و...هتد له گه ل ئایینی خوادا و په یوه یست بوون به نوێژ و قورئان و مرگه وت و وانه ئایینه کان و هه ولدان بۆ زانست.

صوحوفی ئیبراهیم

خوای پهروه رداگر له چه ند جیگایه کی قورئان دا ئاماژه ی بۆ کتیبی هه زره تی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام کردوو که ناوی صوحوف بووه، خوای پهروه رداگر له قورئاندا و له کتیبه ئاسمانیه کاندای ئه وه ی که گرنگه بۆ خه لکی ئاماژه ی پیکردوو گه رانه وه ی میژوو نییه، به لکو گه رانه وه ی ئه و کاره ساتانه یه که به سه ر گهلانی رابردوو ودا هاتوو، به هۆکاری په رستنی بت و وازه یان له یه کتا به رستی و سه رپنجی و خرا به کاری له هه موو جو ره کانی.

خوای موته عال نموونه ی ته ورات و ئینجیلی بۆ باس کردووین چی تیدا فه رموو، ئه مه ش بۆ ریزبه ندی و ناساندنی په رتوکه کانی زاتی به رزی خوا یه، ههروه ها له صوحوفی ئیبراهیم دا پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رمویت: هه موو صوحوف نموونه و وانه بووه بۆ خه لکی، ههروه ها نموونه یه کی بۆ باس کردووین له قورئاندا خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿١﴾ وَإِذْ أَخْرَجْنَا آلَ فِرْعَوْنَ مِنْهَا وَنَارَ الْآخِرَىٰ ﴿٢﴾ وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٥﴾ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ﴿٦﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٧﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا ﴿٨﴾ وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٩﴾﴾ النجم

واتە: ئاخۇ ئەوانە ھەوالى كىتپەكەى مووسا (تەوراتيان) پىگەىشتىت؟ ﴿٦٠﴾ يا لە بەرنامەى ئىبراھىمى بەوہفا (ئاگادارن؟! ﴿٦١﴾ (كە لەو بەرنامە پىرۆزەدا ھاتوۋە): ھىچ كەس گونامى ھىچ كەس ھەلئناگىت ﴿٦٢﴾ بەپاستى ئادەمىزاد ھەر ئەوہى بۇ دەمىنئەوہ كە دەستپىشخەرى دەكات ﴿٦٣﴾ بەرھەمى ھەول و كۆششەكەشى دەبىنرئەوہ (لە قىامەتدا) ﴿٦٤﴾ لەوھوودوا (خوای بەخشندە) (بەگوئەى ئىمان و باوہپرو كارو كىرەوہى) پاداشتى لەبارو بەجئى دەداتەوہ ﴿٦٥﴾ بەپاستى و دلئایەوہ دەلئىن: (كە ئەم رېگوزەرە) سەرئەنجامەكەى لەلاى پەرورەدگارەتەوہ سەرھەلدەدات ﴿٦٦﴾ ھەر ئەو زاتەش دىاردەى پىكەنن و گرىانى لە ئادەمىزادا بەدەپئناوہ ﴿٦٧﴾ ھەرۋەھا ھەر خۇى مرئنەرەو ژيانبەخشە (بە ھەموو بەدەپئناوہكان) ﴿٦٨﴾ ھەر ئەو دوانەىە كە جوت و دوانە، نىرو مئى بەدى ھىناوہ ﴿٦٩﴾

ئەگەر تەماشای ئايەتەكان بکەين ھەموو وانەىە و ئاگادارىيە، بەلام لەناوہخنەكەيدا چەندىن باسى مئزۋوى پرووداوى گەلانى ترى تئىدا باس كىردوۋە، پاشان ھەمووى پەيوەىست كىردۆتەوہ بە نىعمەتى يەكتاپەرستى.

لە ئىبراھىمەوہ بۇ خىزان چى فېر دەبىن

ئەوہى گفتوگۇ لەگەل خىزان و چۆنەتى بانگەواز كىردنى دايك و باوك و ھەرۋەھا لە بەكارھىنانى ژىرى و ئاقلى لە كاتى گفتوگۇدا. يەكەم قۇناغى بانگەواى ئىبراھىم لەگەل باوكىدا بوو، لەگەل باوكىك كە بەردەوامە لەسەر تاوان، بت تاشە، بتفرۆشە، لەگەل ئەوہشدا ئىبراھىم چەند بە ئەدەب و لووظف و خۆشەوىستىيەوہ بانگى باوكى دەكات وشەى (يا أبت) بەكار ھىناوہ نەك (أبي)، چونكە وشەى يەكەم كە (ئەبەتى) بە واتايەكى خۆشەوىستى و ھەست كىردن بە سۆز ھەستى كور بۇ باوكى، بەواتاى من كورتم ھەموو خۆشەىيەكم بۇ تۆ دەوئىت، بىجگە لە تۆش كەسووكارم نىيە، بەواتاى ئەوہى تۆ پشتوپەناى بۇ من، بەلام لەگەل ئەو ھەموو سۆزو مېھرەبانىيە بە راشكاوانە لەگەلت دەدوئىم لەھەمان كاتدا بە ئەقل و لۆژىك لەگەلت قسە دەكەم ئەى باوكى بەرئىزم، چونكە من زانستىكم بىيە لای تۆ نىيە، ئەوئىش ئايىنە.

ھەرچەندە باوك خاوەنى ئەو زانىارى و زانستە بىت كەلاى مندالەكانىەتى بۇ گەياندىنى ئەو زانىارىيە، پئوىستە مروؤف بە گەرەتر لەخۆى بە ئەدەبەوہ راگەيەتت و بلىت ئەشئت زانست و زانىارى زۆر لای تۆ كۆبووئىتەوہ، بەلام من زانست و زانىارىيەكى ترم لايە لەوانەىە تۆ پىت نەگەىشتىت، جا رېگەم بدە بۆت باس بکەم ياخود بۆت شىبەكەمەوہ.

ئوسلوبی پیغه مبه ر ئیبراهیم به م شیوهیه بووه، به لۆژیک به باوکی ده لیت ئه وهی تۆ ده پیه رستی نه ئه بیستیت نه ده بینیت، هیچ سوود و زیانکی نییه، ئیبراهیم نه چووه ناو بواری ده مه ده می و شهر و ئازاوهی ناو مال، به لکو به ئه قل ئاخوتنی کرد.

نه چوو راسته خو به باوکی بلیت باوکه تۆ کافر و گومرایت، تۆ سهر لی شیواو و جاهیل و نه زانی، به لکو به وپه ری سۆز و میهره بانی وتی: باوکه زانستیکم بۆ هاتوو که جه نابت نه تبیستوو ئه گهر شوینی زانسته که بکه ویت ئه وای پێگایه کی راست و دروست و په سه ندت وهر گرتوو.

بۆیه لیره دا ئایه ته کان دووباره ناکه یه وه که پیشتر ئاماژه مان پێداوه، به لام جوریک له ره وشتی زۆر بهرز و ئه ده بیکی زۆر نایاب تیدا بهرجه سه بوون، لیره دا به واتای خو بادان و خو نیشاندان نایه ت، به لکو به واتای ئه وهی منیش ههروه کو تۆ بووم، به لام ئه و زانیاری و زانسته م وهر گرت و چوومه سهر ئه و پێگا راست و دروسته.

ئیتەر خو بادان نه بوو، بلێ باوکه من ده زانم قورئان بخوینم و تۆ نایزانی و من خوینمه وارم و تۆ نه خوینمه واری، ئه و جوړه قسانه بۆ ئیمامه یان بانگخوازیکه له گه ل بێ دین و عه لمانییه کان پروو به یته وه.

به لام له گه ل خیزان و که سووکاردا ده بیت مرووف بلیت: شتیک فیربووم وهرن با بۆ ئیوه شی باس بکه م تا هه موومان له و خیره به هره مه ند بین و پڕۆینه سهر پێگای راست و دروست.

به تایه ت ئیستا دایک و باوکمان ئیماندار و موسلمانن، به لام زانیاریان وه کو زانیاری ئیمه نییه، ده بیت زۆر به هیمنی و له سه رخوویی فیریان بکه ین حه ق و فه رمانی ئه وان که له سه رشامانه له یادی نه که ین.

ئیمامی شافیعی له گه ل دایکی دا نانی ده خوارد وه ستابوو تا دایکی تیری خوارد، ئینجا ده ستی کرد به نانخواردن، دایکی لیتی پرسی کوړم بۆ نانه که ت ناخویت؟ وتی ده یخووم به لام جه نابت ته وای بن، چونکه ده ترسم ده ست به رم بۆ لوقمه یه ک له خواردنه که و تۆش حه زی لیبکه یه ت و ده ستی بۆ به ریت، ئه و کات بۆ من ده بیت به سه ریچی و فه رمانی دایکایه تیم جیه جی نه کرد بیت له ئاستدا!!

پاشان ئیبراهیم ﷺ نمونه ی ئه وهی بۆ ده هیئتیه وه که شوینکه وتووێ شه یان نه بیت، واتا شه یان نه په رستیت، لیره دا به ته واهه تی ده رده که ویت که سه ریچی ئایینی خواو

یه کتاپه رستی پیچه وانه ی په رستنی شهیتانه جا هه ر شتیک بیت، بت بیت یان بیروباوه پری تری دنیا یی وه کو عه لمانیه ت و لبرانییه ت...هتد.

باوکی ئیبراهیم شهیتانی نه ده په رست، به لکو بتی ده په رست که فه رمانی شهیتان بوو له سه ریان بویه کاره که ده در یته وه پال شهیتان، له به رانه به شهیتاندا داوای لی ده کات په رستن بوو په حمان بکات.

ئه مه ش ناما ژیه به بو به زه یی خوای میهره بان له سه ر تاوان، وه لامی باوکی زور نابه جی بوو وه کو هه موو باوکانی تری لوو ته رز که گوینا گرن بوو مندا له کانیا ن وتی: لاچو ونبه له به رچاوم برؤو ئه گه ر به دل ت نییه مال به جی به یله و بوکو ی ده رویت برؤو!

ئینجا ئیبراهیم به وپه پری پر زه وه به باوکی فه رموو: باشه زور سلوت لی بیت و هه ولی داوای لیخو ش بوونت بوو ده که م، که ده لیت به جیم به یله، هه رگیز به جیت ناهیتلم به لام بوو ماوه یه ک لیت دوور ده که ومه وه، باوکی وشه ی (هجر) به کار ده هیتیت، به لام ئیبراهیم علیه السلام (اعتزال) به کار ده هیتیت.

باوکی ئیبراهیم سه رکه ش بوو، به کافری مرد.

له فه رموو ده یه کدا هاتوو ه پیغه مبه ر ی خوا ﷺ ده فه رمویت: له روژی قیامه تدا هه زه تی ئیبراهیم نازه ری باوکی ده بینیت که ماندوو و عاره ق به ناوچاویدا دیته خواره وه ده ترسیت، هه زه تی ئیبراهیم ده لیت: بابه نه موت بی فه رمانیم مه که، باوکی ده لیت: ئیبراهیم ئیتر له مرووه پیغه رمانیت ناکه م، ئیبراهیم دوعا ده کات و ده لیت: خوای گه وره په یمانت داومه تی، ئه مرو با سه رشوړ نه بم، مه به ستی باوکییه تی که سه رشوړی نه بیت و باوکیش لای کوړ زور عه زیزه، خوای گه وره ده فه رمویت: ئه ی ئیبراهیم هه رامم کردوو به هه شت له سه ر کافر^(۹۹).

پیغه مبه ر ئیبراهیم علیه السلام ناتوانیت شه فاعه ت بوو باوکی بکات، ته واو چونکه له ده ست ده رچوون، هه روه ها پیغه مبه ر ی خوا ﷺ ناتوانیت به هیچ شیوه یه ک شه فاعه ت بوو ئه بو تالیبی مامی بکات با خو شیشیا ن بویت، به لام کافرن. ئه مه ش مانای وانییه مروقی موسلمان

.....
(۹۹) یلقی إِبْرَاهِيمُ أَبَاهُ أَرْزَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَعَلَى وَجْهِ أَرْزَى قَتْرَةٌ وَغَبْرَةٌ ، فَيَقُولُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ: أَلَمْ أَقُلْ لَكَ لَا تَعَصِنِي ؟ فَيَقُولُ أَبُوهُ: فَالْيَوْمَ لَا أُعْصِيكَ ، فَيَقُولُ إِبْرَاهِيمُ: يَا رَبِّ ! إِنَّكَ وَعَدْتَنِي أَنْ لَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ، وَأُيْ خُزِي أَخْزَى مِنْ أَبِي الْأُبْعَدُ ؟ فَيَقُولُ اللَّهُ: إِنِّي حَرَمْتُ الْجَنَّةَ عَلَى الْكَافِرِينَ ، فَيَقَالُ: يَا إِبْرَاهِيمُ ! انْظُرْ مَا بَيْنَ رَجُلَيْكَ ! فَيَنْظُرُ فَإِذَا هُوَ بَدِيحٌ مُلْتَطِحٌ ، فَيُؤْخَذُ بِقَوَائِمِهِ ، فَيُلْقَى فِي النَّارِ/أُخْرِجَهُ الْبَخَارِيُّ، رَقْم ٨١٥٨.

نەتوانىت مەرۆقى كافرى خۆشبووئىت، واتا خۆشويستنى فېطرى نەك خۆشويستنى سەرکەوتن بەسەر موسلماناندا، ھەرۈەكو چۆن پىغەمبەرى خوا ﷺ مامى خۆشەويست.

(إنك لاتهدي من أحببت...)

كەواتە مەرۆقى موسلمان دەتوانىت كافرى خۆشبوئىت بەو مەرجهى كاريگەرى لەسەر ئايىنەكەى دا نەئىت، واتا باوكت كافرە ئەشەت خۆشت بوئىت ۋەكو باوكتىك، يان دايك بەو شېۋەيە. بەلام خۆشەويستيان بەسەر ئايىنەكەتدا زال نەبىت و ئايىنەكەت لەوان خۆشتەر بوئىت، پەلەبەندى لەنئوانياندا بگە، پەلەى يەكەم ئايىنەكەت دواى ئەوۋە خۆشەويستىيەكانى تر دابەش بگە.

ئەقل و چاۋ كوئىربوون

خەلكى بابل بتهكانيان لەناو جىگاي عىبادەتى راستەقىنەدا دانابوو، بەبەلگەى ئەوۋەى ھەزرەتى ئىبراھىم كاتىك پىيان دەفەرموئىت: بۆ ئەم بتانەتان لە جىگايەك داناۋە كە جىگاي بەندايەتتییە، چونكە وشەى (إعتكاف) لەجىگاي پىرۆزدايە، ۋەكو مزگەوت ئايەتەكەش كە پىشتەر ئاماژەمان پىداۋە دەفەرموئىت: ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ الْقِمَاطِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَنكِفُونَ﴾^(۳۹) الأنبياء

ۋاتە: كاتىك كە بەباۋك و قەۋمەكەى ۋت: ئەم بت و پەيكەرەنە چيە؟! ئىۋە بە دەۋرىدا دىن و دەيانپەرستىن.

ئەمەش ئەۋەمان نىشان دەدات واتا ئەسل و بنەپەرتى ئايىنى راستەقىنەيان مابوو، بەلام گۆرانكارى يان بەسەردا ھىتابوو لاي جىلەكانى رابردووۋ بەھەلەى ئەۋان واتا جىلى رابردووۋيان، پىشېنانيان، كەۋتبوۋنە شوئىن ئەم پەيكەرەنە.

ۋەلاميانداۋە زۆر بە لاۋازى و خۆدەرباز كردن وتيان: باۋوباپىراغان پەرەستويانن ئىمەش دەيانپەرستىن!

ئەمەش ئەۋپەرى جاھىلىيە، چونكە كردارى باۋوباپىراغان ھەموو نابىت بەزانست و ئايىن و ئاكار و پەۋشت، بەدلىيايەۋە باۋوباپىراغان لە زۆر شتدا ھەلەيان كىردوۋە.

ئه گهر نمونه ی باوباپیرانی خو مان وه بگرین له م سهرده مه ی ئیستاماندا زۆر دواکه وتوو و نهزان بوون له بواری زانست و ته نانه ت ئایینشدا چ جای توانای داهیتان و پاشان باسی سهرده میک ده کهین له ژبانی حه زره تی ئیبراهیم که به هه زاران سال له نیاوانماندا هه یه.

ئه گهر ته ماشای ئایه ته که بکهین حه زره تی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام زۆر به توندی له گه لیاندا ئاخافتن ده کات، پێشتر بانگه وازی ده کردن پێویستی به نه رمونیانی بوو، به لام ئیستا پروو به پروو بوونه وه یه طهره فی به رانه بر به رگری له خواکه ی ده کات و به تکانی سهرده خات لیره دا، میتۆدی بانگه واز شکستی به رانه بر ده رده خات، ده بیت خاوه ن به لگه (ئارگو مینت) و وته ی به هیز بیت، چونکه خه لکی تر له و نیاوه دا گو یگره و ته ماشاکه ره، هه ر که موکو رتییه ک له تۆ ده بینیت وه کو خال بو طهره فی خاوه ناس هه ژمار ده کریت.

هه ربۆیه حه زره تی ئیبراهیم فه رمووی: به راستی ئیوه و باوو باپیرانتان له هه له و گومرایی سه رلیشتیایدا بوون.

ئیتاش هه روه کو سهرده می جاهیلییه تی ئیبراهیم به خه لکی ده لێن ئه وکاره ئه نجام مه ده حه راهه؟ به لام ئه و وه لامی ئه وه ده بیت ده لیت نا حه رام نییه، باوباپیرانه مان کردوو یانه بوچی حه رام نه بووه ئیستا تۆ حه رامی ده کهیت؟

لیره دا ده بیت بلێن راسته خو باوباپیرانیشت هه له بوون و تاوانبار بوون، جا ئه گهر به نه زانییه ئه واهیلن، که زانیویشیا نه په نا به خوا سه رگه ردان و مالتویرانی هه ردوو دنیان.

ئینجا که زانیان حه زره تی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام زۆر جدیه و ئایینه که ی خوی به راست ده زانیت و یه قینی هه یه، که وته پرسیار ناچار بوون هه لویتیان لاواز بوو، وتیان ئیبراهیم به راستی تۆ حه قت بو هیناوین یاخود گالته مان پیده کهیت، لیره دا ده رده که ویت که زمانی ئه وان هیمن تر بووه و خاوه نی به لگه و ئارگو مینتن ئه مان، هه ربۆیه خیرا ده سته جی حه زره تی ئیبراهیم فه رمووی: به لی خوی په روه ردگار ئه و په روه ردگارمه که به دیهینته ری ئه م گه ردوو نه یه، زاتی به رزی هیناویه بوون، منیش له سه ر ئه وه ئیمانم هه یه و شاهیدم له سه ری و له سه ر ئیوه ش.

ئیبراهیم شاهیدی له سه ر به دیهینته ری که و نه، که خوی تاک و ته نه یه، ئیمه ش لاسایی ئه و پیغه مبه ره ده که یه وه که ده لیت: (أشهد أن لا اله إلا الله) شاهیدی دان له سه ر ئیمان که بوونی یه کتای خوی په روه ردگار، سه رچاوه که ی چاو نییه، به لکو سه رچاوه که ی ئه قلّه که چاو ده بینیت و ئه قل سه رته تا په ی پیده بات، چونکه شاهید ده بیت ببینیت به چاو تا حاکم یان دادوه ره له هه ر

مهمله که تی شه شه م:

بواریکدا بیئت شاهیدی قبول بکات و وه ربیگریت، به لام ئەم گەردوونه به ناشکرا و راشکاوانه
ئەوێت نیشان دەدەن که دەستی خالقیکی پتووه دیاره.

بۆیه هه موو شاهیدی ئیمان دەدەین به یه کتاپه رستی خوی موته عال، بۆته شاهیدی که ره ها
بۆ ئیمانداران.

هاوه لیککی پیغه مبه ر به ناوی (أبو خزیمه) بینی که یه هوودیه که له گه ل پیغه مبه ری خوا
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کیشه ی دروست کردووه له سه ر درعی، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمووی: ئەوه
درعی منه، جووله که وتی: شاهیدت هه یه؟ پیغه مبه ری خوا فه رمووی: کت شاهیدیم بۆ ئەدات
که ئەو درعه من خاوه نیم، ئەبو خوزه یه م پاسته وخۆ وتی: من شاهیدی ئەدەم که ئەو درعه
پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خاوه نیه تی، پاشان پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمووی: زانیت ئەوه
درعی منه؟

ئەبو خوزه یه م وتی: پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ من بروات پێ دەکه م له لای جو بریله وه
وه حیت بۆ دیت و پیغه مبه ری خوات، ئیتر چۆن شاهیدی ناده م که تۆ خاوه نی ئەو درعه ی،
تۆ راستگوترین مرو فیت.

که واته شاهیدی دان له بواری ئیمانی پتووستی به بینین نییه، به لکو پتووستی به ئەقله، ئەگه ر
ئەقل ساغ و تەندروست بیئت ئەوه به دلنیا یه وه چاویش ساغ و تەندروست ده بیئت.

پاشان بۆ جو لاندنی ئەقلی ئەو خه لکه هه لسا به شکاندنی هه موو بته کان و ته شویکه ی دایه
دهستی بته گه وه که، که بینیان بته کان هه موویان شکاون ته نها گه وه که یان نه بیئت، زانییان
ئیه راهیم ئەو کاره ی کردووه، چونکه ئەو خۆی فه رموو بووی که پلانییک ده دار پزیت بۆ بته کانیان
به راستگویی قسه ی کردبوو، هه ربۆیه خوی موته عال به (صدیق) ناوی ده بات له قورئاندا.
بانگیان کرد وتیان تۆ وات کردووه له بته کانمان ئیه راهیم، نه ک له به ر ئەوه ی گومانیان هه بیئت
به لکو دلنیا بوون له نه نجامدانی کاره که له لایه ن هه زه رته ی ئیه راهیمه وه، به لام له شیوه ی
لیکو لینه وه دا (تحقیق) ئەویش بۆ گالته پیکردنیان و جو لاندنی بیرو هه زیان فه رمووی: ته شویکه
لای کیه ئەوه کردوویه تی، ده لپی پیرسن، ئەوان هه موو تووشی شوک بوون، به لام کویر بوونی
ئەقلیان وای کرد که مل بابه دن و بلین چۆن ئەوانه قسه ده که ن؟ ئەوانه بت و په یکه رن، هه یج
قسه و ده نگیان نییه.

ئیه راهیم فه رمووی: ئۆف له دهستی ئتووه، شتییک ده په رستن که نه ده توانن به رگری له خو یان
بکه ن، نه ده توانن قسه بکه ن.

ئینجا نه نجامی بینه قلی خوځان نشان ئه دات و ئه لیت: ئیوه شتیک ده پهرستن بیجگه له خوا هیچ ده سه لاتیکیان نییه و زیان و سوودیان هیچ نییه، ئه مه چوڼ ئه قلی و تیکه یشتنیکه هه تانه؟

که توانای ئه وه یان نه بوو به ئه قلی وه لای ئیبراهیم بده نه وه، هاواریان کرد بیسوتینن، له دواى ئه وه ی ئیبراهیمیان ده ستگیر کرد، گالته یان پێ کرد و له خوځیدا هه لده پهرین، ئه مه ش هه میسه پیشه ی ئه هلی جاهیلی کافر و گو مراه به که توانای وه لایان نه بوو ده که ونه قسه ی قوړ و گالته کردن به خه لکی خاوه ن ئه قلی، ته نانه ت توانای سوتاندنیشان نه بوو، خواى گه وره حه زره تی ئیبراهیم عَیْبَالَتَّه ی پاراست له ئاگره که.

پیشتر دیبه تی کردبوو له گه ل سه روکی ئیمپراتوریه تی کلدانی نه مروود، حوججه و به لگه ی به هیزی به رانه به به کاره ینا ئه ویشی ده مکوت کرد.

هیجهره ت له پیناوی خوا دا

هیجهره ت توخمیکی گرنگی ئیمانه و هه روه ها ئیسلامه، هه موو مرو فیک پتویستی به هیجهره ت کردن هه یه، ده شیت هیجهره ت له ناخی خودی مرو فیه وه ده ست پێ بکات، واته له خراپه کاری به ره و چاکه کاری، هیجهره ت له ناو دل و ده روونه وه بو چاکسازی ده کات.

پیغه مبه ر ئیبراهیم له دواى ئه وه ی لووط ئیمانی هینا به پیغه مبه ریه تی و شوینی به رنامه ی ئیسلامی حه نیف که وت، حه زره تی ئیبراهیم بریاری هیجهره تی دا که ئیتر به ولاتاندا و به شارو لادیکاندا و هه موو شوین و جیگاکاندا بگه ریت بو بانگه واز تا بتوانن زوړترین خه لک بانگیتشت بکه ن بو یه که تبه رستی، ﴿فَقَامَنَّ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ العنکبوت

واته: ئینجا لووط باوه ری پێ هینا، ئیبراهیم دواى ئه وه ی که نا ئومید بوو له قه ومه که ی وتی : به راستی من ئیتر کوچ ده که م بولای په روه ردگارم (بو ئه و شوینه ی که ئه و بوم دیاری ده کات) چوونکه به راستی ئه و زاتیکى زوړ به ده سه لات و دانا به.

هاتوو چو ی له ئیوانی ئه و جیگا و شارو ولاتانه دا هه روا شتیکى بێ هووده و بێ ئامانج نه بووه، به دلنیا ییه وه هه مووی ئاراسته ی وه حى له پشته وه بووه، هه مووی فه رمانی په روه ردگاری بووه.

له ډاډو وودا له باسي ژباني نيراهيم دا ناماژمان پيځرد که چووني يو ميسر هر هوکاري بانگه واز بووه، هيچرته خاتو و هاجه ريش هر فهرمانی خوايي بووه، هوکاره کهي نه ووهو که بانگه وازی په کتاپه رستي بلا وېکا ته وه، راسته له ناو دولي مه ککه جيگای حهره م له نيوان سه فا و مه روا ده که سي تيدا نه ژياوه، به لام به دنيايي وه چوارده وري نه و جيگايه خه لکي تيدا بووه ناوهداني نه و جيگايه له لايه ن نه و خانه واده وه هه روا شتيکي ناسان و سانا نيه، به لکو ناوهداني نه و جيگايه و هه لقوولاني ناوي زه مزه م يو کارناساني نه و خيژانه موباره که وه ده بوو له لايه ن خواي به روه ردگار وه...

ئەو ەش جىڭگاي بىروا نىيە كە ئىبراھىم پىڭخەمبەر لەو ىدا بەجىي ھىشتىيىتى و واى لىھىنابىيىتى، ھىچ سەرچاۋەيەي راستىمان لەبەردەستدا نىيە، پىڭگاشى تىنچاچىت خاۋىەك بەو ھەموو بەزەيى و مېھرەبانىيەۋە فەرمان بە پىڭخەمبەرەكەي بىكات كارىكى لەو شىۋەيە ئەنجام بدات، پاشان ھىچ ئامانچىكى لە بىشتەۋە نىيە بۆ مۇقابەتى و بەندابەتى.

به هه‌رحال ده‌شیت ماوه‌یه‌ک که وتبیتنه ناره‌حه‌تی به‌هوکاری بیتاوی، خوای گه‌وره زه‌مزه‌می بۆ هه‌لقوولاندن، به‌لام به‌وجودی هه‌زه‌تی ئیبراهیم له‌گه‌لیاندا، هه‌زه‌تی ئیبراهیم له‌نیوانی شام و حیزازدا له‌هاتوچۆی بانگه‌وازدا بووه، که له‌ داها‌تو‌ودا هه‌ردوو جیگا‌که ده‌بیته‌ سه‌رحاوه‌ی ناردنی وه‌حی خوای گه‌وره بۆ بی‌غمه‌ه‌ران به‌گشتی.

هاتنى ھۆزىك بۆ ئو ناوچە يە بە ناوى ھۆزى (جورھەم) لە ڤىنگاى بانگەوازى ئىبراھىمە ۋە بوو، پاشان ئىسماعىلى كورى كە لەداھاتودا باسى ژيانى جەنايان دەكە بن بەدوورودرژى.

شوینکه وتنی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام چیمان فیّرده کات؟

شوینکه وتنی ئیبراهیم سی خالی گرنګ فیزی ئوممه تی پیڅه مبه ری خوا ﷺ ده کات
که نه و سی خاله له هه موو ژباغماندا ری ده کات.

خالی یه کهم: بهرده وام بوون لهسه ر بانگه واز و دلسۆزی و جهخت کردنه وه لهسه ر که یاندنی ئهم ئاینه بو ئه وهی وهسیهتی ئه و بهتینه دی فهرمووی: خوایه که سائیک ههن بهرده وام: له لاری کردنی بهنده کانت، بویه مروفی موسلمان ده بیت خوین و گوشتی بو ئیسلام بیت، ههروه کو چۆن له جهنگی ئوحد دا دروشمیان بریتیبوو له خوین و گوشت ئاینه که مانه (لحمک و دمک هو دینک) ئه وه پپووسته یه کتیک بیت له سیفهتی بانگخواز، له ئیستادا یه ک لهسه ر سی زهوی خوی گه وه به راستی ناپهرستن، ئایا ئیمه توانیومانه ئه و بانگخوازه بین که هه زه رتی ئیراهیم داوای لنگردوین؟

خالی دووهم: پابه ندبوون به ئایینی خوای گه وره (فمن تبعني فأنه مني) مروّف ناتوانیت بانگخواز بیت هه تاکو خوای پابه ند نه بیت به ئایینه که یه وه، ناکریت من بانگخواز بم و به خه لکی بلیم نویتز بکه و پروژوو بگره و زه کات بده، به لام خوّم نه نجامی نه دهم، هه روه ها مروّفی بانگخواز ده بیت خاوه ن ئیخلاص و دلسۆزی بیت بو ناوبانگ کار نه کات له پیناوی ئایینه که یدا هه موو شتیک ببه خشیت و قوربانی بدات.

خالی سییه م: به رانه ر به خه لکی به به زه یی و نه رم و نیان بیت، هه لّبه ت ئه وانه که شاره زا نین و سه ریچی ده که ن و تاوانبارن، به لام دژایه تی ئایینی خوای گه وره ناکه ن (ومن عصاني فإنک غفور رحيم)، هه لّبه ته بو ئه و که سانه نییه که دژایه تی خوا و پیغه مبه ره که ی ده که ن، ئه وانه ی که گوڤه پانی جه نگیان گرت له موسلمانان ناکریت تو گولیان تیبگریت، ده بیت به زمانی خویان و کرداریان وه لام بدرینه وه.

به لام ئه وانه ی که خه لکی گشتی و هیچ نازان به حه رام و حه لّ و شاره زا نین له ئه حکام و بیروباوه ری ئیسلامی پیویسته زور به نه رم و نیانی له گه لیاندا به رخورد بکریت.

لیره دا ژایانی حه زره تی ئیبراهیم له گوّشه نیگای خودی خوای که تایبه ته به جه نابیان کوّتایی پی ده هتین، به لام سّ قوْناغی گرنگ له ژایاندا جارّی لامان ماوه باسی بکه ی، قوْناغی له گه لّ حه زره تی لووط و پاشان قوْناغی ژایانی حه زره تی ئیسماعیلی کوڤی و قوْناغی ژایانی حه زره تی ئیسه اقی کوڤی، ئه م سّ ته وهره به شیک تر له ژایانی ئه م پیغه مبه ره عه زیزه گه وره یه که باوکی هه موو پیغه مبه رانه پروون ده یته وه، له ئه نجامی باسکردنی ئه و سّ پیغه مبه ره ی ترده سه لامی خوا له هه موویان بیت، که واته لیره دا ژایانی به جی ده هتیلین و پرووده که یه نه ژایانی ئیسماعیلی کوڤی که ئه ویش به یه کیک له پیغه مبه رانی سه ره تا هه ژمار ده کریت و مهمله که تیکی نوّ بو ژایانی ئیسماعل عَلَيْهِ السَّلَام و باوکی به ریزی له م کتیه دا بونیاد ده نین.

مەملەكەتىيىغەمبەرەن:

رودوداوهكانى ژيانىيىغەمبەر ئىسماعىل ﷺ

ناوىيىغەمبەر ئىسماعىل ۱۲ جار لەقورئانداھاتووه.

رودوداوهكانى ژيانى حەزرەتى ئىسماعىل زۆرىك لەپەھەندەكانى ديار نىيە، يان ئەوئەيەكە دووبارەيە لەژيانىيىغەمبەرەنى تردا، لەوانەيەبەم ھۆكارەبىت خەوى پەرورەدگار بۆيەس نەکردبىتەن لەقورئانىيەرۆزدا، بەلامپەھەندەگرنەكانى ژيانى لەگەل باوكى بەپىزى حەزرەتى ئىبراھىم دا بۆمان ئاشكرا و پروون بۆتەو.

ئىبراھىم خاوەنى دوو كور بوو ھەردووکیان يىغەمبەر بوون، ئىسماعىل يەكەم كورپەتى وەكو كورد دەلتەت: نۆبەرەيەتى لەخاتوو ھاجەر، ئىسماعىل برايەكى تری بەناوى ئىسحاق ھەبوو، ئەويش لاينە زۆر گرنەكانى ژيانى ئاشكرا نىيە، ھەر پىدەچىت ئەمەش بەھۆكارى ئەوئەيەكە بىت كەبانگەوازیيىغەمبەرەن لەيەك دەچن، زۆرىك لەپەھەندەكانى ژيانى بۆس نەكراو، بەلام لەم دوو برايەيىغەمبەرەستانتىك ھاتۆتە دى، بەتايەت لەئىسحاق كەيىغەمبەرەنى بەنى ئىسرائىل لەوئەو سەرچاوەيان گرتوو سەلامى خوا لەھەموويان بىت.

لەدەوى لافاوتىكى زۆر لەنيو دەورگەي عەرەبى، جىگايەك بەناوى بەنداوى (مىئەب) دەروخت و زۆرىك لەناوچەنشەنەكانى عەرەب لەولاتى يەمەن بۆلە دەكەن بەناو نيودەورگەي عەرەبىدا، عەرەبىش گەلىكى زۆر بوون لەو ناوچەيەدا، حەزرەتى ئىبراھىم فەرمانى پىكرا كە پروو لەو ناوچەيەبكات، پىشتر ئىبراھىم ﷺ لەبانگەوازی بۆلەكردنەوئەي پەكتاپەرستى دابوو، لەعىراق و ناوچەي سورىاي ئەمرو بانگەوازی دەكرد، پاشان بەرەو فەلەستىن و ولاتى مىسر ھىجرەتى كەرد، ھەر بەھۆكارى بانگەواز و بۆلەكردنەوئەي خواپەرستى، ئەوانەي كە دەلتەن: بەھۆكارى قات و قى و وشكە سالى كۆچى كروو بۆمىسر ھىچ بەلگەيەك لەبەردەستدانىيە، تەنھا گرىمانىكە و ھىچى تر، بەلام كۆچەكانى تری لەئوروو بۆبابل و لەبابلەو بۆ ناوچەكانى نەبەنەواو حەرەن و پاشان حەلەب و ناوچەي شام لەفەلەستىن ئەمرودا و ھەمووى بەھۆكارى بانگەواز بوو، ئەي بۆچى چوونى بۆمىسر بۆ بانگەواز نەبووبىت؟ لەكاتىكدا زۆرىشى تىدا نەماوئەو و خىرا گەراوئەو بۆ شام، خو ئەگەر لەبەر قات و قى و وشكە سالى بوايە دەبوو زياتر مەننەتەو، لەكاتىكدا زۆرىيە سەرچاوە مۆزوويەكان دەلتەن: ئىبراھىم ﷺ بازگەلىكى دەولەمەند و خاوەنى مەرۇمالاتى زۆر بوو، ھەرەوھا چوونى بۆ

مىسر بەھەمانشېۋە بۇ بىلاۋكردنەۋەي يەكتاپەرسى بوۋە، ھەۋلى داۋە بانگەۋازەكەي بگاۋتە ھەموو جىگىگان، ھەر لەۋ كاتەدا ئاشنا دەبىت بە خاتوو ھاجەر، جا ئەۋەي كە لە تەۋرات سفرى تەكۋىن دا ھاتوۋە باسى جارىيە و خزمەتكار بوۋنى خاتوو ھاجەر دەكات، شېۋەي دەمارگىرى يەھۇدى پىۋە ديارە و پىناچىت پرووداۋەكان كە باسكراۋە بە شېۋەيەكى ورد لەۋىدا باس كرابىت.

ۋەكو ئەۋەي خۋاى گەۋرە باسى كىردوۋە لای ھەموۋان ئاشكرايە خۋاى گەۋرە دەفەرموتت: يەھود دەستكارى تەۋراتيان كىردوۋە و جىگا گۆرۈكى زۆريان بە وشەكان كىردوۋە، بە ئارەزوۋى خۋيان نوسىۋو يانەتەۋە. ھىنانى خاتوو ھاجەر و خستەۋەي مندال لەۋ خاۋە بەرپىزە بە فەرمانى خۋايە، نەك فەرمانى خىزانەكەي خاتوو سارا، چونكە پۇلى ۋەچە خستەۋە لەۋا پىغەمبەراندە خۋاى گەۋرە بىرارى لەسەر دەدات، نەك سارا خاتوۋنى خىزانى، بەھەر حال خاتوو ھاجەر بوۋە خىزانى و كۆرۈكى لىي بوۋ بەناۋى ئىسماعىل.

دەگەپىننەۋە بۇ ناۋجەرگەي مېژوو، لەۋ سەردەمەدا (بىزەنتىن) سەرەتاي دامەزراندنى يەكەم دەۋلەتيان بوۋ، بەناۋچەكانى كەنارى دەرياي ناۋەپراست پەلوپۇى ھاۋىشتبوۋ، لە نىۋەدوۋرگەي عەرەبىش كۆمەلگە عەرەبىيەكان بەھۆكارى لافاۋ لەناۋچەي ۋلاتى يەمەن پىرژوبلاۋ بوۋنەۋە، يۇنان كە بە گرىك ناسراۋە، ياخود بە (بىزەنتىنەي يەكەم) كەناۋى خۋاى گەۋرەي ئەۋان بوۋە، دۋايى ناۋى بىزەنتىن لە پاشاكانيان دەنتىن و ناۋى خۋاكەيان دەگۆرپىت بۇ ئاپۇلۇ و زىوس و ژوپىتەر.

ھەزەرەتى ئىبراھىم ۋەكو كارى پىكخستى بىلاۋكردنەۋەي يەكتاپەرسى و ئايىنى ھەنىفى ئىسلام، لوط عَلَيْهِ السَّلَام لەناۋ ناۋچەكانى بىندەستى يۇنان بانگەۋاز دەكات، ئىسماعىلىش لەناۋ عەرەب، ئىسحاق لە شام و دۋايىش بەھۆكارى يوسف دەچنە مىسر، زۆرىك دەلېن كە گۋايە يەكېك لە پادشا و دەسەلاتدارەكانى ئەۋ دەمە لەۋلاتى مىسر بەناۋى (ھىكۇس) دەبىت، ھەرچەندە (ھىكۇس) لە سەردەمى ئىبراھىم دا بە دوۋرى دەگرم، بەلام دەشېت ۋابىت لەۋانەيە چەند ھىكۇس-يىك ھەبوۋىت بە ژمارە جياكراپىتنەۋە ۋەكو ھىكۇس ۱، ۲ و ۳...ھتد.

خۋاى گەۋرە فەرمانى كىرد بە ئىبراھىم كە بىنەۋبارگەي لەناۋچەي نىۋە دوۋرگەي عەرەبى بخات لە ناۋ دۆلى مەككە و سەرلەنۋى كەعبە دروست بىكاتەۋە لەكاتى چوۋنى بۇ مەككە، ماۋەيەك لەۋ جىگايەدا مايەۋە كەعبەي بە بەرد و كەلەك بەرز كىردەۋە ۋەكو قۇناغى يەكەم، پاشان ناۋچەكە كە تىيدا مانەۋە زىاد يان زۆر بى ئاۋ بوۋ، ئەمەش ۋاى كىرد كە داىكى ئىسماعىل بە ھەلەداۋان لەنتىۋان تەپى سەفا و مەرۋادا ھاتوۋچۇ بىكات بگەرپىت و بىروانىت، بەلكو كارۋانىك ياخود خەللىك لەۋ ناۋچەيەدا بەدى بىكات، تا داۋاى زاد و ئاۋيان لىيكات، لەۋكاتەدا

حه‌زهره‌تی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام دوعا ده‌کات و ده‌فه‌رمووت: ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ (٢٣٧) ئیبراهیم

واته: په‌روه‌ردگارا به‌راستی من هه‌ندی له وه‌چه و خه‌زانم له دۆلێکی وشکی بن کشتوکالدای جێنشین کردوو، له‌پال ماله‌ پیرۆزه‌که‌تدا، له‌ پال (بیت الحرام) دا، په‌روه‌ردگارا، بۆیه‌ لێره‌ نیشته‌جیم کردن تا به‌چاکی نوێژو خواپه‌رستی ته‌نجام بده‌ن، جاداواکارم دلی هه‌ندیک له‌و خه‌لکه‌ که‌مه‌ندکیش بکه‌یت بۆ لایان و له‌ رزق و پۆزی جو‌راو جو‌ر به‌هره‌مه‌ندیان بکه‌یت، بۆ ته‌وه‌ی سوپاسگوزاری بکه‌ن.

خوای په‌روه‌ردگار ئاوی زه‌مه‌می هه‌لقوولاند له‌بن قاچی هه‌زهره‌تی ئیسماعیل، ئاوی زه‌مه‌م بووه‌ ئاوه‌دانی بۆ دۆلی مه‌که‌که‌ و ته‌و کۆچه‌ره‌وانه‌ی عه‌ره‌ب که‌ زانیان له‌و جێگایه‌دا ئاو هه‌یه‌، ته‌وانیش مانه‌وه‌ هه‌لبه‌ت ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام له‌گه‌ڵ هاتنی بۆ ته‌و جێگایه‌ ده‌شیت ولāغ و وشتر و مه‌پوماڵاتی پێ بوو، چونکه‌ ناکریت پێگایه‌کی چه‌ند مانگی نیوان شام و نیوه‌دووورگی عه‌ره‌بیدا بن وشتر و مه‌پوماڵات هاتووچۆی کردی، هه‌ر ته‌و ئاوه‌ش بووه‌ هوکاري ژیا‌نی ته‌و خانه‌واده‌یه‌ له‌گه‌ڵ ته‌و مه‌پوماڵاته‌ و مانه‌وه‌ی ته‌و عه‌ره‌به‌ کۆچه‌ره‌وانه‌ له‌ویدا نیشته‌جێ بین و ئینجا هه‌زهره‌تی ئیبراهیم هه‌ر خه‌ریکی بانگه‌واز و بلاوکردنه‌وه‌ی ئایینی خوايه‌ تا ته‌و کاته‌ی ئیسماعیل گه‌وره‌ ده‌بیت و به‌یه‌که‌وه‌ بناغه‌ی که‌عه‌ب ده‌ده‌پێژنه‌وه‌ و دیواری به‌رز ده‌که‌نه‌وه‌، ته‌و جێگایه‌ ده‌بیته‌ شوینی چه‌جی خه‌لکی و خه‌لکی زۆر به‌هوکاری مالی خوا له‌و ناوچه‌دا کۆده‌بنه‌وه‌ و بزووتنه‌وه‌ی بازرگانی و پاشان بۆ پاراستنی ته‌و بزووتنه‌وه‌ بازرگانییه‌ مانگه‌ قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کان داده‌مه‌زریت، له‌ سه‌رده‌می ئیسماعیله‌وه‌ چونکه‌ به‌هوکاری ته‌وه‌ی ناوچه‌که‌ بن بازرگانی و کشتوکال بوو، خه‌لکی ته‌و نیوه‌دووورگیه‌ له‌سه‌ر پاو و پروت ده‌ژیان، له‌مانگی حه‌رام دا وه‌کو ناسراوه‌ به‌ (ئیلاف) بازرگانی خویان ده‌کرد پاشان هو‌زی جو‌ره‌هم زۆر پێزی دایکی ئیسماعیل و خودی ئیسماعیل-یان ده‌گرت له‌ نه‌بوونی ئیبراهیم دا مه‌پوماڵاتیان بۆ ده‌له‌وه‌راندن و ئاگیان له‌وان ده‌بوو له‌به‌رانبه‌ریدا ته‌وانیش سوودی‌ان له‌ ئاوی زه‌مه‌م وه‌رده‌گرت، به‌م شیوه‌یه‌ ژیا‌نیان له‌وناوچه‌یه‌دا ده‌پو‌شیت، له‌دوای داواکردنی خوای گه‌وره‌ له‌ ئیبراهیم که‌ بانگه‌وازی حه‌ج بکات، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت:

﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ وَأَذِنَ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ (الحج

واته: (ئە ی پیغه مبه ر صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمْ به یاد بیئە) کاتیک شوینی که عبه مان دیاری کرد بۆ ئیبراهیم (دوای تەواو بوونی، فەرمانمان پێدا) که هیچ جوړە هاوہ لیکم بۆ بریار نە دەیت و (بیکە بە بنکە ی بە کخواناسی) و مالی من پاک بکەرەوہ بۆ ئەوانە ی بە دەو ریدا دە سوړنەوہ، یاخود بە پیوہ یان لە کړنووش و سوژدە بردندان ﴿﴾ جا بانگی خە لکی بکە و جار بدە لە ناویاندا با بێن بۆ حەج، ئەوانیش بە پیادە دین بە دەم بانگەوازە کە تەوہ، یان بە سواری (ئەو و شترانە ی که دووری ماوہ کە) لاوازی کردوون و لە ھەموو رێگە یەکی دوورەوہ ھەر دین ﴿﴾

ئیتەر بووہ فەرز بە سەر ھەموو ئیمانداریک که حەج بکەن و بڕۆنە ئەو جیگایە، ئەوہ یە کەم جیگا و مالی خوا یە که شایستە ی ئەوہ یە حەجی تیدا بکریت.

جا ئیتەر بووہ دروشم و لە ناو خە لکیدا بۆ بوو یەوہ بانگەوازی ئیبراهیم لە دنیا دا ناو ناو بانگی دەر کرد و خە لکی زۆر شوینی ئایینە کە ی کەوت، خوا ی گەورە دە فەر مویت:

﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ ءَامِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٣٨﴾﴾ آل عمران

واته: بە پراستی یە کەم خانە و مال و مەنز لگایە ک که بۆ خە لکی دانرا لە سەر زەوی (بۆ خوا پەرستی) ئەوہ یە که لە مە ککە دا بە که هیدایەت و رێنمویی بە خەشە بۆ ھەموو خە لکی جیھان ﴿﴾ (لە کە عبه دا) نیشانە و بە لگە ی زۆر و ئاشکرای تیا بە، شوینی تاییە تی خوا بە رستی ئیبراهیمی لێ بە، ئەوہ ی بچیتە ناوی ئەمین و ئاسوودە یە لە ھەموو دە ستر ژێ یە ک. خوا ی گەورە لە سەر خە لکی بریاری داوہ حەج و سەردانی (بیت، کە عبه) بە تاییەت ئەوانە ی که توانای (دارایی) یان ھە یەو (تەندروستی یان باشە)، جا ئەوہ ی که باوہ پری نییە حەق پۆشە، ئەوہ با بزائیت که خوا بێ نیازە لە ھەموو خە لکان (پێویستی بە چاکە و پەرستی که س نییە) ﴿﴾

سەربیرینی ئیسماعیل عَلَیْہِ السَّلَامْ

پایە ک ھە یە که لاوازە و زۆر یک لە میژوون و نوسان باسیان کردووە که ئەو دە مە لە ناو خە لکیدا باو بووہ، که یە کەم مندالیان بکەنە قوربانی لە پیناوی خوا ی گەورە دا که ئە مەش لە سەر دە می زوحاکی خوێن رێژوہ ھاتووہ که ئەو مندالانی خە لکی دە کردە قوربانی بۆ دە رخوا رددانی مارە کانی، ئەم ھۆکارە بوو بووہ کلتور لە ناو خە لکیدا و بە تاییەت لە خاکی عەرەب دا، ئیبراهیم

ئەو کارە ی ئەنجام دا لەگەڵ ئیسماعیل دا بۆ ئەوەی لەو کارە عەرەب پرزگار بکات و فیدیە ی سەرپرینی مندالەکانیان بوو قوربانی بە گوشتی ئاژەلەن، تا خەڵکی سوودی لێ وەرەبگرن و واز لەو کارە چەپەلە بهێنن.

هەرچەندە ئەم رایە لە میژوودا بوونی هەبە و لاواژە لەرووی سەردی میژووویەو، بەلام تا رادەیهکی زۆر ڕینگای تێدەچێت و جینگای باوەره.

هەرچەندە دەلێن ئیسحاق، بەلام راست نییه چونکە دوا ی ئیسحاق راستەوخۆ باسی یەعقوب هاتوو، ئەمەش گونجاو نییه بۆ سەرپرینی ئیسحاق، پاشان بەدوا ی ئەو پرووداوەدا خوا ی گەوره دەفەرمویت: لەباسی ئەو پرووداوەدا،

﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٤﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَٰأَبُوبَاقْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥﴾ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٦﴾ وَنَدَيْنَاهُ أَنْ يَٰإِبْرَاهِيمُ ﴿١٧﴾ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٨﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿١٩﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿٢٠﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٢١﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٢٢﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٥﴾ وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمَنْ دُرِّيَّتُهُمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿٢٦﴾﴾ الصافات

واتە: (ئینجا ئیبراهیم) وتی: من ئێتر دەپۆم بۆلای پەروەردگارم (دەمەوێت هەر ئەو بپەرستم)، ئەو هیدایەت و ڕێنموونیم دەکات ﴿١٣﴾ (بەتەنیا کۆچی کرد قەومی نالەباری بەجێهێشت، لەو ڕینگەو بانەدا داوا ی لەخوا کرد) لە صالح و چاکانم پێ ببەخشە ﴿١٤﴾ ئێمەش مژدە ی منالێکی حەلیم و خۆگرو (ژیرمان) پێ بەخشی کە (ئیسماعیل) ه ﴿١٥﴾ کاتیک کە ئەو منالە کەوتەدەرو مال لەگەڵیا (بەیانیهک پێی وت) کوپم، کوپری شیرینم من لە خەودا بینومه کە تۆ سەردەبرم، تۆ دەلێی چی؟ رات چۆنە؟! (کوپری چاک و خواناس و خۆگر بە زمانی شیرین) وتی: بابە گیان هەر فەرمانتیک پێ دراوه جێبەجێ بکە، دەمبینی ئەگەر خوا حەزبکات، خوا بیهوێت لە ئارامگران دەبم ﴿١٦﴾ کاتیک کە هەردووکیان تەسلیمی (فەرمانی پەروەردگار) بوون ئیبراهیم، بە پروودا (ئیسماعیل) ی خستە سەر خاک (بۆ ئەوەی سەری بپێت) ﴿١٧﴾ بانگمان لێکرد کە: ئە ی (ئیبراهیم) ﴿١٨﴾ بیکومان خەوێکەت راست بوو هاتە دی، ئێمە هەر ئاوا پاداشتی چاکەکاران

ده دینه وه (له تاقیکردنه وه کاندای سهریان ده خهین) ۱۱ به پراستی ئاله مه دا تاقیکردنه وه یه کی
 ئاشکراو سهر سوریه تهر هه یه ۱۲ تیمه قوچیکه گه وره مان کرده قوربانی (ئیسماعیل تا له جیاتی
 نه ودا سهری بیریت) ۱۳ له ناو گه لان و نه وه کانی داهاتوو دا ناوی (ئیراهیم) مان هیشته وه (به
 ریزو سهره ریه وه) ۱۴ سلاو و دروود و ریز له سهر ئیراهیم ۱۵ تیمه به و شیوه یه پاداشتی
 چاکه کاران ده دینه وه ۱۶ به پراستی ئه میش له بهنده ئیمانداره کانی تیمه یه ۱۷ مژده ی هاتنه
 دنیای (ئیسحاق) یشمان پی به خشی که ئه ویش پیغه مبه ریکه له چاکان ۱۸ خیر و به ره که تمان
 پژاند به سهر ئیراهیم و به سهر ئیسحاق دا و له نه وه ی هه ردووکیان، واته (ئیسماعیل و
 ئیسحاق)، چاکان و باشان و سته مکارانی ئاشکراش هاته دنیاوه ۱۹.

ئه گهرچی رای جیاواز هه یه له سهر ئه وه ی ئیسماعیل بووه یاخود ئیسحاق، به لام لای ئه هلی
 ئیسلام ئه وه به کلا بووه ته وه که ئیسماعیل-ه و کورای زانایانی له سهر دروست بووه.

به هه رحال له دوای ئه وه ی که پرۆسه که پرووی نه داو خوای گه وره گۆری بو ئاژه ل فیدیه ی
 درا، هه زهره تی ئیراهیم مه پیکه کرده قوربانی، ئه وانه ی که ده لێن مه ره که له ئاسمانه وه هاتوو،
 هیچ به لگه ی پاست و دروست نییه، به لکو له پاستیدا گرنگ نییه مه ره که له ئاسمانه وه بیته
 یان زهوی، بنه ره تی موعجیزه که له پازیبوونی باوک و کوپه که دایه نه ک مه ره که، چونکه مه ره که
 ده شیت له مه رو مالاتی ئیراهیم بیت.

فه رموو ده شمان هه یه که سه نه دی راسته که ئه و به رانه تا سه رده می پیغه مبه ر ﷺ،
 شاخی به رانه که له ناو که عبه دا بووه، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانی کردوو به فریدانی
 بو ئه وه ی موسلمانان سه رقāl نه کات له کاتی نوێژدا، ئه م فه رموو ده یه ش زیاتر یه قینمان ئه دات
 که ئه وه ی ویستراوه سه ربیریت ئیسماعیل بووه نه ک ئیسحاق، چونکه ئیسحاق له شام بووه.

ئه وه ی لێره دا گرنگه باسی بکه ی موعجیزه ی پازی بوونی ئیسماعیل و ئه نجامدانی کاره که
 بووه له لایه ن ئیراهیم-ه وه که خوای په روهر دگار به گه وره ترین موصیبه ت و به لا ناوی بردوووه:
 ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلْتُؤُا الْمُبِينُ﴾ (الصافات)

واته: ئه مه به پراستی تاقیکردنه وه یه کی زۆر ئاشکرا بوو بو ئیراهیم و ئیسماعیل (علیهما
 الصلوة والسلام)، له و تاقیکردنه وه یه دا سه رکه وتن و ناجیح بوون.

ئهم خۆراگرییهی ئیسماعیل بووه هۆکاری ئهوهی که راستگویی له باوکی وهربگریت و بگاته پلهی پێغه مبه رایه تی، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۝ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝﴾ مریم

واته: له کتیبی (قورئاندا) باسی ئیسماعیل بکه، به راستی ئه و له به ئین و په یمانه کانیدا راستگو بوو، ئه و پێغه مبه رو فرستاده ش بوو ۝ (ئیسماعیل) هه می شه و به رده وام، فهرمانی ده دا به خیزانی و خزمانی، که نوێزه کانیا ن (به ریکو پێکی و له کاتی خۆیدا) ئه نجام به دن، زه کاتیش فهرامۆش نه که ن، ئه و لای په روهردگاری شایسته ی ریزو په زامه نندی بوو ۝

ههروهها ده فهرمویت:

﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ ۝ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۝ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ۝ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ۝ وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ۝ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ۝﴾ ص

واته: ئه ی پێغه مبه ر ﷺ باس و یادی به نده به ریزه کامان ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقوب بکه، هه موویان ده ستیکی بالایان هه بوو له گه یاندنی ئایینی خوادا، ده ستیکی بالایان هه بوو له چاکه و چاکه کاریدا، ههروهها به رچاو روونی و شاره زایی ته وایان هه بوو له هه موو روویه که وه ۝ ئیمه به راستی کردمانن به به نده یه کی تایبه تی خۆمان به هوێ سیفه تی دنیانه ویستی که ئه ویش یاده وه ری پوژی قیامه ته ۝ به راستی ئه وانه لای ئیمه له و که سانه ن که هه لمان بژاردوون و په سه ندمان کردوون ۝ ههروهها باس و یادی -اسماعیل و الیسع و ذوالکفل- یشیان بو بکه که هه ریه کی که له وانه له هه لبژارده و په سه ندرکراوه کانن ۝

ئیسماعیل عَلَيْهِ السَّلَام له ناو خاکی پیروزی مه که ده دایه وه، له وێ بانگه وازی ده کرد و خیزانی له عهره ب دروست کرد و ناوی عهره بی موسعه ب له وه وه سه رچاوه ی گرتوه.

میوانداری ئیبراهیم له لایه ن خیزانی ئیسماعیل-هوه عَیْهَٱٱٱٱ

له سه رچاوه میژوو یه کاندایا هاتوو هه که گوایه ئیبراهیم سه ردانای مالی ئیسماعیل ده کات و خیزانه که ی به باشی به ده مه یه وه ناچیت و ده لیت میوان رانا گرین و که سمان له مال نییه، پاشان ئیبراهیم پرسیری حال و گوزه رانیان ده کات نه ویش ده لیت: حالو گوزه رانمان زور خراپه و هیچمان نییه و هاوسه ره که شم چوو به پراو، ئیبراهیم ده لیت: که ها ته وه سلای منی پی رابه یه نه و پی بلای ده رگای ماله که ی بگوریت!

کاتیک ئیسماعیل عَیْهَٱٱٱٱ ها ته وه باسی میوانه که ی بو گپراهیه وه، ئیسماعیل ده سته جی هه لسا و وتی نه وه باو کم بووه داوای لیکردووم تو ته لاق بده م له بهر چا و چنۆکی و به خلیت، ئیسماعیل-یش لیتی جیا بوویه وه پاش ماوه یه کی تر ئیبراهیم گه پراهیه وه بو مه ککه، ئیسماعیل-ی به هه مان شیوه له پراو بوو خیزانی نوئی پیکه یتابوو، ئیبراهیم پی وت: میوان پاده گرن؟

نه ویش خوشحالی خوئی ده ربیری و به خیره اتنی کرد، پاشان ئیبراهیم پرسیری حالو گوزه رانیان کرد، نه ویش به پیچه وانه ی خیزانی رابردووی ئیسماعیل وه لامی دایه وه که زور خوش گوزه رانن، ئینجا ئیبراهیم داوای لیکرد که سلای من بگه یه نه هاوسه ره که ت و پی بلای که ده رگای ماله که ی به هیژه با ناگاداری بیت!

له ریوایه تدا ها ته وه که به سارا خاتوونی وتوو نایان بینم ته نها سه ردانایان ده که م، له گه پراهیه ی ئیسماعیل دا خیزانی پرو دایه وه که ی بو گپراهیه وه نه ویش وتی: نه وه باو کمه ناگاداری کردومه ته وه که ناگام له تو بیت و هه رگیز له گه لت جیا نه مه وه، نه م پرو دایه پیناچیت راستی بیت و له پروی میتۆلوجیه وه داریژراوه و زور خه یالی دیاره! پاشان ده لیت به بوئی زانی باو کیتی!

چونکه ئیبراهیم بروات بولای ئیسماعیلی کوری نه وه هه موو ریگایه بپریت نه وه نه ده خه م سارد نییه کوره جگه رگۆشه پیغه مبه ره که ی نه بینیت!

هه روا به ئاسانی دوو جار چاوه پری کوره که ی نه کات تا له پراو ده گه ریته وه، نه مه ش پیده چیت له خه یال خه یالتر بیت، ئیبراهیم نه وه نه ده پیاویکی لاواز نه بووه گو یگر بیت بو خیزانی، کاری زولمی پی بکات، پیغه مبه ران زولم قبول ناکه ن، سارا خاتوونیش شتی و نالیت.

کۆی گشتی باس

باسی ژيانی ئيسماعيل عَیْیَالَهُمْ و ئیبراهیمی باوکی پەيوه‌ندی ته‌واوی هه‌یه به‌سه‌ر هه‌موو تاکیکی موسلمان، حیکمه‌ت و وانە‌ی لی فێربوون له‌م پرووداوو ئەوه‌یه تۆ ئامادده‌یت چ قوربانیه‌کی بده‌یت له‌ پێناوی خ‌وای په‌روه‌ردگارا؟ ئایا ئامادده‌ی قوربانی بده‌یت له‌ پێناوی ئایینی ئیسلام، ته‌نها قوربانی سه‌ربرینی ئازە‌ڵ نییه‌ و گو‌شته‌که‌ی به‌سه‌ر ما‌ڵه‌ دراوسێ دا دابه‌ش بکه‌ین، راسته‌ ئە‌ویش کاریکی گرنگه‌ و له‌ خانه‌ی قوربانی دایه‌، به‌لام تۆ ئیماندار و قوربانیه‌که‌ت چیه‌ بۆ خزمه‌تی ئە‌م ئیسلامه‌ و بانگه‌وازه‌که‌.

گومان له‌وه‌دا نییه‌ که‌ قوربانی دان هه‌روا ئاسان نییه‌، مرۆ‌فی خواناس و د‌ل‌سۆز و ساغ و ئیمان کاملی ده‌و‌یت، قوربانی دان ئازار و ئە‌شکه‌نجه‌ی له‌ خو‌گرتوووه‌، پیاوی جوامیر ئافره‌تی سوارچاکی ده‌و‌یت، قوربانی دان له‌ خو‌بردوویی و کات ته‌رخان کردنی ده‌و‌یت، قوربانی دان پله‌ی مرۆ‌ف به‌رز ده‌کاته‌وه‌ بۆ پله‌ به‌رزه‌کانی به‌هه‌شت، ئە‌گه‌ر لی‌وردبوونه‌وه‌ بکه‌ین له‌ قوربانی دانی ئیبراهیم و ئيسماعيل-ی کوری (عليهم السلام) گه‌وره‌ترین موعجیزه‌ ده‌بینین، باوکی ته‌سلیم ده‌ی‌ت بۆ په‌زاهمه‌ندی خ‌وای په‌روه‌ردگار و کو‌ری‌کیش هێنده‌ی باوکی په‌زاهمه‌ندی ده‌رده‌بر‌یت بۆ سه‌ربرینی له‌ پێناوی خ‌وادا، به‌لام ئە‌و دوو مرۆ‌قه‌ خاوه‌نی هه‌ست و سۆز و هه‌موو سرووشتیکی مرۆ‌یین، به‌لام فه‌رمانی خ‌وای موته‌عال و پابه‌ندبوونیان به‌ خو‌شه‌ویستی خوا و فه‌رمانه‌کانی ده‌ی‌ته‌ هۆکاری دروستبوونی موعجیزه‌، موعجیزه‌که‌شی له‌و کاره‌دایه‌ که‌ ده‌یانویست ئە‌نجامی بدن، ئە‌وان هه‌ول‌ی راستی خ‌ویان داو راستگو‌ بوون له‌ ئە‌نجامدانی کاره‌که‌دا، دراما نه‌بوو به‌لکو راستی و حه‌ق بوو، به‌د‌ل‌نیاپه‌وه‌ خ‌وای گه‌وره‌ش میه‌ره‌بان‌ه‌ خاوه‌ن به‌زه‌یی په‌حمی په‌هایه‌ چۆن کاری وا ده‌ه‌ی‌ل‌یت ئە‌نجام‌بر‌یت، بۆیه له‌ جێگای قوربانی ئيسماعيل به‌رانی‌ک کرایه‌ قوربانی که‌ هه‌ژاران سوود له‌ خ‌واردنی گو‌شته‌که‌ وه‌ر‌ب‌گر‌یت، خ‌وای گه‌وره‌ش زو‌لم قبول ناکات و له‌سه‌ر زاتی به‌رزی خ‌ۆی زو‌لمی حه‌رام کردوووه‌، زو‌لمیش له‌که‌س ناکات من‌دالی خ‌ۆی بکاته‌ قوربانی له‌ پێناوی خ‌وادا به‌سه‌ر برین به‌ده‌ستی باوکی!

حه‌زه‌رتی ئيسماعيل عَیْیَالَهُمْ وه‌کو هه‌موو پێغه‌مبه‌رانی تر ژيانی له‌ بانگه‌واز و خواناسی فێرکاریدا بوو، له‌نه‌وه‌ی ئيسماعيل عَیْیَالَهُمْ هه‌یچ پێغه‌مبه‌ری‌ک نه‌هاتوو به‌جگه‌ له‌ محمد کوری عه‌بدو‌ل‌لا کوری عه‌بدو‌لموته‌ل‌یب ﷺ که‌ ئیمامی هه‌موو پێغه‌مبه‌رانه‌ و کو‌تا پێغه‌مبه‌ری ئاخ‌ر زه‌مانه ﷺ.

ئە‌وه‌ی که‌ گرنگه‌ له‌م باسه‌دا ئاماژه‌ی بۆ بکه‌ین ئە‌وه‌یه که‌ بنه‌مای شارستانی‌ه‌تی و ژیا‌ری ئومه‌تی محمد ﷺ ده‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه‌ سه‌ر پێغه‌مبه‌ر ئيسماعيل و ئیبراهیمی باوکی (عليهم السلام)، ژيانی پێغه‌مبه‌ران ئە‌وه‌ی که‌ بۆمان باسکراوه‌ وه‌کو ده‌نکی ملوانکه‌ وایه‌، هه‌موو

به یوه ندى هه یه به یه که وه نه گهر په تی ملوانکه که پچرا هه موو ده نکه مرواریه کان جیاده بڼه وه نه و په تەش خودی دینه که یه هوښیویه تیه وه، باسکردنی ناوی زه مزهم له م باسه دا و هوکاري موباره کی ده گه پښته وه بو باسکردنی نه وه کی که مروځی موسلمان بو هه ر نیه تیک بیخواته وه، چ شیفه به خش بیت یاخود نیه تی تر بیت، وه کو وهرگرتنی زانست و ته قوا، خوی گه وره ده بیه خشیت. هه روه ها پیکهاته ی ناوی زه مزهم له هه موو ناوه کانی تر جیاوازتره له تام و پاشان له هیز و وهرگرتنی ټینره چی بو لاشه ی مروځ، خوی گه وره باسی کو مه له هه لویتستیک ده کات که حه زره تی ئیراهیمی پندا تپه پری که سه رکه وتوو بوو له هه لویتسته کانیدا که له قورئان دا به وشه (که لیمه) هاتوو یاخود به واتای (فأتمهن) هه ر هوکاري نه و کو مه له و ویتستگه یه بوو که هه لویتستی ته وه کول به خوا بوو، خوی گه وره ئیمامه تی پیبه خشی، نه م ئیمامه ته ش له خو ی و نه وه کانیدا.

له نه وه ی ئیسماعیل عَلَيْهِ السَّلَام بیجگه پیغه مبه‌ری ئازیز هیچ پیغه مبه‌ریکی تر نه هات، به لام نه وه کانی خاوه نی چهنده خه سلته و ئاکاری به رز بوون، نه گهرچی تووشی تاوانی شه‌ریک دانان بوون، به لام به پراستگویی مانه وه و خاوه نی که رهم و ده ست و دل باشی بوون، هه روه ها ئازا و چاونه ترس بوون، مالی دنیا یان لا گرنگ نه بوو بو یه خوی گه وره پله ی هاوه لی به خشیه هاوړپانی پیغه مبه‌ر محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که له نه وه ی ئیسماعیل-ه، به و ئاکار و خه سلته به رزانه توانیان نه م دینه سه ربخن و پاشان به م دینه زیاتر له هه زار سال حوکمرانی هه موو سه رزه وی بکه ن، تا کو نه م ساته وه خته من تیدا ده نووسم ئومه تی ئیسلام هه ر به رز و به ریز و له هه ول و کوشش و جیهاد دایه و نه وه کانی به جوامیر و ئازا و چاونه ترس ناسراون.

حه زره تی ئیسماعیل عَلَيْهِ السَّلَام دوو خیزانی هه بوو له دوو هوژی گه وره ی عه رهب بوون هوژه کانی عه مالیق-ه و جورهم، خیزانی یه که می ناوی عیماره ی کچی سه عدی کوړی ئوسامه ی کوړی نه کیلی عه مالیق-ه بووه.

هه روه ها خیزانی دووه می کچی گه وره پیاوی هوژی جورهم بووه ناوی خیزانی نه هاتوو، به لام ناوی باوکی هاتوو به ناوی مضاض کوړی عه مری جورهم می.

منداله کانی ئیسماعیل ناویان: نابت، قیذر، مه نشا، مه سمه ع، آذر، ماشی، ده ما، یه طور، نیشا، طیما و قیذما، ته نها کچیکی هه بووه به ناوی نه سمه شووی کردوو به عیسی کوړی ئیسه اقی برای، دوو مندالی هه بووه به ناوی یونان و روم!

له ته مه نی ۱۳۷ سالی وه فاتی کردوو له جیگای (حیجر) نیژراوه له گهل دایکی له حه وش ی که عبه دا.

پیرست

پیشه کی ۹

پیشه کی کاروانه که ۱۳

پیشه کی باس ۱۹

مهمله که تی به که م: که رهسته و تویشوو بۆ لیکۆلینه وه ۲۵

نامانج له م کتیه ۳۶

پهوانه وهی ته مومژه کان له سهرده می وجودی پیغه مبه ران ۳۱

تایبه مه ندی پیغه مبه ران ۳۴

مه نه ه جی گیرانه وهی سه ردی میژوو پی له م مهمله که تی پیغه مبه رستانه دا ۴۳

میژوو چییه؟ به روار و پۆژمیر چین؟ ۴۵

که پانه وه بۆ بنه رپه ت ۴۹

یاسای که ردوون (کن فیکون) ۵۳

مهمله که تی دووهم: په روه ردگار بوونه وه ری چۆن دروست کرد؟ ۵۷

چوار مه خلوقی که وهی په نهانی ناو، عه رش، کورسی، قه له م ۵۷

شیکاری پۆ چوار مه خلوقه که ۵۹

سه ره تای دروستبوونی که ردوون ۶۰

پاشکۆی باسی رابردوو ۶۷

ناوازه یی و جوانی هه ساره ی زه وی ۷۳

جیاوازی ئیوان زیان و پۆح و نه قل ۷۶

دروستبوونی مرۆف ۷۸

دروستبوونی جنۆکه یاخود په ری ۸۰

مهمله که تی سییه م: هاتنی ئاده م به که م پیغه مبه ر و باوکی هه موو نه وه کانی (به شه ر) نه ک مرۆف (الانسان) ۸۳

..... ۸۳

نایا ئاده م به که م مرۆف بووه ؟ ۸۳

که واته ئاده م کتیه ؟ ۸۴

نایا ئاده م خاوه نی دایک و باوک بووه یان له قور دروست بووه ؟! ۹۰

جیاوازی به شه ر له گه ل ئینسان؟! ۹۰

نه ی قۆناغی دروستبوونی مرۆف چۆن باسکراوه له قورئاندا؟ ۹۴

پوخته ی باس: ۹۸

جیاوازی ئیوان ئینسان و به شه ر ۹۹

ئاگاداری پێش نه وه ی برۆینه ناو رووداوه کان ۱۰۰

ئاده م وحه وا کین؟^(۱) ۱۰۱

به هه شته که ی ئاده م تیدا نیشته جی بوو ۱۰۴

۱۰۸.....	ئادەم و ململانتى شەيتان.....
۱۱۳.....	دەستىكى مېژوۋى مەۋقايەتى.....
۱۱۶.....	بانگەۋازى ئادەم بۇ مەۋقايەتى.....
۱۱۹.....	ئايىنى ئادەم ئىسلام بوۋە.....
۱۲۰.....	كەمىنى شەيتان بەردەۋامە.....
۱۲۵.....	كۈشتى ھابىل بەدەستى قابىلى بىرلىك.....
۱۲۸.....	تېيىنەكى بېچۈك بۇ خۇنەن!.....
۱۳۰.....	ۋەقەنى ھەزەرتى ئادەم ﷺ.....
۱۳۰.....	شىت پىغەمبەر ﷺ يەكەم زامانى دانىشتۋانى سەرزەۋى.....
۱۳۱.....	ئىدىرىس پىغەمبەر ﷺ.....
۱۳۱.....	يەكەم قەلەم و نوۋسىنى دانىشتۋانى سەرزەۋى.....
۱۳۶.....	زانىست سىقەتى پىغەمبەرئانە.....
۱۴۰.....	كۆى گىشتى باسى ئادەم و شىت و ئىدىرىس.....
۱۴۰.....	سەرەتاي درۋىستىۋونى بەدپەيتراۋەكان.....
۱۵۵.....	پوختەى باسە مېژوۋىيەكان.....

۱۵۹..... مەملەكەتى چۈرەم: نۈۋح پىغەمبەر ﷺ كىيە؟.....

۱۶۰.....	خۇاي پەرۋەردگار يەك ئايىنى ئاردۋوۋە.....
۱۶۳.....	لەسەرەتاۋە بۇ ئاۋجەرگەى پروۋداۋەكان.....
۱۶۶.....	ھۆكەرى گېرەنەۋەى ئەۋ پروۋداۋانە لە قورئان دا.....
۱۶۸.....	بانگەۋازى يەكتاپەرستى چىنايەتى ئاھىلىت.....
۱۷۷.....	قۇناغى دۋاي بانگەۋازكردن و (طۇفان).....
۱۷۸.....	جۈرى طۇفان و لافاۋەكە و جىگاگەى.....
۱۸۴.....	سەرچاۋەى تەۋرات و ئىنجىل بۇ باسى پارېدوۋ.....
۱۸۵.....	دۋاي طۇفان و لافاۋەكە.....
۱۸۷.....	كۆى گىشتى باس و ئامانجىمان.....
۱۹۲.....	ۋانەيەك لە طۇفان و لافاۋەكە.....
۱۹۲.....	ئايا چەند لە ئىمە خاۋەنى ئەۋ كەرەمەتە و عىزەتەين؟.....
۱۹۵.....	گەرەنەۋە بۇ سەردەمى دۋاي نۈۋح.....
۱۹۶.....	سەردەمى زۈھاك ناسراۋ بە ئەژدەھا ^۱

۱۹۹..... مەملەكەتى پىنجەم: پروۋداۋەكانى ژيانى ھوۋد ﷺ.....

۲۰۱.....	ھوۋد پىغەمبەر ﷺ كىيە؟.....
۲۱۱.....	كۆى گىشتى لەباسى ھوۋد ﷺ دا.....
۲۱۶.....	بانگەۋازى ھوۋد ﷺ لەگەل گەلەكەيدا.....

۲۳۱..... مەملەكەتى شەشەم: پروۋداۋەكانى ژيانى صالح پىغەمبەر ﷺ.....

۲۳۸.....	مۈعجىزەى وشترەكەى صالح ﷺ.....
۲۳۹.....	ۋتە بى سەرچاۋەكان.....
۲۴۰.....	كۆى گىشتى باسى صالح پىغەمبەر ﷺ.....
۲۵۰.....	باشكۆيەك بۇ ۋەلامدانەۋەى گومان.....

مهمله که تی هه وتهم: پروداوه کانی ژیا نی هزهره تی ئیراهیم عَیْهَآلَکَ ٢٥٥

٢٥٦..... سه ره تای له دایک بوونی و مندالی

٢٥٧..... رهوشی کۆمه لایه تی

٢٧٠..... هیجره تی ئیراهیم عَیْهَآلَکَ بۆ شام و میسر

٢٧١..... هه لیه ستنی گومانی نارهوا و درۆ بۆ هزهره تی ئیراهیم عَیْهَآلَکَ

٢٧٣..... شیکاریه ک بۆ ئەم باسه

٢٧٤..... بۆچوونی نووسهر

٢٧٦..... میژووی پروداوه کانی ژیا نی ئیراهیم عَیْهَآلَکَ بۆ به ئوممهت بوون

٢٧٨..... بونیادی خیزانی ئیراهیم عَیْهَآلَکَ

٢٨٦..... گه رانهوه بۆلای خاتوو سارا و ئیسحاقی کوری

٢٨٧..... کۆی گشتی باس له پروداوه کانی ژیا نی هزهره تی ئیراهیم عَیْهَآلَکَ

٢٨٩..... گرنگیدان به ئەقل و ئەقلانی بوون

٢٩١..... ئامانج له گیرانهوه و باسی هزهره تی ئیراهیم عَیْهَآلَکَ

٢٩١..... واتای پلهی خهلیل-ی خوا (خلیل الرحمن) چیه؟

٢٩٥..... تاییه هه ندیه کانی به ئیراهیم عَیْهَآلَکَ

٢٩٩..... په پوهندی ئیوان پیغه مبه ر ئیراهیم و محمه د (عليهم السلام)

٣٠٢..... فهزلی ئیراهیم عَیْهَآلَکَ له قیامهت دا

٣٠٤..... هه نهجهت و بیانوو دۆزینهوه

٣٠٥..... صوحوفی ئیراهیم

٣٠٦..... له ئیراهیمهوه بۆ خیزان چی فیر ده بین

٣٠٩..... ئەقل و چاو کوژربوون

٣١٢..... هیجرهت له پیناوی خوادا

٣١٣..... شوێنکهوتنی ئیراهیم عَیْهَآلَکَ چیمان فیر ده کات؟

مهمله که تی هه شتهم: پروداوه کانی ژیا نی پیغه مبه ر ئیسماعیل عَیْهَآلَکَ ٣١٥

٣١٨..... سه ره پرینی ئیسماعیل عَیْهَآلَکَ

٣٢٢..... میوانداری ئیراهیم له لایه ن خیزانی ئیسماعیل-هوه عَیْهَآلَکَ

٣٢٣..... کۆی گشتی باس

٣٢٦..... پێرست

MAKWAN KERÎM

MEMILEKETÎ PÊXEMBERAN - BERGÎ YEKEM

مه‌مله‌كه‌تی

پێغه‌مه‌رات

باسکردنی ژبانی ئاده‌م به‌و ساده‌یی و ساکاریه‌یی که
مامۆستا و گه‌نجه‌کانی ئه‌م‌پۆ لێی تیگه‌یشتون له
چهند کتییکی میژووی کۆن تێپه‌ریان نه‌کردوه، باسی
ئاده‌م علیه‌السلام به‌ واتای دروست بوونی یه‌که‌م
بنه‌مای شارستانی له‌ پنگای هێزی زانست و دین به
واتای خوا په‌رسقی و مه‌نه‌ج و دامه‌زراندنی کۆمه‌ل و
کۆمه‌لگه، پێک‌خستنی خێزان و خستنه‌وه‌ی نه‌وه، به
واتای کۆمه‌لگه ئه‌وه‌ش سێ کوچکی پێکهاته‌ی
شارستانی‌ته.

کتیبه‌خانه‌ی حاجی قادری کۆنی

لقی یه‌که‌م: مه‌ولیر - به‌رانبه‌ر ده‌رگای قه‌ل - بازاری رۆشنیبری
لقی دووهم: چوارپانی شیخ مه‌حمود - به‌رانبه‌ر مزگه‌وتی مه‌حمود عه‌للاف

نرخ: ١٧٠٠٠

M.Ktebxana

٠٧٠٤٦٧١٣٩٤ - ٠٧٨٤٦٧١٣٩٤

حاجی قادری کۆنی

Cover Design: Braw Al-Nojjar